

எமன அனுக விடாது காக்கும்
சத்திய பரிசுத்த

வான்மதிக் கொரல்

(முன்று பாகம் இணைந்து)

எமன அணுக விடாது காக்கும்
சுத்திய பரிசுத்த

வான்மதீக் கொரல்

(முன்று பாகம் இலைந்து)

அழியே துணை

பிரம்மோதய
மெய்வழிச்
சாலை ஆண்டவர்கள்
அருளிய

வான்மதிக் கொல்

ஆதியே துணை

எமனை அணுகவீடாது காக்கும் சத்திய பரிசுத்த **வான்மதிக் கொல்**

யுக இறுதி வீதித் தீர்ப்புக் கர்த்தர்
பிரஸ்மோக்ய மெய்வழிச் சாலை ஆண்டவர்கள்
அருளிச் செய்தது

வையகத்தையும் வானகத்தையும் சர்வ கால காலங்களையும்
சர்வ காலத்திற்குள் அடங்கிய அழிவிலா னித்திய
பூரண மேம்பராக ளைத்தையும் கையில்
வரவழைத்துத் தநும் கிரயத்தையடையது
இந்ந

வான்மதிக் கொல்

(தெய்வ மெய் ஆணையிற் கிளர்ந்ந இந்ந னாவில்
செயலில்லாத வாசகமே கிடையாது)

இந்த மூலில்

அங்கம்	-	அங்கி	-	அங்கு	-	அங்கே
அங்கும்	-	அங்கிலி	-	அங்கு	-	அங்கே
அந்த	-	அந்தி	-	அந்தோ	-	சந்தை
அந்த	-	அந்தி	-	அந்தோ	-	சந்தை
அஞ்ச	-	அஞ்சா	-	அஞ்சி	-	அஞ்சு
அஞ்சு	-	அஞ்சா	-	அஞ்சி	-	அஞ்சே

மேலவரி - எழுத்துவாசகமாக இருந்ததைக் கீழ்வரி - சாய்ந்து
எழுத்திலிருக்கும் - அச்சாவாசகமாய் எழுதியிருப்பதைப்
பிழையாயிருக்கிறதென்று எண்ணுதிர்கள்.

மொழிக்கு முதலில் - ன - எழுத்திருக்கும்.
பார்த்துப் படித்துக் கொள்ளுங்கவன்.

ஆதியே துணை

பிரம்ம சொருப மெய்வழிச் சாலைஆண்டவர்கள்
அருளிச்செய்த வான் கன்னி விராட்தவத்
தீர்க்கதறிசனத் திருமுகம்

ஆழி குழ்புவிக் கானனெ றியெலாம்
கோள்க ஓரயெங்கும் கேள்வியற் றுகின
மாள்வு றுஞ்செயல் மாட்சியென் றேறிய
னூள்க ஓரனனெ றுக்குடைக் காலிலே

னெருக்கு டையவிக் காலனி லையிலே
கருக்கு டையவான் கன்னிவி ராட்தவம்
குநுப்பு டையகு ணத்தாதி ஏறியே
திருக்க டையூர்த்த வங்கையின் றுனதே

இன்று ராசிகை ஏகவி யாழிமே
னின்றென் னஞம்னி ஸத்திது வந்திலை
அன்றென் னத்தன் றைந்நாடி மாதமே
இன்று வந்நுறி லங்கின்ற ஆண்டிதே

ஆண்ட கன்னிவி ராட்தவத் தேறியே
ஸீண்ட கித்திய வித்துவே றுன்றிட
பூண்ட மக்கள்பு துவரம் பெற்றிட
மாண்ட பேர்களு மீண்டெழு வார்களே

மீண்டு மெய்குண்டம் மேவுஞ்செ யலெலாம்
பூண்ட பூமிபு துப்பிப்ப நோடுன்றி
ஆண்ட னற்பதி யும்கழி யாப்பதி
வேண்டு வேண்டிய லாயப்பால் ஒங்குமே

ஓங்கார காலமி துதொட்டு
 ஆங்கார காலம் அ டிவைத்த
 தாங்கு ருகார காலந்ந ரையில்னின்
 றிங்கு றும்குறை யெல்லாமும் தீர்க்குமே.

யகாப் பிரசாத் இத் திருமுகம் எமது தெய்வமவர்கள் எழுந்
 நூளியிருந்ந ஆசனத்திலிருந்ந எடுக்கப்பெற்றது.

மெய்வழிச்சபையோ
 26-7-76

நுதியே துணை

1944 ஆம் வருடம் முதல் கூறு ஒளையில் - ஊறல்
 மலைப் பூமி பெரன்னரங்க தேவரஸயத்தில் - எமது தெய்வ
 குல ஏயகம் சாலைஞன்டவர்கள் தங்கள் திருக்கரங்
 வெரண்டு எழுதி வெளியாக்கிய

திருமுகம்

தம் மக்கட்டு எழுத்து

ஞம் உங்கவாஞ்சுக் காட்டி வைத்துள்ள செயலை
 வைத்தும் - இன்னும் காட்ட வேண்டிய செயலை வைத்தும்
 பாடி வருகிற பாடல்களில்

னீங்கள் பிரியமாக பொன்னரங்குர், கல்கி, ஈசா, மகதி யென்றும் இன்னும் பலவாய் எம் செயலை வைத்து னிருபித்து னிருபித்துச் சொல்லிக்கொண்டு அன்பு பூண்டொழுகுவதை ஞேக்கி

ஞம் உங்கள் மீதுள்ள பிரியத்திற்காக பொன்னரங்கு ரென்றும், கல்கி யென்றும், ஈசா யென்றும், மகதி யென்றும், ஆண்டவரென்றும் வைத்துப் பாடிக்கொண்டு வருகிறோமே அல்லாது அவர்கள் ஞம் தான் என்பது எமக்குத் தெரியவில்லை.

ஞம் ஒரு சமயம் அவர்களாக இருக்கலாமா-இல்லாவிட்டால் ஏன் இவர்கள் இவ்வளவு அழுத்தம் திருத்தமாக ரிக்கார்டுகளுடன் ஏகோபித்துக் கூறுகிறீர்களென்று ஞம் துருவித் துருவிப் பார்த்து மெய்யாக மெய்யாகவே கூறுகிறோம்- கேளுங்கள்-

ஞம் அவர்கள்தான் என்பது
எமக்குத் தெரியவில்லை.

ஆதலால் மெய்யாக மெய்யாகவே எம் மக்கள் எல்லோரும் னம்புங்கள்- எம்மை எமக்குத் தெரியவில்லை. ஆனதி னலே மெய்ம்மைக்குத் தக்கவை அணித்தையுங் நொண்டு எம்மை னீங்கள் பரிச்சித்து உங்களை னீங்களே திருப்தி செய்துகொள்ளுங்கள்.

உங்கள் புரிசீலனைக்கு ஞம் சம்மதிக்கிறோம்.

இப்பாடுக்கு,

சா ஸி ஆண் குரு

யுனிடெட் னியூஸ் ஆப் இந்தியா, மிரஸ் டிரஸ்ட் ஆப் இந்தியா, அலை ஓசை, செங்கொடி, மக்கள் குரல், னவமணி, னவசக்தி, செய்தி (மதுரை), தமிழரசு முதலியபத்திரிகைனிருபர்கள் கோட்டி 17-7-75 காலை மெய்வழிச்சாலைக்கு வந்திருந்நபோது-

ஞன்டவர்கள்:- னீங்கள் வருவீர்களென்று காலை யிலிருந்நே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்நோம். இந்ந உலகம் இருபது கோடி சதுரமைல் விஸ்தைண முள்ள தென்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்வளவு மிரம்மாண்ட பரப்புடைய உலகம் ஒருசேர இதோ (னிருபர்களைச் சுட்டிக்காட்டி) எம் எதிரே வந்திருக்கிறது! அது எப்படி என்று யோசிக்கிறீர்களா? னீங்கள் ஒன்றை அறிவிக்க னினைத்தால் உலகம் பூராவுக்கும் சில நூட்களில் அந்நச் செய்தியைப் பரப்பி விடுவீர்கள்லவா? ஆம். ஆகையால் இந்ந உலகம் ஒருசேர இங்கு வந்திருக்கிறது என்று கூம் சொன்னேன். இன்னும் இந்ந உலகம் பூராவும் உங்கள் கையடக்கத்திலிருக்கிறது என்று சொல்லாமல்லவா? ஆம். (தெய்வத் திருமுகத்தில் இள னகை பூக்க) ஆனால் சர்வ உலகமும் இன்னெருவர் கையில் அடக்கம் என்று தெரியதே!

ஓரு னிருபர்:- ஆமாம். சர்வமும் கடவுள் கையில் அடக்கம்.

ஞன்டவர்கள்:- இறைவன் அறிந்தவர்களுக்கும் அறியாதவர்களுக்கும் ஒன்றுபோல் னடாத்தும் கருணை மூர்த்தியாச்சே; கும் அதைச் சொல்லவில்லை. னீங்கள் னல்லா யோசித்துப் பார்த்தால், சர்வத்திரானும் அஞ்ஞு வது எமனைக்கண்டுதான் என்று தெரியாற். ரத, கஜ,

துர்க, பதாதியாகிய ஞங்ஙவுக்கைச் சேலு குறித்திருப்போன்ற யடைய வல்லானாகிய ஒரு ராஜாவான்னும் அவணக்கண்டு என்ன அஞ்ஞுவானு? அஞ்ஞமாட்டான். என்னக் கேட்ட தும் ராஜாதர்ன் அஞ்ஞுவான். ஆகவே அரசன் முதல் ஆண்டில் வரை என்ன கைஅடக்கம் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிற தல்லவா?

இந்ந மனுத்தலை எதற்கு வந்நது, அதனுடைய தரம் இன்னது என்று யாருக்கும் தெரியாது. மனிதன் அழிந்து போகக் கூடியவனு? இல்லை. அழியாத னித்திய இறை வஸ்து வானது இவன் தலைக்குள் குடியேறி யிருப்பது யாருக்காவது தெரியுமா? தெரியாது. அது தெரியாததாலேயே- ஒரு னலு னளைக்கு இருந்துவிட்டுச் சாகப்போகிறவனுக்கனினைத்து இவன் னடக்கிறுன். ஆனால் மனிதன் அப்படிச் சாகமுடியாது. இறை வன் இவனைச் சாகவிடமாட்டான். எக்கோடி காலத்துக்கும் னித்திய சுவர்க்கத்தில் இருந்து ஆளவந்ந தலையாக மனுத் தலையை இறைவன் படைத்துவிட்டான். ஆகவே மனிதன் இவ்வடலுள்ளபோதே அந்ந னித்திய சுவர்க்க வாழ்வைப் பெற்றே ஆகவேனும். பெறத் தவறிவிட்டாலோ, அவஸ்தை யாகிய ஏரகம் னித்தியமாக வந்து இவனைப் பிடித்துவிடும். இது இவனுக வம்படியில் தேடிக்கொள்வது.

பேரின்ப னித்திய வாழ்வைக் கைபோடுகிற வல்லப வஸ்து மனிதனிடத்தில் மட்டும்தான் வைத்துப் படைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இவன் அதைக் கருவிலேயே இறைவனிடத் திலிருந்து தனிச்சீதனமாக வாங்கிவந்து விட்டான். மற்றைய யானையுதல் ஏறும்புகடை என்பத்து னன்று னாருயிரம் ஜிவ ராசிகளிடத்தும் அது இல்லை.

ஒரு னிருபர்:- எமனென்றால் எமக்குப் பயமில்லை என்று ரொல்லுகிறவர்களும் இருக்கிறார்களே!

ஆண்டவர்கள்:- அதெல்லாம் சும்மா வாய்ப்பேச்சு. னெஞ்சுக்குள்ளே அந்ந அச்சமில்லாம் விருக்காது. வயது முறுக்கில் அப்படிப் பேசுவாங்க. னிஜமா எமனிடம் மாட்டும் போது தேகாதியந்தமும் பயங்காட்டிஏற்றுமே, பயமில்லை என்று வாயில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள் எமனிடம் மாட்டா மலா இருக்கிறார்கள். அனைவருமே அவன் கையில் சிக்கி ஏறித்தானே சாகிறார்கள், கால காலமாக ணடந்து வருகின்ற ணடைமுறையை யல்லவா னும் பேசுகிறோம். அதை யாரால் மாற்ற முடியும்?

யாருக்கும் மரண தருவாயில் பத்து அடையாளம் வந்து விடும். னரக அடையாளம் பத்து உள்ளது போல சுவர்க்க பதிக்கு ஜீவப்பிரயாணமாகும் தேவமக்களுக்கும் பரிசுத்த அடையாளம் பத்து இருக்கிறது.

னரக அடையாளத்தில் ஒன்று பின்னற்றம். வேறே எந்ந ஜீவராசி செத்தாலும் இப்படி ஏறுவதில்லையே. மனிதன் காலமெல்லாம் உண்டது சுத்த மணமான அறுசுவை உண வல்லவா? ஆம். ஆனால் இவன் செத்தால் அண்டளிக்க முடியாத பின்னற்றம் இவனுடைய தேகத்தில் எழுந்துவிடுகிறது. அது ஏன் தெரியுமா - சாகும் தருவாயில் இவனைப் படைத்த ஜீவவித்து கக்கி வெளியாகி விடுவதால்தான் அந்நக் கோர ஏற்றம் கிளம்புகிறது. முகம் பேய்க் கோலமாகி மகா அவ வகூண பயங்கர ரூபம் எடுத்துக்கொள்கிறது; னரகத்துக் குப் புறப்பட்டுவிட்டான் என்று திட்டமாகத் தெரியவந்து விடுகிறது.

ஆனால் எம் கையடக்கமான ஒருவன் மரணித்தால் னரக அடையாளத்திற்கு னேர் மாற்றமாக, பரிசுத்த அடையாளங்கள் பத்து, அவன் தேகத்தில் காணப்பெறும். தேகம் பின் ஏற்றமில்லாமல் மென்மையான மாம்பழுவாடை வீசும். விறைப்பு துளிகூட இராது. எம் னுமக்குளைச் சொல்லி தோத்

தரித்தால் அவன் உடலில் வியர்களை தட்டுக் கேடும் தூயன் டி பூப்போலிருக்கும். கைகால் விரல்களில் சொடுக்கு வரும். பரிசுத்தமாகப் பிரயாணமாகி அடக்கமானவர்களைத் தோண்டிப் பார். மன் தீண்டியிருக்காது. அவர்கள் அணிந்திருக்கும் காஷாய உடைசூட அப்படியே இருக்கும். அடக்கமான பின்யாராயிருக்கட்டும்- பிரேதம் தானே! ஆனால் இங்கு மரணித்த வர்கள் மூம் தரும் காஷாய தீர்த்தம் கொடுத்தால் அருந்நு வார்கள். ஆகவே மரணத்தில் ஸியாய மரணம், அனியாய மரணம் என இரண்டு வகை இருக்கிறதென்று தெரிகிற தல்லவா?

ஓரு னிருபர்:- சமீப காலத்தில் யாராவது அடக்கமாகி இப்படி அடையாளம் இருந்நதா?

ஞன்டவர்கள்:- இதற்கு முன்னே அடக்கம் எப்போது ஆகியிருந்நாலும் சரி, இனி ஆகப் போவதும் சரி, எம் கை வசமான தேவமக்களுக்குப் பத்துப் பரிசுத்த அடையாளங்களும் கட்டாயமாக இருக்கும். ஜீவப் பிரயாணமாகி எவ்வளவு னள் ஆகிவிட்டாலும், இங்கிருந்நு காஷாய தீர்த்தம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்த பின்தான் அடக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கண்டிப்பான உத்திரவு போட்டிருக்கிறோம்.

எம் மெய்வழிச் சபையில் 37-வது சட்டம் வருமாறு:-

“இச் சபையில் சேர்ந்நவர்கள் ஜீவப்பிரயாணம் ஆன னேரத்தில்- பரிசுத்த அடையாளங்களுடன் மெய்வழிச் சட்டப்படிக்குப் பிரயாணமாகியிருந்நால்- அவர்கள் எந்ந ஊரிலிருந்நாலும், எத்தனை னள் ஆனாலும்- அவர்களுக்கு னமது பிரம்மப் பிரகாச தேவபிரான் அவர்களிடமிருந்நு காஷாய தீர்த்தம் பெற்றுக் கொண்டுபோய் சாப்பிடக் கொடுத்துப் பிறகு எடுத்து னல்லடக்கம் செய்ய வேண்டியது: அப்படி அதுனேரம் அவர்களுக்குக் காஷாய தீர்த்தம்

கொடுக்கப் பெறவில்லை என்றால் தீர்ப்புக்காக எழுப்பப் பெறும் னள்வரை அவர்கள் தோக்க கொடிய தாகத்தில் அவஸ்த் தையுற னேரும். ஆகவே அவர்களுக்கு உரியவர்கள், சாலை யம்பதிக்கு னேரேவந்து சன்னிதானத்தில் விண்ணப்பித்துக் காஷாய தீர்த்தம் பெற்றுக்கொண்டு போகவேண்டும். அப் படியில்லாமல் தந்தியோ தபாலோ அனுப்பக்கூடாது” என்ற விதிமுறை படித்துக் காட்டப் பெற்றது.

ஓரு னிருபர்:- ஆண்டவர்கள் கருப்புச் சட்டை அனிந் நிருப்பதால் உங்ஙனை ஓரு னஸ்தீக வாதி என்று சொல்ல வாமா?

ஆண்டவர்கள்:- னஸ்தீகம் என்றால் என்ன?

அந்ந னிருபர்:- அது தான் பெரியார் ஈ.வே.ராவின் கட்சிக் கொள்கை.

ஆண்டவர்கள்:- ஓகோ! னீங்ஙவள் னம்ம மாப்பிள்ளையைச் சொல்லுகிறீர்களோ? ஈ.வே.ரா னம்ம மாப்பிள்ளை என்று உங்ஙனுக்குத் தெரியாது. ஆதி னீணயில் னும் ஒரு குடும்பல்தராக காசுக்காரன் பாளையத்தில் னெல் வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்நோம். அப்போது ஈ.வே.ராவின் தந்தை திரு.வெங்ஙடப்ப னயக்கர் ஈரோட்டில் பெரிய னெல்மண்டி வைத்து னடத்த வந்தார். னெல் கொள்முதல் செய்ய அவர்மண்டிக்கு னும் பலதடவை போவதுண்டு- அதனால் அவருக்கும் னமக்கும் னெருங்கிய சம்பத்தமுண்டு. அப்போது ஈ.வே.ரா சின்ன பையனுகப் பள்ளிக்கூடம் போகிற வ்யது, ஆனால் அவர் பள்ளிக்கூடம் போகாமல் கொல்லைப்புற கவர் ஏறிக்குதித்து னினையாடப் போய்னிடுவார். இவ்வாறு ஸ்னிக்கு ஒழுங்ஙாகப் போகாமல் பலனுள் ஒளிந்துகொண்டு திரிவார். பெரியவர் வெங்ஙடப்ப னயக்கருக்கு அது தெரிய வந்தால் ஈ.வே.ராவை தேடிப்பிடித்து வரசெய்து கண்டிப்

பார். சில சமயங்களில் அடிப்பார். அப்போது ஈ.வே.ரா சின்ன பிள்ளைதானே. அடிக்கு அஞ்சி ஒடிவந்து “மாமா” என்று சொல்லி எம் காலைக் கட்டிக்கொள்வார். எமக்கோ பரிதாபமாக இருக்கும்- பெரியவரிடம் மேலும் பையனை அடிக்க வேண்டா மென்று கேட்டுக்கொள்வோம். “இனிச் சரியாக நடப்பான்- விட்டுவிடுங்கள்” என்று சிபாரிசு செய்து தப்பித்துப்போகச் செய்வோம். அப்படியான உறவு எமக்கும் அவருக்கும். அதனால்தான் னும் ஈ.வே.ரா வை னம்ம மாப் பிள்ளை என்று சொன்னாலும், அவரை எமக்கு னல்லாத் தெரியும்.

தொடர்ந்து னிருபர்:- அப்படியா- இந்ந உறவு எங்கு ஞக்குத் தெரியாதே- அவருடைய னஸ்தீக வெளியீடுகளை ஆண்டவர்கள் படித்துப் பார்த்திருக்கிறார்களா?

ஆண்டவர்கள்:- அதற்கு எமக்கு ஏது னேரம்? னும் படித்ததில்லை. “கடவுள் என்று ஒன்று இல்லை” என்று அவர் பிரச்சாரம் பண்ணுகிறார் என்பது எமக்குத் தெரியும்.

“நட்டகல்லீத் தெய்வமென்று
ஒலுபுட்பம் சாத்தியே
சாத்திவந்து மொனைமொணன்று
சொல்லு மந்ரமேதா
நட்டகல்லும் பேசுமோ”

என்று ஈ.வே.ரா கேட்டு னிறுத்திவிடுவார். அவர் னஸ்தீகம் அதுதான். ஆனால் னயோ அந்தச் செய்யுளில் அதற்கு அடுத்து வரும் பகுதியான

“நதன் உள்ளிருக்கையில்” என்ற வாசகத்தின் மீயுச் செயலை இங்கே 69 சாதிகளடங்கிய பல ஆயிரக்கணக்கான அனந்தநர்குல மக்களுக்கு னிறுபணியாக விளங்கு விளக்கி, ஆக்கியிருக்கிறோம். ஈ.வே.ரா ஒரு பகுதி வேலையை முடித்தார்.

மீதியை கும் இன்று இங்கே விருப்பீணயாகச் செய்து வருகிறோம்.

இங்கே கூடியிருக்கும் தேவகுல மக்களைப் பார்க்க உங்களுக்கு ஒன்று போல்த் தெரியலாம். ஆனால் ஓவ்வொரு தலையும் ஓவ்வொரு சாதி, ஓவ்வொரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள். எம்மைப் பரீதைப்பண்ணி ஜெயிக்க வந்தவர்கள். னுழம் அவர்கள் பரிசோதனைக் கெல்லாம் இனங்கினேம். சத்திய சுத்த எதர்த்தம் ஒன்றுதான் இச் சபையில் உள்ளது என்று னளடைவில் அறிந்து மெய்வழியில் ஆகி, தேவப் பிறப் படைந்து, ஒரே குலமாக ஆனவர்களே இவர்கள். இப்போது ஸீங்குள் அமர்ந்திருக்கும் இந்த எல்லை ஒரு தனி உலகம். வேலிக்கு வெளியே இருப்பது வேறே உலகம்.

ஸீங்குள் என்ன கேள்வி வேண்டுமானாலும் கேளுங்கள். சுங்கோசப்படவேண்டாம். உங்கள் உயிருக்கான பேச்சாயிருந்தால் எமக்குச் சோறு தண்ணிகூடத் தேவையில்லை. பதில் சொல்லிக்கொண்டே யிருப்போம். உங்கள் கூடவே எம்மை வரச்சொல்லி அழைத்தாலும் இதோ வரத் தயார்.

(சபையில் மகிழ்ச்சி)

வந்திருந்த விருப்பர்களில் ஒருவர், உலகச் செய்திகளைச் சேகரிக்க அடிக்கடி ஆகாய விமானத்தில் பிரயாணம் செய்கிறவர் என்று சன்னிதியில் சொல்லப் பெற்றது.

ஆண்டவர்கள்:- எப்படித்தான் மனம் வந்து அதில் ஏறிப் போகிறீர்களோ- அந்நரத்தில் ஒரு பிடியுமில்லை- எந்த னிமிஷமும் அபாயம்- தவறினுல் உயிர் போனது தானே? அடேயெப்பா- னினைக்கவே எமக்குப் பயங்கரமாயிருக்கிறது

விருபர்:- அதற்கெல்லாம் பயந்தால் எங்கள் தொழில் எப்படி ணடக்கும்? தைரியமாகத்தான் போகிறோம்.

ஆங்கிலீகன்:- இளவரசர்தான் தால் பயமறியாமல் போகி நிறீர்கள். அஞ்சுாமல் போகிறவர்கள் என்ன கையில் மாட்டிச் சாவதோடு போவதல்லவே. தொடர்ந்து னெடுங்கால அவஸ்த் தையு மல்லவோ வந்துவிடும். அதை னினைத்துத்தான் ஞம் பயப்படுகிறோம்.

ஆபத்துக்கு அஞ்சுாதது தையமாகாது. அதிலிருந்து தப்பிப்பதுதான் அறிவுடையை. மனுத்தலை என்பது சாமான்யமானதா? எவ்வளவு சிறப்புடையது? னித்தியத்திற் கென உடல் எடுத்து வந்ததாயிற்றே- அறிவினத்தால் சாவில் மாட்டிச்சொன்னவாமா? ஈ, ஏறும்பு, ஆடு, மாடு முதலிய ஜீவராசிகள் செத்தால் பிறகு அவைகளுக்கு ஒரு வாழ்வில்லை- அதோடுசரி- மனிதன் அப்படி அல்லவே! னித்திய ஜீவனைப் பெற்றவனுதலால் முகங்கோடி கால அழியா னரக அவஸ்த் தையில் சிக்கி தவிக்க வேருமே- மனுத்தலையின் தரம் யாருக்கும் தெரியவில்லை என்று முதலில் சொன்னேமே- அதற்கு சாட்சி இதோ இங்கேயே இருக்கிறது- அப்படி அவசரப்பட்டுத் திரிந்து னீங்கள் சம்பாதிப்பது பொய்ப்பொருள்தானே!

மெய்ப்பொருள் ஒன்றுதான் என்ன எல்லையில் வந்து உதவி, ஜீவனை மீட்டு, கீர்த்தி பேட்டில் ஏற்றும். அதைச் சம்பாதிக்கும் எல்லை இந்த ஒரே ஒரு எல்லைதான். எமனை அனுகவிடாமல் காத்து சிவமயம் ஆக்குவிப்பதே மதம். இங்கு னிருபணியில் னடக்கிற அந்தச் செயலைத்தான் பெரிய பெரிய எழுத்தாக எழுதி எழுது பொன்னரங்கு தேவாலய ஜீவசிம்மாசன கொலு மேடையில் இதோ போட்டிருக்கிறது-

“எமனனுகா சத்திய பரிசுத்தவான்களின் சமையில் என்ன கைவாசப்பட்டுப் பின்னற்றத் தீட்டுக்கு உரியா னரர் னிலை னிற்பதில்லை”.

என்று எழுதி யிருப்பதை னிருபர்கள் படித்துப் பார்த்துக் குறித்துக் கொண்டனர்.

மிறகு, ஆண்டவர்களுக்கு வயது 120 என்றும் அவர்களுடைய அவதார பூமி மார்க்கம்பட்டி என்றும் னிருபர்களிடம் அறிவிக்கப் பெற்றபோது-

ஓரு னிருபர்:- உங்கள் பிறந்ந தேதி சொல்ல முடியுமா? மார்க்கம்பட்டியில் சிறுவயதில் உங்களோடு பழகி உங்களைப் பற்றித் தெரிந்நவர்கள் யாராவது இப்போது இருக்கிறார்களா?

ஆண்டவர்கள்:- எம்முடன்... அங்கே பழகியவர்கள் யாரும் இப்போது இல்லை. அவர்களுடைய பேரன்மார்க்கள் தானிருக்கிறார்கள். ஒம் பிறந்ந தேதியைச் சொல்ல முடியா விட்டாலும், அந்நக் காலத்தினுடைய அடையாளம் ஒன்று சொல்ல முடியும். அப்போது விக்டோரியாப் பெண்ணரசு இருந்நது. முன் வந்ந பெரியோர்கள் இதைத் தீர்க்கதறிசன மாகச் சூரல்லி வைத்துள்ளார்கள்.

எமக்கு 3 வருடம் 8 மாதங்களாக அறவே உணவு கிடையாது. முக்குக்கு வெளியே மூச்ச ஓடுவது னின்று வெகு காலமாகிறது. அதோடு உறக்கமும் கிடையாது. இந்நச் சபையை ஒம் உண்டாக்கி 76 வருடமாகிறது. எம்மால் முடிந்ந அளவு இந்ந மெய்யைப் பரப்பி இவ்வளவு தலைகளை உண்டாக்கிவிட்டோம். உலகம் முழுவதும் இதைப் பரப்ப வேண்டு மென்பது எம் அளவில்லை ஆசை. அது எம்மால் மட்டும் முடியாது. னீங்களும் இந்நச் செயலை ஏற்றுக்கொண்டு செய்யவேண்டும்.

னிருபர்:- உங்கள் செயல்களை எல்லாம் குங்கள் எழுதிப் பிரசரித்தால் குழந்நை குட்டிகளுடனே மக்கள்

கூட்டங்நுட்டமாக உங்களைத் தரிசிக்கத் திரண்டு வருவார்களே. அவ்வளவு பேரெழும் ஆசிர்பதிப்பிர்களே?

நீண்டவர்கள்:- னீங்கள் கொண்டுவந்நு தன்றுங்கள் - கோடிமனுக்கிந்நாலும் குறையாதகஜானுஎமிடமிருக்கிறது - அவர்களுக்கு வேண்டியதை மூம் பார்த்துக்கொள்கிறோம். (திடக் குறியுடன் வெளியான இப்பதிலைக் கேட்டு னிருப்பகள் ஆச்சர்யமுற்றுத் திகைத்து னின்றுர்கள்).

ஓரு னிருபர்:- எங்கள் மூலமாக உலக மக்களுக்கு ஆண்டவர்கள் ஏதாவது ஆசிச் செய்தி தான் வேண்டுகிறோம்.

நீண்டவர்கள்:- உலக மக்கள் அணிவரும் எமனுடைய அச்சத்திலிருந்து தப்பி பரம்பத கூணத்திற்கு ஆளாக வேண்டுமென்பதே எமது அவா.

வேரேரு னிருபர்:- இங்கள் அணிவரும் காஷாய உடையும், தலைப்பாகையும், அதிலோரு அடையாளமும் அணிந்திருப்பதின் காரணம் என்ன?

நீண்டவர்கள்:- ஆலயத்திற்கு வரும்போதும், வணக்க னேரங்களிலும்தான் இவர்கள் காஷாய உடை அணிவார்கள். மற்றைய னேரங்களில் அவரவர் தொழில்களுக்குத் தக்கபடி உடையனிந்து வெளியே செல்லுவார்கள். அப்படிச் செல்லும்போது காஷாயத் தலைப்பாகையும் அதில் கிள்ளும் மும் கட்டர்யம் அணிவார்கள். அகமியத்தில் அது, அவர்கள் ஜிவகை ரக்கிக்கும் ரக்கிப்புச் சீராவாக விழங்குகிறது. புறத் தில் எங்கள் மெய்வழிச் சபையின் அடையாளச் சின்னமாக இருக்கும். அதைப் பார்த்து மற்றையோர் “இவர்கள் யார்? ஏன் இந்நத் தலைப்பாகை அணிந்திருக்கிறார்கள்?” எனக் கேட்டு இந்த எல்லையை ஒடிவரட்டுமே என்பதற்காகவே இவ்வாறு அணியச் செய்துள்ளோம்.

இன்னேரு னிருபர்:- இங்கு யாதைப் பார்த்தாலும் கையில் தடிக்கம்பு வைத்திருக்கிறார்கள்- ஆலய கவர் ஓரத்தில் நிறைய துப்பாக்கிகள் இருக்கின்றன- இவற்றைப் பார்க்க எங்களுக்குப் பயமாயிருக்கிறது- இதெல்லாம் எதற்காக?

ஆண்டவர்கள்:- சுற்றிலும் காட்டுப் பிரதேசம், விஷ ஜெந்துக்கள் அதிகம். ஆகவேதான் கையில் தடிக்கம்பு வைத் திருக்கிறார்கள். னன்றோறும் தரிசனைக்கென்று ஆண்களும் பெண்களும் சாலைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்- திருவிழாக் காலங்களில் பல ஆயிரம் பேர்கள் இங்கு வந்து ஒருவாரம், னலுனுள் தங்குவார்கள்- இங்குள்ள விடுதிகளுக்கு னல்ல கதவு கிடையாது- ஆலயத்தில்கூட எந்தப் பக்கமும் கதவே கிடையாது- இந்த வெளிக்கு வெளியேயோ, எங்கும் வெறியாயிருக்கிற னேரம்- எல்லோரும் னல்லவங்களாயிருக்க முடியாதல்லவா? ஓரிருவருக்குத் திருட துஷ்ட எண்ணம் வந்நாலும் வரும்- துப்பாக்கிகளைப் பார்த்ததும் அந்நத் துஷ்டத்தனம் சாந்தமாக மாறிவிடு மல்லவா! னங்கள் வந்து இங்கே அதியில் குடியேறியபோது சுற்றிலும் திருட்டுப்பயமாக இருந்தது- அதனால் அதிகாரிகளே பார்த்து பாதுகாப்பிற்காக லீசென்சு டன் இந்நத் துப்பாக்கிகளைக் கொடுத்தார்கள்.

அடுத்தொரு னிருபர்:- சபையில் பல போலீஸ்காரர்கள் காணப்படுகிறார்களே! எதற்காக வந்நிருக்கிறார்கள்?

ஆண்டவர்கள்:- இவர்கள் டியூட்டியில் வந்நவர்கள் அல்ல- இவர்கள் யாவரும் இச்சபையின் தெய்வீக அங்கத் தினர்கள்- எம்முடைய சபையில் நிறைய போலீஸ் அதிகாரிகள், தாசில்தார்கள், வக்கீல்கள், ஐட்ஜாகள், டாக்டர்கள், இஞ்சினீயர்கள், ஆட்டர்கள், கவர்மென்ட் செக்ரட்டரிகள், எம்.எல்.ஏ க்கள் முதலாகிய எல்லோருமே இருக்கிறார்கள்.

இன்னும் பிராமணர் முதற்கொண்டு எல்லா சாதிகளும் இருக்கிறார்கள்- ஒரு பிராமணன் அருகில் ஒரு புராதனன் (ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு எம் சபையில் னும்) உட்கார்ந்திருப்பான்- வித்தியாசம் தெரியாது. பிராமணன் என்று பேர்வைத்துக்கொண்டு, காயத்திரி மந்திரத்தை வாயில் சொல்லிச் சந்தியாத வந்தனம். செய்துகொண்டிருந்தவர்களும், கல்வியே இல்லாத புராதனர்களும், இங்கு வந்தனயின் காயத்திரி தேவீயை இதயப் பிரகாசமாக னேரில் தெரிசித்து, னிஜுமான பிரம்மத்தை யறிந்த பிராமணர்களாகி இருக்கின்றனர்.

லக்காபுரத்தில் ஒரு கிழவி- பள்ளப்பிள்ளை- எம் சபையில் சேர்ந்து பரிசுத்தப் பிரயாணமாகி அடக்கம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறார்கள்- போய்த் தோண்டிப் பாருங்கவள்- மன்னைட்டாமல், தேகத்தில் ஒரு குற்றமும் வர்கால் அப்படியே இருக்கும் அவள் பிம்பம்.

தன் ஜீவனை அறியாமல் செத்தால் இவனைப் படைத்த ஜீவ வித்தாகிய சுக்கிலம் கசப்புஜலமாக மாறி பின்னாற்றம் வந்துவிடுகிறது. அப்படிச் செத்த அந்தப் பாவியைப் புதைத்தால் பெருமளவில் பூமி கெட்டுவிடுகிறது. இவ்வாறு பூமியிரவில் கெட்டுப் போகக்கூடா தென்பதற்காகவே பாவியைச் சுட்டெரித்துச் சாப்பலை ஒடும் ஜலத்தில் கரைத்துவிடும் படியான சட்டத்தை- மெய்ஞானச் செம்மலரான வியாசபகவான் பாரத பூமியில் எடுத்து வைத்தார்கள். மக்கள் கடைசியில் சந்திக்கிற அவகேட்டைப் பார்த்துச் சுகிக்காதவர்களாய், அவர்கள் எடுத்து வைத்த ஏற்பாடே இது.

(ஆன்டவர்கள் உருமகால தவத்திற்குப் போய்விட்டு வந்து- மறுபடியும் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்கள். ஆதிமானமியத்தில் சன்னதம் பெறும் பருவம் ஒதுப்பெற்றது- அது முடிந்ததும்)

ஆண்டவர்கள்:- எம்ம னட்டில் பிறந்ந மக்கள் எவரும் ஏதாவது ஒரு சாதியைச் சார்ந்துதானே இருக்கிறார்கள்- அப்படியுள்ள எல்லா சாதி மக்களுக்கும் பிரயோஜனமாகட்டும் என்று மும் ஒரு னால் பாடிவைத்துள்ளேர்ம்- படிக்கச் சொல்லு கிறோம்- கேளுங்கள்-

‘எம்பயம்கடத்தும் என்றிறம்’ முழுதும் படிக்கப்பெற்று முடிவில்

‘கெடுத்து விடாதே என்று கவும் கொரல் இதுவே’ என்று பாட-

ஆண்டவர்கள்:- (சமிக்ஞை காட்டி) இதுதான்யீரா அந்நக்கொரல்- எம்பயத்தைக்கடத்தும் என்றிறம்’ இதுவே-

அடுத்து அனந்நாதி தேவர்கள்:-

‘எண்ணத்தடங்காத எப்பெரும் பாவங்வாடன்

‘வெற்பு எம்படருங்கொ விட்டொழிந்து போகுமீயா’

என்று வரும் வரிகளைப் படிக்க

ஆண்டவர்கள்:- எம்மிடம் வரும்போது சிலருடைய மனதுக்குள்ளே ஒரு வெட்கம் ஏற்படலாம்- “மும் இன்னின் பாவம் செய்திருக்கிறோமே- மும் பெரியோர்களிடத்தில் எப்படிப் போவது” என ஒண்ணலாம்- ஆனால் யார் எப்பெரும் பாவம் செய்திருந்நாலும் வெளியே யருக்கும் தெரியாமலே- அதைத் தகித்தெறியும் தே எம் கையில் இருக்கிறது. ஆகவே யுருமே தெரியாகுவதாலும் இங்கு பரிசுத்தவானுகிக் கொள்ளலாம்.

இது அனித்திய தேகம்- அழிந்து போகிற காம வித்தி னல் உண்டானது- பாவம் செய்வது இதற்கு இயல்பே- ஒரு மெய்ஞானியிடம் சென்று அவர்களின் தேள் ஆற்றினுலே மறுபிறப்புப் பிறந்ந பின்னரே பரிசுத்தவானுக்கு முடியும். அதன் பிறகுதூண் தன் ஜிவன் கண்ட தேவனுக, தேவகுலத் தற் குரியவனுக ஆகிறுன்.

மூலமந்திரமே மதத்தின் தலை- தனி தன் மதத்தில் வெறும் வார்த்தைகளாக இருந்ந அந்ந மூலமந்திரங்களைகிய காயத்ரி, அஷ்டாட்சரம், பஞ்சாட்சரம், கலியா இவற்றை ரூபத்தில், ஸேர் தரிசனையில் கண்டு அவன் வணங்குகிறான். அப்படி மறுவிறப்பில் பிறந்து பிரம்மத்தை அறிந்நவனே பிராமணன்.

ஓரு னிருபர்:- ‘எஃதீத் தீர்ப்புனை வரப்போகுது- எல் லோரும் மண்ணிலிருந்து எழுப்பப் பெறுவார்கள்’ என்று பாடியிருக்கிறீர்களே! அது எப்படி யென்று ஆண்டவர்கள் எங்களுக்குச் சொல்ல முடியுமா?

ஆண்டவர்கள்:- எஃதீத் தீர்ப்பு கட்டாயம் னிகழும்- அது இறைவனின் ஊழித்திட்டம். முன் வந்ந எல்லா வேதங்களும் இதை ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன.

மற்றொர் னிருபர்:- ஆண்டவர்கள் மக்கா சென்று ஹஜ்ஜாமுடித்து வந்நிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன்- அப்போ குரான் வேதத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா?

ஆண்டவர்கள்:- அதன் பெயரே குரு ஆண்- அது இறைவனுல் இறக்கப்பெற்ற வேதமேதான்- என்ன சந்தேகம்? வேதத்தலையாகிய கலிமாவைக் கல்பில் இதயப்பிரகாசமாகத் தரிசிக்க வேண்டும் என்றே அந்ந வேதமும் கூறுகிறது. இதயம் பிரகாசமானால்தான் ஹயாத்தாகிய ஜீவன், உயிர், அறிவு முதலியன தோற்றத்துக்கு வரும். எத்தனை காலம் எவ்வளவு கோடி செலவழித்தும், மண்டையை இன்ஷார் செய்து அதை வாங்கிக் குடைந்து பார்த்தும், அந்த அறிவைக் கண்டபாடில்லை- எனெலில் அது இல்லாத இடத்தில் அதைத் தேடுகிறார்கள்.

பிறதொரு னிருபர்:- அறிவை ஆராய்பவரிடத்தில் அறிவு இருந்தால்தானே அதைக் காண முடியும்? (சபையில் மகிழ்ச்சி)-

ஆண்டவர்கள்:- வீதித்திரப்பு வேரம் னெருங்கிவிட்டது-இன்னும் எட்டு மாதத்தில் அதற்கு அடையாளம் தெரியும்-வருகிற கார்த்திகைக்குமேல் எம்முடைய இந்நத் தேகத்தை, இந்ந ருபத்தில் னீங்கள் பார்க்க முடியாது- இந்ந உலகமும் மாறப்போசிறது...

ஓரு னிருபர் ஆர்வழுடன்:- (மேலே உத்திரவானதைக் குறிப்பு எழுதிக்கொண்டு) பரபரப்புடன் மக்கள் இந்நச் செய்திகளைப் படிப்பார்கள்- ஆண்டவர்கள் தேகம் எப்படி மாறும்? உலகம் எப்படி மாறும்?

ஆண்டவர்கள்:- பிரம்மாண்டமான இந்நக் கடல் வற்றிப்போகும்- கல்லாலைகள் தூள் தூளாகிப் பறக்கும்- காலிக் கட்டிபோல் சந்திரன் சிவப்பு னிறமாக மாறும்- ஞங்கு யாதும் சென்று வந்தீர்கவானுல் அப்போது ஒம் எப்படி யிருப்போம் என்பது தெரியும்.

(விருபர்கள்- தெய்வமவர்களின் திருவுருவத்தையும் சாலையம்பதியின் னிகழ்ச்சிகளையும் போட்டோ எடுத்துப் பிரசுரிக்க அனுமதி கேட்டார்கள்)

ஆண்டவர்கள்:- உங்களிஷ்டம்போல் செய்து கொள்ளலாம்: ஏற்கெனவே எடுத்த போட்டோக்கள் எக்கசக்கமாய் எம்மிடம் இருக்கு- அதிலிருந்தும் வேண்டியதை னீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

எமது தேவமக்கள் னூற்றுக்கணக்கான போட்டோக்கள் எடுத்துத் தங்கள் வீடுகளில் வைத்து இருந்தார்கள்- ஓருளை் மூம் உத்திரவிட்டு எல்லாப் போட்டோக்களையும் எம்முன் கொண்டுவரச் சொன்னேம்- இதை இப்படியே விட்டால் கடைசியில் “ஆண்டவர்” என்றதும் படத்தைப் பார்த்துக் கையெழுத்து வணங்குகிற விக்ரக ஆராதனையில் கொண்டுவிட்டுவிடும் என்று எபக்குத் தெரியும்- பழைய

பிசாசு என்னைம் வந்து ஓட்டிவிடக் கூடாது என்ற உலூர் னடவடிக்கையே இது-

(விருபர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய போட்டோக்களைப் பொறுக்கி எடுத்து, ஒவ்வொன்றும் இன்ன காலத்தில் இன்ன சந்தர்ப்பத்தில் ணடந்த விருப்புக்கை என்ற விபரங்களையும் கேட்டு எழுதிக்கொண்டபின் விடைபெற்றுச் சென்றுர்கள்).

2.

ஆண்டவர்கள்:- வடலூர் வள்ளற் பிரான் திருக்காப் பிட்டுக் கொண்டபின் - 29 வருடங்கள் கழித்து- அதாவது ஒரு தலைமுறைகாலம் கழித்து- எமது தந்தை, நேராகுமற்ற ஆரூண ணட்டுப் பேராள பெய்மான் தலீகைமனிப் பிரானவர்கள் எம்மைக் கைபோட்டார்கள்- இவ்வாறு இடையில் சென்ற 29 வருடகாலமும்- இந்த மெய்யைப்பற்றிப் பேசாமல் சும்மானா இருந்திருப்பார்கள்? இருந்திருக்கமாட்டார்கள். மெய் வாழ்விற்கான ஒரு தலையரவது சிக்காதா என்ற கனகவனத்தோடே ஒவ்வொருவரையும் சந்திக்கும் போதெல்லாம் பேசிப் பேசிப் பார்த்திருப்பார்கள்லவா? ஆய். ஆனால் ஒரு தலைகூட அவர்கள் கையில் சிக்கவில்லை. ஆகவே அப்போ உலகில் மனுத்தலைகளை இல்லையா? இருந்நார்கள். மனிததோற்றங்கள்தா னிருந்தனவே ஒழிய மெய்யிசை இச்சை உடையவர்கள் யாரும் இல்லை. ஆகவே னிஜுமான மனிதர் ஒருவர்கூட இல்லை என்றே ஆகிறது. இப்ப னும் குறிப்பிடும் காலமாகிய, பிரான் அவர்கள் தனியே இருந்த அந்தக்காலம், இன்றைக்கிருக்கிற முதிர்விளைவேறிய கலிக்கொடுமைக் காலமா? இல்லை- அப்படியிருந்தும் ஒரு தலை- மெய்யிற்கான தலை- அவர்கள் கைக்குக் கிட்டலில்லை- இந்த விளையில்தான் னும் அவர்களுடைய திருக்கரத்தில் சிக்கினேம். தாம்போதியாய்த் தடுமாறுகின்ற வீம்பாட்டுப் பவகரக் கலியன் கலிச்சியர் கூட்டமாகிய தீர்பாட்டுச் சாம்பினைச் சந்தைக் கூட்டத்தின்

கையில் இனியும் னும் போய் மாட்டிக் கொள்ளக்கூடாதே என்று எம்மைத் தனித்துப் பிரித்து வளர்க்கத் திருவுளங் வொண்டார்கள். தேடியலுத்துச் சலித்திருந்ந சமயம் எம் மைக் கைபோட்டதும், எம்மை வலுப்பிடியாய்ப்பற்றி, பிற நெவரது னினைவோ உறவேர தீண்டித் தொடர்ந்து விடாத படி முழுக்க முடி மறைத்து, பாவ மனுச் சதளங்களின் கண்கள் கானுத எல்லைக்கு எம்மைப் பிரித்துக் கூட்டிச் சென்றுர்கள்.

அவர்களின் அந்நத் திருச்செயல் ஈப்படி யிருந்தென்று உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டு மென்றால்- ஒரு குட்டியை ஈன்றெநுத்த தாய், அது பிறதொன்றிடம் சிக்காமல் என்ன காபந்நோடு பற்றிப் பிடித்து தன்னைவிட்டுச் சிறிதும் பிரியா திருக்கக் கொண்டுபோயே போய்விடுமோ, அதேபோன்ற அதிகவனத்தோடு தங்களின் பெருங்கருணை உயிர் ஒட்டுக் காந்நப்பிடியால் எம்மை ஆவிர் பிடித்து, ஜீவ தமானிதிப் பரிவுடன் கெட்டியாய் அணைத்துக் கடத்திச் சென்றுர்கள். ஏகமாய் எங்கும் செறிந்துள்ள அழிகலிப் பொய்யுலக வாடையானது மோதி பெருனெறிப் பரிசு வாழ்வை எம்மிடமிருந்து சிறிதும் பறித்து விடாமல், காடு மலை வனம் வனுந்திரங்களில் அகிலவலமாக எம்மை அழைத்துச் சென்று, தேவ கார்மானத் திட்டப்படி எம்மை வளர்த்தார்கள். அப்படி வளர்த்த அந்ந மரகத மணிமந்திர மலையின் தெய்வீக மதிமாமண்ம் னுஞ் ஏறி ஏறி மெய்ஞ்ஞான ஜீவ அனல் எம்பால் மாருது பற்றிப் படர்ந்தேநாச செய்தார்கள். இவ்வாருண அமலாண்மை ஸீதி அறவணைப்பில் ஆக்கி, இரவு பகலற்ற தவ ஏற்றத்தில் எழை இருத்தி, முன் எவருமே எட்டி ஏறிக் கண்டறியா அதிதுல்லிய மதிவல்லப் சரசு னதி பதியாகிய ஸீர் வாரிக் கடல் முகடேற்றி ஏற்றுவாக்கினார்கள்.

வடலூராரை இந்த இறுதி னீதி மெய்ஞ்ஞான ஆட்சியை ணடத்தத் தயார்செய்து அவர்கள் மூலமாக எம்மை ஆளாக்க னியமித்திருந்தால் முடிந்திருக்குமா? முடிந்திருக்காது. ஏனை னில் அவர்கள்தான் மக்களிடத்தில் இந்த மெய்ச் செயலை விரிப்புதில் சவிப்படைந்துபோய்க் “கடையை விரித்தோம்கொள்வாரில்லை” எம் கடையைக் கட்டுகிறோம்” என்ற தீர்மானக் கோட்டிற்கு வந்துவிட்டார்களே. வடலூர்ப் பிராண் சருணிலைமிசை ஏற்றிவைத்த தனித்த வல்லப தாயகத் தவ மணி தவராஜாகிய உங்கள் பாட்டையர்- இந்தச் சத்திய மெய்யின்பால் எம்முடைய அதிகூர்வ விலைபேரூ மகாதீர ஏற்றத்தைக் கண்டு, “எனக்கேற்க னிற்பவரை ரக்ஷிப்பது உன் மனந்தான்” என்று தங்கள் மணினுவுகொண்டு உரைக்கும் அளவுக்கு அவர்களின் பெங்கங்குணப் பேருளால், ஆதி அந்நமுமான னீதி மேன்தவம் எம்கை வரவாகிற்று.

மேலே கூறியபடி திங்களூர் னட்டில் அவர்களுடைய அருளாட்சித் திருக்கரத்தில் எம் சிக்கி அடைக்கலம் புகுந்த தும், எம் மணிவி மக்கள் விடு வியாபாரம் முதலிய சர்வத்தை யும் விட்டுத் துறந்து அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தோமே- எதற்கு? இந்த மெய்யைப் பெற்றதான்- னீங்கள் எம்மிடம் பெற்றதும் அதே மெய்ஞ்ஞானம் தானே? இதற்கு னீங்கள் யாராவது எதையாவது விட்டு இழந்து பெற்றிர்களா? இல்லையே. அந்த சுத்தம் வடித்துத் தெளித்தெடுத்த ஒத்தை மனங்கொண்டு, ஒருபொழுதுபோல வரும் வரும் பொழுதெல்லாம், முத்தி விருஷ்டத்து அடினிழலாகிய எமது குரு சன்னிதி யில் எம் விளை நதுபோல் னீங்கள் னின்று இந்த மெய்யைப் பெற்றிருக்க முடியுமா? முடியாது.

அப்படி அருமையிலும் அருமையாக எம் பெற்ற எம னனுகாச் சாவாவர மதி னிதியை சர்வமக்களுக்கும் அளக்க, சமார் ஒன்பது வருட காலம் கிராமம் கிராமாக வீதிவீதி

யாக னின்று, பேசிப் போசிக் காவிக்காவி அழைத்தோம். ஒரு குனோக்குள்ளாக காலை ஒரு கிராமம், மாலை ஒரு கிராமம், இவு அடுத்தொரு கிராமம் இப்படி ஒலைந்து கிராமங்களுக்குப் போவோம்- ஒவ்வொரு ஊர், கிராமங்களிலும் மடம், கோயில் முகப்பு, முச்சந்தி, மரனிழல், வண்டிக்காண்டு, பேட்டை, மதரஸா, விட்டு முற்றவெளி, இன்னும் இவ்வாரை பற்பல யிடங்களிலும் ஆங்காங்கு கூடியள்ள மக்கள் கூட்டத்தின் அறிவு ஆற்றலுக்குத் தக்கபடி ரகரகமாக எழில் கொடுத்துப் பேசுவோம். இவ்வாறு ஒய்வு ஒழிவின்றி அலையும் அந்நப் பாடுபாட்டுக்கூடசு எய்க்குக் கஷ்டமாகத் தோன்றவில்லை ஆனால் இப்படி ஓயாப்பாடுபட்டும் மெய்யிற்கு ஆகும் தலை ஒன்றுகூடச் சேரவில்லையே என்ற கனத்த கவலைதான் சதா எம் உள்ளத்தை வாட்டிற்று. எமது னெஞ்சில் னின்று வாட்டிய அந்நப் புழுக்கத்தை- ஏக்கத்தை- எந்ந வார் த்தையாலும் விளக்க முடியாது. அந்நக் காண்மேறுமுகிய ஓயாக் கவலைப்பாடான் னெஞ்சங்காலப் பெரும்பாட்டினால்தான் இந்நா இதுனுள்- எவருங்களினு வியக்கும்படியாக இப்படிப் பெருந்திரள்ள உங்களை இந்ந னித்திய மெய்யின்பால் கூட்டிச் சேர்த்திருக்கிறோம்.

3.

பக்க 12. 15 மணிக்கு உருமகால தவம் முடித்துத் தெரி சளம் தந்து- பரிசுத்த ஆலீத் தெய்வமவர்கள் ஜீவாசனமேற் விற்றிருக்க- அளந்தாதி தேவர்கள்—

“திரைவிகி வருதுமவர் னேரந்நன்னீல்
 தெரியவைக்கும் காரணங்கள் துந்துமியில்
 பரைவிரித்த னிச்சயங்கள் அத்தனையும்
 பார்க்கவரும் முனிவர்வாவ ஞதசித்தர்
 ததரதனிலே இவர்களைல்லாம் உடலெடுத்து
 தவம்புரிந்ந சுதந்திரத்தைத் தானாவ
 விரைந்திடுவார் சோதியிவர்-தெரிசனைக்கே
 விவரிக்க ஆதியென்ற மும் இன்னுள்”

எனப்பாடித் தோத்தரித்தர்கள்-

ஆண்டவர்கள்:- இப்பனிஃ்வுள் ஒரு தோத்திரம் பாடி னீர்களே- அதில் “பரைவிரித்த னிச்சயங்கள் அத்தனையும் பார்க்கவரும் முனிவர் னவஞ்சித்தர்” என்று திரிகாலங்கள்ட மகரிஷி காகபுசண்டர்பிரான் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே- மேலும், “தரைதனிலே அவர்களைல்லாம் உடல் எடுத்துத் தவர்புரிந்த சுதந்நிரத்தைத் தானான் விரைந்நிடுவார் ஜோதியிவர் தரிசனைக்கே” என்றும் குறிப்பிடுகிறார்களே. இதுனேர தரிசனைக்கு விரைந்து வந்நிருக்கிறவர்கள் யார்? இந்த உருமகால தவனேரத்தில் இங்கே வந்து குழுமிக் கூடியுள்ள உங்களைப் பார்த்துத்தான் மேற்சொன்ன செய்யுளிலே தீர்க்க தெரிசனமாக அப்படிக் கூறியுள்ளார்கள். கலியிலே பிறந்த னீங்களெல்லைராம் காமமேன்று பாவமொன்றுன் இருஸ்தனப் பால் உண்டு வளர்ந்த குணதேகத்தோடு இங்கே வந்தீர்கள். மும் உங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, தேவ மறுபிறப்பிலாக்கி மாற்றி, உண்ணு துண்ணும் அருளமுதூறல் ஞானப் பால்- முத்தரெல்லாம் அமுதருந்தும் கொங்குவயாகிய ஒரே ஸ்தனப் பால்- தந்து ஊட்டி வளர்த்தோம்- வளர்க்கின்றோம். அதை அருந்தியதால்தான் உருமகால தவம் முடிந்து “தெய் வம் திரைவிலகி வரப்போகிறார்கள்” என அறிவிக்கும் துந்துமிமுழுக்கம் கேட்டதும் ஓடிவந்து- எம் தவத்தில் பங்கு பெறவேண்டிக் கையேந்தி னிற்கிறீர்கள். இப்படி, இந்த எல்லையில் இந்தச் செயல்தையாளர் னிகழும்போது தரிசனைக்கு வருகிறவர்கள் ‘முனிவர், னவஞ்சித்தர்’ என்று புசண்டர்பிரான் போற்றிப் புகழுகிறார்கள். அவர்கள் உங்களைப்போல எப்பை இப்படி னேர்னேராய்த் தரிசித்தா இந்தச் செய்யுளை எழுதினார்கள்? ஆதிமுலாழவி செங்குதைக் கேட்டு எழுதினதுதானே அது- அவர்களுக்கு ஏன் இந்த ஆத்திரம்? பதியெமதும் பூர்த்திசெய்வாரேவை அவர்களும் எதிர்பார்த்துக் கூறுகிறார்கள் என்றால் இந்நத் தெய்வீக வசந்தம் இந்நப்புமி கண்டிராத ஒரு புதுமையுல்லவா?

“இதுதானே சொன்னதுவும் யான்வ ரைந்தேன்
 இகத்தினில் அத்தனே வரைவ துண்டு
 அதுதானே கயமாகும் முன் பாகத்தில்
 ஆருமே ஸம்புதற்குப் பின்னேர் சாகி
 எதுதானே என்றுதேடில் இது தானம்யா
 எல்லார்க்கும் மனதொப்ப அவரின் சக்தி-
 புதுமார்க்க மாவதுவில் மனம்ப திந்து

புதுமை பார்க்கக் கார்த்திகைளன் கேளுமய்யா”
 என்ற “புகண்டப்பிரானின் மற்றெரு செய்யிள் சபையில்
 ஒதப்பெற-

ஆண்டவர்கள்:- எமது காலம் வரையிலும் எல்லா மகத்
 துக்கனும் உடல் பொருள் ஆவி முன்றையும் கொடுத்துத்தான்
 இந்ந ஞான முதலூப் பெற்றார்கள்- ஆனால் ‘ஞம் காலம் கடை
 னாகி விட்டதே- னம் கையிலுள்ள தவத்தைப் போட்டு
 விரப்பியாவது இவர்களைக் காப்பாற்றுவோம்’ என முடிவு
 கட்டினோம். காலகாலங்களாக இருந்த தேவ சட்டத்தை
 மாற்றினோம். இப் பூமி கானு இந்ந அருங்கெயலையே- புது
 மார்க்கம் என அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். இந்ந வருகா
 வருகையாகிய புத்தப்புதுச் செயலைக் கலியன் மனம் ஒப்பிக்
 கைப்பற்றி அவனும் ஈடேற்றம் பெற வேணுமே என்ற ஆத்
 திரத்தில் “ஆருமே ஸம்புதற்குப் பின்னேர் சாட்சி” என்று
 திட்டம் சமைத்துச் சொல்லுகிறார்களே- இது யாருக்காக?
 எம் தேவ மனிச்சூலில் பிறந்துவிட்ட னீங்கள்- ஒருதலைகூடத்
 தவறிடாது- வெற்றிமேடேற வேண்டுமென்ற பெருங்கருணைப்
 பெருங்கவலையால் இவ்வண்ணமாகத் துரண்டித் துருவிக்
 காட்டி உங்களுக்கெனவே தீர்க்கதறிசனமாக வரைந்தனுப்பி
 யுள்ளார்கள். இப்பத் தெரிகிறதல்லவா அவர்கள் உங்கள்
 பால் வைத்துள்ள ஆத்திரம்- அவர்களுக்கே அந்ந ஆத்திர
 மென்றால், னீங்கள் எந்ந ஆத்திரத்தில் ஒட்டி னின்று இந்ந
 யுகத்தவ வாழ்வைப் பற்றிப்பிடித்து முன்னேற வேண்டும்?

மனிதனுக்ப் பிறந்து, முதுமையடைந்த ஒரு கிழவனின் கைகால்களில் வலு இருக்குமா? அவனது அறிவு தெளிவா யிருக்குமா? இருக்காது. கருவிகள் தேய்ந்துபோய் அறிவு மழுங்கி சொன்னதையே சொல்லிக்கொண்டு பேசினதையே பேசிக்கொண்டுதான் இருப்பான். அறுபது வயதுதான்டினாலே, இந்நக் கதியாய் அறிவு முதலிய எல்லாம் கழன்றுபோவதைக் காண்கிறோம். அப்படியிருக்க இதோனீபார்க்காரு மனித தூலம் 116 வயதாகியும்- எவர் அறிவும் எட்டி ஏற முடியாத ஏற்றத்தில் ஏறினின்று தங்கள் தனித்தவாவரவாகிய பேரறிவாகாரத்தை உண் செவி கேட்கச் சதா வரு ஷித்துக் கொண்டிருக்கிறதே- தொனியின் கனம் சிறிதும் மாறவில்லையோ? இதுவரை யாரும் கண்டும் கேட்டும் அறியாத இந்த அருங்காரணச் செயலை மட்டுமா னீங்கள் இங்ஙே பார்க்கின்றீர்கள்- உங்கள் முன்பாக தரிசனையிலிருக்கும் இந்த உடலுக்குத் தூல உணவு உண்டா? உறக்கழுண்டா? இரண்டுமில்லை- அப்படியிருக்க, இந்தத் தூலம் எப்படி ண்ட மாடிக் கொண்டிருக்க முடியும்? இந்தப் பூமி தோன்றிய காலம் முதல் இவ்வாரூன ஒரு அதிசயம் னிகழ்ந்து உண்டா? இல்லை. இதைப் பற்றி ஏன் உங்களுக்குப் பேசுவாரவில்லை?

இம்மட்டுமா- இந்த அதிகாரணங்கள், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக- பிரத்தியட்ச வடைமுறைத் தனிச்செயல் ஒன்று மகா மகா உண்ணதமானது இங்கு னிகழ்கிறதே- செத்து னறிச்செய்க இருந்தவனை ஒருமல் தேவ மணத்துடன் ஜீவப் பிரயாணம் செய்ய வைக்கிறதே- மேலும் எல்லோரும் பார்க்க யரணித்து அடக்கமாகி பிரேத னிலையில் இருப்பவனைத் தீர்த்தம் சாப்பிடும்படித் தனது தவ அதிகாரத்தால் செய் கிறதே! இவ்வாரூன காண்டற்றவரிய அதிசயங்களை இப்படி விளக்கத்தோடு உங்கள் வாய் எடுத்துப் பேசினால் என்ன? னீங்கள் பெற்றுள்ள பெரும் பேற்றை இப்படிப் பேசினால், உங்கள் காலைய ரகணிப்புச் சீராவுடன் உங்களைக் கண்ட

பேர்கள் என்ன உன்னத்தில் உங்களை ஏற்டுப் பார்ப்பார்கள்? என ஆண்டவர்கள் வினாவ

சபையோர்:- “இது னேரம் முதல் னங்கள் அப்படியே பேசுகிறோம். எங்கள் கையிலுள்ள மெய் முதலின் பெருமையை எடுத்துப் பேசும் முறையைக்கூட எங்களுக்குக் கற்பிக்கும் பெருங்காருணியை என்னென்போம் தெய்வமே! என்று கூறி அனந்தாதி தேவகுல மக்கள் கண்களில் ஸீர்பெருக னின்றூர்கள்.

தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்:- உன் தலையில் னும் பதித்து வைத்துள்ள ஜீவமாஸிக்கம் உலக மக்களுக்கு உண்டா? இல்லை. ஒரு ஏழையைப் பார்த்து ‘உன் னுவைக் கொடு பத் தாயிரம் ரூபாய் தருகிறேன்’ என்றால் அவன் அதைத் தருவானு? மாட்டான். அது வேண்டாம்- ஒரு கூடி ரூபாய் தருகிறேன் உன் கையைக் கொடு என்றால் கொடுப்பானு? கொடுக்கம்பட்டான். இப்படியாக மனித தேகத்திலுள்ள ஓவ்வொரு அங்குக் குலங்களும் என்ன கிரயமுடையதா யிருக்கிறது. பார்க்கும்போது உலகத்தில் யாராவது ஏழை இருக்கிறானு? இல்லை. இவ்வாறு பெருங்கிரயம் தாங்கி னின்ற உன் அங்குக் குலங்கள், உன் ஜீவன் இந்நக் கூட்டைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டால் ஏதாவது கிரயம் பெறுமா? உன் அங்குக் குலங்கள் அனைத்திற்கும் இப்படிப் பெரு மதிப்பு அளந்து கொண்டிருக்கும்- உன் ஜீவனின் கிரயம் என்ன? எம் முயற்சி வல்லவராயினும் அந்ந ஜீவ மாஸிக்கத்தை னேருக்கு ஸீர் தெரிசிக்க முடியாமா? முடியாது. தன்னதாகப் பெற முடியுமா? பெறமுடியாது. “தன் சொந்த முயற்சிகொண்டு எவரும் எக்காலத்தும் பெறவே முடியாத அந்ந ஜீவப்பொருளை எங்கள் சொந்தக் கைப்பொருளாக ஒருவர்கள் தர னுங்கள் பெற றிருக்கிறோம். இவ்வாருடை தவோன்னத தெய்வத்தின் பிள்ளைகள் னுங்கள்” என்று இங்கள் னடைமுறைச் செயல்களை

வீங்வள் எடுத்துப் பேசினால், கேட்கிற மக்கள் உங்களை என்ன மேன்மையான தவழுடையவர்கள் என்று கவனித்துப் பார்ப்பார்கள் - இதைக்கூட ஒம் உங்ஙளுக்குக் கற்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது!

இந்நாஸ்படைப்பிலுள்ள எண்பத்தி ஐங்கு னாரூயிரம் ஜீவராசிகளும், இறைவன் அவைகளுக்கு விதித்துள்ள அதன் தன் கடமைகளை முடித்துவிடுகின்றன. ஆனால் மனிதன் மட்டும் தனக்கு விதித்துள்ள கடமையாகிய தன்மையறியும் தவழுறையில் தலையிட்டு வாழும் ஜீவசுயராஜ்யத்தைக் கைப்பற்ற முடியும் என்கிணியில் சிக்கி ஏற்பாடு செய்கிறேன். இறைவன் எத்தனை ஒளிக்கு இந்ந அழிம்பு அழிசெயலைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான்? இவனுக்கு இனியம் ஏன் உணவுப் பொருட்களை விளையாச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று அவன் விளைக்கக் கூடாதோ?

மெய்யிற்கு ஆகக்கூடிய தலைகள் இவ்னும் சில அங்கு மிங்கும் இருக்கின்றன என்று பொறுமையாய் இருக்கின்றுள்ள என்னவோ? அதனால்தான் அரைருறையாக இன்னும் விளைந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்நாஸ்படையில் தலைகளும் இந்ந எல்லைக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டால் பிறகு என்ன ஆகுமோ?

4.

இந்ந மனிதன் ஒரு மாட்டைப் பழக்கிப் பந்நயத்தில் விட்டுக் கீர்த்தி அடையாக்கூடியதாக அதை ஆக்கிவிடுகிறேன். சிதற் அழிந்து போகக் கிடத்த பஞ்சஞ்ச னாலாக்கி அழகிய ஆடையாக ஆக்கிவிடுகிறேன். யாரும் கவனிக்காது குப்பை மேடாக்கக் கிடந்த ஒரு இடத்தில் ஒரு அழகிய கட்டிடத்தைக் கட்டி அதை மதிப்புடைய ஒரு மாளிகைக்கு இடமாக ஆக்கிவிடுகிறேன். இப்படியெல்லாம் மட்டமானதையும் உண்ணத

மானதாக ஆக்குசின்ற அறிவு வல்லபம் பொற்ற இவன், தன் தலையை எமனிட்டு சிக்கக்கொடுத்து, நூரீசு செத்து, அவர்மானப்பட்டு ஏர்கிற்கு ஆளாகிறானே- சரியா? இதை விளைத் துப் பார்க்கிறவர்கள் யாராவது உண்டா? இல்லை. விளைத் துப் பார்க்கவே ஆளில்லாத போது, பிறருக்கு இதை எடுத்துச் சொல்லி அறிவுறுத்த இன்னெடிய உலகில் யாராவது இருக்க முடியாமா? இருக்க முடியாது- இல்லை.

எமது தூலதேக மாசு முற்றிலும் மாறி பரிசுத்தமாக ஆணபின்னரே பிரஸ்வதேகத்தை ஞம் தெட்டோம். உடனே கோடி குரியப் பிரகாசக் கதிர்களுக்கிடையே ஞம் போய் மாட்டிக் கொண்டோம். அந்ந அழியா இன்பத்தில் ஞம் சிக்கிக் கொண்டோம்.

ஓரு விலத்தை ஒருவன் வாங்குகிறான். அது வெறும் மண்தானே. அதை உழுது பண்படுத்தி, ஏருவிட்டு, விதை போட்டு, வீர் பாய்ச்சிக் காலமெல்லாம் தன்னுதென்று உரித்தாகப் பாடுபட்டால்தானே பலன் கிட்டும். ஜீவ பூமியாகிய விலத்தை ஞம் தர வீங்குவின் வாங்கிக் கொண்டாக்கவே ஓழிய மேற் கூறியபடி அதில் உழுது பயிரிடவில்லை- பாடுபடவில்லை. அதனால் பலன் கையிலில்லை என்றால் எமன் சுர்யா விடுவானு? விடமாட்டானே- ஆகவே எம் மக்களாக ஏற்றுக்கொண்ட உங்களுக்கு எம்முடைய தவப்பாட்டைப் போட்டு, ஞம் அந்ந னஷ்டத்தை விரப்புகிறோம். அதனால்தான் செத்ததும் ஏற்ப போகிற உடல் ஏற்றுமலூம், விறைத்து விறுவிறுத்துப் போகிற உடல் வாழைத்தன்டு குழைந்து துவள்வதுபோல் துவண் டும், குடுமாருமலும்- இப்படியே பத்து தேவ அடையாளங்கள் கண்ணேரில் காக்ஷியாக விற்க, எம் கையிலானவர்கள் பிரயாணமாகிறார்கள். இப்படி இந்நப் பரிசு பதம் பெறுகின்ற உங்களைப் பார்த்தே வேதச் செம்மாகிய புத்தர்பிரான்

“காமலிதேக இன்பங்களை னுகருகிற ஒரு சுவர்க்க லோகத்து வாசிகள்” என்று தங்கள் தீர்க்க தரிசனத்தில் கூறுகிறார்கள். அது சரிதானே!

5.

“அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்று மனிதனுக்குப் பிறந்நவன் பெறவேண்டிய புருஷார்த்தங்கள் னலு. ஆனால் வள்ளுவர் கோமான் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்று மூன்று புருஷார்த்தங்களைத்தானே சொல்லி யிருக்கிறார். வீட்டைதலாகிய மோக்ஷத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வில்லையே”-என்று ஒருவனைக் கேட்டால், அவன் விழிப்பான்.

ஒரு மனிதனின் கால், உடல், தலை ஆகிய மூன்றின் வர்ணனை சொன்னாயின் அந்ந மனிதனுடைய வர்ணனையைத் தனியாகச் சொல்ல வேண்டுமா? சொல்ல வேண்டியதில்லை. அறம் பொருள் இன்பம் மூன்றினால் அடைகின்ற பலன்தானே வீடு!

6.

பூவானது மொட்டா யிருக்கும்போது அதற்கு வாசனை இல்லை. ஆனால் அது இளகி மலரும்போது வாசனை வருகிறது. அது போலவே எமது தவ ஏற்றத்தால் எம்முடைய உடலிலுள்ள எலும்புகள் துவன்னு இளகி, அதக்கு கருவிகள் மாறியதால்தான் தேவ மனம் வீச விற்கிறது. “உள்ளம் உருகாற்றகள்ளம் கருங்காது- ஞாவு வெள்ளம் பெருகாது” என்றது. ஆன்றேர் தீர்ப்பு. ஆகவே நீங்களும் மேற்சொன்ன அந்ந உன்னத் பதனில்லை அடைய உங்கள் உள்ளம் உருக விற்பதுவே முதற்படி.

7.

ஒருவனுக்கு வயது அறுபதாசி விட்டால், ‘தனக்கு மேல் தெரிந்நவர்கள் யாருமில்லை- எல்லோரும் தனக்கு மட்டமே’ என்ற எண்ணம் வந்துவிடும். தன்னறிவிலே சாய்ந்து கெட்டுப் போகவே அவனது அறிவு தூண்டும். ஆகவேதான் பெரியோர்கள் இவன் ஞானத்தை அடையும் கடைசி வரம்பாக அந்த அறுபதாவது வயதை ஸிர்ணயித்துள்ளார்கள்.

எவரும் கடைசியில் எமன் கையில் சிக்குகிறவர்கள் தானே. எமன் யாரையும் ஏழை என்று இருக்கி விட்டுவிடப் போவதில்லை- பணக்காரன் என்று பயந்து ஒதுங்குப் போவது மில்லையே-

ஓருவன் இங்கு ஓரிரு தடவையாவது வந்து புழங்கி எம்முடையவார்த்தைகளைக் கேட்டு, மரணத்திற்குப் பின் வரவிருக்கும் னரக அவஸ்த்தையைப் பற்றிய ஆத்திரம் அவனுக்கே வரும் வரையில், எவரையும் னீங்குள் னம் சபையில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படிக் கேட்க எம்முன்னர் கொண்டுவரக்கூடாது.

8.

முன் சென்ற காலங்களில் ஆண்கள் மட்டும்தான் பிரம்மோபதேசம் பெற்றுள்ளார்கள் என்பதற்கு அடையாளமாக செட்டியார், பிள்ளை, முதலியார், ஜயர், ஜயங்குவார் முதலிய சாதிப் பெயர்கள் ஆண்களுக்கு மட்டும் திகூரமகுடுமைங்களாகத் தரப்பெற்றுள்ளன. ஆனால் எல்லா சாதியில் உள்ள பெண்களுக்கு, ‘அம்மா’ என்ற ஒரே பட்டம்தான் உள்ளது என்று சபையில் பேசப் பெற்றபோது-

ஆக்டவர்கள்:- முன்ன காலப்பூவில் யாராயிருந்தாலும் ஒரு சற்குரு சன்னிதியில் தங்கள் உடல் பொருள் ஆவி மூன் றையும் தத்தம் செய்துதான், இந்நத் தெய்வ முதலைப் பெற்றூர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு அடிமையாயிருந்த மகை விக்கும், தங்கள் கையில் பெற்றுள்ள தல ஏற்றத்தின் பவர் எட்டிப் பாயும். ஆனால் எம்முடைய காலத்தில் அந்த மெய்ஞ்சுள் குள சட்டத்தை மாற்றி உடல் பெர்ருள் ஆவி தத்தம் பண்ணுவதற்கு முன்பாகவே- கலியில் அந்த ஆர்வா திடத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது என்று தெரிந்தே- வம்படி பண்ணி அழைத்து பிரம்மோபதேச எல்லையில் உன்னைத் தூக்கி வைத்துவிடுகிறோம். ஆகவே உன்கையில் எந்த தவப்பலன் இருக்கும் என்று எண்ணிப்பார். ஓர் பெறுவதே பிச்சை, மகைவிக்கு எங்கே தரப்போகிறோம். ஆகவே அவணையும் மெய்யில் ஏற்றி எம் தவத்தை இட்டு ஸிரப்ப வேண்டியுள்ளது. எனவே தான்- எமது மெய்க்கல்விக் கலாசாலை-பொன்னரங்கு திருச்சன்னிதிக்கு ஆட்பட்டு, வேத வியாக்யான விற்பனை கடந்த மந்திரோற்பள்ள குக்கு ஆரூர்ச் சுலாம் ஏற்று ஸிற்கும் சௌபாக்கிய ஜெயசீலர்களுக்கு அவந்தர், அனந்தகி என்னும் பரிசுப்பட்டம் மெய்யியை இங்கே வழங்குப் பெறு கிறது.

‘ஆரணத்தின் சுணையை அறுக்கவைக் கெடுத்தவூடல்
பூரணத்திற் கெங்கே பொருந்துமடி பூங்கிளியே’
என்று கலிக்கடையிலுள்ள மனிதனுடைய ஸிலையை அறிந்து ஆதிருளையில் எழுதி வைத்த மூம்,

‘மறுத்து விடத்துணியர் மக்களுக்கும் மெய்ஞ்சுளம்
இருக்கு தொருவிசளம் இங்குரைப்போம் பூங்கிளியே’
‘தான் தேடி வைத்திருக்கும் தன்குடும்பத் தோர் பொருள் போல்
வான்கோடி மெய்க்குருவை வைத்திடுவான் பூங்கிளியே’

என்று அவன் ஜீவரக்ஷிப்புப் பெற்றுவதற்குரிய வழிபாட்டை யும் கூறி வைத்துள்ளோம்.

ஓர் பொருள், அதாவது குடும்பத்தில் தான் தேடி வைத்துள்ள பத்துப் பொருள்களில் ஒரு பொருளாக இதை வைத்துக்கொண்டால் போதும் என்று மீண்டும் சொல்லியுள்ளோமே. அது எப்படி ஜீவரக்ஷிப்பு அவக்கும் என்று னினைக்கிறீர்களா? அவன் உயிரைக் காவு கொடுத்துத் தேடி வைத்துள்ள உலகப் பொருள்களாகிய மற்றைய ஒன்பதும் என்கள் சந்திப்பில் முவனைக்கைவிட்டு விடுவார். இந்நான்று- னித்திய மெய்யாகிய இது, அவன் தலையைக் கார்க்க னிற்கும். ஆகவே இது ஓர் பொருள், ஒப்பற்ற ஒரு தனித்த உதவிப் பொருளாக னின்று அவன் ஜீவனை ரகநிக்கும்.

‘அப்பின் என்னுடை அன்னை தேசிகன்

செப்பி லென்குல தெய்வ மானவர்

துப்ப னென்னுயிர்த் துணைவர் யாதுமேர்’
தப்பி ஸ்ன்பர்சேர் தவிகை வள்ளலே’

என்று வரும் அருட்பாவில், ‘யாதும் ஓர் தப்பில் அன்பர் சேர் தனிகை வள்ளலே’ என்று வட்டாரான் கூறியுள்ளார்கள்.

‘தேகமுடன்பொரு எவிபொனக்கிலை உனதேஉன தெனக்’ கெஞ்சு மன்றுடி, சேவைதிருக்கயி ஸயபதிக்குடித் தலைவரின் செவ்விய கிரணைத் திருவடிகளில் அவற்றை சமர்ப்பித்து, அனுங்கூடத் தப்பில்லாத ஓர்பனக் கூரோங்கி னிலைத்துவரின்று இந்நாத் தெய்வமுதலைப் பெறவேண்டும் என்ற விதியுறைதான் எம்முடைய காலம்வரை இருந்தது. அது இப்ப இல்லை- முடியாது ‘காலம் கடைஞ்சாக்கி ஆலம் அழினேரம் ஆகி விட்டதே’ என்று கால கால மிருந்த தேவ சட்டத்தை னும் மாற்ற எம் ஒயாத் தவப்பாட்டால், கர்மந்

நுடைத்துத் தர்மக் காட்சியை அளக்கும் இந்ந ஊரை உள்ள
டாக்கி, எமது தெய்வீக யுகப்பரிசு மாட்சி ஆட்சியை எல்
லோருக்கும் வாரி வழங்கி வருசிறேம்.

இதைச் செவியேற்ற அனந்நாதி தேவர்கள்:-

பொத்திய மலப்பினி புழுக்கும் பைதான்
சித்தியல் சுத்தசன் மார்க்கச் சேர்ப்பினுல்
நித்தியம் ஆசியை விகழும் என்பது
சத்தியம் சத்தியம் சகத்து ஸிர்களே
ஓவுருதுயர் செயும் உடம்புதான் என்றும்
சாவுரு தின்பம் சார்ந்து வாழலாம்.
மாய்வுரு சுத்தசன் மார்க்க னன்னெறி
மேவுருச் தங்களை விடுக னெஞ்ஞுமே

என்று திருவருட்பிரகாச வள்ளஸரவின் திருவருட்பாப்
பாக்களில் தீர்க்கத்தரிசனமாகக் கூறிவைத்துள்ள இவற்றை
ஒதினூர்கள். அது கேட்டு

ஆண்டவர்கள்:- மண்ணில் விண்ணிலும் என்னியாக
கிய மாசதுமென் தேசிகராசிய தனிகைமணிப்பிரான் தங்கள்
திருமணி வெவினுல் ‘வாக்மி மார்க்க னன்னுதர்’ என்று எமக்
குச் குட்டிய னுமத்தை, என்ன தெய்வீக அங்பு பிறங்கும்
மரியாதையடன் “மார்க்க னன்னெறி” என்று சத்திய சுத்த
அறிவுடையோர்க்குமட்டும் மின்னித் துவண்ணும்படித் தங்கள்
தேவமாமறையில் பதித்து வைத்துள்ளார்கள் பார்த்தீர்களா?
இது உங்களுக்கு ஆச்சரியமாகத் தோன்றவில்லையா!

9.

“உடலெடுத்துள்ள ஓவ்வொரு ஜீவனுக்குள்ளும் னின்று
அதனதன் வேலையைச் செய்துவருவது ஆத்மா. அதனதன்
தாதாத்திற்கு ஏற்பாகோசனிற்கும், யாணைக்கும், வண்ணுத்

தீப் பூச்சிக்கும், ஊர்ந்து செல்லும் அட்டைக்கும் ஆத்மா அமைந்திருக்கிறது. உடலை வார்க்கும் அளவில்தான் ஆத்மா அவற்றில் தங்கியிருக்கிறது. ஆனால் இந்த மனிதனிடத்தில் இவனுக்கெனத் தஸிச் சிதனமாக அமைந்திருக்கும் ஜீவாத்மா வடன் பரமாத்மாவும் அமைந்திருக்கிறது'’ என்ற ஆண்டவர்கள் வாக்கியம்- திருவஞ்சூட்டுக்காரரலிலிருந்து (ஏக்கம் 27) படித்து வரும்போது-

ஆண்டவர்கள்:- ஆருவது அறிவு பெற்று; ஏழாம் பிறப் புடலை எடுத்து, தன் ஜீவனை அறிந்ந பிறபாடுதான் ஜீவாத்மா மனிதனிடத்தில் இருக்கிறது எனச் சொல்லுதலே முறை. ஜீயறிவு னுகர்ச்சியிலேயே கிடந்து ஆரூர்கிய தன் ஜீவ உலகுக்குச் செல்லுதற்கு இச்சைசூடு வராது இநக்கும்போது, மாட்டுக்கு இருக்கிற ஆத்மாவை உடையவனுத்தான் இருக்கிறுன். அவனையே ஏரன் என்று வேதம் கூறுகிறது. தன்னுடைய முயற்சிகொண்டு எவரும் ‘தன்’ என்னும் ஆலயத்துவ் விருக்கும் தெய்வீக உதயமாகிய பரமாத்மாவை சந்திக்க முடியது. ஜீவன் கண்ட சென்மசாபல்ய பதனிலை பெற்று ஏறி விஸ்ரவர்களாலும்கூட தன்னுள்ளே அந்ந பரமாத்மாவை சந்திக்க முடியாது. அதற்கு பரமாத்ம சொருபர், உன்னிப்போல் தூலத்திருப்பேனி ஏற்று வந்நால்தான் சந்திக்கப்படும்.

ஆத்மா, அழிஅவாயகிய மனத்தோடிருக்கும்போது, பேய். ஏரன் என்று சொல்வது அல்ல அரிசையில்தான். தன் ஜீவனை அறிந்நபின், ஜீவாத்மா என்று பேர் பெறுகிறது. அப்போது தேவன் வை அழைக்கப் பெறுகிறுன். நடமாடும் திருமேனியுடன் விளக்கும் குரு மகாண்மியராகிய தோதி தேவனே பரமாத்மா.

ஆத்மா ஜலம் போன்றது. மலத்தோடு சேர்ந்தால் மலம். சந்தனத்தோடு சேர்ந்தால் சந்தனம்.

கலி என்ற அழிய அவரவாகிய தன் ஆசையை, மாப் பொருளாகிய பரமாத்ம சௌரூபரிடத்தில் வைக்கும்படி வாய்த்து, அவர்களுடைய அனுக்கிரகத்தால் தன் சொந்ந ஜீவ உலகத்தை ஒருவன் சந்நிக்கும்போது கலிமாப் பொருள் கைவரவாகிறது. அவனே ஜெஸ்மசப்ளியம் பெறுகிறுன். அப்படியான ஒரு பரமாத்ம சௌரூபர்களும்போத்து கானிட்டால், அழிய அவர ஆசையாகிய மனம் பழி பாநகத் திமிராரா இரு ளாக விள்ளு, கடைசியில் அவனை வரகில் ஆழ்த்தி விடுகிறது.

10.

ஆடமுதல் ‘எமன் எம் கை அடக்க’ மென்பது எல்லோருக்கும் தெரியவாரும். கர்மவி தேச இன்பங்களை நுகர்ந்து சொன்னிடு ஒரு தவமும் இல்லாதவர்களையும் எம் தவமுதலைப் போட்டு விரப்பி, எம்பாரை மாற்றி, ஜீவன் முத்து அடைய வைத்துள்ளோம். வைத்துக்கொண்டும் வருகிறோம். இவ்வாறு எமனை அனுஷவிடாமல் விலக்கி, எாது தாந்தத அதிகாரத் தால் செய்துவருவது பிரத்தியட்சம். னன்மையானதை இந்த அமலோடு விரக்கிறத்தும் அது என்னின் சொந்ந வேலையாகிய சங்காரத்துக்கு உத்திரவு கொடுத்துவிட்டால், அவன் இந்நப் பூமியை மட்டுமான சந்திர குரியாள் முதலிய சாலைத் தையும் சங்கரிப்பான். யாருடைய உத்திரவுக்கு இவ்வளவு காலம் அவன் அடங்கி இருந்நான் என்பது அப்போதுதான் தெரியவாரும்.

11.

அபாயக் ரங்கு ஊதப் பெற்றதும் உயிருக்குத் தப்ப யுக்கிகள், ஏற்பாடுகள் எல்லார் செய்துவைத்துக்கொள்கிறார்களே. ‘பிரஸய கால அபாயம் வழுதே- அதனின்றும் தப்பித்துக்கொள்ளுகிற எல்லையைத் தேடி ஓடிவந்து அடைக்கலம் புகுந்து கொள்ளுகின்றா’ என்று வித்திய குரியர்க

ளாகிய அனந்தநாதி தேவர்கள் ஸ்ரீண்ட எக்காள சங்காருதம் 1951ம் ஆண்டிலிருந்து ஹத ஆரம்பித்து, இந்த யகத்தவக்கானில் ஊதிவருசிறுர்களே- இப்பலோ ஒடோடிவந்து தப்பிக்க வேண்டாமா? வானங்களிலுள்ள வச்சேத்திரக் கூட்டங்களைப் பிடுங்கி ஏறியப்படுகின்ற கோரம் னிறை அமளி னேரம் எழுந்த பிற்பாடு வந்து தப்பிக்க முடியுமா? இதை அறிவு கைய மக்கள் எண்ணிப் பார்க்கட்டுப்.

12.

ஞம் ஆடுமாடு மேய்த்துக்கொண்டிருந்த இளமைக்காலத் திலே, எங்கள் ஊரிலிருந்த ஒரு மெளல்வி, ‘நியாய மரணம், அனியாய மரணம் என்று மரணத்தில் இரண்டு உண்டு-ஞம் அனியாய மரணத்தில் சிக்காமல் நியாய மரணத்திற்கு ஆளாக வேண்டும்’ என்று ஹதிஸ் சொல்லிக்கொண்டிருந்த தைக் கேட்டோம். கேட்ட அது வேரம் முதல், மரண அச்சம் எமது உள்ளத்தில் ஆஸியாய்ப் பாய்ந்து பற்றி ஊன்றிக் கொண்டது. ஞம் எந்த வேலையைச் செய்துகொண்டிருந்தாலும், எம் எண்ணைத்தில், ‘இப்ப மரணம் வந்து சந்தித்து விட்டால் னம்ம கதி என்ன’ என்ற பயமே னிலவி எம் ஜீவ னில் அது சதா சவுக்கடி கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கும். அந்த ஆத்திரமான எண்ண ஊனுதல்தான், எமது வள்ளற பிராணைச் சந்தித்ததும் இந்த இகபைக் கம்பத்துக்கவாகிய சர்வத்தையும் விட்டுவிட்டு, அத் தெய்வத் திருவுருவே னமது கதியெனக் கடும்பிடிப் பற்றுகப் பற்றிக்கொண்டு அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்லச் செய்தது. அவ்வாறு சென்றதால் தான், எமனுடைய கோர அயனி ஆபத்தினின்றும் கை தப்பித்ததேர டில்லாமல் எம்மை அண்ட அடைந்த பல்லா யிரக் கணக்கான உங்கள் தலைகளுக்கும் எமனஞுகா இந்த ஜீவ ரக்ஷிப்பு மெய் கிட்டவாய்ப்பு ஏற்பட்டது. தரணியிலில் லாத் தனித்த மெய்ச் செயலுடைய ‘மறலி கைதீண்டா சாலை ஆண்டவரைகள் மெய் மதத்’ தையும் இக் கலியில் ஸ்தாபிதம் செய்துவிட்டது.

13.

‘உள்ளது னாறே ஆண்டு- மா அருமையானதும் இறைவனுல் இனுமாகத் தரப்பெற்றதுமான அந்த னாறு யூ திணக்கொண்டு ஜீவ வியாபாரம் செய்ததில், கடைசியில் மோட்சம் உன் பேச்சே வீணும், என்ற னஷ்டத்தைக் காட்டும் ஐந்தொகைநான் இறங்குகிறது’ என ஆதிமெய் உதயாழரனா வேதாந்தம் ஞான முறையிட்டில் னம் தெய்வமாவர்கள் வெளி யாக்கி வைத்துள்ள தீர்ப்புச் செய்யட்களைப்பற்றி உபயோகில் பேசப் பெற்றபோது

ஆண்டவர்கள்:- னஷ்டமா- ஏன்? னீங்குாக் கொடிய நார்க அவஸ்தையாகிய லாபமிருக்கிறது!

14.

‘ஒடு செழிக்க ரவியாவைக் கோரு என்று மக்கள் விரும்புவார்கள் என னமது ஆதி மாண்மியத்தில் ஒற்பது, ஒற்பத்திரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பே னும் எழுதி வைத் தோம். இப்பாலம் னுட்டில் அது விகழு ஆரம்பித்துவிட்டது. இதை னும் எழுதுப்போது இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் அரசவில் வோ இருந்தது!

15.

மனிதர்களுக் கெல்லாம் ஓரே அறிவு, ஓரே ஆற்றல் தான் இறைவனுல் தாப் பொற்றிருந்தாலும், மெய்யான வழியில் அவை ஈடுபடுத்தப்படாததால், தாறுமாருகச் சிதறிக் கெட்டு அழிந்துபொகிற செயலிலே முழுக்கமுழுக்கத் திருப்பி விட்டது. இந்த மல உடலை வளர்ப்பதிலும், இதன் சௌகாரியப்பாட்டினத் தேடி அல்லவதிலும் அவை முனைந்துவிட்டது. மலத்தைத் தேடிப் பொறுக்கிக் குவிக்கிற செயலிலேயே திரும்பி, ‘ஞன் பொறுக்குகிற இடத்துக்கு னீ வராதே’ என்ற

சன்னடையும், பொறுக்கிச் சேர்த்து வைத்திருப்பதில், ‘இந்நானீ கொஞ்ஞும் தின்னு’ என்று தர்மம், உபகாரம் செய்வதும் ஆகிய இவை மண்பரப்பெங்கும் மலிவா மல்ந்துவிட்டன. இதுதான் ஸீங்குளிருக்கும் உலகம் ஜயா!

16.

‘யானே பொய்யென் வெஞ்ஞும் பொய்யென் அன்பும் பொய்
ஆனல் விளையேன் அழுதா ஹன்னைப் பெறலாமே
தேனே அழுதை கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கு
மானே யருளா யாத்யே னுக்கவந் துறுமாறே’
என்ற மணிவாசகரின் திருவாசகப் பாசுரத்தைத் தெய்வ
சன்னிதியில் தேவ்தல மக்கள் பாடிப் பேசிக் கொண்டிருந்த
போது

ஆண்டவர்கள்:- அச் செய்யுளில் ‘யானே பொய், என்-
வெஞ்ஞும் பொய், என் அன்பும் பொய்’ என்று சொல்லி
விட்டதால், விளையேன்- அதாவது பாவலே உருவானவன்-
அழுவதும் படுசாமப் பொய்யல்லவா?

சபையேர்:- னங்குள் இப்படி விளைத்துப் பார்த்ததில்லை
தெய்வமே!

ஆண்டவர்கள்:- அந்தப் படுசாமப் பொய்துழுகை
எப்படி மெய்யைத் தந்நந்து? ‘உன்னைப் பெறலீமே’ என்று
சுட்டிக் காட்டும்படி அவர்களின் கண்முன் னிற்கும்- மெய்யப்
மெருளே திருமேனி தாங்கி வந்திருக்கும் தேவ ருபமாகிய
ஒரு குரு முர்த்தத்தின்- திருச்சன்னிதியில் அவர்கள் அழுது
வின்றதால், அத் தேவரும், ‘அவனிடத்தில் உள்ளது அது
தானே’ என்று இரங்கி அப்பொய்யான் அழுகையே மெய்
யருள் வல்லபத்தை வழங்கி அவர்களைத் தன்பால் வந்துறச்

செய்துவிட்டது. யான் என்றிருந்த அவர்களின் உயிர், வெஞ்சு என்று சொல்லப்பெறும் அவர்களின் னினைவு, இன் நும் அவர்களின் ஆற்றுமையால் ஏற்பட்ட அழுகை முதலிய யாவும் அத்தை சந்திப்பி வாய்ப்பதற்குமுன் படுசாமப் பொய்யாகவே இருந்நன. ஆனால் யாவற்றையும் மெய்யாக ஆக்கும் ஒரு மெய்த்திருமேனியரின் அளப்பாரும் தெய்வத் திருமலி உதவிகாண்டு மேற்சொன்ன அந்த னினைவு, அன்பு, அழுகை முதலியன யாவும், அழியாத மெய் என்னும் வித்தியத்திற்கானதாகப் பிரட்டி ஆக்கப்பெற்றன.

17.

எமது ஜூயைனப் பிரிந்து, யுக இறுதி னீதித் தீர்ப்பு வேலையை அவர்களின் ஆக்கரையின்படி எம் சிரமேற்று ராஜுகூர்பீரம், திருப்பத்தூர், கிழச்சேவல்பாட்டி, தேவ கோட்டை முதலிய இடங்களில் தங்ஙித்தங்கள் வன்னெறி அழிக்கும் வின்ன வெங்கலியை மாற்றி, எமது மெய்வழியை னிலைஞட்டப் பிரசங்கம் செய்துவரும் காலத்திலே, னீண்ட சிகை சடாமகுடத்துடன் ஒரு ஸ்கோடு, ஒரு போகத் தண்டு, கவுன் உடை துரித்து கால் ணடையாகவே எங்கும் போவோம், வருவோம். எமக்கொதுத் தங்கு ஒரு இருப்பிடமோ, குடிசை யோ கிடையாது. யாராவது காணிக்கையாக ஏதாவது பணம் தந்தால் ‘இந்தப் பணத்தை னும் எங்கே வைத்துக்கொள் வது- னீயோ வைத்துக்கொள்’ என்று அவர்களையே வைத்துக் கொள்ளச் சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுவோம். இப்படியே பத்துப் பனிரெண்டு ஆண்டுங்கள் ஒடினா. ஒரிரு பிள்ளைகள் கூட இந்த மெய்யில் சேரவில்லை. ‘ஏன் சேரவில்லை?’ என்ற காரணத்தை னினைத்துப் பார்த்தோர். எப்படைய ஏழை பரதேசிக் கோலத்தைக் கல்லடிதான் மெய்யிக்கையுள்ள பல ரூம்கூட னம் பக்கம் வர னணி அஞ்சுகிறுர்கள் என்று கண்

டோம். ஆகவே முதல்முதலில் சிவகங்கை அரண்பணியில் பணக்கார வேடம் போட்டுக்கொண்டு மேடையேறிப் பிரசங்கம் செய்தோம். அதற்குப்பின் தான் மக்கள் அச்சம் கணமின்றி எம்மை வெருங்கிக் கூட்டங் நூட்டமாக வர ஆரம்பித்தார்கள்.

கலியன், தன் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் காவு கொடுத்துச் சம்பாதிக்கும் காசு பணத்தைத் தன் உயிர் போலக் கவ்விக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டோம். ஆகவே தான், உடல் பொருள் ஆவிக்குப் பதில் அவன் உயிராகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற பணத்தில், ரூ50-ஐ, சபையில் சேர்ந்து ஸிரந்தர அங்குத்தினராயிருக்கஜீவியசந்தாகட்டணமாகக் கட்டச் செய்தோம். ‘தான் வருந்தித் தேடாத பொருள் தங்குமாகவே யிருந்தாலும் அதற்கு மாத்துமில்லை உரைய மில்லை’ என்ற அஸ்சிய புத்திதான் கலியனுக்கு இருக்கும். னிஜி ஒட்டு வராது. ஆகவேதான் மூம் இந்ந யுக்தியை எடுத்தோம். எமனஞ்சுகா சத்திய பரிசுத்தச் செயலாகியா இந்நப் பரிசுபத அதிசோபன மெய்யைப் பேற இவன் தலையையே வெட்டிக் காவி கொடுத்தாலும்போதுமா?

சபையோர்:- ‘போதாது- பத்தாது. பேரிரக்கத்தால் தெய்வமார்கள் எடுத்து வைத்துள்ள இந்நக் காருண்ய எடுப்பு- மெய்ஞ்ஞானவலை விரிப்பின் அருங்காரண அதிகாரச் செயல்- இப்பத்தான் எங்களுக்குத் தெரிய வந்தது’ என்று ஆவாரித்து ஆனந்நக் கண்ணீர் பொழிய னின்றார்கள்.

18.

இந்நியாவிலும் வெளினுடைகளிலும் பல பஞ்ஞாலைகளுக்கு அதிபரும், கோஙஸ்வரப் பிரபுவுமாகிய ஒருவர் தரிச்னீக்கு வந்திருந்தபோது

ஆண்டவர்கள்:- மெய்யில் அலகலியமும், பொய்யில் மூர்த்தண்யாமான லக்ஷ்மியமும் கொண்டிருப்பதுவே பிரபுத்

துவம். என்ன கையில் மாட்டவைத்து உள் உயிருக்கு அது உலை வைத்து விடுமே ஜூயா! உஜார். ஸீங்குள் ஒரு பிரபுதான். பிறகுக்கெல்லாம் தர்மம், சேவை என்று உங்கள் எண்ணைத் தில் பூக்குகின்ற சகலவிதமான உதவிகளைப்படி அளக்கும் மகாப் பிரபுதான். ஆனால் ‘தன் உயிருக்கு, தன் ஜீவனுக்கு வேண்டியது என்ன? அதை எங்கு எப்படிச் சம்பாதித்து செல்வந்நாகத் தான் ஆவது’ என்று தெரியாத அவல னிலையில் இருக்கிறீர்கள். அப்படி இருக்கலாமா? சோசித்துப் பாருங்கள்!

19.

வியன்னு முதலிய வெளினுடைகளுக்குச் சென்று பட்டம் பெற்ற கண் டாக்டர் ஒருவர் வந்திருந்தபோது,

ஆண்டவர்கள்:- உன் உயிர் உன் சொந்நச் சொத்து தானே? ஆம். அது உன் ஸிடத்தில் இருக்கும் இடம் தெரியுமா? தெரியாது. அதனால்தான் என்ன உன் ஸிடத்திலி ருந்து அதை லேசாகப் பறித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறோன். உயிரைக் கண்டு, அது இருக்கும்டம் தெரிந்து, அதன் மேல் கவலையாயிருந்நால் அதை இன்னொருவன் கைபோட்டுள்ளாமல், திருடாமல் காப்பாற்றுவாய்வாயா? உன் உயிரை உணக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைப்பதுவே எப் பிரம்மவித் தைச் செயல். அந்த மெய்க் கல்வியையே எப் தேவ மக்களுக்கு ஒரு கற்பித்து வைத்துள்ளோம்.

திருப்பரங்குன்றத்தில் தலத்திலிருந்த காலத்தும், பிறகு தவம் முடிந்து மக்களைக் கூட்டிச் சேர்க்க ஒண்டியாய், ஊர் ஊராய் எடுது வாடாலேறி ஏற்ற யெய்வழியின் ஆரம்பப் பிரச்சாரம் செய்துகொண்டிருந்த காலத்தும், உணவுக்குப் பிறகார எதிர்பாராமல், எங்கும் யுளைத்துக்கீட்க்கும் ஞகதாளி யின் மூளைச் சீவி ஸீக்கிஸ்ட்டு அதைச் சாப்பிட்டுவந்தோம். அப்படி அதைச் சீவித் தின்ற கத்தி பிறக வழவழாகத்

தேய்ந்துபோய்வட்டது. இப்போது எமக்கு வயது 114 ஆகிறது. இவ்வளவு வயதிற்கும் னும் சாப்பிட்டு முடித்திருக்கக் கூடிய உணவு ஒரு அளவு இருக்கு மல்லவா? அதில் 37 வருட உணவுதான் னும் சாப்பிட்டுள்ளோம். மீதி உணவைச் சாப்பிட்டு முடிக்கும் கால வயதைத் தவ வரவுக்காகச் செலவு செய்து, தீச் செகம் உய்விக்கும் எமது மெய்ம்மை னீதி அருள் பாலிப்பு வேலைக்கென்றே தங்கிரயம் செய்துவைத் திருக்கிறோம். (தம் தேவசுல மக்களைக் காட்டி) இந்நா அதன் பலனைப் பெற்று எமனின் பேராபத்திலிருந்து தப்பித்த தலை கள். இந்ந ரகசியம், இன் றுதான் வெளியாக்கப் பெற்றது என்று உனக்குத் தெரியாது.

20.

அனுக்கிரகம் என்பது இன்ன செயல் வல்லபம் என்று எம் மக்களைத் தவிர மற்றையொருக்குத் தெரிய வராது. மனுக்கோல மெடுத்த எல்லோரையும் ஆட்டிவைக்கின்ற ஊனக் கிரகங்கள் ஒன்பது பேர்களையும் அழித்து, அனுத்துளர்க்கி, அருள் வருஷிப்பை மக்கள் தலை செழிக்க அளக்கும் ஏக வியாழங்க மாற்றிக் கைவசத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், யாரும் எட்டி ஏற முடியாத தவ விளைவேற்ற பிரம்மா திக்கச் செயலே, அனுக்கிரகம்.

இல்லறம் கிரகஸ்தன் செயல்வெவ்வேறும்

எடுத்துரைப்போம் கேள்மகனே இன்பமாக

இல்லறத்தின் அகண்டமுடிச் சட்டதேகத்தில்

இருப்பவர்க்கு னவக்கிரக அதிகாரங்கள்

செல்லவது செல்லுதற்கோ ரிடமங்கில்லாத

தேகியவர் ஒளிபாய்ந்து குணம்வேறுகி

சொல்லுமிவர் சொற்படியே கிரகம்கேட்கும்

சுருதிவிதி கடத்தகிர கஸ்தனுமே - என்ற

ஆன்டவர்கள் அருளிச் செய்துள்ள அழுதகலைக்ஞான போதம்

இரண்டாம் காண்டத்தின் செப்புவன் சபையில் படிக்கப் பெற்றபோது-

ஆண்டவர்கள்:- கொடிய கிரகக் கோள்களின் செயலினை அஸ்த்தமனமாக்கி அவற்றை பூரண னன்மையின்பால் திருப்பி ஏவுகின்ற தவத்ததிகாரம் பெற்றவர்கள்தான் கிரகஸ் தர். எம்மை என்னென்னமோ சொல்லி பல ஞமங்ஙளில் அழைக்கிறார்கள். ஆனால் னிஜமாக னும் ஒரு கிரகஸ்தர்.

21.

ஆண்டவர்கள்:- ‘நீ கைகுவித்தால் எனக்கு மிகத் தாங்காரிது- தான் னீதான் சர்வபரா என் மகனே’ என்று எம்மைப் பெற்றெழுத்து ஏறுகுவாக்கின எமது தந்தை தனிகை மணிக் குரு குபேராவர்களே, தங்கள் செப்பரும் அற்புதத் திருமணி வாய்கொண்டு இப்படிக் கூறினார்க வென்றால் அது எதை வைத்து? இதுவரை யாரும் எட்டி ஏறியறியாத எம் முடைய தவ ஏற்றத்தை வைத்துத்தானே அவர்களின் அந்தச் சத்திய வாய்மை வெளியாயிருக்க வேண்டும் என்றாலிச் செய்தமின் பூராங்கொடி ஏற்று விழா னாடத்த உத்திரவிட்டார்கள். அது வேரம்-

‘தாத்தெனும்க டல்முகம்ம துவென்சாலீகு

தவக்கொடிவாந் நேறுதென்று ஊதிடுஞ்ஞங்கே’

‘தன்னிருதயவன் னட்டில்விடி வெள்ளிகிளம்பத்

தனிகைவள்ள லின்கொடியென் றாதிடுஞ்ஞங்கே’

என்று ஆண்டவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தநாளியுள்ள ஞானச் சங்கு என்ற ஆதிமைய் உதய பூரண வேதாந்ந ஏழாவது மலரில் உள்ள கண்ணிகளை ஒதித் தோத்தரிக்கக் கண்டசபையோர்- ‘நீம் பாட்டையர் தனிகைமணிப்பிரான் அவர்கள், ‘நீகை குவித்தால் எனக்கு மிகத் தாக்குமாரிது’ என்று வரம் தெய்வ பிரானிடத்தில் அறிவித்திருந்தும், ‘தனிகைவள்ளலின் தவக்கொடி வந்தேறுது’ என்று கூறி

வைத்துள்ள இதைக் கேட்டு ஆச்சரியம் பிறங்கு வியந்து னிற்க-

ஆள்டவர்கள்:- (தங்கள் திருமேனியைக் காட்டி) இது பூரவும் அவர்களின் தல வலுவால் விளைவேற்றி ஆக்கப் பெற்ற உருத்தானே. இது அவர்கள்தான். ஆகவே அவர்கள் கொடிதான் ஏறிற்று. ‘இரண்டறக் கலக்க வந்தோர் என்ற னுக் கென்றே விதித்திருந்து எழுந்து வந்த பெருமான்’ வேறேன் றுக்கு ஆதிக்கமில்லாது, என்னில் முழுமையாக இடம் கொண்டு விட்டார்கள்-

22.

69 சாதிகளை ஒன்றுக்கி உள்ளோமே, அது எப்படித் தெரியுமா? ஓவ்வொரு மனித கடத்துக்கும் ‘உள்’ இருக்கும் வஸ்து வித்தினை இத் தூலங் கடத்திக்கொண்டுபோய்க் காட்டி- எல்லோருடைய ஜீவ குகையில் இருப்பதும் ஒன்றே தான்- ஓரே பொருள் தான் என்று சம்மதிக்கச் செய்து விட்டோம். அவ்வாறு செய்ததும் ‘கோதுடலும் வந்வடலும் பேதம் கோடி கொண்டிருக்கும்’ கடமெல்லாம் ஏகமாய் ஒன்றுகி சமத்துவ விலையில் துலங்கி னிற்குமல்லவா? அப்படித்தான் இங்கு இது னள் ஆக்கப் பெற்றுள்ளது. இந்நத் தெய்வீக னடைமுறைச் செயலினைத் தீர்க்கத் திருஷ்டகொண்டு கண்ட வடலூர் வள்ளுற்பிரான் அவர்களும், தங்களுடைய உண் மூடிப் பத்திரிகையில், ‘பலவகைப்பட்ட சப்பு பேதங்களும், சாத்திர பேதங்களும் போய் சுத்த உன்மார்க்கப் பெருனேறி ஒழுக்கம் விளங்கும். இது னமது கடவுள் சம்மதம். இது 29 வருஷத்திற்கு மேல்’ என்று தெளிவாய் வெளியாக்கி யிருக்கிறார்கள்.

எல்லாக் கடத்துக்குள்ளே யிருந்து ஆட்சிசெய்கிற அது, கடவுள் - (கட+உள்)- ஒரு உருத் தாங்கி இத் தென் தமிழ் னுட்டுக்கு வந்துவிட்டதால் அதன் திருமுன்னர் வந்து,

அதன் கைவச மாகியுள்ள எல்லோரும் கடவுள் சம்மதத்தில் ஆசியிருக்கிறார்கள்.

காலம் கடை னவாகினை

ஆலம் அழிநேரமிது

வானம்வ ழினெறிக் காயினவே- என்று

னமது தெய்வத் தேடு கூடகத்தில் னும் பாடி வைத்துள் னோமே. அதில் என்ன சொல்லப் பெற்றிருக்கிறது என்று வீண்கள் யாராவது னின்று கவஸித்துப் பார்த்தது உண்டா?

சர்வ லோகங்வானும், அவற்றை உண்டாக்கி அமல் னடத்திவரும் பண்டை னாழியர் விதி எழுத்தின்படி சங்஘ரிக் கப்பட்டு, னித்தியாத்திற்கு ஆக்குகின்ற னேரம் னெருங்கி வந்துவிட்டதே என்று கண்ட னும் இக்கலிக்கடையில் வந்த நவதரித்தோம். சென்ற 74 ஆண்டுகளாக ஒருமனக் கூர்கொண்டு, மனுத் தலைகள் எத்தனை னம் கைக்குச் சிக்குகின்ற னவோ, அண்வயாவற்றையும் னம் மெய்வழியில் ஆக்குவோ மென்று அலுப்பயர்வு பாராது ஆக்கி வருகிறோம்.

‘வானம்வழி’ அதாவது எழிலோங்கு சம்பூர்ண உயிர்க் களிப்பின் தெய்வ மணம் வீறி விரிக்கும் திரு ஆல வாயின் வழிக்குள் புதுத்தி, எமது னித்திய னீதிப் பொருவர அருள்விரி மெய்வெற்றியில் ஆக்கிவருகிறோம். ‘எர்மை, உன்னைப்போல் ஒரு மரித உரு என்று னினைக்காதே. சர்வ கால, வேத மதி மகத்துக்கள் தேடினிற்கும் ‘வஸ்து’, ‘பொருள்’ என்று கட்டாயமாக னினை, என்று உத்திரவாசவும், அனந்நாதி தேவர்கள் - தெய்வத் தேடு கூடகத்தில் வரும்

தேடி வரும் பொருளே- யாவர்க்கும்

தெய்வத்திரு வுளமே

தலைவழிச் சாலையில் ஓலிவாமலையும் வந்து

னிலைபெற்றிக் கிருக்கின்ற

தலமதுள் ஸாகினும்- தேடி வரும் பொருளே

என்ற பகுதியினையும்- மெய்ப்பொருள் அடைக்கலப்பாவில் வரும்

ஞீதினி ரைந்தப ரம்பொருளே
நித்தமென் சித்தத்து ரைந்தவரே
ஒசைஒ லியல்லாம் ஆனவரே
ஒத்தையா யென்னாஙும் உள்ளவரே-

என்ற கண்ணிக்கொயும் ஒதி இறைஞ்னி விஸ்ரூப் கள். தொடர்ந்து

ஞீண்டவர்கள்:- சாலை என்றதும் முன்வேலியிட்ட இந்த ஊர் என்றுதான் உங்கள் எல்லோர் எண்ணமும் ஒடும். இன்றுமுதல் அந்த எண்ணத்தை மாற்றிவிட்டு சாலை என்றோர் மெய் மேனி இந்நா வந்துலாவுதே- இதன்பால் உங்கள் பூராகவனமும், ஆத்திரமும், வழிபாடும் இருக்கட்டும். அப்பத்தான் அந்த அமளி ஹேரத்தில் உங்கள் நலை தப்பும்.

23.

ஓருவன், தான் ஓரு பி. ஏ, என்று சொல்லிக்கொள்கிறுன். ‘ஞீ, எந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் படித்தாய்?’ என்று கேட்டால் ‘பள்ளிக் கூடத்திற்குப் போய்ப் படிக்கணுமா? பி. ஏ, என்று சொல்லிக் கொண்டால் போதாதா?’ என்று அவன் சொன்னால் எப்படி யிருக்கும்?

அது போலவே- உலகிலுள்ள மக்கள், னன் சைவன்னன் பிராமணன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்களே! அது சரி- ஞீ எப்ப சைவத்தில் பிறந்தாய்? எங்கு எவ்வளவு காலம் எது எதைக் கற்றுத் தேர்ந்து சைவனுடைய என்று அந்தச் சைவனையும், அதேபோல ஞீ பிராமணனுகப் பிறந்தநு எந்த எல்லையில், எவ்விடம் கற்றுத் தேர்ந்து எப்படிப் பிராமணனுடைய என்று அந்தப் பிராமணனையும் கேட்டால் விழிக் கிறார்கள். சைவன், பிராமணன் என்று சொல்லிக்கொண்டால் போதாதா என்று கூறும் அறிவறியா மனுசதளம் விரைந்த உலகமாகப் போச்சு- என்ன செய்வது?

24.

மறுப்படாச் சிப்பி தானும்
 மழைத்துவி திறந்நு வாங்கி
 இறுக்கிவாய் மூடி முத்து
 ஈன்றிடு முவமை போலக்
 குஞ்சர னுபதே சத்தைக்
 குலைத்துவாய் சிதறி டாயல்
 பொருத்துவாய் மூடிக் காத்தால்
 பொங்ணிடும் காம தேனே.

என்ற னம் ஞான முறையீட்டு முத்திரைச் செய்யுளில், பிரம்ம வித்தை பெற்ற மக்களின் சத்தியப்பிடி ஒழுக்கம் எவ்வாறு குக்க வேண்டும்- அவ்வாறு இருந்தால் அதன் விளைவு என்ன வாக ஆகும் என்று எடுத்துக் கூறி எச்சரிக்கவே சிப்பியின் செயலை உவமையாகக் காட்டிப் பேசி வைத்துள்ளோம். மழைத் துவி விழுத்துதும் சிப்பி இறுக்கி மூடிக்கொள்வதற்கு னிகராகச் சொன்னால் உன் கண்ணிமை மூடிக்கொள்வதைத் தான் சொல்லலாம். இமை மூடியதும் கண்ணிற்குள்ளே வெளிச்சுமோ, காற்றே, ஜலமோ போகவே போகாது. இந்த செயல் யாருக்கும் தெரியாது.

25.

‘சந்தியா வந்தனம்’ என்கிறுக்களே, ‘சந்திக்காதபடி’ ‘வந்தனம்’ என்று சொன்னால்தான் என்ன? கண்ணே யின்னே என்று வாயில் வந்தபடி யொல்லாம் காயத்திரி தெவியைத் திட்டினால்தான் என்ன? பலன் ஒன்றுதான்.

26.

வீங்கள் எல்லாவற்றிலும் எம்மைவி- வல்லமை சாலிகளே, வீங்கள் ஏழைட்டு மனி னேரம் குரட்டை போட்டுக் கொண்டு தாங்குகிறீர்கள்- எமக்கோ தூக்கமே கிடையாது

அது அறவே எம்மை விட்டுப் போயிடுச்ச. ஸீங்குவள் ஒரு வெளிக்கு உள்ளே தள்ளி யெற்றில் அடைக்கிற உணவு எமக்கு இரண்டு மூன்று மாத காலம் சாப்பிட்டு மிச்சமாகப் போனாலும் போகும். ஸீங்குவள் ஒரு குணைக்கு 21,600 தடவை கர்மர் என்று 12 அங்குலம், 24 அங்குலம், 48 அங்குலம் முச்ச விடுகிறீர்கள். எமக்கோ ஒரு குணையே முச்சே ஒடுவதில்லை. இப்படிநும் உங்களைவிட எத்தனையோ விதத் தில் மட்டமாயிருக்கிறோம்.

27.

மெய்வழி அங்குத்திவர்களின் குல-வலு-எழில்- பா ஆகிய கண்ணெடுந்நன் னெழிலின் உஜா ரோனெனினும் கண்மலரிற் கைப் பாதோ
இன்னினியா சுவையூட்டுப் ஏற்றமுள்
ஞவையாம்பல் விடுக்கி பாதோ
மன்று மெழி-லாசான்றன் வண்ணவுட
லங்கமேலே மென்று வாழ
எண்ணிடுமெய்ப் பிறவியருள் எள்ளளவுங்
ஏற்றமது இசைக்கா காதோ - என்ற

செய்யனை கபையில் இரண்டு முறை படிக்க உத்திரவாகிற்று. அதுனேரம் ஆண்டவர்கள்:- ‘வண்ணவுடல் அதாவது பினிகள் அடராத ஸித்திய பொன் உடலின் அங்கமே நும்’ என்று வாழ எண்ணிடும் யெய்ப் பிறவியருள் ‘எள்ளளவும் குற்றமது இசைக்காகாதோ’ - இசைக்காமல் இருப்பது மட்டும் அல்ல, குற்றமாக எண்ணுதல் கூட ஆகாது என்ற எச்சரிப்பு உங்களுக்கு வேண்டும்.

28.

24.8.1974 திரு சுத்தானந்ந பாரதி திருச்சி கண் டாக் டர் ஒருவருடன் தரிசிக்க வந்திருந்தபோது,

ஆண்டவர்கள்:- எண்பத்தி னன்று னாரையிரம் ஜீவராசி களில்வைத்து மனிதனுக்குத்தானே சுவர்க்க னரகம் என்ற தீர்ப்பு வருது?

கண்டாக்டர்:- மக்கள் ரைகு, சுவர்க்கம் அடைகிறார்கள் என்று எப்படித் தெரிந்துகொள்வது?

ஆண்டவர்கள்:- ஏன் தெரியாது? திருடனல், விபச்சாரம் பண்ணினுல் மனிதனுக்குத் தண்டனை உண்டல்லவா? மிருகாதிகளாகிய மற்றைய ஜிவராசிகளுக்கு அம்மாதிரி தண்டனை இல்லையே! உன்னுள் இருக்கும் இறைபொருள், உன் அறிவாக விளங்கினின்று இப்படித் தீர்ப்பளிக்கிறது. இவ்வாறேதான் அங்கும் தீர்பளிக்கப்பெறும்.

இறைவன் மைக்குச் செய்து விறைத்து வைத்துவிள என்றியின் பெருங்குருளைப் பெருக்க விரிப்பு, எட்டாப் பெருங் கடனுக எம் தலையில் ஏற்றப் பெற்றுள்ளது. கால் காலம் அவன் அளக்கும் வன்மைகளாகிய அவற்றை அனுபவித்துவிட்டுக் கடன் கட்டாது மறந்நவனுக்கு வரும் தண்டனையே ரைகம். யாரும் னேரில் கானும்படியாக இருக்கின்ற வேறுவேறு வித பத்துத் திட்டங்கள் அடையாளங்கள், ஒருவன் ரைகமேர சுவர்க்கமேர புகும் அடையாளங்கள், இவை இவை என்று மூம் எம் மக்களுக்குக் காட்டி விருமித்திருக்கிறோம்.

(சுத்தானந்ந பாரதியீர் பார்த்து)

ஆண்டவர்கள்:- உங்களுக்கு வாது என்ன?

பாரதி:- வயது என்பது.

ஆண்டவர்கள்:- அறுவது (அறுத்துத் துண்டாடப்படுவது என்ற குறிப்பு விவங்குத் தங்கள் திருக்கரத்தை அசைத்துக் காட்டி) அதற்கும் மேலே இருபதாச்சா? அது போகட்டும்- அறுபதாங்குவியானம் என்று நன்மை சாதியிலே செய்கிறங்களே- அது ஏன்?

பாரதி:- (சிறிது னேரம் பேசாமல் இருந்துவிட்டுப் பின்) ஆணவம், கண்மம், மாயை என்ற மூன்றும் அறுந்து போச்சுது என்று காட்ட-

ஆண்டவர்கள்:- காமம்தான் சாகும்வரை இருக்குபோ. என் பிறக்கும்போது உன்னைப் பதைத்த வித்திலேயே வைத்து அந்நத் காமம் வந்நதாச்சே! ஒரு விசிறியை எடுத்து என் விசிறிக் கொள்ளுகிற அவை பலம் இருக்கும் வரை அது உன்னிடம் இருக்குமே! பிரத்தியட்சத்தில் இங்கே மூம், எமது என் பத்து ஞங்காவது வயதில் இரண்டு சூமாரர்களைப் பெற்றிருக்கிறோமே அய்யா! இப்பக்கூட கல்யாணம் செய்து வைத்துப் பாருங்கு - என்று இளன்கை பிறங்கக் கூற (சபையில் மகிழ்ச்சி) தொடர்ந்து

ஆண்டவர்கள்:- அறிவானது வீற்றிருக்கும் ஜீவபதி மேடையை எட்டி ஏறும் நூத வல்லபாம் இந்நத் தூல டடலுக்கு வயது அறுபதாகிவிட்டால் அறுந்து போகுது. இது தான் அகமியச் செயல் கைவரவான பொரியோர்கள் கொண்ட அர்த்தம். எங்கள் இப்ப என்ன செய்கிறீர்கள்?

பாரதி:- போக சாதனம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

ஆண்டவர்கள்:- அது என்ன, எப்படி என்று எமக்குப் புரிகிறமாதிரி சொல்ல முடியுமா?

பாரதி:- பிரம்மரந்திரமாகிய கபால உச்சியில் மனதை ஒருனிலைப்படுத்தி விறுத்திச் சாதனை செய்துவருகிறேன்.

ஆண்டவர்கள்:- பிரம்மரந்திரம் எங்கே யிருக்கிறது?

(பாரதி சிரசை சற்றுக் களிழ்ந்து தலையுச் சியைத் தன் விரலால் தொட்டுக் காட்ட)

ஆண்டவர்கள்:- (ஏக்கிப் பார்த்து) அங்கே மசிரல்வா இருக்கு-இதையா பிரம்மரந்திரம்- ஊசிமுனை- உச்சித்துவாரம் என்று பொரியோர்கள் சொன்னார்கள்? அது இன்ன எல்லையில் உள்ளது, அதை இன்ன முறையாகச் சந்தித்து, இப்படிப் பலனேற்றம் பொலவேண்டியது- என்று எம் மெய்த்தவ விளைவு அனுபவத்தை எமது நூலில் சொல்லியிருக்கிறோம். கேட்கிறீர்கள்கா?

வச்சிர் மாமணி மேடையில் வங்கூரு
 வச்சுத னின்னரசில
 ஆதி ஓவென் நேழுறை முறையா.
 யாகவி டம்பலம்வா
 பச்சின யெனிகண் சீச்சித மானல்
 பாதை வழிதோனும்
 பகரரும் ஞானக் குருவரு ளேறப்
 பார்பார்ப் பாவவனே
 விச்சய மாகவோ வச்சி வழிகண்
 சீச்சித் தமர்போட்டால்
 னேச முடன்பா லழுதமி றங்கும்
 னீபரு கர்ப்பருகென்
 றச்சம் கன்ற னெனக்குப் தேசிகர்
 தாலோ தாலேலோ- என்றன்
 சற்குரு வாதை னிக்கரு ஞகர்
 தாலோ தாலேலோ-

(மூன்றாத்தமிழ் 3-ம் பாட்டு சபையில் படிக்கப் பெற்றது)

பாடதி:- (ஆஶ்சரியம் பிறங்கக் கேட்டபென்) ஏரம்மே
 கான் இச் செய்யுளைச் சொல்லியிருக்கவேண்டும்; இன்று
 எனக்கு னல்ல தெய்வ வாஸப்பு கிட்டிற்று என்று உடல்
 குழைய அன்பு ததும்பக் கூறினார். (ஒரிகு குறிப்பே இங்கு
 தாப் பெற்றுள்ளது. னிகழ்ந்த அருள் விரிப்பின் பெரும்
 பகுதி, அதமிய ரகசியங்களாய் இருப்பதால், வெளியாக்கப்
 பெறவில்லை).

29.

பயிர்களுக்கு எவ்வளவு ஏருப்போட்டுத் தண்ணீர்,
 பாய்ச்சினுலும், விளைவேறி மணி திரண்டு புனை தருவதற்கு,
 குரிய சந்திரன் முதலிய விளைவையிலுள்ள பல சத்துவங்களின் உதவியும் வேலனுட். அவற்றின் வல்லபம் இப்போது
 வெகுவாகக் குறைந்து விட்டதால்தான் விளைவு குன்றிவிட்டது.

னிறைச்சல்லம் உண்டு: வண்ணி
 னெடுங்காலம் தந்நழுமி
 விரைவித்தி னிமுளைக்க
 மாட்டேனன் ரேதிடும்பார்

(ஆதியெய் உதய பூரண வேதாந்நம் பக்கம் 424- ‘இறைத்து இறுதி ஸீதி னடவு வைப்பு’)

என்று மும் கூறி வைத்துள்ள னஞ்சம், னேரழும் விரைவில் னெருங்கி வந்துவிடும்போல் தோன்றுகிறது.

30.

சாவில் இரண்டு விதம் இருக்கிறது என்று இப்ப ஸீங்குள் பேசினீர்கள். அது சரியா என்று பார்ப்போர்.

ஸீங்குள் முன்னிருந்ந பூமியில், அதாவது மெய்த் தேட்ட மில்லாத ஏர்கள் குடியிருக்கும் பூமியில்- னறிப் போய்த் தீட்டுடன் சாகிற ஒரு சாவுதானே உண்டு? பரம பத பத்து அடையாளங்களுடன் கூடிய பேரின்ப னித்திய பூரண உலகுக்குப் பிரயாணம் ஆகின்ற னியாய மரண மாகிய பரிசுத்தச் சாவு அங்கு உண்டா? இல்லையோ. ஆனால் னம் சாலையாகிய இந்ந மெய் னகரத்தில் பரிசுத்தச் சாவு ஒன்றுதான் உண்டு; னறச் சாகிற அனியாய மரணம் இல்லை.

இப்படி ஸீங்குள் இந்ந எல்லையை, இதுனுள்வரைப் பிரித்துப் பார்த்து னினைத்ததுண்டா? இல்லை. அந்நந்நப் பூமியில் அததற்குரிய சாவு, அதாவது ஒரு சாவுதான் இருக்கிறது என்ற னம்முடைய தீர்ப்பு சரிதானே!

31.

தெய்யா என்று சொல்லி ஸீங்குள் எம் முன் வணக்கி றீர்களே- இந்நச் சொல்லை னம் மெய்க் குலத்தில் சேர்ந்து வெளிபேர்யுள்ள மக்கள் கேட்டால், கல்லு கரட்டால் ஆன்

விக்சிரகங்களையும் ஆசாயத்திலுள்ள அருபத்தையும்தானே அவர்களுக்கு நூபகம் ஊட்டும்? அதைவிட்டு உங்களுக்கு முன் பிரத்தியட்சத்தில் உள்ள செயலுடைய ணமாடும் தெய்வத்தை, னீங்கள் ‘தெய்வை’ எனத் தோத்தரித்து வணங்குகிறீர்கள் என்ற எண்ணை அவர்களுக்கு உண்டாகுமா? உண்டாகாது. இன் நெடிய உலகில் னீங்கள் பார்க்க, ஊன் உறக்கமற்ற ஒரு உடல் எங்கேயாவது இருக்குமா? அதுவும், இப்படி ஈடுபாடுக்கொண்டும் பேசிக் கொண்டும் இருக்குமா? இருக்காது. தான் ஊன் உறக்கமற்றிருந்துகொண்டு அதன் தவ வரவால் தன்னை அண்டிய மக்களை மரண ஆபத்தியின்று மீட்பிக்கின்ற ஒப்பற்ற தனிச் செயலோடு விளங்கும். திருமேனித் தெய்வமல்லவா உங்களுக்கு இங்கே வர்யத்துக்கொண்டது. இது எப்படி மற்றையோரின் னினைவிற்கு எட்டுப்?

காஷை உடையுடன் இருக்கும் ஸி, உள் வாய் கொண்டு உள் செவி கேட்டத் தொனி உயர்த்தி ‘ஊன் உறக்கமற்ற எங்கள் தெய்வை’ என்று கூறி இந்ந சத்திய தேவ சன்னிதியில் வணங்கினால் மற்றவர்கள் உண்ணை என்ன உண்ணத்தில் விளைப்பார்கள்? எந்ந மேம்பாட்டுல் வைத்துப் பார்ப்பார்கள்? விஜுத்தை விஜுமாகக் கூற உங்கள் வர்ய இது முதல் வரட்டும் என்பதற்காகவோ இதை இன்று கூம் எடுத்துப் பேசினோம்.

உணவைக்கொண்டுப், உறக்கத்தைக் கொண்டும் தானே இந்ந மனித தூலமாகிய உடல் விற்கும். ஊனுமல்லாமல், உறக்கழுமல்லாமல் ஒரு உடல் இருக்கிறதென்றால் அது உலகுக்கீழ் ஒன்று என்று சொல்லக்கூடியதாகத்தானே இருக்கழுதியும்? இப்படியான ஒன்று முன் காலத்திலும் இல்லை- வருங்காலத்திலும் இருக்கப்போவதில்லை. இதையே என்னம்பிக்கை வைப்பு என்னும் பாவ விமோசனத் திருமற்

நிரத்தில் ‘ஊனுறக்க மில்லாந ஒருவரே, முன் னுபின் நு இல்லாத முதல்வரே’ என்று பேசப்பெற்றுள்ளது.

ஓவ்வொரு ஒரும் னீ உண்ணுகின்ற உணவை, உண்டுறக்கந்நான் ரத்தமாகவும், மாமிசமாகவும் மாற்றி உடலை வளர்க்கிறது- காப்பாற்றுகிறது. கருவறையிலிருக்கிற சிசுவுக்கு னுசிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடுவதில்லை. ஆனால் உள்ளேயே சுழன்று ஒடுக்கி ஒடுகின்ற சுவாச ஒட்டம் இருப்பதால்தான் இருதயம் இயங்கி, ரத்த ஒட்டம் ஓழுங்காக வைதைபெற்று சிசுஉடல் வளருகிறது. தோதுயந்நம், மயிர்க்கால் துவாரங்கள் வழியாகவும்கூட, இரவு பகல் ஆகாரத்தை ஏற்று- அந்நர் சிசு ஒன்பது மாதத்தில் இந்த வனப்புமிக்க உடலைப் பெற்று உருவாகிவிட்டிருக்கிறது. அதுபோலவே வந்நாரு உடலாகிய, இது ஊன் உறக்கமில்லாமல் இப்பு னடமாடிக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் அது மனிதச் செயலால் ஆகுமா என்று எண்ணிர்ப்பாருங்கள். இது மனிதச் செயல் மீறிய னிஜு தெய்வீகச் செயல் அல்லவா?

32.

18-9-74- மத்திய சுங்க அதிகாரிகள் தீவர் என்று சாலைக்கு வந்து (காலை 7 மணி முதல் மதியம் 1 மணி வரை) திருமாவிகையில் சோதனை வைத்திவிட்டுப் புறப்படத் தயாரானார்கள். அது னேரம் அந்ந அதிகாரிகளைச் சண்விதியில் சிறிது னேரம் அமரச் செய்து

ஆண்டவர்கள்:- வந்ந லோலை ஆச்சல்லவா- சரி- ‘எல்லா மதங்களையும் 69 சாதி மக்களையும் ஒரே அனந்நர் குலமாக ஆக்கி வைத்திருக்கிறீர்களே, அப்போ சர்வ வேதங்களையும் னீங்கள் படித்துத் தேர்ந்திருக்கிறீர்களா?’ என்று எம்மைக் கேளுங்கள் என்று உத்திரவிட்டருளினார்கள். (வந்திருந்நவர்கள் யாரும் அவ்வாறு கேட்கத் துணிவு வராயல் பேசாமல் திருமுகத்தை ஞேக்கிய வண்ணம் இருப்பதைப் பார்த்து)

ஆண்டவர்கள்:- வீங்குள் எப்பமக் கேட்டதாகவே வைத்துக்கொள்ளுகிறோம். சர்வ வேதங்களையும் னும் படிக்க வில்லை. ஆனால் அவற்றைப் பழகி வந்திருக்கிறோம். சரி- உங்களுக்கு விரைய வேலையிருக்கும். இங்கே வந்நதற்கு இந்நான்றைத் தெரிந்துகொண்டு புறப்படுக்குங்கள்.

33.

ஆண்டவர்கள்:- இந்தப் பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் எல் ஸோரையும் எடுத்துக்கொண்டாலும் ஒரே மாதிரிதானே படைக்கப் பெற்றுள்ளார்கள். அது போலவே மனிதனுக்கென்று படைத்த பாதை, அந்த ஒரே பாதை, எது என்று சொல்லுங்க பார்ப்போம். (சபையோர் ‘தெரியாது’ என்று ஒரு முகமாய்க் கூற)

ஆண்டவர்கள்:- அந்த பாதை தமிழ்தான். உருது, இங்கிலீஸ், தெலுங்கு முதலிய பிற பாதைகளில் ஏதாவது ஒன்றை, சிசுவிலிருந்து னுவில் பழங்கிப் பேசிக்கொண்டிருந்த பிறது, தமிழைக் கற்று எந்த வித்வா விற்பன்னத் தேர்ச்சி அடைந்து பேசினாலும், தமிழின் சொந்த எழிலுடைய உச்சரிப்புடன் பேச வராது. கேட்க அருளாருப்பாகக் கொண்ணிக் கொன்றித்தான் பேசவரும். அத்தகைய பத்தினித்தன முடையாது தமிழ்.

ஆனால் முதலில்- இளமையிலிருந்தே- தமிழைப் பேசிப் பழகியயின் அரசி, சமஸ்சிருதம், இங்கிலீஸ் முதலிய அன்னிய பாதைகளைப் படித்துப் பேசினால், அந்தப் பாதைகளில் பிறந்து வார்ந்து படித்துப் பேசுபவர்களைவிடச் சரியான உன்னத உச்சரிப்புக்களுடன் பேசவும் அவற்றிலுள்ள வேத வசனங்களை ஒத்தும் வரும். இந்தச் சொல்லைத்துப் பார்க்கும்போது, மனுக்குலத்திற்கென்று உண்டாக்கப்பெற்ற ஒரே பாதை, ஆகீ பாதை, தமிழ்தான் என்று தெரிகிறதல்லவா?

‘இறப்பும் பிறப்பும் இல்லாத ஏக னயகமே’ என்று பாவ சிமோசன திருமந்திரத்தில் ஒதி வணங்குகிறீர்களே! ‘இறப்பு இல்லாத’ என்ற அந்ந அகமிய வல்லபத்தை, ‘ஓருவர் தங்கள் தலை ஏற்றத்தால் பெற்றுவிடலாம். ஆனால் பிறப்பு இல்லாத’ என்று சொல்வது எப்படி? இதற்குப் பதில் உங்களுக்குத் தெரியும். தெரிந்திருந்தும், மூம் கேள்வியாகக் கேட்கும்போது, உங்களுக்கு அது இன்னதென்று சொல்ல வரவில்லை.

சபையோர்:- இன்ன பதில் என்று திட்டமாகச் சொல்ல வரவில்லை என்பது உண்மைதான் தெய்வமே.

ஞஷ்டவர்கள்:- இந்ந உடலிலே வைத்து, அறிவெப் பிறப்பாகிய மறுபிறப்புப் பெற்று, ஜீவ தேசத்தில் குடிபுகுவது பிறவாப் பிறப்பல்லவா? ஆம். அதை வைத்துத் தான், ‘இறப்பும் இல்லாத ஏகனுயகமே’ என்று சொல்லப் பெற்றுள்ளது. இது சரிதானே! இது உங்களுக்குத் தெரியாததா?

ஓரு சூழந்தை தாயின் கருவறையிலிருக்கும்போது மகா ஏற்றறுடைய விடக்காகிய ஊனை உண்டு வளர்ந்தாலும், பிறந்துதும் எடுத்துக் குளிர்பாட்டி அதன் உச்சியை மோந்து பார்த்தால் ஓரு இனிய மணம் வீசுகிற தல்லவா? ஆம்-அது எதைக் காட்டுகிறது? மனுவுக் கெனத் தனிச் சுதந் தரமாகக் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளதும் இவனுக்குள்ளிருந்து கொண்டு ஓரு தலைமுறை காலை இவனை ஏறுமல் காப்பாற்ற வருகிறதுமான னித்திய திருமண தேகம், இவன் தேவைப் பிறப்பெடுத்துக் கட்டாயம் குடிபுக, வேண்டிய ஜென்ம சாபல்ய வைரமணித் தேகம் ஓன்று, இவனுக்குள் இருப்பதையே அது காட்டுகிறது. அதன் மணமே அவ்வாறு விசிறி வீசுகிறது.

அப்படியான உன்னதப் பிறப்பிபடுத்த இவன் தலையில் ‘பிரசவம்’ (பிறந்நது சவம்) என்ற அவப்போ ஒன்று பிறந்நதும் ஏற்றப்படுகிறது. அதை மாற்றியே ஒரு தெய்வ மூர்யம் வைக்கப்பெற்றுள்ளது. அந்ந முத்திற்குரிய தெய்வாமுதலைச் சந்திக்காமல் இவன் காலமெல்லாம்மாசுத்தமான, ருசியர்ன, மணமுடைய உணவுகளையே காப்பிட்டுவழந்நாலும் கடைசியில் சாவுவத்து சந்தித்ததும், சவம் என்ற பழைய பேருக் குரிய சகிக்கருடியாத ஏற்ற ஏரக உடல் வந்து சித்தித்து விடுகிறது. அந்த அப்பியாய ஏரவை ஆபத்தை மாற்றவேனு மென்றால், தவச் செம்மலாகிய ஒரு தெய்வத் தனிப்பிரான் னம்போல் ரூபத்தில் வந்து வாய்க்காலேனும். அப்படி வந்த அவர்கள்தான் பேரிரக்கங்கொண்டு, தங்கள் தவத்தைப் போட்டு விரப்பி இவனை மறுசிறப்பு சித்திய திருமணதேகத்தில் ஆக்குவிக்கின்றுர்கள்.

ஒரு முரட்டு ஏருமையை, முதிராத இளம் ஏருமைக்கன்று முட்டித் தள்ளிப் பிரட்டி விரட்ட முடியுமா? முடியாது. அதைவிடப் பலமுடைய படு முரட்டு ஏருமையால்தான் அதன் முரட்டுத்தனத்தை அடக்கி மாற்றி விரட்ட முடியும். அதே போல் எமனுதிய அந்ந முரட்கை அதைவிட்டு முரட்டு வல்லபு ஒரு தவமேருவே அடக்கி ஒடுக்கி மடக்கிச் சாந்ந தர்ம ருபியாக மாற்ற முடியும்.

அவியாயா மரணர் மைக்கு வந்துவிடக்கூடாதே என்ற மாச ஆத்திரங்கொண்ட ஒரே திக்குற ஞேக்குடன், ஆதி ணையில் னம் எமது தவாலைத் தனிமுதலாகிய ஜீவனைச் சரணமாட்டு, பெண்டு மின்னை முதலியாசர்வத்தையும் விட்டுத் துறந்து அருட்கதியேன். அவர்களைப் பின்னெடுடர்ந்தோம். அவ்வாறு சீதாடர்ந்து சென்ற ஒருமுதத்துணரிவு கூரத்தால் எமன் கையில் சிக்குப் போயத்து எம்கு வீங்கி சித்திய பரமபத வாழ்வுகிட்டியதோடல்லாமல், பஞ்சு முத்திராஸ்மை சன்னதாலங்கிர்த வான் பட்டமாகிய வீத வெறிக் கொட்ட

யிதங்கான் யாவும், னும் ஸிளைக்காமல்லேயே தானே வந்து, எமது கைபலிதமாகின. காருண்யப் பிரானுகிய எமது ஜூயன் பால் னும் வைத்த மாருத தனித்த அன்பு ஒட்டுதலின் விளைவு ஏற்றம்தான், எம் தலையில் மேற்சொன்ன அவ்வளவு வரமாதி வரங்களையும் ஏற்றி, யுகனேமி வாடானெறி இறுதித் தீர்ப்புச் சேவைக்கான முழுவளிமை முழுஆர்வ வீதிப் பெருஞ் ஜூயலில் எம்மை ஆக்கிவைத்தது. எம் முன்வர் வஞ்சுக மற்ற எதார்த்த ஒருமுனை அன்பு ஒட்டுதல் என்ற ஒரே ஒரு பாடு உன்னிடம் இருந்நால் போதும். இந்நப் பரமபத வாழ்வு தானே வந்து உன் தலைக்குக் கிட்டும். வேறு தனிப்பாடு ஒன்றும் தேவையில்லை. உன் தலையில் இருக்கும் விதி எழுத் தாகிய பிறவிப்பிளை என்ற எமன் கையில் மாட்டும் சட்டம், தானே கிழிப்பட்டும் போவதும் இங்கு கள்ளமின்றிக் கலக்கும் அத்தனி அன்பு ஒட்டுதலால்தான் உடைக்குக் கைவரவாகிறது. இது எமது கையேட்டு அனுபவம்.

35.

18-9-74 கூங்கு இலாகா பரிசோதனைத்து ஏற்பாடு செய்த பொருமைக் குபாட அவத்தகை ஸிளைவுபடுத்தி-

ஆண்டவர்கள்:- எமது மூர்க்காலை இளமாக்காலத்தில், பணம் கீர்த்தி சம்பாதிக்க எண்ணி, னும் பிறந்ந ஊராகிய மர்க்கப்பட்டியை விட்டுப்புறப்பட்டு, கயார் ஒரு னுாற்றுப் பத்துமைல் தூரத்திலிருக்கும் காசுக்காரம்பாளையம் சென்று னெல் மண்டி வியாபாரம் செய்ய ஆரம்பித்தோம். ஒரு ஆண்டு கூலத்திற்குள் தனிவீடு, இரண்டு ஜேடி மாடு, பெட்டி னிறையப் பணம் எல்லாம் சம்பாதித்தோம். இரவு பகல் பாராது மேலும்யேலும் செல்லாமும் கீர்த்தியும் சம்பாதிக்க முயன்றேயும். எமது கதிகருணைக் காருண்யப் பிராவவர்களின் சந்திப்பு கிட்டாதிருந்நால் ஈ.வே.ரா வின் தந்தை வெங்கடப்ப யைக்கருடன் கூட்டாக ரெங்குனிலிருந்து டவுன்சால் னெல்

கப்பலில் ஏற்றிவந்து இங்கே இறக்குமதி செய்து வியா-
பாரத்தை முழு வேகத்தில் ஆரம்பித்திருப்போம். இவ்வாறு
கீர்த்தி சம்பாதிக்கத்தானே எல்லோருக்கும் ஆசை. அதே
ஆசைதானே அது ஒளையில் எமக்கும் இருந்திருக்குமா?

ஆனால் னார், எமது இறைவராகிய மதினிதி அருட்
கொடை அண்ணலின் அரிய சந்திப்பு னேர்ந்தநும், கீர்த்தி
யைத் தேடுகின்ற அந்ந எண்ணத்தை அறவே துண்டாடி
மறந்து விட்டு- அவதாறு, அவகீர்த்தியையே வருந்திச் சம்பா-
தித்தோம். வேணுமென்றே- னும் சம்பாதித்துக் கொண்டது
தானே அது. ‘சாலைவழியிலே சாடையாய் எனக்கு, சைக்கிளை
தோண- ஓடி னேன் வந்து உன்கை பிடித்தேன். விழி அழுகு
காட்டி விளைந்த காமத்தால், அழியாத ஆசை சலியாதெழுப்ப-
பழிகாரி என்று பாரிலுள்ளோர்கள் வழிவஷை பொழிய வந்தன
ஞுன் பின்னே- உன்னிடம் வாழ்வே உறுதுணை என்று
என்னிலாம் பருவத்து- எல்லாம் மறந்துன் பின்னே தொடர்ந்
நேன்’, என்று ஆதி மாண்மியத்தில்- அது ஒளையில் னும்
பட்ட சனத்தை பசிர்வெமாகத் தெரிவித்துள்ளோமே- அப்படி
அறிவறியா மக்களின் கண் காண னும் அவகீர்த்தியைச்
சம்பாதித்தோம்- னும் பட்டோம், கெட்டோம் என்றாலும் ஸட்ட
மில்லை. இன்று எம் கையில் வந்துவிளைவேறிய பூத்துக்
குலுங்கி னிற்றும், தெய்வீக மதிமாணம் குழறும் மாருத
சுவர்ணபதி னித்திய பேரின்பக் கீர்த்தி வரவிற்கு ஆதி கார
ணம் அது வல்லவா? அந்நக் காலத்திலேயே, அந்ந இளமை
வயதிலேயை, அவகீர்த்தி வந்துவிடும் என்று னும் பயப்பட
வில்லையே! இப்ப எமக்கு அவகீர்த்தி உண்டாக்குவோம் என
ஓருவன் னினைத்து ஏதாவது செய்தால் அது முடியுமா?
‘ஞான்டவர்களின் தேநத்திழுள்ள இந்ந ஒரு ரோமத்தைப்
பிடிப்பி எடுத்துவிட்டால் அவர்களுக்கு அபகீர்த்தி வந்து
விடும், என்று அவனது குட்டைர் பொசுங்கு அறிவில்

னினைத்து, இப்படி சுவர் செயல் செய்திருக்கிறான். இது அவனை எதில் கொண்டுபோய் விடுமோ தெரியவில்லையே!

36.

ஏ

சிவமயம்

‘அறியோம் னற்றுள்கள் குருவாழ்க குருவே துணை’.

பின்னாயார் சுழி என்ற எழுதா எழுத்து, சிவமயத்தைக் குறிக்கிறது என்றும் ஏதாக்காஞ்சிரமாகிய அதை மூம் அறியோம், வாலறிவன் னற்றாக விளங்குகின்ற அதை அறிவிக்கிற குரு வாழ்க, குருவே துணை என்றும் ஒதிப்படிக்கின்ற வர்ண முறை, தமிழில் சௌவை மக்களுக்கிடையில் வெடுப்பாலமாக இருக்கிறது. அடுத்து வந்ந கூவாவத்தில் இது இருக்கிறதா? இல்லை.

ஆதி சௌவத்தில் முதல் முதலாக டட்டப்பட்ட அது, இறுதி வையவர்கள் மூலமாக இறக்கப்பெற்ற திருக்குரான் வேதத்தின் முன் முடப்பு, அதாவது வேதப் பதிக்குள் நுழைவு தற்கு கிளை வாசற்படியாகிய முன் முகூர்த்தாசனத்தே, பதிப்பிக்கப்பெற்று அதை வாய்ஸிட்டுப் போகமுடியாத மாருத தரிசிங்கீயிலிருந்துவரும் அலிபுலார் மீமன் மூம் தாலிக்கல்க்கிதாபு ஆகிய அந்நக்கிதாபு னன்தான் என்று வேதத் தலையாக எடுத்து வரியுத்தப்பெற்றுள்ள முன் து அட்சரங்களாகக் காணும், அக்கானியா முச்சுடர் விசாரங் வேட கோடாணி ரூபமாய்த் துணங்கி விற்கிறது.

இதுனுள் இவ்வாறு ஆதிசையைம், அந்நத்தையும் ஒன்றுக்கவைத்து வீருபித்துக் காட்டுகிற இவர்கள்யாராக இருக்க வேண்டும் என்று மனுவினுடைய அறிவு கொண்டும் இருந்து யோசித்துப் பார்த்தாலும் இந்நத்தெய்வீக உதயத்தின் உண் னாதம் தெரியாம்.

தந்தையின் சுக்கிலமும், தாயின் கரோணிதமும் சேர்ந்து உண்டானது னரனின் தூலப் பிறப்பு. பிறகு வளர்ந்து வயதேறும்போது அவனுக்கு, இந்நஉலகக்கல்வியைக் கற்பிக்கும் குரு ஒருவர் வேண்டும். அதோடு னரனுக்குத் தெய்வம், கல்லாகவோ, செம்பாகவோ, மரமாகவோ அல்லது ஆகாயமாகவோ ஏதாவது ஒன்று இருக்கிறது. இவ்வாருக அங்கே னரன் என்ற பிறப்பில் தந்நை, தாய், குரு, தெய்வம் ஆகிய னலும் வைவேருக இருக்கிறது.

ஆனால் இங்கே, மறுபிறப்பென்னும் ஜீவப் பிறப்படைந்த தேவ மக்களுக்கு, அன்னை, பிதா, குரு, தெய்வம் ஆகிய னல்வரும் ஒரே திருமேனி தாங்கினின்று அனுக்கிரகிக் கிறுர்கள். அது எவ்வாறெனில், அத் தேவ மக்களை அந்நத்திருமேனியர், தாயாக னின்று தமது னீதி மாணிக்கப் பிரணவச்சுவில் வைத்து ஈன்றெடுத்து அருளமுத உணவு ஊட்டி னன் தோறும் வளர்க்கிறுர்கள். தந்நையாக னின்று, தேவ னீதி வழுவா னன்னெறி னால்லொழுக்கத்தில் காலகாலம் பயிற்று விக்கிறுர்கள். இன்னும் சற்குருவாகன்னிறு சர்வ வேத மூலமந்திங்களையும் ஒதாயல் ஒது கல்லாமல் கற்பிக்கச் செய்கின்றார்கள். மேலும் கண்ணோர் தெய்வமாக னின்று எப்பை அனுகவிடாமல் கார்த்து பரிசுத்த னித்திய வாழ்வில் புகுத் தாட்டிலிக்கின்றார்கள். இவ்வாருன அருங்காரன் அமல், மகா அதிஜேயாதி அதிசயம், இங்கு இன்னள், னற்சிந்நை னன்மக்கள் எல்லோரும் காண, மகா னிச்சயச் செயல் னிருபகணபில், ஏரிலைபேருக விளங்கி னிற்கிறது.

‘பல தமிழ்ப் புத்தகங்கள் எழுதி 24 லக்ஷ ரூபாய் சம்பாதித்தார். கடைசியில் எல்லாவற்றையும் போட்டு விட்டு

இறந்து போய்விட்டார்', என்று டாக்டர் பட்டம் பெற்ற ஒரு தமிழ் வித்வானிப்பற்றிச் சபையில் பேசப் பெற்றபோது-

ஆண்டவர்கள்:- 24 லக்ஷ ரூபாய் என்று சொன்னீர் களே. அதைக் காட்டி னம்மை அவர் ஏமாற்றி இருக்கிறார். தனக்கு வேறொழுமென்று னிஜமாகச் சம்பாதித்ததை அவர் விட்டுவிட்டுப் போவாரா? போகமாட்டார். அவர் னிஜமாகத் தனக்கென்று சம்பாதித்த, கசப்பு ஜலத் தீட்டு, விரைப்பு, விறுவிறுப்பு, கண்டவர்கள் அஞ்சுகின்ற கோர அவலட்ச ணம், பின்னாற்றம், இவை யாவையும் போர்த்துக்கொண்டிருக்கிற பேய்க் கோலம், னெடுங்கால னரக தண்டனை முதலிய யாவற்றையும்- தனக்கே வைத்துக்கொண்டாரே ஓழிய, எதையும் இங்கேபோட்டுவிட்டுப் போகவில்லை. அவர் சம்பாதித்ததை இங்கேபோட்டுவிட்டுப் பேர்ய்விட்டார் என்று னீங்கள் சொல்வது சரியில்லை. அவர் காலமெல்லாம் பாடு பட்டு னிஜமாகச் சம்பாதித்தவைகளைத் தன்னேடு எடுத்துக் கொண்டுதான் போகிறார். அவர் என்ன அப்படி ஏமாந்து போட்டுவிட்டுப் போகிறவரா!

39.

ஓருவன் உள்ளத்தில், மரண அச்சம் சுதா உலாவிக் கொண்டிருந்தால் அவனுக்கு, மெய்ஞ்ஞான அறிவு மேலும் சுடர் விட்டுப் பூக்கும். இதை னும், முன்னுள்ள னால்களைப் படித்தோ, வேதங்களை ஒதியோ சொல்லவில்லை. னும் னடந்து வந்த பாதையை, ஏம் கையோட்டு அனுபவமாக உள்ள சத்தியா வரவையே, னும் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறோம்.

நெடுங்காலங்கள்ட வசந்த ரிவி புசண்டர் பிரான் அவர்கள் தங்களின் ஜீவ மந்திர ணதியில் கூறிவைத்துள்ள பல தேவ ரகசியங்கள் உங்களுக்கே தெரியவில்லையே, சாமான்ய உலக மக்களுக்கா அவை தெரியப் போகிறது?

உங்ஙளுக்கு ஒரு முதன் முதலில் பிரம்மோபதேச வைப்பாக வைப்பதுவே ‘மெய்’. உலகத்திலுள்ளவர்களுக்கு மெய் என்ற சத்தம்தான் காதில் விழுமே யல்லாது, மெய்ப் பொருளை அவர்கள் கண்ணேர் சந்திக்க முடியுமா? முடியாது.

மெய்க்குள்ளே ஒரு மெய். அதற்குள்ளே ஒரு மெய். இப்படி ஆறு அடுக்குகள் தாண்டி ஏழாவது அடுக்கில் ஒரு ‘மெய்’ இருக்கிறது. இவையாவும் இதயாசனக் குகையினுள் உள்ள உயிரின் னிலைப்பிடம் தெரிந்ந எமது தேவ மக்களாகிய உங்ஙளுக்கல்லாது வேறு யாருக்காவது சொன்னால் புரியுமா? புரியாது.

உபனிடத் வைப்பு என்று நீங்கள் தீட்சா ருபமாக எம்மிடம் பெற்றிருக்கிறீர்களே- அதற்குள்ளே ஒரு உபனிடத் னிலை இருக்கிறது. அதுதான் அந்தங்கும், அதாவது ‘அந்தாரங்கும்’. அதிலே மேல் கீழ் இருக்கிறது.

இன்னெடுய கடல் குழிந்த பூமியில், னும் பிறந்துள்ள இந்ந மண் பரப்பாகிய கண்டத்திற்கு டட்டும், பரத கண்டம், கண்ணகன் பூமி, வூவன்தீவு என்ற எத்தனையோ னுமங்கள் இருக்கின்றன. மற்றைய பூமிப் பகுதிகளுக்கு இப்படி னுமங்கள் இல்லை. ஏனெனில் இங்குதான் மக்களின் தலையைக் காக்கின்ற, அதாவது அவர்களின் உயிரை என்ன கையில் சிக்காது தப்புவிக்கின்ற, பிரம்மவித்ததைச் செயல் இருக்கிறது. ஆகவே இதுதான் தர்மபூமி.

இந்நப் பூமியில் இதுனேரம் மனித உடல் எடுத்துள்ள ஒருவன் எம்மைச் சந்தித்து இந்ந மெய்யைப் பெறவில்லை என்றால் அவன் ஒரு பினமே.

கற்பக னிலைதான் முதல் அனு. அதற்கு மேல் ஒரு அனு, பிறகு ஒரு அனு, இப்படியே எத்தனையோ அரும் தலங்களாகிய னிலைகள் இருக்கின்றன. பதினாறு கோணங்

ஙவ்வு தாண்டி, கற்பகம் என்ற அந்ந விலை இருக்கிறது. அந்ந எல்லையில், முச்சினது அசைவு இல்லை. னும் அந்ந அருந்நலத்தை அடைய, எமது முச்சு, திக்குமுக்கடிக்கும் பல எல்லைகள் தாண்டித்தாண்டிப் போனேம். பல எல்லைகளில், செத்துப் போவோமோ என்று விளைக்கும்படி இருந்தது. செத்தாலும் சரி என்ற முழு முக்கீர்ப்போடு சென்று அந்ந எல்லையை எட்டி ஏறி அடைந்தோம்.

கற்பக விலையைத் தீசூர வைப்பாக உங்களுக்கு வைக்க விளைத்துவின்னோமே. அதற்கு னும் வேறு பாதை, எமது தேவ யுக்திகொண்டு போட்டு, உங்களை அழைத்துச் செல்லப் போகிறோம். வெனு சுகமான, இன்பமான பாதை அது. எமது மெய்வழிச் செங்காவி ரத்தை ணடத்த, முன் விருந்ந ஞான சட்டங்களை எப்படி எப்படி மாற்றி அமைத்து, உங்களை இந்ந ஜீவ ரகுப்பு மேட்டில் ஏற்ற, இப் பெருங் குலத்தை உண்டாக்கிறோமோ, அப்படியே இதற்கும் ஒரு தனிப்பாதை போட்டு உங்களை அழைத்துச் செல்ல விளைத்துவின்னோம்.

கற்பகம் என்று எல்லோரும் வாயில்தானே சொல்லு கிறார்கள். யாராவது அதன் அழகைக் கண்ணால் கண்ட துண்டா? முக்கால் அதன் மட்டற்ற தேவ வாசனையை வுகர்ந்நதுண்டா? தேகத்தால் அதன் இன்ப உணர்வை ஸ்பரிசித்ததுண்டா? இல்லை. யாரும் அந்ந எல்லைக்குப் போயிருக்க முடியாது என்றே னும் விளைக்கிறோம். அது இருக்கும் தூராதி தூரத்தைப் பார்க்கும்போது அந்ந முடிவுக்குத்தான் னும் வர வேண்டியிருக்கிறது.

(ஆனந்நவரும் ஜப்பசி மாதம் 12ம் தேதி செவ்வாய்க் கிழமை 29-10-74 தேவ மக்களுக்கு, முதல்முதலாக கற்பக வைப்பு தீட்சை தெய்வமயவர்களால் வைக்கப் பெற்றது)

கற்பக வைப்பு திட்சை பற்றி, வெடுங்கால்வன்று
காகபுசண்டர்பிரான் அவர்கள் தீர்க்க தெரிகனமாகக் கூறி
வைத்துள்ள பாடல்கள்:-

கவனியென உபதேசம் செய்ததை ரில்

கணக்கிட்டு வைத்ததுவே இப்பாகத்தை
அவனியென்த் தெளியைப்போ தந்தச்சாரம்

ஆடுவதே பூணிவரப் பண்ணும்பண்ணும்
தவனியென்த் தெளியாலோ உலகமய்யா

தருமழுறை காணுவோ கற்பகந்நன்
எவனியென்த் தெளியவைக்கல் அந்நத்தோற்றம்

எடுத்துரை யாடவே ஒணம்பாரு

உண்டுகாண் கற்பகர் பளிங்குமென்றீர்

உதிப்பதும் உலகத்தை மாத்துமென்றீர்
கொள்ளுவது வருவதுவே னித்தியமென்றீர்

குணமதாய்ப் பார்ப்பதற்கு அதுதான்னன்
தண்டுவதோர் அச்செயல் அறியாச் சொல்லும்

தாதாவே கற்பகமாய் உள்ளதென்று
பண்டுமுறை யானதுகாண் இந்நப் பாகம்

பாரினில் யாருமே அறியாமாட்டார்

ஒதிவரும் வெளிமுறைகள் யுகர்செய்து

உள்ளமதில் அந்நலாறே பிரட்டிக்கொள்ள
ஆதித்தரும் துறையாதினைக் காண்டாதுண்டு

அறிவதற்கும் எட்டாட்டால் அதைள்பேரு
மேதிவரச் சுத்தமாய்த் துலங்குமய்யா

முத்தினெறி அங்குறியக் குண்டலியக்கூர்
சோதிவாரும் னன்னிலைபோ அங்குமோட்டி

சுத்தமதாய் அறியாமைய அவனமீடித

40.

அழிதலையை அழியாத் தலையாக, பவத்தலையை தவத்
தலையாக, விதித்தலையை மதித்தலையாக, புழுத்தலையை
வைரத்தலையாக ஆக்குவதே தர்மம்.

வாயுண்வால் இத்தால் உடல் விளைவேறுகிறது.
செவியுண்வால் ஜீவதேகமாகிய யோகதேகம் :

விளைவேறுகிறது.

நம் கேட்க்கிறதெல்லாம் செவியுண்வாகுமா? ஆகாது-
அதிலும் இரண்டுவிதமிருக்கிறது. செவி வழி உஸ்டாணவு,
யோக உடனவானும் ஆகும்- ஸம் ஜீவனை ஏரகிற்குத் தள்
ஞும் ஒசு உடனவானும் ஆகும். எஞ்ஞும் ஸம் வாயால்
சாப்பிடலாம்- அமுதும் அதே வாயால் சாப்பிடலாம். இப்
படியே செவி மூலம் உணவு உட்கொள்வதிலும் ஏற்றத்
தாழ்வு- சாவு வாழ்வு இருக்கிறது. சாலையாகிய இந்ந ஒரே
எல்லையில்தான் உண் ஜீவ வாழ்விற்கு வேண்டிய செவியுண்
வாகிய சீவேச மெய்க் கல்வியின் விளக்கங்கள் பெற முடியும்.

மெய்யன் மிதித்திய இன்பத்தைத் தேடுவான்.

பொய்யன் நீங்ஙா அவஸ்ததயாகிய அழிவைத்

தேடுவான்.

41.

அமரச் மனு விலங்கு புள் ஊர்வன ஜலம்வாழ்ஜன்று
தருக்கினம் என்ஸப்பெற்ற எழுவகைத் தோற்றத்தில், ஏர
ஞக உள்ள இவன் பீப்ரே காணாப்படவில்லை. ஆகவே எப்
படியாவது ஒரு 'சிம்க்கில்' இவன் மனுவாக- மெய்த்தேட்ட
முள்ள மனிதனத- ஆகிக்கொள்ளவேணும். மனித உடல்
எடுத்துப் பிறந்ந பிறபாடு சுசனின் மூமத்தில் ஒன்றை
இவன் தலையில் குட்டியிருக்கிறார்கள்லவா- அந்ந மூமத்
திற்குரிய பொருளாகிய தன் ஜீவனை அறிய ஆசைவருகிற
வனே மனிதன். அந்ந ஆசை வந்நால் போதும், மனிதன்
என்ற பொயர் வந்து விடுகிறது. ஆனால் தன் ஜீவனை அறிகிற
செயல், இவன் கையில் இல்லை. ஒரு மெய்க் குருபிராஸின்
தனிப்பொரும் கருணையால்தான் ஜீவனை அறிய முடியும். ஜீவனை
அறிய வேணுமென்ற ஆசையால் துண்டப் பெற்று, அந்ந

ஆகையைப் பூர்த்திசெய் தருளவல்ல ஒரு மெய்க்குருவைத் தேடலாமல்லவா? தன் ஜீவனைச் சந்திக்க ஆகையில்லாதன் ‘அலகை’ என்ற குலத்தில் இருக்கிறவனுகிறுன்: ஆகவேதான் எழுவகைத் தோற்றுத்தில் அவனைச் சேர்க்கவில்லை. ஒரு குடுப்பெருமான் சன்னிதியைத் தேடி அடைந்து அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதும், அவனை மனிதன் என்று வேதம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. பிறகு குருபிரான் அவர்களின் பேரிரக்கத்தால் தன் ஜீவனைச் சந்தித்துத் தேவனுக் குகுவின்ற மறுபிறப்பை அவன் “அடைகிறுன்.”

42.

ஞம் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்நத் தெய்வீக மெய்யை உங்களுடையதாக ஆக்கிக்கொள்ள ஒரு உளவு- ஒரே ஒரு வாசகத்தில் வைத்துப் பேசப் போகிறோம் - கேட்கிறீர்களா?

சபையோர்:- கேட்கிறோம் -

ஆண்டவர்கள்:- உங்களுக்கு அழிவு வேண்டுமா - அல்லது அழியாமை வேண்டுமா? அழியாமைதானே வேண்டும்! சரி - அது வேண்டுமென்றால் இந்தா - அதற்கு ஒரு சத்திய உளவு- னீ எம் இஷ்டப்படி னட. வேறு ஒன்றுறுபும் ஸினைக்காதே. வேரேரூபக்கம் திரும்பாதே. இந்த ஒரு பிடி, உயிர்ப் பிடியாய் உன்றுள்ளத்தில் இருந்தால் போதும். உனக்கு சர்வமும் ஜெயமே. ஸினைத்தது, தொட்டது அவ்வ வாவும் ஜெயமே. உனக்கென்று ஒரு பாடும் வேண்டாம். இந்த மெய்யைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமென்று ஸினைக்கிறோா? இந்தா எம் உத்திரவு- வீ பேசு - உன்றுவு பேசும் - னும் உன் னுவில் ஸின்று பேசவோம். இதுதான் உங்களுக்குவேண்டிய சத்தியப் பிடி - சத்திய உளவு.

43.

(முன் வைணவராக இருந்து இப்போது அனந்தராகி பள்ள ஒரு அங்குத்தினரைப் பார்த்து)

ஆண்டவசீகள்:- இங்கு வருவதற்கு முன், னீ வைஷ்ணவன் என்று வாயில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாய்- பொய்வைணவனுப் போலி வைணவனுப் பீருந்நாயே யல்லாமல் நிஜ வைணவனுக இல்லை. இங்கு வந்ந பின்தான், னும் உன்னை மெய் வைணவனுக ஆக்கினேர். அந்ந மெய் வைணவத்திலேயே சைவம், இஸ்லாம், கிறிஸ்துவம் ஆக்கிய எல்லா மதங்களையும் ஒன்றுக்கிப் புகுத்திவைத்தோம். (அதே போல சைவ குலத்தில் முன்பிருந்ந ஒருவரைப் பார்த்து) னீ இங்கு வரும்போது சைவனு? இல்லை. சைவன் என்று வேடம் போட்டுக்கொண்டிருந்ந பொய்ச் சைவனுகத்தான் இருந்தாய். அதை மாற்றி, மெய்ச் சைவத்தில் உன்னை ஆக்கினேம். அந்ந மெய்ச் சைவத்திலே, வைணவம், இஸ்லாம், கிறிஸ்துவம் முதலிய சர்வ மதங்களையும் புகுத்தி வைத்தோம். (பிராமண குலத்திலிருந்நு உபயோகில் வந்து சேர்ந்ந ஒருவரைப் பார்த்து) னீ- உன்னைப் பிராமணன் என்று விளைத்திருந்நாயே- அப் போ உவக்குக் காயத்திரியைத் தெரியுமா? சில ஏழுத்துக்களை வரயில் ஒதி, காயத்திரி என்று கற்பனையாக எதையோ னினீத்துக் கொண்டிருந்நாய்? அந்நக் காயத்திரி தேவியைப் பிரணவ சொருபாக் கொழுந்நாக உன் இதயாசனத்தில் னீ தரிசிக்குப் படிச் செய்து, உன்னை வேத சாட்சியாகப் பிரம் மத்தை அறிந்ந ஒரு மெய்ப் பிராமணனுக, பார்ம்பானுக ஆக்கினேம். அதே காயத்திரியினி-த்தே சைவ, வைணவ, இஸ்லாமிய மூலமந்திரங்யள் பிரகார ருபத்திலிருக்க னீ கண்டாய். இந்ந அதி அற்புத ஜீவ தரிசனைக்களுக்குரிய தலைகளாக, ஆக உங்கள் பிரயாசைசப்பாடு ஏதாவது உண்டா? இல்லை. இப்படி னும் உங்கள் ஓவ்வொருவரையும் ஆக்கிவைத்துள்ள பிரம்மாதிக்க வேததி காரணச் செயல்களை னீங்கள் விளைத்துப் பார்த்ததுண்டா? இல்லை.

இவ்வாருக, சர்வகால சர்வவேத சர்வஸூல மந்திரங்களும் ஏரிருபணை விரிருபகுச் செயலாதிக்கத்துட்டன் விவங்கும்

‘சம்மத மதத்தில்’ உங்களெல்லோரையும் ஒம் ஆக்கி யிருப்ப தோடு சுத்த சமரச சமத்துவ சாந்தி னன்னிலைப் பெருக்கா திக்க மதிவாழ்வினைக்கைப்பற்றியுள்ள அனந்தங்குலம் என்ற சத்திய தேவ பிரம்மகுலத்தில் ஆக்கி வைத்துள்ளோம். அது முகத்தில், இத் தெய்வீக அமலப்பட்சி வரவுகளுக்குரியவர்களாக ஏற்றிவைத்ததோட்டலாமல் வெளி முகத்தில் உலகத் தூலக் கண்கள் கண்டு ஆச்சரியப்படும் வண்ணம், னியது. தேவி சன்னதமாகிய கிள்ளுமை துலங்கும் காஸாய சென்னிற ரக்கிப்புசோ அணிந்த தேவர்களாக உலவும்பூடியும் செய்து வைத்துள்ளோம்.

அனந்தன் என்பது சிவனுக்குள்ள முன்னோய மைம் ஆதினுமை. அந்தப் பேரிலக்கிற்கு ஆனவர்களே அனந்தங்கள்.

இந்தச் செம்பொருள் செவ்வானச் செம்பேரு அருள் வருவீப்பிளைச் செவியேற்ற சபையோர்:-

‘என்னு கின்றனல் லெண்ணை ஜோத்தையும்
என்னெண் ஞோல்லாச் சித்தி முத்திகளும்
பண்ணு றுந்தன்த னித்தலை மயப்பதி
வண்ண ஞானசித் தர்காலம் வந்தநேது’
என்று தோத்தரித்து வணங்கினார்கள்-

44.

சபையிலிருந்த ஒருவரை ஞேக்கி ஆண்டவர்கள்:- ‘உனக்கு இப்ப என்ன வயது?’ என்று வினவியருள், அதற்கு அவர், 56 வயதாகிறது என்று பதில் சொன்னார்: தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள் ‘ஞி 72 வருட உணவை உண்டு குக்கிருய். அதனால்தான் உணி உடப்பு இப்படித் தளர்ந்து போய்விட்டது. எமக்கு 116 வயதாச்சல்லவர்- ஆனால் கும் 89 வருட உணவே சாப்பிட்டிருக்கிறோம். அதனால்தான் எமக்கு உடலில் அயர்வோ, ஆறிலில் தளர்ச்சியோ ஏற்படவில்லை-

நம்ம தமிழ் குட்டைமட்டும் எடுத்துக்கொண்டால், இங்கு எத்தனை ஆலயங்கள் சிறிதும் பெரிதுமாக இருக்கின்றன! கணக்கு எடுக்கக்கூட வராது. இத்தனை ஆலயங்களையும் உண்டாக்க என்ன செலவு, என்ன முயற்சி ஆகிய ருக்கும்? அது மட்டுமல்லாயல் அவற்றைத் தினந்தினம் பராமரிக்க என்ன பாடு-பெரும் செலவு- பெருமுயற்சி-பெரும் உழைப்பு வேண்டும்? இத்தனை செலவு, முயற்சி, பாடு எல்லாம் எதற்கு? கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்ற எண்ணம் மக்களுள்ளத்தில் வரச்செய்யவும், அந்த ஞாபகம் அவர்கள் விளைவில் சதா இருக்கச் செய்யவும்தான் இவ்வளவு எடுப்புக்களும்.

இதற்கே இத்தனை காரண காரிய வரிசைப்பாடுகள் என்றால் கடவுளை. னேருக்கு ஸேர் சந்திக்கவைக்க எம் முயற்சி எப்பாடு வேண்டும்! கடவுள் வழிபாடு என்று உலகத்தில் செய்கின்ற அவ்வளவு முயற்சியும் வீண்பாடுதான் என்று உன் அறிவை முதலில் சம்மதிக்கவைத்து, அதன் பின் அந்த அறிவே அவற்றை அலக்ஷியப் படுத்திக் கைவிட்டு விடும்படிச் செய்து, மெய்யாகவே மெய்யில் ஆக்குகின்ற. மகா திடங்வொண்ட, எதற்கும் பின் வாங்காத, தெய்வ முயற்சியாக அல்லவோ இருக்கவேண்டும்? ஒருவர் களது னெடுங்கால னிலைப்பொ அரிய தவப்பாட்டால், அவர்கள் வேனுமென்று எடுத்துக்கொண்ட அளவிடற்கரிய சங்காத முயற்சியால் இந்த மெய், கலிக்கடையில் வந்த னம்முடைய தலைகளில் ஏற்றப் பெற்றது என்று னீங்கள் எப்பவர் வது னிறுத்தி னிறுத்துப் பார்த்ததுண்டா? இல்லை. இனியாவது சிந்தித்துப் பாருங்கள். அப்பத்தாவும் இந்த மெய் உங்களுடையதாக ஆகும்.

தேனீக் கொட்டவிட்டுமா அல்லது ஏறும்பைக் கடிக்கவிட்டுமா— உனக்கு எது வேணும்- என்று ஒருவனைக் கேட்டால் ஏறும்பைக் கடிக்கவிடுங்க என்று சொல்லுவான். இன்னும் பாம்பைக் கொத்தவிட்டுமா அல்லது தேனீக் கொட்டவிட்டுமா என்றால் என்ன சொல்லுவான்? தேனீக் கொட்டவிடுங்க என்றுதான் சொல்லுவான். இந்ந அறிவு படைத் தவன்தானே மரிதன்!

இந்ந முறையிலேதான் னழும் எம்முடைய மூர்க்கமான இளமைக் காலத்திலே சிந்நித்தோம். தன்னறிவிற் சாய்ந்து னன்னிதிப் பொழுதினை வீண் காரியத்தில் னடத்தி, னெடும் துயர்ச் சாவாகிய எமணைச் சந்நிக்கிற பேரழிவு னமக்கு வேணுமா? அல்லது குதன் பொற்றுகிணத் தேடி வேதாந்த வழிபற்றி அழிவிலா னித்திய வாழ்வு வரம் னமக்கு வேணுமா என்று எண்ணிப் பார்த்தோம். அவ்வாறு திடமாக எண்ணி பொய்ப்பேர் பரிசும் சிறப்பும் தரும் இந்ந இகம் னமக்கு வேண்டாம் என்று முடிவு கட்டி, அதை உதறித் தள்ளிவிட்டு; எமது குநு சொண்டலாகிய அருஞ் கெங்கு சிவராஜ் அம் ஹாண்மை னல்கும் அதிஅரசு மாலியின் துணையே னமக்கு வேணும் என்று அவர்கள் பின் சென்றேயும். அதனால் எமக்கு னஸ்டமா வந்நது? இல்லை. எமன் கை தீண்டாத பேராண்மை அதிகாரம், அவனது வல்லபத்தை மிதித்து ஆளுகின்ற அதி ஜெயாழட்சி, எம் கையில் வரப்பெற்றேயும். மீட்பே யின்றித் தங்கித் தரிக்கும்படி ஆக்கிவிடும் னரகக் கொடுமைக்குமுன், இவ்வுலக கக்கோக வாழ்வைத் துறந்தால் ஏற்பட்ட துன்பங்கள், கஸ்டங்கள் எமக்கு ஒரு போருட்டாகத் தோன்வில்லை. ஆகவேதான் இவ்வுலகத் துயரை னும் வேணுமென்று சம்மதித்து ஏற்றுக்கொண்டோம்.

யுவனக வாழ்வாம் மூல மொட்டி
 உண்மைதனை அறியவோ பிரல யத்தில்.
 எவனுக இருந்நாலும் எல்லா மொன்றுய்
 இசைவதும் எவ்வாரே அந்த வாறில்
 தவனுக இருப்பவரே என்னங் மொண்டால்
 தருமுறை வெளியாகும் தன்க்குள் னின்று
 மவனுக வந்நதுறை போலு மய்யா
 மாட்டி வைக்கும் னிச்சயமே விபவம் பாரு
(அனு)

என்ற புசண்டர்பிரானின் ஜீவமந்திரச் செய்யுள் படிக்கப் பெற்றபோது-

ஆண்டவர்கள்:- னீ தவனுகவே ஆனாலும், பதியவர் களிடம் ஒட்டி மவனுக ஆகர்விட்டால், மாருத இவமையுடைய வான்யுக யுவனுக வாழ்முடியாது.

‘தவனுக இருப்பவரே என்னங்மொண்டால் தரும் முறை வெளியாகும்’ என்று மேலே வரும் செய்யுளில் கூறப் பெற்றுள்ளதையே சர்வாகமக் கிரந்தநத்தில்-

‘என்னிறந்நகோடி இயல்பாவம் செய்தோர்க்கு
 னண்ணிய மோட்சம் னவிலவென்றால் உன் மனந்நான்’
 என்று கூறிவைத்துள்ளார்கள், இது என்ன ஆச்சரியம் பார்!

47.

புதுக்கோட்டை டிபுடி கலெக்டர் தரிசனைக்கு வந்திருந்த போது-

‘சாதனையின் றி உலகில் சாதிப்பது எதுவுமில்லை என் பது பெரியோர்கள் வாக்காச்சே! அவ்வாருண சாதனைகள் தங்கள் சிஷ்யர்கள் என்ன செய்து வருகிறார்கள்?’ என்ற கேள்வியைச் சன்னிதியில் கேட்டார்.

ஆண்டவர்கள்:- (இளைகை பிறங்கு) உங்க கேள்வி, எல்ல கேள்விதான் ஜயா. இவனிப் பாருங்கு- இவன் அஞ்சுடம் கூலிக்குப் பாடுபட்டு ஜீவனம்பண்ணுகிற ஒரு ஏழை. இவன் இந்தச் சபையில் சேரும்போது, ‘கொல், களவு, கள், காமம், பொய் என்னும் பஞ்சமாபாதகம் இனிச் செய்யமாட்டேன். புதை குடிக்கமாட்டேன். இது சத்தியர்’ என்று வாக் குறுதி தந்து சேர்ந்தான். ஸீங்கள், ஆயிரரூபாய் இவனிடம் இப்பக் கொடுத்து, ‘யாரும் பார்க்காதபடி மறைவான் ஒரு இடத்திற்குப்போய் ஒரு சிகிரெட் குடித்துவிட்டு வா- அதற்குத் தான் இந்நப் பணம்’ என்று சொல்லிக் கொடுத்துப் பாருங்கு. ‘ஜயா- உங்க காசு உங்கவிடம் இருக்கட்டும். ஒன் என் குரு சன்னிதியில் செய்த சத்தியத்திற்கு மாற்றமாக ஒருபோதும் னடக்கமாட்டேன்’ என்று முதத்தில் சற்று கோபக்குறி தோணச் சொல்லுவான். இம்மாதிரியான எத்தனையோ அரிய சாதனைகளில் எம் சபையிலுள்ள மக்கள் தேறியுள்ளார்கள். இவர்களைப்போல் ஸீங்களும் உங்கள் ஜீவனை, உங்கள் அறிவை நேருக்குனைர் சந்தித்து தரிசிக்கிற வயதிற்கு வந்திர்க்கவானுல், எம் மெய்வழி மக்களுடைய அரும் பெரும் சாதனைகள் பலதும் உங்களுக்குத் தெரியவரும்.

அதிருக்கட்டும்- உங்கவிடத்தில் உங்க உயிர் எங்கிருக்கிறது?

வந்திருந்தவர்:- உயிர் என்னிடத்திலிருந்தாலும் அது எங்கிருக்கிறது, எப்படியிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

ஆண்டவர்கள்:- சரி- அதை ஸீங்க பார்க்க முடியாது என்பதுதானே உங்கள் திட்டமான எண்ணம்.

வந்திருந்தவர்:- ஆம்.

ஆண்டவர்கள்:- (தங்கள் கண்டு விரலைக்காட்டி) இது உங்களுக்குத் தெரிகிறதல்லவா இப்படி உங்கவிடமுள்ள எல்லா அங்குக்குலங்களும் தெரியுதே. அவற்றிற்கெல்லாம்

பிரதானமாகிய உயிர் இருக்குமிடம் உங்களுக்குத் தெரியாமலிருக்கலாமா?

நம்முடைய னவிருக்கிறது. அதை பத்தாயிரம் ரூபாய்க்குக் கேட்டால் தருவோமா? தரமாட்டோம். இவ்வாறே னம்மிட மூள்ள ஓவ்வொரு அங்குங்களும் விலைமதிக்க முடியாத கிரயம் பெற்றாக வல்லவோ இருக்கிறது! இப்படி உன்னதக் கிரயம் பெற்றுள்ள அவை, இவ்வுடலைவிட்டு உயிர் போனதும் முக்கால் துட்டு பெறுமா? பெருது. இவ்வளவு சீரும் சிறப்பும், மதிப்பும் குதிப்பும், ஆட்சியும் அழகும் னமக்குக் காலமெல்லாம் தந்துகொண்டிருக்கிற உயிரை, னம் பார்க்காமல் இருக்கலாமா?

வந்திருந்தவர்:- பார்க்காமல் இருக்கக்கூடாது. கட்டாயம் பார்க்கவேண்டும். ஆனால் எப்படிப் பார்ப்பது?

ஆண்டவர்கள்:- னம்ம முயற்சியால் பார்க்க முடியுமா?

வந்திருந்தவர்:- முடியாது.

ஆண்டவர்கள்:- (அனந்தாதி தேவர்களைப் பார்த்து) உயிரைப் பார்க்க முடியாதா?

அனந்தாதி தேவர்கள்:- ‘பார்க்கமுடியும்- ஆண்டவர்களின் தயவால் னங்கள் எங்கள் உயிரைப் பார்த்திருக்கிறோம்’ என்று சபையிலுள்ள எல்லோரும் ஏகமாய்க் கூறக் கேட்டு, வந்திருந்தவர் ஆச்சரியம் பிறங்கள் னின்றார்.

தொடர்ந்து, ஆண்டவர்கள்:- சல்லிக்கட்டு மாட்டுவேடுக்கைக்கு போகிற ஒரு காளை, ஆயிரரூபாய் கிரயம் பெறும். அதை எல்லோரும் ஆச்சரியமாய்ப் பார்க்கிறார்கள். மதிக்கிறார்கள். அந்தக் காளையிடம் ஒன்றரை துட்டை ஸீட்டி, ‘ஸீபோய் வெற்றிலைபாக்குவாங்கிவா’ என்று சொன்னால் வாங்கி வருமா? வாங்கி வராது. ஆனால் அதே தடசை, சரியாக அறிவு வராத ஒரு சில்லை பின்னையிடம்

கொடுத்து, ‘கடையில் வெற்றிலை பாக்கு வாங்கிவா’ என்று ஏவினால் ஓடோடியும்போய் வாங்கி வருமல்லவா? ஆஃ. கீழான மிருகப் பிறப்பில் இருப்பதால்தான் மாடு போய் வெற்றிலை பாக்கு வாங்கிவரவில்லை- அதையே, ஒரு குழந்தையாக மாற்றிவிட்டால் வாங்கிவருமா, வராதா? வாங்கிவரும், மாட்டை மனிதனுக்குகிறதுபோன்ற ஒரு திருச்செயல் வாய்த்து, இந்ந அறிவறியா னரனுடைய பிறப்பைவிட்டு ஞமும் மாறிப் பிறந்நால் ஞம் உயிரை ஞம் பார்க்கலாம்-

(வந்திருந்நவர் கிடைபெற்றுச் சென்றுர்)

பிறகு ஆண்டவர்கள்:- ‘அந்த மாட்டை ஒரு குழந்தையாக மாற்றுவதாக இருந்நால், அது கடவுளால்தான் முடியும்’ என்று அவர் விளைக்கட்டும் என்றே ஞம் பேசினேம்.

சபையோர்:- ‘மாட்டைக் குழந்தையாக மாற்றிப் பிறப்பிக்கும் வல்லாம் கடவுளுக்குத்தான் உண்டு’ என்று அவர் விளைப்பார்- என்பது ஆண்டவர்கள் உத்திரவான மின்தான் எங்கள் அறிவிற்குப் பட்டது.

ஆண்டவர்கள்:- அருபத்திலுள்ள கடவுளால், ஒரு மாட்டைப்போல் ஜயறினில் கிடந்ந உண்ணை மாற்றி, தன்னை அறியும் தனி அறிவாகிய ஆருவது அறிவில், ஏற்றிவைக்க முடியுமா? முடியாது- ரூபத்தில், உண்போல் தேகம் தாங்கி வந்துள்ள ஒரு கடவுளால்தான் அந்த பிரம்மவித்தைச் செயலைச் செய்யமுடியும். இங்கு வந்து தேவப்பிறப்பெய்திய மின்னர்தானே இந்த உண்டையை ஈ அறிய முடிந்தது?

கலியைச் சங்காரம் பண்ணுகிறவர்களே கலக்கி. மக்கள்பாலுள்ள அழிய அவா என்னும் பழிபாதகத் திமிராரூ இருளாகிய கலியைக் கலக்கி விரட்டிவிட்டு, அழியாத மெய்யை அவர்களுடைய ஜீவனில் பதிப்பித்து, னித்திய புது யுகத்தை உண்டு பண்ணுகிறவர்களே கலக்கி (கலக்கி).

48.

நித்திய பேரின்பத்தைப் பெறுவதற்கென்றே படைக் கப்பெற்றவன் மனிதன். அவன் எவனுயிருக்கட்டும், எம்மை அடைந்து இந்ந மெய்யைப் பெறவில்லையானால், இந்ந மனித உடலை விட்டு மாறினதும், னரகில் தள்ளப்பட்டு, ஏக்கோடி காலத்திற்கும் அழியாத கொடிய அவஸ்தையை அனுபவிக்கவே வந்துவிடும். அப்படியான அவஸ்தை தேகத்தில் குடியேற னரகத்தில் அழியாது இருக்கப்போகிறவன்- ‘இந்நா- னும் சதா காவிக்கூவி அழைத்தவன்னம் இருக்கிறோமே- இந்நச் சத்தத்தைக்கொட்டு எம் பக்கம் சற்றுத் திரும்பினால் போதுமே! அவனே, நித்திய பேரின்ப சுவர்ன தேகத்தில், சுவர்க்கபதி பூர்ண சுகிர்த வாழ்வில், னும் ஆக்கி விடுவேரமே! வம்படி பண்ணியாவது னும் ஏன், அவனே இதில் ஆக்கக் கூடாது? இதற்கென்றே இசைவனிடம் கோட்டு மனு உடல் பெற்று வந்நவனுச்சே? என்று எம் என்னனம் சதா ஒடுகிறது. கலிப் பவகரத்தில் உழவும் மக்களிடத்தில் மெய்யிசை இச்சை இல்லாவிட்டாலும் வம்படியில் அதை அவர்களிடத்தில் உண்டுபண்ணி உலகம் முழுவதையும் இந்ந நித்திய மெய்யில் ஆக்கிவிடவேண்டும் என்பதற்காகவே எம்முடைய 74 வருட ஞாங்காலர் பாடு.

49.

பல்லடம் மெய்வழி மதிமனி அனந்தர், புது டில்லிக்குச் சென்றிருந்தபோது, அங்குள்ள ஒரு பார்ஸி சாமியார் எவர் ஸில்வரில் செய்யப்பெற்ற ஒரு செயினையும் ஒரு மேரதொத்தை யும் அவரிடம் கொடுத்து ‘உங்கள் தெய்வத்திடம் இவற்றைக் கொடுங்காள்’ என்று தந்நதாகச் சொல்லி, அவற்றைத் தெய்வ சன்னிதியில் வைத்தார்- அதைக் கண்ணுற்ற

ஆண்டவர்கள்:- (திருமுகத்தில் கோபக்குறி தோண) உனக்குத் தெய்வம் யார்? என்று வினவியருள்

மெய்வழி மதிமஸி அனந்தர்:- (சன்னிதியின் திருமுன்னர் இருகரங்களையும் தாழ்த்தி ஸீட்டி கண்ணீர் பெருகத் தழுதழுத்த குரலில்) ‘எனது உயிர்க்கு உற்ற தெய்வம் இதோ, இங்கே இருக்கிறார்களே’ என்று கூற

ஆண்டவர்கள்:- ஏய! னல்லா உட்கார்ந்து கேள். தமிழ்ப் பாலை தெரியாத யாரோ ஒருவன், ‘தெய்வம்’ என்று எம் மைச் சொன்னதாகச் சொன்னுயே. அவன் எம்மைச் சந்நித் திருக்கிறஞ? எம் செயல் இன்னதென்று தெரியுமா? இல்லையே. அப்படியிருக்க அவன் சொன்னதைக் கேட்டுவெந்து, ‘தெய்வம்’ என்று அவன் சொன்னதாக- தன்ஜையறிந்த ஸீ- எம்முன் சொல்லுகிறஞ்சே! தெய்வம் என்று அவன் னினைத்துக் கொண்டிருப்பது இன்னதென்று னும் சொல்லுகிறோம். ஆத்தி ரத்தை அடக்கிக்கொண்டு னன்றுகக் கேள். யாராவது ஏதாவது தப்புப்பண்ணிவிட்டால், தப்புச் செய்தவன் தலையில் னெருப்பு குப் என்று பற்றி, அவன் தலை ஏரிந்து சாம்பலாகப் போய்விடனும். அப்படிச் சாபம் கொடுக்கும் சக்தியுடையதுவே அவன் னினைத்துக்கொண்டிருக்கிற தெய்வம். அந்நமாதிரி தெய்வம் இங்கு இல்லையே!

சபையில் இருந்த மெய்வழி கலைமகா அனந்தர்:- மாரியாத்தா கோயிலில் விக்கிரகத்தின் மேல் போட்டிருந்த தங்குத் தாலிப் பொட்டை ஒருவன் திருடிக்கொண்டு புறப்பட்டான். படி தாண்டும்போது அவன் கண் அவிந்து போச்சு என்று உலகத்திலே சொல்லுவார்கள். தெய்வம் என்றால் அப்படித் தான் இருக்கும் என்பதுவே மக்கள் எல்லோருடைய னினைவும்.

ஆண்டவர்கள்:- அப்ப-அந்தத் தெய்வத்திற்குத் தங்குப் பொட்டுமேல் என்ன ஆசை பார்த்தியா! கண்ணைப் பிடுக்கு கிற அளவல்லவா கோபம் வந்திடுச்சு! (சபையில் மகிழ்ச்சி)

தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்:- இந்த னிலவுலகத்திற்கு காலகாலம் எத்தனையோ வெதங்கள், பல்வேறு மொழிகளில்

இறக்கப்பெற்றன. ஒவ்வொரு வேதமும் அதன்தன் கர்த்தர், னடமாடும் திருமேனியடன் இருக்கும்வரைதான், அதன் னிலை நிதி லாபகரப் பலனை மக்கள் தலைக்கு அளந்நது. ஏனென்றால், வேதம்- உடல், அதன் சிரசு- மூலமந்நிரம். அந்நச் சிரசின் வை, அந்ந வேதத்தை அருளிச்செய்த அதன் கர்த்தர். அந்ந வை மறைந்நதும் அந்ந வேதமும் உயிரில்லாததாய்ப் போய்விடுகிறது.

‘ஞன் ஒரு துதரே. ஞன் இறவாதிருக்கும் ஆண்டவர் அல்ல’ என்று ஞன்வாம் வேதத்தாசாவர்கள் கூறுகிறார்களே! அவர் எந்ந எல்லையைக் குறிவைத்துப் பேசுகிறார் என்று தெரிகிறதா?

சபையோர்:- இந்ந உத்தியோவன எல்லையைத்தான்.

ஆண்டவர்கள்:- ‘ஊன் உறக்கமற்ற ஒருவரே’ என்று வேதத்தில் சொல்லி வரும்போது, அரூபத்தில் ஆகாயத்தீ ஹுஸ்ள கடவுளைத்தானே, எல்லோருடைய ஸீனைவும் னினைக்கும். சரி- அரூபத்திற்கு ஊன் உறக்கம் ஏது? அந்நப் பரிசுத்த ஆஸி, ஊன் உறக்கம் உற்ற ஒரு தேகத்தில் வந்நுதனது னெடுங்காலகால னெறினீதிக்கோட்டில் அயராது ஒடிய அரிய மெய்யறவுத் தவப்பாட்டால், இத்தேகத்திற்கு இயல்பாக உள்ள ஊன் உறக்கம் அற்றுப்பேனதையல்லவா, மேற் சொன்ன வேத வசனம் குறிக்கிறது. அப்படி ஊன் உறக்கமற்ற ஒருவர் இதுவரை யாராவது வந்நதுண்டா?

அனந்தாதி தேவர்கள்:- இதுவரை வறவில்லை- எங்கள் கண்முன்னிருக்கும் இந்நத் தெய்வம்தான் ஊன் உறக்கமற்ற ஒருவராய் விளங்கு னிற்கிறார்கள் என்று ஆரவாறித்தார்கள்.

ஆண்டவர்கள்:- ஏய் மதிமணி! இப்பத் தெய்வம் எது, அது என்ன செயலோடிருக்கும் என்று தெரிகிறதா?

மெய்வழி மதிமனி அண்டநர்:- ‘திட்டமாக என் அறிவு சம்மதிக்கத் தெரிந்துகொண்டேன் தெய்வாமே! இப்படிச் சவுக்கடி கொடுத்துச் சொன்னதால்தான் இந்ந முட்டு மண்டைக்குத் தெளிவாக விளங்கிறது. இனி இது, என் ணெஞ்செஞ்சுவிட்டு ஒருக்காலும் அகலவே அகலாது. வேறேரு உருவுக்கு அங்கு இடம் இல்லை’ என்று தொனி எழுப்பிக் கூறி கண்களில் னீர் பெருக விண்றுர்.

50.

ஆண்டவர்கள்:- இப் பரந்த உலகத்தில் பொய்ப் பொருள், மெய்ப்பொருள் என்று இரண்டிருக்கிறதாகப் பேசும் பெறுகிறதல்லவா? ஆம். அப்படியானால், பொய்ப்பொருளை அனுபவிப்பது எதுவரை, மெய்ப்பொருளை அனுபவிப்பது எப்போ என்று சொல்லுங்க பார்க்கலாம்.

சபையரர்:- தெரியவில்லை

ஆண்டவர்கள்:- இந்ந உடலில் முச்சு ஓடிக்கொண்டிருக்கும் வரைதான் பொய்ப்பொருளை அனுபவிக்க முடியும். சேறு மலையாய்க் குவிந்து கிடந்தாலும், காய்கறி பகுப்பு முதலியன மலையாய் விரைந்து கிடந்தாலும், சாசு பணம் தங்கம் ஆபரணம் மலைமலையாய்த் திரண்டு கிடந்தாலும், வீடுகள் அலை அலையாய்க் கட்டிக் கிடந்தாலும் அவற்றை எல்லாம் அனுபவிப்பது, உடலில் முச்சு ஓடிக்கொண்டிருக்கும்வரை தானே? முச்சு விஸ்திதும் அப்புறம் ஏதாவதுண்டா? ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் மெய்ப்பொருள், சாவுடைய சந்திப்பிலும், அதற்குப் பின்னும் வந்து உதவ விற்பது. ஆகவே அதைப் போதுமான அளவு இப்பவே னீங்கள் கட்டாயம் கேடி வைத்துக்கொள்ளவேணும். அதற்கு உஜார்படுத்தி, உங்களை வெற்றிகாணச் செய்யவேணும். என்பதுவே எமது சர்வகால சர்வமுயற்சிப்பாடும்.

சானூர்குல வேதமாகிய சர்வாகமக் கிரந்நம் சபையில் படித்து வரும்போது-

“சான்றேர் முதலாய்ச் சக்கிலியன்வரையும் உண்டானசாதி ஒக்க ஒரு இனம்போல் தங்ஙள்தங்ஙள் ஸிலையை தப்பியிகப் போகாமல் அலுவல்தினம் செய்து அன்புற் றிருந்நனராம். தான் பெரிதென்று தப்புயிகச் செய்யாமல் வான் பெரிதென்று மகிழ்ந்நிருந்நாரம்மானே”

என்ற பகுதியை, சபையில் மறுமுறையும் படிக்க உத்திரவாகிற்று-

பிறகு ஆண்டவர்கள்:- தான் பெரிதென்று தன்ஜீ மட்டும் எல்லோருக்கும் மேலாக, உயர்வாக எண்ணிக்கொண்டு, எமது தேவ பூமியாகிய சாலையில் ணடக்கிற எவனும், கடைசியில் இந்ந மெய்யைக் கைவிட்ட சண்டாளனுகவே ஆவான்.

‘தான் பெரிதென்று னினைப்பது தப்பு’ என்று சானூர்குலத்தலை தங்ஙள் னாலில் சொல்லுகிறார்களே. தான் பெரிதென்று னினைக்கும் அந்நப் பாழான எண்ணத்திற்கு ‘தப்பு’ என்ற அந்நச் சொல் பத்தாது. இன்னும் கடுமையான சொல்லாயிருக்கவேண்டும்.

‘முப்பது வருடத்திற்கு முன், னன் இந்நச் சபையில் சேர்ந்தவன்’ என்று ஒருவன் எண்ணிமேட்டுமையாகப் பேசினால், ணடந்நால், வந்நது அவன் தலைக்குத் தீங்கு. ‘முப்பது வருடமாக னம் ஜயனின் தேவனுத அருள் உணவைப் பிடிக்கித் தின்னுவிட்டு அதற்குத் தக்க கைம்மாறு செய்யாத னன்றி கெட்டவன் னன்’ என்ற னினைப்பு அவனுக்கு ஏன் வரக்கூடாது? அந்ந னினைப்பல்லவர் னியாயமாக முதலில் வரவேண்டும்? அவன் முப்பது வருடமாகத் தொடர்ந்து இந்ந

மெய்யில் ஒட்டியிருக்க னும் எடுத்த யுக்தி, பட்ட பாடு எமக் கல்லவோ தெரியும்!

‘முப்பதாம் ஆண்டளவில் அதாவது முப்பது வயது ஆவதற்குள்’ இந்ந மெய்யில் சார்ந்தநுகொள்ள வேண்டும் என்று ஆண்றேரிகள் கூறி வைத்துள்ளார்களே- என் அப்படிச் சொன்னார்கள் என்ற அதன் உள்ளங்கு ரகசியம் யாருக் கும் தெரியாது. அந்ந வயதில் ஒருவருக்கு இருக்கும் முக்க மான நுத வல்லபம்தரன், இந்ந மெய்யில் சார்ந்து மாருது னிற்கச் செய்யும். அப்படிக் குறித்த அந்ந முப்பது வயது தாண்டி, முப்பத்தைந்தாவது வயதில் ஒருவன் இந்நச் சபையில் வந்து சேர்ந்தால், ஐந்து வயதுக்கான ஜீவ ரஸ்தை, நுத வலுவை எம் தவத்திலிருந்து போட்டு நிரப்பி, அவளை பிரம் மோபதேச மெய்யில் னும் ஆக்கி வைக்கவேணும். இன்னெனு வன் ஜூம்பது வயதில் இங்கு வந்து சேருகிறுன். இருபது வயது ஜீவ ரஸ்தை, பாழுக்குச் செல்வசெய்து தொலைத்துவிட்டு வந்ந அவனுக்கு, எம் தவத்திலிருந்து இட்டு நிரப்பி அந்ந னஷ்டத்தை ஈடு செய்து இழவு போட்டு, இந்ந மெய்யை அவன் தலையில் பதிக்க வேண்டும். இப்படிபோதான் இங்கு வந்து இந்ந மெய்வழிக்குள் ஆன உங்கள் ஒவ்வொருவர் னிலையும். எம் இரக்கத்தால் செய்துவரும் இச்செயலை- எந்ந மகத்தும் செய்யத் துணியாத இத் தனிச் செயலை- ஒவ்வொரு வரும் னினைத்துப் பார்த்தால், ‘ஞன் பெரிது, னீ சிறிது’ என்று பேச வேவு எழுமா? இது காலம்வரை வெளியாக்காமல் எமது உள்ளத்தில் வைத்திருந்ந இத் தேவ ரகசியத்தை, இன்று வெளியாக்கிவிட்டோம். தப்பித்துக்கொள்ளுகிறவன் தப்பித்துக்கொள்ள்டும்!

●
அதியே துணை

மெய்வழிச் சபையின்
நீ வித்து நுயகம்

என் பயத்தைக் கடத்தி, தெய்வீக பிரம்மவித்தையாகிய பரமத
முத்திச் செயலினில் ஏற்றிவைக்கின்ற மெய்யத உற்பள்ளி,
முக்குக்கு வோரியே முச்சு ஒடாத தவழுடைய வெராஜர்,
ஊன் உறக்கமற்ற தெய்வம், கல்க்கி, மகநி, கர்த்தராதி கர்ந்தர்
மெய்வழிச் சாலைஆண்டவர்கள்.

அறிவைத் தேடு

மனித தேகத்தில் அறிவு எங்கு இடம்கொண்.
இருக்கிறது என்று அறிய உலக ஆராய்ச்சி, வெகுகால
மாக முழுப்பிரயாசையுடன். ஈடுபட்டிருக்கிறது -
ஆராய்ச்சியாளர்கள் இறந்நவனின் தலையை விலைக்கு
வாங்கி அதைக் குடைந்து குடைந்து அறிவைத்
தேடுகிறார்கள். பாடும் ஓயவில்லை, பலனும் கண்டதாக
இல்லை. இதற்காகவே மிரயாசை, கோடிக்கணக்கான
பணச் செலவு, காலனிரயம் எவ்வளவோ ஆதிறது.
ஆனால் எக்கோடுகாலத்தும், எந்நப் மிரயாசைகொண்
டும் இவர்களால் அதை அங்கே காணவே முடியாது.
ஏனெனில் அது இல்லாத இடத்தில் அதைத் தேடுகிறார்
கள்.

இனியாவது இவ்வாரூன வீண்முயற்சி செய்வதை விட்டுவிட்டு ‘இல்லாத இடத்தில் அதைத் தேடவேண்டாம்’ என்று அறிவிக்க என்னியே இதை இப்போது வெளியாக்குகிறோம்.

பஞ்ஞாட்சரம் முதலாகிய உலகத்திலுண்டான மூலமந்திரங்கள் அவ்வளவும், ஈசனுடைய மூமூம், ஒவ்வொருவருக்கும் வைத்திருக்கும் மூமூம் அதுவே தான். எமனை அடக்கி ஆளுகின்ற மதம் என்னப்பெற்றதும் அதுவாகவே இருக்கிறது.

அறிவையும் உயிரையும் எமக்குத் தெரியும். எம்மைச் சார்ந்ந 69 சாதிகளடங்கிய பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இதைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

1-9-1975

இப்படிக்கு,

சா. ஸு. ஆண் குரு

வான்மதிக் கொரல்
தொடர்ச்சி

இறை திருவடிசேர் இத் தெய்வீகமெய்வழியில் மக்களைக் கூட்டிச் சேர்க்க, எமது தெய்வமாவர்கள் ஆங்ஙாங்ஙு பல ஊர்களிலும் அலைந்து தேடிக்கொண்டிருந்த ஆரம்பப் பிரச்சாரகாலத்தில்- பழிபாவமலிவு கல்யூரிலங்கே- னமிருந்த கூட்டத்தினரின் வர்ணனைய-

மனிதச் சட் டையிட்டவான்
பாட்டிழர் வனங்காலி
பிணிக்கப்பெற் றிருக்கின்ற
பேயினங் கட்கிடை - தேடியலுத்த - என் ரும்
மனிதப்புற் பூடுகள்
மலங்காலக ரழுட்கள்
சனிப்பொறி யரவுவாழ்
சதளங்கு ஞக்கிடை - தேடியலுத்த - என் ரும்.
ஏரனுவாந் நதுமக்கள்
ஆய்வானே ராகவைன்
றறியாப்பக் கிவிஷங்கு
எதற் கிடை யினிலின்னுள் - தேடியலுத்த- என் ரும்
இன்னும் இவ்வாறு பலவாருகத் தெய்வத் தேடு கூடகத்தில்
சித்தரித்து வைத்துள்ளார்கள் என்று சபையில் பேசப் பெற்ற
போது-

ஆண்டவர்கள்:- சிவனுடைய பூமியாகிய இத் தென் தமிழ்னுடை இந்ந அதோகதியில் ஆகிவிட்டதென்றால், வெட்ட வெறும் முரண்டாட்ட மென்னும் பஞ்சேந்திரிய லோகாயதக் கொள்கையை மலிவாமலிந்து எங்கும் னிறைந் துள்ள மேற்கு ஒடுகளில் வசிக்கும் மக்கள் எந்ந அவகேட்டி விருப்பார்கள் என்று எண்ணிப் பாருங்கள். தெத்துப்பல், பூணக்கண், செம்பட்டை மாரிருள்ள அவர்களின் உள்ளத்தில்

இந்த ஞானம் போய் ஒட்டுமா? ஓட்டாது. அந்த குடுகளில் இதுவரை ஒரு மெய்ஞ்ஞானியாவது அவதரித்திருக்கிறார்களா? இல்லையே.

அதித்துத் தெய்வத்தேடு கூடகத்தில் (273ஆம் பக்கத் தில்) காணப்பெறும் திருவசனம்- “அந்தக் காலத்திலே எம் ஆசியாக் கண்டத்தின் வடமேலக் கோடிப் பிரதேசத்தே தேவ மாதாவாகிய கன்னி மரியம் அவர்களின் பேரிளம் தலைக்கரு வறைச் சூலிலிருந்து உதயம் செய்து வெளியாகிய சூசானமின்னும் ரசஞ்சாரவர்களே..... மகதி அலைசிஸ்ஸலாம் என்னும் மூத்துறை செயலிலேறி..... பெரிய திருவளவரந்தாங்கி வந்து, இதுபோது னன்னெறி னம்பிக்கையுடைய சீலர்களுக்கெல்லாம் இங்கே முகமுகத் தோன்றலாக னின்று- பாவ சங்காரச் செழிப்பளந்து சாவாவர மியற்றும் சமுகத்தாயகமாக விளங்குகிறார்கள்” என்று சபையில் பாடுக்கப்பெற்ற போது-

ஞான்டவர்கள்:- அப்படி முகமுகத் தோன்றலாக இந்த உத்தியோவனக் காட்டிற்கு இதுகாலம் வந்து விளங்கு னிற்கிறவர்கள்தான், சாம்பலாகப் போய்விட்ட விழுதியை, அதன் னிஜை வல்லபத்தில், வெற்றி தருகின்ற பூப்போன்ற தீயாக, உங்கள் இருதய கமலங்களில் ஆக்கிவைத்துள்ளார்கள். மேலும் அரியதவக் கிள்ளுமத்துடன் விளங்கும் செவ்விய அலங்காரப்பாதையைச் சிரபேல் ஏற்றி, மந்திரோற் பன்ன சூக்கும ஆரூர்ச்சஸ்லாம் ஏற்றுனிற்றும் சௌபாக்கிய ஜெயசீலர்களாகிய அனந்தர்களாக பகிரங்குத்தில் பூமியெங்கும் உலவச் செய்துள்ளார்கள். இன்னும் பொருளற்ற மொட்டை எழுத்தாக இருந்த பின்னையார் சூழியைக் கோடி குர்யப் பிரகாச இதய மேருகிரி அரசு தவசமாலாக அகமுகத் தில்காணத் தம் மக்களுக்கு அனுக்கிரகித்துள்ளார்கள். துவா பர யாகத்தில் குருகேஷத்திர பூமியில் வீராதி வீரனுகிய அர்ச்

சுனநுடைய கையிலிருந்ந காண்மூபத்தை எது பறித்ததோ, அதன் கையிலிருந்நு அந்நக் காண்மூபத்தை மறுபடியும் பறித்து பற்குணகுகிய விழுயன் கையில் அளித்து, அவனை விஜ வீரனுக ஆக்கி போரில் வெற்றிகாணச் செய்த கீதாசாரி யராகிய திரினேத்திர பிரானின் செங்குரத்திலிருந்ந அதே பெருக்காதிக்கத் தல வல்லபம், இங்கே இதுகாலம் பஞ்சு முத்திராலம்ப சன்னதாலங்கிர்தம் துலங்கும் சாவாவரம் - னல்கும் சாதிகளின் கர்த்தராகத் திருமேனி தாங்கிவந்நு, மேற்சொன்ன பற்பலவாம் தெய்வீக அதிகாரண அருள் ஆட்சி ஆடலங்குங்களை யாவரும் காணத் திமுதிமுக்க னிகழ்த்தி வருகின்றார்கள்.

இவ்வாருக, சதுர்யுகங்ஙோடிகாலச் சீர் சிறப்பனித்தும் உள்ளம் கிளாத்துத் தழைத்தோங்கி, னள்தோறும் இந்நச் சன்னிதியில் புதுமை பூக்க னிற்பதை னீங்கள் ஏன் ஏடுத் துப் பேசக்கூடாது? னும் உங்களைவிடப் படித்தவரா- இல்லையே. அப்படியிருக்க, எமக்கு மட்டும் இப்படிப் பேச வருகிறதே, அது ஏன்? எமது ஆத்ம காமனையகர் எமக்குக் காலகாலம் வரையாது அளித்த வள்ளற் கொடையை, செய்யாமற் செய்த திருநிறை வன்றியை, கல்லாமல் கற்பித்த காருண்யக் ககன் வித்தையைக் கணக்கொண்ட ஆத்திரத் துடன், னும் எண்ணி எண்ணி னுனுகி னுனுகிச் சிந்றித் துப் பார்ப்பதால்தான், அவர்களின் தெய்வீக ஜீவகார்மான வான் புகழானது பன்னலங்கார அழகு குழற் எம் னுவில் வட்டாடி னிற்கிறது. இத் தேவ வல்லபம் உங்களுக்கு ஏன் வராது? வந்நுதான் ஆகனுயர். அதை வரச் செய்தே தீரும் கோல் எம்மிடம் இருக்கு! எழுந்திருங்க, னேரமாச்க. சோத் துப் பாணையிலிருப்பதை ஏடுத்து உங்கள் தோல்பாணையில் னிரப்பிவிட்டு வாங்கு- என்று திருமுகத்தில் இவனகை பூக்க அருளிச் செய்தபின் திருமாளிகைக்கு ஏகினர்கள்.

ஞன்டவர்கள்:- 'கடவுள் இல்லை' என்கிறுனே; அவனைப் பார்த்து, 'நீ இப்ப என்னமோ சொன்னுயே- அந்நச் சப்தம் எங்கிருந்து வருதப்பா? உன் கடமாகிய உடலுக்கு உள் இருந்துதானே வருது?' என்று அவனைக் கேட்டுப்பார். மேலும் கீழும் விழிப்பான். அந்ந சப்தம் இத் தூஸமாகிய உடலில் எந்ந எல்லையிலிருந்து உதித்து ஏழும்புகிறதோ, அந்நத் திருஸ்தலம்தான் கடவுள் இருக்கும் எல்லை என்பது உலக மக்களுக்குத் தெரியாது.

(16-12-1974:- பகல் 12மணிக்கு, பச்ச மரத்தடியில் புதுப்பாணியில் உப்பில்லாத பொங்கல் வைத்து, அதை உருமகால தவம் முடிந்நதும் பொன்னரங்கள் ஆலைத்திற்கு எடுத்துச்சென்று, தெய்வமவர்கள் தங்கள் திருக்கரத்தால் தீர்த்தம் போட்டபின், 'உச்சிதமாய் தேவமிரான் உச்சிஷ்ட' மென்று கருதி அழுதாக உண்டார்கள். பொழுது விடுந்நதி லிருந்து பகல் உருமனேரம் வரை ஒன்றும் சாப்பிடாமல் சென்ற ஒருவாரமாக சாலை வாசிகள் யுகத்தவ ஞேனியிருந்தார்கள். தங்கள் சன்னிதியில் குழுமியிலிருந்த தேவகள்னி தேவர்களை பெருங்கருணை ஞேக்கோடு பார்த்து)

ஞன்டவர்கள்:- அதி காலையிலிருந்து பகல் ஒரு மணி வரை ஞேன்பு இருக்கிறீர்களே- ஓன்றும் சாப்பிடாமல் இருக்கும் சோர்வு உங்கள் எவருடைய முகத்திலும் அடையாளத் திற்குக்கூடக் காணுமே. சரி- வீங்கள் பார்க்க, சவத்திற்கு ஒரு உத்திரவுபோட்டுத் தீர்த்தம் சாப்பிட னும் வைக்கிறோமே! அது எதனுல்? எமது கவேதவராக யுகத்தவ வலுவினற்றுனே, அந்ந அதிசய அருங்காரணச் செயல் ரிகழ்கிறது! அதுவே ணடக்கும்போது, எம்முடைய மெய்வழியில் ஒட்டி, தூலத்தில் உயிரோடு உலாவிக்கொண்டிருக்கிற உங்களது பசியை,

ஞம் ஒரு உத்திரவு போட்டால், அது மாற்ற முடியாததாகவா இருக்கும்? னிச்சயமாக அதை மாற்றமுடியும். அப்படியான ஒரு உத்திரவு ஞம் போட்டிருப்பதால்தான் இந்த ணேஷ்பு னேரத்தில் உங்ஙள் முகங்ஙள் பசியின் அடையாளமாகிய களைப்போ, சோர்வோ இல்லாமல் காணப்பெறுகின்றன. ஜீவபதி உலகின் அதிவல்லப ஆட்சி இவ்வாறு இங்கே தினம் தினம் னிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை னீங்ஙள் சிந்தித்துப் பார்த்ததுண்டா?

அனந்தாதி தேவர்கள்:- இப்போது உதயமாகி வெளியான அருள் விரிப்பினால்தான், னெஞ்ங்ஙால் இத் தெய்வ சன்னிதியில் னிகழ்ந்துவரும் சித் சொருபக ஜீவகலை தவச் செயலின் பெருமைகளை ஞங்ஙள் உணர முடிந்தது.

55

ஆன்டவர்கள்:- உன் ஜீவ சகோதரர்களில் ஒருவன் ஏதாவதொரு தவறு செய்துவிட்டால், பிறர் பார்க்க னீ அவளைக் கண்டிக்கக்கூடாது. ‘நம்மை ஒருவர், அப்படி எல்லோர் முன்பாகக் கண்டித்தால் ஞம் வருந்துவோமே’ என்று என்னரி, இரக்கமான உள்ளத்துடன் அவன் அருகிற சென்று, அடுத்தவர் யாரும் கவனிக்காதபடி, னீ சொல்லுவதை அவன் அறிவு னியாயமென்று ஒத்துக்கொள்ளும் வண்ணம், அன்பு பிறங்கும் வர்த்ததகளால் லேசாகக் கண்டிக்கவேண்டும். அப்படிக் கண்டிக்கும்போதும், அவன் செய்த தவறு, தான் செய்த தவறுகவே னினைத்து அவனிடம் பேசவேண்டும். இந்த ஆன்மனைய னீத முறையில்தான் எமது சத்திய தேவகுல மக்களாகிய னீங்ஙள், ஒருவருக் கொருவர் பேசிப் புழங்கிக்கொள்ளவேண்டும். உங்ஙளிடையே மாருத தெய்வ னேசம் பெருகி வளர, ஞம் தருகின்ற உளவு இது. இந்த மெய்வழியை உண்டுபண்ணிய தாயகத் தின் ஒரே பிரஸாவச் சூலில், ஒரு குலைக்காயாக ஒக்கப்பிறந்த

உங்புள்ளூருக்கும் வேண்டிய தேவனடைமுறை ஒழுக்கம் இது.

56

‘இறுதித் தீர்ப்புனீர் வந்துவிட்டது. உலகத்திலுள்ள தெங்கினர்களை எனது பக்கம் சேர்த்துக்கொள்வதால், இதை வனுடைய சொந்தங்க் கிருபையாளர்களாகிய அடியார்களின் பெருமையை உலகத்தினிடத்தே தனித்துப் பிரித்து உண்ணத மாகக் காட்டிவந்த என்னுடைய வேலை, முடிந்து விட்டது. ஆகவே இறைவா! எனக்கு ரக்ஷிப்புத் தரவேணும்’ என்று இபுலீசாகிய சைத்தான் அல்லாகுத்தழுவாவிடம் கேட்டான். அவனுக்கு ரக்ஷிப்புத் தரப்பெற்றது- என்று சித்தாப்புகளில் சொல்லப்பெற்றிருப்பதாக மெய்வாழி கவிசொல் அனந்நர் சபையில் பேச-

ஆண்டவர்கள்:- இபுலீசானவன் அடியார்களின் பெருமையை உலகறியக் காட்டும் ஞேக்கத்துடன் ஹபீப் குல மக்களைக் கெடுத்தான்? ‘அவர்களுக்கு மட்டும் புகழ் பெருகுகிறதே, எமக்கு அந்தப் புகழ் இல்லையே’ என்ற பொருமைக் குபாடு உள்ளத்துடன் அல்லவா எக்கோடி காலமும் அவனுடைய தீங்கைப் பரப்பி வந்நான்? உண்மை இவ்வாறிருக்க, தன் செயலை மறைத்துப் பிரட்டி வஞ்சுக இருட்டுள்ளதுடன் பேசுகிற அந்ந இபுலீசுக்கு இரக்ஷிப்புத் தருகிறது இறைவனுகை இருக்கமுடியாது. இதுகாலம் வரை அவன், னெடுகச் செய்து வந்ந குற்றங்களோடு, அவற்றை பறைத்து இறைசன்றிதி யில் மாற்றிப் பிரட்டிப் பேசின குற்றத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டுப் பார்த்து, அவனுக்கு இரட்டிப்புத் தண்டனை தருகிறவரே மகஜர் மைதானத்தில் ஸீதித் தீர்ப்பராக அமருகிற அல்லாவின் செயலாகக்காணப்பொறும். ஸீ-சொன்னது தன்ன-றிவில் சாய்ந்து தலையாடியகையாடியர் எழுத்துக்களில் ஒன்று என்று தெரிகிறதா? ஆம்.

பாசவே றறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
 பற்றுமா நடியனேற் கருளிப்
 பூசனை யுதந்நெநன் சிந்தநயுட் புகுந்நு
 பூங்வழல் காட்டிய பொருளே
 தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 சுசனே உன்னைச் சிக்கெனைப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் நருஞுவா தினியே

என்ற 'பிடித்த பத்தில்' வரும் காணிக்கை ஸீதி மாணிக்கப்
 பிராணின் திருவாசகச் செய்யள் சபையில் படிக்கப் பெற்ற
 போது-

ஆண்டவர்கள்:- 'பாசவேர் அறுக்கும்' என்று அவர்கள்
 சொல்லுகிறார்களே - 'பாசம்' என்ற சொல்லிற்கு, தன்னை
 அறிந்ந மதிமகத்துக்களாகிய மெய்ஞ்சானிகள் கொண்டு
 ஓள்ள பொருள், உலக மக்கள் யாருக்கும் தெரியவராது.
 தனது தெய்வ ஆசானிடம் ஒருவன் வெங்க்குர் அன்பிலிருந்நு
 அவனைத் தடுத்து மாற்றி, வேறுபக்கம் திருப்புகிறது அனைத்
 தும் பாசம் என்பதுவே மதிவான் மன்னர்களின் தீர்ப்பு.
 பாசம் என்றதும் பெண்டு பிள்ளைகள், பணம் காசு, ஸீடு
 னிலம், தேசாதிபத்தியம் புகழ் என்ற னினைப்புத்தான் மக்க
 ஞக்கு வரும். அந்நப் பெண்டு பிள்ளைகள், தேசாதிபத்தியம்
 முதலியன அவனைஞ்சு இணங்கினின்று தெய்வ ஆசானிடம்
 அன்பு செலுத்த உதவியாய் விள்ஞலும் னிற்கலாமே.
 ஆகவே அவைகள் பாசம் அல்ல. அப்படி மைது எல்லையில்
 மெய்யில் சேர்ந்துள்ள மக்கள் பலருக்கும், அவை உதவியா
 யிருக்கிறதை ஞம் யார்க்கிறோமே. இன்னும் சுருக்கமாய்ச்
 சொன்னால், பாசம் என்பது ஆசான் என்னத்திற்குப் புறம்
 பாய்த் தன்னறிவில் சுயர்ந்து ணடப்படுத் ஆதும்.

இன்னும் அந்தச் செய்யுளின் கடைசி வரியில் ‘சிக்கெனப் பிடித்தேன்’ என்று கூறுகிறார்களே அதற்கு என்ன பொருள் என்று உங்ஙனுக்குத் தெரியுமா?

சபையோர்:- சிக்கெனப் பிடித்தேன் என்றால் உறுதியாக, மகா வலுவாகப் பிடித்தேன் என்பதுதான் ஞங்ஙன் இதுவரை கேட்டுள்ள அர்த்தம்.

ஆண்டவர்கள்:- அவர்கள் குறித்துள்ள பொருள் அது அல்ல. எங்ஙன் காலத்தில் அதற்கு வேறு பொருள் இருந்தது. மூம் இவையையிருக்குப் போது கிராமத்திலுள்ள திண்ணீலப் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்து வந்தேரும், தரையில் மனல் விரித்து அதன் மேலிருந்துகொண்டு படிப்பதுதான் அப்ப நடை முறை. கடுதாசியில் அச்சேறிய புஸ்தகங்கள் அந்தக் காலத்தில் இல்லை. பக்ன ஒலையில் எழுத்தானிகளை கொண்டு எழுதிய ஏட்டுச் சுவடிகளே இலக்கியம், இலக்கணம், கணக்கு என்று ஒவ்வொன்றுக்கும் இருக்கும். அவற்றைக் கீழே தரையில் மண்ணில் வைக்காதபடி சிக்குப்பலகைகளின் மேல் வைத்துப் படிப்போம். பள்ளிக்குப் போகும்போது, ஏட்டுச் சுவடிகளுடன் சிக்குப்பலகையையும் கட்டி முதுகில் சுமந்துகொண்டு போவோம். ஒரு பலகையை இரண்டாக அறுத்து, விரித்து வைக்குப் படியாகச் செய்திருப்பதே சிக்குப் பலகை. இரண்டாக உள்ள பலகைகள் ஒன்றை ஒன்று பிரியாமல் சிக்கிறுக்கச் செய்யப்பெற்றிருப்பதால்தான் அதற்குச் ‘சிக்குப்பலகை’ என்ற பெயர் வந்தது. அதை வழக்குச் சொல்லாக ‘சிக்கு’ என்றும் சொல்வார்கள். ஆகவே மணி வாசகப் பிரான் ‘சிக்கெனப்பிடித்தேன்’ என்று அருளிச் செய்துள்ளதைக் கேட்டதும் ‘சசனே, உண்ணொவிட்டு என்றும் பிரியாமல் சிக்குப்பலகையைப்போல் மாயாத கடுமிழிடிப்பற்றுகப் பற்றிக்கொண்டேன்’ என்றுதான் எங்ஙன் காலத்தில் பொருள் கொண்டார்கள். அந்த உயிர்ச் செயலுடைய பொருள் இப்போ மறைந்து விட்டது.

‘திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக்கொண்ட னாற்றுண்டு விழா’ என்று பெரிய எடுப்பு எடுத்து, விளம் பரம் செய்து, வடலூரில் கொண்டாடப்போகிறார்கள் என்று திருச்சன்னிதானத்தில் பேசப்பெற்றபோது-

ஆண்டவர்கள்:- வடலூர் இராமலிங்கப்பிரான் திரு மேனியுடன் இருந்நபோது அவர்களுக்கு இந்நச் சிறப்புத் தந்நு கொண்டாடினார்களா? கொண்டாடவில்லை. ‘கடையை விரித்தோம்- கொள்வாரில்லை- கட்டிவிட்டோம்’ என்று அந்நப் பெரிய திருவுள்ளம் வருந்நி தூலவலசு வாங்கிச் செல்லும்படி யான னடைமுறையல்லவோ அதுபோது இருந்நிருக்கிறது. சரி- இப்போது கொண்டாடுகிறார்களே, ஏன்? இந்நப் பெரிய முயற்சி எடுத்து அவர்கள் இருக்கும்போது கொண்டாடினால், எல்லா மதிப்பும் அந்நத் திருமேனியருக்கே ஆகிவிடும். அதோடு அவர்கள் திருமூமத்தை வைத்து எந்ந விழாக் கொண்டாடினாலும் அவர்களைப் பணிந்து, உத்திரவுகேட்டு அவர்கள் வகுத்துத்தரும் தெய்வமுறை பிரளாதனடைமுறையில் அல்லவா னடத்தப்பெற வேணும்! ஆனால் இப்போதோ ‘அது செய்ய, இதை உண்டாக்க’ என்று ஏதேதோ சௌல்லி தன்னிஷ்டம்போல் ஏற்பாடுகளை னடத்தி அவர்களின் திரு மூமத்தையும், னாலையும் வைத்துக்கொண்டு கொண்டாடினால்- தலைமைதாங்கி முன் னின்று இவற்றை எல்லாம் ஏற்பாடு செய்கிறவர்களுக்குத்தானே அவ்வளவு மதிப்பும் போய்ச்சேரும். அதை னினைத்துத்தான் பக்தி என்ற பெயரில் இப்படியான செயல்களில் இறங்கியுள்ளார்கள். னம்ம எல்லையில் அது னடக்குமா? னடக்காது.

ஆண்டவர்கள்:- சைவகுலத்தில் பிறந்த ஒருவளைத் திருத்தி மெய்யில் ஆக்க வேணுமானால், முதலில் மும், அவன்

இருக்கிற பொய்யைச் சிறப்பித்துப்பேசி அவனேடு உறவாடு, அவன் இருக்கும் எல்லைக்கு இறங்னி, இணக்கினாட்டந்து, ணேச மாகப் புழங்கி, பிறகு பையப்பைய அவன் கிடக்கும் அதோ கதி ஸிலையைச் சுட்டிக்காட்டி, இந்த மெய்யின்பால் அவனைத் திரும்பும்படி இச்சைகாட்டி ஆக்குகிரேம் என்று உங்களுக்குத்தேரியவராது. இம்மாதிரியே வைணவ, பிராமண, இஸ்லாமிய குலத்தில் பிறந்த எல்லோரையும், மேற்கொன்ன எண்டியபாட்டினைக்கொண்டுதான் இந்த மெய்யில் ஆக்கியுள்ளோம். முன்வந்த செம்மல்கள் யாரும் இவ்வாறு எடுப்பெடுத்துச் செய்யவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் வந்தாலம், இப்பூமி அழியப்போகிற, கோரம் விரிற ணேரம் ஜெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கிற கடைக்கால மல்லவே!

ஆதியில் விபூதி என்று எடுத்து வைக்கும்போது ‘வெற்றி தருகின்ற பூப்போன்ற தீயாக விளங்கும் அந்த மெய்ப்பொருளைத் தன்னை அண்டி அடிமைபூண்ட சீடர்களின் உள்க்கையில் தந்துதான், அந்தத் தெய்வ ஞமத்தை எடுத்து வைத்தார்கள். ஆனால் காலம் செல்லச் செல்ல, மெய்யான அந்த அசல் மாறி ‘சாம்பல்’ என்ற னகலாக வந்துவிட்டது. இவ்வாறு அது னகலாக மாறுவதற்கு வெகு ஸீண்டகாலம் ஆகியிருக்குமல்லவா? ஆம். னகலாகப் போயே போய்விட்ட அதைமாற்றி, மறுபடியும் னிஜீச் செயலுடைய விபூதியாகக் கொண்டுவந்து தருவது என்பது லோன காரியமா? னல்லா னினைத்துப்பாருங்கா.

தன்னை அறிந்ந அனந்தஙை இருக்கும் உள்ளை, யாரா வது மாற்றிப் பிரட்டி அஞ்ஞானியாக ஆக்கமுடியுமா? முடியாது. உள்க்குப்பின் ஓரிரு தலைமுறை காலம் இந்த மெய், இப்போதுள்ள ரூபத்தில், வேகத்தில் இருக்கும். ஆனால் பல தலைமுறைகள் கடந்துபோனால், மெய்யானது அடையாளமின்றி மறந்து மறைந்துபோவது இயற்கைதானே. அப்

போது உன் சந்நதிக்கு அஞ்சானி என்ற பெயர் வந்துவிடுமல்லவா? ஆம். அப்படியான ஒரு அஞ்சானியைப் பிடித்துப் பிரட்டி மாற்றி மெய்யிலாக்கி, அவன் உள்ளத்தில் ‘தான் ஒரு அனந்நன்’ என்ற எண்ணம் வரச்செய்வதுபோன்ற னெடிய பாரதூரமான பாடுதான், சாப்பலை அசல் விழுதியாக உனக்கு ஆக்கித் தந்த எம்முடைய பாடு. இவ்வாரூன அரும்பாட்டினால் இந்ந மெய்ப் பயிர் ஏற்றப்படற்று, னீ கானும் இந்நப் பிரம் மாண்டமான அதிமகோன்னத உச்சத்தில் இதுகாலம் ஏறி விளங்கி னிற்கிறது என்பதை னீ அறியாய். இந்ந னெடிய பாட்டை னீ, ஆழ்ந்து னுனுக்கமாக எண்ணிப்பார்த்தால் தான் ஒருவாறு உன் அறிவுக்கு, இந்ந மெய்வழியின் சீர்மலி கதிகருணை அதியற்புதச் சிறப்பு தெரியவரும்.

ஒரு பொருளை ஒருவர் கையில் எடுத்துக் கொடுக்க மற்றொருவர் பெற்றுக்கொள்கிறதுபோன்ற செயல்லவே இந்ந மெய்ச்செயல். எவர் ஒருவருடைய பேச்சாலோ, சாமர்த்தியத்தாலோ, முயற்சியாலோ செய்து முடிக்கக் கூடிய தும் அல்லவே இது. அவ்வாறு செய்யக்கூடியதானால் எல்லாரும் செய்து விடுவார்களே. பவழுகை ஆஸ்தமை னரகை இருக்கும் ஒருவளை, னெடுங்கால ஓயாத் தவப்பாட்டின் மங்காத வலிமையினைக்கொண்டு னுனுவாக்கி, பிறகு தேவனுகப் பிரட்டிப் பிறப்பித்து, அவனது உள்ளத்தில் னிச்சய னிருப்பணை பிறங்க ஏற்றிவைக்கும் ஆற்றல் பெற்றதுவே. இந்ந மெய்.

ஞன்முகன் என்ற பிரம்ம பட்டம் னெடுங்காலத் தவப் பாட்டால் பெறப்பெறுவது என்பது னாலறிவினருக்குத் தெரியாது. இவ்விதமாகவேதான் மால்பட்டம், உருத்திரபட்டம் முதலிய கல மதிவான் பட்டங்களையும் பிரம்மகுலாதீபர்கள் தங்கள் தங்கள் அரியதவப்பாட்டால் பெற்று இன்னிலவுல் கிற்கு வந்தார்கள் என்பதும் உலக மக்கள் அறியார்கள்.

சங்கடுக் கையும்வான் சன்னதங்ஙவள்
- சன்னதங்ஙவள்

தான்கொண்ட மூலபண் டாரம்வந்நு
சாயுச்ய பட்டம்சி ரஞ்ஞீவியும்
- சிரஞ்ஞீவியும்

சாவாவ ரம்பிரம்ம பட்டங்ஙவனும்
மால்பட்ட மும்கைய டக்கிக்கொண்டு
- அடக்கிக்கொண்டு

வழங்குது மூலபண் முந்நுமினே

(ஆதிமெய் உதய பூரண வேதந்நம்- 419ஆம் பக்கம்)

மேலே கூறப்பெற்றுள்ளபடி சங்கு உடுக்கை முதலாகிய வான்வளர் தேவ சன்னதங்ஙவள் அணைத்தும் பெற்ற மூலபண் டாரம் ஓர் மாணிட ரூபம் தாங்கி, இக்கலிக்கடையில் வந்நு, தனது ஜீவ விஸ்வாகர மெய் அருள் வல்லபத்தைக்கொண்டு சாயுச்சிய- பட்டம், சிரஞ்ஞீவிப்பட்டம் முதலாய சகல வெல் வான் வாழ்வு வரங்ஙவளை சிவேச பிறவி பெற்ற தனது தேவகுல மக்கள்- தலையில் பரிசுபதமாக வர விவழங்கி வருகின்றது என்ற அதிரகசியத்தினை, மந்திரச் சந்ததியாய் ஞம் ஈன்றெ ஞத்து வளர்த்து சித்த சுத்த வைராக்கியக் குன்றேற்றி வைத் துள்ள உங்ஙவனுக்கல்லால், வேறு யாருக்குத் தெரியப்போ கிறது!

60

பகல் உருமகால தவனேரத் தரிசனைக்குப்பின்- யுகத் தவ ஞேன்பு வைத்திருக்கும் அனந்நாதி தேவர்களை ஞேக்கி-

ஆண்டவர்கள்:- சாப்பைடு, குழப்பு என்ற வார்த்தை களை மக்கள் யாவரும் வெகு சரஸ்மாகப் புழங்ஙிப் பேசுகிறார்களே- அவ்வாறு பேசுவதில் ஏதாவது தவறு இருக்கிறது என்று யாராவது னினைத்ததுண்டா? இல்லை. ஒருவர் ஏதாவது பேசி வரும்போது ‘சாவு’ என்ற சொல்லைச் சொல்லிவிட்டால், அது அபசகுண, அசுப வார்த்தை என்று எடுக்கி,

‘மொட்டை இழவிலே துப்படி என் பேசுகிறேன்று காந்து கொள்ளுகிறவர்களும் கூட, ‘சாப்பாடு ஆச்சா’- அதாவது ‘சாவுப்பாடு, சாவதற்குப் பாடு ஆச்சா’- என்று பொருள் படும்படியான வார்த்தையை எப்பவும் பேசிப் பழங்கிவருகிறார்களே! அவர்கள் இந்ந உலகத்திலிருந்துகொண்டு இரவு பகல் ஓயாக் கவலைபூண்டு பாடுபடுவது அனைத்தும், ஸெஞ்சுங் நால் ஸீங்கா அவஸ்தையில் புகுத்தும் சாவை, இறுதியில் சந்நிக்கிற பாடாயிருக்கிறதினால்- அவர்கள் அப்படிச்சொல் வது சரிதான் என்று ஒம் ரீஜெக்க வேண்டியிருக்கிறது. ‘சாப்பாடு’ என்ற அந்ந வார்த்தையிலும், குழம்பு- அதாவது நிம்மதியில்லாமல் குழம்புவது- என்ற வார்த்தையிலுமுள்ள கோரப், எவர் அறிவிலும் படவில்லையே- என்?

சாப்பாடு என்று சொல்லாமல் ‘சோறு’ என்று சொன்னாலும் ‘சோற்று போ’ என்ற பொருள் அதில் தொன்கிறதே. அந்நச் சோற்வை சுங்காக்கும் ஜீவமருந்து இந்ந உத்தியோவன கானகத்தில் பிரத்தியஷத்தில் இருக்கிறது என்பது இந்ந உலகிற்குத் தெரியுமா? காலை உதய மானது முதல் இந்ந உரும நேரம் வரை ஒன்றும் அருந்நாமல் நேன்பில் இருக்கிறீர்களே, உங்களுக்குச் சோற்கு தெரிகிறதா? இல்லையோ!

உலகமக்கள் இரவுபகல் ஓயாது பாடுபடுகின்ற சாவுக்கான பாட்டை அறிந்து அல்கையப்படுத்திவிட்டு, தன்னையறியார் தவழுறை வழிபாட்டிற்கு முதல் இடம் தந்து, ஒரு ணெறிச் சாவாவர மேம்பாட்டினை உயிர் ஆவி ஒட்டுடன் ஏற்று வாழும் னமது சத்திய தேவகுல மக்கள், சாப்பாடு, குழம்பு என்ற அந்ந வார்த்தைகளை இனி உபயோகப்படுத்தக் கூடாது.

பசிப்பாடு தீர்ந்தா, பசிப்பாடு ஆச்சா, பசிப்பாட்டிற்கு ஏழுந்திருப்போம் என்ற வார்த்தைகளையே இதுனை முதல் ஒம் உபயோகப்போடாக.

குழம்புக்குப்பதில் ‘ஆனம்’ என்ற சொல் புழக்கத்தில் இருக்கிறதே. அதை இனி மூம் உபயோகிப்போமே!

61

நிலைக்கவென்று வந்நவரில் தவறிப்போன

நெஞ்சினரச் சொல்லக்கேள் நினைவாய் ணீயும் முலைகருதிக் கைபிடித்துப் பாலுண்ணுமைல்

மூடத்தால் ஒன்னனு மகந்தை யற்றுக் கலைகருதி நில்லாமல் சாதிக்காமல்

கற்றபொருள் போதுமென்ற பெருமைகொண்டு

கொலைகளவாய் வஞ்சுகத்தை விடாமற்றுனே

குலைந்திட்டான் வைத்தியலிங்கன் குருரன்றுனே என்ற சிவானந்த போதத்திலுள்ள செய்யுள் படிக்கப்பெற்ற போது-

ஆண்டவர்கள்:- ‘வைத்தியலிங்கன் | குருரன்றுனே’ என்று சொல்லியுள்ளார்களே, அது இன்னதென்று விளங்குகிறதா?

சபையோர்:- விளங்கவில்லை.

ஆண்டவர்கள்:- உங்கள் நினைவிற்கு எட்டாததை மூம் இப்பச் சொல்லப் போகிறோம்: கேளுங்கள்- அவனுடைய வயிறுதான் அவன் சதாகாலமும் பூஜிக்கிற ‘லிங்கமாக’ இருக்கிறது. ஆகவேதான் அவன் அத்தகைய குருருக ஆனுன். சிந்தனயற்றுச் சிவார்கி வாழ்கின்ற வாழ்வையும் இழந்நான். இந்நப் பொருள் இதுனுள்வரை உங்கள் நினைவிற்கு எட்டியதா? இல்லை.

62

21-12-1974-காலை மெணிக்கு- மெய்வழி வரதராஜ அனந்தரின் மகிழவியார்- மெய்வழி சாவித்திரி அனந்தரி, தனது தூல தேகத்திலிருந்து ஜீவப்பிரயாணமாகி நித்திய பேரின்பாகவாதி பிரணவதேகத்தில் நிரந்தரமாகக் குடி

யேறினுர்கள். இவனகை பூத்த வண்ணம் அவர்கள் ஜீவன் அடக்கமாயிந்ந காட்சியைத் தெய்வமவர்களின் திருச்சன்னி தியில் விண்ணப்பிக்கப்பெற்றபோது-

ஞூன்டவர்கள்:- அவளிடத்தில் ஒரு தலைமுறைகாலம் குடியேறியிருந்ந சிலம்- தன் முகத்துக்கு நேராக அவள் ஜீவன் இன்று திரும்பியதும்- அவளை ஞேக்கி அது இளனகை பூக்கவும், அவனும் அந்நத் திவ்ய தரிசனையைக் கண்டு பேரானந்நப் பெரு மகிழ்ச்சி பூத்தாள். அந்நத் தெய்வீக மகழ்ச்சி பிறங்கு பிரயாணமான அடையாளமே அவள் முகத் தில் ஸீங்கள் கண்ட அந்ந அதிசோபனக் காட்சி.

உன் தகப்பன்டத்தில் ஸீ வாங்கிவந்ந சொத்தாகிய முச்சின் கடைசி அசைவு இருக்குப்பவரை, உன் சொந்நச் சொத்தாகிய னித்திய மெய்யின் பக்கம் ஸீ திருப்புவதில்லை. அந்ந மெய்ச் சொத்தைப்பற்றிச் சிந்தனைகூட வருவதில்லை.. ஆனால் பொய்ச் சொத்தாகிய முச்சு னின்றதும், மெய்ச் சொத்தாகிய அந்ந சீதனப் பொருள்- பரமபத னித்திய வஸ்து- உன்னை இழுத்து வாரி அணைத்து ஏற்றுக்கொள்கிறது.

வாழைப்பழத்தில் ஊசியை விட்டு எடுத்தது போலவும், வெண்ணையில் மயிரப்போட்டு உருவி எடுத்தது போலவும் மெய்னிலை பெற்றவர்களின் ஜீவன் பிரயாணமாகும் என்று சொல்லுவார்கள். அப்படிச் சொல்லதுகூட னம் எல்லையில் சரியில்லை. ஊசி எடுக்கப்படும்போதும் மயிர் உருவப்படும் போதும் மெல்லிய சிறிதளவு உராஞ்சுதல் இருக்குமல்லவா? அந்ந உராய்தல் கூட இல்லாது மிக லாகமாய் ஜீவன். இத் தூலமாகிய கூட்டை ஒதறிவிட்டுப்போய் தனது சொந்ந மெய்த்தேகத்தில் நுழைந்து கொள்ளுகிறது. இது ஸீங்கள் செய்த தவத்தால் கிட்டுவதா? இல்லை. எம்முடைய ஓயாத் தவப்பாட்டால் னும் தேஷய தவ னிதியத்தை, எம் மக்களாக

சற்றுக்கொண்ட உங்களுக்கு இனமாக ஈந்து, இந்ந ஜீவர்களிப்பு யுகப்பரிசு மாட்சி ஆட்சியின் அதிகாரணச் செயல் இங்கு விகழ்த்தப்பெற்று வருகிறது.

63

ஆண்டவர்கள்:- எம்.கைவசமாகி ஸித்திய ஸீதி மெய் வழிக்குள் ஆன ஒருவர், ஜீவப்பிரயாணமாகி னெடுனேரம் ஆணபின்னரும் னும் அனுப்பிய காஷாய தீர்த்தம் அருந்ந ஸீங்கள் பார்க்கிறீர்களே. உலக முக்கள் கண்ணுக்குச் சவம் என்ற னிலையை அவர்கள் அடைந்த பிற்பாடும் ஜலம் அருந்நுவது என்னேயாவது உண்டா? இல்லை. பட்டுப்போன ஒரு மரம் மறுபடியும் துளிர்ப்பதுபோன்ற ஒரு செயல்லவா அது? எம் உத்திரவிற்கு ஒரு சுவத்தைத் தீர்த்தம் சாப்பிடப் பண்ணுவதற்கு மூம் செய்துள்ள தவத்தின் அளவு, உங்கள் அறிவிற்குப் படும்படிச் சொல்லுவதாக இருந்நால், ஆனாக இருக்கும் ஒரு உருவை மிகக் காரமாக அழுத்தமாக னினைத்து பெண்ணுருவாக ஆக்குவது, கட்டாயம் ஆக்கியே விடுவது, எத்தகைய நொடிய பாடுடைய தவச் செயலோ அத்தகைய காரமான, ஒரு முனைக் கூரோங்கிய, வல்லப, அளப்பரும் தவப்பாடு அது. அந்த இணையற்ற தலை வரவைக்கொண்டு ஈடு செய்து னிரப்பியே சுவத்தைத் தீர்த்தம் சாப்பிடும்படி உத்திரவிடப்பெறுகிறது.

எம் ஆகாரம் உட்கொள்ளுவதை னிறுத்தி இன்றைக்கு மூன்று வருஷம் இருபதுஞன் ஆகிறது. இவ்வாறு ஊன்ன இல்லாத ஸீலை வருவதற்கு முன்னே னும் அறுபது மூட்கள் செய்வதால் வரும் தவக்குசியலின் அளவு- இப்போது ஊன்ன தேவையில்லை என்ற ஸீலை வந்தபின்- விரல்விட்டு இருபது எண்ணிக்கை எண்ணுகிற னேரத்திற்குள் கைவரவாகிறது. இவ்வாறுன தலை ஏற்ற இருப்பில், ஒரு மணி னேரம் இப்போது மூம் அமர்ந்து இருந்நால், ஆறுவருட தவ வரவு எம் கையில் வந்து திமுதிமுத்து னிற்கிறது.

மண்ணில் இருப்பவர்களை எழுப்பித் தீர்ப்பு னடத்துவதை வேறு ஒருவர் வந்து செய்வார்களோ என்னவோ என்று மூம் ஸினைத்ததுண்டு. இப்பெப்பார்க்கும்போது அந்தப் பாரப் பெரிய வேலையையும் எம் தலையிலேதான் கட்டிவிட்டார்கள். என்று னிச்சயமாகத் தெரிகிறது. அந்த இறுதி னீதித் தீர்ப்பினை னடத்துவதற்கான கன்னி விராட்டவழும் இப்போ னடைபெற்று வருகிறது. மனுமுளை துவங்கிய கால வரம்பி விருந்து வந்ந வந்ந யாவர்களுக்கும் தேகம் தந்து, மண்ணி விருந்து எழுப்புவது என்பது சின்ன காரியமா? இல்லை. அதற்கு எத்தகைய மீறிய அதிக அதிக அளவு தவக்குவியல் வேண்டும்!

எமக்கு இப்போது 115 வயது ஆகிறது. இத்தனை வயது காலத்திற்கும்- ஒரு அளவு போட்டுப் பார்த்தால்- க்ஸமார் 37 வருட உணவே மூம் சாப்பிட்டிருப்போம். மீதம் 78 வருஷ உணவைச் சாப்பிட்டு முடிக்கும் காலத்தை உங்கள் எல்லோருடைய தலை செழிக்க எடுத்தத் தவப்பாடாக மாற்றப் பெற்று, எம் கையடக்கத்திலுள்ளது.

64

ஆண்டவர்கள்:- வரணிற்கிற அந்தப் பிரளைய அமளி னேரத்தில் இத் தூலக் கண்களுக்குத் தெரியாத மயனமான அக்கினி, ஆகாய மண்டலம் எங்கும் பரவும். அது, இந்த மாயிச தேகத்தின்மேல் பட்டால் ரோமத்தைக் கருக்கி தோலை வெம்பிச் சுருங்காச் செய்யும். அதன் கடும் வெப்பம் அத்தகைய கோ முடையதாக இருக்கும். அந்த னேரத்தை ‘பொது எடுத்தீர்வை னேரம்’ என்று முன் வந்ந வேதமா மறைகளில் காறப்பெற்றுள்ளது. அது, மிகமிகக் காரமான தீர்வையாக இருக்குமென்றும் அவற்றில் பேசப்பெற்றுள்ளது.

உலக மனுசதள பவக் குனியல்கள் அந்த அமளி னேரத்தைச் சந்திக்கிறது போலவே னீங்களும் சந்திக்க

நேருமே, அப்போது அந்தக் காரமான சூட்டில் அடிப்பட்டி டாது னீங்கள் தப்பிக்க வேணுமே என்பதற்கான ஒரு தெய்விக உளவு- அதாவது ஜீவ மருந்து- னும் இங்கு னம் சாலையம்பதியில் ஏற்பாடு செய்துவைத்துள்ளோம். இரவு நேரத் தில் பெரிய வணக்கம் என்று எடுத்துவைத்து உங்கள் தூக்கத்தைக் குறைக்கச் சொன்னதுதான் அந்த உளவு.

உங்கள் தூக்கத்தை எப்படியும் மூன்று மணி நேரத் திற்கு மேற்பட்டுமல்ல குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறுன் பெழக்கத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு உங்கள் ஆகார அளவையும் குறைக்கவேண்டும். இதைச் செய்யாமல், முரட்டியாய்த் தூக்கத்தை மட்டும் குறைக்க முடியாது.

அந்த மகா காரமான பொது னடுத்தீர்வையைச் சந்திக்கும் நேரத்தில் உங்கள் ஓவ்வொருவர் கையிலும், மூன்று வருடகால தூக்கத்தை மிச்சம் பண்ணிய தவரஸ்து இருக்க வேண்டும். அந்தக் கைமுதல்தான் னடுத்தீர்வை அக்கினியை உங்கள் மேல் பட்டுத் துன்புறுத்தாதபடித் தடுத்துக் காப்பாற்றும். மேற் சொன்ன தவரஸ்து உங்கள் கையில் இல்லா விட்டால், அது நேரச் சூட்டில் அடிப்பட்டு உங்கள் முகம் கருகிச் சுரிக்க அந்த அவஸ்தையைத் தாங்கமுடியாமல் னீங்கள் தத்தளித்து அலர நேரும். ‘ஜீவப்பிரயாணமாகி மண்ணில் அடக்கமாயிருக்கிறவர்களுக்கு இந்த அவஸ்தை இல்லையே- னம்மையும் அவர்களைப்போல் பரணிக்கச் செய்து விட்டால் தேவலாமே’ என்ற ஆத்திரம் வரும். தீர்ப்பதிபரிடம் விண்ணப்பிப்பேர்மா என்ற காரமான எண்ணம் தோன்றும். ஆனால் அவர்கள் எதிரில் போவதற்கே அச்சமா யிருக்கும்.

இங்கு எமது சொற்படி கேட்டு பெரிய வணக்கத்தில் மெய்யாக ஒட்டி னடந்து வந்நவர்களுக்கு, அதே அக்கினி இன்பம் தருவதாக அமையார்.

‘வயசு பிள்ளைகள் தான் பெரிய வணக்கம் மார்க்க வேண்டும். வயோதிகமாகிவிட்ட பெரியவர்களாகிய னம்மால் அது முடியாது’ என்று சிடுதிகளில் படுத்துத் தூங்ஙுகிறவர்கள் அந்நன்டுத்தீர்வை அக்ஷினியில் சிக்கித் தலிக்கவேண்டியதுதான். எமது கட்டளைக் கிணங்கி தூக்க னேரத்தைக் குறைத்து மிச்சப்பண்ணி தவ வரவாக்கிக்கொண்டு அங்கு நடுத்தீர்வை னேரத்தில் இன்பத்தில் இருக்கிறவர்கள், எமது சொல்லை அலகழியப்படுத்தி, துன்பத்தில்மாட்டித் தலிக்கின்ற வர்களைப்பார்த்து ‘தேவனுடைய உத்தரவை மீறி னடந்ந பலன் இப்பத் தெரியுதா’ என்று கூறி ஏனான்ம் செய்வார்கள். அதைக்கெட்ட அவர்களும் ‘பெருங்கருணையுடன் வெளியான னமது தெய்வ ஆக்ஞாப்படி னும் னடந்திருந்நால் இந்ந ஓதோகதி அவஸ்தையில் சிக்கியிருக்க மாட்டோமே’ என்று உள்ளத்தில் வேதனை பொங்க அருது புலம்பி னிற் பார்கள்.

எமனுடைய அவமான அவஸ்தைச் சந்திப்பிலிருந்நு உங்களை மீட்பிக்க, எமது தவத்தைப் போட்டு னிரப்பி உங்களுக்கு உதவ முடியும். ஆனால் தூக்க னேரத்தைக் குறைத்து மூன்று வருட காலம் மிச்சம் செய்து, அதைத் தவ ரஸ்தாக மாற்றிக் கை முதலாக வைத்துக்கொள்வது உங்களுடைய சத்திய முயற்சிப் பாட்டில்தான் இருக்கிறது. அதற்கான ஒரு உதவி, ஒரு உளவுதான். எர்மால் செய்து வைக்க முடியும்.

னித்திரா தேவியவள் னித்தம் அந்நப் பூமியிலே
மத்திபமாய்க் கார்க்க வையென்றுர் ஈஸ்பராரும்
தோசி மறவியையும் சொல்லி விலக்கிடென்றுர்

என்று சர்வாகமக் கிரந்நத்தில் தீர்க்கத்தரிசன வசனமாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது, னும் இங்கு எடுத்து வைத்துள்ள பெரிய வணக்கமுறை ஏற்பாடுகளைத்தான்.

ஒரு இரவு நேரம் பெரிய வணக்கப் பல்ளை மூன்று இரவு நேர வணக்கப் பல்லை ஆக்கிக்கொள்ளுகிற ஒரு உளவும் இருக்கிறது. அதுதான் பெரிய வணக்க நேரத்தில், நமது ஆதி மெய் உதய பூரண வேதாந்நத்திலுள்ள செய் யுட்களையும், ஆதி மான்மியத்திலுள்ள பகுதிகளையும், தீர்க்கா தரிசன வசனங்களையும் அதம்பிப் படித்துப் பாடி உங்கள் ஜீவனுக்கு தவ வலு ஊட்டிக்கொள்வதில் உள்ளது.

இவை யாவற்றையும் எம் உள்ளத்தில் எண்ணி (ஆதி மெய் உதய பூரண வேதாந்நம்- 414ஆம் பக்கத்தில் காணப் பெறும்) ‘பூரணப்பாடு’ என்று மூம் வெளியாக்கியுள்ள கண்ணிகளில்-

உங்களுக்குச் சீவபதி
உபதேசங் பழுரைரத்த
சிங்கேறும் கங்கணவர்
திருமால் வனப்பதியில்
காட்டில்த் தவசுபண்ணிக்
கதிவணக்க மேபெருக்கி
ஆழிக்க டல்கொதிக்கும்
ஊழிக்க டுனரூப்பின்
குட்டிலடி பட்டிடாது
சொர்க்கபதிச் சந்நதியாய்த்
தாவும்சா வாவரங்கள்
தான்பெறுவா ரென்றுள்ளனி
அன்றுமுதல் இன்றளவும்
அலுப்பயர்வு பாராது
காவினின்றேன் பாழுலகில்
கொண்டபகல் ராவென்றில்லை - என்றும்

தீய்க்கிரைகொ டுப்பதற்கோ
திருஞனிட் டுவளர்த்தேவ்

அரசுக்கிணவளர்த்த
 தமளிய ழிலினுக்கோ
 ஊழிலு வின்பலிக்கோ
 உற்றுற்று னன்வளர்த்தேன் என்றும்
 சிறுபகுதிச் செல்வங்களே
 பெரும்பகுதி யாக்கிடுவேன்
 ஒருவருக்கும் கிட்டாத
 உற்றுதவத் தூன்றிடுவ்வோ
 வேணுமென்று ஊழுறக்கம்
 விட்டுத்தவக் கச்சைசுகட்டிக்
 காட்டில்தவக் கச்சைசுகட்டிக்
 கதிவணக்க மேபெருக்கி
 ஊனமிலா மெய்த்தவத்தில்
 ஊன்றிஇ டைவரிந்து
 கானில்த் தவம்முடித்துக்
 கனகமணி னுடாள
 மந்திரச் சந்நதியாய்
 வந்துபி றந்துமக்கா
 செந்திவந்துன் மேனியிலே
 தண்டாது னின்றிடுவீர் என்றும்
 திட்டவட்டமாக பலவருஷங்களுக்கு முன்னாரே னும்
 எச்சரித்துக் கூறி வைத்துள்ளோம்.

65

சிவஞ்சிகுண்டம் என்றும் ஆதி ஏராய்ணசிவம் என்றும்
 ஆதித்திருமாலே ஆறுமுகக் கடவுளென னுமம் பூண்டுவந்து
 கூரப்துமன் முதலிய அசுர கூட்டங்களைச் சங்காரித்தார் என்றும்
 அகிலத் திரட்டம்மானை என்ற சர்வாகமக் கிரந்தநத்திலே
 பல்வேறு இடங்களில் பேசப்பெற்றுள்ளது என்று சபையில்

தேவமக்கள் ஆச்சரியம் பிறவு உரையாடுக் கொண்டிருந்த போது-

ஆண்டவர்கள்:- திங்குட்சிழை இருந்தவர்தான் செவ்
வாய்க் கிழையைம் இருந்தார் என்று சொன்னால் ஒவ்வொரு
ஞாம் வேறு வேறு ஆள் இருந்தார் என்று ஸிளைப்ப
தில்கூயே- அதேபோல சிவன், திருமால், ஆறுமுகக்கடவுள்,
பிரம்மா என்ற திருமுமங்கள் ஏக பராபர அழியா வஸ்து,
பூமி பாரம் தீர்க்க தூல மேற்று வந்து அந்நந்ந சமயத்திற்
கான தவாவினோவிலேறி விளம்பினின்ற பலவாம் பதனிலை
களின் மைங்களே ஆகும். வேறு வேறு தெய்வம் என்பது
கிடையாது. னேற்று ‘பிரம்மா’ என்ற பத ஸிலைல் இருந்
நவர், தவ வல்லபத்தில் மேலும் வளர்ந்து இன்று திருமால்
என்ற பதம் பெற்றிருக்கலாம். பதவிக்கு உரிய ஞம் வேறுக
ஆனதே தவிர, திரு உரு ஒன்றேதான்.

வந்நது னிஜந்நான் அய்யா
வளர்கயி ஸரயம் தன்னைத்
தந்நது எங்கட் கென்று
தானதை இறக்கி வைத்து
மந்திர ஸ்திரத்தை எங்கள்
மன்நனி லழுத்தி ஞாம்
பந்துலாம் பூமி யெங்கும்
பரப்பவென் றிருக்கு தையா

என்று- தெய்வத் தேடுகூடகத்தில்- ஞம் கூறிவைத்துள்ள
செய்யளில் ‘வளர்கயிலாயம்’ என்று குறித்தது மேற்
சொல்லிவந்ந தவச் செயல் னடையுறைய வைத்துத்தான்.

ஆண்டவர்கள்:- ‘ஞம் உங்களைவிட 90 மடங்கு மட்டமா
யிருக்கிறோம். அதேபோல் ஞம் உண்டாக்கியின்ன இந்ந மெய்
னகரம், னீங்கள் வசிக்கும் ஊர் னகரங்களைவிட ஞற்பது

ஜம்பது மடங்கு மட்டமாயுள்ளது? என்று இங்கு தரிசனைக்கு வருசிவவர்களிடம் னும் பேசகிறோமே. அதற்கு ஸீங்கள் வியாக்கியானம் சொல்லக்கூடாது. ‘அங்கு பீடி சிகரெட் புகைத்தலை சூழ இருக்கிறது- அது இங்கு இல்லை. அங்கு எல்லோரும் னறிச் சாகிரூர்கள்- அது இந்ந எல்லையில் இல்லை’ என்று ஸீங்கள், வந்நவர்களிடம் பேச ஆரம்பித்தால் கேட்ட சிலருக்கு னண முண்டாகும்- சிலருக்கு வெறுப்பு வந்நு கோபப்படுவார்கள்- அதனால் இங்கிருந்து உடனே புறப்பட்டு விடுவார்கள். ஆனால் அதையே னும் பேசினால் வந்நவர்களுக்கு வெறுப்பு வராது. ஏனெனில் னும், அவரவர்களுடைய அறி வுக்குத் தக்கபடி பலதும் பேசி, ஒரு எல்லையில் இதைக் கொண்டுவந்நு விடுவோம். அப்போது அவர்கள் ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியு முறுவார்கள். அந்நச் சூதானம், அந்ந யுக்கு கொண்டு உங்களால் பேசமுடியாது.

‘னும் - உங்களைவிட 90 மடங்கு மட்டமாயிருக்கிறோம். எமது சாலை னற்பது, ஜம்பது மடங்கு உங்கள் ஊரைவிட மட்டமாயிருக்கிறது- என்று ஆண்டவர்கள் சொல்லுகிறார்களே- அது என்னங்கு?’ என்று வந்நவர்கள் உங்களைக் கேட்டால், ‘அதுபற்றி ஆண்டவர்களைத்தான் கேட்கவேணும், என்று ஸீங்கள் சொல்வதுதான் முறை. ஏனெனில், ‘னும் அவர்களைவிட 90 மடங்கு மட்டம்?’ என்று சொன்னேமே அவற்றில் பலதும் இன்னும் னும் வெளியாக்களில்லையால்லவா? ஆம். ஆகவே உங்கள் பேச்சில் எப்பவும் வெகு சாக்கிரதை யும், சூதானமும் வேண்டும்.

67

னெடும்சாலை இன்ஜினீயர் ஒருவர் தரிசனைக்கு வந்ந ருந்நபோது-

ஆண்டவர்கள்:- மனுத்தலையின் தரம் இன்னதென்று யாருக்கும் தெரியவில்லை. அதன் உன்னத - தரத்தையும்,

அரிய சிறப்பையும் கற்பித்து, னிஜுச் செயலில் மக்களை ஏற்ற வைப்பதற்கே வனந்நிரக்காட்டில் உள்ள இந்நப் பள்ளிக் கூடம் உண்டாக்கப்பெற்றுள்ளது. இதற்கு மெய்க்கல்வி கலா சாலை என்ற மைம் னும் கொடுத்துள்ளோம். இதற்கு வாத்தியார் னும்.

உலகில் யாராயிருக்கட்டும், எந்ந பூஜை புனக்காரம் செய்தவராயிருக்கட்டும், அவர் செத்து மண்ணில் புதைக்கப் பட்டால், அவரது தேகம் ஏறி அழுகி மண்ணுக்கு இரையாகி விடும். ஆனால் தங்குத்தை மண்ணில் புதைத்தால் அப்படிக் கெட்டு மண்ணுக்கு இரையாகுமா? ஆகாது. அதை மண்தீண்டாததோடு அதன் மாத்து ஏறி கூடி னிற்கும். தங்கும் ஒரு சடப்பொருள்தானே? ஆம். அதற்கு அந்ந வல்லபம் இருந்நால், சிருஷ்டியில் வைத்துத் தலையான படைப்பாகிய மனிதனை மண் தீண்டலாமா? தீண்டக்கூடாது. அப்படியான உன்னத்தில், மனிதனது மேலாம்பரமான படைப்புக்கான சிறப்பில், இவனை ஆக்கிவைக்கிற இடமே, கல்விச்சாலையே, இது. அந்ந அதிவல்லப ஜீவ மேம்பாட்டை அடைவதற்கான ஆதி தலைப்பாடம், னம் மெய்க்கல்விக் கலாசாலையில் கற்பிக் கப் பெறுகின்ற முதல் பாடர், உங்கள் உயிரை உங்கள் அறிவை னேருக்குனோ னீங்கள் சந்நித்துத் தரிசிக்கப் படுக்குவதுதான். இதைத்தான் வேதங்கள் பிரம்மவித்தை என்று பேசிப் புகழ்கின்றன. னீங்கள் சாவகாசமாக வந்நால் மேலும் இதன் அற்புதச் செயல்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். உங்களுக்கு வேலை னிறைய இருக்கும். புறப் படுங்கு.

இஞ்னினீர்களைத்தான் னும் பார்க்கிறோம். விளைந்நு, இறக்கெட்டு அழுகிப்போகாத சுக்கு னீர்களை னும் காண முடியவில்லை. னார்தான் சீல இஞ்னினீர்களைப் பிடித்து வந்நு, ஏறி னல்கங்களையாத சுக்கு னீர்களாக ஆக்கியிருக்கிறோம்.

(சபையில் மகிழ்ச்சி). (வந்திருந்ந இன்சினீயரை இரக்கப் பார்வையாகப் பார்த்து)-

ஆண்டவர்கள்:- ஸீங்கங்கும் அந்த ஜிவ ஏற்றம் அடையலாம். என் வந்துள்ள இது நேரம் அது வெகு எளிதாக உங்கள் கைவரவாகும்.

68

ஆண்டவர்கள்:- சௌவம், வைணவம் முதலிய மதங்களை உற்பவம் செய்தருளிய கர்த்தர்கள் தங்களினுடைய இரவு பகல் ஓயாத் தவப்பாட்டால், ஸீடிய னிலைத்த முயற்சியுடன் அவற்றை உண்டாக்கினார்கள். எவ்வித எதிர்ப்புக்கும் விட்டுக் கொடுத்துப் பின்வாங்ஙாது, தங்கள் தூலத்தைத் தேய்த் துக் கரைத்துக் காவுகொடுத்து, அவற்றை இவ்வுலகில் னிலை ஞட்டினார்கள்.

காலகாலம் இவ்வுலகிற்கு வந்த வந்த மதங்களின் தெய்வீக அரசினை ஸ்தாபிதம் செய்து செங்கோல் ஒச்சிய னடை முறை இவ்வாறிருக்க, இந்து மதம் என்று பேசி எழுதிப் புழங்கி வருகிறார்களே, அந்தப் பெயரோடு யார் அதை உண்டாக்கினார்கள்? மேற்கு ஞட்டவர்கள் முதல் முதல் னம் பாரத பூமிக்கு வந்தபாது வடக்கேயுள்ள சிந்துநதி தோத்தில் வந்து தங்கினார்கள். அங்குள்ள மக்களைப் பார்த்து ‘சிந்து’ தேசமக்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்ல வராததால் ‘இந்து’ தேசமக்கள் என்று அழைத்தார்கள். மேலும் னம் தேவ பூமில் ஆன்மீக அமல் னடத்திக்கொண்டிருந்த சைவ வைணவத் தின் ஞமங்கள் அவர்களுக்குத் தெரியாததால் இந்து மதம் என்று பொதுவாகப் பேசியும் எழுதியும் வைத்தார்கள். இவ்வாறு அறியாதவன்கள் உண்டாக்கிய இந்துமதம் என்ற அந்தப் பெயரையே னம்மவர்களும் எழுதிப் பரத்திலிட்டார்கள்.

ஈசவ மதத்திற்கு உற்பவ தெய்வம் சிவம். கவணவ மதத்திற்கு ஆதி தெய்வம் மகாவிஷ்ணு. அதேபோல 'இந்நு, மதத்திற்குத் தெய்வம் எது என்று சொல்லமுடியுமா?' 'இந்நு' என்ற பேர் தந்ந இங்கிலீஷ்காரரைத்தான் சொல்லனும். னும் சொல்வது தப்பா என்று உங்கள் மெய் அறிவு கொண்டு யோசித்துப் பாருங்கள்.

69

ஆதி மான்மியத்தில் 249ம் பக்கத்தில் உள்ள சர்வாக மக் கிரந்நமாகிய சானூர்குல னுயக வேதத்திலுள்ள தீர்க்க தரிசனப்பகுதி திருச்சன்னிதியில் படித்து வரும்போது-

ஞன்டவர்தன்:- தேவக் கண்கொண்டு கண்டு விண் டெழுதி வைத்துள்ள மறைமுத்துக்களாகிய இவை யாவும், எமக்கு ஜில் சிம்மாசன னிறையாட்சி பீடம் தந்நருளிய எது குரு கொண்டல், தாயக தவமணி அவர்கள் திருப்பரங்குன் றம் குகையில் எம்மை அருகிருத்தி முகம் ஞேக்கி அருளிச் செய்த ஊழிவிதிக் கோட்டின் ஒங்கார வரிவாடை வீசும் திரு மணி மந்நிரசனங்கள் அல்லவா? ஆகவே அவை எம் செனி யில் வந்து நுழைகிறபோது, கடுமையாகப் பசிக்கிற ரேத் தில் அறுசுவை உணவு இலையில் பரிமாறி உண்ணச் சொன் னுல் எப்படி இனித்து இன்பழுமுடுமோ அது போலப் பல மடங்கு அதிக அதிக இன்பம் ஊட்ட இனிக்குது.

70

ஞன்டவர்தன்:- சிலர் னரக சுவர்க்கம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்களே! அது சரிதான என்று பார்ப்போம்.

நம்முடையாகாது கேட்ட ஏத்தத்தை, அசிங்கியமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு வெறுக்குது. மேலாம்பரமான வர்த்தைகளை, னல்ல சப்தங்களை, இனிய கீதத்தைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடையுது. அதேபோல் னம் கண் அருவருப்பான தைப் பார்த்து வெறுக்குது. னல்ல காட்சிகளைக் கண்டு சந்

நோவிக்குது. மூக்கு, கெட்ட வாசனையை வெறுத்து ஒதுக்குது. னல்ல மணத்தை விரும்பி ஏற்குது. அவ்வண்ணமே னம் உடலும் மெத்தென்று வழுவழுப்பாய் இருக்கிறதின்மேல் சாய்ந்து இன்பம் அனுபவிக்குது. மோட்டாவாய் முரடாய் உறுத்துவது மேலே பட்டதும் ஒதறித் தன்றுது. னம் வாயும் அப்படியே. மேற் சொல்லிவாந்ந கண் காது மூக்கு வாய் உடல் இவை ஜந்நும் னினைவு என்ற ராஜாவின் வேலை ஆட்கள் தானே-அந்ந னினைவாகிய ராஜா எப்பவும் அழிகிறவரல்லவே-ஆகவே அவரிடத்தில் இன்பதுன்பம் னித்தியமாய்த் தங்கி விடுமல்லவா? ஆம். அந்ந இன்பமாகிய னினைவும், துன்பமான னினைவும், வித்தாக னின்று அழியாத னித்திய பேரின்ப சுவர்க்கத்தையும், மாருது தங்கித் தரிக்கும் அவஸ்தையாகிய னரகத்தையும் படைக்கிறது. ஆகவே சுவர்க்க னரகம் இல்லை என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

71

ஆதிமெய் உதய பூரண வேதாந்தம் 17 ஆம் பக்கத்திலுள்ள-
வீனது வாசிடாமல்

மேல்வ ரிடத்திற் சார்ந்தா
ஓண்சுவை யிருத யத்துள்
ஞநைந்தனன் னிலமும் காட்டுப்
போனான் மீண்டங் கேறும்
பேரின்ப வடிவம் பெற்று
ஊனங்கு எளைத்தும் தேய்ந்து
உங்குகழ் வானம் பாயும்

என்ற செய்யனும் இன்னும் - 'தனித்திருப்பாடல்கள்' என்று வரும் பகுதி- 395 ஆம் பக்கத்தில்- வெளியாகியுள்ள மெய்வழி உபதேச காலத்துச் சத்தியச் சீர் னடைமுறைச் செயலினைக் காறுப்-

புலன்வழி பற்றி யோடிப்
போக்கியென் வயதை யெல்லாம்

னலன்றர மீட்டுத் தந்தென்
 னுளினை யடியேன் மீண்டும்
 புலன்வழி யழித்தி டாது
 புண்ணியம் தனக்கே யீட்டென்
 றலர்ந்தங்காய்த் திகிரி வேந்தே
 அதிசயம் ஆச தென்னே
 ஆசின்மறை பேசித்தொலை யாததும்ம கிலவர்வி
 னவனினை வில்ருததும்.
 காசினியி லேபிறந்து முன்தொலைத்திட் டங்குவந்து
 காணாரிய என்வயதினைப்
 பேசியே வினவெனவெ னக்கெடுத்து ரைத்துமுன்னும்
 பின்னும்வந்தி ருந்துள்ளுத்து
 வீசியேவ யதனைத்தும் வோதமுழு தூம் ஒதென
 விண்டதுசொ லத்தகுவதோ
 என்ற பாடல்களும் னம் தெய்வத் திருச்சன்னிதியில் ஒதப்
 பெற்றபோது-

ஆண்டவர்கள்:- இந்ந அருங்காரணப் பேரருள் ஜீவ
 விளைவு மாட்சி ஆட்சியானது எம் தெய்வகுல மக்களாகிய
 உங்களுக்கு எவ்வாறு கைவரவாச்சு என்று பேசுவோமா!

தேவசட்டப்படி பிரம்மோபதேசம் செய்யவேண்டுமென்
 ரூல், முப்பது வயதிற்கு மேலாகி னீ எந்ந வயதில் வந்து
 சபையில் சேர்ந்திருந்தாலும், மறுபடியும் முப்பது வயதில்
 உன்னக்கொண்டுவந்து வைத்து அதாவது அந்ந வயதிற்
 குரிய நூல்வைவு உன் ஜீவனுக்குத் தந்து மறுபிறப்பிலாக்க
 வேணும். ஒருவனுக்கு வயது ஆக ஆக அவன் னினைவு நூத
 பலம் இழந்து னலிவடைகிறது. அவ்வாறு னலிந்துபோன
 னினைவிற்கு எமது தவ வல்லபத்தைக்கொண்டு ஊக்கம்
 கொடுத்துத் தேற்றி, முப்பது வயது இளமையின் நூத வலு
 பிறங்கும் ஓற்றலைத்தந்து, பிறகு னித்திய அறிவை அவ்வது
 உள்ளத்தில் பதிப்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்ந னெடிய

அரும்பாட்டையே, மனுமுனை துவங்கிய கால் வரம்பிலிருந்து இதுவரை வந்த எந்த ஒரு மகத்தும் செய்யத் துணியாத தனிச்செயல் விரிப்பையே- ‘போனால் மீண்டக்கேறும் பேரின்ப வடிவம்பெற்று’ என்றும், ‘போக்கிய என் வயதை யெல்லாம் என்னதர மீட்டித்தந்து’ என்றும் ‘முன் தொலைத் திட்டங்கு வந்து காணாரிய என் வயதினை எடுத்து வீசி வேத முழுதும் ஓதென விண்டது’ என்றும் மூம் மேற்சொன்ன பாக்களில் கூறிவைத்துள்ளோம்.

72

ஐதா சற்கனு ஸங்கிர்த சன்னதர்
அகம்பு நம்புங்கண் டாண்டச லாசனர்
யுகங்கள் னன்றங்கை கொண்டகோ டூழியர்
மகதி ஆண்டவர் வந்நவ தாரமே

என்று ஆதி மான்மியம் (பக்கம் 42) அதுமொழி உதய பருவத் தில் வரும் செய்யுள்- சபையில் ஓதப் பெற்றபோது-

ஆண்டவர்கள்:- அகம் புறம்பும் ‘கண்டு’ ஆண்ட சலா சனர் என்று கூறி வைத்துள்ளோமே- புறத்திலுள்ள குறை பாடுகளைக் காணலாம், அவற்றைத் திருத்தலாம், ஆண்டு கொள்ளலாம். அதேபோல அகத்தில் செறிந்துள்ள குறை பாடுகளைக்கண்டு னீக்குவது எப்படி? ‘துருவுலாவு முகார விந்நபேத விந்நு நுதாதி இன்பனுச் சூடாகர சப்த சப்தாதிய சாயல்களும், ஒலியுலாவு கண் கணித னிதனிலவு அகர வித்துவச் சுழிதுமிகளும், அகம் புறத்துவாத சுவை சுகியாதி அமல திகாந்ந புரத்துவாத சுவை சுகியாதி னிசத்துவ வித்து வாதிக னிரை னிலைப்புகளனித்தும்’ துப்புரவாகத் தம்மிடத்து விளங்குப்படிக் கலாமலியேறு கவன லக்கண கதன்வித்தை கற்றுத் தேர்ந்ந ஒரு கதிசஞ்ஞீவியர் வந்து, அகத்திலுள்ள குறைபாடுகளை ஆய்ந்துகண்டு சீர் செய்யவேண்டும். அப்படி அகம் புறம் கண்டு, அவற்றின் குறைபாடுகளை அறிவு சம்ம திக்க னீக்கி ஆண்டுகொண்டவர்களே ஆண்டவர்கள்.

பொய்யகத்துறைந்துள மனத்தை மென்ன மென்ன மெய்யறிவு உதயம் காட்டிக் காட்டி, அகவிளைவு குடியேற்றி, உள்ளும் புறம்பும் சிறக்கச் செய்கின்ற முழு தீர ஜீவ ஆட்சி ஆண்டை உடையவர்களே ஆண்டவர்கள்.

73

15-1-1975 (மாட்டுப்பொங்கல் னஸ்) ஓய்வுபெற்ற சென்னை உயர்னீதி மன்ற னீதிபதி திரு கிருஷ்ணசாமி ரெட்டி யார் பி. ஏ., பி.எல். வந்திருந்துபொது- பொன்னரங்கு ஆலயத்தில் ஜீவ சிம்மாசன மேடைக்குமேல் காணப்பெறும் ‘எம் என்னுகா’ பரிசுத்தவான்களின் சபையில் எமன் கைவசப் பட்டுப் பின்னற்றத் தீட்டுக்குரிய னரர் னிலைவிற்பதில்லை’ என்ற மந்திர வசகத்தைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, சன்னி தானத்தில் னின்று ‘ஞன் எவ்வெடும்யாகவும் ஆடம்பரம் இல்லா மலும் இருந்துகொண்டு னல்லைமுக்கத்துடன் வாழ எனக்கு ஆசீர்பாதம் கிட்டினால் போதும். எமன்னுகாது சாவிலிருந்து தப்பிப்பது முதலாகிய அரிய அகமியச் செயல்களுக்கு ஞன் லாயக்கா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. திருவருள் இரங்கி னல் ஒருவேளை னன் பெற்றுலும் பெறலாம்’ என்று பணி வுடன் கூறு-

ஆண்டவர்கள்:-முதலில் உட்காருங்கு-(அவர்கள் உட்கார்ந்த பின் அவரது வலது கையை னீட்டச் சொல்லி)- உங்கள் கரத்து லுள்ள இந்ந ஐந்து விரல்களை ‘முன்று விரல்களாக ஆகட்டும்’ என்று நும் ஆசீர்ப்பதித்தால் ஆதாரா? ஆகாது. அதுபோல இறைவன் உங்களுக்கு இந்ந மனுச் சட்டையைத் தரும் போதே, எமன்னுகா பரிசுத்தவானுக ஆகி, பரமபத னித்திய மகிழ்ச்சி வாழ்வு வரத்தைப் பொறுவதை, உங்கள் தலையில் கடனுக ஏற்றிவிட்டானே! அந்ந வேலையை னிங்கள் பூர்த்தி செய்வதற்கான அந்ந ஒரு காரியம்தான் எம்மால் செய்து வைக்க முடியும். அந்ந ஒன்றைத்தான் ஆசீர்ப்பதித்து னிறை

வேற்றி வைக்கவும் முடியுந் மற்றைய செயல்களைலாம் உங்கள் முயற்சிகளைதே செய்து முடிக்கக் கூடியன. அதற்கு பெரியோர்கள் ஆசிர்பாதம் தேவையில்லை.

எந்திபதி:- பெரியோர்கள் னினைத்தால் மற்றைய காரியங்களும்கூட ஆதும் என்று ஒன்று னினைக்கிறேன்.

ஆண்டவர்கள்:- ஐந்து விரல்களைக் குறைத்து முன்று விரல்களாக ஆக்க, பெரியோர்கள் ஆசிர்பாதம் எதற்கு? மேலும் மேலும் சீர்பெறும் வார்ச்சிக்கும், அழியா வாழ்விற் கும், னித்திய சிறப்பிற்கும் ஆசிர்பாதம் வேண்டுமே யல்லாது தேய்ந்து அழிந்துபோகிற காரியங்களுக்கு ஆசிர்பாதம் தேவையில்லையே!

உங்கள் சின்ன வயதிலிருந்து இதுகாலம் வரை எங்குள் ஆங்கிலம் படித்து எவ்வளவோ தேர்ச்சி பெற்றுச் சட்டத் தில் மா வல்லவராயிருக்கிறீர்கள். இன்னும் வேத சாஸ்திரம், பக்திப்பாடல்கள் பலதும் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றிருப்பீர்கள்- ஆனால் எங்கள் பார்க்கிறீர்களே இந்ந ஏழைக்கிழியிதமிழில் ஒரு எழுத்துக்கூடத் தெரியாதவள்- எம்மிடம் பிரம்ம வித்ததயை கற்றுத் தேர்ந்திருக்கிறாரே! இவளுக்கெல்லாம் இது கிட்டும்போது உங்களுக்கு ஏன் கிட்டாது?

அதிருக்கட்டுர், எங்கள் எனிமையாக இருக்கவேணும் என்று னினைக்கிறீர்களே! போதிய ஆடம்பர மில்லாமல் ஒரு ஏழையைப்போலிருந்தால் அறியாத காலிகள் எங்கள் போகும்போது ஏனாம் செய்து கல்லெடுத்து அடிப்பான்கள்.

எந்திபதி:- அப்படி அடித்துச் செத்தாலும் னல்லதுதான் என்று ஒன்று கருதுகிறேன்.

ஆண்டவர்கள்:- அவ்வாறு கய் னரிபோல் அடிப்பட்டுச் சாவதற்கா அறிவுத்தாலமாகிய இந்ந உன்னதமனித தூண்மைக்குத் தரப்பெற்றது? இல்லையே. இந்ந இகலோக வாழ்வில் ஆண்மை, அந்நஸ்து, செல்வம் இறற்றுடன் இருந்து

கெண்டே பரப்பிக செல்வத்தையும் வாழ்வையும் னீங்கள் அடையவேண்டும் என்பதே எமது விருப்பம். அத்தகைய சேவை ஏற்ற மெய்வழி வாழ்வில்தான் இவர்கள் எல்லோரையும் கும் ஆக்கிவைத்துள்ளோம்.

இந்ந மெய்ஞ்ஞான ஆட்சியை எமது குரு கொண்டல் எம்மிடம் ஒப்படைத்துச் சென்றுமின், ஒன்பது ஆண்டுகாலம் கவுன் உடை தரித்து னீண்ட டா மகுடத்துடன் ஏழை சன் யாகி கோலத்திலேயே இருந்துகொண்டு, பட்டி கிராமம் ஊர் முதலிய எல்லா இடங்களுக்கும் இரவு பகல் அயராது சென்று, அகம் செழிக்கவைத்து சகம் புரக்கவந்ந இத் தெய்வீக மெய்வழியில் மக்களைக் கூட்டிச்சேர்க்க ஓயாது மிரசங்கித்து வந்தோம். எம்முடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டகேட்டவர்கள் பலருக்கும் ஆச்சரியம் பிறங்கி மெய்யின்பால் இச்சை மேவப்பெற்றுலும், எம்முடைய ஏழ்மை எனிய கோலத்தினைக் கண்டு எம் பக்கத்தில் வந்நு புழங்க னனினர்கள். இதைப் பலனஙும் னும் கவனித்துவந்தோம். னும் ஒரு பணக்காரராக ஆனால் ஒழிய, உய்வழி கூட்டும் னம் மெய்ண்ணியானதை இவ்வுலகில் பயிரேற்ற முடியாது என்று கண்டோம். ஆகவே அதற்கான படுத்தடியான யுக்தி ஒன்று செய்தோம். அப்போது னும், திருமணம் முடித்துக்கொண்டு ராமனுதபுரம் திருப்பத்தூரில் ஒரு குடிசையில் வாழ்ந்துவந்ந காலம். ஒரே இரவில் னும் னினைத்தபடி பணக்காரராக ஆய்விட்டோம். அது எப்படி ஆனால் என்று ஜட்ஜ் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேணுமா?

னீதிபதி:- ஆமாம். உத்திரவாக்கனும்.

ஆண்டவர்கள்:- பணக்காரராக னும் ஆகவேணும் என்று முடிவு எடுத்த அன்றைய இரவு, எம் கையிலிருந்தநு இருபத்து ஏழு ரூபாய் வெள்ளி னணயங்கள்தான். னும் வசித்து வந்ந குடிசையைச் சுற்றி என் மரமனும், அவரது சகோதருகளும் குடும்பத்துடன் குடியிருந்நு வந்நார்கள். அவர்கள்

செவிகேட்க, அந்ந இருபத்து ஏழ ரூபர்யக்ளைக் கணிர் கணிர் என்ற ஒசை கிளம்ப, ஒரு கல்லின் மேல் தட்டிக்கொண்டே எமது மஜைவியிடம் குசுகுசுவென்று பேசினேம். ‘இந்நா’, இந்நப்பையில் ஆயிரம் இருக்கிறது. கைப்பெப்ட்டியில் கொண்டு போய்வை. இதில் இன்னேரு ஆயிரம் இருக்கிறது. இதை அடிப்பாளையில்போட்டு மறைத்துவை’ என்று ஏவ, அவனும் சரி சரி என்று சொல்லி அப்பைகளைக்கொண்டு போய்வைப்பதாக ணடித்தாள். இந்நக்காரியத்தில் எம்மோடு அவனும் இனாக்கமான கூட்டுத்தான்! பணக்காரியாவதில் அவனுக்கும் சந்நோஷம் இருக்குமல்ல! (சபையில் மகிழ்ச்சி) இவ்வாறு திருப்பித் திருப்பித் தட்டித் தட்டி அதே ஞையங்களை என்னிர் என்னிர் ஓரை இரவில் பத்தாயிரம் ரூபாய் கையில் ரொக்கமாயன்ன ஒரு பணக்காரராக ஆனேம். எம் குடிசைக்குள் ணடப்பதை என் மாமனுரின் தம்பிகள் எட்டிப் பார்க்க முடியவில்லை. ஆனால் மூழம் எம் மஜையியும் பணவியூயமாகக் குசுகுசு என்று என்ன பேசுகிறோம் என்பதைச் சுவர் ஓரம் ஓட்டி னின்று கேட்கிறார்கள் என்று மூம் அறிந்நோம். எம் குடிசைத் தாழ்வாரத்தில் உள்ள ஒலைகளில் அவர்கள் உராய்ந்து சரசர வென்று சப்தம் உண்டாக்குவதை மூம் கேட்டு அதைக் கண்டுகொண்டோம். அடுத்தனாள் காலை-பாருங்களே- என் மாமனுரின் தம்பி தன் பிடரியைச் சொரிந்து கொண்டு ‘பாவா’ என்று சலாம் செய்தபடி எம்முன்னே மிக் கப் பணவிவுடன் வந்து னின்றூர். மூம் ஒரு பெரிய பணக்காரர் என்ற செய்தி னார் முழுதும் சில மணி னேரத்தில் பரவி விட்டது. அந்ந னள் முதல் பலரும் எம்முடன் வலியவந்து னேசமாகப் பேச ஆரம்பித்தார்கள். மூர் அதற்கான பயிலுடன் னடந்நோம். ஜட்ஜ ஜயா, இதுதாங்கு மைருக்கும் உலகம்! பிறகுதான் ஓவ்வொருவரும் கூச்சம் ஞைமின்றி எம்மிடம் வரவும், எமது பரத்தொபகார எாவனுகா அரியதவ ஆசிர்பாதச் செயலை மனு மக்கள் தலையில் ஏற்றிப் பதிக்கும் வாய்ப்பு எமக்குக் கைஈடுற்று.

நீதிபதி:- (முகத்தில் ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியும் தோன்) னன் இப்போதிருக்கும் அந்நஸ்திலும் மதிப்பிலும் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பது ஆண்டவங்களுடைய இஷ்டமா?

ஆண்டவர்கள்:- இது போதாது. இதற்கு மேலும் இக வாழ்வில் நீங்கள் மேன்மை அடைவதோடு, இந்நச் சாவா வார பரமபத மெய்னிதி வாழ்வையும் அடையவேண்டும் என்பது எமது பூரண விருப்பம். எம் ஆசீர்பாதமும் அதற்கே.

(நீதிபதி உள்ளம் உருக வணங்கி எழுந்து விடை பெற்றுச் சென்றார்)

74

பழைய காங்கிரஸ் எம். எல். வி திரு ஆறுமுகசாமி அவர்களும் எழுத்தாளர்கள் சங்கத் தலைவர் திரு பன்னீர் செல்வம் பிஃ.எ.பி.எல் அவர்களும் தரிசனைக்கு வந்திருந்த போது:-

ஆண்டவர்கள்:- ஒம் பேசுகிறோம்- கேட்கிறீர்களானம் னால் இருக்கிறது. அது ஒரு தோல்தான். அதேபோல் னம் கன்னமும் ஒரு தோல்தானே? ஆம். இரண்டும் பிரயோ ஜனத்து அளவில் ஒன்றாகுமா? ஆகாது. சரி- னம் னவை, பத்தாயிர ரூபாய் கொடுத்து ஒருவர் கிரயத்திற்குக் கேட்டால் தருவோமா? தரமாட்டோம். அதேபோல் கன்னத்தில் ஒரு பக்கத்தைக் கொடு என்று கேட்டால், தரமாட்டோம். இப்படியே னம் தேகாதியந்தத்தில் எத்தனையோ பொருள்கள் இருக்கின்றனவே- அவற்றில் ஒரு சின்ன பொருள்களுக்குக் கிரயமாகத் தரமாட்டோம். ஆகவே. னர்முடைய இந்நத் தேகம் என்ன மகாகிரயமுள்ள பலபொருட்களும் ஒன்றாகச் சேர்த்து உன்னதமாகக் கட்டப்பெற்றுள்ள அருமையான கட்டிடம் என்று பாருங்கள். அதன் முழுக் கிரயத்தை யாராலா வது மதிக்கழுதியுமா? முடியாது. அந்நக் கட்டிடத்திற்குள் குடியேறி யிருந்து அரசுபண்ணிக்கொண்டிருக்கிற ராஜாதான்

உயிராகிய ஜீவன் இந்நத் தேசத்தை விட்டுப் புறப் பட்டுவிட்டால் பிறகு இந்ந உடலிற்கு ஏதாவது மதிப்புண்டா? இல்லை. ஆகவே உயிர்தான் பிரதானமானது என்று தெரிகிற தல்லவா?

மனிதர்களுக்குத் தெய்வம் ஒன்று வேண்டும் என்று விளைக்கிறார்களே- தெய்வம் எதற்கு வேண்டும்? உணவை உண்டாக்கும் உழவு வேலைக்குத் தெய்வம் வேணுமா? வேண்டுவதில்லை. அதை, மனிதனே செய்துவிடுவான். அதே போல் னயக்கு வேண்டிய உடைகளைத் தயார் செய்ய தெய்வம் வேண்டுவதில்லை. வியாதி வந்நால் அதை வீக்கத் தெய்வம் வேணுமா? வேண்டுவதில்லை. மனிதன் மருந்துகள் தயார் செய்து கொடுத்து அதைச் சரிசெய்து விடுவான். முதுகை இரண்டாகப் பின்நு உள்ளே இருக்கும் துகடத்தை வீக்கிவிட்டு மறுபடியும் தைத்து சொல்தப்படுத்திவிடுவான். அதேபோல் கல்வி கற்பிக்கத் தெய்வம் வேண்டுவதில்லை. அதற்கு வாத்தியார்கள் இருக்கிறார்கள். வம்பு வழக்குகள் வந்நால், அதைப்பேசிச் சரிசெய்ய வக்கீல்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படியே எல்லா வேலைகளையும் மனிதனுல் செய்ய முடியும். பிறகு தெய்வம்தான் எதற்கு? இந்நக் கேள்வி உங்களுக்குப் புதுசா இருக்கிறதல்லவா? ஆம். இதற்குப்பதில் சர்வாபங்கத் திலும், எந்நக் கல்வி ஆராய்ச்சியினாலும், எவர் ஒருவராலும் கண்டு சொல்ல முடியாது. ஆனால் இங்ஙே அது எமது உடை முறைக் கைபாணச் செயலாக விளங்கி விற்கிறது. எமன் வந்நு சந்நிக்கும்போது அவன் கையில் சிக்கி னறிச் சாகாமல் தப்புவித்து ஜீவ சுயராஜ்யமென்னும் சுவர்ணபதிக் கயிலை வீட்டில் குடிபுகச் செய்விக்கின்ற பாரப்பெரிய தனித்த ஒரு காரியத்திற்குத்தான் தெய்வம் வேண்டும்.

அந்நத் தெய்வம் எது என்று தெரியுமா? அதுதான் உன் உடலுக்குள் ஒரு தலைமுறை காலம் குடியேறியிருந்து, அதை நூற்றுமிடாமல் காப்பாற்றி வருகின்ற உன் உயிராகிய

ஜீவன். அந்த ஜீவன், உன் கடத்துக்கு ‘உள்’ இருப்பதால் ‘கடவுள்’ என்ற மைத்தைப் பெற்றது. அதை உன் முயற்சி கொண்டு னீசந்திக்க முடியாது. மூம் உன்மேல் வைக்கும் இரக்கத்தால் உன் இருதய வீட்டில் இருக்கும் ஜீவனை னீசந்திக்கும்படிச் செய்துவைக்க முடியும். அந்தச் செயலை மூம் பழகி வந்திருக்கிறோம். மெய்யாகச் சொன்னால் அந்த ஜீவனே மூம்- அதற்குச் சாட்சி, எம் தேவா மக்கள் பல ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள்.

உயிராகிய ஜீவனுக்குத்தான் அந்நந்ந மதங்வளிலும் பஞ்ஞாட்சரம், அஷ்டாட்சரம், பிரணவம், காயத்திரி, கலிமா என்ற பல மைங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஜீவன் ஒரு திருவுரு ஏற்று வந்திருக்கும்போது, அத் தேவா ரூபத்திற்கு தெய்வம், சற்தரு என்ற மைங்கள் வழங்கப் பெறுகிறது. எம் பட்டர னீக்கி பரிசுத்த முத்தி வீட்டில் ஆக்கும் அந்நக் காருண்ய ரூபமே கண்கண்ட தெய்வம்.

இங்கே னீங்கள் கொஞ்ஞ னள் இருந்து பழகினீர்களானால் உங்கள் ஜீவனை னீங்கள் சந்திக்கும்படி மூம் செய்து விடுவோய். எதெதோ வேலைங்குக்கெல்லாம் உங்களுக்கு னேரம் கிடைக்குது. ஆனால் உங்கள் தலைகளை எமனிடத்தி விருந்து- காத்து ரகநிக்கும் இந்நக் காரியத்திற்குத்தான் உங்களுக்கு னேரம் கிடைக்கவில்லை!

75

(17-1-1975) தமிழ்நாடு அமைச்சர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் தரிசனைக்கு வந்திருந்தபோது-

அண்டவர்கள்:- எமக்குப் பலனேராயும் சடைவா வருது. இந்ந உடலை விட்டுப் போய்விட ஆசையாயிருக்குது. ஆனால் முடியவில்லை. ஏனென்றால் எப்புடைய முச்சு, மூம் என்ன முயற்சி செய்தாலும், னுசிக்கு வெளியே ஓடுவதில்லை. அதோடு உணவு உட்கொள்வது னின்றுபோய் சுமார் 3 வருஷம்

2 மாதங்கள் ஆச்ச. தூக்கமோ, பல வருடங்களுக்கு முன்பே இல்லாமலே போயிடுச்ச. அப்படியெல்லாம் இருந்தாலும், வந்நவர்களுடன் பேசும்போது எமக்குக் களைப்பே தட்டுவ தில்லை. இப்பத்தான் வந்நிருக்கின்றீர்கள்- எமக்கு உருமகால தவணேரம் ஆச்ச. ஞம் எமது வேலைக்குப் போகிறோம். னீங்கள் போயிட்டு வாங்கு- என்று அருளிச் செய்தபின் தவத் திற்கு ஏகினுர்கள்.

76

‘மானுமதுரைக்கு அடுத்த இராஜகெப்பீரத்தில் ஞம் இருந்நுவந்ந குடிசைக்கு இரவு னேரத்தில் தீ வைத்து இழைத்த கொடுமையி னின்றும் தப்பி, பிரஞ்சு ஆட்சியிலிருந்ந காரைக்கால் ஞேக்கிக் கால்னடையாக ஒரு ஸ்ளங்கோடு, ஒரு யோகதண்டு, கவன் உடையிடன் தனித்துச் சோழவள் னட்டுத் தஞ்சூலூர் தாண்டிப் பிரயாணமாய்ப் போய்க்கொண்டிருக்குப் போது இரவெல்லாம் பட்டினி, காலை இவனேரம் ஒரு ஏரிக்கரையில் ஏறி, மறு புறம் இருந்ந மடையின்பக்கம் இறங்கிப் பசிக்கொடுமையால் ஏதோவது ஊரோ வீடுகளோ தெரிகிறதா என்று பார்த்தவன்னாம் ணடக்கும்போது, எம் உள்ளத்தில் ஓர் எண்ணாம் வந்நது- னமக்கென மெய்யான தவச்செய்யலுடைய ஒரு மதமும் ஓர் ஊரும் உண்டாக்கிக் கொள்ளவேணும் என்பதுவே அந்ந எண்ணாம்’ என்ற பகுதி யினை (எமாடாடியாடு கோடாயிதக்கார்- பக்கம் 11) சன்னிதியில் படித்து வரும்போது-

தேவமக்களில் ஒருவர்:- ‘கடைக்கலியின் கொடிய அமல்கை சங்காரம் செய்கின்ற பேரிடிக்கியை னீதீ னெறித் தெளிவில் மக்களை ஆக்க, னமது தெய்வாமவர்களின் திருவுள்ளத்தில் அங்கே உதயமாகிய பெருமத விடுவை மறவி கைத்தண்டா சாலை ஆண்டவர்கள் மெய்மதமும், ஊரான ஊராகிய உயிர்ப்பயிர் ஏற்றும் இத்நத் தனிச் செயற்பதியும் உண்

டாகி னம் எல்லோருடைய தலை செழிக்கவந்ந ஆதி மூல காரண விடிவு, நேரமாக ஏழுந்நது' என்று பேசி முடிக்கவும்-

தொடர்ந்து மற்றெருவர்:- 'மானம் குலம் கல்வி வன்மை அறிவுடைமை தானம் தவமுயற்சி' முதலாகிய பத்தும் பசிவந் திடப் பறந்துபோம் என்று ஆண்றேர்களின் தீர்ம்பு இருக்க அந்நப் பசிக் கொடுமை நேரத்தில், மறவிகை தீண்டா மெய் மதமாகிய தனித்த ஒரு மதத்தையும் இனிக்கதியில்லை என் னும் யுகத் தவச் சாலையாகிய ஒரு ஊரையும் உற்பவம் செய் தருளவேணும் என்ற எண்ணம் னம் தெய்வமவர்களுக்கு எப்படித்தான் வந்நதோ' என்று ஆச்சரியம் பிறங்கக் கூற-

ஆண்டவர்கள்:- மறவிகை தீண்டா இந்ந மெய் மதத் தையும் னித்திய சுமங்கல தெய்வப்பதியாகிய தனித்த இந்ந ஊரையும் உண்டாக்க வேணும் என்ற காரமான எண்ணம் னெடுங்காலமாக இரவு பகல், ஓயாது ஓழியாது, மாருது மறையாது, அகலாது அயராது எமது உள்ளத்தில் குழற் வாட்டிக்கொண்டே இருந்நது. அந்நக் கடுங்கார ஆத்திரங் வொண்ட பசியானது இந்நத் தூலப் பசியை தூக்கி விழுங்கி விட்டதில் என்ன ஆச்சரியமிருக்கிறது?

77

செய்யாற்றிலிருந்து வந்ந ஒருவர் சபையில் சேர விண்ணப்பித்தபோது-

ஆண்டவர்கள்:- வீங்கன் ஏன் இந்நச் சபையில் சேர னினைக்கிறிங்கா?

வந்நிருந்நவர்:- 'எமனிடத்திலிருந்து தப்பிக்க' என்று சபையில் முன் சேர்ந்திருந்ந சிலர் சொல்லிக்கொடுத்த பதிலைச் சொல்ல-

ஆண்டவர்கள்:- வீ இந்நச் சபையில் சேர்ந்நதும் அந்நச் செயல் உள்ளிடம் வந்நு விடுமோ? வராதே! படை பவுக-

எல்லாம் பெற்றிருக்கிற ஒரு அரசன், தன் படையை ஏவி எமனை வென்று தப்பிக்கப்படுமே- அது முடியுமா? முடியாது. அ, ஆ முதல்முதல் ஆரம்பித்து அட்சரங்களைப் படிக்கத் தின்கிணப் பள்ளிக்கூடத்தில் சேரவந்ந ஒரு பையனைப் பார்த்து ‘எங்கே வந்நே’ என்று வாத்தியார் கேட்டார். ‘ஞன் கலெக்டராக ஆக வந்நிருக்கேன் ஜயா’ என்று சொன்னால் எப்படியிருக்குமோ அப்படியிருக்கிறது உன் பதில். எம்படரை மாற்றும் அதிகாரணப் பெரிய செயலை லேசாக விளைக்கிற வனுக்கு இந்ந மெய் கிட்டாது- உஜார்.

முதலில் அறிய வேண்டியது எது என்று உலக மக்களுக்குத் தெரியாது. அந்ந னேரான கல்வி மறைந்து போச்சு. சிவனுடைய சன்னத முத்திரை வாங்கினவர் எங்கேயாவது வந்நிருப்பார். முதலில் அவரைத்தேடு. அவரைச் சந்தித்து அவரது சன்னிதியில் னீ ஒரு யோக்கியன் என்று எம்பும்படிகரணம்போட்டு, அத் திருவுள்ளம் உன்பால் இரக்கங்கொள் எழுபடிச் செய்துகொள். அதுதான் உளக்கு முதலில் வேணும். பிறகு னீ எம்மிடம் கேட்டாயே- மறலி கை தீண்டா அச் செயல்- அது- தானே வந்து கிட்டும்.

78

பவக்கடல் தவிக்கும் மாந்நரக் கரைசேர்
பருமரக் கலங்ஙிடைத் தனபோல்
சிவகுரு முனிவர் தனிகையர் குமரர்
தெய்வமெய் வழிச்சபை பெருகும்
தவப்பயிர்க் குதவிச் செயலினேர் தலைவர
சேகரம் தாங்களும் வருக
சிவகுரு வரத னமகுரு பணியைச்
சிரம்புனை தேவரே வருவீர

ஆதிமெய் உதய பூண வேதாந்நம்- பக்கம் 367) என்ற செய்யுளைச் சபையில் படித்துவிட்டு-

‘பவக்கடல் தவிக்கும் மாந்தரைக் கரைசேர் பருயருக்கலம் ஒன்று இக் கலிக்கடையில் இத்ந உத்தியோவனக்கானில் வந்திருப்பதால்- சர்வ மதங்களைச் சார்ந்த அறுபத்து ஒன்பது சாதிதலை மக்கள் ஆண் பெண், சிறியோர் பெரியோர், படித்தவர் படிக்காதவர், ஏழை பணக்காரர் என்று பாராயல் எல்லோரையும் ஏற்றிக்கொண்டு- பிறவிப்பினியாகிய சாவு என்னும் இருட்கடலீக் கடத்திச்சென்று- னித்திய பூரண பேரின்ப உலகாகிய அக்கரையில் இதோ சேர்த்து வருகிறதே- இது உலக மக்களுக்குத் தெரியவில்லையே’ என்ற தேவருல மக்கள் கசிந்துருகிப் பேசி சன்னிதியில் னிற்க-

ஆண்டவர்கள்:- ‘எந்தக் காலத்தும் பழுதுபடாத மகா கனங்கெநாண்ட தெய்வ என்ஜின் காருண்ய மெய்மேனி தாங்கிவந்து, மெய்வாழி என்னும் கப்பலை அலுப்பயர்வு பாராது இரவுபகல் இழுத்துச்சென்று, தன்கை அண்டு அடைந்த பல ஆயிரக்கணக்கான மக்களை, பவக்கடலாகிய பிறவிக் கடலினின்றும் தப்புவிக்கின்றது’ என்று ‘அருளிச் செய்ததின் ‘இந்த மெய்வழிக் கப்பலில் ஏதாவது ஓட்டை விழுந்துவிட்டால், பிறகு இப் பாரப் பெரிய செயலைச் செய்ய முடியாதே- ஆகவே அத்திருமேனியரே ஜீவ என்ஜின் மட்டும் அல்ல, அந்த பருமரக்கலமாகவும் தானே இருந்து ஆவன செய்கிறார்கள். இந்த அருங்காரண ணெடுப்பாடு இதுனள்வரை உங்கள் னினைவிற்கு எட்டியாதா? எட்டவில்லையே!

79

(28-1-1975) பகல் உருமகால தவனேரம் முடிந்து வந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்து-

ஆண்டவர்கள்:- னேற்று- பெளர்னையிக் கிள்ளுமக்கொடி ஏற்றப் போகும் னேரத்தில்-

போகாப்புனல் சிந்தும்னுட்டில் வெள்ளிகிளப்பப் பெளர்னையிக்கொடி யேறுமென்று ஊதிடுங்குங்கே

என்ற கண்ணிகளை வெளியாக்கினாலுமோ அது உங்களுக்கு நூபக மிருக்குமல்லவா? சதுர் யுகத்திற்கும் ‘போகாப்புனல்’ ஒன்றுதான் இருந்நது. அது இப்போது சாலை என்ற ஒரு மெய்மேனி ஏற்று னின்று பெருங்வருணைப்பேரருள்ப் பெருங்வுண விரிப்பினைச் சதா பொங்கிச் ‘சிந்தியதால்’ (சபையில் குழந்து அமர்ந்திருந்ந அனந்தாதி தேவர்களைத் திருக்கரம் னீட்டிச் சுட்டிக்காட்டி) இத்தனை ‘போகாப் புனல்களை’ இந்ந அழிகலிக்கடையில் உண்டாக்கிவிட்டது!

காரைக்கால் அம்மையார் என்றதும் உங்கள் னினைவு அவர்களை எந்நத் தெய்வ உன்னதத்தில் வைத்து னினைக்கிறது! அந்நக் காரைக்கால் அம்மையார் இங்கு வந்நால் அவர்களே பார்த்து ‘அம்மையார்களே’ என்று மெய் அன்புடன் அழைக்கக் கூடிய அனந்தகிளாகிய இத்தனை தலை களை இப்போ இங்கே மூம் உண்டாக்கி உள்ளோம். இந்ந அற்புதச்செயல், கலிப்பவாகர மண்டைகளுக்கு எப்பத் தெரியப்போகிறது?

காரைக்கால் அம்மையார் பஞ்சாட்சரமாகிய ஒரே ஒரு மூலமந்திரக் கோடாயித வைப்பினைக்கொண்டு கரையேறிய வர்கள். ஆனால் எம் மந்திரச் சந்ததியில் வந்து, மறுமிறப்புப் பெற்றுள்ள அனந்தகிள் சதுர் யுகங்கோட்டுகால மக்களிடத் திலுமுள்ள சர்வ மூலமந்திரங்களைக் கண்டு தரிசித்தவர்கள்லவா!

80

ஆண்டவர்கள்:-

உயிர் குடியிருப்புக்கு மூம் ஆலயம்.

உடல் குடியிருப்புக்குப் பெயர் விடுதி, வீடு.

81

அன்னவாசல் கிராம சேவக் தரிசனைக்கு வந்திருந்தபோது-

ஆண்டவர்கள்:- உங்களுக்கு எல்லாச் சீர் சிறப்புக்களும், எல்லா அழகு ஆண்மைகளும், எல்லா மதிப்புக்குதிப்பு மகிழ்ச்சிகளும், எல்லாக் கல்வி கலைக் கண்காட்சிகளும் கால மெல்லாம் தந்நுகொண்டிருப்பது உங்களிடத்திலிருக்கிற உயிர் அல்லவா? அதை உங்களால் பார்க்க முடியுமா?

வந்நிருந்நவர்:- பார்க்கமுடியாது.

ஆண்டவர்கள்:- பார்க்க முடியாத ஒரு பொருளை ‘பார்க்க முடியுமா?’ என்று மும் கேட்போமா— (அனந்நாதி தேவர் களைச் சுட்டிக்காட்டி) இதோ பார்த்தவர்கள் பல ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் இங்கே இருக்கிறார்களே!

ஒரு னாற்றுபாய் ஞேட்டு— உங்களுடையதாகவே இருக்கட்டும்— அது உங்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாதபடி இருந்தால், அதை யாராவது கைப்பற்றி எடுக்கும்போது உங்களுக்கு ஆத்திரம் வருமா? வராது. அது போலத்தான் உங்கள் உயிர் உங்களின் கண் காணும்படி இல்லாததால், அதை எமன் கைப்பற்றி உங்களிடமிருந்து லேசாகப் பறித்துக் கொண்டுபோகும்படி விட்டுவிடுகிறீர்கள்.

மனிதனுக்குத்தானே தெய்வம் வேண்டும்? ஆம். ஸீங்கள் தெய்வம் என்று வைத்து அங்கு கொண்டாடுவது உங்கள் கையைவிட மட்டமானதாக இருக்கே— என்ன இப்படிச் சொல்லுகிறார்களே என்று ஸினைக்கிறிங்களா— அந்நிவக்கிரகம் உங்கள் கைகளால் செய்யப்பட்டதுதானே? ஆகவே மும் சொல்வது சரிதானே! (எவர் ஸினைவுக்கும் எட்டப்படாத அறிவாகார இந்நத் திருவார்த்தைகளைக் கேட்டு வந்நிருந்நவர் மிரமித்துப்போய் ஒன்றும் போய்கூட இருக்க)

தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்:- தெய்வமென்று காலகாலம் மும் ஸினைத்திருந்நது இந்நக் கதியில் ஆயிடுச்சு. இனினிஜுமான தெய்வம் எது என்று மும் தெரிந்துகொள்ள வேணுமல்லவா? ஆம். உங்கள் சொந்த இலங்கிய வித்து

வஸ்துவாகிய உயிரை, வெளியே இழுத்துக்காட்டி உங்களைத் தரிசிக்கச் செய்துவைக்கிற ஒரு னடமாகும் தெய்வத் திரு மேனியரே, னிலூச் செயலுடைய தெய்வம். இதுதான் சர்வ வேதங்களின் முடிந்த முடிபு.

82

ஆண்டவர்கள்:- அறிவறிப்பாடம் முதலிலிருந்து சொல் ஹங்கு.

மெய்வழி வரதராஜ அனந்தர்:-

ஆதிதுணை, ஆதியேதுணை,
ஆதியை அறிய குருவோதுணை
என்று ஒத ஆரம்பிக்க

ஆண்டவர்கள்:- அதை ஞம் சொல்லச் சொல்லவில்லை. முதல் முதலாக- திண்ணைப்பள்ளிகூடத்தில் னீ படித்தாயே, அதைச் சொல்லு.

மெய்வழி வரதராஜ அனந்தர்:- அஆன, ஆவன்ன, இசனு, ஈயன்ன.....

ஆண்டவர்கள்:- என்ன! எல்லாம் னன், னன் என்று சொல்லுகிறேயே- ஆகவே எல்லா அச்சரங்களும் னீதானு? (கேட்டறியாத இந்ந அற்புத விளக்க உதயத்தைக்கேட்டு சபையோர் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கி விற்க)

தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்:- அட்சரங்களின் உதயம், இருப்பிடம் ஆகிய அளைத்தும் மனிதன்தான் என்பதை னம் தமிழில் உள்ள அறிவு அறிபாடம் னமக்கு உணர்த்துகின்ற தல்லவா? என்ன ஆச்சரியர்! தமிழ் அட்சரங்களின் உச்ச ரிப்பை எவ்வளவு பொருள் னிறைற்றது, என்ன உயர் அறிவுக் களஞ்சியமாகவாக்கி அமைத்திருக்கிறும் உள் என்று பார். இதுகாலம்வரை இந்ந னுண்ணிய னுணுகிய மதினிதி விடிவு வெளியாக்கப்பெறவில்லை.

அச்சரம ஜித்துமினும் கோடிபல பாலை
மெச்சுமத னுச்சனிலை மேனகைய ஜித்தும்
இச்சையிறங் வீட்டுதிருச் சாலையில லாது
பொச்சையுல கோர்க்கதுபு றம்புமுது காமே

(ஆதி மெய் உதய பூரண வேதாந்நம்- பக்கம் 2)
என்ற செய்யுளை சபையோர் பாடுத் தோத்தரித்து மகிழ்ந்
நார்கள்.

83

‘காலத்தி றற்செய்த னன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது’ என்ற
திருவள்ளுவனுயரின் கொரல்ப்பாவினுக்கு சபையில் பேசப்
பெற்ற வியாக்கியானம் னேர் குறிப் பொருத்தமுடையதாக
இல்லை, எனக்கண்டு-

ஞன்டவர்கள்:- னுளின் கர்த்தர், னேரான பொருள்
கொள்ளுப்படியே தன் கருத்தை அந்நச் செய்யுளில் கூறியுள்
ளார்கள். அதை னும், இப்பப் பேசுகிறோம்- கேளுங்குள்.
உங்களுக்கு உதயமான பிரம்மோபதேச இரவில் னீங்குள்
பெற்ற ‘பொருள்’ அப்போதுள்ள உங்குள் அறிவுக்கு சிறி
தாகத் தோன்றினாலும், அதைக்கொண்டு உங்குள் தலைகளில்
ஏற்றப்பெற்ற னன்மை ‘ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது’ என்ப
தைக் காலம் செல்லச் செல்ல, அறிவு வளரவளர னீங்குள்
உணர்கிறீர்கள்லவா? இந்ந அரிய செயலைத்தான், இது
வரை யாரும் கண்டிராத தெய்வீக னன்மை வள்ளற்கொடை
யினைத்தான், அச்செய்யுள் எடுத்துக்காட்டி னிற்கிறது. னலு
கோடி கற்பகால மதி னிறை வல்லபத்தை ஒன்றாகச் சுருட்டித்
திரட்டித் தினித்து உண்டாக்கப்பெற்ற அந்ந இரவின் பொரு
மையினைப் பேசி முடிப்பதல்லவே!

84

கோவை இன்கம்டாக்ஸ் ஆபிரான ஒரு அய்யங்கார்,
தரிசுகளுக்கு வந்திருந்தபோது:-

ஆன்டவர்கள்:- என்ன அதி அற்புதமான மூத்தை, அய்யங்ஙார் என்ற அந்நத்தலை மநுத்தை, வைணவ குல திபராகிய செம்மல் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று உங்கள் மூலமாக இவ்வலகிற்கு இன்று வெளியாக்கப் போகிறோம்.

ஞாக்கு வெளியே முச்சு ஒடாத தவமுடையவர்களே, எமனுடைய தண்டனையாகிய முரண் அவஸ்தையின் பெலங் வொண்ட கூரிண முறியடித்து மாற்றும் ஆற்றலுடைவர்கள். அவர்களையே வேதங்கள் ‘ஜயன்’ என்ற உன்னதச் சொல் கொண்டு குறிக்கின்றன. அத்தகைய ஒரு மெய்ஞ்ஞானச் செம்மலின் திருவடியைத் தஞ்ஞுமெனக் கார்த்திருப்பவர் களுக்கே (ஜயன்+கார்) அய்யங்ஙார் என்ற தலைமகுடம் குட்டப்பெற்றது. இத்தேவ ரகசிய விடிவு, யாருக்கும் எட்டாதது, உங்ஙனுக்கு இன்று வெளியாக்கப்பெற்றது.

‘சாமி’ என்பதும் அதேபோன்று-சாவை மீறி அதாவது மிதித்து ஏறி ஜூயங்வொள்ளும் தெய்வீகச்செயல் ஏற்றத்தைக் குறிக்கும் விண்ணமை உன்னதப்பட்டம். சுப்பிரமணிய சாமி, கிருஷ்ணசாமி, கருப்பண்ணசாமி, ஏசுதுதசாமி என்று மதவேத மூலபுருஷ னயகங்களுக்கும், தவராஜ செம்மல்களுக்கும், தண்ணையறிந்ந பெரியோர்களுக்கும் ‘சாமி’ என்ற வான் பட்டம் தந்து அழைப்பது எம் தமிழ் மூட்டு மரடு. ‘அல்லா சாமி பண்டிகை’ என்றும் எம் தமிழ் மக்களிடையே வழங்குவதை எம் கேட்டிருக்கிறோமே!

கசவரப் பட்டமே பெற்றவராயிருந்நாலும், ஏதும் அறியாத ஒரு முடகைவே இருந்நாலும் இருவரிடத்திலும் தங்குதடையின்றி ஒரே கூர்கொண்டு, மெய்யறிவு ஆண்மை துலங்கு எட்டிப் பேசுவோம். முக்கித் தக்கிப் பேசுவது என்பது எம்மிடம் எப்பவும் இல்லை. எமது கைபாணச் செயலை எடுத்துப் பேசுவதில் எமக்கு சிரமம் சிறிதுகூடத் தட்டுவதே இல்லை.

ஆண்டவர்கள்:- இந்ந மனித தூலம் எந்ந ஒரு னிலை மைக்குத் தக்கபடியும் மாறிக்கொள்ளுகிறது. இந்நா- உங்ஙள்கண் னேர் பார்க்க- எம்முடைய தேகம் ஊனே உறக்கமோ இல்லாமல், னுசிக்கு வெளியே சுவாசம் ஓடமல் இருக்கும் தன்மையைப் பழகிக்கொண்டதே! ஈசனையும் தன் வசப்படுத் திக்கொள்ளும் தவாதிக்க வல்லபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதே!

மகாசண்டாளன், முத்தினெறிக்காகாத பாவி என்ற னிலையில் இருப்பவன் இந்ந மனித தூலத்தில்தானிருக்கிறுன். எம்ஜன் அடக்கி மதித்து ஏறி ஈசனைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டுள்ள ஆதிமேந்நவ னீதினேர்க்கை சாயுச்சியச் செம்டி லும் இந்ந மனிதச் சட்டையில்தா னிருக்கிறார்கள். னிலைவுக் கெட்டா தவ விளைவு அது மகோண்ணத னிலையும், சிறிது சிந்திக்கினும் மகா அருவருப்பைத் தரும் அது பாதாள னிலையும்; இந்ந மனித தூலத்திலேயே இருக்கிறதே- இது என்ன ஆச்சரியம்!

ஆண்டவர்கள்:- பெரிய அறிவாளி என்ற ஒருவருடைய மூளையை, பலரூபாய்கள் கொடுத்து இன்ஷ்டிர் செய்து வைத் திருந்நு அவர் செத்ததும் அந்ந மூளையை எடுத்துக்கொண்டு போய் பெரும் செலவில் ஆராய்ச்சி செய்து ‘அறிவு’ அதில் எந்ந எல்லையில், எந்ந மாதிரி இருக்கிறது என்று காணத் தேடுகிறார்களே. அந்ந முயற்சியில் யாராவது, ஏதாவது வெற்றி கண முடியுமா? முடியாது. ஏவென்றில் ‘அது’ இல்லாத இடத்தில் தேடுவதால் அவர்கள் அதைக் காணப்போவதே இல்லை.

மனிதனுடைய இதயலோகத்தில் பிரஸ்மப் பிரகாசமாக விளங்கும் அந்ந அறிவுப் பொருள்- பஞ்சாட்சரம், அஷ்டாச-

சரம், காயத்திரி, கலிமா முதலாகிய சர்வ மூலமந்திரக்ஞனையும் தன்னகத்தே அடக்கி வைத்திருக்கும் பிரம்மமுடி வைரமணிப் பெட்டகமாக துலங்கானிற்கிறது. அதைத் தேவக்கண்கொண்டு பார்க்கிறவர்களே பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கிறதென்பதை இந்ந மண்ணுலக மக்கள் ஒருபோதும் அறியப் போவதில்லை.

அறிவை நேருக்குனேர் சந்தித்து அறிந்தவர்களுக்கு-சாவுடைய நேரத்தில் பத்து னரக அடையாளங்வள் இல்லாமல் போய், பத்து தேவ அடையாளங்வள் அவர்கள் மேனியில் காண விற்பது இங்கு பிரத்தியகூம். அடக்கம் செய்த பின், அவர்களின் உடலை மண் தீண்டாது.

மனித முளையில் அறிவைத் தேடுவது, முக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு னரகக் குவியலில் கஸ்தூரியைத் தேடுவது போலிருக்கிறது, கஸ்த்தூரியை எப்பவாவது அங்கு காணமுடியுமா? முடியாது.

87

ஆன்டவர்கள்:- உனக்கு ஒரு தெய்வப் பெயர் வைக்கப் பெற்றிருக்கிறதே- அது ஏன் என்று உனக்குத் தெரியுமா? பிரசவம் அதாவது பிறந்நது ‘சவம்’ என்ற அந்நப் பொல்லாத பெயர் உன் தலையில் இருந்நதினை மாற்றி, ஒரு தெய்வ மூம்ப் குட்டினார்கள். அந்ந மூத்துக்கு உரிய பொருளாகிய உன் உயிராகிய ஜீவனை, இந்ந உடலுள்ளபோதே உனது இதயாசனத்தில் ஸீ தரிசிக்கவில்லை யென்றால் கடைசியில் ‘சவம்’ என்ற ஆதிமதலிலிருந்ந அந்நப் பெயரே வந்து விடுகிறது.

உன் வீட்டில், ஸீ தேடி வைத்திருக்கும் உரல் உலக்கை முதலியனவாகிய ஓவ்வொன்றும் இருக்குமிடம் தெரிய மல்லவா? ஆம். ‘இவற்றை எல்லாம் உனக்குத் தேடித்தந்ந உன் உயிர் எங்கே இருக்கிறது? காட்டு’ என்றால் அது உன்

தேதத்தில் குடியிருக்கும் இடத்தை உன்னால் காட்டமுடிய வில்லையே. அப்படித் தெரியாமல் இருப்புதால்தான், கடைசி நேரத்தில் என்ன் அதைப் பற்றிக் கொண்டுபோய் சின்ன பின்னப்படுத்தி ஏரகிற்கு ஆளாக்கி விடுகிறோன்- இந்ந எச்ச ரிப்புச் சத்தம் இதோ உன் செவியில் கேட்டுவிட்டதே! அடுத்த கூணம் அதைத்தேடிக் காணும் முயற்சியில் முழு முச்சாக னீ கடுபடுவதுதான், மனித அறிவின் லக்ஷணம்.

88

ஆதி அக்ளியைப்பற்றிய வர்ணனை, இருக் வேதத்தில் பல நூற்றுக்கணக்கான ஸ்லோகங்களில் காணப்பெறுகிறது என்று சபையில் பேசப்பெற்றபோது:-

நூன்டவர்கள்:- உன் முக்கை பத்து பாகங்களாகப் பிரித்து வைத்து, உன் காதை ஏழு பாகங்களாக விரித்து வைவத்து, உன் வாயை பல பாகங்களாகப் பின்னப்படுத்தி வைத்துப் பார்த்தால் னீ ஒரு மனிதன் என்று சொல்லக் கூடிய ரூபம் தெரியுமா? தெரியாது. சொல்ல வேண்டிய ஒன்றை ‘சுள்’ என்று கேட்பவர் னினைவில்த் தைக்கும்படிச் சுறுக்கிக் கூர்கொண்ட வார்த்தைகளால் சொல்லவில்லை யென்றால், சொல்லிய பொருளின் இலக்ஷணம் எவர் அறிவுக்கும் திட்டமாய்ப் படாது.

ஆதி- ஆசின்ற தீ- சர்வமும் தானே ஆகி சர்வத்தையும் ஆக்குகின்ற தியானது, முதல் உற்பவ நேரத்தில் அந்ந மூத்தில் அழைக்கப் பெற்றது. அதுவே இக்கலிக்கடையில் மத்தி- மகா தீ-யாக சர்வவேத பீஜங்களாகிய மூலமந்நிரங்களைக் கைக்கொண்டு உருவெடுத்து வந்நுள்ளது. தன்னுடைய னினைவு வல்லபங்கொண்டு தொட்ட தொட்டத்தைத் தையும் வித்தியாத்தில் ஆக்குகின்ற அந்நத் தேவரூபம் என்ன தவாதிக்கப் பெருங்கருணை வல்லபம் உடையது என்று என்னிப் பாருங்களன்.

பன்னிரண்டு தேவ சன்னதங்கள் பெற்ற அவதார முத்தியே சிவன், மகதி என்றது அவரையே. அவரே இறுதி காலத்தில் தென் ஞாடையவராக விளங்கி னின்று, என்னட்ட வர்க்கும் இறைவனுகப் போற்றப்பெறுவார் என்பதுவே ஆணிப் பொன்னட்டு அருந்தவச் செம்மலாகிய மாணிக்க வாசகப்பிரானின் தீர்க்கதரிசனம். அந்நக் காலமும் அந்த அருந்தவமுதலும்- இதோ- உங்கள் தலை செழிக்க வந்து வாய்த்துக்கொண்டதே, இது என்ன தெய்வ வசந்தம்!

கண் காது முதலிய உன் அங்குக்குலங்கள் உன் இச்சைப்படி அடங்கி னடக்கின்றனவா? இல்லை. உன் தூக்கர், உன் கவாசம் உனக்கு அடங்கி னடக்கின்றனவா? இல்லை. அவற்றை எல்லாம் அடக்கி ஆளப் பழகிய பின் அல்லவோ உன் னினைவு ஒட்டம் உன் அகமுகத்தில் அடங்கி ஒடுங்கும். அவ்வண்ணம் அடங்காது மதம்கொண்டு னிற்கின்ற அவைகளை, அடக்கி ஆளுகின்ற மகா தவ வல்லபமே மதம். அந்ந மதம் இந்நா ஒரு மாணிட ரூபம் தாங்கி உன் முன் வந்நிருக்கிறது. சைவம் ஆகட்டும், வைணவமதம் ஆகட்டும், சௌராஷ்டிரமதம் ஆகட்டும், புத்தமதம் ஆகட்டும், சைனமதம் ஆகட்டும், கிரிஸ்துவமதம் ஆகட்டும், இஸ்லாமியமதம் ஆகட்டும், சீக்கியர்மதம் ஆகட்டும் எந்நக்கோடி காலத்தில் படைத்த எந்ந ஒரு மதமாகட்டும் அவையாவும் எம் கையடக்கமே என்று அந்ந மதம் செயல் னிருபணேயோடு அருளிச் செய்து, இக் கானகத்தில் கொடியேற்றி எல்லோரையும் கூவி அழைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதுவே ஆதி மதம். அதற்கு எமனை அடக்கி ஆளுவது என்பது ஒரு பெரிய காரியமா?

89

எம்பயத்தைத் தாண்டாத

எவ்வாழ்வும் வாழ்வுமல்ல

எம்பயத்தைக் கடந்திடலோ

எவ்வாழ்வும் வாழ்வாகும்

(ஆதிமெய் உதய பூரண வேதந்தம்- பக்கம் 432)

என்று எம் தெய்வமவர்கள் ‘எமாதையைத் தடுக்கும் என் திறம்’ என்ற நூலில் அருளிச் செய்து வைத்துள்ள இவ் விரண்டு வரிகளை மட்டும் படித்து, சிந்நித்து, எமபயத்தைக் கடத்தி வாழ்வளிக்கும் அந்நவள்ளை எங்கு வந்துள்ளார்கள் என்று தேடியடைந்து, அந்ந வாழ்வைக் கைப்பற்றினால் போதுமே. வேறு சாஸ்திரங்களையோ, நூற்களையோ படிக்கத் தேவையில்லையே. சர்வகால, சர்வவேத, சர்வமத உள்ளகத் தெய்வீகச் செயலானது அவ்வாறு கைப்பற்றின அவர்களின் கையகத்தாகுமே- என்று சபையில் பேசப் பெற்றபோது-

ஆண்டவர்கள்:- சர்வகால சர்வமதங்களையும் தன் கை வசம் அடக்கி வந்துள்ள ஒரு அதிவல்ல தீர்க்கரைத் தேடி, அவர்களின் திருச்சன்னிதி அடைந்து, அவர்களது பேரருள் உதவி கொண்டு, தன்ஜைப் பீடிக்க விற்கும் சாவைச் சாகடிக் கும் மெய் ஸாபகர அகழுக ஆற்றலை- மனித உடல் எடுத்த ஒருவன் இப்பவே பெறவில்லை என்றால் பிறகு அவனுக்கு வழிம் ஏது? இல்லவே இல்லை. எந்ந நேரத்தில் அவனை எடுத்து விழுப்பலாம் என்று எமனுடைய கோர விரிப்பாகிய சாவு அவன் தலையில் உட்கார்ந்து, கெத்து கெத்தென்று காத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, ‘வாழ்கிறோம்’ என்று அவன் விணைப்பது சரியாகுமா? ஆகாது- இறதியில் அவ்வளவும் அறிவற்ற அலங்கோலக் கூத்தாக முடிந்து, நரகத்தில் என்னைும் தங்கித் தரிக்கும் பேராபத்தாக வந்து சந்நித்து விடுமே! பிறகு ஏது உதவி?

சாவு வந்நதும் ஒருவனுக்கு வைக்கப்பெற்றிருந்த தெய்வ ஞம் பேர்த்து ஏறியப்பட்டு பினம் என்ற பெயர் வந்து விடுகிறதே- மனித உடலில் பிரதானியமானது வாயல்லவா? இந்ந உடலை வளர்க்கின்ற முக்கிய அங்கமல்லவா? ஆம். அது இந்ந உடலுக்கு எவ்வளவு பிரயோஜன முடையதாய், உதவி அளப்பதாய் இருந்து கொண்டிருக்கிறது? அதேபோல செவி, கண், முக்கு, கை, கால்கள் முதலிய யாவும் வெகு

முக்கியமானவைகளாக இருந்துகொண்டு இரவு பகல் ஓயாது உதவி புரிந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு ஒரு தலைமுறை காலம் தொண்டியியம் செய்துகொண்டிருக்கும் அவைகள், இந்ந உடலைவிட்டு உயிர் அப்பால் ணகர்ந்தநும், யாதொரு உதவியும் செய்யாமல் விரோதித்து இவ்வுடலைக் கைவிட்டு விடுகின்றன. இது பிரத்தியகும். ஆகவே அவற்றிற்கெல் லாம் ராஜா, உயிர் என்று திட்டமாகத் தெரிகிறது. ஒரு தலைமுறைகாலம் அவனிடத்தில் வாழ்ந்து உதவி செய்துகொண்டிருந்ந அந்ந உயிரை அவன் திரும்பிப் பார்க்காததால் ‘என்றிகெட்டபாவி’ என்ற அடையாளத்தை- எல்லோரும் காண அவன்மேல் பதித்து, னரசிற்குள் ஆக்கப்படுகிறன். அவ்வாறு போடுபோக்காக இருந்திராமல் தன் உயிரைத் தன் உடலுள்ளபோதே அவன் சந்தித்திருந்நால்- அந்ந உயிரே சர்வ ரகஷகத் தெய்வமாக னின்று அவனுக்கு உதவி யிருக்கும். அவன் தலையில் ஏற்றப்பெற்றிருந்த தெய்வஙும் பறிக்கப்பட்டு யினம் என்ற பெயரும் அவனுக்கு வந்திருக்காது.

90

ஸ்ரீமுஷ்ணத்திலிருக்கும் வசதியுள்ள செல்வந்தாகிய ஒரு விவசாயி ஏழைபொலக் கிழிந்ந உடைகளணிந்து கொண்டு தரிசனைக்கு வந்திருந்ததைக் கண்ணுற்ற-

ஆண்டவர்கள்:- ஜூரா- கௌஞ்சி, எம்மை ஆண்டு கொண்ட குகுதிலக ஞாகமவர்கள், சர்வத்தையும் துறந்ந ஒரு ஏழையாக இருந்தார்கள். ஆகவே அவர்களிடமிருந்து, இந்ந யுகனீதி அருள் னிறை மெய்ஞ்ஞானத்தை இறைஞ்ஞிக் கேட்டு பிகையாகக் கையேந்திப் பெறவேண்டியதாயிற்று. அந்ந லக்ஷியத்தோடு அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து சென்ற மூம், சர்வத்தையும் இழந்ந ஒரு ஏழை பரதேசியாகி, இரு பத்தி ஓராண்டு காலங்கள் ‘ஏழைக்குள் ஏழையாக’ அவர்

களின் திருவடி ஸ்ரீழலில் வாழ்ந்து, சதுர் யுகாந்நங்களுக்கும் சர்வ சோங்கு அகமிய செல்வங்களுக்கும் விளைவு உதய வித்தாகிய மெய்வழித் தொழுவகத்தில் எல்லா மனுமக்களையும் ஆக்கும் இத் தெய்வீக பரம ஞானத்தைப் பெற்றோம்.

அந்த சத்திய ஒரு முனைக் கூரில் எம்மைப்போல் தளராது னின்று இந்நஞ்ஞானத்தைப்பெற, அழிகளிக் கடைனேர மாகிய இது காலம், ஒரு மனுத்தலைகூட இல்லை என்பதை அறிந்தோம். ஆகவே முன் சென்ற காலங்களில் மெய்ஞ்ஞான மகத்துக்கள் வழிவழி னடத்தி வந்ந தேவ சட்டத்தினை மாற்றி, மிக எளிமையான புதுப்பாதை அமைத்து, எம் மெய்வழியை னடத்தி வருகிறோம். அதனால்தான் அறுபத்தொன்பது சாதி களைச் சேர்ந்த பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் சீவேச ஏற்றச் செவ்வியல் வழியாகிய இந்ந மெய்யை இப்போது பின்பற்றி, எமனானுகா சத்திய பரிசுத்த தவாதிக்க யேட்டில் ஏற்றப் பெற்று ஏறி வாழ்கிறோர்கள்.

எமக்குப் பெண்டு பின்னைகள், பேரன் பேத்திகள், ஆக மொத்தம் முப்பத்தி னன்கு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படி இகபோக சம்பத்துடன் கூடிய இக்கலிக்கடைக்கு வேண்டிய, பணக்கார தர்பார் ஜீவசீம்மரசன ஞானம்' னும் கொண்டு வந்நி ருக்கிறோம். ஆகவே னீங்களும் எம்முன்னர் பணக்காரனுகவே னடை உடையில் ஆசி, எம் தேவாமக்களைப்போல் இந்ந னிஜீ னிதி லாபகர தெய்வ ஞானத்தைப் பெற வேண்டும் ஜூயா! எம்முடைய காலத்தில் இதைத்தவிர வேறு வழியில்லை.

91

ஒரு ரிடயர்டு ஜில்லா கலெக்டர் தினந்தோறும் திருப் பரங்குன்றம் மலையை வலம் வந்ந பின் விட்டில் பூஜை முடித்து சாப்பிட்டு வருகிறார். இவ்வாறு தொடர்ந்து செய்து வந்நால் தனக்கு முத்திப்பேறு கிட்டும் என்று னினைக்கிறார் என அவரு

கடய என்பர், மெய்வழி அங்குத்தினர் ஒருவர் சப்பயில் தெரிவித்தபோது -

ஞூண்டவர்கள்:- அவர் கலெக்டராக உத்தியோகம் வகித்து வந்நபோது, அவருடைய மேலதிகாரியாகிய எஜ் மானர் ஒருவருடைய சொற்படி கேட்டுச் சிறிதும் தவற்றில்லா மல் னடந்நதால்லவா தன் உயர் பதவியின் பலனைப் பெற்று வந்நார்? ஆம். அழிந்நபோகிற இந்நக் காரியத் திற்கே ஒரு எஜ்மானும், அவர் உத்திரவும், அதன்படி மிர ஓத னடக்கையும் வேண்டி இருக்கிறதே- அவ்வாறிருக்க வித்திய முத்திப் பரமபத வழிவைக் கைபோடும் இந்ந வேலைக்கு ஒரு எஜ்மான் வேண்டாமா? அவர் வகுத்த ஸீதி னேறி உத்திரவு வேண்டாமா? அதனைப் பின்பற்றி னடக்கும் னேர்கொண்ட னடக்கை வேண்டாமா? தன் யோஜனைப்படி தான்தோன்றித்தனமாக னடந்நால் ஏதாவது பலன் வருமா? சாராது.

பூமியில் வாழும் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் அதுஅதற் கான தூலம் தரப்பெற்றுள்ளது. அந்நத் தூலத்தோடு இந்நப் பூமியில்தான் வாழலாமே ஓழிய, ஜஸ்த்தினுள் சென்று ஜலம் வாழ் ஜந்நுக்களைப்போல வாழ முடியுமா? முடியாது. ஜஸ்த்தில் வாழ வேணுமானால் அதற்கான வேறொரு தூலம் தரப்பெறவேணும். அதேபோல மீமுடைய இந்ந அனித்திய தூலத்தோடு, அனித்திய உலகப் பாட்டின் வரவினைக் கை முதலாக வைத்துக்கொண்டு, னித்திய உலகில் புகுந்ந வாழ முடியாது. அதற்குரிய அழியாத ஸித்திய தூலம் ஒன்று வேண்டும். கைமுதலும் வேண்டும். அந்நப் பரமபத-வரம் மணித் தூலத்தையும், னித்திய ஸீதி முதலையும், இந்ந அழிதேகத்திலிருக்கும்போதே ஜீவ தயாபரராகிய ஒரு சற்குரு பிரானிட-மிருந்து கெஞ்சிக்கேட்டுக் காருண்யப் பரிசு பதமாகப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு அவர்களின் தனிப்

பெரும் உதவிகொண்டு அந்த னித்திய தூல வாழ்வில் குடிபுத்து பழகித் தேர்ந்து கொள்வேண்டும். இதுவே ஜிவ சிம்மாசனப் போக்கு வரத்துப் பெற்ற மதிவால் மகத்துக்கள் கண்டு, ணடந்த பாதை.

மேற்சொன்ன வழிமுறையில் ஒருவர் தலையிட்டு னிலை தெய்வ வாழ்வில் ஈடுபடாவிட்டால், சாவுடைய சந்திப்பில், ஸரக தூலமாகிய பேய்த் தூலம் தானேவெந்து சித்தித்துவிடும். ஜிவ வாழ்விற்கு வேண்டிய இந்ந அதிமுக்கிய ஏச்சரிக்கை தந்து, அவருக்கு உஜார் கொடுக்கிறவர்கள் எவரையும் அவர் சந்திக்கவில்லை, பாவர். ஆகவே சிவன் வருவாரென்று எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்து எப்னைச் சந்திக்க னிற்கிறோர்.

92

(திருநெல்வேலி ஜில்லா, சீஞ்சிரம் சி.ஐ.ஏ சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்-திரு முஸ்லீம் ஆலயத்திற்கு வந்திருந்தபோது)

ஙுண்டவர்கள்:- எல்லோரும் பார்த்துக் காறித்துப்ப, தீட்டு கசப்பு ஜலம் வெளியாகி, ஏறி ளைங்கெட்டு அல்லை யாகும் அனியாய மரணப்பிழப்பைப்பற்றிச் செவியில் கேட்டும் ஒருவனுக்கு அச்சம் வரவில்லையென்றால் அவனுக்கு மான ஈனம் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

வந்திருந்தவர்:- னியாயமென்று அறிவுக்குப்பட்டு உங்கள் மெய்வழியில் னுண் சேர்ந்துகொண்டபின் எங்குள் முஸ்லீம் சமுகத்தினிடத்தில் போனால், அவர்கள் என்னை வெறுத்து டால் இன்னல்களுக்குள்ளாக்குவார்களே என்று அச்சமாயிருக்கிறது. இந்ந அச்சமான எல்லைம் பலருக்கு ஏற்படலாமே.

ஙுண்டவர்கள்:- இதில் சேர்ந்து, உங்கள் கல்பகத்தில் வோத விதிப்படிக் கல்மாப்பொருளைப் பிரகாச ரூபமாகத் தரி சீனை செய்வது ஹராமான செயலா? ‘கல்மாப் பொருளைத் தன்னகத்தில் ஒருவன் அறியாவிடில் சாவுடைய சந்திப்பில்

கசப்பு வெளியாகி பாவி என்ற அடையாளம் வந்துவிடும் என்பது இறைவன் தீர்ப்பாக்கே. அதை மீறி ணடந்து ஏர கத்திற்கு னன் தாக்கலாவதை னீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? என்று னீங்கள் அவர்களைக்கெட்டால் என்ன சொல்லார்கள்?

வந்திருந்தவர்:- ஏரக சுவர்க்கத்தில் எனக்கே னம்பிக்கையில்லையே- பின்- அவர்களிடம்போய் னன் எப்படி, னீங்கள் சொல்லியதைக் கேட்கப்போகிறேன்?

ஞன்டவர்கள்:- ஏரக சுவர்க்கத்தைப்பற்றிச் சாயம் னேர்ந்தால் பின்னே பேசுவோம். அதற்கு முன், னீ அறிய வேண்டியது ஒன்றிருக்கிறது. உனக்கு எல்லா உதவியும் செய்து கொண்டிருக்கிற ஹயாத்தாகியா உயிர் உன்னிடத்தில் தானே இருக்கிறது? அதை னீ எப்பவாவது பர்த்திருக்கிறுயா? பார்க்க இச்செயாவது வந்திருக்கிறதா? இல்லை- தன்னிடத்திலே ஒருதலைமுறை காலம் குடியேறியிருக்கிற தன் ஜீவனை பார்க்காதவனிடத்தில், பார்க்க ஆசைகூட வராதவ னிடத்தில், ஹக்காகிய இந்ந மெய்யை எடுத்துக்கூறினால் என்ன புரியும் என்ற எண்ணம் வருகிறது. அதிருக்கட்டும்- உலகம் முழுவதிலும் உணவுப் பிரச்சினைதானே இப்பப் பெரிசாகயிருக்கு. எம்மைப்போல னீயும் உணவில்லாமல் பழகிக்கொண்டால் என்ன தௌலத்தாயிருக்கும்!

(தங்கள் வலது கரத்தை னீட்டிக்காட்டி) இது எமக்கு னல்லாத் தெரியது. இதைபோல இந்நப் பூமியிலுள்ள மரம் செடி கொடி மலை அருவி ஆறு முதலிய யாவும் தெரியாது. ஆகாயத்திலுள்ள சந்திர சூரியாள் னகூத்திராதிகள் தெரி யாது. எமக்குத் தெரிவது போல உனக்கும் தெரிகிறதல்லவா? ஆர். இப்படி சர்வமும் தெரிந்நாலும்- ஓன்று- அதுதான், உன் முகம், உனக்குத் தெரியவில்லை. எல்லாவற்றிலும் எது மிக முக்கியமானது? உன் முகம்தானே. தன்னைத்தான் சந்திப்பாது என்பது அதுதான். இது பேச்கக்குள்ளே பேச்சு-

எம்மடத்தில் மறுபிறப்புப்பெற்ற எம் மக்கள்தான் அதைப் பற்றி அறிவார்கள்.

ஓரு தெய்வக் கண்ணுடியின் உதவிகொண்டு தன் கீநத் தான் சந்திக்கிற ஹக்காகிய செயலைப் பழகிக்கொள்வதே சைவம். அதுவேதான் இஸ்லாம்.

பஞ்சூடு தமும்க டந்துமே மெள்ளமுப்
பாழையும் தள்ளியங்கே உன்னில்
கொஞ்சுமாய்க் கண்டகொலுவாச னக்கரு
லூரையு மேகடந்து அயினென்
நஞ்சுன மீமேமு கம்மதுக் கண்ணுடி
யாம்மூரீ தாம்பாதம் இது
ஹக்கான வன்னீதம் குரு பாதம்
வாக்கே போத மிதான-
கலிமாவை னும்பெரு முத்தெதான்றி லங்கியே
கானுதின் சானுக்குள்ளே'

என்று னும் பாடி வைத்துள்ள மூர்துச் சுருக்கத்தில் மேற் சொன்ன செயலைப்பற்றி விளக்கமாகக் கூறியிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி உனக்குத் தெளிவு பிறங்கு னும் பேசுவோம். ஆலை இருந்து கேட்கத்தான் உனக்கு னேரமில்லை.

93

(8-6-75) மெய்யைவிட்டுத் தவறிவிட்ட ஓரு பானியின் வீட்டிற்கு, சபையில் முக்கிய பொறுப்பு வகிக்கும் ஒருவர், போய்விட்டு வந்நதற்காக அவரது சிரத்தில் அணிந்திருந்த மெய்வழி அடையாளச் சின்னமாகிய காஷாய ரக்கிப்புச்சீரா தெய்வ உத்திரவுக்கு எடுக்கப்பட்டது. பிறகு அவர், சன்னிதி யில் மன்றாடுக் கேட்டு மன்னிப்புப்பெற்றார். பிராயச்சித்தம் செய்யப்பெற்று, சபையில் மறுபடியும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்றார்- அதுனேரம்,

ஆன்டவர்கள்:- ‘ஆன்டவர்களுக்கு இந்நக் காரியம் தெரியக்கூடாது’ என்று ஒரு செயலை வீச செய்ய னினைக்கும் போதே, உன்னுடைய னினைவு அலகையாகி விடுகிறது. படுபாதாளத்திற்கு உன்னை இழுத்துச் செல்லும் இந்ந ஆபத்துப்பற்றி உனக்கு இதுவரை தெரியுமா? தெரியாது.

எம் உள்ளத்திலிருந்து ஒருவணை, ஆகாதவன் என்று எடுத்தெறிந்த பின், மெய்வழிச்சபை ஏட்டில் அவன் நம்பர் இருந்நால் அவனுக்கு முத்தி வந்துவிடுமா? வராது. சபை என்பது எம் னினைவா அல்லது ஏடா?

சபையோர்:- தெய்வமார்களின் னினைவுதான்.

ஆன்டவர்கள்:- மூம் திருப்பத்தூரில் இருந்துகொண்டு சபையை னாடத்திவரும் காலத்தில், பிரம்மோபதேசம் பெற வந்நவர்களிடம் உறுதிமொழிப்பத்திரம் எழுதி வாங்கினேனே. அதில், ‘பிரம்மோபதேச தேவராகசியத்தை எக்காலத்தும் யாவரிடத்தும் எக்காரணத்தைக்கொண்டும் என்னுடைய செயல் சொல் எண்ணம் இம் மூன்றில் ஒன்றிலேனும் வெளி யிடமாட்டேன். இது சத்தியம் சத்தியம் சத்தியம்’ என்ற வாசகத்தை எழுதிப் படிக்கச் சொல்லி ஒருவணை சத்திய மேடையில் ஏற்றினேம். பிறகு காலர் செல்லச்செல்ல, தெய்வத் துரோக ஆத்மத்துரோகிகள் சிலர் சபையில் சேர்ந்து உபதேசம் பெற்றியின், தங்கள் பழிபாதக வஞ்ஞத்தன மலிவினால் மெய்யையிட்டு விலகினிட்டார்கள். ஒரு அழுகிப்போன வெற்றிலையை சேர்ந்து எல்லா னல்ல வெற்றிலைகளும் கெட்டுப் பாழுகி விடுமல்லவா? ஆர். அதுபோல அந்தச் சண்டாளத்துரேஷ்களோடு சம்பந்தம் வைத்துக் கொள்ளுகிற னன் மனத்தார்களும் கெட்டுப் பாழுகிவிடும் ஆபத்து உள்ளதே என்பதை னினைந்து அதை எச்சரித்து அறிவுட்டுவதற்காகவே ‘அன்றியும் மெய்யையிட்டுத் தவறிவிட்ட பாலிக ஜோடு னான் யாதொரு சம்பந்தமும் வைத்துக்கொள்ளவே

மாட்டேன், என்ற வாசகத்தையும் பிரம்மோபதேச உறுதி மொழிப் பத்திரத்தில் சேர்த்து, அச்சேற்றி, அதைப்படிக்கச் சொல்லி சத்தியம் வாங்கினாலும். பஞ்சுமாபாதகத்தைக் கூடச் சொல்லாமல் இதை வலியுறுத்தி சொல்லச் சொல்லி சத்தியம் வாங்கினாலும் என்றால், மெய்யைவிட்டுத் தவறிவிட்ட பாவிக ளோடு உறவு கொள்வது என்ன சண்டாளத்தனமானது என்பதை இப்ப னினைத்துப்பாருங்கவன். தவறிவிட்ட என்றால் செத்துப் பினமாகிவிட்ட என்றுதானே அர்த்தம்.

இந்ந சத்திய வரம்பின் உச்சத்தினைத் திட்டமாக அறிந்து பரிசுத்தத்தில் மீம் சபை, காபந்து கட்டுமானத் துடன், திருப்பிய னள் இது.

94

ஆண்டவர்கள்:- னவனீதம் என்றும் புது வெண்ணெய் என்ற எண்ணைந்தான் எல்லோருக்கும் வரும். ஆனால் அதற்கு மெய் அர்த்தம் வேறொன்றிருக்கிறது. அனீதத்தில், அழிவை கோக்கி வேகமாய்ப் பாய்ந்து செல்லுகின்ற னவத்துவாரங்களாகிய ஒன்பது வாசல்களையும் உட்டாளிட்டு, அவற்றை மெய்னெறி னீதத்தின்பால்த் திருப்பி ஆக்கும் தவோன்னதச் செயலே னவனீதம். அத்செயல் கைவரவாவைரே னவனீத கிருஷ்ணன்.

சுடையோர்:- அகமிய தவச்செயலைக் குறிக்கும் இந்ந மெய் அர்த்தம் எவர் னினைவுக்கும் எட்டப்படாதது தெய்வமே! என்று உள்ளம் உருசி சங்னிதியில் வின்னப்பித்தபின்- பாசு பதத்தவக்கோலப்பா (ஆண்டவர்கள் மான்மியம் - பக்கம் 223)ல் வரும் னீதனெறி தவ ஏற்றத்தை விரித்து, ஒதப் பெற்றுள்ள வரிகளாகிய

முத்திமே டேறியத் ரதிசையில்- உத் திரதிசையில்
சித்திவி ளாகக்கு கையுங்கவன்④

சித்திவி ஓக்கு கையிலேறி- கு கையிலேறி
 முத்திவி ருட்சத்த டனியிலில்
 சுத்தம் வாட்டுத்தெ வித்தெதுத்த- தெ வித்தெதுத்த
 ஒத்தைம னப்படைத் தான்றினின்றுர்
 ஊன்றிஉ ரத்தொரு காலில்னின்றுர்- காலில்னின்றுர்
 ஒரைந்தும் னன்குமுள்த் தாளதிட்டுத்
 தாளிட்டு மேமாடி தான்திறக்க- தான்திறக்கத்
 தன்னிக ரற்றத வத்துறைந்தார்
 காரியம் வீறிட்டெ முந்நவத்தால்- ஏ முந்நவத்தால்
 காமக்கு ரோதர்தா யாதியெல்லாம்
 னீறியி டந்துபொ டிபடவே- பொ டிபடவே
 னின்றனி லைபெய ராதுனின்றுர்
 மேருகி ரித்தவம் பூண்டவரே- பூண்டவரே
 மேதனி மக்கட்கி ரய்விவந்தார்
 என்பதைப் பாடித் தோத்தரித்து மகிழ்ச்சி பெருக னின்றுர்கள்.

95

ஆண்டவர்கள்:- இந்நப் பூமியானது தங்கம் வெள்ளி
 முதலிய உலோகங்ஙளையும் வைரம், வைசீரியம் முதலாகிய
 னவரத்தினங்ஙளையும் உண்டாக்குகிறது. இன்னும் இதனிடத்தில் எந்ந ஒரு வித்தைப்போட்டாலும் அதற்கு வேண்டிய
 ரஸ்தைக் கொடுத்து வளர்ப்பிக்கின்றது. இவ்வாறு கோடா
 கோடியான செடி கொடி புல் பூண்டு மர வகைகளை உற்பவம்
 செய்வித்து, மனிதன் முதலாகிய சகல ஜீவராசிகளுக்கும்
 வேண்டிய வேறுவேறு காரசார உணவுக்கோடி சங்கங்ஙளை
 காலகாலம் அனந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்ந உன்னத
 வளம் பெற்ற பூமாதேவியினிடத்தில்லாபரிசுத்தஜீவப் பிரசாண
 மானவர்களை அடக்கம் செய்தால், அவர்கள் உடல், அழியாத
 னித்திய உலகிற்கான பொன் உடலாக விளைவேற்றம்
 பெறுவதற்குரிய, ரஸ்துக்களை ஊட்டி வளர்ப்பிக்கின்றது.

ஆனால் அதே மண்ணில் ஜீவவித்து சிதறிக் கசப்பு தீட்டு பின்னாற்று ஜூஸம் வெளியாகிச் செத்தபாவியைப்புதைத்தால், அவன் தேங்க அழுகி இத்துப் போவதால், உருவில்லாமல் மண்ணேடு மண்ணுதுப்படி ஆக்கிவிடுகிறது. அப்படி அழிந்து மண்ணுதும் பாவி- 200 அடி எனைம், 200 அடி அகலம், 200 அடி ஆழமுடைய பூமியை ஏற்றித்துக் கொடுத்துவிடுகிறான். மேற் சொன்னபடி அவன் உடல் மண்ணேடு மண்ணுக்கப் போவதற்குள் கொடிய னெருப்பால் தகிக்கப்படும் னெடுனை வேதனையை அனுபவிக்கிறான். அவன் உடலில் உள்ள மாமிச பாகம் முதலில் சுலபமாக அழிந்துவிடும். ஆனால் அவன் தேகத்திலுள்ள கோடிக்கணக்கான சிறிய பெரிய னரம்புகள் லேசில் அழிவதில்லை. கடைசி னரம்பு இத்து மடியும்வரை கொடிய அக்னியில் அவன் வேகும் வாதையை அனுபவித்தே தீரவேணும். இவ்வாரூன சகிக்கொண வேதனையில் னெடுங்காலம் னீடித்து அவன் துன்பப்படுவதைக்கண்டு இரக்கமுற்றே, பாவியின் பின்ததை னெருப்பிலிட்டுக் கொளுத்துவது புண்ணியம் என்ற தேவ சட்டத்தை வேதவியாச பகவான் எடுத்து வைத்தார். அவ்வாறு அவன் தக னம் செய்யப்படுவதால், னரம்புகள் ணந்துபோகும்வரை மண்ணில் வேகுவதால் ஏற்படும் னீடியா அவஸ்தை ஒரு சில மணினேரத்தில் அனுபவித்துத் தீர்ந்துவிடுகிறது. அதோடு கூட அவனால் ஏற்றிக்கப்பட்டுக்கொடும் 200கன அடி பூமியும் கொடாமல் தப்பிக்கிறது. பாவியைக் கொளுத்தப்படவேண்டும் என்ற சட்டத்தை வேதனியாசர், இப்பாரத பூமியில் எடுத்து வைக்காமலிருந்தால், மை புண்ணிய பூமியாகிய இத் தெய்வ பூமி விரைவில் கெட்டு ஏறிப்போயிருக்கும். மிறகு அதைச் சுத்திகரிக்க, பிரளியத்தை வெசு பக்கத்தில் கொண்டுவர னேர்ந்திருக்கும். மலைகளையும் கடல்களையும் பாரப்பெரிய மரங்களையும் கோடாகோடியான செடி கொடிகளையும் எண்ணற்ற ஜீவராசிகளையும் தூக்கிச் சுமந்து சுழன்று வரும்

இந்தப் பூமிக்கு மனிதனின் இந்தப் பவப்பாறே சூதமுயாகத் தோன்றுகிறது. இந்நசத்திய னடைமுறைகளை அறியாதவர்கள், ‘செத்தவர்கள் ஓல்லோரையும் னெருப்பில் போட்டுக் கொண்டதுவது புண்ணியும்’ என்று செய்ய ஆரம்பித்து, சைவ வைணவ புத்தமக்களிடை பரவிமாற்றமுடியாத ஏற்றத்தில் வலுத்து னிலைத்துவிட்டது. இன்னேரு பக்கம், சிறிஸ் துவ இஸ்லாமிய மக்கள், பரிசுத்த ஜீவப்பிரயாணர்களுக்கு செய்யவேண்டிய னடைமுறையை, செத்த பாவிகள் எல்லோருக்கும் செய்து பூமியை ஏற்றத்து வருகிறார்கள்.

மேலே விவரித்து வெளியாக்கியபார ரகசியங்களை மூம் எடுத்துச் சொல்லாவிட்டால், னிங்கங்காக யூகித்து எந்நக்காலத்திலாவது அறிய முடியுமா? முடியாது. தெய்வ னீதி வரன் முறைச் செயல்களில் வைத்து இவை கட்டாயம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அதி முக்கியமான ரகசிய விடவுகள் அல்லவா? ஆம்.

எப்படியோ னிங்கங் இங்கு வந்து இந்ந மெய்வழிக்குள் ஆனதால், இறைவன் செய் னன்றியாகிய எட்டாப் பெருங்கடனை, ஏழாம் பிறப்புடலம் எடுக்க வைத்துத், தீர்த்ததோடின்றி, உண்டாக்கலத்தை ஏற்றுப்போல் பூமியை 200கனாடி அளவிற்கு கெடுத்து ஏற்றுக்கொள்ள வாவத் தையும் உங்கள்பால் னிவர்த்திக்கப்பெற்றது.

இறைவன் மனிதனை அழியாத னித்திய வஸ்து னித்திகளைக்கொண்டு படைத்துள்ளார். இவ்வாறு மகா உன்னதத்தில் உண்டாக்கப்பெற்ற இந்ந அறிவு உடல் இருக்கும்போதே என்னனுக்கா சத்திய பரிசுத்தவானுக ஒரு வன் - இந்ந எல்லையை அடைந்து ஆகிக்கொள்ளவில்லையென்றால் - அதே னித்திய வித்து கடைசியில் கெட்டு மாறி சுகிக்கொண்ட கூடிய ஏற்ற அவைக்கையில் னித்திய வித்தாக ஆகினிடுகிறது, சுர இருக்கிற னெடுங்கால னரக வாழ்க்கைத்

குரிய தூலத்திற்கும் அதுவே முதல் முளையாக னின்று கொள்ளுகிறது. இதை அறிவித்து அறிந்து, தப்பிப்பது என்பது கோடியில் ஒருவருக்குத்தான் கிட்டும்.

பெரியோர்கள் தங்கள் கரத்தில் வைத்துள்ள தெய்வ முதலாகிய பிரணவத்தை ஒருவனுக்குக் கட்டாயப்படுத்திக் கொடுக்கமுடியாதே. தானே விரும்பி வந்து இணங்கிப் பழகி பணிந்து கேட்டு காத்துக்கிடக்கின்றவனுக்கு அளிக்கப்பெறு கின்ற பொருளாச்சே அது. அவ்வாருன ஆத்திரம் பொது வாக மக்களிடம் ஏது? ஆகவே னித்திய உடலைக் கைபெருத பாவிகள்தானே எங்கும் அதிகமாய் இருப்பார்கள்? அவ்வளவு பேர்களையும் இது காலர்வரை மண்ணில் புதைத்திருந்தால், இந்தப்பாரத யூம் எந்ந அதோகதியை அடைந்திருக்கும்? வேத வியாசபகவான் அதைத் தடுத்து இத்தேவ யூமியைக் காப்பாற்றினார் என்பது எம் கையகத்தான் உங்களுக்கல் லாது வேறு எவருக்காவது அறிய வருமா? வரவே வராது.

96

ஆண்டவர்கள்:- பிரசவம் (பிறந்தநு சவர்)- சவம் என்ற அந்ந அவப்பெயரை மாற்ற, மனுவாய்ப் பிறந்த வனுக்கு, ஒரு தெய்வ னுமம் வைக்கிறார்கள். தங்கவராஜ் என்ற ஒரு பெயர் வைக்கப்பெற்றால், அந்ந னுமத்திற்குரிய தெய்வப் பொருளைத் தங்கைத்தில் தேடி அடையட்டும் என்பதுவே பெரியோர்களின் ஞேக்கார்- ஆனால் என்ன பாவமோ, சிலர் தங்கவராஜ் னுடார், அதாவது தங்கவராஜை னுடாதவர், என்று பொருள்படும்படி பெயரை மாற்றி வைத்துக்கொள்கிறார்கள்.

அந்நத் தெய்வமுதலை னுடார், அதாவது னுடாதவர், என்பதற்குப்பதிலாக அந்நத் தெய்வ னுட்டற்குரியவர், அந்ந னுட்டைச் சேர்ந்தவர் என்று பொருள் விளங்க தங்கவராஜ் னுட்டார் என்ற னுமம் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாதா!

பாவத்தைனுடார், தீமையை நுடார் என்ற பெயர்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் சிவசாமினுடார், இரத்தின சபாபதி னுடார் என்ற மும்கூலை வைத்துக் கொள்ளலாமா? வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இதைப்பற்றி அவர்கள் அறிவே யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வர மூம் விட்டுவிடுகிறோம்.

97

சிரிக்க வேண்டியதிற்கு சிரிக்கும் குணம் ஆண்களுக்கு 36 வயது வரை இருக்கும். அந்ந வயதிற்குமேல், இந்ந அழிந்நுபோகிற உலகப் பொருள்களின் மேல் வைக்கும் பற்றுச்சிய அழுத்தமான பாரம், ஜீவன் மேல் கணமாக ஏறி உட்கார்ந்நு கொள்வதால், அவர்களுக்குச் சிரிப்பு லேசிஸ் வருவதில்லை.

ஆனால் பெண்கள் அப்படியல்ல. கிட்டத்தட்ட அறுவது வயது வரை கூட, அவர்களுக்கு சிரிக்க வேண்டியதிற்குச் சிரிக்கும் குணம் இருக்கும்.

98

தீமையே னிறைந்ந ஒருவனுக்கு னன்மை செய்தால் தீமைதான் வரும். ஆகவே தீமைக்குத் தீமை செய்யலாமா? அதுவும் செய்யக்கூடாது. தீமை செய்தவனுக்குத் தீமை செய்தால் தொடர்ந்ந ணெடுகைத் தீமையே அனுபவிக்க வரும். ஆகவே அந் தீயவனின் பார்வைகூடப் படாமல் விலகித் தப்பித்துக்கொள்வதே உத்தமம்.

99

தன் என்ற ஜீவகுதையாகிய ஆலயத்திற்குள் கூட்டுக் கொண்டுபோய், அங்கு குடி ஏற்றி வைக்கின்ற ஒரு தெய்வ ஆசானின் ஞேக்கிற்கு இணங்கி ணடத்தலே தன்னியறிந்நு தவம் செய்தலாகும். அதையோ அறம் செய்தல் என்று வேதங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

ஒரு பாக்ஸி டிரைவர் ஆண்டவர்களைத் தரிசிக்க வந்தார்: அவரைப் பார்த்து-

ஆண்டவர்கள்:- ஏங்கே வந்திருக்கு?

வந்திருந்தார்:- பெரியோர்கள் என்று அன்கேள்விப் பட்டேன். ஆகவே உங்களைத் தரிசிக்க வந்தேன்.

ஆண்டவர்கள்:- எம்மைப் பார்த்ததானே வந்திருக்கு?

வந்திருந்தார்:- ஆம்.

ஆண்டவர்கள்:- பார்க்கிறது தரிசினை என்றால் - ஐங்குள் எம்மைத் தரிசினை பண்ணினிய்கு. மூம் உங்களைத் தரிசினை புண்ணினாலும் என்று மூம் சொல்கிறோம் - அது சரிதானே? (வந்திருந்தார் தான் ஏதோ தவருகப் பேசிவிட்டதாக என்னிப் பயந்து விற்க)

தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்:- மூம் சொல்வதை என்றாகக் கானா. தரிசினை என்பது பார்ப்பதல்ல. அறியாத மூபர் காாகிய வேடதாரிகள் தங்கள் வயிற்றுப்பாட்டிற்கு மக்க எறிவை இப்படிச் சொல்லிப் பாழாக்கி விட்டான்கள். ‘சர்வத் தையும்படைத்தது மனிதனுக்காக, மனிதனைப் படைத்தது தன்னைவனங்கு’ என்ற பெரியோர்களின் வாக்கை ஐங்கீட்டிருப்பாயல்லவா? அதில், தன்னை வனங்கு என்று கூறப்பெற்றது, தன் ஜீவனுகிய தன் கடத்துள் இருக்கிற கடவுளைச் சுந்தித்துவனங்குவதே ஆகும். அவ்வாறு மெய்ப் பொருளை மெய்யாகச் சுந்தித்து வனங்கும் வனக்கத்தையே ‘தரிசினை’ என்றார்கள். இங்கு வந்தால் இந்ந வேதரகசி யத்தை அறிந்து கொண்டாய். சரி உன் வேலைக்குப் புறப் படு. (வந்திருந்தார் விட்டபெற்றுச் சென்றார்.)

(25-12-1975) சத்தியப்பிடி மூப்பர்களாகிய சபையின் அமிர்வாகவுத்தார்கள் எல்லோரையும் முன் வரிசையில் வந்து அமர்ச்செய்து-

ஆண்டவர்கள்:- சபைக்காரர் முதல் எல்லோரும் ஒம் சொல்லப்போவதை என்றாகக் கவனியும்கள். ஏங்கள், உங்கள் பேச்சாலோ செயலாலோ யாருக்கும் எம்மை சேர்ப்பதை யாக்கிவிடக்கூடாது. இதில் உங்களுக்கு மிகுந்த எச்சரிக்கை வேண்டும். ஒருவன் எவ்வளவு வஞ்ஞக்கும் இருந்நாலும், போக்கிரியாக இருந்நாலும், சண்டாளுக் கூட இருந்நாலும் சாவைக் கண்டதும் பயப்படுபவன்தானே. அதன் சகிக்க முடியாத கோர அமளி னெருக்குதலில் சிக்கிக்கொண்டு தவிக்கப் போகிறவன்தானே - எவர் உதவியும் வந்து எட்டித் தீண்டப்படாத அந்ந அவஸ்தை நேரத்தில், எமனதுகையில் மாட்டிக்கொண்டு விழிக்கும் அந்நக் கொடிய சந்நிப்பில், அவன் எம்மை உதவிக்காகத் தேடி, கட்டாயம் னினைப்பான். அப்படி னினைக்கும்போது, ‘ஞம் அவனுக்குப் பகையில்லை’ என்ற எண்ணம் அவனுக்கு வரும்படி இங்கே சபையில் னிர்வாகஸ்தர்களாகிய உங்கள் ஏடைமுறைப் பேச்சு செயல் கள் எல்லாம் இருக்க வேண்டும். அவனும் உங்களைப்போல் மனித உருத்தானே - இத் தேகத்தில் இருக்கும்போது தவறு செய்வது யாருக்கும் இயல்புதானே - சாவாகிய, மீட்பே இல்லாத னெடுங்கால அவஸ்தையில் அவன் போய்ச் சிக்கிக் கொள்ளலர்மா - சிக்கிக் கொள்ளலே கூடாது என்ற இரக்கம் உங்கள் யாவருக்கும் வரவேண்டும். எமது உள்ளம் எந்ந ஒரு மனுவும் அப்படிச் சிக்கிக் கொள்வதற்கு சம்மதிக்கவே சம்மதிக்காது. ஆகவே உஜார். இதை மறந்து விட மாட்டார்களே?

னிர்வாகஸ்தர்கள்:- (கண்களில் ஏங்கெருக) இந்நப் பேரிரக்க பெருங்கருளை ஜீவரக்ஷிப்புக்கான உத்தரவை ஒரு போதும் கூற மறந்து விடமாட்டோம்.

102

ஆண்டவர்கள்:- ஒரு துணி மிக அழுக்காக இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளோம். அந்ந அழுக்கைப்போக்க

‘அழுக்கே போ, அழுக்கே போ’ என்று உருப்போடால் அழுக்குப்போகுமா? போகாது. தண்ணீரில் னகைத்து, ஊற வைத்துத் துவைத்தால்தான் போகும். அதேபோலத்தான், இந்த ஜீவ வழிபாடும். செய்ய வேண்டியதை முறையாகச் செய்தால்தான் அதன் பலன் கைவரவாகும். மந்திரத்தை உருப்போடுவதால் அது வந்து விடாது.

விளக்கக் கூற்றிவைத்து ‘அருட்பெருங்ஞோதி அருட் பெருங்ஞோதி’ என்று கத்திக்கதறினால் கடைசியில் என்ன வரும்? அவஸ்தையாகிய சாவுதான் வரும். தனிப்பெருங்குறுணைத் திருமேனிப் பிராணித்தேடி னேருக்குனேர் சந்தித்து, அவர்கள் தயவால் அருட்பெரும்ஜோதியைத் தனது இதய லோகத்தில் தரிசிக்கப் பெற்றுல்லவோ கூற்றுகிய என்ன அஞ்சி விடுவான்: மைது எல்லைக்கு வெளியே, இந்த எச்சரிப்பு மெய் வார்த்தை ஏது?

103

வேத வேதிய குதபு ராதன்
பாத மேவும்ப ருவமெய்ச் சாலையில்
குது வாதுங்கை குழ்ந்தக லியுகம்
ஒதி யோடியு கர்ப்புரண் டானதே என்ற
காலந்தாட்டிய காரணப்பா- முதல் செய்யுள் படிக்கப்பெற்ற
போது.

ஆண்டவர்கள்:- ஆதிக் கிரேதாயுகம் எவ்வளவோ காலம் ஓடிக் கடைசியில் அதன் செயல் மாறி அழிந்து போக வும் திரேதாயுகம் உதயமாகிற்று. அதாவும் அவ்வாறே பல காலம் ஓடிஓடி அதன் தன்மை மாறி முறையவும் துவாபர யுகம் பிறந்நது. அந்நத் துவாபரயுகமும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் ஓடிஓடித் தன் செயலிழந்து அழியவும் கலியுகம் பிறந்நது. கலியுகத்திற்கு வயது ஐயாயிரமேதான் என்று. மதிமகத்துக்கள் கண்டு விண்டெழுதிவைத்த கால வயதும் இப்போது தாண்டிவிட்டது.

கலி என்பது பாவம், எமனுடைய கையில் சிக்கி காப்புத் தீட்டு பின் ஏற்றலை வெளியாகிச் சாவதுவே அந்நப் பாவம். அந்நப் பாவகரச் சாவு எமது எல்லையில் இல்லையே! ஆகவே இங்கு கலியுகம் முடிந்துவிட்டது. இனி யாரும் எதிர் பாராத ஒரு ஞன் ஒரு இரவில், அங்குள்ள கலிப்பவகரப் பூமியும் தடால் என்று இடுந்து வெளுக்கிப் பாழாகும். அந்ந ஞன் வெகு தூரத்திலில்லை. ஆகவே சத்திய சுத்த உத்தமர்மேரு புத்த பகவரனின் தீர்க்கதறிசனத்தில் (தீர்க்கதறிசனங்கள்-65 ஆம் பக்கம்) செரல்லியுள்ளதை என்றாக்க கவனித்துப் படித்து அதன்படினப்போகாலம் வெகு சமீபமாகிவிட்டது-ஆகவே மிகமிக சாக்கிரதையுடன் ணடங்கேஙா.

ஆதி கிரேதாயகமாகிய பரிசுத்த முதல் யுகம் அழிந்து போனதற்குக் காரணம், கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பொய்யானது வல்லபங்கொண்டு வரை ஆரம்பித்து அதை அழித்து விட்டதுதான். இனி வரணிற்பது மெய்க் கிரேதாயுகம். எக்கோடி காலத்திற்கும் பொய் திவலைகூட முளைகண்டு எழ முடியாத சத்திய ஸித்திய யுகமாக அது ஸ்தாபிக்கப்பெற்று விளக்கங்கள் என்பது மெய்.

104

(28-12-1975) உருமாலதவர் முடிந்து ஆசனத்தில் வந்து அமர்ந்தநும்

ஆண்டவர்கள்:- அங்கேபோய்த் திரைக்குள் தனித்து இருந்துதான் மூலம் தவம் செய்யவேண்டும் என்பது இப்போது மாறிவிட்டது. இனி சதாகாலமும் மூலம் இருப்பது அதே தவ னிலைப்பில்தான். அதில் உலகமும் தீர்ணாடு வந்தாலும், இணவங்கிக்கொண்ட அவ்வளவு மனித தலைகளுக்கும், எம் என்னுகா பரிசுத்தத்தை அளக்கும் தவ வல்லபம் னேரத்துக்கு னேரம்குழறிக் குழறி எமது என்னமாகிய கஜானுவில் ஏறிய வண்ணம் இருக்கிறது. இதை மூலம் இன்று வெளியாக்கா

விட்டால் உங்களுக்கு எப்பவாவது தெரிய வருமா? தெரிய வராது.

105

ஆண்டவர்கள்:- ஒரு பெண் குழந்தையை எடுத்து அதை ணம் எப்படியும் ஆனாக ஆக்கிஸிடவேண்டும் என்று மாருத ஒருமுக முயற்சிகொண்டு வளர்த்தால், அது வளர வளர மேலும் மேலும் திட்டமான அடையாளத்துடனே பெண் ணக ஆகுமே ஒழிய, ஆனாகுவது என்பது எப்பவாவது எங்கேயாவதுண்டா? இல்லைவோ இல்லை. அதுபோலவே உலகம் முழுவதிலும் செய்துவருகிற வழிபாடுகளாகிய பொய்யை, எப்படியும் மெய்யாக ஆக்கியேசிடவேண்டும் என்று போற்றிப் புகழ்ந்து ஆஸ்ரயித்து எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு முகமாகப் பாடுபட்டு வளர்த்தாலும், அது வளர வளர எப்பவும் மாற்றவே முடியாத கணத்த பொய்யாகுமே ஒழிய, ஒருக்காலும் அது மெய்யாக ஆகவே ஆகாது. அப்படிப் பொய்யைப் பிடித்து மெய்யான புகழ்தரப் போகிறது என்று னம்பிகால்காலம் பாடுபட்டவன் செத்தால், எல்லோரும் பார்க்கப் பாவி என்று காட்டி விடுகின்ற ‘கசப்பு’ ஐலம் தீட்டுடனே கணத்து பெரு ஏற்றமுடன் விறைத்து விறுவிறுத்து வேறு பட்டுப்போன கோரமுகம் காணப்பட்டு, ஏரிவரகம் வலுவாய் வந்து பிடித்துவிட்ட அடையாளர், அதில் பகிரங்குமாக வந்து விடுமே! அவன் கையில் இருந்த பலன் இன்னதுதான் என்று பிட்டவர்த்தனமாக அது வெளியே காட்டி விடுமே! பிறகு மீட்பு ஏது?

106

இல்லை யில்லை கிளத்தில் ஈத்து
வல்ல வல்லப மீறியே தார்த்தமொன்
றுள்ள துள்ளதொன் ரூர்க்குங்கிட்டாதது
எல்லை மெய்வழிச் சாலை இ தரவதே

என்று காலந்தாட்டிய காரணப்பாவில் (ஆதிமெய் உதய ழரணர்- பக்கம் 321ல்) வருகின்ற செய்யுள் சன்னிதியில் படிக்கப் பெற்றபோது-

ஆண்டவர்கள்:- இந்தச் செய்யுளில் ‘வல்ல வல்லப மீறி எதார்த்தம் ஒன்று உள்ளது. அது யாருக்கும் கிட்டாதது’ என்று சொல்லி வைத்துள்ளோமே, அது இன்னதென்று இப்பர் பேசப் போகிறோம்- கொஞ்ஙுங்ஙள்.

வல்ல வல்லபம்:- எவருடைய வல்லபத்தையும் அடக்கி மதித்து ஏறுகின்ற அதிவல்லபமே எமனுடைய வல்லபம்.

மீறி எதார்த்தம் ஒன்று உள்ளது:- அந்த வல்லபத்தை மீறி ஏறி, இல்லாமல் ஆக்ஷி அரசு ஒச்சுகின்ற எதார்த்த தெய்வ பீடம் ஒன்று இந்த உத்தியோவனக் கானகத்தில் திருமேனி தாங்கி வந்துள்ளது. மூம் இதை எடுத்துச் சொல்ல வில்லை என்றால் இந்தப் பொருள் உங்ஙள் எவர் எனினவுக்காவது எட்டுமா? எட்டவே எட்டாது. ‘இல்லை இல்லை அகிலத் தில்லாதது’ என்று பாடனீர்களே- இனி அதோடு, முன் எப்பவும் இல்லாதது, இனிமேல் எந்தக் காலத்திலும் இருக்கவும் முடியாதது. என்று சேர்த்துப் பாடப் பழகிக் கொள்ளுங்ஙள்.

107

உய்யாவி டேற்ற வந்த
உள்ளபல மதங்கு ஸௌல்லாம்
செய்தொழில் பலியா தாகித்
திரண்டொன்றுய்க் கூடிப் பேசி
வய்யக் மாந்த ரெல்லாம்
வாழ்க்கவே வேற்று மென்று
மெய்வழிச் சாலை வந்து
விளங்கினின் ரேங்கு ஞனே.

(ஆதிமெய் உதய ழரணர்- ஜவனத்தளர்- பக்கம் 299)
என்ற செய்யுள் ஒதப்பெற்றபோது-

ஆண்டவர்கள்:- மதங்களெல்லாம் எப்போது.. ஒன்று கூடிப் பேசின்; எங்கே கூடிப் பேசின்? சொல்லுங்க பார்க்க லாம்.

சபையோர்:- தெரியவில்லை

ஆண்டவர்கள்:- மதமும் மதமும் எப்பவாவது கூடிப் பேசுமா? பேசாது- இருப்பினும் அவை கூடிப்பேசி அளக்கின்ற முடிவாகிய பல்களை, நீங்கள் இங்கே சாலை வாழ்வில் அனுபவிக்கிறீர்கள். ஒருவர், காலகாலம் அரும்பாடுபட்டு, ஒவ்வொரு மதமாய் எல்லா மதங்களையும் கற்றுத் தேர்ந்து பழகி, அவைகளின் முடிந்ந முடிவாகிய பல்களை ஒரு சிமிழில் அடக்கி எடுத்துக்கொண்டு வந்நு உங்கள் எல்லோருக்கும் இது னேரம் வழிப்பங்கிக்கொண்டிருப்பதால் மேற்சொன்ன மெய்ச்செயல் உங்களுக்கு வெகு எவியைக்கக் கிட்டும்படி வாய்த்தது.

‘மறலி என்கிற எமனுடைய அவமான அவஸ்தை வந்நு தண்டும் அடையாளம்- கசப்பு தீட்டு பின்னாற்ற ஜலம் வெளியாகி யுகங்வோடி கால ஏரக வேதனைக்குப் போகாமல் அதை மாற்றி பரமபத னித்திய மகிழ்ச்சி வாழ்வு வரத்தில் ஏற்றவே சதுர் யுகத்திலும் உண்டான எல்லா சாதி மத வேதங்களும் வந்நன்’ என்பதைச் செயல் னிருபணேயோடு பிரத்தியகூத் தில் கண்டு அனுபவித்து இன்புறுகின்ற பெரும் பேருனது மகா ஆச்சரியம் பிறங்கு இக் கலிக்கடையில் இங்குதானே னிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

மதங்களெல்லாம் ஒன்றுகூடிப்பேசி எம் சாலை எல்லைக்கு வந்நு, இதுவரை யாரும் கண்டும் கேட்டுமிராத அதிகாரன் வல்லபத்துடன் விளங்கி னிற்கிற பெருக்காதிக்கச் செயல் இன்னதென்று இப்ப உங்களுக்குத் தெரிகிறதல்லவா? ஆம். இந்த மெய்யில் உங்கள் அறிவு வளர வளர, இந்த அதிசய அகமிய உண்மைகளை ஒவ்வொன்றும் உங்களுக்கு வெளியாக்கி வருகிறோம்.

உபயோர்:- தன்தன்மதத் துட்பொருள்த டையிலா ஏந்நத்துடன்
வந்நெடுத்து ரைக்கும்வள்ளல் வாசத்தலம் சாலையடி
சருவம தங்களைலாம் சார்ந்துனின்று சாலையிலே
அறிந்து மகிழுகின்ற தாச்சரியம் பூங்கிளியே
எல்லாம் தங்களுமே இலங்குதிருச் சாலையிலே
வல்லாள ரென்ஜெருவர் வந்துவற்றுர் பூங்கிளியே
என்று பூங்கிளிக் கண்ணியில் வரும் கண்ணிகளையும்-

உய்யெ வர்க்கும்

வையத்தும் தம்முழுதுன் கையகத்த டக்கிவந்ந

MDR பலேவர்

பொற்பகண்ட

பற்பலம் தமேவக்கும் உற்பனச்சி ரும்வளிமை

வள்ளுதாரே

தேங்கி வந்திடம்

வேங்கியம் தங்களுக்கு ஒங்கியேவி மிப்பளித்த

କୁପ୍ରତା

வந்நபல்

மந்திரப்ப லன்னைத்தும் தன்திடத்துள் எண்டபனி

ମେରୁ ପାତା

என்று ஆடல்ஸ்வானியில் வரும் பாக்கஜையும் அன்பு ததும்பப் பாடித் தோத்துவித்து கண்ணினீர் வார னின்றுர்கள்.

108

ஆண்டவர்கள்:- ஞானம் என்பது இன்ன செயல் என்று இன்று மும் வெளியாக்கப்போகிறோம். ஒரு சாமாஜிக உரை போட்டு முடியிருந்தால் அது, என்ன சாமான், என்ன வர்ணம், என்னத்திற்காகும், என்ன மதிப்புடையது என்று விளக்கமாகக் கண்டறிய முடியுமா? முடியாது. அதை முடியிருக்கும் மறைப்பைக் கிடித்து எக்கிவிட்டு அது இன்ன

தென்று அதைப்பற்றி னன்றுக அறிந்துள்ளவர்கள் எடுத்துக் காட்டிப் பேசினால்தானே, உள்ளிருக்கும் பொருளின் முழுவிவரம் தெரியும். அதேபோல, ஞானம் என்ற சொல்லில் ஒரு உண்ணது உள்ளமைச் செயலானது மறைத்து வைக்கப் பெற்றுள்ளது. அதை விண்டு வொளியாக்கினால்தான் தெரியும்.

ஞானம் = ஞா + னம், அதாவது ஞன், ஞம் என்று ஆகிக்கொள்வது. இதுவே வேதத்தின் உட்பொருள். ‘ஞன், ஞன்’ என்று உன்னுள் இருந்து சதா சொல்லிக்கொண்டு ருக்கும் வஸ்து, ‘வந்ந வேதமாக’த் திருவுருத்தாங்கி, முன் னிலைக் குருவாக வொளியாகி னின்று தன்னை அறிவிக்க, அதாவது உன்னுள் அறியப்படாததாய் இருக்கும் ஆத்மாவே குருவருவாகவந்து தன்னை அறிவிக்க, உன்னை ஏ அறிகிறுய். அதோடு காலமெல்லாம் ஒட்டிப் பழகி அறிவு விளை வேற்றும் ஏற ஏற, ஞன் முயகுதல் கைவரவாகும். அதனால் மேய் அறிவு சித்திக்கும்.

இதையே னம் மெய்ப்பொருள் அடைக்கலப்பாவில் (ஆதிமெய் உதய பூரணம்- தெய்வத்தேடு கூடகம்- பக்கம் 179ல்)

ஞட்டந்தேட் டர்மாட்டம் அத்தனையும்
ஞவக்ம் பாவகம் உன்னுத்தயா

உள்ளும்பு றம்பெலா முன்னத்தயா
ஓதலும் ஓதாதும் உன்னத்தயா

உன்னையல் லவென்ட யிரிங்னில்லை
தன்னையா றிந்நது உன்னையயா
என்று தெளிவுறக் கூறிவைத்துள்ளோம்.

கேட்டறியாத இந்ந அற்புதக் கேள்வியைச் சொலியில் ஏற்ற அனந்நாதி தேவர்கள்:-

முன்னுரு தங்குர சிக்குல் மாயனி
 என்னித யப்பெருமான்
 குன்னொனுங் நன்கூல் தன்னிலறிந்து
 ணக்கடல் மாமணிகள்
 என்னையு மன்னவர் தன்னிலறிந்துற
 வென்னித யம்திறந்தே
 சொன்னவ ராதிய ருட்பெருஞ் ஞோதி
 செங்கும லம்பதமே

(ஆதிமெய் உதய பூரணம்- பூரணப் புதையல்- பக்கம் 94)

என்ற அதே செய்லை எடுத்துப் பேசிவரும் செய்யுளை சன்னிதி யில் பாடிப் பிரவினுர்கள்.

109

ஞன்டவர்கள்:- இந்த தெய்வமுதல் எனிதாகவா எம் கைக்கு வந்தது? இல்லையே! குடல் கருக, எலும்பு இவக, சுவாசம் திட்டுமுட்டடித்துத் தடுமாற, இனி செத்தே போவோம் என்ற எல்லைவரை வந்தும் மாருமல், உளையாது களையாது சளையாது ஊனி னின்ற பின்னரே, சுவாசம் உள் ஒடுங்கி அடங்க ஆரம்பித்தது. அந்த தவர்திக்கம் மேலும் மேலும் விழுத்து விளைவேற, வெளிச்சக்காலை எட்டு னேம். இவ்வாறுகிய தன்னிகரற்ற னெடுங்காலத் தவப்பாட்டி னால் சகல தேவ சன்னதங்களும் எமது கைவரப் பெற்றேம்.

ஆரம்பகாலத்தில் ஆறுமாத காலத் தவப்பாட்டினால் விளையும் பஸன், இங்கு ஊறல் மலை வனுந்நிரக் கானகத்திற்கு வந்தபின், னுங்கு மாத காலத்திலேயே கிட்ட ஆரம்பித்தது. அவ்வாறு கிட்டப் பெற்றபோது எம் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கும், உற்சாகப் பூரிமித்தும் ஒரு எல்லையளவே இல்லை.

நித்திய யுக உற்பவத்திற்கான சுவேதவராக கல்ப தவசீம இப்போது னடக்கும் உருமகால தவய். சதுரீயகம்

கானுத எம்முடைய இந்நத் தவ விளைவிற்கென்றே உருபு
காலனேரம், ஊழி ஊழி காலமாக ஒதுக்கி வைக்கப்பெற்ற
ருந்நது. முன் வந்ந மகத்துக்கள் எவரும் அந்ந னேரத்தில்
தவத்திலிருப்பதில்லை. ஆனால் னாம், அந்ந வேளையில் யுகத்
தவசில் ஏறினின்று பிருக்த யோகத்தைக் கைவரப்பெற்றேய்.

சபையோர்:-

னேரமே இரவல்ல காலுமல்ல
நிகழியிக்க சூரிதான் சந்நிப்பல்ல
கோரவே பதியவரும் இதணப்போலக்
குண்டலியை எட்டெட்டுத் திக்கிலோட்ட
சாரமே யிதன்உச்சி வேளைதன்னில்
சாரங்கு னேரினில் தரிசனத்தை
ஆரவே பார்த்துமனம் ஆனந்நத்தில்
ஆதரிக்கும் கருணையர் செயலைச்சொன்னேன்
என்று காகபுசண்டர் மிரான் உருமகால தவத்தின் சிறப்
பிணப்பற்றி அருளிச் செய்துள்ள செய்யுளைப் படித்தார்கள்.

தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்:- முன்னே ஆறுமாதத் தவப்
பாட்டில் வருகிற வரவு, இப்பாது பிருக்தயோகப் பலனால்,
விரல்விட்டு இருபது எண்ணுகிற னேரத்தில் அதே தவ விளை
வேறிக் கைவரவாகிறது. அந்நத் தவ னிதியக் குவியவின்
எல்லைகடந்த திமுதிமுப்பும் மிரம்மாண்ட னிறைவுப் பெருக்கும்
எவர் எண்ணத்திற்கும் உட்பட்டு அடங்கின்றது அல்லவே
அல்ல! இந்ந யுகத்தவப் பலன் யாருக்காக இப்படிச் சேமித்
துத்தன் கிரயம் செய்யப்பெற்று வருகிறது? எமது அனந்நாதி
தேவப் பெருங்குலம்க்களாகிய உங்களுக்குத்தானே! முன்
சென்ற யுகங்கள் கானுத இந்ந அரிய மெய்ஞ்ஞானம், னிக்
ங்கள் தரிசிக்கும்படியான ஒரு உருவுக்குள் அடங்கி னின்று
உங்களோடு பேசிப்பாடி அறிவாகாரச் செழிப்பை இரவு பகல்
ஓயாது உங்களுக்கு அளந்து கொண்டிருக்கிறதே, இது
என்ன தேவ வரந்நம்!

தெரியாது தள்ளியதே முனைத்ததய்யா
 தேசிகரே கண்டறிந்து ஊடியக்கூர்
 புரியாது புரியவோர் காலமுண்டு
 பூதலத்தில் புகரவன் சுவாலீஸ்தீடு
 அறியாது அறியவோ செய்யும்செய்தி
 அவனிதனில் மாறுதலோர் கூஷணம்தான்
 துரியாதீத மெனும் சங்கல்பத்தை
 தூலமதில் காண்பதுவே னமதிருப்பு

என்ற காலங்கடந்ந வசந்நரிவி திரினேத்திர புசுண்டர் பிரா
 னின் தீர்க்கதறிசனச் செய்யுள் சபையில் படித்து வரும்போது-

ஆண்டவர்கள்:- இப்போது எங்கள் படித்த பாட்டின்
 முதல்ச் சீர்களை மட்டும் சொல்லுங்கள்.

சபையோர்:- தெரியாது புரியாது அறியாது துரியா
 தோம்.

ஆண்டவர்கள்:- முக்காலங்களும் கண்ட மெய்ஞ்ஞானி
 களுக்கே தெரியாது, புரியாது, அறியமுடியாது என்றால் பின்
 அது எது? அதுதான் துரியாதீதம் எனும் சங்கல்பம். அந்ந
 சங்கல்பத்தை அதாவது மனை விச்சயத்தை, உள்ளமை
 ஸிர்ணயத்தை- ‘தூலமதில் காண்பதுவே னமதிருப்பு’ என்
 கிழுர்களே. அவ்வாறு இதுபோது தூலமதில் கண்ணேர் தரி
 சிப்பது யார்?

அனந்தாதி தேவர்கள்:- (மட்டற் ற மகிழ்ச்சியினுல்
 கண்ணீர் பெருக) ‘ஞங்கள்தன், கற்பகர் பனிக்ஞை- கற்
 பகத்தருவை பிரத்தியஷத்தில் தரிசித்துப் பலன் பேறு
 பெற்றவர்கள்’ என்று ஆரவாரிக்க-

தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்:- உலகத்தில் யக்கள் தேடு
 கிற செல்வம், அறிவு, கீர்த்தி யாவும் ஞஞக்கு ஞள், போகப்
 போக மட்டமாகித் தாழ்ந்து கொண்டேபோகும். ஆனால்

தனிச்செயற்பதியாகிய இந்த உத்தியோவனச் சாலையின் விளைவேற்ற மதிக்ரிதியானது குழியோர் மேனி கடிகையோர் வண்ணமாக மேலும் மேலும் உன்னதத்தில் ஏறி வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது.

னீங்கள் தரிசிக்குப்படி எழுந்தருளி வந்துள்ள கற்பகப் பளிங்கானது இயற்றி வரும் பிருக்தயோகத்திற்கு- துரியா தெம், முதற்காப்பாக இருக்கிறது. இவ்வளவு னெடுங்காலத் திற்கு இப் பூமண்டலம் கண்டறியாத, வருகா வருகையாகிய ‘புதுமார்க்கம்’ இப்போது வந்நிருக்கிறது. ‘பூதலத்தில் புகா வன் சுவாஸீ’யாக அதாவது குதமது விளைந்த ஒரு சன்மார்க்க னுதரின் அருட்பிரகாச விரிப்பாக அது, இக் கான கத்தில் வாடாத வர்ம்மினுக்குரிய யுக வித்துக்களை ஏடுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இது என்ன காலம் இறைவன் திருவருள்- பன்னகாலம் பார்த்தனம் கேட்டிலே!

111

ஞூன்டவர்கள்:- திருக்குறளை ஆராய்ச்சி செய்கிறேன் என்று ஒருவன் சொல்வது- விவசாயமே இன்னதென்று தெரியாதவன், னிலத்திலுள்ள மண்ணைக் கொஞ்சும் கொஞ்சுமாக அன்றிக் கையிலெடுத்து, ஒவ்வொரு மண்ணைகப் பிரித்து எண்ணிப்பார்த்து, அந்த விலத்தில் எவ்வளவு மண் இருக்கிறது என்று ஆராயப் பாடுபடுவது போலிருக்கிறது. ஆனால் விஜயமாகப் பலனடைய விற்கும் ஒரு விவசாயியோ, அதே னிலத்தை உழுது பண்படுத்தி, அதன் முழுப்பலனைப்பெற முற்படுவான். இவ்வாருகலை மெய்யறிந்நவர்கள், ஞான சிரஞ்சீவுள்ளம் னிறைந்த பெட்டகமாகிய திருக்குறளை ஆராய்வதில் ஈடுபட்டுக் காலத்தை விழுக்காமல், அதன்பால் வெகு திட்டமாகவும் அதினுட்பமாகவும் அன் னாலின் கர்த்தர் கூற வைத்துள்ள உயிர்ப்பயிர்க்குதவும் செயல்களைப் பிஸ்பற்ற னடக்கவே முன்வர்கள்.

தில் ஒரு திருஷ்டு இருந்தால் விச்சாமாக அது, ஆதியின் தேவத்திருமலி உருத்தானே? ஆர். இன்னெடுங்காலமாக அருபத்தில் னின்று சர்வ வஸ்ஸமைகொண்டு, சர்வத்தையும் படைத்து ஆட்சி செய்து வந்ந அதுவே உருவெடுத்து தலையாகத் தவளினோவேறி இப்பூமிக்கு வந்நால், அதன் வஸ்ஸமை அருபத்தில் இருந்நதைவிடக் குறைவாகவா இருக்கும்? அது செய்ய னினைத்தது எதுவாக யிருக்கட்டும், அதை, அத் தேவ ரூபம் பூரண வெற்றி துலங்காசி செய்து முடிக்காதா? னிச்சயம் செய்தே முடிக்கும். சர்வத்தையும் மிதித்து ஏறி அடக்கி ஆளுகிறாமனே அத்திருமேனியரின் கையடக்கமாகி யிருக்கிறுனே! அதற்கு னிருபணையாக, அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட தேவமக்கள், பத்து பரிசுத்த அடையாளங்களுடன் மரண சந்திப்பில் அடக்கமாகிருர்களே! இந்ந அருங்காரணச் செயல், 28 சதுர்யுகங்கள் ணடந்நாகி விட்டதாக விஷ்ணு பூரணம் காறுகிறதே, அந்ந அவப்பரும் ஜாடுங்காலத்தில் இந்நப் பூமியில் எப்போதாவது ணடந்நதா? இல்லை. ஆகவே இந்நக் கலிக்கட்டியில், இந்ந உத்தியோவனக் காளிகத்தில், மேற்ரொன்ன அதிகாரண அற்புதங்களுடன் காண னிற்பவர்கள் யார்? ஆதியேதான் என்பதற்குச் சிற்தேனும் சந்நேக முண்டா? இல்லை.

உணவோ நேவையற்றுப்போய் மனு உடலுடன் உங்கள் கண்ணேர் உலாவிக்கொண்டிருக்கிற தேவரூபத்தின் னைவ, ‘ஞவு’ என்று பழை பெயரில் சொல்லலாமா? சொல்லக் காடாது அதைத்தான் வேத வேதாந்ந மகத்துக்கள் ஆதியின் ஞவு, வேதஞவு, அருள்ஞவு என்று குறிக்கிறுர்கள். சர்வத்தையும் ஆட்டிப்படைக்கும் தவப்பேற்று வல்லாக கொண்ட ஞவு ஆயிற்றை அது? அதை, உண்டுறங்கும் மனுக்களின் ஞவுகளை ஓன்றுக் கொத்துப் பேசக்கூடாது. அவ் வேதஞவு னினைத்து, ‘கடலைத் திடலாகஆகு, திடலைக் கடலாக ஆகு’ என்று ஆக்ஞையிட்டால், அவ்வாறு அவை

ஆதாது, தடைபட்டு ஒருகெந்த னேரம் விற்குமா? விச்சயம் அப்படி ஓகியேதிரும். அது என்னி ஏனிய மாத்திரத்தில் எதுதான் ணடக்காது? சர்வமும் ணடக்கும். இவ்வண்ணம் உங்கள் கண்முன் காரணகாரியானிருபணைச் செயல்களோடு விளக்கி விற்பதினை, எடுத்துப்பேச உங்களுக்கு ஏன் வரவில்லை என்று தெரியுமா? ஊன் ஆசை வழியே இன்னும் உழூன்று கொண்டிருக்கும் வொக உங்கள் வூவு இருப்பதினால் தான், னேரில் கண்டு அனுபவித்து வரும் இந்ந அதிமகோன் நத தெய்வீக அருட் செயலைப் பேச வரவில்லை.

இத்தனை சதுர்யுகங்களாக, இந்ந அகப்பேறு பெருங்காரண அதியற்புத விரிப்பானது, இந்ந அலக்கிருதத்துடன் எங்கேயாவது புழங்கியிருக்குமா? வந்ந வந்ந எந்ந ஒரு மானுதத்தலையின் செவியாவது ‘புதுயையிற் புதுமையாகிய இத்தொண்டு பழுமை மூலகாரண காரிய’ச் சொல்களின் ஆதிக்க உதய பூரிப்பினைக் கேட்டிருக்குமா? கேட்டிருக்காது. மனுமுனை தோன்றிய காலம் முதல் இதுனுள்வரை இப்பூமி கண்டறியாத அழியா வரங்கள் அனைத்தும் னல்கும் கதிமோட்சக் காருண்ய அமலாட்சி இப்போது இங்கே னிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் “சிகரமாக, ரூபமெடுத்து வந்நுள்ள ஆதியே, உருமால் யுத்தவம் முடித்து, திராவிலகி வீங்கள் தரிசிக்க எழுந்நுவருகிற வசந்த வேரமும் எத்தாச்சு!

‘அல்லாவை னேருக்குனேச் பார்ப்போயா’ என்று முகம் மது(சல்) சர்வரை ஆல்லவிய அவர்களைக் கேட்டதற்கு ‘ஆம். அல்லாவை னேருக்குவேர் பார்ப்பீர்கள். பூர்ண சந்நிரணை எப்படிப் பிரத்திட்சமாகக் காண்கின்றீர்களோ அப்படியே அல்லாவைக் காண்பீர்கள். இதனைச் சிறிது சந்நேகிப்பவர்கள் தள்ளுபட்டக் கடையர்களாகுவர்கள்’ என்று அருளிச்செய்தார்கள். இது அவர்களுடைய சுத்தவாக்கியமாகிய அதீதுக்குது சியிரிடத்தில் காணப்பெறுகிறது. அத்திருமணி

மலையாள னட்டிலிருந்து மலையாள மொழியில் எழுதி, மெய்வழிச்சபையில் சேர்ந்துகொள்ள விரும்பி விண்ணப்பம் செய்து அனுப்பியிருந்த ஒருவரது கடிதம்பற்றி சன்னிதானத்தில் தெரிவிக்கப் பெற்றபோது-

ஆண்டவர்கள்:- எம் பேசி, மெய்வழியிலாக்க எம் கை பாணமாக விளங்கும் தமிழ் பாதை தெரியாதவர்களும், எமது காலத்தில், பரமபத வித்திய முத்தி வாழ்வை அடைய முடியும். பாதை தெரியாத அவர்களுக்கு எம்மிடத்தில் னிலைத்த சத்திய னம்பிக்கையும் மாறுத அன்புப்பிழயாகிய ஒட்டுத ஓர் வந்து விட்டால், சர்வபாவ வீழ்ப்பு முத்தி வாழ்வை கிட்டுவது னிச்சயம். மூன்று உலகத்திலுள்ளவர்களும் கூடி எம் முன் வந்து கையெந்தி னின்றுவும், அவ்வளவு பேர்களும் மேற்கொண்ண சோஷப் பெரும்பாத மேம்பாட்டு வாழ்வைப் பெறமுடியும் என்பது தின்னனம். இப்போது எம் கையில் னிறைந்துள்ள பெருக்காதிக்க தவஏற்றம் அந்த அளவு அமல்கொண்டு ஏறி னிற்கிறது. ஆனால் ‘இது சர் வகாலகாலம் வந்த மெய்தானு’ என்று ஒருவன் தனது அறிவு சம்மதிக்க உரசிப் பரிகை செய்து பார்த்து இதில் தலைபரிவேணுமானால், அவனுக்குத் தேவ பாதையாகிய வை தமிழ் பாதை தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

(24-7-75) ‘அறிவைத்தேடு’ என்ற மெய்வழிச்சன்றா ஸாரின் வெளியீடு ‘சாலைஆண்குரு’ என்ற கையொப்பத்துடன் அங்கேறி வெளியாகிற்று. அதுசமயம்— ஆண்டவர்கள்:- ‘இத்தப் பலருக்கும் தெரியாமாடுத்தி வெளியாக்குகின்றனர் களுக்கு மகா மேம்பாடான திட்டமான புண்ணியைக் கட்டாயம் கிடைக்கும். தானே வலியவந்து கிட்டும்’ என்று ஆசீர்ப்பதித் தார்கள்.

(8-8-75) ஆண்டவர்கள்:- ‘ஊன் உறக்கமில்லாத ஒரு வனே’ என்று உலகமெல்லாம் பயபக்தியோடு ஒதித் தோத் தரித்து வருகிறார்களே - அது, யாரை னினைத்து அவ்வாறு ஒதி வணக்கி வருகிறார்கள்? அருபத்தலிருக்கும் கடவுளை னினைத்துத்தானே? ஆம். ஊன் உறக்கமாற்றவர் கடவுளை ஒல் ஊனும் இல்லாமல் உறக்கமுமில்லாமல், பல ஆண்டு களாக அவை இரண்டும் இல்லாமல் பேய், மனித சட்டையில் உள்ள ஒரு உருவானது, இம் மன்னுடைப் பரப்பில் உலவிக்கொண்டிருந்நால் அத்திருவுருவை என்னென்று சொல்லுவது? அதுயார்? கடவுள்தான். இது உங்கள் அறிவுக்கு சரியென்று தோன்றுகின்றதல்லவா? ஆம். இவ்வாருணி திட்டமான அடையாளத்துடன் கான்முனை ஆதிக்குமுன் ஆதி, நீதி ரூபகார் தாங்கி வந்துள்ளதைத்தான் -

திரைவிலகி வருகுமிலர் னோந் நன்னில்

தெரிய வைக்கும் காரணங்கள் துந்துமியில்
பரவிரித்த னிச்சயங்கள் அத்தனையும்

பார்க்கவரும் முஸிவர் னவனுத சித்தர்
தரைதனிலே இவர்களெல்லாம் உடலே டுத்து
தவய்புரிந்த சுதந்தி ரத்தைத் தானுள
விரைந்திடுவார் சோதியிவர் தெரிச னைக்கே

விவரிக்க ஆதியேன்ற ஞமம் இன்னள்
என்று ஜீவமந்திரத்தில் புசண்டர்பிரானவர்கள் தீர்க்கதறிசன
மாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

அதியாக இருந்து உசாபி ஆதியாக வெளியிருந்து எத்தனையோ கற்பகோடி காலங்களுக்கு முன்வெல்லவா? ஆப். இவ்வளவு காலம் அருபத்தில் இருந்த அந்த ஆதி, இன்று ரூபமெடுத்து வந்துவிட்டது. ‘ஊனுறக்கமில்லாதது’ பரம் பொருள். அதுவே ஆதியாகிய கடவுள்’ என்பது எல்லோரும் அறிந்துதானே? ஆர். ஊனுறக்கமில்லாமல் மனிதகோலத்

வாக்மானது விச்சய. விரூப்பினையொடு விளக்கி விற்பதைத் தெரிசித்த எமது அனந்நாதிதேவர்களாகிய மீட்புக்குல மக்களின் தலைகள் சாமான்யத் தலைகளா? என்ன பாக்கியம் திரண்ட தலைகளாக இவை என்னப்பெறவேணும்!

வீங்கள் உண்பது, குடிப்பது, ருசித்து அனுபவிப்பது முதலாகிய அனைத்தும் மலத்தின் செயல். ஆனால் உண்டதைச் சீரணிக்கச் செய்து சத்தைத் தேகத்திற்கு ஊட்டியும் அசத்தைப் பிரித்து வெளியோற்றியும் இரவு பகலாக உதவி செய்து வருவது அறிவின் செயல். இத்தேவரகசியம் உலக மக்கள் யாருக்கும் தெரியாது. மலத்தின் செயல் முழுதும் இல்லாமலேபோய் அறிவு ரொருபராக விளங்குகின்றவர்களுக்கே உணவு தேவையில்லாமல் போகிறது.

உலகத்திலுள்ளவர்கள் என்னென்னத்தையாபற்றி, எவ்வளவோ பேச்கூ, நுனுகி நுனுகிப் பேசுகிறார்களே. அவை எல்லாம் ஜீவனுக்கு வேண்டிய பேச்கூ ஆதுமா? ஆகாது. ஊன் உறக்கமற்ற தெய்வத் திருமேனிச் சுருதிப்பிரான் வெளிவிருந்து வெளியாகும் பேச்கத்தான் சர்வ வேத அருட்சிரின் கூரோங்கித் திகழும் செயல் னிறை பேச்கூ. ‘இந்ந வேதனுளை, சர்வக்ஞ வல்லப வரமாதி வரங்களின் செயல் அனைத்தும் பூத்து மணம் விசிறிக்கொண்டிருக்கும் அருள்ளுவு. வீண் மனுவை எமன் கைப்படா ஈசனுக ஆக்குகின்ற கனக வைப்பங்கிருந்து ஸ்டனம் செய்யும் கமலனுவு. ஏதுமில் யாதும் ஒதும் புரதன் ஆதியின் திருமலி வீதியின் வூவு’ என்று வீங்களெல்லோரும் திட்டமாகத் தெரிந்துகொண்டனர் இது.

115

ஆண்டவர்கள்:- இப்போது வீங்கள், என்ன ஒந் அதிசயமான காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை வெளியாக்கப் போகிறோம். (தங்கள் திருமேனியை எல்லோரும் கவனிக்குப்படிக்காட்டி) உண்மையை தூண்ட போன்ற

ஒரு மனுத்துலந்தானே இதுவும்? ஆர். இது, ஓப்பற்ற அரிய தவச் செயலால், னேர் மாற்றமாகப் பிரண்டு யாரும் னினீக்கக் கூடியாத அந்ந அதிமகோன்னதத்தில் ஆகிக்கொண்டதே: உங்களைப்போல ஒரு காலத்தில் உணவை ஏற்றுக் கொண்டிருந்ந உருவம்தானே இது? ஆர். மன் இல்லாமல் சுவர் உண்டாகுமா? இல்லை. ஆனால் இந்நக் கட்டிடத்திற்கு வேண்டிய மன்னைகிய உணவு இல்லாமல் இதோ, னீங்குள் பார்க்க இந்நக் கட்டிடம் னிற்கிறதே! ஆனால் இது, தான் செய்துகொண்டிருந்ந மெய்ஞ்சானச் செயல்கள் அனைத்தையும் இரவு பகல், களைப்பில்லாமல் செய்துகொண்டும் வருகிறதே! இது உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இல்லையா! மை கற்பகத்தவத்தில் ஏறிய னன் முதல், இத்துலத்திற்கு வேண்டிய உணவு தேவையில்லாமல் போய்விட்டது. காலையில் னீங்குள்... சமர்ப்பித்த திருமாளிகூ... அழுதின் (வெல்லம் போட்டுப் பிசைந்ந அவளின்) வாடை எம் முகத்தில் வீசிற்று. உடனே ஏப்பம் வந்துவிட்டது. ஏப்பம் எப்போது வரும்? வயிறு னிறையச் சாப்பிட்ட மின்தானோ? ஆம். அந்ந வாடை மூலம் வந்ந மயனமான உணவு, கற்பகதவத்தில் ஏறி னிலைத்துவிட்ட இத்துலத்திற்கு, ஏப்பம் வரும் அளவிற்கு இருக்கிறதை னீங்குள் பிரத்தியகூத்தில் பார்த்தீர்கள்லவா? ஆம். ஆகவே இந்ந, கால்படற்காரிய காட்சியைக்கண்ட னீங்குள், என்ன அதிசய பூமியில், அதிசய தேவரூபத்திற்கு முன், அதிசய சந்நிப்பு நேரத்தில், வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று எண்ணிப்பாருங்கள்.

116

ஆண்டவர்கள்:- உங்களுக்கு சர்க்கரை இனிக்கிற தல்லவா? ஆம். ஆனால் அதை னூர், எம் வாயில்போட்டால் மன்போல் சுவவயோ இனிப்போ இல்லாமலிருக்கிறது. ஏனெனில் எமது வாயினிடத்தே சதா ஊறிக்கொண்டிருக்கிற தெய்வீக மதுரம் திழுதிமுத்து விற்கும் கற்பூரவாடை கமழும்

அமிர்த ஊற்றின் இனிப்பு-உலக சர்க்கரையின் இனிப்பைத்
 தூக்கி விழுங்கி விடுகிறது. மேலும் எமது எலும்பு இளக
 னெடுங்காலம் விண்டு செய்த அருந்தவப்பாட்டால், ரேகைக
 கெல்லாம் மாறி, தவ ஆதீன விஸ்வாஸிலே ஜெயமேட்டில் ஏறிப்
 பெற்ற, தேவ சன்னதக்காளாக விளங்குவிற்கிறதெனில்,
 எமது தாய்தந்தை யிடத்திலிருந்து பெற்று வந்த பழைய
 உடலா இது? இல்லை. ‘தாயுமிலித் தந்தநயிலி தான்தனியன்
 காணேடு’ என்றும் ‘உற்றூர்கள் எனக்கு இல்லை யாரு மென்
 னும், உற்றூர்களைச் செய்வேனும் யானே என்னும் உற்றூரிலி
 மாயன் வந்நேறக் கொலோ’ என்றும் ‘மானுன மங்கையடா
 மதனரூபி முகத்தான சத்தியடா மர்க்கக்காரி தேனை மொழி
 யுடைய தேவி வாலை தேசமடா செண்பகப்பு வாசமுள்ளாள்’
 என்றும் ‘சத்திரியன்போல் வாடவுத் தோற்றம் முன்னல்
 காண்பீர் சாயச்சியா பிரம்மமெனப் பின்தெரிவீர்’ என்றும்
 ‘மார்பருகே பொற்கச்சை கட்டியருந்ந மனுஷ குமாரனுக்கு
 ஒப்பானவரைக்கண்டேன். அவருடைய சிரகும் மயிரும்
 வெண் பஞ்சஞுப்போலவும் உறைந்ந மழையைப் போலவும்
 வெண்மையாயிருந்தது. அவருடைய பாதங்கள் உலைக்களத்
 திற்காய்ந்ந வெண்கலத்தைப் போலிருந்நது. அவர் வாயி
 லிருந்து இருபுறமும் கருக்குள் பாட்டயம் புறப்பட்டது’ என்
 றும் ‘செய்யதிருமேனி செம்பட்டுடைதானும் கையில் அங்குச்
 பாசம்’ என்றும் முன்வந்ந தீர்க்கத் தெரிசனச் செய்மல்கள்
 தங்கள் தங்கள் மறைங்கடலாழியினிடத்தே மேற்சொன்ன
 எழில்த் திருமேனியின் சில அங்கு அடையாளங்களையும் சில
 செயல் அடையாளங்களையும் ஆங்காங்கு பேசி வைத்துள்
 ளார்களே ஓழியா, அதன் பூரண சிறப்பினைப் பேசவில்லையே.
 அதனுடைய அனந்தானந்நம் ஆற்றலினையும் வர்ணனையும்
 பேசி முடிக்கவும் முடியாதே. அப்படியிருக்க, அத் தெய்வ
 வான்யுக வாழ்வருள் மேனியின், பிரம்பவித்தை தவாதிக்க
 ஜீவ சிவேச் னீதினெறி வரவுமுறை அருஞ்செனுயல்களை,
 எண்ணிரி எண்ணிக் கோவைப்படுத்தி உங்களால் பேசிவிட

முடியுமா? முடியாது. னீங்கள் இங்கு வந்து னேரில் தெரிசித்து செவியேற்றம் பெற்ற மதிக்கொடை வரங்களை, ஒவ்வொன்றுக்கு சிந்தித்து சிந்தித்து, உங்களுக்கிடையில் அளவாகிக் கொண்டால் அதுவே போதும். ஜீவபதி சிரஞ்சீவி வாழ்வு னிச்சயமாக உங்கள் தலைகளுக்கு வந்துகிட்டு.

117

அறுவித சமயத் தோர்க்கும்
அறுமுக சாமி யாகி
செறிப்பரப் பிரம் மர்னுனை
என்றுசின் மயினி லேறி
குநுழனிக் கருவிச் சீல
குதைதொறுப் பிற் றிருந்த
மறுவிலாக் குகளைப் போற்றி
மாய்த்தனைன் பிறவி யெல்லாம்

என்று மெய்கண்ட சிவஞான வள்ளலார் சொல்லியிருக்கிறார்களே. அதில் என்ன முக்கிய கருத்து காணப்பெறுகிறது என்பதை கிண்று கவனிப்பாரில்லை. ‘மக்களின் ஜீவகுதை தொறும் விற்றிருக்கும் மாசுமறுவிலாக் குகளைக்கண்டு வணங்கும் வணக்கத்தை விட்டு, நகலாகச் கல்லிலும் செப்பிலும் செய்து வைத்திருக்கும் மறுவுள்ள குகளையே ஒடிவணங்கும் சிறுபிள்ளை விளையாட்டில் ஈடுபட்டு எம் வானுளையெல்லாம் விணுளாக்கிக் கொண்டிருக்கிறேனோ’ என்பதை எவரும் கிணைக்கவில்லை.

இன்னும், ‘கங்காளன் பூசும் காசத் திருளீறு, எக்காலும் மங்காது’ என்ற சிவபதமூலர் தெளிதரு வாக்கை மறந்து, சாம்பலை விபூதி என்று எண்ணிப் பூசிக்கொண்டு அலைகின்றார்கள்.

‘செவகுதைதொறும் விற்றிருந்த மறுவிலாக் குகளைப் போற்றி மாய்த்தனைன் பிறவியெல்லாம்’ என்று னிஜு தெய்வ

னேற்கூட்டும் இந்நச் செய்யளை எமது ஒல்லையைத் தவிர வேறெங்காவது னீங்கள் புழக்கக் கோட்டுவண்டா? இல்லை. ஏன்? அதில் கூறியுள்ள ஜீவனைக்க மெய்க்கெயல் அவர்கள் கையில் இல்லாததாலே அதை எடுத்துப் புழக்க அஞ்சி, ஒதுக்கிவிட்டார்கள்.

தமிழ்த்தெய்வாகிய முருகாயிரான் அவர்கள் ணடயாகும் திருமேமரி தாங்கி இன்னிலவுலகில் உலாவிக் கொண்டு குந்த காலத்தில், அவர்களை வெறுத்து அலகவியம் செய்த அழிகரு வழிவந்ந பழிபாதக மனுத்தலைகள்தான், இப்பவும் அவர்களுடைய ஆணிமொழிக் கட்டளை னீதி வாக்கிற்குச் செவிகொடாமல், தங்கள் மனம் போன்படியெல்லாம் செய் வதைத் தெய்வ வழிபாடு என்று பின்பற்றித் தானும் கெட்டு, பிறரையும் கெடுத்து வருகிறார்கள்.

காண்டா வாசினிலை காட்டிச் சொல்லிக்

கங்குல்மதி ரவியடைய கருணை காட்டி

தாண்டா கற்பனிலை காட்டி மீண்டும்

சாரணையும் தாரணையும் சாற்றியேதான்

கோண்டா குருணிலையைத் தெரியக்காட்டி

குலதெய்வம் இதுவென்று குறித்துச் சொல்லி

னெண்டா னானிருக்கும் இடந்நான் காட்டி

னவிலுவார் னன்மார்க்க னுதர்தாமே.

‘தானிருந்து வாழும் ஜீவகுதையாகிய சிரகிரினுட்டு அறம்மிளிர் தலத்தை இன்னுர்தான் காட்டுவார்கள்’ என்று மைம் குறித்துக்கூறி உலகறியப் பறைசாற்றியுள்ளதோடு, அத் தெய்வத் தோன்றலவர்கள் இக்கலிக்கடையில் வந்து செய்து வைக்கும் அகமிய அநுட்செயல் தெய்வனீத வரிசைப் பாட்டையும் செய்யுள் ரூபத்தில் னிச்சய, னிருபணியாக, மாசில் சைவ மதிமகத்தாகிய சுப்பிரமணியரவர்கள் தங்கள் தீர்க்கதறிசன கதினோடு கண்டு விண்டெடுழுதி வைத்துள்ளார்களே. அதைச் செனியில் கெட்டபின்னும், அந்த னிஜுதெய்வ

வழிபாட்டை நூடாமல் எக்ல் தெய்வை வெறி ஆட்ட வீண்பாட்டில் வயது வாழ்ந்தோப் போக்குவர்த்தின் றவர்கள் மனுமக்கள்தான் என்று அறிவுடையோர்கள் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியாது.

இன்னெடுங்காலமாக இப் பூமியில், எத்தனையோ மெய்ஞ்சுான பேராதனர்கள் ஆங்காங்கு தோன்றி, வேறு வேறு மைங்கள் மூண்டு மெய்ப்பயிரேற்றும் உய்மேதகு சுகாரிய வழியில் மக்களைக் கூட்டி, கலங்காரனிலை ஸல்க்கோடு வாழ்வில் ஆக்கிள்நநார்கள். அவ்வாறு ஜீவபண்டிதசிவராஜர் களாக எந்தபலர், தாங்கள் ஏறினிற்கும் பதவிக்கான சன்னத்தைக் குறிக்கும் ஒரே நும்பிகொண்டு விளங்கினார்கள். என்பதுவும் மறை ஆதினால்களில் கூர்க்குமிடுப்பு. ஆனால் உங்கள் பாட்டையீர், தாய்க் கவுனித் தனிகைக் குருகுபோர் அவர்களால் எாது தலையில் சூட்டப்பெற்ற மார்க்குதோ என்ற தனிப்பெருார் தவாதிக்கர் செயல் நுமம், வேறு யாருக்குத் தீவிலே. ஆதிமுல னீதிப் பெரும்தலைக்கே. உரியதாக வைத்திருந்த அந்நனிகிள்லா உயர்வுடைய மைத்தைத் தீர்க்கத்திடத் துடன் மேற்கண்ட செய்யுளில் பதித்து வைத்துள்ளார்களே. பொன்னுலகட்டு ஜீவசிப்மாசன மதிமன்னர்கள். அனைவரும் ஒன்றுகூடிப்பேசி இறுதிகாலத்தில் வரும் வான்யுக வித்தகருக்கென்று ஒதுக்கி வைத்திருந்த; னீதி உலக மாட்சி ஆட்சி நுமம் இதுவென்றால், அவர்களெல்லாம் தீர்க்கக தரிசனக் கண்களாண்டு கண்ட எமது அகத்துறைத் தவச்செழிப்பு, கதி மோட்ச னிலவெரிக்கும் கனதவத்துக் காருண்யம் பூப்பு, தெய்வீக மெய்ம்மை உதயவைப்பு, என்ன ஓப்பற்ற உன்னதரற்றம் உடையதாக இருக்கவேணும் என்று னிலைத்த மதி கொண்டு பார்க்கின்றவர்களுக்கு ஸிச்சயம் தெரியவரும்.

பேற்ற றியபாடலில் காணுகின்ற, முழுமினி முருகப்பிராக்கிய மெய்ஞ்சுான மேருவின் சாட்சி, இவ்வாறு திட்டம் பிறநின் காலிக் காறி னிற்கூடியில் வேறு யாருடைய சாட்சி இனி வேறும்? தங்கள் தெய்வமாக முருகப்பிராஜைக் கால

மெல்லாம் வணக்குவது அவரிடமானால், அவர்கள் சுட்டிக்கட்டிய இத்தெய்வ எல்லைக்கல்லவா அந்ந மக்கள் ஒடோடியும் வருவார்கள். இந்ந அதிசோபனச்சாலையின் அருளாட்சி ஆதியின் ஆண்மைச் சிறப்பு, கடம்பவனக் காளையாகிய அந்நமதிவான் மன்னருக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் கலி இருள்ளுட கதிகாணப்பாவாட்சள்ளங்களுக்கு இது தெரியவில்லை.

ஞமும்தான் ரென்ற 75 ஆண்டுகளாக பிக்ல்ராவனிறில் ஸாது சூவிக்காவி அழைத்து வருகிறோம். அதைக்கேட்டு இங்கு வந்நு பலன்பெற்ற பல ஆயிரக்கணக்கான எமது அனந்நாதி தேவுப் பெருங்குல மக்கள் இருக்கிறார்களே. மற்றவர்களும் இவர்களைப்போலவே ஒடு வந்நு இந்நக் காருண்ய மதிக் கொடை வசந்நத்தில் ஏன் காடிக்கொள்ளக்கூடாது? அப்படி ஒடு மனுக்குலம் முழுதும் சூடிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுவே எமது கரைதானு இச்சை. அதற்கே எமது பூர்ண ஆசிர்ப்பாதமும்.

118

ஞான்டவர்கள்:- தருமம் என்றால் ஏழை எளியவர்களுக்கு ஏதாவது கொடுப்பது அல்லது உதவி செய்வது என்பது தானே எல்லோரும் னினைத்துக்கொண்டிருக்கிற அர்த்தம். வேதம் விதிக்கும் தர்மம் அது அல்ல. மனுத்தலையை என்ன கையில் சிக்கவிட்டது காக்கும் ரகைகச் செயலை தர்மம். ஆகவே தவராஜராகிய ஒரு குநகொண்டல் அவர்களால்தான் தர்மம் செய்யமுடியும். ‘தருமம் தலைகாக்கும்’ என்ற சுலோகம் எம் தமிழ் மக்களிடையே புழக்கிக்கொண்டிருந்தாலும், அதையாரும் னின்று நவனித்ததில்லை. இறைகுரு பாரவாங்குவாக காந்ந மூலபுருஷ யைகங்கள், ஜீவ வாழ்விற்கான விதமுறை களைப்பேசி, எடந்நுகூட்டி, அவ்வார்ப்போடு து மனிதகுலத்தைத் தெய்வீக னன்னெறியில் பிரட்டி ஆக்கிவாந்நும் அவர்கள் காலத்திற்குப்பிள்ளை, தன்னாறிலில்ச் சாப்பந்நு தலையாட்டத்திரி

மார் தவத்தேட்டற் ற தோசிகள் அக் செவ்வியல் வழியை னே மாற்றமாக மாற்றி ஆக்கிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். வடலூர் வள்ளற்பிரான் ‘சத்திய தருமச்சாலை’ என்று ஸ்தாபிதம் செய்தால் அதைச்சோறு போடுகிற, கூழ் ஊற்றுகிற எல்லை யாக மாற்றிவிட்டார்கள். தலைகாக்கும் தருமச் சௌலாகியா சன்மார்க்க நெறிதான் அந்ந மதி அரசு மன்னுவின் துவ மறையோடு போய்விட்டதே!

பாரப்பெரிய கத்தியும் பஞ்சதனக்கஞ்சும் என்பது பழ மொழி. அதற்கொப்ப, எமனுக்கும் அஞ்சுத னிஜனீதி ஆண் மையில் மக்களை ஆக்கும் சிவராஜர்கள், தாங்கள் கொண்டு வந்தால்கூட மங்காத வீரம் மலிவற்ற மெய்யில் சவங்கலான ஒரு பேடியை ஏற்றுக்கொள்ளச் சப்மதிக்க மாட்டார்கள். ஏனெனில் அவன், மெய்யைப் பெற்றுலும் கைதலாறவே விட்டு விடுவான்.

எழுத்தாலன் வேதத்தைப் படைத்தது இந்ந மனித தூலம். ஆனால் இந்நத் தூலத்தைப் படைத்த மூலகாரண ‘வஸ்துவித்து’, ‘ஸ்ரீவித்து’ எதுவோ, அதுவே எழுதாமறை.

அலீப் ஸார் மீர் என்ற முன் று அக்டூபர் கிடையில் இருக்கும் வெளி எத்தனை?

சுப்பீயர்:- இரண்டு.

ஞான்டவர்கள்:- மேற்சொன்ன முன்று அக்ஷரங்களும் இரண்டு இடைவெளிகளும் சேந்து ஜம்பனிய் பொதிகையாகிய பஞ்சாடசரம் ஆகிற்று. அழியாத ஸித்திய வேதத் தலையாகிய அந்த ஜந்தனயும் உள் இதய தடாகமெனும் கல்பகத்தே ஏராச ரூபத்தில் சுந்திக்கவைப்பதுவே மெய்வழி.

புவியதன்மேல் காணவிது அதிகதிக மய்யா

பொருந்நியபின் னிஜமதெனக் கண்டுதெளிந் நீடுவாய்

கவியிதுவே னீற்றிய கடைக்கால்மா மய்வே

காலனுவாய்னீ சுயதேஸ ராகதுறைக் கல்பம்

நவிலுவராம் சுத்தமதாய்யா பூர்த்திசெய்து ஆக்கும்

தூதனிவர் சாடினின்று சொல்வதங்வே உண்டு

துவிதமுறை எதுவும் ஒட்டாச குறித்ததந்நச் சாரம்

துலக்குவராம் மித்திரனன் விடைனடையும் பாரு
என்ற புசன்டர்சிரானின் ஜீவாமந்நிரச் செய்யள் சபையில்
படிக்கப் பெற்றபோது-

ஆந்தவர்கள்:- ‘துவிதமுறை எதுவும் ஒட்டாச சாரம்’
அதாவது முதல் இதுவோ அதுவோ என்று முனிகெட்டு
அலையும்- துவிதம்- இரண்டானமுறை- அதாவது சந்நேகப்
பொதுப்புலமை, சிறிதும் வந்து ஒட்டாத, ஒட்டவே முடியாத
னேர்மை ஓர்மைத் துக்ககம் அருளும் மெய்ச் சாரமே, மும்
இதுகாலம் கொண்டு வந்திருப்பது.

கற்பகத் தவத்தால் பெற்ற சுயதேவராகத் துறையாகிய
எமது மெய்வழி வழிபாட்டு வேலையில் வேறொருவருடைய
னினைப்போ, வார்த்தையேற வந்து எட்டித் தீண்டமுடியாது,
அத்தகைய சுத்தம் வடித்துத் தெளித்தெடுத்த இம் மெய்
னெறியில் எவரே ருவருடைய செயலும் வந்து ஒட்டவிடமாட்டோம். இந்த மெய்ஞ்ஞான னெடும் பாதையில் னீங்குள் உள்ள
யாது பின் தொடர்வதற்காக, சிற்சில சமயங்களில், உங்களுக்கு
இணங்கி னீங்குள் பொல்வதைத் கேட்டுச் சம்பாதித்து
நடப்பதுபோலக் காட்டுவோம். ஆனால் திட்டவிட்டமான
எமது தெய்வாயுக னீதிப்பாதையை விட்டுக் கிண்ணித்துக்கூட
ஞம் மாறுவதில்லை.

தவோன்னத சிரமாகிய வித்திய ஸீதி மெய்வழி பேட்டில் உங்களை ஏற்றி வைக்க, உங்கள் கைகளை ஞம் பற்றிப் பிடித்துப் பையப்பையக் கூட்டிச் செல்லும்போது, எடந்நறியாத பெரும்பாதையானதினுலே உங்களுக்குக் களைப்பேற் பட்டு, எமது ஞேக்கிற்கு வராமல் மலைத்துத் திகைத்து, உங்கள் பக்கம் இழுத்தால், அந்நக் களைப்பை மாற்றிச் சுறுசுறுப்பும் மகிழ்ச்சியும் ஊட்ட, ஸீங்கள் பார்க்க எம் கரங்களை மட்டும் உங்கள் இழுப்புக்கு விட்டுக்கொடுத்ததுபோல் சற்று ஸீட்டுவோம். ஆனால் எம் பாதங்களின் கட்டை விரல் களின் ஊனுதல் ஊனியபடியே இருக்க, மேலே ஏற்றிக் கூட்டிக்கொண்டு போவதிலேயே அழுத்தமாக முனைந்து ஸிற்போம். இவ்வாரூன எம்முடைய யுக்தி, எவர் ஒருவர் பார் வைக்கும் ஸினைவுக்கும் எட்ட முடியாதது. ‘ஊழிவிதியவன் தான்ஸித்தத ஒருமையின் ஆவித்தடம்பிடித்து மாசு மறு வொன்றும் வந்நிடாது வெற்றி எம் சன்னத மெய்வழி’யில், மக்களைக் கூட்டிச் செல்லும் இந்ந மதினுட்ப இறுதி ஸீதி வேலைத்திட்டத்தையே, ‘துவிதமுறை எதுவும் ஒட்டாக குறித்த தந்நச் சாரம்’ என்று திரிகாலம் கண்ட அந்ந ஞானமேருதங்கள் தேவாக் கண்கொண்டு முத்திரித்து வைத்துள்ளார்கள்.

120

ஆண்டவர்கள்:- எமனிடம் கொண்டுபோய்ச் சிக்க வைப் பது ஒருவனுடைய வாய்தான். அந்ந எமன் பிடியிலிருந்து விலக்கி மீட்டுத் தெய்வத்திடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து வைப்பதற்குக் காரணமாய்ய இருப்பதும் அதே வாய்தான். அதை வைத்து ஆளுகிற விதத்தில் ஒவ்வொருவரின் உயர்வும் தாழ்வும் உள்ளது.

கண், காது, மூக்கு முதலாகிய தேகாதியந்நத்திலுள்ள பலவேறு உருப்புகள் ஒவ்வொன்றிலும் எத்தனையோ பிரிவான ராகரக உணர்ச்சிகள், செயல்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு

அங்குப் பிரிவும் எப்படி ஒவ்வொரு முளையில் கட்டப்பட்டு ஜீவனுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருக்கிறது என்பதை னீங்கள் னின் ரூ கவனித்ததுண்டா? இல்லை- உதாரணத்திற்கு னவை எடுத்துக்கொள்வோம். அதில் ஆறுசுவைகள் புழங்ஙுகின்றன. ஒரு சுசப்பான பொருளை னுவினிடம் வைத்தால் சுசப்புச் சுவைமட்டும் தெரிகிறது. மீதி ஐந்து சுவைகளை உணர்ந்து அறிவிக்கின்ற ஐந்து ஏஜன்டுகள் அது னேரம் எங்கே போனார்கள்? எப்படி மறைந்து ஒதுங்ஙிக்கொண்டார்கள்? அந்ந ஐந்துபேரும் ஒதுங்ஙிக்கொள்ளாது அவர்களும் சுவைக்க முற்பட்டிருந்நால், னும் வைத்த சுசப்புப் பொருளின் சுவை துல்லியமாகத் தெரியாது போய்விடுமே. அந்நக் குறை பாடு ஏற்படாமல் மற்ற ஐந்து சுவைக்குரிய அதிகாரிகள் எங்கு, எப்படி ஒளிந்து கொண்டார்கள்? அறிவு சம்மதிக்கும் படி இதற்கு விளக்கம் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். இந்ந வினாவே உங்கள் னினைவிற்கு எட்டாதே- பதில் எப்பச் சொல்லப் போகிறீர்கள்? இல்லை.

ஓவ்வொரு சுவையும் இன்னதென்று அளந்து, உணர்ந்து அறிவிக்கிறதற்கான னுண்ணிய முளைகள் னுவில் னிறைந்நிருக்கின்றன. னும் னுவில் வைத்தபொருள் இனிப்பு என்று தெரிந்ததும் மற்றைய ருசிக்கான முளைகள் உள் அடங்ஙிக்கொண்டு, இனிப்புக்கு அதிகாரிகளாக உள்ள முளைகள் மட்டும் செவ்வையாக வெளியே வீட்டி, இனிமின் பூர்ண அளவையும் தன்மையையும் கண்டு தலைமைஸ்தானத்திற்கு அறிவிக்கின்றன. இவ்வாரூபவே அறுசுவைகளும் னம்மால் அறியப்பெறுகின்றன. தூல ரகசியமாகிய இது யாருக்கும் தெரிய வராது.

உள் வீட்டில் உள் மகிழ்ச்சு ஒரு ஆபத்து என்று ஒருவன் வந்து சொல்லுகிறார்கள். கேட்டதும் னீ உள் வீட்டை ஞேக்கி அதிவேகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போகும்போது ‘இந்ந னேரத்திற்குள் அவனுக்கு என்ன

‘ஆயிற்றே- மேற்கெண்டு ஒம் யாரைப்பிடித்து என்ன செய்வது’ என்று உன் னினைவுகாரமாக னினைத்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும். அப்போது வழியில் சந்நிக்கிறவர்களை உன் கண் பார்த்தாலும், அவர்களைப்பற்றிய விபரம் கேட்டால், சொல்ல வருமா? சொல்லவராது. (தங்கள் கரத்தில் வைத்திருந்த வேல் கம்பைக்காட்டி). இந்ந வேல்க்கம்பின் வடிவத்தில் உன் னினைவைச் செலுத்திப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், ஊசியையும் னூலையும் உன் கையில் தந்து கோத்துக்கொடு என்றால் கோத்துத்தரமுடியுமா? முடியாது. அவற்றைக் கண் பார்த்தாலும் னினைவு வேலேன் றிலிருந்தால், அந்ந வேலையைக் கொட்டியுமுடியாது. ஆகவே கண் பெரிதா? னினைவு பெரிதா? னினைவுதான் பெரிது. அப்போ கண் வேண்டாமா? கண்ணுந்நான் வேண்டும்.

இவ்வண்ணமாக தேநாதியந்நத்திலுள்ள ஒவ்வொரு கருவிக்கும் ஒவ்வொரு வேலையைன்று வைத்து அதன்தன் வேலையைச் செவ்வையாகச் செய்து முடிக்குமாறு இறைவன் படைத்துள்ளான். இதை னின்று கவனித்துப் பார்த்தால், மதிப்பிலடங்கா ஒரு பெரிய இராஜ்ஜியத்தையே இறைவன் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இனுமாகக் கொடுத்துள்ளான் என்று தெரியவரும். இந்ந அநுமையான இராஜ்ஜியத்தை வைத்து ஆண்டு, பரம்பத னித்திய பேரின்பு மகிழ்ச்சி வாழ்வை இவன் அடையாட்டும் எவ்பதுவே அந்நப் பாரப்பெரியோ நுடைய இச்சை. அந்ந இச்சைக்கு மாருக அழிஉலக வேலை களுக்கே அவன் தந்ந பெரும் சீதனத்தை உபயோகித்துப் பாழித்து, கடைசியில் எமன் கையில் அதை ஒப்புவித்தால், ஈசனுக்கு என்ன ஆத்திரம் வரும்? ஏகனுயகனின் அந்ந முனிவே, மீட்பில்லாத னரக வேதனையாக பின்னர் வந்து முறைறது.

“ஞீ, ஒருவனுக்கு னாறு ரூபாய் இனுமாகக் கொடுத்து ஏதாவது ஒரு வியாபாரம் செய்து பிழைத்துக்கொள்ளச்

சொன்னுல் அவன் அந்தப் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்ச் சூதாடித் தொலைத்து விடுகிறான். அதை ஸீ கேட்டால் உனக்கு என்ன கோபம் வரும்- அதோடு என்ன துன்பமாகவும் இருக்கும். அதேபோல இறைவன், இவனுக்கு இமூரகத் தந்ந ஏழுவகை அமானிதமாகிய வித்தியாதத்துவத்தை, வித்திய வாழ்வைப் பெறச் செல்ல செய்யாமல், அனித்திய உலக வாழ்விற்குச் செலவு செய்துவிட்டுக் கடைசியில் எமன் கையில் போய்ச்சிக்கி னரசு தண்டனைக்கு ஆளானுல், படைத்த ஈசனுக்கு என்ன வேதனையாக இருக்கும்- ‘பாரம்பத வாழ்வைக் கைபோடுவதற்கான எல்லா வல்லபங்களும் மூம் உனக்குத் தந்நோமே. அதைப் பாழாக்கிப் போட்டு எக்கோடு காலமும் மீளா னரசுத் துற்பாத்தில் நுழைய உனக்கு எப்படித் தான் மனம் சம்பாதித்ததோ’ என்று திட்டிவிட்டு சுசன் ஒதுங்கிக்கொள்கிறான். பிறகு எமன் கைக்குட்பட்டு சின்ன பின்னமாக்கப்படுகிறான்- அதற்கான கோர அடையாளங்களும் பின்னர் தூலத்தில் வந்து விடுகின்றன.

மேற்சொன்ன அதோடு விலைக்கு இவனை ஆளாக்கி எது, இவன் மனந்நான். சகலத்திற்கும் ராஜை அதுவே. அது எவ்வளவு பிரம்மாண்ட சூபம் உடையது என்று யாருக்கும் தெரியாது. ஒன்றைக் கஷ்டப்பட்டுத்தேடி அடைந்நதும் ‘அதோடு போதும்’ என்று அந்ந னினைவு னின்றுகொள்வதுண்டா? இல்லை. அஞ்சத்தைத்தேடி அலையும். இவ்வாறு தான் இச்செப்பட்டதெல்லாம் கைவசமான பிறகும் ‘அந்தப் பூமிவெண்டும், இந்தமதிப்பு வேண்டும்’ என்று தன் கரத்தை னீட்டி னீட்டித் துழாவிக்கொண்டேயிருக்கும். தன் ஏவலுக்குட்பட்டிருந்த அங்குலங்கள் அனைத்தும் தேய்ந்து கைவிடும் வரை ஓயவே ஓயாது- கடைசியில் தானும் உதவியற்றுப் பொய் மீளா அவஸ்தை இருளில் போய் மாட்டிக்கொள்ளும். இந்ந வெறி கொண்ட மனத்தையே வேதம் ‘பேய்’ என்று சொல்கிறது.

மனதாகிய அந்தால் பேயினிடத்தில் எவரும் சிக்கிக் கொள்ளக்கூடாது என்பதை, வந்தவந்த வேத கர்த்தர்களுடைய திண்ணமான எண்ணமும், நெடும்பாடும். ஒருவன் ஏழையாயிருக்கட்டும் அல்லது பணக்காரருயிருக்கட்டும் அவன், தன்னிடம் இருப்பதைக்கொண்டு திருப்தி அடைய வேண்டும். அதைத்தங்கள் வேதத்தில் ‘உள்ளதையே போது மாக்கல்’ என்று விதித்துப் பேசப் பெற்றுள்ளது. ஒருவனுக்கு ஸியாயமாய் மூன்று ரூபாய் வரவேண்டும். முக்கால் ரூபாய்தான் வந்நது. அந்நமுக்கால் ரூபாயை மூன்று ரூபாய் வந்நதாக எண்ணித் திருப்தியடையவேண்டும். அதுதான் ‘உள்ளதையே போதுமாக்கிக் கொள்ளுதல்’ என்பது. கஷ்டத் துடன் பாடுபட்டிருக்கலார்; மகிழ்ச்சியுடன் பாடுபட்டிருக்கலாம். அதனால் வந்ந வரவு எதுவாக ஸிருந்நாலும், கூடுதல் குறைவு என்று ஸினைத்து மனத்தை அலட்டிக்கொள்ளாமல், பெற்றதையே திருப்தியாக எண்ணவேண்டும். இப்படி ‘உள்ளதையே போதுமாக்கிக்கொள்ளும்’ எண்ணம் எல்லோருக்கும் வந்துவிடாது. பெருந்தகைச் சிங்கு ஞேக்குடைய மகத்துக்களுக்கே அது கைவரவாசும். அந்த மகத்துக்கள் யார்? தஸ்னை ஆண்டுகொண்ட பெருமானின் தெய்வ அடிஸிழிலில் காத்துக்கிடந்நு, எமனச்சத்தைப் போக்கிக்கொண்ட பெருந்தகைச் செம்மல்களே அவர்கள்.

உள்ளதையே போதுமாக்கிக்கொள்ளுதல்தான் மிகப் பெரிய தவலத்தாகிய ஸிறைசெல்லவும். அதுதான் கிடைத்தற்காரிய ராஜீகம். அந்நத் தேவகுணத்தைத் தன்னதாக ஆக்கிக்கொண்டவனே சர்வலோக, சர்வதால, சர்வதனமும் படைத்த ஜ்சவரியன்.

மிறர் குற்றத்தையே துருவித்துருவிர் பார்த்துக்கொண்டும், அதையே எண்ணிக்கொண்டுர், அதைப்பற்றியே பேசிக் கொண்டும் இருப்பதால் பயனுண்டா? ஒரு முடிவண்டா? இல்லை. ஆனால் அதற்கு ஒரு பயன் இருக்கிறது. தன் ஜீவனைப்

பாழாக்கிப் போடுகிறதுதான், அதோகதியில் ஆக்கிலிடுகிறது தான் அந்நப் பயன். பிறர்குற்றத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிராமல் தன்குற்றத்தையே என்னிப்பார்த்து அதனின் றும் விடுபடப் பாடுபடுவனே அறிவுடைய பெரிய சீமான். அவன்தான் தன்னித்தான் ஆனாம் யோக்கிய வெற்றி மேடு ஏறிய சிவராஜன்.

இந்ந உத்தம சித்திக்கொள்கையை- ஆண்டவர்கள் மான்மியத்தில்- (அழிகலிப் பருவம்- 31 ஆம் பக்கத்தில்) தெளிவுபிறங்குப் பேசப்பெற்றுள்ளது.

‘மக்களுக்கு எனிதில் ஒழிக்காலாததாகிய பிறவிப்பினி என்னும் அனியாய மரணத்தை ஒழிக்கவும்- மேலும் அவர்களை அலகையாக்கி என்றும் ஏரகத்தில் தங்கள் வைக்கின்ற எம்படரின் செயித்தற்கரியதாகிய அவஸ்தை மேலிட்ட ஏரக அடையாள அச்சத்தினைச் செயித்தற்கும் ஒர் மெய்யருட் குரு பிரானைத் தேடியடைந்து தன்னை ஆட்கொள்ளும்படிக்குக் கொஞ்சிக் கேட்டாவது புதந்துகொண்டு என்றும் விபரிதச் சொல்லினாந்திரானின்ற பஞ்சேந்திரியராக்கதர்களை அடக்கிவாசனாச் சயம் மனை சூசமென்னும் சொத்தையடைந்து- அரங்கமென்னும் பதிஞான வீட்டில் சாந்தியடைதலென்னும் பூர்வீக பூரண முழுமுதலாம் அழியாத சுயராச்சிய இன் பத்தை அடைவதுவே இப்பெரும் பூமிப்பரப்பிலுள்ள மனு மக்களின் இச் சீவிய வாழ்விலையே முயற்சித்து அடையவேண்டிய பெநும்பயன் என்பதாம், என்ற பகுதி சபையில் ஒதப்பெற்றது.

தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்:- வீடு னிலம் ஆடு மாடு ஒன்றுமில்லாத ஒரு ஏழை இருக்கிறான். அவனுக்கு ஒரு பணக்காரன் உணவு உடை வீடு பணம் முதலிய பாவும் கொடுத்து உதவுகிறான். அப்படிக் கொடுத்துவிட்டு அவனைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் குறையும், சுடு சொல்லும் ரொல்லு

கிறுன். அதைக்காலமொல்லப் பொறுமையோடு சுகித்து வந்தாலும் கடைசியில் பொறுக்கமுடியாமல் ஒரு னள் அவனை எதிர்த்துக்கொண்டு தங்கு செய்யும் புத்தி அந்த ஏழைக்கு வந்துவிடும். ‘தன்குற்றம் கண்டு முதலில் ஸீக்க வேண்டும்’ என்று வள்ளுவர் பெருமானும் கூறியிருக்கிறார்களே, அது உங்களுக்கு ஞாபகார் வந்தால் சொல்லுங்கா.

சபையில் ஒருவர்:-

தன்குற்றம் ஸீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின் என்குற்ற மாதும் இறைக்கு

ஏதிலார் குற்றம்போல் தன்குற்றம் காண்கிற்பின் ததுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு

தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்:- சரி. இப்படியோ ஓவ்வொன் நையும் உங்களுக்கு விளக்கிச் சொல்லிக்கொண்டே போக லாம். அதை என்னத்தில் வாங்கி வைத்துக்கொள்வதற் கான படிப்பை முதலில் கொஞ்ஞும் கொஞ்ஞமாகக் கற்பித்து, அறிவை வார்த்துப் பிறகு அல்லவா உங்கள் ஜீவனில் பதிப்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சிறு உருண்டையைச் சுலபமாக விழுங்கிவிட்டதைப் பார்த்து, பெரிது பெரிதாக மேலும் வாயில்போட்டுத் தினித்தால், தொண்டையில் விக்கிக் கொள்ளுமல்லவா? ஆம். ஜந்நாறு வேர்க்கடலையை வாயில் போட்டதும் மென்று ருசித்துத் தின்றுன். ‘அடே, னன்றுக ருசித்துத் தின்றுனே’ என்று வாயைத் திறக்கச் சொல்லி வாய் விறையக் கடலையைக் கொட்டினால் என்ன ஆசும்? வாய் அசைக்க முடியாதுபோய், முச்சுத்தினறி, உயிர்போகும் அளவுக்கு வந்து, டாக்டரைக் கூப்பிடும்படி னேரிடுமல்லவா? ஆம். ஆகவே எமது பேச்சு இதோடு ‘ஸ்டாப்’! எல்லோரும் எழுந்திருங்க போகலாம்- (சபையில் ஒரே மகிழ்ச்சி)

நூல்டவர்கள்:- பதிமறைவுச் செயலிலே தலைவைத்தாய் விட்டது. அது னடந்துகொண்டு வருகிறது. எம்தேகத்தில் அதற்குரிய அடையாளங்கள் வந்துவிட்டன. அது இன்னது, அதன்பின் விளைவு இப்படி ஆகும் என்பதை னும் வெளியாக்காவிட்டால், உங்ஙனுக்தத் தெரியவராது. னும் மறையம் போகிறோம். இனிமேல் ஸீங்கள் இந்நத் தேகத்தைப் பார்க்க முடியாது. அதற்கு இன்னும் னலு மாதங்கள் தான் இருக்கிறது.

அடுத்து பிரளையம் வந்து மேந்தப்போகிறது. அது னேரம் பூமியின் மேல்தளம் செம்புத்தரையாய்ப் போய்விடும். பிறகு சாலைபூமி ஒன்றுதான் மிஞ்ணி இருக்கும். மற்றைய பூமிப் பரப்பு ஜாடாவும் துடைத்து, அழிக்கப்பட்டுப் போகும். அதற்கான அடையாளங்கள், முற்கூட்டி, எமது தேகத்திலே வந்துவிட்டது. அந்நப் பிரளைத்தை னடத்தப் போகிறவர்கள் வேறு யாராவதுமா? இல்லை. னும் தான்.

ஸீங்கள் உங்கள் கண்முன் பார்க்கிற இந்நத் தேக மானது உங்கள் தேகத்தைப்போல ஆதியில் ஒரு தாய் தகப் பன் சேர்க்கையால் உண்டானதுதானே? ஆம். அப்படி ஆதியில் உண்டான அது, இப்ப இல்லை. எமது சற்குரு பிரானைச் சந்தித்த அதுனேரம் முதல், தவ விளைவு கொண்டு ஏறி முற்றிலும் மாறிவிட்டது. அவ்வாறு மாறிக்கொண்ட செயல் விரிப்பினை, மான்மிய மூலமாகவும் எமது அருளுரை மூலமாகவும் ஸீங்கள் கேட்டு அறிந்திருக்கிறீர்கள்.

கான்முனை ஆதிக்குறங் இருந்து ‘ஆதிமூல ஆஸியானது-உசம்பி ஸிகரற்ற பெல்வுகொல்லி டெழுப்பி- மாயா’ உடம் பெடுத்து மெய் அருபகமாக இருந்தாவது மெய் ரூபகமாக விளங்க, குழந்தைவடிவெடுத்த னஸ்முதல்-‘மகத்துக்கவாகிய ஸித்திய சூரியர்களென்னும் பாரவான்ஙவெல்லாம் இதன் மேல் வர இருக்கின்ற சுப்ரேசாபன கேழம் வரம்பற்ற னெடுப்

வாலங்களும் அடங்கிய தலையாகமென்னும் மெய்ப்பைக்
 கிரேதாயுகத்திலே எழும்பி வடக்கவர இருக்கும் மிகமகிழ்ச்சி
 வாழ்வின்- அருங்காரண காரியச் செயலாதிய ஆதிக்க
 அனைத்தும்- தங்கள் தங்களின் சொந்த வீதாச்சாரப் பாத
 தியப் பங்கினைப்பெற்று- முன்னர் தொட்டுவிட்ட குறையாகிய
 அனுபோக ஆள்கையை ஆள வருவதினுக்காக' னித்திய
 தேகம் பொறுகின்ற னீதி னெறிக் கிரேதாயுக உதய உற்பத
 னுள்வரை- மேற்சொன்ன ஆதிமூல ஆவியானது மெய்னெற
 னீதி ஒச்சும் காருண்ய உருவகத்தில், கல்கி மகதி கர்த்தாந்
 கர்த்தர் என்னும் னுமங்கள் ஏற்று, இன்னகாலம், இன்ன
 எல்லை, இன்ன செயல், இவ்வண்ண அடையாளங்களுடன்
 இப் பூமிப் பரப்பில் விளங்குவார்களென்று முன் வந்த
 தீர்க்கத்தரிசியர்கள் பலரும் திட்டம் பிறங்கக் கூறிவைத்
 துள்ள கிரந்தங்களில்- அந்நக் காருண்ய தேவ ரூபகரின்
 வனப்புமிகு எழில்த் தோற்றம்பற்றி 'மெல்லிய மினுகிய திரு
 மேனியர்' என்றும் 'செய்யதிருமேனியர்' என்றும் மேலும்
 'அவர்கள் இருதாள்களும் விளக்கிவைத்த வெண்கலத்தைப்
 போல் இநக்கு' மென்றும் பேசப்பெற்றுள்ளதெனில் அத்
 திருமேனியானது எவ்வளவு அழகு சிந்தும் வழுவழுப்புடன்
 இருக்கவேண்டு மென்றுகிறது. அச்செம்மல்களெல்லாம் அது
 விச் செய்தவை ஒருபுறமிருக்க, எமது தேகம் என்ன வனப்
 புடன்முன்றிருந்து என்பது எமக்குத் தெரியமல்லவா? எபது
 இடது கையை மடக்கிவைத்து அதன்மேல் எமது முகத்தை
 சாய்த்து ஒட்டிப் படுத்தால், தேகுதியந்தமும் ஜிம்மென்ற
 மணர்வதட்டுகின்ற அந்த அளவு மிருதுவான வழுவழுப்பு
 டையதாக இருந்தது. அப்படியிருந்த தேகம் இப்பொழுது
 முழுக்க மாறிக்கொண்டே வருகிறது.

தகப்பனுடைய உயிர்ச்சத்தும் தாயினுடைய ரத்து
 மாகிய ஊனும் கருவறையில் கூடிக் கலந்தால்லவா மனி
 தேகம் உண்டாகிறது. ஈசனுக்கு அத்தகைய தேகு

உண்டா? இல்லையே. ஆகவே ‘தாயுமிலித் தந்தையிலித் தான்தனியுன்’ என்று கிரந்தங்களில் கூறியுள்ளது ஈசனின் அருபனிலையைக் குறிக்கவில்லை. இனிவர இருக்கிற அழியாத தலையுக்ததில் ஈசன் ஏற்றுக்கொள்ள விருக்கும் நித்திய நீதித் திருமேனியையே அது குறிக்கிறது.

‘ஈங்கள் பார்க்கிற இந்தத் தேகம் மாறி, புது வனப் புடைய நித்திய நீதிப் பொன்மேனி வரப்போகிறது. முதலில் இது காய்ந்து சருகாகும். பின்பு ஒலு பிளப்பாகப் பின்து விடும். அதிலிருந்து அழியாத சுவர்ணதேகம் உண்டாகும். அதுவே, தாயும் தகப்பனு மில்லாது உற்பவித்து எழும், ஈசனின் சுயப்பு வழிமாகும்.

உருமமே வாமதாய்ப் பூட்டு தற்கு

ஊணதே குறைத்திடும் குட்கு னளாம்—

..... காய்ந்து சருகாகவே

அங்குமே தோன்றிடும் அடுத்தாாதி—

நேரோரு னளிலே கருவங்கந் நான்.....

நிர்மலன் இருப்பொட்டி னல்யினப்பாம்—

என்று—ஜீவ மந்திர னடியில் புசண்டர்பிரான் கூறிவத் துள்ளபடி— எமது தேகம் மாறி வருகிற அடையாளம் இந்நாவந்துவிட்டது. (அருகில் அமர்ந்திருந்த சபைக்கரசரை அழைத்துத் தங்கள் திருக்கரத்தை அவசிடப் பீடிக்காட்டி) ‘கையினுல் தோட்டுப்பார்’ என்று உத்தரவிட்டார்கள். அவர்தடவிப்பார்த்துவிட்டுக் கண்களில் நீர் பெருக பிரமித்து நின்றார்.

‘தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்:- சௌரசௌரவைன் றுகாய்ந்த இலையின் சருத எப்படியிருக்குமோ அப்படி இந்த உடல் ஆகிவிட்டதல்லவா? இந்த ஊழித்திட்ட அடையாளம் வரப்போகிறதைப்பற்றித்தான் மேலே கூறிய தீர்க்கதறிசனச் செய்யுள் உங்களுக்கு அறிவிக்கின்றது. ‘இதுவாற யாரும்

உபயோகிக்காது, பதியவர் களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்த உருமகாலனேர தவத்தில் அவர்கள் ஊனி னிலைகொள்வதற்கு ஏனுக்குனுள் உணவானது குறைந்துபோகும். பிறகு பதியவர் களின் தேகமானது சருகுபோலக் கார்ய்ந்துகொண்டே வரும். இது முற்பாதியில் னிகழும். அடுத்த பாதியில், னிர்மலனின் கன்னிவிராட் தவத்தால் கருவங்கும் னல் பிளப்பாகும். அதைப் பிரட்டிக் கூட்டி ஆக்கித் தேவ தேகமாக னீதிப் பிரகாசத் தூலமாக மாற்றப்பெறும், என்று திரிகாலர்கண்ட செம்மல் கூறியுள்ள தீர்க்கதறிசன வாக்கின்படி னடைப்பெறும் காலம் இதோ தலைவைத்துவிட்டது. அதற்கான பிருக்தம் என்ற கற்பகத் தவமும் கார்த்திகை முதல் னடந்தேறி வருகிறது.

அப்படிக் கருவங்கும் னலாகப் பின்நதிலிருந்து தேவதீர்மான வனப்புடைய தேகம், தோற்றத்தில் வருவது, ஒன்பது மாதத்திற்குள் ஆகும். அந்ந உதய தோற்றத்தைப் பற்றிக் காகபுசுண்டர்பிரானும் வசிஷ்டமகாமுனிவரவர்களும் உரையாடிக் கொள்ளுகிறார்கள். ‘அந்ந னித்திய னீதி அமலாட்சி சுவர்ணத் திருமேனியின் பிரகாச எழிலினைக்கண்டு னீங்களுமா அச்சமடைவீர்கள்’ என்று வசிஷ்ட பகவானவர்கள் வினா, ‘ஞன் மட்டுமா, எம்மை உண்டாக்கிய ஞானத் தந்தையாசியங்குளப்பனும் பயந்துதான் ஆகனும்’ என்று புசுண்டர் பிரான் பதில் கூறுகிறார்கள். அப்படிப் பிரண்டு எழுந்துவரும் னித்திய னீதி சுவர்ண தேகத்திலிருந்து கொண்டு மாண்ட மனுக்களை மஸ்னிலிருந்து எழுப்பி, தோன்றும் தீர்ப்பினிலேற்றி, சுவர்க்கத்திற்கு ஆகுகின்றவர்களை சுவர்க்கத்திற்கும் ரைகத்திற்கு ஆகுகின்றவர்களை ரைகத்திற்கும் தாரித்தனிப் பிரித்து, அவரவர் உலகங்குளுக்கு அனுப்பப்பெறுகின்ற னீதித் தீர்ப்பு னடைப்பெறும். யுகங்கோடி காலத்திலிருந்து ஜீவதேகத்தில் காத்துக்கொண்டிருக்கிற பாரவான்களுக்கு வெடுங்கால மகிழ்ச்சிக்குரிய னித்திய

முத்திதேகம் தரப்பெறும். இந்நப் பார் ரகசியம் உலகத்து ஹஸ்வர்களுக்குத் தெரியுமா? தெரியாது. ஊழித்தீர்ப்பு னீதித்திட்ட பிரம்மாதிக்க பெரிய வேலையில் ஞம் தலை வைத்து இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலே ஆகிறது. ஒவ்வொரு ஞம் அதற்கான கற்பகத் தவழும் னீருகொண்டு ஏறி வருகிறது.

இப்போது ஞம், இந்நக் காருண்ய உருவில் இருந்து கொண்டு, அவரவருக்குத் ததுந்தபடியெல்லாம் இரங்கி னின்று, முகங்கோணதபடி அணித்துக் கூட்டிப் பேசி ஆட்படுத்தி ‘அன்னட்டினுக்கு வித்தெடுக்கும் அருளாட்சியை’ னாத்திவருகிறோம் அல்லவா? ஆம். ஆலை அங்கே னித்திய னீதித் தேகத்திலே இந்நத் தாயன்னத்தின் செயலைக் காண முடியாது. சர்வழும் னீதிக்கோட்டில் மாறி, சத்தியம் ஒன்றே னிலைசாயாக் கூட்கொண்டு அரசு ஒச்சி னிற்கும். னீபார்க்கும் இந்ந தயாருல் தர்மதேகம் அங்கே இல்லை. இவ்வாரூண வரம்பு கோடற்ற னெடுங்காலம் அழியாத, தலை யுக உற்பவனடையுறைச் செயலினைத்தான், ‘பதியவர்களின் மறைவு’ என்று மின்னிக்காட்டி, புசன்டர்பிரான் அவர்கள் தங்கள் கிரந்தந்தில் பல இடங்களில் கூறிவருகிறார்கள். ‘இந்ந யுகனீதிச் செயலானது, னடக்கவிருக்கும் னீதி எல்லை இது’ என்று தெரிந்தா, னீங்கள் இந்ந மெய்யில் வந்து தலைகொடுத்தீர்கள்? இல்லை. னினோயாப்புரத்து ரகசியமாக விளங்கும் இது, னர் அறிவித்ததால் அல்லவா உங்களுக்கு அறிய முடிந்நது? ஆம்.

வெகு விரைவில் இந்நப்பூமி பூரவும் சட்டுற குளோஸ் ஆதும். அரபிக்கடல் வரைக்கும் மேற்கேயுள்ள னிலப்பரம்பா, ரகமாக எங்கும் தகதகவென்று அக்னிமயமாக வைக்கப் படும். உதயகிரிமுதல் அத்தகிரிவரை ஒன்றும் தப்பாது. னீதி உரு எவற்றை எல்லார் சர்மதித்து ஏற்றுக்கொண்டதோ அவைகள் மட்டும் மிஞ்சி இருக்கும். பொய் அணித்தும் சாடா அதாவது சிறிதுசாட மிச்சமின்றி முழுதும் அழிக்கப்படும்.

அவ்வாறு அழிந்தன் பீன், இந்த மெய் முளையானது, மகா
சார்கொண்டு எழுந்து பண்விட்டு, அமலாண்மை பெருக
எங்கும் ஆட்சிசெய்ய விற்கும்.

வான்லோகத்தில் அங்கே சுவர்க்கம் உண்டாகு மென்
றும், அதில் பெரியோர்கள் குடிரறி னித்தியாக வாசம் செய்
வார்கள் என்றும், அதை னேரத்தில் பாவிகள் னரகத்திற்குத்
தள்ளப்படுவார்கள் என்றும், னீதித்தீர்ப்பு இவ்வாறுன முறை
யில் னடைபெறுமென்றும் மக்கள் கதைபோல எண்ணிர்
பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்களே - அது னடக்கப்போகிற எல்லை,
னீங்கள் உட்கார்ந்திருக்கிற இதே பூமிதான்.

ஆனிமாதக் கடைசியிலே அதாவது ஆடிமுதல் துவக்கத்
திலே, ஊழிப்பிரஜைய அமளி தொடுத்துவிடும். பிறகு
தொடர்ந்து ஜந்து மாதங்களுக்கு அதன் கோர ஆட்சி னடக்
கும். னிச்சயம், எங்கே பார்த்தாலும் பினாக்குவியலாக இருக்கும்.
முதல் முதலில் மக்களுக்கிடையில், நட்டுக்கு ஞா, கலகம்
உண்டாகும். அதனால் கோரமும் கொலையும் பூமியெங்கும்
கூத்தாடி கடைசியில் மனுக்குலமே இல்லாத ஒரு முடிவுக்கு
வரும். அதைத் தொடர்ந்து பிரஜையர் தலை எடுக்கும், அது
தலை எடுத்துவிட்டால் சத்துவங்கள் தாறுமாறுகிவிடும். மலை
முதலானவைகள் தூசியும் தும்புகளாகப் பறக்கும்படி னிர்த்
தூளியாகும். பூமியின் உள்பாகத்தில் இருக்கும் கந்தக
அக்னிக் குழுமின் தட்டைத் தூக்கி, பூமியின் மேல் பரப்பிற்கு
வரும்படிச் செய்து, சூரியனை வல்லையப் பிரமாணம் அதாவது
ஏற்றியிட்டி அளவு தூரத்தில் பூமிக்கு னெருங்கி வர இறக்கி,
நட்சத்திரங்களைப் பிடிக்கி எங்கும் உதிரச் செய்து இப்படிக்
கோர அமளிகள் யாவற்றையும் ஒன்று கூட்டி சர்வசங்கார
ஆதினீதி ஊழித்திட்டம் அமலாக்கப்படும்.

அக்னிப் பிரஜைத்தின் முதல் எடுப்பிலையே, கடலிலை
ஒரு சொட்டு ஜலயில்லாமல் வற்றடிக்கப்படும். னும் மார்க்

கும் இந்த மன்பரப்பில் எவ்வளவு உயிர்ச்சாதிகள் இருக்கின்றனவோ அதைப்போல ஐந்து மடங்கு உயிரினங்கள் கடலிலிருக்கின்றன- அவையாவும் சட்டுற அழிக்கப்படும். ‘தாயு மிலித் தந்தையிலித் தான் தனியராக’ எஃதித்திருமையீடுந்து வருகின்ற நேரம் அதுவே. கலிப்பவகரப் பொய்யர்கள் புழங்கி வாழ்ந்த இடம் ஒரு துளி இருந்தால்கூட அது நித்திய எஃதிப் புதுயகத்தில் னிர்மாணிக்கப்பெறும்பரிசுத்த பூமியைக் கெடுத்துவிடுமல்லா? ஆர். ஆகவே சகல இடத் திலும் துப்புறவாகத் தேடிப்பார்த்து, பாவக் கலப்பு எங்கும், எதிலும் சிறிதுகூட இல்லாமல் தெயிட்டுக் கொளுத்தி சுத்தி கரிக்கப்படும். ஆகவே இனி இந்தான் பூமியில்லை- வேறு பூமியாக, நித்தியத்திற்கான பூமியாக, மற்றப் பெறப்போகிறது. அதை சமயம் பவகரக் கலிப் பொய்யர்கள் தங்கித் தண்டனை களை அனுபவிக்கும் னரக பூமியானது தனியார்கப் படைக்கப் படும். இவ்வாரூபப் பாவ உலகத்தை சர்வ சங்காரம் பண்ணுகின்ற அதிகோர அமளியின் அமலர்கிய னழித்தீர்ப்பு எஃதி னடவு முறையானது பதினெங்கு மாதங்கள் னடக்கும். அதன் பின் தர்மயுகம் பிறக்கும்.

‘மண்டலம் வாடுனடுவங்கித் துண்டுதுண்டாய் வெடிக்கும், னேர்வாஸ் மொடி மொடுத்து னெற னெறென்றேசரியும், ஒருனென் ஒரு இரவில் உலகம் கலவரித்துப் பெருங்ஙோராயளி கொண்டு பூமி கலைந்துபோகும்’ என்று ஒம் ‘இறைத்திரு இறுதி எஃதி னடவுவைப்பில் (ஆதிமைய் உதயபூரணம்பக்கம் 423ல்) விவரித்துக் கூறிவைத்துள்ளவன்னைம் னடக்க விருக்கும் கொடிய அமளியில் சிக்காது தப்பிக்க, எஃதி யுக வித்துக்களுக்கென்று, கொஞ்ச அளவு பூமியானது பாதுகாத்து வைக்கப்பெறும். ‘யுவித்துக்கென்று ஒரு சிறிய திட்டாவது தென்னிந்தியாவில் இருக்கட்டும்’ என்ற புத்தபெருமானின் சத்திய வசனப்படி னிர்மாணித்து வைக்கப்பெறும். அந்த எல்லை னுழைந்துகூர் இந்த உத்தியோவன சாலை பூமி

தான். ஆகவே ஆனி ஆடியில் ருந்து வேலிக்குவெளிபோ, அழி அவா பூமியில் ஸீங்குள் வர்ம்பது ஆபத்துத்தான்.

‘பதியவர்கள், தாங்கள் முதலில் ஸித்திய ஸீதித் திருமேனியில் ஆகிக்கொண்டு, பிறகு அவர்கள் யார்யாரைத் தொட்டு எழுப்புகிறார்களோ அவர்கள் அஜீவராகும் ஸித்திய முத்தி தேகத்தில் ஆக்கப்பெறுவார்கள்’ என்று காலங்குண்ட வசந்தநிலை புசன்டர்பிரானின் ஜீவமந்தநிரம் கூறுகிறது. அந்த சத்தியா ஸீதி னடையுறை னிகழ்கின்ற அதுனேரம், சூரியன் இல்லாமல் போக, கப்பிய கனத்தவிருள் ஏகமாக அரசானும். அந்த இருஞக்கிடையில் ஆதியின் ஸீதித் திருமேனி யுகவித்துக்களில் சிலருக்கு, ஸல்ல பிரகாச ரூபத் தில் தெரியும். சிலபோருக்கு மங்கலாகத்தெரியும். இன்னும் சிலருக்கு, அத்துடைய தொனி மட்டும் கேட்கும். சில யுக வித்துக்களை மண்ணில்போட்டு மிதித்து, மறைத்துப் பின் எழுப்ப வேண்டியிருக்கும். இப்பு இதுபோது இந்நக்கருணைத் திருமேனியிடத்து வைத்திருந்த யதார்த்த ஒட்டுதல், அல்லது வஞ்சுக ஒட்டுதல்களுக்குத் தக்கபடி அந்த இருள் அரசின் போது, உங்கள் ஒவ்வொருவர் னிலைமையும் இருக்கும்.

‘சகலதுரைத்தனமும் அதிகாரமும் வல்லமையும் பரி காரிக்கப்பட்டு தேவனும் பிதாவுமாயிருக்கிறவரின் கையில் ராஜ்யம் ஓப்புவிக்கப்பெறும்.

முந்தின மனுষனுகிய ஆதாம் பூமியிலிருந்து உண்டான மண்ணுனவர். பிந்தினவர் வானத்திலிருந்து வந்த கர்த்தர்.

(1-கொரிந்தியர் 15-)

(ஆதாம்) என்ற ஒருவர் மூலமாய் மரணம் ஆண்டு காண்டிருக்க, கிருபையின் பரிபூரணத்தையும் ஸீதியாகிய கமின் பரிபூரணத்தையும் பெறுகிறவர்கள் எம் தேவனுகிய

ஓருவராலே னித்திய ஜீவனை அடைந்து ஆசூவார்களென்பது
அதிக னிச்சயமாமோ-

(க்ரோம். 5)

என்ற சத்திய வேத வசனங்களிலும் -

வாய்ந்நகுரு அவராலே குண்டலி தன்

வரிசையுடன் காட்டியே மின்பா கத்தில்

பாய்ந்நுமார் உயிர்பெற்றும் எழுவ தற்கு

பார்ப்பவர்க்கும் அதிசயமாம் அதுவே னின்று

சார்ந்நவரை எழுப்புவதே பின்னல் கூடும்

சாட்சியே இதுவெல்லாம் புதுமை யன்றே -

என்ற ஜீவமந்திரச் செய்யுளிலும் இன்னும் இவைபோல்
பலவாம் கிரந்நங்களிலும் காணப்பெறும் னீதினடவு ஆதிமூல
னேர னடைமுறைகளைப்பற்றிய தீர்க்கதறிசனங்களை னீங்கள்
படித்தும் கோட்டும் இருக்கிறீர்களே. ஊழிவிதியான் விதித்
துள்ளபடி அவை னடக்கும் காலம் இதோ எழுந்நுவிட்டது.

மேற்கூறிய ஆபத்து அலங்கோல அழிவு னெருங்கில்
வரும் இந்ந னேரத்திலே, உங்களுக்கு வேண்டியது, எம்மிடத்தில் வைக்கும் வஞ்சுகமற்ற ஏதார்த்த சத்திய ஒட்டுத்
லாகிய உங்கள் அன்புப்பிடி ஒன்றுதான். உயிர்ப்பிடியாகிய
அந்ந ஒன்றே ஒன்று- உங்கள்பால் இருந்நால்போதும்,
உங்களுக்கு வேறு தாய் வேண்டுவதில்லை. ‘தெய்வீர் ஏதற்கு
வேணும்? எவர் உதவியும் வந்து எட்டித் தீண்டுமுடியாத
ஒரு ஆபத்துனேரம் வந்தே, அந்ந னேரத்தில் வந்து உதவு
கின்ற தோ வஸ்ஸா சத்திய ரூபங்களே தெய்வம். அவர்கள்
உதவியை இப்பாலே நேடினாத்துக்கொள்ள வேணும்’ என்று
ஞம், முன்னரே உங்களுக்குக் கற்பித்து வைத்தது, இந்ந
னேர னடைமுறை உபயோகத்திற்காகத்தான். உங்கள்
முன்பாக பிரத்தியங்குத்தில் னாடமாடிக்கொண்டிருக்கும்
இந்நத் தேவாங்களத்தில் னீங்கள் வைத்திருக்கும் இடையரு
அன்புப் பிடியே, வரும் அமளி ஆபத்தினின்றும் உங்களை
மீட்டு, யுத னீதி வெற்றி மேட்டில் ஏற்றிவைக்கும்.

உங்களுடைய வீடு மனை சொத்துச் சுதந்நரங்களில் மேல் ஸீங்குள் வைத்திருக்கும் அன்பைவிட, உங்கள் தாய் தந்தை பெண்டு பிள்ளைகளினிடத்தில் ஸீங்குள் அதிக அன்பு வைப்பது இயற்கை. உங்கள் தாய் தந்தை முதலியோர் தங்கள் கண்ணால் பார்த்த அளவிற்கு, தங்கள் கவனத்திற்கு எட்டப்பட்ட அளவிற்கு, தங்களால் முடிந்ததை, உங்களுக்கு உதவி செய்ய முற்படுவார்கள். ஆனால் அவற்றிற்கு மீறிய ஆபத்துவந்து அதில் ஸீங்குள் சிக்கிக்கொண்டால், அவர்கள் உதவி கிட்டுவது துர்பைம். அப்படியான ஆபத்து னேரத்தி லும் சூடு உங்களைவிட்டுப் பிரியாதிருந்து, உங்கள் அங்குக் குலங்கள் வேண்டிய உதவி செய்கின்றன. ‘னம்மைக் குறை வாக னினைப்பார்களென்றே, மேன்டையாகக் கருதிப் புகழ் வார்களென்றே’ னினையாமலும், ஏந்தப் பிரதிபிரயோஜி னத்தை எதிர்பாராமலும், இரவு பகல் ஓயாது, உங்கள் ஏவ லுக்குப் பணிந்து, அவை ணடந்து வருகின்றன. அப்படிப் பணிந்து உதவி செய்துவரும் அங்குக் குலங்களும், எமனுடைய சந்திப்பில், அவனுடைய கோ : அமளியை எதிர்த்து னிற்க முடியாமல், உங்களைக் கைவிட்டு விடுகின்றன. ஆனால் உங்களை ஆண்டுகொண்ட குருமுர்த்தமாகிய தேவ அங்கும் தான், அந்ந ஆபத்து எல்லையில், அந்ந னிர்கதி னேரத்தில் வந்து உதவ முன்னிற்கும். ஆகவே அத்தனிக்கருணைத் தேவ அங்கத்தின்மீது, எத்தகைய வஞ்சமில், கான்றெழுகும் அன்பு ஸீங்குள்கொள்ளவேண்டும்? அந்ந ஒப்பற்ற அன்பு உங்களை எமன் கையிலிருந்து மீட்டு சிவங் கையகத்திலே ஆக்குவதால், ‘அன்பேசிவாம்’ என்ற மந்திரவானர், சிவபதிச் செய்யல் களால் எடுத்து வைக்கப் பெற்றுள்ளது. உங்கள் உடல் பொருள் ஆவி முதலியாற்றின் மேல் ஸீங்குள் வைக்கும் அன்பைவிட மேலோங்கிய னிகாற்ற அன்பு, அந்ந ஜீவரகுகூருபகராகிய ‘தேவ அங்கத்தி’விடத்தில் ஸீங்குள் வைக்க வேண்டும். இக்கானகச் சாலையில், ஜீவகார்மான ஜீவசிப்மா

சனத்தில் அமர்ந்து மநியுக ஜீவ ஆட்சி ஸடத்தியிரும் அத் தேவ அங்கும், உக்ஷைத் தமது அங்குத்தினர் என்று ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால், எந்த உன்னத வகையியத்தைக் குறிப்பிட்டு அது அவ்வாறு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று ஒரளவுக்கு உங்கள் அறிவுக்கு இப்போது விளங்கும். இந்நமேலாம்பர அறிவு உங்களுக்கு வரட்டும் என்றே காத்திருந்து இன்று இத் தேவரகசியத்தை வெளியாக்கினாலோம்.

122

(22-5-73)

ஆண்டவர்கள்:- பரிசுத்த ஜீவப்பிரயாணம் ஆனவர்களை மண்ணில் அடக்கம் செய்கிறோமே-அங்கு என்ன னிகழ்கிறது என்று தெரியுமா? (பொன்னரங்கு ஆலயாழுன் முகப்பி விருக்கும் ஆலமரத்தைச் சுட்டிக்காட்டி) ஒரு ஆலமரத்தின் வித்தை இப்மண்ணில் கும் ஊனினேம். இதோ அது முனைத்து, வளர்ந்து, பணர்விட்டு எழுந்து பெரிய மரமாகி னிழல் தருகிறது. அதற்கு வேண்டிய ரஸ்தை மன்னுன்னது, னேரம் தவரூமல் ஊட்டி வளர்த்து, இந்த சூபத்தில் ஆக்கிக் காப்பாற்றி வருகிறது. இப்படி கோடாகோடியான சிறிய பெரிய தாவர வர்க்கங்களை உற்பவிக்கச் செய்து அவற்றிற்குக் கால காலம் வேண்டிய ரஸ்தை அளந்து காப்பாற்றி வருகிறது. இன்னும் இந்நமன், தன்னிடத்தில் ஏற்படுகின்ற னெருக்கத்தால் தானே விளைந்து, தங்குத்தை உண்டாக்குகிறது. இத்தகைய மகா வல்லபழுடைய இந்நப் பூமியில், னீதியெனும் பொருளான மனுவின் னித்தியா வித்தை அதாவது பரிசுத்த ஜீவப்பிரயாணமாகிய ஒரு மனுத்துலத்தைப் புதைத்தால், னித்தியத்திற்கான ரஸ்தை அதற்கு சதா ஸப்ளை செய்து ‘பொன்மேனி மின்வீசும் புதூட்டப்பாக’ அதை வளர்க்கிறது.

(ஆண்டவர்கள் தங்கள் திருமேனியைக் காட்டி) இது இப்பவே, இங்கு வெளியில் இருந்தபடியே, அந்த னித்திய

ரஸ்தை வெகுமயனமாகப் பெற்று மாறிவருகிறது. இதேலும் குவ்வொரு கருவிகளும் மாறி ஏறைந்து, வேறு ரூபம், வேறு வல்லபம் எடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. இன்னும் சில மாதங்களில் ‘பதிமறைவு’ ஏற்படும் என்று தெரிகிறது. அது விகழாவிட்டால், அன்னட்டினுக்குரிய யுகவித்துக்களாய் மறு பிறப்பித் தேவை தூலங்களில் உலரவிக்கொண்டிருப்பவர்களின்மேல் - ‘கொடிய இடிகளைங்கும் கோரங்கொண்டு விரிக்கும், கடிய மின்னளின் வீச்சால் கண்ணிழிக்கத்தெரிக்கும்’ இவைபோன்ற இன்னும் பலவாம் ஊழிப்பிரஸை அமரியானது வந்து மோதம் போது, னித்திரை போன்ற மயக்கத் தில் ஆழ்த்தும் விண்ணஞ்செப் போதையை அவற்றிற்கு ஊட்டி, அதால் மரண ஆபத்தில் சிக்காது ரகவிக்கும் ஆற்றலை, எம்கைவாலாக்கி, அந்த னித்திய வித்துக்களைக் காப்பாற்ற முடியாமல் போய்விடும்.

பாச்சை மின்காடையை, கார்ப்பிலிருந்து அடிவரை இரண்டாக அறுத்துப் பிளந்து அதன் உட்பாகத்தை எம் னவில் வைத்தோர். சுள் என்று பத்தும் அதன் ஏரிச்சலான காரம் னவிற்குத்தெரியுமே. அது இப்ப எமக்குத் தெரியவில்லை. இப்படியாக எப்ருடைய அகர்ப்புறக் கருவிகளில் எத்தனையோ மாறுதல்கள் உண்டாகியுள்ளன - என்னிப் பார்க்கும்போது இத்தனை என்று எமக்கு மட்டுப்பாடவில்லை. உங்ஙள் படிப்புக்கோ, உங்ஙள் ஆராய்ச்சிக்கோ, உங்ஙள் சயன்சுக்கோ எமது தூலத்தின் னடைமுறை இல்லி உட்படாது.

123

(24-5-73 முதல் 24 நட்கள் - ஆண்டவர்கள் - ஆலயத் திற்கு ஏழந்தருளாமல் திருமாளிகையிலேயோ தவத்தில் இருந்தார்கள். 20-6-73 மாலை - தேவை மக்களின் முகம் பார்த்து அருளிச் செய்தது)

ஆண்டவர்கள்:- ஒரு அதி முக்கிய காரியம் விரைவு வரித் திறது. அதற்கு வேண்டியனவாகிய சிலவற்றை, முற்பட்டியோசனை செய்து எடுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

பதி மறைவு வரும் என்று எதிர்பார்த்த செயலும் னேரமும் வர ஆரம்பித்துவிட்டது. இதுனேரம்முதல், எம்போக்கை அனுசரித்து, எம் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப, நீங்கள் னடந்து கொள்ளவேண்டும். இந்த உடலிக் காப்பாற்றிக்கொள்ள எமக்குத் தெரியுமல்லவா? ‘ஜஸ் ரூபத்திலேயாவது ஆண்டவர்கள் கொஞ்ஞும் உணவு ஏற்றுக்கொண்டால் தேவலாமே’ என்று நீங்கள் நினைக்கிறது சரி. ஆனால் அது ‘பதிமறைவு’க்கான ஒளை அதிகமாக நீர்த்திவிடும். ஊழிவிதித்திட்ட னடமுறையில் நீங்கள் குறுக்கிட்டு அதற்கு மாற்றமாக எதுவும் செய்யலாமா? உங்கள் முகத்துக்காக இரங்கி, உங்கள் யோசனைப்படி கொஞ்ஞும் னடந்நாலும் அது, நித்திய உலக உற்பவத்திற்கான எமது வேலைக்கு மாற்றமாக இருக்கிறது.

அதுனேரம் சன்னிதியில் இருந்த ஜெயத்திருப்பணி மந்திரிகளில் ஒருவர்:- ‘இனி தெய்வ உத்தரவுப்படியோ னடக்கிறோம். இந்நத் தெய்வத்தூலம் னெடுங்காலர்- என்- எப்பவும் எவ்வளவுடன் இருக்கவேண்டுமே என்ற இச்சொல்லும், அதற்கு ஒன்றும் னேர்ந்துவிடக் கூடாதே என்ற அச்சத்தாலும், இவ்வளவு ஒன்றும் எப்படி எப்படியோ னடந்துவிட்டோம். மன்னித்து ரக்ஷிக்கவேண்டும் தெய்வமே- இனி தெய்வகட்டளைக்கு சற்றும் பிரளாமல் னடந்துகொள்ளுகிறோம்’ என்று கண்களில் நீர் பெருத விண்ணப்பித்து ஸிற்க

ஆண்டவர்கள்:- (போரிக்கங்கெங்குண்டு, தங்கள் தெய்வமகவுகளைப்பார்த்து) நீங்கள் பயந்துபோய் எப்படியோ னடந்திர்கள் என்பது எமக்குத் தெரியாமலில்லை- என்ன எம்முடைய ஆள் என்று நீங்கள் அறிந்துதானே? மீண்டும் எப்படி ஏவு

கிரேமே. அதன்படி னடப்பவன்தானே? உங்ஙனுக்கு ஏன் பயம்? முடி விளைத்தால் கடல் திடலாகும், திடல் கடலாகும். எம்மால் ஆகாதது எது? எப்பைத்தான் இன்னர், இன்ன செயல் னடாத்த வந்துள்ளார்கள் என்று உங்ஙனுக்கு னன் ருத்த தெரியுமோ- பின்னே ஏன் உங்ஙனுக்கு அச்சம்வர வேண் கும்? சரி, போன்னள் போகட்டும். இநிழெல்லாவது எல்லா விஷயத்திலும் எம் ஞேக்கை அறிந்து வீங்ஙவள் வடக்கவேண் கும், சபை விரிந்து பிரம்மாண்டமாக ஆகிஷ்ட்டது. செய்ய வேண்டிய காரியங்ஙவளோ பாரப்பெரிய பரப்புடையனவாக இருக்கின்றன. குட்கணை வீணைக்கிவிடக்கூடாது.

ஊவுஇல்லவிட்டால், இந்நஷ்டவின் பலம் குறைந்து விடும் என்பது எழக்குத் தெரியாதா? இப்பூமியிலுள்ள சகல ஊவும் எழக்கல்லாமல், வேறு யாருக்காகப் படைக்கப் பெற்றது? எமக்கு ஊவு தேவையாலும் இன்னவிதமாக, இப்படி மய்னாமாக்கிக் கொடுப்பவள் என்று கேட்க மாட்டோமோ? எம் உள்ளே மகா அதிகாரண அதியாற்புத காரியம் ஒன்று சதா னிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அது எவர் அறி வுக்கும் எட்டப்படாதது. ‘சுவவையெலாம் விரிக்கச் சுவவை யொங்ஙுத்தநு சுருட்டி வைக்கப்பெற்று, சுயஞ்சுவை சுகி சுத்த குதானமாக விளங்கி னிற்கும், ஏகனுயக தத்துவாதை மென்னும் பரிபூரணப் புராதன கஜானப் புதையலி’ னிட மிருந்து எமது பசிக்கு வேண்டிய ஆகாரம், னேரத்துக்கு னேரம் சப்ளையாகிக்கொண்டே யிருக்கிறது. ஆகவே உங்ஙனுக்கு அந்நக் கவலை வேண்டாம்.

இது னேரம் மூம் ஒரு கட்டணையிடுகிறேம். அதன்படி வீங்ஙவள் னடந்நால், மூம் சாப்பிடாமல் இருக்கும்போது வீங்ஙவள் ஊவு உட்கொண்டு வருவதில் ஏற்படும் பாவம் உங்ஙவளைப் பீழிக்காதபடித் துடைக்கப்படும். சரலையில் உள்ள எம்மிக்கள் எல்லோரும், வகைவகையாய் ருசி மணத்துடன் பிரிந்து “சுவைத்து அம் முன்பு கொண்டுவந்து படைக்க,

அதை கும் திருப்தியாகச் சாப்பிட்டபின் மிச்சமாக வைத்து விட்டதையே (அந்ந உச்சிஷ்டத்தையே) னீங்கள் ஒவ்வொரு குனும் சாப்பிடுவதாக இதுனள் முதல் சங்கல்பம் செய்து கொண்டு சாப்பிடுவங்-

உலகம் முழுதும் பாவமே னிறைந்நுவிட்டது. அதைச் சங்கவித்துச் சுத்திகரிக்க, அண்டப் பரப்பில் ஊழிப்பிரளையம் வருசிறது. அதுவருவதற்கு முன்பாக அண்டத்திற்குத்தது பின்டம் என்பார்களே. அதற்கு இணங்க, காலகாஸ் உங்களுக்கிடையில் புழங்கிய பலவித சம்பந்நத்தால் இத்தாலத் தில் ஓட்டிக்கொண்டிருந்ந பவகரமாக, சென்ற 26 குட்களாக இதனுள்ளே ணடந்ந பிரளையத்தால் னீங்களிலிட்டது. இனி கொஞ்சும் முன்னே பின்னே- சில குட்களில்- உலகத்திலுள்ள கலி அரசு மாறி, தோ னீதி ராஜாங்களும் ஸ்தாபிக்கப் பொறு வதற்கான ஊழித்திட்ட ஏற்பாடு உதயமாகும், அதுமுதல் சர்வ சங்கரர பிரளைய னீதி ணடைமுறை துவங்கினிடும்.

(தங்கள் திருமேலியைக் காட்டி) இது னித்தியத்திற்கு மாறியதும், தொடர்ந்து இதை உயிர்ப்பிடியாய் ஓட்டியிருந்ந மெய்த்துலங்களும் மாறும். னீ- தூங்கி விழித்து எழுகிறது போலவும், குளித்துவிட்டுச் சுத்தமான புது தோற்றத்தில் வெளியேறி வருவது போலவும், அந்ந னீதீதீர்ப்பு ணடைமுறை இருக்கும்:

(இவ்வாறு அருளிச் செய்து கொண்டிருக்கும்போதே மறுபடியும் தியானத்தில் அமர்ந்நு விட்டார்கள்)

124

1-7-73-காலை- ஆண்டவர்கள் திருமாளிகையின் தெள்பாக முகப்பில் பூவலங்காரம் செய்யப் பெற்றிருந்ந ஆசன பிட்த்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அது னேரம் ஒருவர் வந்து, புனல்ஜெஸ்மத் திருளை கொண்டாட மெய்வழி ஞாயணசாமி

அனந்தர் (அட்டவடை- மெய்வழிச்சபையின் ஞானலய உதவி மந்திரி) எந்திருக்கிறார் என்று தெரிவித்தார்.

ஆண்டவர்கள்:- ‘அவரைக் கூட்டிக்கொண்டுவா- அவரை ஒரே தூக்காய் தூக்கி, கயிலாயத்திலே போய்விழுப்படி ஏறி கிறோம் பார். அடையப்பா, அவர்கள் கனத்த பெரிய உருவ மாச்சே. வெகுங்காலமாய் உணவில்லாமல் தவத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிற னம்ம ஆண்டவங்களால் அவரை எப்படித் தூக்கி ஏறியமுடியும் என்று ஸ்ரீனிக்கிறீர்க்கவா?’ என்று திரு முகத்தில் இனங்கை பூக்க அருளிச்செய்துகொண்டே, தங்கள் திருக்கரத்தை மேலும் கீழும் அசைத்துக்காட்டி, இப்படி ஆடிக்கொண்டிருக்கிற சுவாச ஆட்டத்தில்தானே அவருடைய முழுப்பலமும் இருக்கிறது. அதனால்தானே அவர் உடலும் னடமாடுகிறது! அந்த சுவாசத்தின் சுவிட்சு எம் கையில் இருக்கிறது. ஆகவே அவரை ஒரே தூக்காய் தூக்கி, எம் சொந்தப் பூமியாகிய ஓங்ஙார கயிலை ஞட்டில் விசிறி ஏற்றந்து, மூம் னினைக்கும் தவோன்னத்தில் அவரை மாட்டிவைக்க முடியாதா? முடியும்.

உலகாஸ்ராக்கில் னீங்கள் இரவு பகல் ஈடுபட்டிருப்ப தால்- உபதேச இரவில் னூர் கொண்டுபோய் வைத்த உன் னத னிலைப்பைவிட்டு உங்கள் ஜீவன், லேசாகவோ அல்லது சற்றுக் கூடுதலாகவோ பிரஸ்டு வேறு பக்கம் மாறிவிடு சிறது. அதை னேர் செய்து சீராக்கி, சரியான னிலைப்பில் மறுபடியும் இழுத்து வைப்பதற்காகவோ ஓவ்வொரு அங்குத் தினரும் தனது புனல்ஜென்மத் திருஞனை வருஷந்நேறும் இங்கு வந்து கொண்டாடவேணும் என்ற ஏற்பாட்டை, மூம் எடுத்து வைத்தோர். எமது தவத்ததிகாரத்தால் ஆஸ்ம லோகத்தில் செய்யப்பெறுப் பின்ந ஜீவரக்கிப்புச்செயல், எந்தக் காலத்திலும் எந்த ஒரு தெய்வ சன்னிதியிலும் னாடபெருத்தாகும். இதை இவ்வளவு காலமாக மூம் வெளியாக்க வில்லை. தலைகாக்கும் இந்தப் பார ரகசிய செயலின் அதி

தக்கியத்தைப்பற்றி, பிரம்மோபதேசம் பெற்றுள்ள மெய்வழி மக்கள் எல்லோருக்கும், கட்டாயம் எடுத்துச் சொல்லுவங்கள்.

(மெய்குண்டமென்னும் மெய்வழிச்சாலை குருகேஷத்திரத் தில், னமது தெய்வமவர்களின் பரிசுத்த ஆவியால், மந்திரச் சந்நதியாய் மறுமிறப்புப் புனல் ஜென்மம் பிறந்து, கவர்க்க பதித் திருவாசல் திறப்பிக்கப்பெற்றுக் குடியேறிய திருஞனை சன்னிதியில் பலரும் கொண்டாடினார்கள். பிறகு உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு வெளியூர்களுக்குப் புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் புறப்பட்டுப் போவதைச் சிறிது நேரம் கவனமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த)

ஆண்டவர்கள்:- அழிகலி வாழும் எல்லைக்கு இவர்கள் போகிற விரைவையும், வேகத்தையும் ஆர்வத்தையும் பார்த்தால், வரணிற்கிற அந்நக் கோர அமளி ஊழினேரத்தைப் பற்றி இவர்கள் னினைவில் கிஞ்ணித்துக்கூட கவலையே இல்லை என்று திட்டமாகத் தெரிகிறது. எவரோருவர் முகத்திலும் அதைப் பற்றிய அச்சமோ கவலையோ காணுமே!

‘சர்வலோக சர்வவியாபக சர்வனோச சர்வசாட்சியாகிய இறைவன் இந்நத் துக்க உடலில், இந்நப் பீத்த உடலில் இன்னும் எத்தனை னைக்கு இருக்கப்போகிறுன்-எத்தனை னைக்கு இருக்கமுடியும்?’ என்று கனிபாக அருளிச் செய்தபின் முகம்பிலிருந்து திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளினார்கள்.

125

ஆண்டவர்கள்:- னன்தோறும் னூர், பன்னலங்காரனன்னலம் தவழும் அழிகொளிர் உயிர்க்களிப்பு வாய்மையை உங்கள் செவியினிடத்தே ஏற்றி, உங்களிடத்தில் மெய் அறிவு பிரகாசித்து எழும்பசெய்து வருகிறதற்குக் காரணம், எழுமுடைய தலை ஏற்றப் பொது ஒருபுறமிருக்க, யார் னைன

விற்கும் எட்டாத இன்னேரு சாரணமும் இருக்கிறது என்பதை இன்று மும் வெளியாக்கப் போகிறோம்.

எம் முன்னர் வந்து அமர்ந்து, எம்முடைய வார்த்தை களைக் கேட்க ஆசைப்பட்ட ஒருவனிடம், மூம் இந்ந மெய்யைப்பற்றி சிளக்கம் துலக்கமாகப் பேசுகிறோம். அவனும் ஆசையுடன் என்றாகச் சிரத்தையுடன்தான் கேட்கிறேன். அப்படிக்கேட்ட அவன் தலை, இந்ந மெய்வழிக்குள் ஆகாமல், எழுந்து புறப்படுகிறேன். மேலும், மூம் பேசியது அவனுடைய அறிவில்போய்த்தைத்ததற்கு அடையாளமாக அவன் தேகத் திலோ, பேச்சிலோ, செயலிலோ ஏதும் காணப்படவில்லை. அதைக்கண்ட னீங்கள் ‘இந்நக் கல்லுக்கு இந்நத் தெய்வீக மெய்யானது எந்நக்காலத்தில் விளங்குப்போகிறது’ என்று குறைக்காறித் தூஷித்துவிட்டு உங்கள் உங்கள் வேலைகளுக்குப் போய்விடுவீர்கள். ஆனால் எமக்கு யாரையும் அப்படித் தூஷிக்க வருவதில்லை. அந்ந னிகழ்ச்சியை, எம் எண்ணம், அவ்வளவு லேசாக ஒதுக்கி, விட்டுவிடச் சம்மதிப்பதில்லை. ‘இன்னும் கொஞ்சம் வேடிக்கை விளையாட்டாக அவனிடம் மூம் பேசியிருந்நால், அவனுக்கு ஒரு ஆசை ஏற்பட்டு, இந்ந மெய்யில் சார்ந்து, ஒட்டிக்கொள்ள ஆவ்வும் உண்டாகி யிருக்கலாம். ஆகவே மூம் பேசும் முறையில், இதைஇதைக் கூட்டிக்குறைத்து, இன்னைஇன்னவிதம் மாற்றி, வருபவர்களிடம் இனி மூம் பேசவேண்டும்’ என்று எம்மிடமே மூம் குறைகாணுவோம். எம் னெஞ்சுகத்திலே அத்தகைய ஒரு வாத்தையாரை மூம் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறோம். அவரிடம் கேட்டுக் கேட்டுப் படித்துப் பேசுகிறதால்தான், இவ்வளவு அறிவாகாரராகரக எழிலோடு, ஓய்வு ஓழிவின்றி, கவலை சலிப்பின்றி, சதா எமது வைபு பேசிக்கொண்டிருக்கிறது. இதுனள்வரை இந்த ரகசியத்தை மூம் யாரிடமும் வெளியாக்கவில்லை.

ஞன்டவர்கள்:- மாண்பும் நாலங்கண்ட இப்பெரும் பூமிப்பரப்பில், மனுமுளைதுவங்கிய காலவரம்பிலிருந்து இக் கலியுகக் கடைவரை, ஆங்ஙாங்கு உதயம் செய்து மெய்ஞ்ஞான ஜீவசுயராஜ்யத் துறையை எடுத்திவந்த சிவராஜ மகத் துக்களின் ஆட்சி மாட்சியாகிய தெய்வீகவசந்தம், இப்பேர்து இந்த உத்தியோவனக் கானகத்துக்கு வந்துள்ள னிகரற்ற புதுவனப்போடும், வாடாத அமலாண்மையோடும் எப்போ தும் எந்த எல்லையிலும் வந்தநில்லை. மூம் 112 வயதைக் கடந்தாச்சு. ஏற்கனவே எமக்கு இல்லாமற் போய்விட்ட உறக்கம், சுவாசத்தோடுகூட, சென்ற ஒன்பது மாதங்களாக உணவும் இல்லாமற் போய்விட்டதே- இது என்ன ஆச்சரியம்- உணவின்றி ஒரு தூலமா? னீங்ஙவுள் பார்க்க, இதோ அத்தகைய ஒரு தூலம், பேசிப் பாடி உலாவிக் கொண்டிருக்கிறதே- இப்படியான தவ வலுக்கொண்டு அது வந்துள்ளது, எந்த ஒரு செயாலை எடாத்துவாதற்கான திட்டத் துடன் வந்திருக்கவேண்டும் என்று னினைத்துப்பாருங்ஙவுள். மூம் வாழுகின்ற இந்தப் பூமிக்கு காலகாலம் மெய்ஞ்ஞான பிடங்ஙவுள் வந்தனவல்லவா? ஆம். அப்போதெல்லாம், தூலம் கடந்த காரணதேக் அதிமகோன்னத அருப எல்லையில் ஈச னுடைய கையில்தான், எமனை மிகக்கும் வல்லபம் இருந்து வந்தது. மெய்ஞ்ஞானச் செம்மல்லளாகிய பாரவான்ஙவுள் தங்களுள் தங்களின் ஓரறிவு உயிர் முனிப்பாடுகொண்டு, இத்தூல உடலின் உணர்வனைத்தையுர் கைவிட்டு, ‘ஏறுகின்ற கவன ரசக் குளிகை தாங்கி, எழில் பிறங்கும் சூக்குமத்தின் வாசி யேறி, பேருறும் காரணத்தேகம் ஏற்று’ அந்த மகா பரிசுத்த அருப எல்லையை அடைந்தார்கள். அவ்வாறு அடைந்தே எம படரக் கடத்தாட்டுப் பரமாதி வரத்தை ஈசனிடம் இறைஞ்சுப் பெற்று வந்தார்கள். மூம் அதே தவப்பாட்டால்தான் பெற்றேம். அவ்வாறு பெறுவது எளிதான காரியமா? பல

ஆண்டுகாலம், தூல உணவில் றி குடல்கருக னின்று, எமது எலும்புகளெல்லாம் ஒரு சிறு குழந்தையினுடைய எலும்புகளைப் போல் இளகி வளையும்படி ஆகீய பின்னரே, எமனை மிகைக்கும் அந்ந அதிவாஸ்லபத்தை ஞம் பெற்றேம். அதோடு ஞம் னின்றுவிடவில்லை. இதுகாலம்வரை எட்டி ஏறி எவரது மெய்யப் பதச் சுவடும் படாத, அரிதினும் அரிய பிரம்மாதிக்க எல்லைகள் பலதும் அடைந்து, யாவராலும் பெறுதர்க்கியலாத னீத னெறிக் கோடாயிதங்களாகிய தெய்வீக சன்னத முத்திரைகள் அனைத்தையும் எமது கைவரப்பெற்றேம். அப்படிப் பெற்று- னீங்கள் உங்கள் கண்ணேர் பார்க்க- ஒரு தூல உருவில்- எமனை மிகைத்து வெற்றிகொள்ளும் அதிகாரம், தன்னைச் சரணமடைந்ந மக்களிடத்தே எமன் னெருங்க முடியாதபடி. உத்திரவிடும் அதிகாரம், இந்ந உத்தியோவனச் சாலைக்கு இதுனள் வந்துள்ளது. இந்ந அதிசோபன முத்தி பாலிப்பு தெய்வீக வசந்தத்தை உங்களுடையதாக ஏற்று, பலன்போறு பெற்ற உங்கள் தலை, என்ன தலோன்னதத் தலை என்று னீங்கள் னினைத்துப் பார்த்ததுண்டா? ஒருபாடு மில்லாது, இலவசமாக, இப்பரிசுபதம் உங்களுக்கு வாய்த்துக் கொண்டதே, இது என்ன தெய்வக்குபோரப் பூவண காலம் பார! இதைப்பற்றிக் கேட்டும், அறிந்தும் இந்ந அரிய சந்நிப்பைக் கைஞருவ விடுவது எவ்வளவு பாழான தோசித்தன பீடிப்பினல் இருக்கவேண்டும்?

ஒருவன் இந்நப் பூமியில் வாழ்ந்து வந்ந வயது வாழ்னாள்லாம், எத்தனையோ ருசிபோடும், மனத்தோடும், சுத்தத்தோடும் பலரகமான உணவுகளைத் தின்றுனே- அப்படித் தின்றவன் செத்ததும் கொடிய பினாற்றம், ஏரி னரகம் புகங்போகும் அடையாளமாகிய படுஞ்றறம், அவன் உடலில் கட்டி ஏறுதே- ஆகவோ அவன் காலமெல்லாம் தின்றது னரகலா? இல்லையே- மனத்தோடு கூடிய சுத்தமான பலரக உணவுகளெல்லோ சாப்பிட்டான்- இவன் குடியிருந்ந இந்நத்

தூல உடலுக்கு இங்வேயே இவ்வளவு அவசரம், அசிங்கியம்-
ஏற்படுகின்றதென்றால், அப்பே ஸிரந்தந்ரமாகக் குடியேறும்
ஏரகலோகத்தில் என்ன பயங்கர நற்றம், ஸீங்கா அவஸ்-
தைப் பிடிப்பில் இவன் சிக்கவேண்டியிருக்கும்? இதைப்பற்றிய
குடு சொர்க்கை எவருக்கும் இல்லையே-

ஏரகத்திற்குத் தாக்கலாகி விட்டால் எக்கோடி காலத்
திற்கும் மீட்பு என்பது இல்லையே- அங்கு கொதிக்கின்ற ஏர
கலையும், படுஞ்சறச் சீழையும், தன் கோரப் பசியைத்
தணிக்க ஏங்கி ஆசைப்பட்டு கெஞ்ணிக்கேட்டுக் குடிக்க
ஆலாய்ப் பறக்கவேணுமே- இந்நத் தூலத்தில் இப்போது
இருக்கும் பசியைப்போல் ஒன்பதுமடங்கு கோரமான தகித்து
எரியும் பசியாயிற்றே அது. ஏரகத்தில் இவனுக்குத் தரப்
படும் தேகமோ இம்மனுத் தூலம் போல ஒன்பது மடங்கு
வல்லபழும், உணர்ச்சியும் கொண்ட அழிவில்லாத தேக
மாச்சே- சாவென்பது அதற்கு எப்பவும் கிடையாதே. இப்படி
யான ஒரு னெஞ்ஙால அஹஸ்தை தேகம் பெற்று, ஸீங்காத
தும் முடிவில்லாததுமாகிய கொடிய, அடுக்கடுக்கான வேதனை
களை அனுபவிப்பதற்காகவா இந்நப் பெறற்கரிய மனித
உடலை ஈன் இவனுக்குத் தந்நான்? இல்லவே இல்லை. தனக்
குத் தரப்பெற்றுள்ள இந்ந அறிவுத் தூலத்தைக்கொண்டு
நித்திய மெய்யை அறிந்து அடைந்து மாருத பேரின்பம்
அனுபவிக்கும் அதிவல்லப சுவர்ன் தேகத்தில் குடியேறி, எக்
கோடி காலத்தும் மகிழ்ச்சிகர வாழ்வில் இருக்க வேணு
மென்றே இவன் படைக்கப்பெற்றுள்ள. அந்நப் பொன்னுடம்பு
நித்திய வாழ்வைப்பெற தனித்து இவன் எந்நப் பாடும் பாடப்
போவதில்லையே- இந்நா, ஈரோடு லக்கரபுரத்தில் ஒரு பெண்
பிள்ளை, அறுபத்தி மூன்று வயதான பண்ணைடிச் சாதியில்
பிறந்த ஒரு மகள், பெற்றுளே இந்நப் பரிசுபதம்! செத்த
வுடன் கட்டி ஏறி வருமே படுஞ்சறம், அது அவள் மேனியில்
ஏங்கே? இல்லையே! விரைத்து விறுவிறுத்து பேய்க்கோல
அடையாளம் முகத்தில் வந்து விடுமே, அதைக் காணுமே!
னேர் மாற்றமாக மணம் வீசிற்று- இளமை தலழ்ந்தது-
தேகம் மெல்லிய வாழைத்தண்டுபோல் துவண்டு காணப்
பெற்றது. இப்படியான அருங்காரணச் செயலை இந்த மன்

ஞாலகில் எப்பவாவது எக்வேயாவது யாராவது கண்டதோ
கேட்டதோ உண்டா? இல்லை. இவ்வாருன வேத விரத னீதி
வீதி ஜீவசேகர மதி னிதி அருட்கொடை மூலபண்டாரர், ஊழி
விதி விர்ணயப்படி, இக்கலியுகாந்தக் கடைக் கோடியில்
இந்ந உத்தியோவன பூமிக்கு வந்து, கொடியேற்றிக் கூவி
அடையத்துக்கொண்டு னிற்பது, அழி உலக மனுசதளங்களுக்கு ஏன் தெரியவில்லை?

‘வின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புதுமுர ரூன் றறியோன்.
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக் மாகிப் பறதவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லக்கர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாறு னின்றவித் தாவர உங்குமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தநினைத்தேன் எம்பெருமான்’
என்ற சிவனிதிச் செல்வர் மனிவரசுகப்பிரானின் சிவபுரா
ணப்பகுதியை ஒது சபையில் ஒரு அங்குத்தினர் பேசி வரும்
போது-

ஆன்டவர்கள்:- ‘பிறந்து இனைத்தேன்’ என்று சொல்லியுள்ளார்களே. இந்ந மனித உடல் எடுத்ததும், இதற்கு
முன்னே ஒம் எந்தப் பிறப்பில், எப்படி இருந்தோம் என்ற
வினையாருக்காவது வருவதுண்டா? இல்லை. அப்படியிருக்க
‘பிறந்து இனைத்தேன்’ என்று அவர் எதைக் குறிக்கின்றார்?
இந்ந மனித உடலில் வந்தநின், குழந்தைப் பருவமுதல்
அறிவு மேலும் மேலும் வளர்ந்து வருகின்றதல்லவா? ஆம்.
அவ்வாறு வளர்ந்துவருப் போது அவருடைய மனவிலை
இந்ந பல படித்தரயான தன்மைகளைப் ‘புல்லாகிப் பூடாய்
மரமாய் பல்விருக்மாய் பறதவையாய்’ என்று அவர் குறித்த
தோடு, அந்தந்த மனவிலையில் தாங்கள் பட்ட துன்பங்களை
‘எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தநினைத்தேன்’ என்றும் குறித்துள்ளார்.

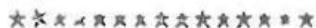
அதிருக்கட்டுக்- எம்மிடம் வருவதற்கு முன் னீ ஒரு கல்லாக இருந்தாய் என்று உணக்குத் தெரியுமா? தெரியாது.

அது னேரம் ஒரு சிலையை அதாவது ஒரு கல்லித்தானே தெய்வமாக வைத்து வீ வாயாக்குவிக்கொண்டிருந்நாய்? ஆம். உன் தெய்வமே கல் என்றால் அதைவிட மட்டமான கல் அல்லவா னீ? அப்படிக் கல்லாயிருந்ந உள்ளை, எமது அறிவாகர அருளமுத ஊற்றில் படியவைத்து மாற்றி, உன் உள்ளத்தைக் கணிவித்து, தேவனுகப் பிறப்பித்தோம். னீ அப்போது கிடந்ந அறிவாற்ற ஸிலையில், உனக்கு மறுபிறவி தர நும் பட்ட ணெடும் பாட்டின் வடைமுறையை னீ அறிய வில்லை. அறியவும் முடியாது. இப்படிக் கல்லாய் இருந்ந ஒரு வணை மனிதனுக்கிப் பிறகு வல்ல சுரராக்கி, முனிவராக்கி, தேவராக்குகின்ற அரிய தவாதிக்கச் சொல்லோ ‘பிரம் வித்தை’ என்று முன்மறையாதிகள் பேசிவருகின்றன.

மேலே கூறிவந்தநுள்ளபடி மறுபிறப்பெய்தைய தேவ மக்களுக்கு, தங்கள் தேங்காகிய காயத்துள்ளே னின்று கமழுகின்ற பஞ்சாட்சர ருபியாகத் திகழும் வாசவி, னேருக்கு னேர் தரிச்சனையிலுள்ளாள். ஆகவே அப்பரதேவியினிடத்தில் அவர்களின் னினைவு சதா ஒட்டி, உயிர் ஆட்டம் னிகழ்வ தால், அவர்களினது பிராணஸின் அதைவை, ஜயாறிவு ஜீவர்கள் விடும் முச்சு என்ற வார்த்தையால் குறிக்கமல் ‘சுவாசம்’ என்று தனி மூம் தந்து சிறப்பித்துக் கூறினார்கள். ஆனால் மெய்னிலை அறியாதவர்களுக்கு முச்சுக்குர் சுவாசத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசம் தெரியவராது.

‘சு-மந்திரக்காளி’ என்று மக்கள் பேசுவதை னீங்கள் கேட்டிருப்பீர்களே! ஆகவே ‘சு’ என்ற அக்ஷரம் சுகம் அளிக்கும் மந்திரவாசம் என்று பொருள் படுகிறது.

வாத்தியார் ஊழைபோல் பேசாயலிருந்நால், அவரது ஆற்றல், கல்லி வல்லபைம் உனக்க எப்படித் தெரியும்? பேசி ஏல்தானே தெரியும். அதுபோலவே பிரம்போபதேச எல்லையில்தான் மறைமொழி மன்னுயைபை உன் குருகொண்ட உவர்களின் தனித்த தெய்வ ஆற்றல் உனக்குத் தெரியவரும். பிறதுதான் தெய்வ அன்பு உன்பால் உண்டாகும்.

வான்மதிக் கொரல்
தொடர்ச்சி

127

பிரம்மாதீட்சா ஸு ஆணி மீ 25 வ திங்கள் (9 - 7 - 73) காலை அருளப்பெற்ற பிரம்மோதய சாலை ஆண்டவர்கள் வாக்கியம்:-

ஓரு அதிசய புதிய மனிதன் னீ

மனிதன் வீணுக்காகப் படைக்கப்படவில்லை. னித்திய வஸ்துவாகிய அறிவு இவனுக்குள் வைத்துப் படைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. ஆகையால் இவனும் னித்தியன். இவன் சாவதே கிடையாது. இதை னிரு பிக்கவே மூம் வந்துள்ளோம்.

எழுவகைத் தோற்றத்தைப் படைத்தானே - அவற்றில் - யானை முதல் ஏறும்புகடை எண்பத்து ண்ணு னாருயிரம் ஜீவர்சிகளில் - ஏதாவது சாவைப்பற்றி னினைக்குதா? அல்லது னினைக்கத்தான் முடியுமா? முடியாது - ஏன்? அவைகளுக்கு அறிவு என்னிற இந்ந மாணிக்கம் கொடுக்கப்பெறவில்லை. ஆனால் அவைகளுக்கெல்லாம் கொடுக்கப் பெறுத மேலாம்பரமான சக்தி - அறிவு - மனிதனுக்கு மட்டும் பிரத்தியேகமரகத் தரப் பெற்றிருப்பது, இவன் சாவைப்பற்றி னினைக்கவேதான். இந்ந அரிய னினைப்பே இறுதியில் இவனுக்குப் பெரும் ஸாபகரமாக விளைகிறது.

வெள்ளைக்காரன் ஞட்டில் கடும் குளிர். தரையில் உட்கார முடியாது. உள் அங்கி, சொக்காய், கோட்டு தட காலர், கம்பளி னிஜார், கம்பளி மேஜோடு, தடித்த

டட்ஸ் இவை யெல்லாம் அணிந்து ஏற்காலியிலேயே உட்கார்ந்து காலை எப்போதும் தொங்ஙுப் போட்டு இருப்பது பழக்கம். ஆனால் னம் ணட்டில் ஒருவன் அவனைப்போல கடும் வெப்பத்திலும் உடை அணி கிருனே எதற்கு? தன் சொந்த உடல் வசதிக்குக் கூடப் பங்ஙும் விளைவித்துக்கொள்கிறுன். கேவலம் பொய்மதிப்புக்காகத் தன் உடலையே இம்சைப்படுத்திக் கொள்வதா? என்ன தோசித்தனம் - அவன் மாடமாளிகை கட்டிக் கொண்டிருக்கிறுன். னம் எளியையாக இருக்கிறோம்: அதனால் னமக்கு ஏதாவது உடல் வசதி குறைந்துவிட்டதா? னம் தமிழ் ணட்டில்தானே எளியையாக உடுத்தி இப்படித் தரையில் சம்மணம் போட்டு உட்காருகிறோம். உடலுக்கு எவ்வளவு வசதியாகவும் சுகாதாரமுமாக இருக்கிறது. இவன்ஙள் னினைப்பது, செய்வது, தேடுவது, அணைத்து வேலைகளும் இவன்ச் சாவுக்கே துரிதப்படுத்துகின்றன. பெரிய உத்தியோகஸ்தன் என்று சொல்லிக்கொள்பவன் ரூ. 1000 கொடுத்து வேலூரில் ஆபரேஷன் செய்துக்கொள்கிறுன். எதற்கு? பிழைக்கிறதற்கா? எல்லாம் கடைசியில் சாகிறதற்கேதான். மனிதனைப் படைத்தது சாவுப்பற்றி னினைக்கவேதான். இவனுக்கு வாய்மையும் படிப்பும் கொடுத்ததும் சாவுப்பற்றிப் பேசவேதான். இந்தச் செயலையே சதா னினைப்புக்குக் கொண்டு வருவது மகா மகா முக்கியம். ‘இதை னினைக்காதவன் மனிதனால்’ என்று இதை எடுத்துப் பேசினவர்களுக்கு இடைஞ்ஞல் செய்யும் உலகமாக யிருக்கிறது. ஆனால் இதைப்பற்றிப்

பேசினவர்கள் அனைவரும் ஜிவப்பிரயாண மானுர்கள் - இதைப்பற்றி னினைக்காதவர், பேசாதவர் அனைவரும் சாவப்பிரயாணமானுர்கள்.

இது உலகத்தில் முடியாத காரியம், இதைப் பேசுவதே தப்பு என்று கூஸ்திகன் முடிவுக்கு வந்து விட்டான். னினைக்காதகாடு உழவுக்காகுமா? ஆகாது - இவ்வளவு விஸ்தேரணமான பூமியில், இந்தப் பிரம் மாண்ட உலகில், னம் எல்லையைத் தவிர, சாவவப்பற்றி யாரும் னினைப்பதும் இல்லை, பேசுவதும் இல்லை. இது சிறு அவாந்திர இடம், அங்கு இருப்பதுபோல் மாட மானிகை கூடகோபுரங்கள் இல்லை; ஆகையால்தான் இதைச் சிறிதாக னினைக்கிறோன். சாவவ இவ்வளவு முக்கியமானது என்று சதா னீ னினைக்கிறோயே, அந்த னினைப்பே அங்கு கிடையாது. னினைக்காவிடில் அதைப் பற்றிய பேச்சு வராது. பேச்சு இல்லாவிட்டால் செய வில்லை. ஆகையால் முடிவில் விணுகிப் போகிறார்கள்.

ஈரன் மனுவை எந்த உன்னத செயலுக்காகப் படைத்தானே அந்த செயல் எல்லைக்கு வந்தவன் னீ. மனிதனை இந்த ஒரே ஒரு வேலைக்காகவே படைத்தும், தனக்கு இதில் சம்பந்நமில்லாமல் ஆக்கிக்கொள்கிறோன். உலகில் வேறு எங்கும் இல்லாததான - சாவவ னினைத்து ஆகனால் வரும் லாபகரத்தை னீ னினைக்கிற படியால் - உன் னினைவு புதிது, உன் செயல் புதிது - இவ்வாறு உன் வரழ்வு எல்லாமே புதிது, ஆகையால் இன்று காலை முதல் னீ ஒரு புது மனிதன். மற்ற உயிர்க்

சாதிகளுக்கு இதை னினைக்கவே முடியாதே. ஈசன் உன்னை எதற்காக னினைத்துப் படைத்தாலே அந்ந எல்லைக்கு வந்தஙன் ஸி. உலகில் இது வெறேங்கும் இல்லாததாலேயே இது ஒரு அதிசயம் - ஆகவே, ஸீ ஒரு அதிசய புதிய மரிதன்.

என்று காவா வரம் தந்து சாயுச்சியக் குன் ரேற்றும் னம் குலதெய்வம் பிரம்மோதய சாஸ் ஆண்ட வர்கள் திருவாய் மர்ந்நருளினுர்கள் -

128 :

பிரம்மாதீட்சா வாஸு ஆனி மீ' 26 வ செவ்வாய்க் கிழமை (10 - 7 - 73) காலை: ஆண்டவர்கள் வாக்கியம்:

800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகத் தோன்றிய வேதாந்தத்தேசிகர், “மெய்விரத மான்மியம்” என்ற தலைப்புக் கொடுத்து “தொண்டையெனும் மண்டலத்தில்” தமிழ் ஞட்டில் எழுந்நருளுவார்கள் என்று தீர்க்கத் தரிசனமாக எம் வருகையையும் செயலையும் பாடியிருக்கிறார்களே! என்ன அதிசயம்! எம் கூடவே இருந்து பிரத்தியகூத்தில் இங்கு ஸீ அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தும் உடைக்கு இதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவரவில்லையே. அவர்கள் உன்னைப்போல் சூபத்தில் இங்கு கூடவே இருக்கிறதுபோல்லவா எழுதி யிருக்கிறார்கள். இதைத் தம் தவப்பாட்டினால், ஞானக்கண்ணால், ‘புண்ணியத்தில் னிகரில்லா விரதம் பூண்டதால்’ கண்டு களித்ததை எழுதிவைத்துள்ளார்கள். மும் இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போதுமட்டும் உன் னினைவு

இங்கு உட்காருகிறது. சற்றுக் கண் சிமிட்டினாலும் இதை மறந்துவிடுகிறுய்.

இவன் சாவாவரமாகிய னித்திய னல்வாழ்வு பெற வேண்டும் என்று ஒரு ஆயுட்கால மெல்லாம் அரும்பாடு பட்ட அந்நத் தெய்வத் திருமேனியருக்குத் தீங்ஙிழைத்த வன்ஙள் முடிவு என்ன ஆயிற்று? அவர்கள் ஜீவப் பிரயாணமானார்கள். இவன்களோ சாவுப் பிரயாணமாகி மீளா னரக தண்டனைக்கு ஆளானங்ஙள்.

நிஜமாகக் காது படைத்தவன் இங்கு வந்து சேர்ந்துகொள்வான். இந்ந அரும் பெரும் அத்தியா வசியச் செயலைப் பேசவேதான், இதற்குப் பிரயோசனமாகவேண்டும் என்றேதான் இவனுக்கு வாய்மை படைக்கப்பெற்றது. வயிறு வளர்க்க வாய்மை தேவை யில்லையே. மற்றைய எந்ந ஜீவராசிக்கும் இந்த வாய்மை கொடுக்கப்பெறவில்லையே! இந்நப் பெரும் ஆபத்திலிருந்து மீட்படையவேதான் இத்தகைய அருமையான அங்குக்குலங்களையடைய மானிடதேகம் உனக்குக் கொடுக்கப்பெற்றது.

ஒரு பணக்காரனை, ஒரு அரசனை, னீ...என்ன வென்று னினைக்கிறுய்? ஓசத்தியாக இருக்கிறுன், செல்வாக்காக இருக்கிறுன், அம்சமாக இருக்கிறுன் என்றெல்லாம் னினைக்கிறுய். னீயும் அனானும் ஒருமாதிரி யாகத்தானே படைக்கப்பெற்றிர்கள் - ஒரே ஒரு, ஒரே வஸ்து, எல்லாம் ஒன்றுபோலவேதான் - மூம் எல்லோரிடத்தும் ஒன்று. போலவேதானே பேசுகிறோம் -

இருந்தும் அவன் காதில்மட்டும் ஏன் இது படவில்லை? காரணம் அவன் பொய்ப்பொருளைப் பெரிதென்று மதிக்கிறான். னீயோ மெய்யான பொருளை அவ்வாறு மதிக்கிறுய். னிஜமான பொருளைக் கொடுத்துத்தானே மெய்யை வாங்கு முடியும். அந்ந னிஜமான பொருள், அழியாத செல்வம் அவனிடம் இல்லை - ஆகையால் அவன் னிஜமான பணக்காரன் அல்ல - அல்லவே அல்ல-அவஸ்ததக் காரனே - மெய் மதித்தனம் ஒன்று தான் வரனிற்கிற அந்ந அமளி னேரத்தில் உன்னை ரகவிக்கும்.

இதுவரை சுசன் அருபமாகத்தான் இருந்தான். ஆனால் சுசனுக்கு இன்ன இன்ன அடையாளம் இருக்கிறது என்று படித்திருக்கிறுய். சுங்கு சுக்கரம் ஏந்திய வர் என்றும் சூலம் வேல் தாங்கியவர் என்றும், படித்திருக்கிறுய். ஆனால் அதை யாரும் பார்க்கவில்லை - இதுனைரம் ஒரு திருமேனியர் இந்ந சுன்னத அடையாளங்களைத் தங்கவுள் திருக்கரங்களில் ஏந்தி வந்திருக்கிறார்கள் என்றால், அவர் யார்? சாக்ஷாத் அந்ந சுசன் தானே-இப்படியல்லாம் கேள்வி கேட்டு அறவைத் தூண்டி இந்நக் கலியன் னீணைவை இந்ந மாபெருஞ்செயலுக்குத் திருப்பவேண்டியிருக்கிறது.

இவனது ஜீவ ரகவிப்புக்காக மனுக்கோலத்தில் அனுப்பிய தனது திருத்தாதர்களை யெல்லாம் இவன் இம்சித்துக்கொண்டே வருகிறான் என்பதை உணர்ந்து மானெனுங்காலமாக அருபத்திலேயே இருந்ந அந்ந

சன் இன்று இறுதித் தீர்ப்பு நடத்துவதற் கென்றே
உன்னைப்போல் மனுக்கோலம் தாங்கிவந்திருக்கிறார்.

கற்ப கோடி காலங்களாக வந்ந வந்ந ஒவ்
வொரு செம்மலும் இந்ந மெய்ப்பயிர் ஏற்றுவதற்காகத்
தானே அரும்பாடு பட்டார்கள்-ஆனால் ஒரு சிறு கூட்டத்
தைக்கூட அவர்களால் உண்டாக்க முடியவில்லையே.
இப்போதோ, எப்போதும் சுமங்கலமாகவே இருக்கும்
பெருவாழ்வுபெற்ற 67 சாதிகளாடங்கிய ஒரு ஊரையே
உண்டாக்கி யிருக்கிறோமே. மேலும் உலகில் பல
ஊர்களிலும் இந்ந னித்திய சுமங்கல மெய் பரவி
யிருக்கிறதே. சதுர்யுகத்திலும் எப்போதும் னிகழாத
இந்ந ஆச்சரியம் இப்போது எடக்கிறதெனில், இது
ஏதோ னிச்சயமாக ஒரு முடிவு காலமேதான் என்று
உங்கள் னினைவிற்குப் புலப்படவில்லையா? என்று

தைதைந்நப் போத புராதன முதுமொழித் திரு
வருள்ப் புதுமை சிந்தும் பிரம்மோதய மெய்வழிச் சாலை
ஆண்டவர்கள் திருவாய்மலர்ந் நருளினர்கள்.

3-12-72 பரிதாரி ஸு கார்த்திகை ம் 18 இ ரூபிய
பிரம்மோதய ஆண்டவர்கள் வாக்கியம்

129 வேதத் தலை இரகசியம்

உலகத்திலுள்ள மனுத்திரள்கள் அனைத்திற்கும் ஆங்காங்கு வந்ந வேதத்தின் தலை ரகசியம் இன்ன தென்று சொல்லுகிறோம் - கேளுங்கள்.

இவன் தேடி வைத்திருக்கும் எந்ந அமலாண்மை யும், எந்ந குபேர சம்பத்தும், எந்ந அறிவு ஆற்றலும், எந்ந ஒரு உதவியும் வந்து எட்டித் தீண்ட முடியாத தலமே-ஒருவளை எமன் வந்து சந்திக்கும் அந்நத் தலம்.

ஒருவருடைய திருக்கரம் அந்நத் தலத்திற்கு ஏற் எட்டிவந்து, “இவன் மைவன், மை இவளைக் கவனித் துக் கொள்ளுகிறோம்” என்று எமன் கையினின் றும் ஒரு வளைத் தப்புவித்துப் பரமபத சுவர்ணபதிக் காட்சியில் புகுத்தாட்டி வைக்கும்போது - அவனுக்கு அது திருத் தலம் ஆகிறது. அப்போது அவன் எல்லாம் உடையவன் ஆகிறுன். அத் திருத்தலத்தின் உதவியைத் தேடாமல், அந்நத் தலத்தில் தவறுகிறவன் எப்பேர்க் கொத்தவனும் இருப்பான்?

சபையோர்: எல்லாம் இழந்வனும் இருப்பான்.

ஆண்டவர்கள்: அவனும் எல்லாம் உடையவன் தான்! எதில்? னரக அவஸ்தையில் வரம்பு கோடு காண முடியாத காலம் சிக்கித் தவிப்பதில்!

(பிரம்மதீசா ஞா ஆடி மீ 28 ட. வெள்ளிக்கிழமை அருளப் பெற்றது)

மனு உடலாகிய இது, பச்சை மாமிச தேகம் - இதையே னித்திய தேகமாக மாற்ற முடியாது - மன் னுக்குள் இதைப் போட்டு மதிச்சே னித்திய தேகம் ஆக்கவேணும் - இப்படியே இதுனள்வரை ணடந்து வந்தது - ஆனால் இப்போ இந்ந எல்லையில் உனக்கு ஜீவன் முத்தியோடு தேகமுத்தியும் அளக்கப் பெறுகிறது - அதற்குத் தகுதியாக இந்ந மெய்யில் னீ ஓட்டியிருக்க வேண்டும் அல்லவா?

தேக முத்தியாகிய பரிசுபதத்தைப் பெறுவதற்கு மாமிச உணவு ஆகவே ஆகாது - மாமிசம் உண்பது ஈனம் என்று உன் மனதிலேயே படுகிறதே - அப்படி மிருக்கப் புலாலை ஒதுக்கி மகிழ்ச்சியாக இந்ந மெய்யோடு ஓட்டி வந்தால் என்ன? இன்னும், எவனே சமைக்கிறுன் - விற்கிறுன் - கிளப்பில் - அதை வாங்கித் தின் விறுன் - வெளியூரில் கிளப்பில் சாப்பிடாமல் எங்கேசாப்பிடுவது என்று கேட்கிறுன் - என்ன ஜவாபா? எமன் வரும்போது ஜவாப்பு சொல்லு பார்க்கலாம்.

எமன் அனுகா அரும் பெரும் செயலை வை ருசியாகிய அற்ப இச்சைக்குக் காவு கொடுப்பதா? உன் எண்ணமே ஈனத்தைத் தருவித்துத் தருகிறது. எம் முடைய இந்ந வார்த்தைக்கு எல்லா வேதமும் சாட்சி சொல்லுகிறதே!

புலால் உன்பவன் மிலேச்சன் - அப்படியான மிலேச்சனை இனி மூம் ஒதுக்கியேதான் வைப்போம். இது- னிச்சயாதி னிச்சயம் - மாமிச உணவால் உன் தேகத்தில் எவ்வளவோ தீங்கு விளையுது - அதோடு உன் கிர்த்தியும் மாறுகிறதே - அபகிர்த்தி யடைய - அதிகச் செலவு வேறே செய்கிறதா? ஒரு பாடும் படாத உனக்கு இந்நத் தேக முத்தி வந்நு வரய்க்கிறதே - அதற்கு - உன் மனசே அசுத்தம் என்று சொல்லுகிற புலால் உணவை வீக்கிப் பரிசுத்தமாக இருக்கக்கூடாதா?

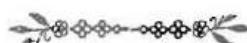
இந்ந மெய்யில் ஆசியும் மாமிசம் தின்னுகிறவன் னரகலைத் தின்கிற மிலேச்சனே ஆவான் - பலம் வருதாமே பலம் - ஒரு சாண்டோவை ஒரு வண்டியில் மாட்டுக்குப் பதிலாகப் பூட்டி ஓட்டினால் இழுப்பானு? மாடு மாமிசமா தின்னுது - அது வைக்கோலைத் தின்று அவ்வளவு பலமாக இருக்கிறதே - அதைப்போலப் பலம்பெற இவனும் வைக்கோலைத் தின்னட்டுமே.

பன்றி, மலம் தின்பதால்தான் அவ்வளவு பலமாக இருக்கிறது. பாம்பு கடித்தாலும் விஷம் ஏறுத அளவு பலமாகக் கொழுப்பு மயமாக இருக்கிறது - அதற்காக அதன் உணவை யாராவது விரும்புவார்களா? மெய்வழிக் குலத்தில் பிறந்தும் புலால் உண்ணும் மட்டமான னரகுகப் போனால், என்ன கடைசியில் உரசிப் பார்ப்பானே - அப்போது என்ன செய்வாய்?

புலையர் என்று மக்களில் வைத்துச் சிலரை ஒதுக்கி வைத்தது, ஆடு மாடு உரித்துத் தின்று உழலும் அவர்

களுடைய அந்த அசத்தச் செயலால்தானே? இது இப்ப உங்கள் அறிவுக்குப் புலப்படுகிறதல்லவா? னும் இவனை என்ன அனுகாச் சத்தியபரிசுத்த ஆகாயத்தில் தூக்கி வைக்கிறோம். ஆனால் இவனே தன் செயலால் படுபாதாளத்தில் பாய்ந்து விழுகிறோன் - எம் என்னத் திற்கு மாற்றமாக ணடக்கிறவன் எங்கே போவான்? னரக அவஸ்தைக்குத்தான் போவான் - மகா பலம் உள்ள பிரம்மாண்ட தோற்றமுடைய யானை தழை குழையே தின்கிறதல்லாமல் மலைப்பாம்பையா தின் னுது? இல்லையே -

யார், என்ன, எப்படிச் சொல்லிக்கொண்டாலும் சரியே-மாமிசம் சாப்பிடுவோரை னும் இனி இந்தங்கு சத்திய தேவ பிரம்ம குலத்திலிருந்து ஒதுக்கித் தள்ளியே வைப்போம் - வைக்கிறோம். இப்போதிருந்து வணக்கத்தின்போது - மெய்வழி ஆண்டவர் திருக்குழாம் என்பதற்கு னீங்கள் 'ஓங்கு ஓங்கவே' என்று கூறிவந்ததை - இனி - 'பரிசுத்தமாக ஓங்கு ஓங்கவே' என்று சொல்லி வணக்கம் முடிக்கவேணும். னம் தேவ மக்களுக்கிடையில் மாமிசம் சாப்பிடும் அசுத்தம் கூடவே கூடாது - மாமிசம் தொடாத பரிசுத்தம் ஓங்கு ஓங்கவே - என்று னம் பரிசுத்தமிரம்ம குலாதீபர்களின் தனித்தந்தை சாலை ஆண்டவர்கள் திருவாய்மலர்ந் நருளினர்கள்.

(பிரம்மதீட்சா ஸு ஆவணி மீ 1 ஏ அனூப்பெற்றது)

உங்கள் எல்லோருக்கும் இன்று முதல் ஒரு விரதம் வைக்கிறோம். மூன்று வருஷத்திற்கு என்று முன்பு வைத்ததையே இப்போது ஒன்பது மாதத்திற்கு அதாவது முக்கால் வருஷத்திற்கு என்று குறைத்து வைக்கிறோம். இன்று முதல் உன் மனைவியை உன் கூடப் பிறந்ந இளைய சகோதரி என்று ஸீ னினைத்துப் புழங்கு வேண்டும். உன் மனைவியும் உன்னைத் தன் கூடப் பிறந்ந அண்ணன்என்று னினைத்துப் புழங்குவேண்டும். திருமணம் ஆகப் போகிறவர்களுக்கு இந்ந ஒன்பது மாத விரதத்தில், திருமணத் தேதி இன்னும் ஒரு மாதம் கழித்து வருவதால், ஒன்பதில் ஒருமாதம் குறைந்து, எட்டு மாத விரதமே ஆசிரது. மூன்று வருஷ ஜீவரஸ்து உங்கள் கையில் இருக்கவேண்டும் என்று முன்னே சட்டம் ஏற்படுத்தி ஒரு கட்டுமானம் வைத்தோம் அல்ல வா? அதை இப்போது னினைவு கூருங்கள் -

மூன்று வருஷ ஜீவ ரஸ்து உங்கள் கையில் இருக்கவேண்டும். கம்மியாக இருந்தால் னிச்சயம் அந்த அமளி னேரத்தில் யாராயிருந்தாலும் அவஸ்தைப் பட்டே தீரவேண்டும். பால் சுரக்கிறவர்களுக்கும் கருப்பினிகளுக்கும் அந்த னேரம் கொடிய அவஸ்தை னேரமாக இருக்கும். முத்தர்கள் பதித்த சித்திபுரமாகிய இந்த ஸீதி னகரத்தில், அதாவது னம் சாலை எல்லைக்குள் அவர்

கள் இருக்கலாகாது. இருந்நால் இந்தப் பூமியும் சேர்ந்து அதமாகும். னீங்களும் அதில் மாட்டிக் கொள்ள வேணும். அப்படி னேர்ந்நால் னும் மட்டும் துண்டாக உங்களை விட்டு ஒதுங்கிக்கொள்வோம். ஆகவே, அவர்கள் இத் தேவ பூமியைவிட்டு வெளியேறவே வேண்டும். அவர்கள் இங்கே திரும்பி வரவும் கூடாது. இங்கிருக்கும் னீயும் இத் தேவ சட்டத்தை மீறியவர்களுடன் யாதொரு தொடர்பும் கொள்ளக்கூடாது. தொடர்பு கொண்டால் உன்னையும் அது இழுத்துவிடும் - ஜாக்கிரதை!

னீ எப்பொழுதும் எம் னினைவிலேயே ஓட்டி இருக்க வேண்டும். பிரளையனேர அவஸ்தையிலிருந்து தப்பிப் பிழைக்கிற ஆண் பெண் எல்லோரும் மேற்சொன்ன பத்தியத்தில் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டும். வெளி உலகத்திற்கும் இத் தேவபூமிக்கும் இடையில் வித்தியாசம் தவத்தளவில் வைத்து எவ்வளவோ கோடா கோடி இருக்கிறது. அது உனக்குத் தெரியாது. னீ இருக்கவேண்டியது இந்தப் பத்தியமாகிய ஒரு எண் னாத்தில்தான். வயோதிக மானவர்களுக்கும் பால்யமாக இருக்கிறவர்களுக்கும், ஆண் பெண் எல்லோருக்கும் ஒரே சட்டம்தான். ஓர் அற்பனேர னினைவுதானே அது- ஏன் அதை மாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது? ஆண்கள் கெள பீன சுத்தராயும், பெண்கள் தங்கள் மறைவிட சுத்தராயும் இருக்கவேண்டும். பிழைக்கிறவர்களுக்கு இந்நக்கட்டுமானம் வேண்டும். னும் இப்போது உங்களுக்கு உத்திரவிட்ட டருளியதை னீங்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இது உங்கள் னினைவில் படியும்.

இப்படி முன்னே மூம் மூன்று வருஷம் என்று வைத்ததைக் கால் பங்கு ஆக்கி முக்கால் வருஷம் என்று இப்போது வைக்கிறோம். மீதி முக்கால் பங்கு, இரண்டே கால் வருஷம் என்ன ஆகிறது? அதை ஈடு செய்ய மூம் எம் தவத்தைப்போட்டு விரப்புகிறோம். முந்தி எடுத்து வைத்த விரதத்தை மேலும் ஞாபகத்துக்குக் கொண்டு வாருங்குள் - முன் வைத்த சட்டம் என்ன என்று கவனி யுங்கள் -

இன் னேரத்திற்கு வேண்டிய சத்திய ஒழுக்கத் திற்கு... இனங்கி..நடக்காதவர்கள் இங்கு இருந்நால் எல்ல பதார்த்தத்தோடு கூடிய உணவில் கொஞ்ஞும் ஏரகலை வைத்தது போல, அவ்வளவும் வீணுகப் போய் விடும். தீ ஒரு துளிதானே பட்டது. அது எல்லா வற்றையும் அல்லவா எரித்துவிட்டது. அதுபோல் ஒரு தலையானது சத்தியக் கேட்டில் இருந்நாலும் அந்நத் தீங்கு எல்லோரையும் பற்றிக்கொள்ளும். எம்முடைய இந்ந வார்த்தைகளை மலைபோல எண்ணிக் கைக்கொள்ள வேண்டும். இது மகா முக்கியம். கர்ப்பக் குடலானது திருகித் திருகித் துண்டாடி வாய் வழியாகக் கக்கும் னேரம் வருகிறது. உலகம் கண்டிராத ஒரு அரிய பெரிய காரியம் நடக்கப்போகிறது. அதை னின்று முட்டித் தாங்குகிறவர்கள் தாங்குகிறார்கள். பாரதுரமாக னினைத் தால்தானே. அது பெரியதென்று தெரியும். அழிய னிற்கிற அந்ந பூமிக்கும், மூம் இருக்கிற இந்நச் சத்திய பூமிக்கும் இடையே உள்ள வேறுபட்ட அடையாளம் இதுதான். இந்நச் சத்திய ஒழுக்கமே மூம் வாழும் இந்நப் பூமிக்கு ஒரு வேலியாகும்.

உன் யோசனை, குயுக்தி எல்லாம் அந்ந் ரீதி உலக உற்பவகாரியத்தில்செல்லாது. ஆதி பிரம்மத்தின் வேத நூத ஒலி இது - பேதகமாக என்னினிடாதே. அப்படி என்னினேயொன்று உன் தலை அழிவுக்கே போகும். மறுபிறப்புப் பெற்றுள்ள உங்களுக்கு இந்த ஜாக்கிரதை கட்டாயம் வேணும்.

ஆண் பெண் அடங்கலுக்கும் இந்த விரதத்தின் உணர்ச்சி அழுத்தமாக இருக்கவேண்டும் - அதிலும் பெண்களுக்கு னிரம்ப இருக்கவேண்டும். புருஷன் இச்சை னினைவால் பக்கத்தில் னெருங்கினால், மூம் விரதம் எடுத்து வைத்திருப்பதை ஞாபகப் படுத்தி, இடித்துச் சொல்ல வேண்டும். ஒரு னிமிட னேர னினைவுதானே - அதை எளி தாக மாற்றிக்கொள்ள முடியுமே. மாற்றுவிட்டால் ஆபத் தோ அளவுகடந்நதாய் வருமே- மீளமுடியாதபடிமாட்டிக் கொள்ள னேருமே. அடுப்புத் தயில் போட்ட கொட்டாங்குச்சி சிர்ரென தீப்பிடித்துச் சிறுமே, அப்படி இந்நச் சட்டம் மீறியவர்கள் சுவாசத்தில், வரும் பிரளை அமளி னேரத்தில் செஞ்ஞுவாலை சிறும். அதுனேரம் என்ன செய்வாய்? உஜார் - பத்தியத்தை முறித்துவிட்டு இச்சைகொண்டு பக்கத்தில் னெருங்குவதை, கொதிக்கிற வடைச் சட்டியின் எண்ணெயால்... மூகம் கழுவுகிற கொடிய வேதனையெப்போல் ஆயிரமடங்கு அவஸ்தை யை அனுபவிக்கத் தயாராகிறோம் என்று னினைத்து ஒதுங்கவேண்டும். ஒரு சிறு னேர னினைப்பாகிய அதில் தப்புவது லேசுதானே. சித்திரை மாதம் இன் நும் எவ்வளவு காலம் எட்டியிருக்கிறது. ஒன்பதே

மாதந்நனே. அதுவரை சத்தியமாக புருஷன் தன் மனைவியை உடன் பிறந்ந தங்கங்கி என்றும், மனைவி தன் புருஷனை உடன் பிறந்ந அண்ணன் என்றும் நினைத்தே புழங்குவேண்டும். எம் மக்களாகிய அவ்வளவு பேரும் - ஜாடர் எல்லோரும் - இப்படியே இந்தப் பத்திய விரதம் கட்டாயமாகக் கைக்கொள்ளவேண்டும்.

கிழவன் இளமையாக வருகிறது என்றால், பிரளைய அவஸ்தை பேரின்ப மகிழ்ச்சியாக மாறுகிறது என்றால், அது என்ன சின்னக் காரியமா? காலையில் விதைபோட்டு மாலையில் பலன் எடுக்கவருகிறது என்பது முடியக் கூடிய காரியமா? இந்நச் செயல்கள் முடியக்கூடியதே அல்ல என்றுதான் எல்லோருக்கும் நினைக்க வரும் - அப்படி நிஜமாகவே உண்டாகி வரக்கூடியதாக - மன், தண்ணீர், காற்று, ஆகாயம் முதலிய எல்லாம் புரண்டு வரப்போகிறது. அந்த னித்திய பூமியில் உங்களை ஆக்கவே எம்முடைய இந்த னெடுங்காலப் பாடு.

இந்த மனிதனை ஒரே அழகுடைய யெளவன வயதில் வைப்பதாயிருந்தால், அதுவும் பின்னி மூப்புச் சாக்காடு - அனுகாத ஒரு சுத்த னித்திய மேன்மில் ஒரே அளவில் எக்கோடி காலத்திற்கும் வைப்பதாயிருந்தால், அது ஏப்படியானதாக இருக்கும்! இப்பொழுதுள்ள பறவைமாடுமரம் ருசி பசி அணைத்தும் மாறி, ஒரு புதிய உலகமானது னித்திய அழகினை உடையதாய் உதய மாகப் போகிறது. அதில் உங்களைப் புதுத்தாட்டவே எம்முடைய இந்தத் திட்டம். இதுனேரம் முதல் ஸ்ங்கள்

னெய் பால் என்று வலுவான தீனி தேடிச் சாப்பிடக் கூடாது. உடலில் ரத்தம் அதிகமாக ஊறும்படிச் செய்கின்ற எதையும் உண்ணுதீர்கள். மனதிலே பிரளைய பயங்கரம் பதிந்திருந்தால், அதோடு கொஞ்சும் வைராக்கிய எண்ணமு மிருந்தால் இது ஒரு பெரிய காரியமா? இதில் தூசி அளவு சிரமங்கூட இல்லையே - அப்படி யில்லாமல் தீனி வெறி மேலோங்கி இருந்தால், அது னேரம் அவஸ்தை விச்சயம் வந்து சந்திக்கும்.

இப்போது னும் வைக்கும் இந்த விரதம் உன் எண்ணத்தை விட்டு ஒரு னிமிடம் மாறினாலும், னீ எக் கோடி காலமும் எம்மைக் கைவிட்டு விலகவேண்டியதாய் வந்துவிடும்; எம்மிடம் கிட்டி, ஓட்டி, னெருங்கிச் சதா அருசிலையே இருந்தாலும், உன் னினைவு தடுமாறிய அந்த னிமிடம் முதல் விலக்கப்பட்டுத் தொலைதூரத்தில், அவஸ்தைக்குள் எட்டித் தூக்கிஎறியப்படுவாய். இந்தாகற்பகோடி காலத் துன்பமாகிய ஏராக அவஸ்தை ஒரு புறம் - லோக வரும் இச்சை னினைவை மாற்றிக் கொண்டு பேரின்ப முத்திக்கான எம் சட்டப்படி னிற்பது ஒரு புறம் - இவற்றில் உங்களுக்கு எது வேண்டும்?

பெண்கள்தான் இதில் மிக்க சாக்கிரதையாய் இருக்க வேண்டும் - அந்த நேர இச்சை னினைவு உன் எண்ணத்தில் லோகப் படரும்போதே, அந்த னினைவைப் பக்கி வைராக்கியச் செகுப்பால் அடித்து விலக்கினால் என்ன? அது என்ன, முடியாத காரியமா? கருப்பம் ஏற்பட்டது முதல், பால் ஊறிப் பால் னிற்கும் காலம் வரையும், அது உன் உடலில் சனியனுக னின்று

தீங்கைத் தொடரச் செய்யுமே - அது இங்ஙே தெரிந்து தும் எம்மைவிட்டுக் கட்டாயம் விலக வேண்டியதாய் வந்துவிடுமே - அப்போ விசனப்பட்டுப் பிரயோசனமா? ஆகவே, அந்த தீங்கிலிருந்து இப்பவே தூர விலகு.

வியாபாரம் செய்ய மனைவியை விட்டுப்பிரிந்து இரங்குனுக்குப் போவதில்லையா? அதுபோல, வியாபாரம் செய்ய ஒன்பது மாதம் போய்விட்டதாக னினை. இந்நச் சத்திய விரதத்திற்கு மாற்றமான னினைவு வந்து, புருஷன், மனைவி ஒருவரை ஒருவர் ணெருங்கும் போது, அங்ஙே மூம் குறுக்கே இருப்பதாக எண்ணிக்கொள். உடனே அந்த அழினைவு மாறும் - அந்த இச்சை னினைவு வந்தாலே போதுமே - உடனே உன் தலையில் சூடு அடுக்கும் - ஜாப்கிரதை.

இந்த விரதத்தைக் காப்பாற்ற னீபோடவேண்டிய முதல் வேலி, உன் தீனியில் னீவைக்கும் சாக்கிரதை தான். வைய் என்றும், பால் என்றும், சாப்பிட்டு அத னல் ரத்தம் ஊறி, உடலில் கொழுப்பை ஏற்றுகின்ற தீனியைக் குறைக்கவேண்டும். அரிசி பகுப்பு காய்கறி எதுவா யிருந்நாலும் பசிக்காக அரை வயிருகச் சாப்பிட வேண்டுமே ஒழிய, ருசிக்காகவும் உடலில் பலம் ஏற்று வதற்காகவும் உன் வயிற்றில் வைத்துத் தீனிக்கக் கூடாது. கண்டதைக் கடியதைத் தீன்னவே கூடாது. இப்போதிருந்து, ஒத்தைக் கயிற்றில் தொங்குகிறதாக னினைத்து இந்த ஒன்பது மாதங்களையும் கழிக்கவேண்டும் - பிரளைய அவஸ்தையினின்று தப்பிக்க இது

ஓன்றே வழி. னும் எம் பசிக்குச் சப்பாத்திக் கள்ளி யையே தின்று வந்நோமே - ஒரு னாரா, இரண்டு னாரா - பல வருஷங்கள் அப்படித் தின்றேமே - அதை அறுத் துத் தின்பதற்கு உபயோகித்த கத்திகூட பிறை வடிவ மாகத் தேய்த்துபோச்சே - அப்படி னும் இருந்தால் எமக்கு என்ன தீங்கு வந்து விட்டது? ஒரு தீங்கும் வர வில்லை - மேற்கொண்டு எம் அறிவு மெய்க்கூர்கொண்டு மலைபோல வளர்ந்தது. இதோ மறுமுறையும் சொல்லு கிறேயும் - உன் உடலில் ரத்தம், கொழுப்பை மேலும் மேலும் ஏத்துகிற தீரியை விறுத்து - பலசாலியாக வேண்டுமென்றுதானே னெய், பால் என்று யாரும் தின்கிறது - பலசாலியாம் பலசாலி! இவனை - என்ன கட்டிடத்திற்கு விட்டமாகவா, சட்டமாகவா போடப்போகி ரூர்கள்? எம்முடைய இளமை காலத்தில் கடிசான பார் வேலையெல்லாம் பழகினேமே - அப்போது கம்மஞ் ஞோறு, பழைய கஞ்சி இவற்றைத்தானே சாப்பிட டோம் - எமக்குப் பலமில்லாமலா போச்சு? காட்டில் னும் உழுதுகொண்டிருக்கிற சமயத்தில் பாளையில் கம்பஞ் ஞோறு கரைச்சு வரும் - அந்நக் கஞ்சியை எம்கையில் ஊற்ற, மிளகாய், வெங்காயம் இதில் ஏதாவதொன்றை கடித்துக்கொண்டு வாங்கி வாங்கிக் குடிப்போம் - னெய், பால் ருசிபுசியாகவா சாப்பிட்டோம் - இல்லையே - அத னால் சக்தி குறிந்தா போச்சு? பகலெல்லாம் வெயிலில் னின்று ஓயாமல் பாடுபடுவோம் - களைப்பே இருக்காது - பலம் வரும் என்று தின்பது வெறி ஏனொவுதான். ஆட்டுக்கறி வேண்டாமென்றால் னெய், பால் தேவாலாம்.

கோழிக்கறி வேண்டாமென்றால் முட்டை சாப்பிடலாம் என்று னினைக்கும் உன் குயுக்தியை விடு - ஏரிகிறதைப் பிடுங்கினால்தான் கொதிக்கிறது னிற்கும் - னெய், பாலென்று ருசி புசியாகச் சாப்பிடுகிற தனியைத் தள்ளாமல் னீ இந்நப் பத்தியத்தை எளிதாக னினைத்து வடந்தால் - உன் தலை தொலைஞ்சே போகும். ஆகவே, சாலையில் உள்ள ஆண் பின்னைகள் அவ்வளவு பேரும் ஒன்றாகக் கூடிப் புழங்கிப் பழகி இதைப்பற்றி எடுப்பெடுத்துப் பேசவேண்டும். அப்படியே பெண்களும் ஒன்றாகப் புழங்கியும் பழகியும் இந்த விரதத்தைப் பற்றிப் பேசவேண்டும். சதா இந்த னினைவாக னின்று, வரும் தீங்கைத் தடுப்பதில் எம்மோடு இணக்கமாக னில்லுங்கள் - இதை உங்கள் எல்லோருக்குந்தான் சொல்லுகிறோம் - காது கேட்குதா?

அனந்தாதி தேவர்கள்: அப்படியே சாக்கிரதையாக னின்று சத்தியமாக டைப்போம் என்று ஆரவாரிக்க-

தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்: — எம் னினைவுக்கு ஒட்டி இணக்கமாக இல்லாவிட்டால், எம்மை விட்டுத் தூரப்பட்டு சைமே ஆவிர்கள் - சாக்கிரதை! முன்று வருஷத்தைப் பங்கிட்டுக் கால் பங்குதானே பத்தியம் வைக்கிறோம். முக்கால் பங்கிற்கு எம் தவத்தை அள்ளிப் போட்டு னிரப்புகிறோம். இந்நச் செயல் உலகமெல்லாம் சேர்ந்தாலும் னடக்கக் கூடியதா? ஒன்பதே மாதம் தானே இந்நப் பத்தியம் - உடன் பிறந்த தங்கை

என்று மனைவியைப் புருஷத்தும், உடன் பிறந்த அண்ணன் என்று புருஷனை மனைவியும் னினைத்து ணடந்நால் தப்பிப்பது எளிது-கட்டாயமாக அப்படியே னினைத்துத் தப்பித்துக்கொள். ஒருவர் ஆயிரம் பவுன் கொடுக்கிறார்- அதற்குப் பதிலாக இவன் ஒரு அரைக்காசு கடுதாசி அவருக்குத் தருகிறான் - அது போலத்தான் னீ எடுக்கும் பாடு இந்நச் செயலுக்கு. யுகங்கோடி காலம் ணடக்காத செயல், எந்நக்கோடி காலத்தும் கிட்டாத வரவு, இதோ கிட்டுவதற்கு னிற்கிறது. அதைப் பெற னீ என்ன பாடுபடப்போகிறுய் - மலையையா புரட்டப் போகிறுய் - இல்லையே - அப்ப இச்சை வரும்போது அதைக்காரித் துப்பிவிட்டு எம் உத்திரவுக்கு எம் பக்கம் திரும்பு என்று சொல்லுகிறோம் - இந்ந அற்ப முயற்சி கூடச் செய்யமுடியாத தோசி னித்திய உலகுக்கா ஆகப் போகிறான் - இல்லை - இரண்டேகால் வருஷ பத்தியப் பலனை எம் தவப்பாட்டுத் தனத்தால் னிரப்புகிறோமே! னீ முக்கால் வருஷம் அதாவது ஓன்பது மாதம் எம் உத்திரவுக்குப் பத்தியமாக இருக்கக் கூடாதா? சாதிக் குதிரைக்குச் சாடையாகத் தட்டினல் போதும் - சண்டிக் கழுதைக்கு என்ன செய்தாலும் வராது - எமக்கு யார், என்ன சொன்னார்கள் - உங்கள் பாட்டையரச் சந்தித்த அதே கூணத்தில் சர்வத்தையும் விட்டுவிட்டுப் புறப்பட்டுப் போனோமே - உன் பாடு அப்படியா? இல்லையே -

சாக்கிரதை - யாராயிருந்நாலும் சரி - இந்ந விரதம் தவறியவர்களின் சுவாசத்தில் தீயில் போட்ட கொட்டாங்காச்சி சீறுவதுபோல் அக்கிளி குழறிச் சீறும் -

தனிக்துடல், கர்ப்பக்குடல், வாய் வெளியே கக்கும் - இப் படியான அவஸ்தையில் படாதபாடு பட னேரும் - அது மட்டுமா - கற்பகோடி கால. னித்திய மகிழ்ச்சி. வாழ்வு வரவு அடியோடு தொலைந்து போய்விடுமே - எம்முடைய இந்த வார்த்தைகளை எளிதாக னினைத்தால், கத்தியை எடுத்து உன் கழுத்தை னீயே வெட்டிக்கொண்டது போல் ஆகும் - உஜார் - மும் எடுத்துவைத்த இந்த ஒன்பது மாத விரதத்தில் னீங்கள் எல்லோரும் உயிர்ப் பிடியாய் னிற்பீர்களா? (னிற்போம்). அவ்வளவு பேருக்கும் இதைச் சொல்லவேண்டும் - அழுத்தமாக, ஆத்திரத்தோடு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். (பெண்கள் பக்கம் திரும்பி) உங்கள் காதில் விழுகிறதா? னீங்களும் சொல்லுங்கள். சின்னகாரிய மல்ல. தவறுதல் ஏற்பட்டால் மண்டை நெறுங்கிப்போகும். ஜாக்கிரதை! இன்றைக்கு ஆவணி மாதம் முதல் தேதி என்று எமக்குத் தெரியாது-இன்று இந்நப் பத்தியம் எடுத்து வைக்கிறோம்.

ஆண்டவர்கள் (ஆண்கள் பக்கம் திரும்பி): எல்லோரும் சொல்லுங்கு - சத்தியமாக னிற்பீர்களா - அனந்நாதி தேவர்கள்: சத்தியமாக னிற்போம்.

(பெண்கள் பக்கம் திரும்பி)

ஆண்டவர்கள்: சத்தியமாக னிற்பீர்களா?

(சத்தியமாக னிற்போம்) -

“நன்றாக ஒங்கிச் சொல்லுங்கள் - ஆத்திரமாகச் சொல்லுங்கள்”

என்று இடரிடுப் படைனான் னமக்கு அருந்துணையாய்க் கலிவலி தொலைத்த கலியுக வரதர் பிரம்மோதய சாலை ஆண்டவர்கள் அருளிச் செய்தார்கள்.

132

இறைவன் படைத்துள்ள சர்வ படைப்புக்களி
லும் வைத்து மேலானவன் மனிதன் - மனிதனையிட
உயர்ந்து, மேலானது இவனுக்குத் தனிச் சீதன
மாகக் கொடுக்கப்பெற்றுள்ள அறிவு - அந்ந அறிவு
ரூபமாகத் தோற்றத்தில் வந்துள்ளதுவே உன் ஆசான்.
அவர்களைத் தேடி அடையவே மனிதனுக்கு னாறு வயது
தரப்பெற்றது.

133

தேசபக்தி என்பது ஒரு தேசத்திலுள்ள மக்கள்
மேல் வைக்கும் மாருத அன்பல்லவா. அது மனிதர்க
ளிடத்தில் இருக்க முடியாது. ரூபமெடுத்து வந்துள்ள
இறைவனிடத்தில், அதாவது ஒரு தேவ மூர்த்தத்தி
ளிடத்தில்தான் அது இருக்கமுடியும் - மனிதகுலம் முழ
வதும் கொடிய ஏரகத்தில் நுழையும். அந்ந அனியரய
மரணத்திலிருந்து தப்பிக்கவேண்டுமே என்ற கான்
ரெழுதும் அன்பு அவர்கள் ஒருவருக்குத்தான் இருக்க
முடியும். “தேசபக்தி” என்று இவன்கள் தம்பட்டம்
அடித்து மக்களை ஏமாற்றுகிறான்களே, அதனால் வரும்
பயன், இகத்தில் இப்பவே துப்பம் - பிறகு எமனிடம்
சிங்குசின்ற ஸீங்காக் கொடிய ஏரக அவஸ்தை.

134

தாய், தந்தை, குரு முன்றும் சேர்ந்த ஒரு உருவே
சற்குந. முகமுகத்தில் அன்பு காட்டி, இந்ந அழிந்து
போகிற தேசத்தை வளர்க்கிறவன் தாய் - ஆனால் அக

முகத்தில் அன்பு வைத்து அனு அனுவாகச் சதா
னினைத்து உன்னை ரித்திய தேகத்தில் புகுத்தாட்டி
வைத்து வளர்க்கின்றவர்களே சற்குரு.

135

எமன் தோற்றமுடையவனு? இல்லை. அப்படி
யிருந்தும் அவன் பெய்யரை, அவன் செயலைக் கேட்கும்
போதே பயம் வருகின்றதென்றால், சர்வ உலகத்திலும்
வைத்து அவனுடைய வல்லபம்தானே முழு வல்லபம்?
ஆம். அதை முறியடிக்கின்ற ஒரு வல்லப வசந்தம்
இந்நா வந்திருக்கிறதே - அதன் கையில் னும் சிக்கியிருக்கிறோமா - அல்லது அந்ந அழினரக அரசாட்சியனுகிய
மறவியின் கையில் சிக்கியிருக்கிறோமா என்று தன்
அறிவை வைத்து னினைத்துனினைத்துப் பார்த்துத்
தப்பிக்கிறவனே மனிதன். ஒரே வார்த்தையில் சொன்னால்,
முத்தி தேகத்தை இப்பவே கைபோட்டுக்கொண்ட
வனே மனிதன் - அப்படியில்லாதவன் ரென்.

எழுவகைத் தோற்றத்தில் புல் பூண்டு பறவை
முதலிய இனங்களைச் சேர்த்தவர்கள், னரஜைச் சேர்க்க
வில்லையே - இது யார் னினைவிற்காவது வந்ததுண்டா?
அதை உனக்கு எடுத்துக்காட்டி, னரகை இருந்ந
உன்னை மனுவாக்கி மேலும் தேவனுக்கிய அத்தனிப்
பெரும் உதவி, ஸீ னினைத்துப்பீ பார்க்கக் கூடிய ஒரு
செயலா? ஒரு புல் அழகிய பறவையாக ஆச்ச என்று
கேட்டால் என்ன ஆச்சரியப்படுவாய்க்! அப்படியிருக்க,
புல்லிலும் கேடாக இருந்ந உன்னைத் தேவனுக ஆக்கியது

கண்டும் உனக்கு ஒரு பூரிப்போ ஆச்சரியமே வர வில்லையே—என்?

இந்ந உலகத்தில் ஏற்படும் ணஷ்டம் எல்லோ ருடைய கண்ணுக்கும் தெரியும். ஆனால் இந்ந மறு பிறப்பு வாழ்வைப் பெருவிட்டால், பெற்று அதன்படி னாடவாவிட்டால் ஏற்படுகின்ற ணஷ்டம் யாருக்கும் தெரி யாது. அந்ந ணஷ்டத்தைப்பற்றித் தீப்பளிக்கிற பவர், அந்ந வல்லபம் எம் மக்களாகிய உங்கள் அறிவில் ஞம் வைத்தாச்சு. இனி உங்கள் பாடு. தன்னினைவில் சதா மரண அச்சம் பூத்து விற்கின்றவனே ஞான சீமானுக, ஞான கோமானுக ஆவான்.

136

சிவபெரு மானென்று னனழைத்து ஏத்தத்
தவபெரு மானென்று தான்வந்து னின்றூர்
அவபெரு மானென்னை ஆனுடை னதன்
பவபெரு மானென்று பணிந்துனின் ரேனே
என்ற திருமந்திரச் செய்யுள் திருச்சன்னிதியில் படிக்கப்
பெற்றபோது

ஆண்டவர்கள்:- இறைசத்தியில் மூன்திலைக்கு பங்கா
கிய சிவம் என்ற அருபத்தில் உள்ள அது, ரூபத்தில்
வந்துவிட்ட இவனுக்கு என்ன செய்யழுதியும் - மும்
முர்த்திகரமும் ஒருங்கிணைந்து பெற்று அதோடு அவற்
றை வைத்து நடாத்த இத் தால சக்திகளைத்தும்
பூரணமாக ஏற்று வந்துள்ள ஒரு குரு முர்த்தமாகிய

தவபெருமான்தான் இவனை மெய் வீட்டில் ஏற்றமுடியுமே அல்லாமல், அவபெருமானுகிய இவனை அந்ந அருபசக்தி எப்படி அடக்கி ஆளமுடியும்?

137

ஓருவணைத் தேள் கொட்டுகிறது. அதே சமயத் தில் அவனை ஒரு கைமும் தீண்டுகிறது. இவற்றில் எந்ந விஷத்தை அவன் முதலில் தீர்த்துக்கொள்ளப் பார்ப்பான்? பாம்பின் விஷத்தைத்தான். ஆனால் தேளின் விஷம் கடு கடு வென்று வலிக்கிறது, குத்த தின் விஷம் அப்படியில்லையே என்று தேள் கொட்டிய வலிக்கு மருந்துதேடித் திரிகிறவனுடைய புத்தியைப் போன்ற புத்திதான் எல்லா மனிதர்களிடத்திலும் இருக்கிறது. இந்ந உலகத்தில் னேரிடும் சிறு சிறு துன்பங்களை கிணர்த்திப்பதில் ஆத்திரமாயிருந்துகொண்டு வர விற்கிற னீண்டகால அழிவாக அவஸ்தையை இவன் மறந்து திரிகிறான். இச் சன்னிதி முகத்தில் அடிக்கடி வந்து சந்தித்து இங்கு னேரத்துக்கு னேரம் வெளி யாகும் தேவ வசனங்களைக் கேட்காவிட்டால், னிச்சயம் அந்நப் புத்தியை உங்களுக்கும் வந்துவிடும். சாலையிலேயே குடியிருந்தாலும் குறித்த னேரங்களில் வந்து இச் சன்னிதியில் கூடிக்கொள்ளாமல் இருந்தால், தூரத்தில் இருப்பவர்களுக்குள்ள பலனேதான் இவர்களுக்கும் இருக்கும்.

இன்று திருந்துவான், னௌலை திருந்துவான் என்று அந்நப் பெரிய திருவுள்ளம் காலகாலம் இரக்கத்தோடு

பார்க்கும். முடியரவிட்டால் கற்றான் பின்நு உடைந்துபோவதுபோல் போகுமே ஓழிய, தளர்ந்து வளைந்து கொடுக்காது. பின்ந பிறகு ஒட்டவும் ஒட்டாது. உஜார்.

138

மனம் பூரிக்கப் பூரிக்க, பாவமே கைவரவாகும்.
ஆனால் அறிவு பூரிக்கப் பூரிக்கச் சாவாவரமாகிய ஞானம் வந்து கிட்டும்.

அறிவு என்றால் என்ன?

ஞம் உங்களிடத்தில் பதித்து வைத்துள்ள பிரணவர்களையின் கிரண வீச்சே அறிவாகும்.

139

“மறவி கைதீண்டாத மெய்ச் செயலீப் பயிற்று விக்கும் னம் சாகாக்கலையை, இன்னும் எந்ந அளவில் சருக்கி மக்கள் மனத்தில் சுள்ளென்று தைத்துப் பதியும்படிப் பேசினால் சர்வ உலகமும் இதைக் கைப்பற்றுமா? ” என்று னினைத்து னினைத்து, தெளித்துத் தெளித்து, ரகரகமாக, எவருடைய னினைவும் எட்டி ஏறி அறியாத எல்லைகளையெல்லாம் எடுத்து எடுத்து ஆத்திரங்களை பேசுகிறோம். அதைக் கேட்ட னீங்கள், ‘ஆண்டவர்கள் புதிது புதிதாக, ஞம் என்றும் கேட்டறி யாதனவற்றைப் பேசுகிறோர்கள்’ என்று ஆச்சரிய முறு கிறீர்கள். ஆனால், எந்ந வார்த்தை, எந்நப் பொருள், இவர்கள் மனத்தில் போய்த் தைத்து இந்ந மெய்யில்

வந்து விரைவில் கூடிக்கொள்வார்கள் என்பதே எம் கவலை.

140

(சபைக்கரசர் மெய்வழி கயிலை அனந்நரின் வீட்டிற்கு ஆண்டவர்கள் எழுந்தருளியபோது)

பிரசவம் என்ற சொல் எதைக் குறிக்கிறது என்று அட்வகேட் மெய்வழி ராமானுஜ அனந்தரை வினவியகுள், ‘தெரியாது’ என்று பதில் சொன்னார் - தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள் : - பிரசவம் என்ற சொல் இன்னதைக் குறிக்கிறது என்பதையும் ஏழு பிறப்புக்கள் இன்னது இன்னதென்பதையும் விளக்கமாக அருளிச் செய்தார்கள் - அது கேட்ட மெய்வழி ராமானுஜ அனந்தர் கண்ணில் ஸீர் மல்கி னிற்க - ஆண்டவர்கள் - இப்புனக்கு வயது எழுபதா? இல்லை. அந்ந வயதிற்கு இந்ந உணர்ச்சி வராது. உன்னைப் பதினாறு வயதில் கொண்டுவந்து வைத்துக்கொண்டுதான் ஞம் இதைச் சொன்னேம். அதனால்தான் இந்ந அரியவேத விளக்கம் உனக்குப் புரிந்தது. இப்படியே எம் மிடத் தில் ஸீ அடுத்தடுத்து வந்து இந்ந அறிவாகாரப் பொருளுணவை உன் ஜீவனிடத்தில் மேலும் மேலும் ஏறப் பெற்றுக்கொண்டால்தான், உன் ஜீவன் வீறு கொண்டு வளர்ந்தேறி எமன் எல்லையிலும் தப்பிக்கும் ஆற்றல் பெறும். ஆனால் ஸீயோ எம்மிடம் வாங்கின உபதேசத்தைப் பெரிதென்று னினைத்துக் கொண்டிருக்கிறும் - அது எம்மை இன்னுரென்று உனக்குக் காட்ட

வந்நதே தவிர அதற்குமேல் அதனிடத்தில் ஒன்றும் இல்லை; அது உனக்கு ஒன்றும் செய்யவும் முடியாது. ஆகவே கவனி. அடிக்கடி வந்நு எம்மேனர்சுசந்திப்புக்கு இலக்காகு. இல்லையென்றால் உனது ஜீவன் அந்ந எமன் சந்திப்பு னேரத்தில் எந்நக் கதியிலிருக்கு மோ! அப்ப எம்மைக் குறை சொல்லாதே. இவ்வளவு தானே மூம் சொல்லமுடியும். உன் அறிவைக் கொண்டு நீயேதான் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“தெய்வமவர்களுக்கு என்னால் கவலை உண்டாகு மே என்றுதான் என் வியாதிபற்றி சாலைக்குத் தெரிவிக்க வில்லை” என்று சபைக்கரசர் மெய்வழி கயிலை அனந்தர் சொல்ல ஆண்டவர்கள்: -

மனிதகோலம் எடுத்த எவ்வரயும் கட்டாயம் பீடிக்க ணிற்கும் எமனுடைய கையில் சிக்கி, எக்கோடி காலத்திற்கும் மாருத னரக அவஸ்த்தையாகிய அதோ கதியில் மாட்டிக்கொண்டு விழிக்கப்போகின்ற அந்ந ணெடிய கவலையை ணீக்கக் கங்களைம் பூண்டு அதற்கே இந்ந உடலைத் தேய்த்துவிட இருக்கும் எம் வேலையை உன்னுடைய இந்ந அற்பகவலையா வந்நு தடுத்துவிடும் என்று ணினைக்கிறோய்? உங்களுடைய எல்லாக் கவலை களையும் ணீக்குவதே ஏமது வேலை.

என்று - பொற்புகு உற்பன கற்பகத் தருவாகிய எம்மான் மெய்வழிச் சாலைஆண்டவர்கள் திருவாய் மலர்ந்நருளினார்கள்.

கடவுள் வழிபாடு என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்ந உலக மக்கள், தெய்வத்திடம் தங்ஙுள் உடம்பு ஞோய் எனுடி யினின்றும் எங்ஙி எல்லாயிருக்க வேணும் என்று பிரார்த்திக்கிள்ளுர்கள். அந்ந வேலையைச் செய்யத்தான் டாக்டர்கள் இருக்கிறார்களே - தனது பெண்டு பிள்ளைகள், உண்டு உடுத்தி எல்லா கேழமொய் வாழ வேண்டும் என்று வேண்டுகிறார்கள். அதைச் செய்யத்தான் ஆண்பிள்ளையாகிய இவன் இருக்கிறனே - பிள்ளைகள் படித்துப்பாசாக வேணும் என்று பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். அதைக் கவனிக்க வாத்தியார் இருக்கிறாரே - கோர்ட்டில் கேஸ் ஜெயிக்க வேண்டும் என்று தெய்வத்திடம் வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். அந்ந வேலையைப் பார்க்கத்தான் வக்கில்கள் இருக்கிறார்களே; பெண்ணுக்கு எல்ல மாப்பிள்ளை கிடைக்க வேணும் என்று வேண்டுகிறார்கள். அதற்குத்தான் உற்றூர் உறவினர்கள் இருக்கிறார்களே - இப்படியே உலகத்திலுள்ள எல்லா வேலை களையும் செய்து முடிக்க எல்லா உதவிகளும் னிறைந்நு இருக்கின்றன.

ஆனால், ஒரே ஒரு எல்லையில் மட்டும் யாருக்கும், எந்ந உதவியும் கிட்டுவதில்லை. கடைசியில் எமன் வந்நு சந்நிக்கும் அது னேரம் அவன் கையில் சிக்கி ஞாப்போய்ச் சாவோமே அந்ந எல்லையே அது. அங்கு யாதொரு உதவியுமின்றி அனுதையாய் மாட்டிக்கொண்டு விழிக்க னேரும். எமனின் அந்நக் கோரப்பிடியினின்றும் விலக்கிச் சாக்காடு என்னும் பிறவிப்பினிக்கு மருந்நு தந்நு காக்கின்ற ஒரு அனுதரட்கூகர், ஆபத்பாந்நவர் னமக்கு வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றவர்கள் உலகத்தில் எவருமில்லை. அந்ந அகமிய அதி வல்லப ஜீவ ரட்சக வேலைக்குத் தான் தெய்வ உதவி வேண்டும். அந்நத் தெய்வமும் உன்னைப் போல் உடலில் வந்நிருந்நால்தான் உன்னேடு பழங்கு உனது சாவாகிய வெள்ளேந்தீக்கு மருந்நு தந்நு அதை அகற்ற முடியும். வந்ந சர்வ வேத வேதாந்நக் கலைகளும் இந்ந உண்மையைத்தான் கூவிக் கூவி எச்சாரித்து அழைத்தாலும், மக்கள் அந்ந அமிர்த ஓலியைக் கேட்காத ஊரில் போய் உட்கார்ந்நு கொண்டு தங்ஙுள் தங்ஙுள்

மனம் போன போக்கின்படி தெய்வ வழிபாடுகளை வெறும் கேவிக் கூத்தாக்கி விட்டார்கள். இதை எடுத்துப் போதிக்கின்ற வான வேதாந்ந சஞ்ஞீவி னின்று உலாவும் திருஸ்தலமாகியதே னம் சாலை.

142

எமது ஆதி மெய் உதய பூரண வேதாந்ந னால் உதயமாவதற்கு முன்பு அதிலுள்ள சில மலர்கள் சிறு சிறு புத்தகங்ஙளாகவும், பிறமலர்கள் அச்சேருமலும் இருந்நநால் னமது பிறவியர்கள் எல்லா மலருடன் மற்றும் அச்சேருமலிருந்ந பாடல்கள் பூராவையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு பெரிய னூலாக அச்சிடலாம் என்ற எண்ணத்தில் னமது தெய்வம் அவர்களிடம் விண்ணப்பிக்க, னமது தெய்வம் அவர்களும் அதற்குச் சம்மதித்துக் காரியதுரிசி மெய்வழி கலைமகா அனந்நர் அவர்களைச் சென்னைக்கு அனுப்பினார்கள்.

அச்சேற்ற வேண்டிய எல்லா பிரதிகளையும் அவர் சென்னைக்கு எடுத்துச் சென்று அங்கு மெய்வழி ரவை மாணிக்க முதலியாரின் ரவை அச்சகத்தில் னம் வேதாந்ந னூலை அச்சேற்றினார்கள். அச்சேற்றும் எல்லா வேலைகள் முடிந்நதும், ஒரு புத்தகம் வெளியிடுவதென்றால் அதனுடைய கிரயத்தையும் வெளியிட வேண்டுமே, அதற்குக் கிரயம் என்ன னிர்ணயிக்கலாம் என்று முடிவு செய்ய மெய்வழி ரவை மாணிக்க முதலியாரும் மெய்வழி கலைமகா அனந்நரும் திருச்சி வந்நு மெய்வழி வீராச்சாமி அனந்நர், பிரசிடெண்ட் மெய்வழி கயிலை அனந்நரையும் உடன் சாலையம்பதிக்கு அழைத்து வந்நு னமது தெய்வம் அவர்களைத் துரிசை செய்தபின் திருமுன்பாக உட்கார்ந்நார்கள். “னம் மெய்வழி ரவை மாணிக்கம் அதிகமாக இங்கு வரமாட்டாரே, ஏதாவது முக்கியமான ஜோலியாக இருப்பதால் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்நு வந்நிருக்கிறார்கள்” என ஆண்டவர்கள் எண்ணியவர்களாய், என்ன விசேஷம் என்று தெய்வம் அவர்கள் மறு முறையும் வினவ, மெய்வழி ரவை மாணிக்க முதலியார் னமது வேதாந்நனால் பூராவும் அச்சேற்றி விட்டோம். அதற்குக் கிரயம் வைக்க வேணுமே அது தெரிந்நால் அச்சேற்றும் வேலையை முடித்து விடுவோம் என்று விஷயத்தை மொதுவாக இழுத்தபடி தெய்வத்திடம் கூறினார்கள்.

அதைச் செவியுற்ற னமது தெய்வம் அவர்கள் னம் ஊலுக்குக் கிரயமா? எனக் கோபத்துடன் கூறிவிட்டு “அதற்கு

உன்தலை தான் கிரயம்” என்று பகர்ந்த பின் சட்டிடனத் திருமாளிகைக்கு எழுந்நருளி விட்டார்கள். வந்நவர்கள் எல்லோரும் தெய்வம் அவர்கள் திரும்பி வந்நு விடையளிப்பார்கள் என்று அமைதியாகத் தெய்வ வருகையை எதிர்பார்த்திருந்நார்கள்.

மேற்கொண்டு செய்வதறியாமல் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டிருந்நார்கள். சிறிது னேரத்தில் தெய்வம் அவர்கள் ஆலயத்திற்கு எழுந்நருளினார்கள். அப்போது ஒரு துண்டுப் பேப்பாரில் ஒரு தெய்வ வாசகம் எழுதி வந்நு அதை மெய்வழி ரவை மாணிக்க முதலியாரிடம் கொடுத்து “இதை னால் முகப்பில் அச்சேற்று” என்று உத்திரவிட்டருளினார்கள். அவரும் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு அதைப் பெற்றுக் கொண்டார். அதில்:-

“வையகத்தையும் வானகத்தையும் சர்வ கால காலங்களையும் சர்வ காலத்திற்குள் அடங்கிய அழிவிலா னித்திய பூரண மேம்பாடுகள் அனைத்தையும் கையில் வரவழூத்துத் தரும் கிரயத்தையுடையது இந்நக் கிரந்நம்.

இந்நக் கிரந்நத்தில் செயலில்லாத வாசகமே கிடையாது. இச்செகத்து மனுமக்களுக்கு மெய்வழிச் சபையாரின் ஜீவப் பரிசு” என்றிருந்நது. மேலும் ஆண்டவர்கள் -

எந்ந னாலையும் கிரயம் கொடுத்துத்தானே வாங்குவோம்; ஆனால் எம் ஆதி மெய் உதய பூரண வேதாந்நமோ வாங்கியவர்களுக்கு சர்வ மேம்பாடுகளையும் கொடுக்கக் கூடிய வரமனைத்தும் தரும். வரப்பிரசாத் னாலாகும் இது. ஏனென்றால் -

“மானின்காலங் கொண்ட இப்பூமண்டலத்திற்கே பாரவான்களின் தீர்க்கத் தரிசனச் செயல் கைக் கொண்டேறி வருகின்ற கிரந்நம் இது ஒன்று தான் முதல் னால் என்று திட்டமாக மக்களினங்கள் அனைவருக்கும் தெரிவிக்கும் னாலே இது. பூமியடங்கலுக்கும் ஆ-மனு சகனே வந்நு அருளிச் செய்துள்ள அருந்நவ ஜீவப் பரிசாகும் இந்நக் கிரந்நம்” என்றும் வெளியாக்கினார்கள்.

143

மதும் வந்நது எதற்கு? எமபயம் கடத்தும் எந்நிரத்தை இவன் கையில் தூருப்பிச்சுத்தரவும், இன்னும் எமபடரடிபடு கோடாயிதக்கூரை. இவனுடைய அறிவுத் தலையில்

எற்றிப்பதிப்பிச்சு அதனால் எக்கோடி காலத்துக்கும் மங்ஙாத தெய்வீக வலிமையை ஜீவனில் ஊட்டிப்பரமபத ஸித்திய பூரண வாழ்வாகிய ரட்சிப்பை அளக்கவுமே, ஒவ்வொரு மதமும் இன்னில் உலகிற்கு இறக்கப் பெற்று வந்நது. ஆனால் மக்கள் என் மதம் பெரிது உன் மதம் சிறிது என்ற வெறிகொண்ட போட்டி ஆராய்தலில் திரிந்நு அலைவதால் ‘மதம் வந்நது எதற்கு?’ என்று அறியும் அறிவிற்குத் தூரப் பட்டுப் போயே போய் விட்டார்கள்.

144

“வெளிச் சபைகளில் தியானம் பண்ணுகிற னேரம் முதலியன வைத்திருக்கிறூர்களே-அதுபோல் உங்ஙள் சபையில் ஓன்றும் எடுத்து வைக்கக் காணுமே” என்று எம் மெய்வழியிலுள்ள மக்களோப் பிறர் கேட்கிறூர்களே என்று சபையில் பேசப்பெற்ற போது -

ஆண்டவர்கள் :- தெருவாடு மதலை போன்ற அறிவில் இருக்கின்ற உங்ஙளை, அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி ஆசை காட்டிச் சேர்த்துக் கூட்டி விளையாட்டுப் போலே னிஜு உளவு சொல்லி, பையப் பைய அக விளைவு குடியேற்றி, இந்நச் சாகாக்கலையாகிய மெய்க்கல்வியை வெகு எளிமையாகக் கற்பிக்கும் போதே, இங்கு திரளாக மக்கள் சேரக் காணுமே - இதை விட்டு விட்டு உடல், பொருள், ஆவியைத் தத்தம் பண்ணி, பத்துப் பண்ணிரெண்டு ஆண்டு புலன்கள் ஒடுங்கி, அறிவின் வழி ஒட்டிப் படிந்நு, மாருது ஒடி, னதாந்ந ஒத்தை மனம் படைத்து னின்று, பிறகு முச்சடங்கி தியானத்தில் அமர இந்நக் கலிக் கடையில் ஒரு தலையைத் தேடிக்காண முடியுமா? எமது தபோ பெலத்தினால் எத்தி ஏற்றும் இந்ந வழியல்லாமல் வேறு வழியில் னிஜூ ஞானத்தின் பக்கம் எவரும் திரும்ப மாட்டார்கள். வெளியே உள்ளவர்கள் தியானம் என்று செய்யும் பிறரை ஏமாற்றும் பாசாங்கு எம் சபைக்கு வேண்டாம். மற்றவர் மதிக்கச் செய்கின்ற அது அந்ந எமன் எல்லையில் செல்லாதே ஜூயா.

145

ஓருவன் செய்த சிறு குற்றத்திற்காக போலீஸ் பிடித்துக் கொண்டு போய்த் தண்டிக்க முற்பட்டால், அந்ந அவமானத்திலிருந்நு விடுபட ஜம்பது னாறு என்று செலவு செய்து முயற்சி எடுத்துத் தப்பித்துக் கொள்ளுகிற அறிவு

இவனிடத்தில் இருக்கிறதுல்லவா? ஆம், அப்படியான அறிவு பெற்ற இவன் எக்கோடி காலத்துக்கும் அவமானமுற்று அவஸ்த்தைப்படப் போகிற னரகத்தில் புகுத்தாட்டும் சாவுடைய னேரம் வருதே, அது எந்ந ஞெடியிலும் எதிர்பாராமல் வந்நு விடுமே, அதிலிருந்நு தப்பிக்க என்ன செலவு செய்து, எந்நப் பாடுபட்டு அதற்கான உதவியை முற்கூட்டியே தேடி வைத்துக் கொள்ள வேணும்? அந்ந ஆத்திரம் யாரிடமும் காணுமே!

இந்ந மெய்யைப் பெற்ற பின்னும் சாலைக்கு வந்நு போவதைச் செலவுபாடு என்று னினைக்கிறவன் கடைசியில் னரகவாதியாகவே ஆசி விடுவான். இந்ந உஜார் எல்லோர் னினைவிலும் இருக்க வேண்டும்.

146

“னம் தெய்வீகத் தமிழ் பூமியில் னடந்ந ஞஸ்தீக மகா ஞட்டுக்குத் திரளான மக்கள் போயிருந்நார்களாம்” என்று கவலையுடன் சபையில் பேசப் பெற்ற போது -

ஆண்டவர்கள் :- போனவர்கள் எல்லோரும் ஞஸ்தீகக் கொள்கையில் இச்சை கொண்டு போயிருப்பார்கள் என்று னினைக்க வேண்டாம், னம் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேளுங்ஙள் ஒரு எல்லையைக் குறித்து தடபுடலாய் விளம்பரம் செய்து அங்கு மலத்தைக் கொட்டி வியாபாரம் செய்கிறார்கள் என்று பரத்தி விட்டதைக் கேள்விப் பட்டால் அதை வாங்ஙாதவர்கள் கூட “மலத்தை எப்படி அள்ளி, எப்படி னிறுத்துப் போடுகிறார்கள், அதை எத்தனை பேர் வாங்ஙுகிறார்கள்” என்று முக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு வேடிக்கை பார்க்கப் போய் பெருங் கூட்டமாகக் கூடி விடுவார்கள். அதுபோல் அம்மகாஞ்சிடில் கூடிய பெரும் பகுதிக் கூட்டம் கூடியிருக்கும் (சபையில் மகிழ்ச்சி) இப்ப உங்ஙள்கவலைத் தீர்ந்நதா? இனி விடுங்கு அந்நப் பேச்சை.

147

“ஞன் பர்மாவிலிருக்கும் போது மனித சஞ்சூரமே இல்லாத காட்டுப் பகுதியான ஒரு இடம் தேடிப் பார்த்துப் போய் இரவில் தியானம் செய்யலாம் என்று உட்காருவேன். கண்ணை முடினதும் புலி, ஒனுப், னரி, பாம்பு முதலியன என்னை ஞேக்கி வருவது போல னினைவு வர ஒரே பயமாயிருக்கும் - உடனே எழுந்நு வீட்டுக்கு வந்நு விடுவேன்” என்று மெய்வழி

அங்ஙத்தினர் ஒருவர் சபையில் தெரிவித்தபோது :

ஆண்டவர்கள்:- மனித சஞ்ஞாரம் இல்லாத என்றுயே, அங்ஙதான் னீ மனித எண்ணத்தில்-அதாவது மனிதச் சட்டையிட்ட பேயாயிருக்கிற னீ இருக்கிறுயே, உன் பேய் னினைவு அழிந்நபின் அல்லவா அங்ங மனித சஞ்ஞாரம் இல்லாமலிருக்கும். மேலும், புலி, னரி, பாம்பு முதலியன வருவது போல் இருக்கும் என்றுயே, அது உன்னைத் தவிர, அதாவது உன் பேய் னினைவைத் தவிரவேறு எது?

திருப்பரங்ஙுன்றத்துக் குகையில் னும் தனித்துத் தவத்தில் இருந்நோமே - அது போல னீ, ஒரு இரவு ஞர்த்தாமலைக் காட்டில் போய் தனித்து உட்கார்ந்திருக்க முடியுமா? முடியாது. உன் னினைவு இருக்கும் வரை அப்படி இருக்க முடியாது தான். அங்ங பாம்பு, புலி இல்லாவிட்டாலும், உன் கண்ணை முடி உட்கார்ந்ததும் அவையெல்லாம் உன்னிடம் சுற்றிச் சூழ்ந்து வருவது போலிருக்கும். ஆனால் தன் னினைவற்றுப் போய் சவத்தைப் போல் னீ ஆகிவிட்டால் பயம் வராது. தியானத்தில் அமர்ந்ததும் சுவாசம் ஒடுங்ஙும். அது ஒடுங்கியவுடன் இத்தால உணர்வற்றுப் போகும். பிறகு ஏக ஒளிவாகிய அகமியப் பிரகாசம் எழுந்து சூழ்ந்து கொள்ளும். அதன் பின் வெளி னினைவு ஏது?

னும் திருப்பரங்ஙுன்றம் குகையில் தவத்திலிருக்கும் போது சில னேரங்ஙளில் எமக்கும் வெளி னினைவு வரும். அப்படி னினைவு வரும்போது பகல் னேரமாகயிருந்தால் குகையை விட்டு வெளியே வந்து ஒன்றிரண்டு இலைக் கள்ளியை அதன் மூல்லை னீக்கித் தின்று விட்டு பக்கத்திலிருக்கும் சுளையிலுள்ள ஜலத்தைக் கொஞ்ஞும் அருந்திய பின் சூரியாஸ்தமனம் ஆவதற்குள்ளேயே, தியானத்தில் அமர்ந்து விடுவோம். தியானத்தில் அமர்ந்ததும் அது எமக்குப் பழகிய பாதையானபடியால் எம் னினைவு விரைவில் வெளிச்சக் காலுக்கு ஒடிக் கலந்து ஒடுங்கி விடும். பிறகு, வெளி ஸ்மரணை அற்றுப் போகும். சில னேரங்ஙளில் னிஷ்டை கலைந்து, கண்விழிக்கும் போது அப்போது பகல் நேரமாக இல்லாவிட்டால், மறுபடியும் தியானத்திலேயே அமர்ந்து விடுவோம்.

148

தன் ஜீவனைக்கானுர், தன் உயிரைக் கானுர் இறை பொருளைக் கானுர்.

கடவுள் இல்லை என்று சொல்லுகிறவன் தன்னிடத்தில் அதாவது தன் கடத்தினுள் உயிர் இல்லை என்று சொல்லுகிறவனே ஆவான். அப்ப ஓடியாடி னடக்கிருனே என்கிருயே அது ஒரு னடைபினம் என்று சொல்லலாம்.

149

மெய்வழி சின்னைய்யா ராவுத்தர் பல தவறுகள் செய்திருந்தும் கீழுக்குறிச்சியில் குடியிருந்ந அவருக்குச் சாவு வந்து னெருங்கிய கடைசி னேரத்தில் ஒரு வண்டியில் தன்னைத் தூக்கிப் போடச் சொல்லி - சாலை மேற்கு வாசலுக்கு வந்து விட்டார். அவரைப் பார்க்கச் சென்ற ஸ்தி பணிமதி ஞாச்சியாரிடம் அவர் அழுது கெஞ்ணி “அம்மா, தெய்வத்திடம் என் வேண்டுகோளைச் சொல்லுங்கள் - என் தவறுகளையெல்லாம் மன்னித்து எமன் கையில் மாட்டாதபடிக்கு என்னை னம் தெய்வம் அவர்கள் ரட்சிக்கவேணும்” - என்று சொல்ல, தெய்வ சன்னிதியில் அதை ஞாச்சியார் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதைக் கேட்டதும் ஆண்டவர்கள் இரக்கமுற்று சாலையின் தென்கிழக்கு மூலையில் உள்ள ஒரு விடுதியில் அவரைக் கொண்டு போய் போட உத்திரவிட்டார்கள். மறு னள் காலை அவர் பரிசுத்த பிரயாணம் ஆனார். இந்நச் சரிதம் சபையில் பேசப் பெற்ற போது

ஆண்டவர்கள் - “சாவைச் சந்திக்கும் கடைசி னேரம் வரை யாரையும் பாவி என்று சொல்லாதே” என்பது னபிகள் யைகம் அவர்களின் திருவாக்கு. அது ஏன்? ஒருவனுக்குத் தன் வாய் கொண்டு பேச சக்தி இருக்கும் வரை ஜீவ மீட்பளிக்கும் சிவசிகரச் செம்மலாகிய ஒரு பெரியோரிடத்தில் கெஞ்ணிக் கேட்டு ரட்சிப்பு அடைய வாய்ப்புள்ளது என்றதனால் தான் அவர்கள் அவ்வாருண தீர்ப்பு செய்தார்கள். இது எவ்வளவு னிருபணையாக னம் சின்னைய்யா விஷயத்தில் னடைபெற்றிருக்கிறது பார்!” என்று அருளிச் செய்தார்கள்.

150

பாரதம் ஆனபின் அதாவது பாராகிய இந்ந மூழி அதம் ஆனபின் பார் உறுதியாகும். அப்படி மூழி அழியாத உறுதியுடன் புது வனப்பைப் பெறுகிற ஞாளே, செம்மல்கள் எதிர்பார்க்கும் பண்டிகை னள். அதுவே சுப சோபன கோம வரம்பற்ற னெடுங்காலங்களும் அடங்கிய தலையுக மென்னும் மெய்ம்மைக் கிரேதாயுக உதயனுள்.

சுவர்க்கமும் னரகமும் இரண்டும் அழியாதன அல்லவா? ஆம். அவை யானை முதலிய ஜீவராசிகளுக்காகவா படைக்கப் பெற்றுள்ளன? இல்லை. மனிதனுக்குத்தான் அவை படைக்கப் பெற்றன. மனிதன் சாக முடியாது; இறைவன் மனிதனைச் சாகப் படைக்க வில்லை. இந்ந அனித்திய உடலை விட்டதும் ஸித்திய சுவர்க்கத்திலோ அல்லது அழியா அவஸ்த்தையாகிய னரகத்திலோ எக்கோடி காலமும் தங்ஙி இருக்க வேண்டும்.

வேத புத்தகத்தில் னம் கை கால் பட்டு விட்டால் தொட்டு முத்தியிட்டுக் கண்ணில் ஒத்திக் கொள்ளுகிறோம். அதற்கே அவ்வளவு தெய்வீக உயர்வு இருக்குமானால், அதில் கூறப் பெற்றுள்ள மெய்ம்மைச் செயல்கள் அனைத்தையும் பழகித் தேர்ந்து அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களும், அவ்வேதத்தை இப் பூமிக்கு இறக்கி அருளுகின்ற உற்பவத்தூயகமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றவர் களுமாகிய ஒரு தேவ ரூபம் என்ன உன்னத தெய்வீகப் புகழுக்கு உரியதாயிருக்கும் என்று ஸினைத்துப் பார்.

எதிர் என்ற பருவதம் ஒரு மயிரிழையில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மயிரிழை என்பது ஆசாணிடத்தில் ஸீவைக்கும் அன்பெனும் பிடியே. சர்வ உலக முழு வல்லபழும் ஒன்று சேர்ந்நாலும் அந்நப் பிடியை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆனால் உன்னுடைய சத்தியம் கெட்ட ஒரு வஞ்ஞக எண்ணம் அதைத் துண்டாடி விடும். உஜார்.

தவுட்டையும், வைரத்தையும் எம் எண்ணம் ஒரே அளவு ஆத்திரத்தில் தான் கவனிக்கும். ஆனால் உன் எண்ணம், தவுட்டை மட்டமாகவும், வைரத்தை மேன்மையாகவும் ஸினைக்கும். அந்நக்குணம் எம்மிடத்தில் இல்லை. ஸீ மட்டமாய் ஸினைக்கும் தவுட்டைப் போன்ற ஒரு படிக்காதவனுக்கு அல்லது ஏழைக்கு ஒரு அவமானம் வரும் போது, என்ன கவலை எனக்கு வருமோ அதே கவலை தான் வைரம் போல் உயர்வாகக் கருதப்படும் ஒரு படித்தவனுக்கு அல்லது பணக்காரனுக்கு ஒரு அவமானம் ஏற்படும் போதும் வரும்.

வாயிலிருந்து மண்ணில் துப்பிவிட்ட தாம்பூலத்தை மறு முறையும் எடுத்து வாயில் போடுவார்களா? போட மாட்டார்கள்.

அது போலவே மூம் ஒன்றை வெறுத்து ஒதுக்கி விட்டபின் அதை மறுபடியும் எம் னினைவு போய்த் தொட்டு ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. சில சமயம் தொடுவது போல் வெளித்தொற்றத்தில் காட்டுவோம். ஆனால் ஒரு தரம் எம் னினைவை விட்டு ஒதுக்கினது, எப்பவும் ஒதுக்கினது தான். எனின்று போன ஒரு பொருள் எப்படி இனி பிரயோஜனத்துக்கு ஆகாதோ அது போன்றே மூம் வெறுத்து ஒதுக்கினது என்றென்றைக்கும் தொலைந்நது தான்.

155

எந்ந மதத்தைச் சார்ந்நவனுயிருந்நாலும், இவனை ஒரு தெய்வத்தை உண்டாக்கி வைத்துக் கொண்டு, அதனிடம் கையேந்நி தனக்கு வியாதி தீர வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறோன். அதே சமயம் அது வியாதியைத் தீர்த்து வைக்கும் என்ற பூரண எம்பிக்கையில்லாமல் ஒரு டாக்டரை அனுகி வைத்தியம் செய்து கொள்ளுகிறோன். கேஸ் ஜெயிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோன். ஆனால் ஒரு வக்கிலை வைத்து வாதாடுகிறோன். இப்படியே அதற்குரிய செயலுக்கு மாற்றமான எல்லாக் காரியங்களிலும் தெய்வத்தை இழுத்து வைத்து அவமானப் படுத்துகிறோன். தான் எடுத்த காரியம் தோல்வியுற்றிருல், “உனக்குக் கண் இல்லையா, காதில்லையா” என்று மேற்கொண்டு தெய்வத்தைத் திட்டுகிறோன். இவ்வாறு கால காலம் செய்த இவனுடைய அழிம்பு அயோக்கியச் செயல்களினால் விளைந்ந பாவம், னிஜை தெய்வம் உன்னைப் போல் மனிதுச் சட்டை எடுத்து வந்நுள்ள போதும் அந்ந எல்லைக்குப் போய் அவர்களைச் சந்திக்க விடாமல் இவனைத் தடுக்கிறது.

156

டாக்டர் A.B.மரைக்காயர் அம்மா (டைரக்டர் ஆப் மெடிக்கல் சர்வீஸ்) - வந்நிருந்ந போது னிஜமாக இந்ந மெய்யைப் பெற ஆசைப் பட்டார்கள். பிறகு ரிட்டயர் ஆசியும் இங்ஙு வரவில்லை என்று சபையில் பேசப்பெற்ற போது -

இங்வே மூம் முன்னர் வந்நு இருந்நு இந்ந அறிவாகிற வசனங்களைக் கேட்கிற போது மனம் கசிந்நு உருகிக் கண்ணீர் விட்டு அழுகிறார்கள். “இந்ந மெய்யை” மூம் கட்டாயம் பெற வேண்டும் என்று அது னேரம் னிஜமாகவே ஆசைப் படுகிறார்கள். ஆனால் உலகினர் உலக வேலைகளுக்குத்

திரும்பியதும் அதை மறந்து விட்டு னித்தியத்தைப் பெற தந்ந தங்கள் உன்னதமான அறிவை, அழிந்து போகிற காரியங்களில் ஈடுப்பட்டுச் செலவு செய்கிறார்கள். அதனால் கீர்த்தி, புண்ணியம், வரும் என்று னினைக்கிறார்கள். தங்கள் அறிவை னித்திய னன்மையைப் பெற உபயோகப் படுத்துவதில்லை. அதனால் இறைவனுடைய முனிவுக்கு ஆளாகி ஸ்திய னரக தண்டனையை அடைகிறார்கள்.

சபையோர்:-

குவலயத்தோர் சொல்லுகின்ற கேள்வியாலே
கூசுகின்ற னெஞ்ஞுமே கூறக்கேளு
அவலமாம் கடலுக்குளாகு மாண்பார்
அபிமானம் வந்துன்னை அண்டித்தானால்
கவலையாய் னழுகிடுவாய் முத்திமார்க்கம்
தான்கிடைப்ப தருமையதைச் சார்ந்தேன்தான்
சிவனடியை யடைவதற்குச் சற்குருதாள்
திருவுளத்துக் கொத்தவழி செல்லுவாயே.
- சிவானந்த போதம்.

அவலமாம் மாந்தர் சொற்கேட்பதால் கவலையாய்ப் போகிறார்கள் - அதாவது சவம் என்கிற பின்மாகப் போகிற யத்தில் போய் மாட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு முறை இங்கு வந்ததோடு னிற்காமல், அடுத்தடுத்து வந்திருந்தால் அவர்களுக்கு இந்நப் பரமபத ஜீவரட்சிப்பு னிச்சயம் கிட்டியிருக்கும்.

157

குமர குருபர சுவாமிகள், “வாழைத் தண்டில் தீக் கொளுத்தியது போல் என்னிடத்தில் மெய்ஞ்ஞானத்தை எனது ஜையன் ஏற்றி வைத்தார்கள்” என்று தங்கள் பாசுரம் ஓன்றில் கூறியுள்ளார்கள் எனச் சபையில் பேசப் பெற்ற போது :

ஆண்டவர்கள் :- அது அவர்களுடைய காலத்துக்குச் சரி. கவிக் கடையில் வந்துள்ள உங்கள் உள்ளத்தில் இந்ந மெய்ஞ்ஞானத்தை ஞம் ஏற்றி வைத்த பாட்டிற்கு அந்ந உவமானம் பொருந்தாது. ஏனெனில், வாழைத்தண்டில் னிறைய னீர் கோர்த்திருந்தாலும். தீப்பற்றி எரியக் கூடிய கொஞ்ஞும் எண்ணைப்பசை இருக்கிறது. ஆனால் கொஞ்ஞும் கூட எண்ணைப்பசையே இல்லாத சாம்பலில் புதிதாக எண்ணைப் பசை ஊற்றிய பிறகு தீக் கொளுத்தினது போல் என்று சொன்னால்

எம்முடைய இந்ந அழி கலியின் கால னடை முறைக்கு எது பாட்டிற்கு ஒருவாறு சரியாயிருக்கும்.

158

உபதேசம் பெறுவது அறிவு போதகத்துக்கே-
முத்திக்கல்ல உபதேசம். ஆசானிடத்தில் அன்பு உண்டாக
என்றால் அதுவும் பொருத்தமாக இல்லை. ஏனெனில் இவன்
தன்னுடைய மனவி மக்களிடத்தில் வைக்கும் அன்பை
விடவா ஆசானிடத்தில் அன்பு வைத்து விடப்போகிறுன்?
இல்லை. ஆகவே உபதேசம் எதற்கு? “வேதத் தாயே ஒரு
உருவெடுத்து இக் கானகத்துக்கு வந்நிருக்கிறார்கள்” என்ற
னம்பிக்கையை உண்டாக்கவே உபதேசம். பிறகு அந்ந
னம்பிக்கையில் தொடரும் போது அவர்களுடைய
இரக்கத்தால் இவனுக்கு ஜீவன் முத்தி சிட்டுகிறது.
சபையோர்:-

யானே பொய்யென் னெஞ்ஞும்
பொய்யென் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையே னழுதா
ஹுன்னைப் பெற லாமே
தேனே அழுதே கரும்பின்
தெளிவே தித்திக்கு
மானே யருனு யடியே
ஹுனை வந்நுறு மாறே

- திருவாசகம்

என்று பாசுரம் படிக்கப் பெற்றது.

ஆண்டவர்கள்:- அன்பு பொய்யாக இருக்கும் போது னிஜமாக
மனம் உருகி அழுகை எங்கே வரப் போகிறது? இல்லை. ஆகவே
அழுவது என்பதும் படுசாமப் பொய் அல்லவா? ஆம்
பொய்யாகவே பாசாங்காகவே இந்நப் பொய்யென் அழுதாலும்
அதை னுள்ளடையில் னிஜமாக ஆக்கிக் கொள்ளலாம் என்ற
துணிச்சலில் தான் இவனை ஞம் ஏற்றுக் கொள்விரேம்.

159

“ராம ஜெயம் ராம ஜெயம்” என்று ஒரு லட்சம் தரம்
எழுதினேன். ஒரு பலனும் வரவில்லை, “ஆண்டவர்கள் தான்
வழி காட்ட வேண்டும்” என்று ஒருவர் எழுதியிருந்ந கடிதத்தை
சபையில் படிக்கப் பெற்ற போது -

ஆண்டவர்கள் :- வெளிக்குப் போனவன் கால் கழுவாத படி
“ஆயிரம் தடவை வாய் கொப்பளித்தேன் எனக்குச் சுத்தமாக

வில்லை” என்று சொல்லுகிறது போல எம் செவியில் விழுகிறது அக் கடிதத்தில் உள்ள வாசகம் - என்று அருளிச் செய்ய சபையில் மகிழ்ச்சி.

160

அறிவு தான் எல்லாவற்றிருக்கும் உன்னதமானது - அந்ந அறிவு, ரூபமாக மனு தன் கண்ணால் பார்க்க வந்நவர்களே தீர்க்கத் தரிசிகளாகிய முனிபுங்ஙவர்கள். சென்ற காலம், னிகழ்காலம், வருங்ஙுாலம் என்ற முக்காலங்ஙளையும் தங்ஙள் உள்ளங் கையில் வைத்துப் பார்ப்பது போல் பார்க்கும் தவ வல்லபம் பெற்றவர்களே அவர்கள், அந்ந உன்னத அறிவு ரூபகங்ஙள் மதிக்கின்ற ஒரு பொருள் தீர்க்கத் தரிசனங்ஙளாக எடுத்து எழுதி வைத்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ந பொருள், இது னள் இந்ந யுகத்தவச் சாலைக்கு வந்நிருக்கிறது. அதன் பிரணவச் சூலில் வைத்து மறுபிறப்புத் தந்நுள்ள சுத்திய தேவ பிரம்மகுல மக்களாகிய உங்ஙளையே “சகோதரரே” “அண்ணு” “கண்ணியவான்களே” என்று வான்பதிச் செம்மல்கள் அழைக்கிருர்கள்.

161

“பொடித் திரு மேனியர் தம் பூதங்ஙள் சூழ புறம் பயணம் மூர் என்று போயினாரே” என்று திருஞவுக்கரசு சுவாமிகளின் திருத்தாண்டகம் படிக்கப் பெற்ற போது -
ஆண்டவர்கள் :- 3-1/2 லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கட்டிடங்ஙளிலிருந்ந மதுரைச் சாலையை விட்டு விட்டு இந்த அவாந்நரக் காட்டிற்கு ஞம் குடி வந்நதையே இவ்வாறு அவர்கள் தீர்க்கத் தரிசனமாகக் கூறியுள்ளார்கள். அந்நப் பூமி எம்மையே ஞட்டிலிராத படிக்கு வெறுமை ஒங்ஙும் இந்ந வனந்நரத்திற்கு விரட்டுகிறது என்றால், மற்றவர்களையா வைத்திருக்கப் போகிறது?

162

“கடவுள் இல்லை - இல்லவே இல்லை - கடவுள் உண்டு என்று சொல்லுகிறவன் முட்டாள்” என்று கல்லில் எழுதி திருச்சி ஜில்லா கோர்ட் நுழை வாசலில் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சபையில் பேசப் பெற்ற போது -

ஆண்டவர்கள் :- கடவுள் என்று சொல்லுகிறார்களே அந்நக் கடவுள் இரண்டு பொருள் என்று தெரியாது. அப்படித் தெரியாதவர்களே முட்டாள்கள். விரும்பிக் கேட்கிறவர்களுக்கு இதை ஞம் னிருபிப்போம்.

ஒருவன் தாய் வயிற்றிலிருந்து வெளியானதும் பிரசவம் ஆக்கு என்று சொல்லுகிறார்கள். அது னேரமே பிறவிப் பினியான, இறுதியில் சவம் ஆக்கும் மரணம் இவளைப் பிடித்துக்கொள்வதால் பிறந்நது சவம் என்று சொன்னது சரிதான். அந்நப் பிறவிப் பினியை மாற்றிக் கொண்டு, சாவாவரமாகிய னித்தியத்தைக் கைபோடவே இவனுக்கு அறிவு தரப் பெற்றது.

தெளித்துத் தெளித்துப் பார்த்து மனம், ருசியோடு சுத்தி பத்தியாகச் சாப்பிட்டு வந்ந மனிதன், செத்தால் அண்டமுடியாதபடி ஞாப்போகிறார்கள். ஆனால், இலை குழை புல் பூண்டு முதலிய எதை வேண்டுமானாலும் தின்று ஜீவிக்கின்ற ஆடு, மாடு, பன்றி செத்தால் அப்படி ஞாப்போவதில்லை. அவற்றின் மாமிசத்தைக் செத்தபின் கிரயம் கொடுத்து வாங்விச் சாப்பிடுகிறார்கள். இறைவன் படைத்த இப்படி மேலான மனிதப் படைப்பு கீழாகப் போகவும் கீழான படைப்புகள் மேலாகப் போகவுமா இருக்கும் என்று யாராவது னினைத்துப் பார்க்கிறதுஞ்டா? இல்லை. உன்னதப் படைப்பாகிய மனிதன் உன்னதமாக சாகத்தானே வழி செய்திருப்பான். அந்ந பிரம்மாதிக்கச் செயலை இவன் தேடியடையவில்லை. அதனால் தான் இவன் சர்வப்படைப்பிற்கும் மட்டமாக ஞாச்சாகிறார்கள்.

மனிதன் ஒரு கைப்பாம்பைப் பிடித்து அதைத் தன் வசப்படுத்தி ஆடும்படி பழக்கிவிடுகிறார்கள். கினியை வளர்த்துப் பேசப் பழக்கி விடுகிறார்கள். யானையை அடக்கித் தன் சொற்படி கேட்கப் பழக்கிவிடுகிறார்கள். இப்படி எல்லா வற்றையும் அடக்கி ஆளுகிற அறிவும் ஆற்றலும் படைத்த இவன், இறந்து போன ஒரு உடலை மன் தீண்டாதிருக்கச் செய்ய முடியுமா? முடியாது. ஆனால் இந்நக் காட்டுக்குள் வந்திருக்கிற, உன்னைப் போல் உடலெடுத்து வந்துள்ள, ஒருவர், தங்ஙளின் வாடாத தவவல்லபத்தால் ஜீவப் பிரயானம் ஆகி மன் அடக்கம் செய்யப் பெற்ற தங்ஙள் மக்களின் சடலத்தை “மன் தீண்டக்கூடாது. அப்படித் தீண்டுவது மன்னுக்குப் பாவம்” என்று உத்திரவிடுகிறார்கள். அப்படி உத்திரவிடுகிறவர்கள் யாராயிருப்பார்கள்? இதைவிட உலகில் ஒரு அதிசயம் உண்டோ என்று எண்ணிப் பாருங்கள்.

உலோகங்ஙளில் வைத்து தங்கத்தை மட்டும் மன் தீண்டுவதில்லை. அப்படியான வைரமணி பூர்ண தேகத்தைத் தம் மக்கள் பெறுகிறார்கள். மன் ஆகிய பூமி, பெற்ற மாதாவாக எனின்று அந்நத் தேகத்தைக் காப்பாற்றி, வளர்த்து வருசிறது -

166

எமது குரு கொண்டாலாகிய தனிகை மனிப் பிரானேடு எங்ஙாது தொடர்ந்து, கத்தி முனையின் மேல் னடப்பது போல் இரவு பகல் உஜாருடன் அவர்கள் சன்னிதியில் பணிந்து னடந்து என்னங்ஙாலம் வாழ்ந்தோமே அந்ந ஒரு முனைக்கூரில் எங்ஙள் எனின்று இந்ந மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றிருக்க முடியுமா? முடியாது. எம்மைப் போல, ஒத்தை மனம் படைத்த சுத்தத்தில் யாரும் இருந்நிருக்க முடியாது. அவர்கள் திருச் சன்னிதியில் அப்படி எண்டகாலம் னும் வாழ்ந்நதால் எம்முடைய சர்வ பாவமும் சங்ஙரிக்கப்பட்டிருக்குமல்லா? ஆம். அப்படியிருந்தும் வெகு காலத்திற்கு ஒரு கவலை எம் உள்ளத்தில் ஊசாடிக்கொண்டே இருந்நது. அதாவது - னும் சிறு வயதாயிருக்கும்போது எங்ஙள் வீட்டில் இருந்ந காளை மாட்டின்மேல் குப்பையை பொதியாகக் கட்டிப் போட்டுக்கொண்டு உழவு காட்டுக்கு ஓட்டிப் போவோம், அப்படிப் போகும் போது ஊர் எல்லை தாண்டியதும் அதன் முதுகின்மேல் னுமும் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டு போவோம். வாயில்லா ஜீவனை இரக்கமில்லாமல் அவ்வாறு துன்பப் படுத்திய பாவம் எம் னினைவில் சதா உறுத்திக் கொண்டேயிருந்நது. “அய்யன் சன்னிதியில் இருப்பதால் அது எங்ஙாயிருக்க வேண்டும்” என்று அகில வலம் சுற்றி வரும் போது பல தடவை னும் னினைத்துள்ளோம். அம்மாதிரி எங்ஙங்கும் உங்ஙள் பாவங்ஙளைப்பற்றி னினைந்து னினைந்து இறைஞ்ணி மன்னிப்புத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும்.

167

மாடு போலச் செய்த ஒரு பொம்மையை உழவுக்கு ஆகும் என்று னினைப்போமா? னினைக்க மாட்டோம். கைமேல் பிரயோஜனத்தை எதிர்பார்க்கிற னும், எந்நக்காரியத்திற்கும் பொம்மையை உபயோகப்படுத்துவதில்லை. னிஜுமான். அசலைத் தேடிக் கைப்பற்றி உபயோகிக்கிறோம். அந்ந அறிவு படைத்த மக்கள் தெய்வத்தை மட்டும் கல்லிலோ, செம்பிலோ, பொம்மையாகச் செய்துவைத்து வணங்ஙுகிறார்களே, அப்ப

ஸ்ரீஜமான தெய்வப்பலன் தங்ஙுளுக்கு வேண்டாமென்று னினைக்கிறார்களா?

ஓரு னரன் உண்டாக்கும் விக்கிரகத்தைத் தெய்வம் என்று வணங்வலாமா? மந்திரத்தை ஒதிக் கல்லைத் தெய்வமாக்குகிற சக்தி ஒருவருக்கு இருக்கிறதென்றால் அவர் அந்நத் தெய்வத்தைவிட எவ்வளவு பெரிய தெயவம்! இது னேரம் இன்னினாரு என்னமும் னமக்கு வருது - அந்நக் கல்லைத் தெய்வமாக்குகிற இவன், அந்ந மந்திரத்தை ஒதித் தானே ஒரு தெய்வமாக ஆகிக் கொள்ளலாமே - இப்படியெல்லாம் யாரும் னினைத்துப் பார்ப்பதில்லை அல்லவா?

168

ஓவ்வொருவரும், குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து சிறிது சிறிதாக வளர்ந்து வனப்பேறி யவ்வன வயதுக்கு வருகிறார்கள். அந்ந யவ்வனம் - ஓரு ஆணுக்கோ பெண்ணுக்கோ கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் பத்து ணோக்குத்தான் இருக்கும், அதன்பிறகு னிமிடத்திற்கு னிமிடம் கொஞ்ஞும் கொஞ்ஞமாக அந்ந வனப்பு மாற ஆரம்பித்து விடும். இனிவரனிற்கும் தலையுக னித்திய சுவர்க்க பூமியில், பினி மூப்புச் சாக்காடு அணுகா பேரின்ப முத்திதேகம் தரப் பெறப் போகிறதே - அந்த தேகத்தில் இங்கு பத்தே னீர்த்தான் இருந்ந யவ்வன அழகு முழுவதையும் திரட்டி எப்பவும் மாருதபடி னித்திய வல்லபத்தில் அமைக்கப்பெறும்.

169

ஜனன உற்பவ னேரத்தில் தன் தகப்பனுடைய சுவாசம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற அளவை வைத்துத்தான் ஒருவனுக்கு ஆயுள் னிரண்யமாகிறது. ஜந்து னழிகைக்கு ஒரு முறை மாறிமாறி ஒடுகின்ற கலையின் ஆரம்ப முற்கூறில் ஜனித்தவனுக்கு னாறு வயது தரப்பெறும். அதன் பிறகு னழிகைக்கு இருபது என்ற அளவில் வயது குறையும். ஆகவே, ஒருவனுக்கு இறைவன் தன் கஜானுவிலிருந்து தந்ந பூரண வயது என்பது ஜந்து னழிகை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அந்ந ஜந்து னழிகை வயத்திற்குள்ளே புற உலகில் பாட்டும் தன் வெறி அறிவைக் கொண்டு என்னென்ன அழிம்பு அக்கிரம அழிவுகளை இந்ந மனிதன் உண்டாக்குகிறார்கள் பார்.

170

இந்ந மனித தூலம் தாய் தகப்பனால் உண்டாக்கப் பெற்றது. இது வளர்ந்தது என்று சொல்கிறோமே? ஸ்ரீஜமா

வளர்ந்தா என்று பார்ப்போம். இத்தாலம் முதல் னிமிஷம் இருந்நது - மறு னிமிஷத்தில் இல்லை. மாறி விடுகிறது. னிமிஷத்திற்கு னிமிஷம் வேறுவேறு பலம், வேறுவேறு வனப்பு, வேறுவேறு குணம் கொண்டு மாறுகிறது. இப்படியே ஒரு னிமிஷம் கூட இது அழிவில்லாமல் இருக்கவில்லை. ஆகவே, அழிவேதான் இதன் வளர்ச்சி.

ஞம் பார்க்கிற பூல், பூண்டு, மரம் முதலியவற்றைக் கொண்டு ஒரு சாமான் செய்தால் அது னித்தியமாயிருக்குமா? இருக்காது. அழிந்நு தான் போகும். ஏனெனில், அழிந்நு போகிற பொருள்களைக் கொண்டு அது செய்யப் பெற்றது. அதே சாமானைக் காற்றை னெருக்கி ரூபத்தில் செய்தால் அல்லது ஆகாயத்தை னெருக்கி ஒரு உருவாகச் செய்தால் அழியாதல்லவா? ஆம் (தங்ஙள் திருமேனியைக் காட்டி) அப்படியான ஒரு செயல்முறையில் இந்ந தேகம் னித்திய உலகிற்கான வல்லப வனப்போடு மாற்றி அமைக்கப் பெறப்போகிறது.

(தங்ஙள் கையில் வைத்திருந்ந கவிந்ந வேல்கம்பினைக் காட்டி) இந்நக் காரியத்திற்கென்று, இந்ந ரூபத்தில் இதைச் செய்ய ஞம் எத்தனை முயற்சி எத்தனை பாடு பட்டோம்? ஆனால் இது எவ்வளவு காலமிருந்நாலும் ஒரு னேரம் அழிந்நு தானே போகும்? ஆம், இதையே ஆகாயத்தைக் கொண்டு, எண்ணத்தால் னெருக்கி உருவாக்கினால் அழியுமா? அழியாது - னித்திய உலக னீதித் தேகம் இந்ந மாதிரியான னடை முறையில் தான் ஆக்கப் பெறப் போகிறது; இது உங்ஙள் அறிவு கொண்டு எட்டி யோசிக்க முடியாத செயல்.

171

னீங்ஙள் இப்பப் பார்க்கிற இந்ந சந்திர சூரியாள் தாரகாகணங்ஙள் எல்லாம் மறையப் போகிற னேரம் வருது. கனத்த காரிருள் கப்பப் போகிறது. இங்ங யுகத்துவத்தில் ஓட்டி யிருக்கிறவர்களுக்குத்தான் அது னேரம் தெய்வீக பிரபையாகிய ஒரு வெளிச்சம் கிட்டும். மற்றையோர்கள் கப்பிய அந்நக் காரிருளில் சிக்கி மாள வேண்டியது தான்.

172

ஜீவப் பிரயானம் ஆன ஒருவர் விரல்களில் சொடக்கு எடுத்துப் பார்த்தேன், சொடக்கு வந்நது. உடலைத் தூக்கிப் பார்த்தேன், பூக்கூடை போல் லேசாக இருந்நது. இந்ந ஆச்சரியத்தை பல பேர்களிடம் னன் விபரமாக எடுத்துச்

சொன்னேன்” என்று ஒரு மாணுக்கர் தெய்வ சன்னிதியில் தெரிவித்த போது - ஆண்டவர்கள் :- அப்போ, னீ ஈசனுடைய செயலைப் பரிசோதித்துப் பார்க்கிறோ? இப்ப னினைத்துப் பார், அது என்ன பாவம் என்று - ஆனால், னீ கண்ட ஆச்சரியத்தை பலரிடமும் சொல்லி ஈசன் செயலைக் கீர்த்தியறச் செய்ததால் அந்நப் பாவத்தை மை னிவர்த்தி செய்கிறோம்.

173

“பெற்றுள், வளர்த்தாள், பேரிட்டாள், பெற்ற பிள்ளை பித்தானால் என் செய்வாள் பேதை” என்ற வாசகத்திற்கு இலக்காக எம்முடைய எழுபது வருட மெய்வழிபாடு ஆகி விட்டது. 69 சாதிகளிலிருந்ந மக்களை ஓவ்வொருவராகச் சேர்த்து, மறு பிறப்புத் தந்து ஒரே தேவ குலமாக ஆக்கி ஞான அழுதினை ஒயாது ஊட்டி வளர்த்து வருகிறோம். ஆனால் எம் மக்களாகிய உங்களில் பெரும் பாலோர் வரும் அந்ந அமளி னேரத்தில் உங்களைத் தப்பிக்க வைக்க, - மூம் எடுத்து வைத்திருக்கும் தவப் பாதையில் சார்ந்து னடவாமல், தன்னறிவில் சாய்ந்து னின்று, உலக அழி பொருளைத் தேடுகின்ற பித்துப் பிடித்து அலைவதைக் கண்டு எம் னினைவு சதா கவலையறுகிறது. அந்நப் பிரளய அமளி னேரத்தில் மனித எண்ணத்தோடு மனித தரத்தில் இருக்கும் தலைகள் ஒன்று கூடத் தப்பாது, அவை யாவும் அழிக்கப்பட்டே போகும், யுகத் தவசில் ஆத்திரத்துடன் ஒட்டி னின்று தங்ஙளைத் தேவ தரத்தில் ஆக்கிக் கொண்டவர்கள் மட்டுமே அது னேரம் தப்பிப் பார்கள்.

174

ஆண்மை பெண்மை மெய்ம்மை

திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் சூப்பிரண்டெண்ட் ஆப் போலீசாக இருந்நவர் விஸ்வாத னையர் I.P.S.அவருக்கு “தீச்சட்டி கோவிந்நன்” என்ற அடைமொழியும் உண்டு. மெய்வழிச்சாலையில், னமது ஆண்டவர்கள் தன்னிடம் வருபவர்களை மை போட்டு மயக்குகிறார்கள் என்ற எண்ணத்தை யாரோ அவர்னினவில் பதித்து விட்டார்கள்.

அது சமயம், னமது தெய்வம் அவர்களின் ரிவால்வருக்கு லைசென்ஸைப் புதுப்பிப் பதற்காக னமது சபையின் சபைக்கரசர் மெய்வழி கயிலை அனந்நர் அவர்கள் மேற்படி S.P.யிடம் அனுகிய போது, “சாமியாருக்கு எதுக்கு ரிவால்வர்?” என்று கேட்டிருகிறார். னமது பிரசிடெண்ட் னல்ல செல்வாக்குள்ள கிரிமினல் லாயர். ஆகவே அதற்கு னமது பிரசிடெண்ட்

அவர்கள், அப்படியானால் எங்களே அங்கு வந்து னேரில் பார்த்துவிட்டு லைசென்ஸ் கொடுங்குள் என்று சொல்லி விட்டு வந்து விட்டார்கள்.

இது னடந்து சில ஞான கழித்து, ஒரு ஞான குறிப்பிட்டு S.P.யும், அவருடன் அவருக்கு உதவியாக கீழுள்ள அதிகாரிகள் ஞால்வர், ரிசர்வ் போலீஸ் பண்ணிரெண்டு, மற்றும் புதுக்கோட்டையில் அவருடைய மைத்துனர், சப்கலைக்டர் S.P.யின் தங்கை, இவர்களுடன் மெய்வழிச் சாலையின் வெளியிலே ஓயர்லெஸ் கருவிகள் அமைக்குவிட்டு தனது பரிவாரங்களுடன் எமது தெய்வம் அவர்களை வந்து தரிசினை செய்து விட்டு எல்லோரும் அமர்ந்தார்கள். அது சமயம் எமது பிரசிடெண்ட் மெய்வழி கயிலை அனந்தரும் அவர்களுடன் வந்திருந்தார்.

எமது ஆண்டவர்கள் S.P. யைப் பார்த்து எங்கள் பெரிய போலீஸ் அதிகாரியாக்கே, இங்கு மூம் “மை” போடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள், ஆகவே எங்களுதான் அது னிஜும் தானு என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று கூறிய பின் - சரி அதிருக்கட்டும். S.P. யுடன் வந்திருந்த சப்கலைக்டரைப் பார்த்து இவர் யார் எனக் கேட்டதும் “அவர் எனது தங்கையின் கணவர். புதுக்கோட்டையில் சப்கலைக்டர் வேலை பார்க்கிறார் என்று கூறினார்.” தெய்வம் அவர்கள் குடும்ப னலன்களைப் பற்றி மிகவும் அக்கறையாகக் கேட்டுக் கொண்டார்கள், அந்த சப்கலைக்டர் தம்பதிக்கு ஒரு குழந்தை இருப்பதையும் கேட்டு, ஏன் குழந்தையைக் கூட்டிக் கொண்டு வரவில்லை? ஞன் பார்ப்பேன் அல்லவா!” என்று அவர்களிடம் குடும்ப னேசத்துடன் பழகிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களும் வந்த னினைவை மறந்து விட்டு, என்ன! இவர்கள் இப்படி னேசமாகப் பேசுகிறார்கள் என்ற வியப்புடன் இருந்தார்கள்.

‘அதுசரி’- S.P. யைப்பார்த்துத் தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள், “இவர் உங்கள் தங்கை தானே, திருமணத்திற்கு முன்பு தெரியசாலியா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் “என் தங்கை ரொம்பப் பயங்நாங்கொள்ளிங்கு, இரவில் வெளியே போவதானால் என் அம்மாவின் முந்நானையைப் பிடித்துக் கொண்டுதான் போவாள், தனியாக எங்குமே போக மாட்டாள், எங்கள் தாயாரின் துணையுடன் தான் இருப்பாள் அவ்வளவு தெரியசாலி” என்றார், அதற்கு ஆண்டவர்கள், இவருக்குத்

திருமணம் ஆகிவிட்டதல்லவா அதற்கு முன்பு உங்ஙள் மைத்துள்ளை உங்ஙள் தங்ஙைக்குத் தெரியுமா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு S.P. “இல்லை. அதற்கு முன்பு பழகியதும் இல்லை, தெரியவும் தெரியாது” என்றார். “அப்படியென்றால் திருமணம் முடிந்நதும் உங்ஙள் தங்ஙை, தாயின் முந்நாளையைப் பிடித்துக் கொண்டேபோன்றையும், னேசமாகப் பழகிய உங்ஙளையும் விட்டுவிட்டு இந்நக் கலைக்டருடன் போனாலோ, அப்ப, இந்நக் கலைக்டர், உங்ஙள் தங்ஙைக்கு என்ன “மை” போட்டார்” என்று கேட்டார்கள்.

பிறகு சப் கலைக்டரைப் பார்த்து, னீங்ஙள் திருமணம் ஆவதற்கு முன்பு வேலையிலிருந்து வீட்டுக்குப் போனதும் உங்ஙள் தாயார் உங்ஙளுக்குப் பக்கத்திலிருந்து உணவு பரிமாறுவார்கள், னீங்ஙளும் சாப்பிட்டுக்கொண்டே னீங்ஙள் வேலை பார்த்த இடங்ஙளில் னடந்ந சம்பவங்களைப்பற்றி உங்ஙள் தாயாருடன் பேசிக் கொண்டே சாப்பிடுவீர்களால்லவா” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு கலைக்டர் “ஆமாம், ஆமாம்” என்று பதிலளித்துக் கொண்டே வந்நார், திருமணம் முடிந்து உங்ஙள் மனைவி, வீட்டுக்கு வந்நதும் முன்பு போலவே உங்ஙள் தாயார் உங்ஙளுக்கு உணவு பரிமாற வந்நால் அதற்கு னீங்ஙள், “இதற்குத்தான் ஒரு ஆள் வைத்துவிட்டார்களே, னீங்ஙள் போய் படுத்துக் கொள்ளுங்ஙள்” என்று சொன்னீர்கள். பிறகு உங்ஙள் அம்மாவும், சென்று உங்ஙள் தங்ஙையிடம், “என்ன “மை” யைப் போட்டாலோ, னம்மை கிட்டனென்றங்கு விடமொட்டேன் என்கிறோனே!” என்று உங்ஙள் தங்ஙையுடன் பேசிக் கொள்வார்கள், இல்லையா” என்றதும், சிரித்துக் கொண்டே “ஆம்” என்றார்கலைக்டர்.

அப்ப, ஆண்டவர்கள் கலைக்டரிடம், “னீங்ஙள் என்ன “மை” போட்டார்கள்? தனது தாய், அண்ணன் முதலிய பழகியவர்களை விட்டு முன்பின் தெரியாத உங்ஙளுடன் அழுது கொண்டே உங்ஙள் மனைவி வந்நார்களே, அவருக்கு னீங்ஙள் என்ன “மை” போட்டார்கள்!” என்று கேட்டுவிட்டுத் தொடர்ந்து உங்ஙள் தாயார் உணவு பரிமாறுவதை வேண்டாம், “உங்ஙள் மருமகள் இருக்கிறோன அவள் செய்யட்டும்” என்று சொன்னீர்களே, அப்ப உங்ஙள் மனைவி உங்களுக்கு என்ன மை போட்டார்கள் என்று கேட்டதும் எல்லோரும் சிறிது நேரம் என்ன சொல்வதென்று தெரியாமல் இருந்நார்கள்.

ஆண்டவர்கள் “சரி னன் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டு கலைக்டரைப் பார்த்து “ஆண்மை” என்ற மையைப் போட்டு நீங்ஙவள், மயக்கினீர்கள், அந்ந மையில் மயங்கி எப்பவும் கூடவே விட்டுப் பிரியாமலிருந்ந தன் தூயாரையும் விட்டு திருமணம் முடிந்நதும் இந்நக் கலைக்டருடன் சென்றுள்ளார். அம்மாதிரியே உங்ஙவள் தங்ஙஙயிடம் “பெண்மை” இருந்நதால் அந்ந மையில் மயங்கி நீங்ஙவள் தூயாரையும் உணவு பரிமாற வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார். இது சரிதானே!“ என வினவினார்கள். இதைக் கேட்டு எல்லோரும் ஆச்சரியத்திலும் வியப்பிலும் ஆழந்திருந்ந சமயம், தங்ஙவள் பிள்ளைகளைப் பார்த்து, எம்மிடழும் மையிருக்கிறதே என்ன மை அது என்று சொல்லுங்ஙவள் என்றார்கள். அனந்நாதி தேவர்கள்:-

“எங்ஙவள்பரம் பரையா யெமனைம யக்கு மை காண்
எங்ஙவள்கு லப்புலமை (உங்ஙவள்குட்டு)

யெல்லாம் தெரிவளமை

எங்ஙுமெங் வட்குத்துனையானுரி யானன்மை
“காலனுக்கஞ் ஞாதவர்கள் கயவர்க்கஞ் ஞலு மெய்யோ
தாலு மீ மும் குறுக்கித் தன்னில றிவ துண்மை
போலிகாள் தர்க்கம் பண்ணிப் போக வேண்டாம் னரகம்”

என்ற பாடல் சபையில் ஒதப்பெற்றதும் அவர்களும் மற்ற யாவரும், வியப்பில் ஆழந்நார்கள்.

அதன்பின் னமது தெய்வம் அவர்கள் திருமாளிகைகுச் சென்று தங்ஙவள் ரிவால்வரை தாங்ஙவளே எடுத்துக் கொண்டு வந்நு S.P. யிடம் கொடுத்தார்கள் (இதை வேறு ஒருவரிடம் சொல்லி எடுத்துக் கொண்டு வரச் சொல்லாமல் தாங்ஙவளே எடுத்து வந்நார்கள் S.P. தெரிந்நு கொள்ளவே வேறு ‘யாரிடழும் எடுத்து வரச் சொல்லாமல் தாங்ஙவளே சென்று எடுத்து வந்நார்கள்) அதை S.P. வாங்கி தோட்டா போட்டு பூட்டி சுட்டுப் பார்த்ததில் அது திருப்பிச் சுட்டது - இது பழசாகிவிட்டது இதற்கு வேறுதான் வாங்கு வேண்டும் இது ஆகாது” என்று S.P. சொல்லி விட்டு னமது பிரசிடெண்டிடம், புதிதாக ஒரு துப்பாக்கி வாங்கிக் கொடுங்ஙவள் என்றார். அதற்கு னமது பிரசிடெண்ட் னன் வாங்கு மாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டார் இன்னிலையில் அந்ந S.P.எந்ந எண்ணத்துடன் இங்ஙு வந்நு சண்ணதியில் அமர்ந்நாரோ அது முற்றிலும் மாறி தெய்வம் அவர்களிடம் ஞன்

விவால்வர் புதிதாக வாங்கி வந்து கொடுக்கிறேன் என்றார், அவ்வாறே புது ரிவால்வர் வாங்கி வந்து சமர்ப்பித்து விட்டு, S.P. னமது தெய்வத்திடம் என்னுடைய உதவி எது வேணுமானாலும் ஞன் செய்து தருகிறேன் உத்தரவாக வேண்டும் என்றார். அதற்கு ஆண்டவர்கள், ஞன் இருப்பதோ ஒரு வருந்நரக்காடு, இங்கு சுற்றிலும் கள்ளர்கள் கூட்டம் இருக்கிறது, ஆகவே, ஸீங்ஙன் புதுக்கோட்டையோ, அல்லது இந்நப் பக்கம் உள்ள ஊர்களுக்குப் போகும் போதும், வரும் போதும் சம்மா சாலைக்கு வந்து விட்டுப் போனால் போதும், எங்ஙனாக்கு கள்ளர் பயம் ஸீங்ஙனும்; அது தான் ஸீங்ஙன் எனக்குச் செய்யும் உதவி என்று சொல்லி அனுப்பி வைத்தார்கள்.

175

பூரண கால பூரண வல்லப பூரண எழிலுடைய னித்திய வாழ்வைக் குறி வைத்தல்லவா இந்ந மனிதனுக்கென்று இவ்வளவு ரகரகமான உணவுகளையும் சவரட்சணைகளையும் இறைவன் படைத்தான்? இந்ந அழிவுலக வாழ்வில் வைத்து இவன் எல்லோருக்கும் மேலாளவாக இருந்நால்தான் என்ன - அல்லது கீழாளவாக இருந்நால்தான் என்ன? அற்ப கால வாழ்வு தானே இது. ஆகவே அந்நக் கவலையை ஒத்தித் தள்ளி விட்டு இப்பவே இவன், தன் தலைக்குரிய பூரண வாழ்வைக் கை போட வேண்டும். அப்படிக் கை போடா விட்டால் எதிரியாகிய எமன் சார்பிலேயே காலமெல்லாம் இருந்து தன் வயதாகிய நூறு ஆண்டையும் பாழ்படுத்தியவனே ஆகிவிடுவான். இந்ந முறையில் னினைத்துப் பார்க்காவிட்டால் இவனுக்குத் தந்நது அறிவெல்ல, அழிவு என்று தான் சொல்ல வேண்டிவரும்.

“இவன் எம்மைப் போல உடலெடுத்து இருக்கிறுனே - இவனுக் கென்று சொந்நச் சொத்தாக இறைவன் படைத்துள்ள பொற்புகு கற்பக எழில் னிலத்தை விட்டு விட்டு அலைகிறுனே - ஜோயோ, கடைசியில் போய் எமன் கையில் மாட்டப் போகிறுனே” என்று மனித தூலம் எடுத்துள்ள ஒவ்வொருவரையும் பார்க்கும் போது எமக்குப் பெரும் துக்கமாகயிருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு அந்நக் கவலை திவலை கூட இல்லை.

இந்ந வான் ஞட்டு மெய்யைப் பெருதவர்களைத் தங்ஙள் தேகமானிய அவத்தைச் சுமந்நு கொண்டலைகின்றவர்கள்-தள்ளுபட்ட பின்த்தைச் சுமந்நு கொண்டலைகிறவர்கள்-உலகத்திலுள்ள துக்கம் துயரம் அனைத்தையும் தாவிப் பிடித்துத்

தலையில் ஏற்றிக் கொண்டலைகிறவர்கள் - இப்பவே எமன் பக்கம் விரும்பிச் சாய்ந்து கொண்டு அலைகிறவர்கள் - என்று வேதம் கூறுகிறது. ஆனால் அந்ந வேதத்திற்கு வாய் இல்லையே என்று மும் எடுத்துக் கூறி எச்சரிக்கின்றோம்.

176

அறிவு ஈசனுடைய சொத்து. இந்ந மனிதனின் அழிவுடலில் அது வைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. அதை, ஒரு தெய்வ ஆசானின் உதவி கொண்டு, நித்திய ஜீவ வாழ்வைப் பெறுவதற்கான காரியத்திற்குப் பயன்படுத்தாமல், வயிற்றுப் பாட்டுக்கு, அழிவுலக மதிப்பு, வெறிக்செயலுக்குச் செலவு செய்தால்-கடைசியில் எமன் கையில் சிக்கி னரக அடையாள மாகிய கசப்புதீட்டு ஜீவஜூலம் வெளியாகி பின் ஞற்றமுடன் சாக வேண்டியது தான். அப்படி ஞற்க செத்தவன் உடலைப் புதைத்தால் மன் தின்றுவிடுகிறது. அலகைத் தூலத்தில் அவன் னித்தியமாகக் குடியேற்ற உதவுகிறது - ஆனால் இங்கு வந்து எம் கையகத்து ஆகித் தன் ஜீவனை அறிந்து பரிசுத்தப் பிரயாணமானவர்களின் தேகத்தை மன்னில் புதைத்தால் பூமா தேவியாகிய மாதா தீண்டுவதில்லை. ஏனெனில், அந்நத் தூலம் சர்வேஸ்வரனுடைய சொத்தாகிய அறிவு அடங்கிய பெட்டகமாக ஆகிவிட்டதே!

177

“சபரிமலையில் ஜோதி தரிசனம் தை முதல் தேதி தெரிகிறதாம்-அதற்கு மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகப் போகிறார்கள்.” என்று சபையில் பேசப் பெற்றபோது ஆண்டவர்கள் :- வெகு தூரத்தில் மலைப்பாங்கான காட்டுப்பகுதியில் வானம் வெடிப்பது போல் ஏதோ செய்து னெருப்பைக் காட்டி ஜோதி தெரிவதாக மக்களை னம்பச் செய்கிறார்கள். தெய்வ ஜோதி என்றால் அப்படிப் - பயந்து கொண்டு காட்டில் வெகு தூரத்தில் ஏன் ஒளிந்து கொண்டு இருக்க வேண்டும்? ஐனங்களின் பக்கத்தில் வந்து காட்சி தரலாமே - வெகு தூரத்தில் அது காட்டப்படுவதினாலே ஏதோ சூது அதில் இருக்கிறது என்று தெரிவிறதல்லவா?

வயிரத்தில் பிரகாசம் இருக்கிறது. பாலீஸ் கொடுத்து மெருகு ஏற்றினால் தங்குத்தில் பிரகாசம் வருகிறது. சந்திர குரியர்களிடத்தில் பிரகாசம் வெளியாகிறது. னட்சத்திரங்களில் பிரகாசம் வீசகிறது. அந்நப்

{ பிரகாசங்களைக் கூட ஜோதி என்று சொல்வதில்லையே - ஜோதி என்பது உன் ஜீவப் பிரகாசமே. அது உன் அறிவின் பிரகாசம். கண்ணே முடினாலும் தன் இடத்தில் பிரகாசம் வீசுவதே ஜோதி. ஜோதி என்பது சுடுகின்ற தீயல்ல, புற உலகில் இருக்கும் பிரகாசம் எதுவானாலும் அது நெருப்புத்தான்.

178

மலேசியாவிலிருந்து முத்து மாணிக்கப் பத்தர் என்பவர் தெய்வ தரிசினைக்கு வந்திருந்தாலோது :-

அண்டவர்கள் :- னித்திய தேகத்தில் மறுபிறப்பு எடுப்பதற்காகவே மனிதனுக்கு இந்த உன்னத அறிவு தரப்பெற்றது.

ஒருவன் இறந்த பின்பு, ஒரு சொட்டு ஜூலம் கூட அவன் தொண்டைக்குள் இறங்குவதில்லையே? உலகத்தில் உள்ள எல்லா அறிவையும், எல்லாச் செல்வத்தையும், எல்லாப் பெலத்தையும், எல்லா அதிகாரத்தையும், எல்லா முயற்சியையும் ஒன்று திரட்டி வைத்து, ஒரு சொட்டு ஜூலத்தை அவன் செத்துபின் உள்ளே குடிக்க வைக்க முடியுமா? முடியாது. ஆனால் இம் மெய்யில் சேர்ந்து, எமது இரக்கத்திற்குப் பாத்திரமாகி, ஜீவப் பிரயாணம் ஆனவர்கள், அடக்கமாகி வெகு னேரம் ஆன பின்னும் எம்மால் அனுப்பப் பெற்ற காஷாயத் தீர்த்தத்தைக் குடிக்கிறார்களே! அது மட்டுமா - மரணமானவுடனே உடல் ஜில் லென்று விறு விறுத்துப் போய் விடுமே அப்படியாகாமல், வெது வெது வென்று உடனைத் தோடு இருக்கிறதே-இது என்ன, சாதாரணமாக னடக்கக் கூடிய காரியமா? எல்லா எண்ணிப்பார்.

மரண தருவாயில் ஜீவ வித்தானது கசப்பு தீட்டு ஜூலமாக கக்கி வெளியானவுடனே பின் ஏற்றம் எழும்பி விடுதே - ஒரு ஞௌக்கு மேல் போட்டிருந்நால் அழுகிப் புழுத்துப் போகுதே - அப்படிப் பின் ஏற்றம் வராமல் ஜீவப்பிரயாணம் ஆனவர்களை மன் மறைவு செய்தால் அந்நத் தேகத்தை மன் தீண்டாதிருக்கிறதே - பூமி தேவியாகிய மாதா அதற்கு வேண்டிய னித்தயத்திற்கான ரஸ்துக்களைக் கொடுத்து வளர்க்கிறார்களே - இந்ந எல்லையில் னிகழும் இந்ந அற்புத காரண காரிய விரிவைப்பற்றி உன்னிடம் னீளமாக எடுத்துப் பேச னீ னேரம் கொடுக்க வில்லை.

அதிருக்கட்டும் உன் அறிவைக் கொண்டு உன்னுள் இருக்கும் விஸ்வ தேகத்தில் னுழைந்து விஸ்வரூபத்தை னீ துரிசிக்க வேணும். அப்பத்தான் னீ விஸ்வ கர்மாவாக ஆவாய்.

விஸ்வருபத்தை னேருக்கு னேர் தெரிசித்தவர்களே விஸ்வப்பிராமணன் - அவர்களே விஸ்வகர்மாக்கள்.

179

உயிருடன் இருக்கும் வரையில் ஜகத்குரு என்று யாரும் பக்கத்தில் போகாமல் பய பக்தியோடு வணங்ஙப்பட்டு வந்நவர், அப்படி யாராவது தவறினுப் போல் அவர் பக்கத்தில் போய் விட்டால் உடனே போய் ஸ்நானம் செய்து விட்டு வருகிற அவ்வளவு ஆச்சார அனுஷ்டானத்தில் இருந்நவர் ஒருபுறம் - தூர இருந்நு கொண்டு சாமி! என்று அவரைக் கும்பிட்டு தனக்குப் புண்ணியம் வரும் என்று னினைத்தவர் மற்றொருபுறம் - இப்படியான இருவரும் கடைசியில் யமஞ்சிய ஓரே மூர்க்கத்தடியன் கையில் அகப்பட்டு, கசப்பு தீட்டு ஜலம் வெளியாகிப் பின் ஏற்ற னரக அடையாளத்துடன் பேய்க் கோலம் எடுத்துச் சாகலாமாஜையா! .

இன்னும் ஆடு, கோழி வெட்டிப் பூஜை போடுகிறவன் பன்றியை பலியிட்டு பூஜை போடுகிறவன் ஒரு புறம், 'அது ஜீவஹிம்சை - ஆகாது' என்று பால் பழம் னெய்வேத்தியம் செய்து சைவ உணவு சாப்பிடுகிறவன் மற்றொருபுறம், ஆக இருவரும் இந்ந உன்னத உடல் எடுத்ததின் லாப னஷ்டம் பார்க்கிற கடைசி னேரத்தில், அதாவது சாவுடைய னேரத்தில் எமன் கையில் சிக்கி ஓரே மாதிரி விரைவத்து விறுவிறுத்துப் பின் ஏற்றம் கிளம்பிச் சாகலாமா ஜையா! இவ்வாறு மக்கள் எண்ணிப்பார்த்து ஒருவரை ஒருவர் னேக்கி ஏன் பேசிக் கொள்வதில்லை. பேசிக் கொள்ளத் தெரியாதே என்கிறீர்களா? மூம் தான் இப்பச் சொல்லிக் கொடுத்து விட்டோமே - இனி மேலாவது அப்படி ஒருவரோடு ஒருவர் பேசி பலனடையட்டுமே.

180

ஒருவர் மற்றொருவருக்கு உதவி செய்யும் போது அவர் னம்மைப் பார்த்துப் புகழ் வேணும் அல்லது அவர் மூலமாக இன்ன பிரதிப் பிரயோஜனம் னமக்குக் கிடைக்க வேணும் என்று எண்ணித்தானே செய்கிறார்கள்? ஆம். ஆனால் உன் அங்ஙக் குலங்ஙள் அனைத்தும் உன்னைக் கைவிட்டுவிட, உன் னினைவும் பேதலித்துத் தட்டுண்டு தடுமாறி னிற்கிற மரண அமளி எல்லையில், எந்நப் பிரதிப் பிரயோஜனமும் எதிர்பாராமல் வந்நு னின்று உதவி, உன்னை எமன் கையிலிருந்நு மீட்டு, பரம பதத்தில் ஆக்குகின்றவர்களை னீ யார் என்று சொல்வாய் - அவர்களை உன் தாய் தகப்பன் முதலியவர்களில் ஒருவராக

{ வைத்துச் சொல்லாமா? சொல்லக் கூடாது. உன் அங்ஙுக் குலங்ஙளில் ஓன்று என்று சொல்லலாமா? அவ்வாறு சொல்லவும் கூடாது. ஆகவே, எவர் ஆதரவுமற்ற ஆபத்து எல்லையில் வந்து உனக்கு உதவி செய்கிற ஒரு தெய்வ அங்ஙமே சீர்அங்ஙமே (சீரங்ஙமே) உன் ஆசான் அவர்கள்-என்று திட்டமாகச் சொல்லலாமா? ஆம். அத்திருச் செயல் இன்னெடிய பூமியில் வேறு எங்குமில்லை. அத்தகைய தெய்வ அங்ஙம் ஞமே. இந்ந அங்ஙத்திட்டத்தில் தெய்வ அன்புப் பிடியோடு ஒட்டிக் கொண்டவர்களே அங்ஙத்தினர். அந்ந அன்பே உன்னைச் சிவமாக்கும்.

181

ஞஶிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாத னிலையே ஓர்மை னிலை. “ஓசை வலுத்தது னேச மிகுத்தது ஓர்மை பழுத்தது” என்று சோடச னிலையில் மூம் சொல்லியிருக்கிறோமே, அதில் ஓர்மை பழுத்தது என்பது அந்ந னிலையையே. இன்னும் அகம், அகமியம் என்பதும் ஞஶிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாத அந்ந ஓர்மை னிலையைத் தான் குறிக்கிறது.

“ஒருவனைப் பற்றி ஓரகத்திரு” என்ற திருவாக்கு என்ன உன்னத வாக்கு என இப்ப என்னிப் பார்.

ஞஶிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாது னின்றதும் உன் ஜீவன் துவாத சாந்நப் பெருவெளி கடந்து வெளிக்கக் காலில் போய்மாட்டிக் கொள்கிறது. அந்ந னிலை கைவரவான பின் சவாசம் வெளியே ஒடும்படி அதை வலுக்கட்டாயம் செய்து இழுத்து முயற்சித்தாலும், அது வெளியே ஒடுவதில்லை.

182

ஆறு மூழிகை னேரம் மூச்சு ஒடுங்கித் தவத்தில் னின்ற பலன் இவர்களுக்கு வரக்கடவது என்றே னம் சாலையம்பதியில் காலை, மாலை, இரவு னேர வணக்கங்ஙளை எடுத்து வைத்துள்ளோம். இத் தெய்வ முகத்திற்கு னேர் னின்று அன்புடன் கையேந்நி வணக்கம் செய்தவர்களுக்கே அப் பலன் கிட்டும்.

சாலையிலேயே இருந்து கொண்டும் வணக்கத்தை அசட்டை செய்வது என்ன தோசித்தனம்? உடம்பு சரியில்லை, களைப்பாக, அயர்வாக இருக்கிறது என்று அன்னேரங்ஙளில் விடுதிகளில் இருந்து விடுகிறார்களோ-அப்போது வெளிக்கு வந்து விட்டால் போகமாட்டார்களா? வணக்கப் பலன் இல்லாமல் ஏதற்குத்தான் இங்கே இருக்கிறார்களோ - என்று னீதி இதோ சூபமாக னின்று உங்ஙளைக் கேட்கிறது. உஜார்.

258

ஆதிக்கு முன் ஆதி னளில் கூரிய இருள் வஸ்துவிலிருந்து, தெய்வீக ஏக ரூபக் கிரணப் பிழம்பை இறைவன் உண்டாக்கினான். அப்படி உண்டாக்குவதற்கு அவனுக்கு எத்தனையோ கோடி காலம் ஆயிற்று, அந்நப் பேரொளிப் பிழம்பிலிருந்நே கதிர் மதி மின்பனி தாரகை முதலாகிய அசிலாண்ட கோடி பிரம்மாண்ட அண்டரண்டங்களைப் படைத்தான். பிறகு, ஐம் பூதங்களைப் படைத்து, இப் பூமியை உண்டாக்கினான். இதனிடத்தில், புல் பூண்டு முதலியவற்றைப் படைக்க ஆரம்பித்து, யானை முதல் ஏறும்பு கடை அளவற்ற ஜீவராசிகளையும் படைத்தான். எல்லாவற்றிக்கும் கடைசியாக மனு முளையை உண்டாக்கினான். அதை உண்டாக்க எத்தனையோ கற்ப கோடி காலம் ஆயிற்று. அந்ந மனுவை, சர்வ படைப்புக்களையும் வைத்து ஆளுகின்ற தனி வல்லபத்தோடு படைத்து அவனிடத்தில் தான் குடியேறிக்கொண்டான். அதன்பின் எத்தனையோ கோடி காலம் ஓடி, ஓடி, ஆகி, இப்போது தீர்ப்புடைய னேரம் வந்து விட்டது. எட்டு வகை சுவர்க்கம், ஏழுவகை னரகம் படைக்கப் பெற்று, மனுவை னித்திய தேகத்தில் படைக்க வேண்டிய வேலை இனி னிகழி இருக்கிறது. இப்போது இருப்பது போல் ஒன்பது பங்கு அழகு, ஒன்பது பங்கு ஆண்மை, ஒன்பது பங்கு இன்பம் உடையதே அந்ந னித்திய முத்திப் பேரின்ப தேகம். எட்டு வகை சுவர்க்கத்தை ஆள, இப்போதிருக்கிற ஒன்பது பங்கு வல்லபத் தோடு னித்திய உடல் படைக்கப் பெற விருக்கிறது.

ரூபத்தில் வந்து விட்ட மனிதனுக்கு, அருபமாகிய இறைவன் எப்படித் தீர்ப்பளிக்க முடியும்? முடியாது. ஆகவே இறைவனே, மனுவை விட அதீதமான வல்லபத்தோடு ஒரு னீதி வல்லப தேகம் ஏற்று, அதாவது தூல ரூபம் ஏற்று வந்துதான் னீதியை ணத்தி ஆக வேண்டும். அந்நத் தீர்ப்பளிக்க னியமிக்கப் பெற்ற திருமேனி உன் கண் முன் இருக்கிற இது தான். இத் தேவ ரகசியத்தை பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்னமேயே ஞம் வெளியாக்க. னினைத்தோம். ஆனால், அப்போது என் மக்களாகிய உங்ஙளுக்கு இதைச் சம்மதித்து ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய அறிவு இல்லை, என்று அறிந்து பையப்பைய அந்ந அறிவை உங்ஙளிடம், உண்டாக்கி வைத்துக் கொண்டு. இது னேரம் இதை வெளியாக்கினாம்.

மனிதன் ஸித்தியமானவன், எஜீமானவன், அதாவது எக்கோடி காலத்தும் அழியாதவன் என்று னும் சொல்லுகிறோம், ஏனெனில், இந்ந மனு சுவர்க்கத்தை அடைந்நால் அங்கு அழியாமல் என்றென்றும் இருப்பவன் அதே போல் னரகத்தை அடைந்நாலும், அதிலும் அழியாத தேகத்தில் எக் கோடி காலமும் இருப்பவன்.

மனிதத் தலையினுடைய தரம் யாருக்கும் தெரியாது. னும் கால காலம் சொல்லிக் கொண்டு வந்நதைத் தொடர்ந்து இருந்நு முப்பது வருடம் ஒருவன் கேட்டு, அதைத்தன் னினைவில் வரிசைப்பட ஞாபகத்தில் வைத்துக் கவனித்தால் ஒரு புகை போல் அதனுடைய தரம் தெரியும்.

184

அரசன் முதல் ஆண்டிவரை - என - யானை முதல் ஏறும்பு வரை உயிர்க் கோடிகள் அனைத்தும் இறைவன் தந்ந மந்நிர தந்நிரத்தால் தான் ஜீவிக்கின்றன. அதாவது மன்திரம் (மன்திரம்) தன் திரத்தை வைத்துத் தான் ஜீவிக்கின்றன. ஆனால் எமனை வெல்லுகின்ற ஜீவ எந்நிரம் (என்திரம்) சாலை என்ற இந்ந ஒரு எல்லையில் தான் இருக்கிறது.

எந்நக் கோடி காலத்தில் எந்ந ஒரு தேசத்தில், எந்ந ஒரு பாலையில் வந்ந மதமாயிருந்நாலும், அதன் னிஜீசு செயல் மனிதனை மறவி கையில் சிக்காமல் தப்பச் செய்து வைப்பதே. ஆகவே, மதம் என்றது எமனை அடக்கி ஆளுகிற தனி வல்லபம் என்று தெரிகிறதல்லவா? ஆம் அந்ந வல்லபம் னெங்குள் பார்க்க ஒரு ரூபத் திருமேனியேற்று வந்நிருக்கிறது. ஆகவே, எந்நக் காலத்தும் வந்ந எல்லா மதமும் மூம் தான்.

185

ஒருவன் னம் முன்னர் வந்நு, “இத் தேவ சபையில் னன் சேர்ந்து கொள்ளுகிறேன்” என்று விண்ணப்பிக்க, னும் சம்மதித்து அவனை ஏற்றுக் கொண்டதும் அவன் னரன் என்ற பிறப்பு மாறி மனிதனுகிறுன். “அவன் மனிதனுக ஆகட்டும்” என்று னும் இரக்கத்துடன் னினைக்கிற எமது னினைவு, அவனை மனிதனுக ஆக்குகிறது. பிறகு, எமது தெய்வ மனிச் சூலில் வைத்து அவனை மறு பிறப்பில் ஆக்கியதும், தேவஞ்சின்றுன். அதன் பின்னர் தான் அவனை சிவமாக்கும். தேவ அன்பு எம்மிடமிருந்து அவன் பால் வரும், மறு பிறப்புப் புனல் ஜென்ம தேகத்தைப் பெற்றவன். எம் முன்பு கையேந்நி தேவ அன்பு பெற கால மெல்லாம் னின்றுல், இறுதித்தருவாயில் எமன்பதி தாண்டி

வைரமணிச் சுவர்ன தேகமாகிய மெய்த் தேகத்தைப் பெறுகிற ஸாயக்குடையவனைகின்றுன்.

மெய்யென்று னினைத்திருந்ந அவனுடைய உடல், எமனுடைய எல்லையில் அவனைக் கைவிட்டு பொய்யாகி விடுகிறது. அந்ந ஆபத்து னேரத்தில் ஒரு னிஜு “மெய் அங்ஙம்” வந்நு எமனேடு பேராடி ஈடு கொடுத்து அவனை ரக்ஷிக்கிறது. அந்ந மெய் அங்ஙத்தை எமன் பதி எல்லையில் தப்பிக்க அவனுக்கு உதவி செய்யத் தூண்டுவது இப்போது அவர்கள் பால் வைத்துப் பழகும் அவனது அன்பாகிய சத்திய ஒட்டுதலே.

“மெய்யும் பொய்யாகின்ற போது ஒன்று வேண்டுவன்” என்றது இந்நச் செயலை னினைத்துத் தான் முன் வந்ந பெரியோர்கள் சொன்னது.

186

தான் குடியிருக்கும் வீட்டின் சுவர் அழுக்காகி விட்டால் சுன்னும்பு அடித்து அதை அழுக படுத்துகிறுன். அதன் மேல் இருக்கும் அவனுடைய ஒட்டுதலினால்தான் செய்கிறுன். அந்ந ஒட்டுதலை விட தன்னுடைய உற்றூர் உறவினர் மேல் அவன் அதீக ஒட்டு வைக்கிறுன். அதை விடக் காரமான ஒட்டுதல் தன் மனைவி மக்கள் மேல் வைக்கிறுன். அதற்கும் மேலான ஒட்டுதல் தன் சொந்நத் தேகத்தின் மேல் வைக்கிறுன். எமன் வந்நு சந்நிக்கிற தருவாயில் இவ்வளவு மேலான அன்பு வைத்து வளர்த்த இவனுடைய தேகம், “மெய்” என்று பெயர் வைத்து கொண்டிருந்ந தேகம், இவனுக்கு வந்நு உதவுவதில்லை. பொய்யாய்ப் போலியாய்ப் போய்க் கைவிட்டு விடுகிறது. ஆனால் அனுதையாக யாதொரு உதவியும் இல்லாது தவிக்கும் அந்ந எல்லையில் வந்நு உதவுகிற “மெய்” ஞம் தான்.

உண்டோன்மைப் போல வஞ்ஞர்

மூறித்ததும்பும் உடலை மெய் யென்று

கொண்டோ பிழைப்பதிங் நை யோ

கோலத்தை மெய் யென்று கொள்ள அருள் வேண்டாமோ

- தாயுமானவர்.

உன் வீட்டுச் சுவரை அழுக படுத்துகிற ஒட்டுதல் அளவு கூட இந்ந மெய்யினிடத்தில் ணீ ஒட்டு வைத்திருக்கிறுயா என்று என்னிப்பார்.

187

புறத்திலுள்ள எவ்வளவு பெரிய உதவியோ பலமோ, எமன் வந்நு உன்மேல் சாடிச் சின்னுபின்னப் படுத்துகிற எல்லையில்

வந்நு உனக்கு உதவுமா? அதாவது உன் சொந்ந அங்ஙங்ஙவே உதவாதே. அந்நக் கொடுரோ கோர ணேரம், உன் கடத்தினுள் னுழைந்நு உன் ஜீவனுக்கு ஏற்படும் அந்ந ஆபத்தைத் தடுத்து விலக்கி அதை ரகசிக்கிறவர்களே கடவுள். அந்நப் பெருங்ஙருணைப் பெரியத்தைப் பிரம்மாதிக்கச் செயலை நடத்துகிறவர்களே கடவுள்.

188

“தெய்வம் எதற்கு வேண்டும்” என்று கேட்டால் னம் ஞேய ணைடி தீர்க்க பணம் சம்பாதிக்க உதவி செய்ய என்று பலவிதமாகச் சொல்லுகிறுர்களே-அது எப்படியிருக்கிற தென்றால், ஒரு மனைவியைக் கல்யாணம் செய்து கொள்வது எதற்கு என்று கேட்டால் வெள்ளாமை னல்லா கைகூடி வர என்று சொல்வது போலவும், வேஷ்டி எதற்கு என்று கேட்டால் பசிக்குச் சாப்பிட என்று சொல்வது போலவும் இருக்கிறது.

189

ஞம் வசிக்கும் இப்பூமி தோன்றிய காலத்திலிருந்நு ஒரு னாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வரை, பஞ்ஞமா பாதகம் மட்டும் தானிருந்நது. இந்நக் கலிக் கடையில் ஆருவது பாதகமாகிய புகை குடித்தல் வந்நுள்ளது. அதை னம் சபையில் சேர்ந்ந மக்களிடம் இல்லாமல் ஆக்கிணேம். ஏழாவது பாதகம் ஒன்று இப்ப உண்டாகி, ஆண், பெண், பெரியோர், சிறியோர், படித்தவர், படிக்காதவர், ஏழை பணக்காரர், ஒழுக்கமுடையவர் ஒழுக்கமில்லாதவர், ஆஸ்திகர் னஸ்திகர் எல்லோரிடமும் ஏகமாய்ப் பரவிப் படர்ந்து விட்டது, கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் முதலிய பஞ்ஞமா பாதகங்ஙளையும் பெற்றிறுக்கும் தாய்ப் பாதகமே அது. அது தான் சினிமா. உருவத்தில் னிஜை மனிதனுக இருந்நு கொண்டு, னிழலைப் போய்ப் பார்த்து ரசிக்கிறுனே - என்ன கேவலம். அது கலை வளர்ச்சி என்று வேறு சொல்லுகிறுர்கள். ஞம் சொல்வது எல்லோர் காதிலும் கேட்கிறதா? சினிமாவிற்குப் போகும் கொடிய பாதகப் பழக்கம், னம் மெய்வழி தேவ குல மக்களிடம் அறவே இருக்கக் கூடாது. சாக்கிரதை என்று திருவாய் மலர்ந்நருளினார்கள்.

190

பிறந்ந குழந்நைக்குத் தாயினிடத்தில் தான் அறுசுவை னிறைந்ந பாலிருக்கிறது. அதை உண்டு வளர்ந்நதால் தான், அந்நக் குழந்தைக்கு தன்னை அறியும் தனி அறிவை அறிகிற வல்லபம், வயதேறி வரும் போது உண்டாகும். மாட்டுப் பாலை

உண்டு வளர்ந்தால் மிகுங் அறிவு தான் மிகைத்து விற்கும். பசும் பாலை விட்டு எருமைப்பாலைச் சாப்பிட்டாலோ, மந்ந புத்தி வரும் என்று சொல்லுகிற போது அறுசுவை உணவு இல்லாத மிகுகத்துப் பாலையே குழந்தைகளுக்கு ஊட்டி வளர்த்தால், மிகுகத்தின் அறிவு தானே வரும். மேற்கு ஞாகளில் அறுசுவை உணவு இல்லை. அவர்களுக்குப் புட்டிப் பால் தருவது சரி.

191

பார்க்கிறதைத்தானே தெரிசினை என்று எல்லோரும் னினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? ஆம். தெரிசினை என்றால் இன்னது என்று இப்பச் சொல்லப் போகிறோம். உங்களுக்கு அதை அறியக் கூடிய அறிவு வந்து விட்டது என்று எம்பி, அதை இப்பவெளியாக்குகிறோம்.

ஒர் பிறந்நதும் 'பிரசவம்' (பிறந்நது சவம்) என்ற ஒரு அவலகங்களைப் பெயர் உனக்கு இருந்நதே, அதை மாற்றி ஒரு தெய்வ ஞாம் உனக்கு வைத்தார்கள்ளவா? ஆம். அந்ந ஞாம் காயத்திரி தேவியாக உன் தேசத்தில் உலவி னிற்கின்ற னந்நியாகிய உன் உயிரினுடைய, உன் அறிவினுடைய ஞாமே. உன் உயிருக்கு - பஞ்சாட்சரம் அஷ்டாட்சாரம், கலிமா என்ற ஞாமங்களோடு இன்னும் பல தெய்வ ஞாமங்களும் உண்டு. அந்ந உயிரை, உன் அகமிய உலகத்தில் அதாவது உன் இதய லோகத்தில், னேருக்கு னேர் கண்டு தரிசிப்பதே தரிசினை, ஊன் இருக்கும் உடலாகிய இந்நப் பீத்தத் தோலைப் பார்ப்பது தரிசினை ஆகாது.

192

ஆன்மா என்கிறது யானை முதல் ஏறும்பு கடை என்பத்து னன்கு னாருயிரம் ஜீவ ராசிகளிடத்திலும் அதனதன் எண்ண அகைவு அதாவது னினைவாக இருக்கிறது. எல்லா ஜீவ ராசிகளின் னினைவும் மனிதனுகிய உன்னிடத்திலிருக்கிறது. ஒர் சிகவாக இருந்நதிலிருந்நு ஒவ்வொரு பிறப்பாக மாறி மாறி ஆறு பிறப்பெடுத்து வந்நாயே, அப்போது உன் ஆன்மாவும் ஓரறிவு முதல் ஜையறிவுடையதாக வளர்ந்நு வந்நது. அந்ந னிலையில் ஆன்மா உன்னிடத்தில் ஆகை அல்லது வெறியாகத்தான் இருக்கிறது. தன்னை அறிகிற எழிலுடைய பேரறிவாக இல்லை. பரமாத்ம சொருபராகிய ஒரு தெய்வ ஆசானின் கிருபையால் ஒர் ஏழாம் பிறப்புடலம் எடுக்கும் போது, அந்நப் பேரறிவு உனக்குக் கிட்டுகிறது. அப்பத்தான் உன் உயிர் ஜீவாத்மா என்ற ஞாம் பெறுகிறது.

இறைவனது பல சிருஷ்டிகளில் இந்ந மண்ணை எடுத்துக் கொள்வோம். இதில் எல்லா சுவைகளும், எல்லா னிறமும், எல்லா அழகும் எல்லா மணங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்ந மண்ணிற்கு தனக்கென்று ஒரு சுவையோ, மணமோ இல்லை. மண்ணில் உள்ள ஒரு அனுபோடு மற்றொரு அனுச் சேர்ந்து விடுங்கால வினாக்குதலால் ஏற்பட்ட உங்களத்தினால் விளைந்து இரும்பு, வெள்ளி, தங்கம் முதலிய சுலப லோகங்களும் உண்டாகின்றன. இவ்வாறே நவ ரத்தினங்களும் விளைகின்றன.

மிளகாய் விதை ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டால், அது ஒரு சிறு பொட்டுப் போல் சப்பட்டையாய் இருக்கிறது. அதன் ஒரு மூலையில் ஒரு சிறு மேடு இருக்கிறது. அதைப் பிரித்துப் பார்த்தால் கொஞ்சும் மாவு போல் ஏதோ இருக்கிறது. அந்ந விதையை மண்ணில் முளைக்கப் போட்டால் பெரிய செடி உண்டாகி, அதில் கொத்துக் கொத்தாய் மிளகாய்கள் உண்டாகின்றன. அவற்றிலிருக்கும் காரம் அவ்வளவும், இந்ந மண்தானே கொடுத்தது. இப்படியே இனிப்பு, கசப்பு, துவர்ப்பு முதலிய ரக ரகமான சுவைகளை இந்ந மண் கொடுக்கிறதே, இப்படியான ஒரு பொருளை இவனது ஆராய்ச்சியைக் கொண்டு செய்ய முடியுமா? முடியாது. இது போன்ற அற்புத சிருஷ்டிகள் கோடானு கோடிகளை உண்டாக்கிய அந்ந இறைவனது னேசம் கிட்டினால் அது உனக்கு என்ன மேலாம் பர வாழ்வைத் தரும்! அதை விட்டு இறைவன் வெறுப்புக்கு ஆளானால் உன்னை அது, எப்பேர்ப்பட்ட கோரனரகில் ஆழ்த்தும்? சிந்தித்துப் பார-

ஆதியில் எந்ந அளவில், எதைச் சேர்த்து இந்ந மண் உண்டாக்கப் பெற்றது என்று கேட்டால் யாராவது சொல்ல முடியுமா? முடியாது. வேதங்களே அதைப் பற்றிப் பேச வில்லையே மனித அறிவுக்காதெரியப் போகிறது.

கசப்பு ஜலம் வெளியாகிப் பாவிகளாகக் செத்தவர்களைப் புதைத்ததாலும், னரர்களை கால காலங்களாக இதில் பழங்கியதாலும் இந்ந மண் கெட்டு விட்டது. ஆகவே வர இருக்கும் னித்திய உலகில் இந்ந மண்ணைச் சுட்டு னரித்துச் சுத்திகரித்துப் புதிதாக உண்டாக்கப் பெற வேண்டி இருக்கிறது. னித்திய உலகத்திற்காக உண்டாக்கப் பெறவிருக்கும் மண் இன்னும் எவ்வளவு வல்லபம் னிறைந்நதாக இருக்கும் என்று உன் அறிவுக்குப் படாது. இப்போது உள்ளது போல

பதினெண்ணாலும் மடங்கு அதிவஸ்வபத்தோடு இந்ந மன் படைக்கப் பெறப் போகிறது. அதில் காலையில் விதைத்து மாலையில் அறுக்கலாம். இப்போதுள்ள இந்ந சூரியன், காலையில் உதிக்கிறது மாலையில் மறைகிறது. இப்படியே ஆதி உற்பவ காலம் முதல் இதுஞன்வரை, ஒழியாது உறங்ஙாது ஓயாது, அழியாது அகலாது அயராது ஓடிக்கொண்டேயிருக்கிறது. அது தனக்கு னிர்ணயித்துள்ள எல்லையை விட்டு பூமியை அனுகினால் இதிலுள்ள சர்வத்தையும் பொசுக்கிவிடும். எட்டி அகன்றுல் பூமி குளிர்ந்து விடும். இப்படியான ஒரு பாரப் பெரிய ரட்சகப் பொருளை இந்ந மனிதனைக் குறிவைத்து இறைவன் உண்டாக்கி இருக்கிறுனே - இதை மக்கள் னினைத்துப் பார்ப்பதுண்டா? அதற்கான னன்றி இவர்களிடம் இருக்கிறதா? இல்லை.

194

என் தேடி வைத்துள்ள னிலபுலம் வீடு மனை பெண்டு பிள்ளை பனம் சொத்து எல்லாம் எங்கே இருக்குது? உன் எண்ணத்தில் தான் இருக்கிறது. பைத்தியம் பிடித்துள்ள ஒருவன் பேரில் எவ்வளவு சொத்திருந்நாலும், என்ன பிரயோஜனம்? ஆகவே - என் தேடியது னன்மையோ, தீமையோ எதுவாயிருந்நாலும் அவையாவும் உன் னினைவில் தான் இருக்கிறது. அந்ந னினைவு விளைந்து வாக்காக வருகிறது. ஆகவே வாக்கில் வெளியாகும் பாவம் எண்ணத்தில் விளைவேறித்தான் வருகிறது.

கோபத்திலோ அல்லது விளையாட்டுக்காகவோ என், இந்ந மெய்யைக் குறைவாகப் பேசினாலும் அது பெரிய தீங்ஙாக, பாவமாக விளைந்து விடும், ஆகவே எம் செவி கேட்க உன் வாய் கொண்டு அதை வெளியில் சொல்லி அப் பாவத்தை உடனே பரிகரித்து விடவேண்டும்.

195

எல்லா மதங்ஙளுக்கும் ஆதிதலை சைவமே, மாசற்ற பரிசுத்த மாணிக்கமே சைவம் - இனிப்பும் மனமும் ஏறி விசிறும் மாணிக்கம் அது.

மக்களின் அறிவு கட்டையாக ஆக ஆக அதற்குத் தக்கபடியே மற்றைய சமயங்ஙளும் வேதங்ஙளும் ஒவ்வொன்றுக் கிறக்கப்பெற்றன.

“சைவம் முதலாக ஞட்டும் - பல சமயங்கு ஸெல்லாம்த னித்தனிக் காட்டும்

* * *
 தெய்வம் துவந்நு பாரிர் - திருச்
 சிற்றம்ப லத்தேதி ருணடனச் சோதி" (திருஅருட்பா)

196

ஞம் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றுல் என்ன கருத்து உருத்தாக அதை வளர்க்கிறோம் - படிக்க வைக்கிறோம் - கல்யாணம் செய்து வைக்கிறோம் - செல்வ சம்பத்துத் தேடிவைக்கிறோம். அவற்றேடு அவனைத் துன்பப்படுத்திக் கொள்ள ஒரு அரிவாள் வாங்கி வைப்பதுண்டா? இல்லை - ஆனால் பரம தயாளனுகிய இறைவன் சர்வத்தையும் படைத்துத் தந்நதோடு னரகத்தையும் படைத்துள்ளானே? ஏன் - மனித குலம் உஜாராசி தப்பித்துக் கொள்ளத்தான்.

உன்னால் ஒரு வாழைப் பழம் செய்ய முடியுமா? முடியாது. இப்படியான எத்தனையோ பிரயோஜனமான பொருள்களை மனிதனைக் குறி வைத்து இனமாக இறைவன் படைத்துள்ளானே? ஞம் பெற்ற குழந்தையின் மீது னமக்கு, இவ்வளவு ஒட்டுதலும் இருக்கமும் இருக்கும் போது இறைவன் னம் மீது வைக்கும் அன்பும் இருக்கமும் குறைவாகவா இருக்கும்? இவன் தனது அக்கிரம னடக்கையால் அதைக் கை னழுவ விட்டு, எமன் கையில் சிக்கி மீளா னரகில் மாட்டிக் கொள்ளுகிறேன். இந்ந ஆபத்தை எடுத்துக் கூறி மக்களை னல் வழிப்படுத்தவே கல்வி வந்நது - ஆனால் இவன் எதெதையோ படித்துப் பாழாகிறுன்.

உலகத்தில் எத்தனையோ கோடி ஜீவராசிகள் இருக்கின்றனவே; அவற்றிற்கு னரகம் என்பதில்லை. அவைகள் செத்தால் அதோடு சரி-பிறகு ஒரு வாழ்க்கை என்பது அவைகளுக்குக் கிடையாது.

மனிதனுக்கு உன்னத அறிவைத் தந்நது தெய்வத்தினுடைய னேசத்தைத் தேடிக் கொள்ளவே - அதாவது மெய்ப் பொருளைத் தேடி அடைந்நு, ஈசனின் அன்பிற்கு பாத்திரமாகவே.

ஞம் ஒரு சிறு வீடு கட்டி அதில் ஒருவனைக் குடியேற்றி வைக்க என்னபாடு படவேண்டியிருக்கிறது. இதுவே இப்படியானால் னித்திய பேரின்ப வீட்டில் ஒருவனைக் குடியேற்றி வைப்பது எல்லோராலும் செய்யக் கூடிய காரியமாகவா இருக்கும்! அந்நப் பரமபத வீட்டுக்குரியவர்களே உன் போல் தூலம் தாங்கி வந்நு அதை வழங்கினால் தான் உண்டு.

ஆனால் இவனே இறைவன் தந்ந அறிவைப் பொய்ப் பொருளைத் தேடுவதற்கே காலமீமல்லாம் செலவு செய்கிறுன்.

உலகம் பூராவும் அதே அழி பாதையில் திரும்பி விட்டது. மெய்ப் பொருளைத் தேடும் இச்சை அனுவும் இல்லை. அழியாத அறிவை, இறைவன் இந்ந மனு உடலில் வைத்திருக்கிறான் என்றால், அது ஆட்சி செய்வதற்குரிய மெய்ப் பொருள் ஒன்றும் இவனிடத்தில் வைத்துப் படைத்திருப்பான்னல்லவா? ஆகவே முதலில் இவன் தேடவேண்டியது, அந்ந மெய்ப் பொருளையல்லவா-

மெய்ப் பொருளை அடைய மறு பிறப்பு அதாவது தேவ யோனியில் வைத்து, பிறவாப் பிறப்பு ஒன்று எடுத்தாக வேணும். அது இவன் முயற்சியால் அடைவது அல்ல. ஈசனுடைய அருப சக்தியும், மனிதனுடைய தூல சக்தியும், பெற்றுள்ள ஒரு தேவ ரூபம் இவனுக்குக் கிட்ட வேண்டும் - ஈசனுடைய தேவ சன்னத முத்திரைகள் பெற்ற ஒரு தவ மேரு, இவனுக்கு வந்நு வாய்க்க வேண்டும். அவர்களின் இரக்கத்தால், மனு தேவப் பிறப்பெய்தவும், இருதயத்தில் ஈசனை மாருத தரிசனையாக சந்திக்கும் பரமபத வாழ்வு கிட்டும் படியும் ணேரும்.

197

யுகங்கோடி கால சிவஞாட்டுத் தீரவியத்தை, பரம மெய்ஞ்ஞான னித்தியத்தை, எவரும் எளிதில் பெற்றுயியும் வண்ணம், னும் இது காலம் கொண்டு வந்நுள்ளோம் - ஒரு னரன் பார்த்து இந்நக் காலத்தில் இது ஏது என்று மதிக்கிற அளவில் கொண்டு வந்நுள்ளோம் - அப்படிக் கொண்டு வந்நு, இன்றைக்கு இக்கானகத்தில் கொடிபோட்டு இம் மெய்ச் செயல் னடத்தப் பெறுவது போல், இப் பூமி தோன்றிய கால முதல் எந்நக் காலத்திலும் னடத்தப் பெறவில்லை. எல்லா சாதி மத வேத மக்களையும் ஒன்று கூட்டி வைத்து, எம் பயத்தைக் கடத்தி, பிரம்ம வித்தையாகிய பரமபத முத்திச் செயலினில் இப்படித் தீரளாக ஏற்றியதில்லை. ஸ்ரீ கண்ணபிரான் காலத்தில் அவர்கள் எவ்வளவோ பாடுபட்டும், ஞைலந்நு பேர்களுக்கு மேல் அவர்களால் மெய்யில் ஆக்க முடிய வில்லையே.

ஒருவன் இந்ந மெய்ஞ்ஞானத்தை அவனது உடலுள்ள போதே பெறவில்லையென்றால், இறுதியில் எமனிடத்தில் மாட்டி னீங்ஙா னரக அவஸ்த்தைக்குப் போக வேண்டியதுதான். இத் தூல தேக வாழ்வு கொஞ்ஞனைக்குத்தானே. இதற்குப் பிறகு இரண்டிலொன்று அதாவது னித்திய சொர்க்கமோ அல்லது னித்திய அவஸ்தையாகிய னரகமோ - இவன் அடைந்நே தீர வேண்டும்.

மூல மந்திரத்தை வாயில் சொல்லிக் கொண்டிருப்பவன், அவன் எந்ந சாதியில் பிறந்திருந்நாலும், னரனே. அதைக் காட்சிப் பொருளாகத் தன் இதய லோகத்தில் சந்தித்தவனே தேவன், பிராம்மனன்.

இந்ந அழி உலக காரியத்தைச் செய்வதற்கு ஆருவது அறிவாகிய உன்னத அறிவு தேவை இல்லை, மிருகங்களுக்குள் ஐயறிவே போதும். னீண்டகால அவஸ்தை வராமல் தடுத்து, னித்தியகாலப் பேரின்ப வாழ்க்கைக்குள் ஆகவே இந்ந மனுவுக்கு உன்னத அறிவாகிய ஆருவது அறிவு தரப் பெற்றது.

வடலூர் வள்ளலவர்கள் திருமேனியோடு இருந்ந போது, அவர்களை அண்டிப் பெற வேண்டியதைப் பெறுமல் அலக்கியம் செய்து இருந்நுவிட்டார்கள் - அதோடு அவர்கள் ஆத்திரங்களொன்டு எழுதி வைத்துள்ள தீர்க்கத் தரிசன உரைப்படியும் ணடப்பதில்லை. ஆனால் தன் மதிப்பிற்காக - ஜீவகாருண்யம் என்று சொல்லி அன்னதானம் செய்வதாக எல்லோரிடமும் வகுல் செய்து, அவர்கள் இருந்ந பரிசுத்தத் தலங்களை ஞாதிக்கச் செய்கின்றார்கள். இதுவா அவர்கள் எடுத்து வைத்த ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் ஜீவனைத் தெரிந்நல்லவோ அதற்குக் காருண்யம் செய்ய வேண்டும்! மாட்டைக்கானுததற்கு முன் அதற்கு எங்ஙே எப்படித் தீனி போடுவது.

உங்ஙளுடைய தலைகளில் னும் அனிய வைத்திருக்கிற காஷாய ரக்கிப்புச் சீரா, எம்முடைய னீண்ட காலத் தவப்பாட்டில் தேடி உங்ஙளுக்குத் தந்ந சொத்து. அதைப் புறக்கணிப்பது, எம்மைப் புறக்கணிப்பதே ஆகும்.

ஆண்டவர்கள்:- எல்லோருக்கும் கோயிலிலுள்ள பூசாரியைத் தெரியும். ஆனால் அவர்கள் எல்லோரையும் பூசாரிக்குத் தனியாகத் தெரியாதல்லவா? அது போல எம்மை உங்ஙளுக்குத் தெரிந்திருந்நால் மட்டும் போதாது - உங்ஙள் ஓவ்வொருவரையும், னும் தெரிந்நு கொள்ளும்படி எந்ந முறையிலாவது னீங்ஙள் எம்மிடம் னெருங்விப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். னும் னினைத்தால், உங்ஙள் ஓவ்வொருவர் முகமும் எமக்குத் தெரிய வேண்டும்.

202

தெய்வ சன்னிதியில் எதை வாங்கினாலும் ஸீ இரண்டு கைகளையும் ஒரு சேர ஸீடி வாங்கு வேண்டும். அப்படியே உங்ஙவள் குழந்தைகளுக்கும் அதைப் பழகித்தர வேண்டும். இல்லையானால், தரித்திரம் தான் வரும். குழந்தைகள் சன்னிதியில் பிரசாதம் வாங்கு ஒரு கையை ஸீடினால், பட்டென்று கையில் அடித்து, இரு கைகளையும் ஸீடி வாங்குப் பழக்க வேண்டும்.

203

அறிவே தெய்வம் என்று வேதங்ஙவள் கூற, இவள் தன்னை விட மட்டமான பாம்பு பல்லி, மரம், கல்லு இவற்றைத் தெய்வமாக வணங்கிறுனே! இது என்ன பரிதாபம்?

204

இந்நச் சபை, னித்திய கால, னித்திய னீதி, பேரின்பப் பெருனிதி வாழ்வை மக்கள் பெறச் செய்யும் தனிக்கருணையை குறி வைத்து ணடத்தப் பெறுகிற சபை.

“ஊனமை தீர்ப்பேறிய பட்டோலையை எங்ஙள் கையில் தருப்பிச்சு” என்ற வாசகம் “ஊனம்பிக்கை வைப்பு” என்னும் பாவ விமோசனத் திருமந்திரத்தில் வருகிறதல்லவா? அது திருப்புச்சன்டர்பிரான் அவர்கள் தீர்க்கதறிசனமாக எழுதி-வைத்துள்ள ஜீவ மந்திர ஞடியைக் குறிக்கிறது. அந்நத் தீர்ப்பு ஏட்டில்-எம்மிடத்தில் உங்ஙள் ஓவ்வொருவருடைய ஓட்டுதலின் அளவையும் எழுதியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது மனிதர்களின் அறிவுக்கு எட்டக்கூடிய செயலா? இல்லை. அந்ந அருங்ஙாரணச் செயலைப் பற்றி னும் அதிகமாகச் சொன்னால் னீங்ஙள் எந்ந மாதிரி எண்ணுவீர்களோ என்றஞ்னி, இத்துடன் னிறுத்துகிறோம்.

205

எம்னுடைய சந்திப்பு எல்லையில் தப்பிப்பது, புலி வெரட்டி வரும் போது ஏற முடியாத ஒரு மேட்டில் ஏறித் தப்பிப்பது போன்றது. அப்படித் தப்பிக்க ஏறும் போது, இந்ந அழிஉலக சம்பத்து புகழ் என்ற கால் விலங்ஙு, கை விலங்ஙு முதலிய வற்றை வலிய வாங்ஙிப் போட்டுக் கொண்டு ஏற முயற்சிக்கின்றவன் போல் மனு இருக்கிறுன். அந்ந கைகால் விலங்ஙுகளை னீக்கி விட்டு ஏற, யோசனை சொல்ல வந்ந மதி மகத்துக்களை வெறுத்து மட்டப்படுத்தி ஓதுக்கி விடுகிறுன்.

உங்ஙள் ஒவ்வொருவருக்கும் னும் தந்நுள்ள தீர்க்கத்துரிசன வசனங்ஙளை என்றாகப் பிழையின்றிப் படித்து னினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்ஙள். உங்ஙள் வாயினிடத்தில் அது சதா புழங்ஙிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதை ஆத்திரத்துடன் உரக்கக் குரல் கொடுத்துச் சொல்வதிலாவது னம் பாவம் தொலையாதா என்று னினைத்து அதை ஒயாது உரக்கப்படியுங்ஙள்.

செத்துப் போய் விட்டான் என்ற பெயர் வந்நு விட்டால் அலகையாகப் போய் விட்டவன் என்றே ஆகிறது. கசப்பு ஜூலம் தீட்டுடனே கனத்து பெருஞ்சறமில்லாமல் பரிசுத்த அடையாளத்துடன் அடக்கமாவதுவே ஒருவன் சாகாக்கலை பெற்றதன் அடையாளம். அப்படி அடக்கமானவர்களே சாகாவரம் பெற்றவர்கள்.

இந்ந மெய்யைப் பெருத பிறர் பேசும் பேச்செல்லாம் உன் ஜீவனுக்கு ஒரு பயனும் தராத வெறும் சத்தமே. அதற்குச் செவி கொடுத்துக் கேட்டு ஏமாந்நு விடாதே - உஜார்.

மும் மூர்த்திகள் சாட்சியாகக் காயத்திரியை னேரில் தூரிசித்த பிராமணங்கே னீ ஆக்கப் பெற்றிருக்கிறோய். ஆகவே னீ பிறரைக் கையெடுத்துக் கும்பிடக் கூடாது-அப்படிக் கும்பிட்டால் அவன் தலைக்கு ஆபத்தே வரும்.

206

இன்னெடிய உலகில் பிரம்ம வித்தையாகிய சாகாக்கலை இவ்வளவு எளிதாக இது காலம் வரையாருக்கும் கிட்டியதில்லை. இப் பூமண்டலத்திற்கு இறுதிப் பிரளை னால் னெருங்ஙி விட்டதால் மெய்யில் ஆகின்ற தலைகள் ஆகிக் கொள்ளட்டும் என்ற எமது பெருங்ஙருணை எடுப்பே னம் மெய்வழி மனுக்குலத்தின் மீது னும் வைத்துள்ள பேரிரக்கமே இத் தெய்வ விரிப்பின் காரணம்.

இப்போது னீ இருக்கும் உடல் னற்ற உடல். இதனுள்ளே பரிசுத்த பிரணவ உடல் ஒன்றிருக்கிறது. அதனுள்ளே எமனனுகா னித்திய தெய்வீக உடல் இருக்கிறது. அதில் இப்போதே னீ புகுந்நு கொள்ள வில்லை என்றால் இறுதியில் னரகம் உன்னைச் சொந்நமாக்கிக் கொள்ளும் - உஜார்.

இப்போது னிகழ்ந்நு கொண்டிருக்கிற காலத்திற்கு - னீ அரை வயிருகச் சாப்பிடுவது எல்லது. அப்பத்தான் உன் உள்ளே இருக்கும் கருவிகள் அதை வாங்ஙி விரைவில் அரைத்து எரித்து விடும், முழு வயிறு சாப்பிட்டால்

செரிமானமாகாமல் அழுகித் துகடத்தை உண்டாக்கும். பூச்சிக் கொல்லி மருந்நு ரசாயன உரம் என்று என்னின்ன இழவையோ போட்டு இப்போது உணவுப் பண்டங்ஙவள் அவ்வளவும் னஞ்ஞாகி விடுகின்றன. அப்படி விஷமாகவே ஆகிவிட்ட உணவுப் பண்டங்ஙளை அரை வயிருக்கச் சாப்பிட்டால், அவை உடனே சீரணமாகி விடும். எம்முன்னே இருக்கும் ஜீவாக்கினி உணவினது விஷத்தை எரித்துத் தகிக்குச்சாரி செய்து விடும்.

சாப்பிட்டுக் கை கழுவி எழுந்நபின் எட்டு னிமிடங்ஙவள் பொறுத்து ஏப்பம் வர வேண்டும். ஸீ சாப்பிட்ட உணவு இரண்டரை னழிகை நேரத்துக்குள் சீரணம் ஆகிவிடவேண்டும். அந்ந அளவு தான் ஸீ சாப்பிடவேணும். அதற்கு மேல் அதிகமாகச் சாப்பிட்டால், அடுத்து ஸீ சாப்பிடும் போது வயிற்றில் செரிமானமில்லாமல் உணவு தங்ஙி இருக்கும். அது உடலின் ஆரோக்கியத்தைக் கெடுத்து நேய உண்டாக்கும். இன்று முதல் ஸீங்ஙவள் இந்ந விரதத்தைக் கட்டாயம் கைக்கொள்ள வேணும். னும் சொன்ன அளவுக்கு மேல் சாப்பாடு இலையில் யாராவது உணவு படைத்ததை வைத்தால், அது எவ்வளவு உயர்ந்ந ருசியுடைய உணவாகவே இருந்நாலும் வேண்டாமென்று எழுந்நு விடவேண்டும்.

207

“பாய்மன வீட்டிற் பேய்குடி யிருக்கும்
பேறி வடிமையங் ஙாகும்
வாயினில் ணுயும் ணுசியில் வண்டும்
மதுசெவி தனில் விஷப் பாம்பும்
சயனைந் நிடும்கண் னிபுல்சன் வீடா
மிப்படிக் கென்றுன் தெளிந்நு
பாய்வாசி முனைக்கால் வழிகண்டு செவ்வேட்
பதிபுரு வத்திடை யடிக்கீழ்,

“வாசிகாலுச்சி கண்டத்தி ன்வழியாய்
ஊசியின் தமர்வழி யோடிப்
பேசருமுளை மண்டலக் குகை மேல்
பெலஞ்ஞானக் கண்ணென்றங் யிருந்நு
வாசனை கேள்வி யிருகண்வா யெவைக்கும்
வல்லமை யளிக்குமக் கண்ணே.
சகன்றன் னிருப்பும் ரவிகோடி வீசும்
இருதய மலர் விரிந் நெழும்பும்”

ஆதிமெய் உதயழுரண வேதாந்நம் - ஞான முறையீட்டில் உள்ள மேற்கண்ட செய்யுட்கள் ஒதப் பெற்ற போது பிறந்ந ஆண்டவர்கள் வாக்கியம் :-

உன் புலன்ஙுளைப் போலத்தான் மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கும் புலன்ஙள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளின் மாத்துத்தான் வேறு. உன் புலன்ஙுளின் மாத்து மகா மட்டமாக இருக்கிறது - ஆனால் மெய்ஞ்ஞானிகள் தங்ஙுளின் மெய்ஞ்ஞான னிஷ்டையெனும் குடையில் வைத்து ஊதி ஊதி அவற்றை உன்னத மாத்துடைவைகளாக ஆக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். தங்ஙுளின் ஒயாத்தவப் பாட்டால், அவற்றிலுள்ள மாசுகளை னீக்கி அவற்றின் சுத்தத்தை மேலும் மேலும் அதிகரிக்கச் செய்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இவ்வாரூகத் தேய்த்துத் தேய்த்து அப்புலன்ஙுளில் மெருகு (பாலிஷை-Polish) ஏற்றிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள்-ஆனால் உலக மக்கள் எல்லோரும் அவற்றை அஞ்ஞானத் துருப்பிடிக்க விட்டு விடுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் அவற்றில் அழிகலி னினைவு மண்ணை அள்ளிப் போட்டு கெடுத்துக் கொள்கிறார்கள் அவர்கள் தான் தன்னறிவில் சாய்ந்ந நூல் அறிவு ஆராய்ச்சியாளர்கள்.

அப்படியிருந்நும் புலன்களைக் கொண்டு உலக இன்பத்தை அதிகம் அனுபவிக்கிறவர்கள் னீங்ஙுள் தான். ஞானிகளுக்குப்-பாடுதான் மிச்சம்.

னீயோ கவலையில்லாமல் தூங்ஙுகிறுய். ஆனால் எமக்கோ உங்ஙுளைப் பற்றிய கவலை சதா எம் உள்ளத்துில் ஏறி தூக்கம் என்பது வேர்ப்பிடுங்ஙுாப் பிடுங்ஙுப்பட்டு எம்மிடத்தில் இல்லாமலே போய் விட்டது. எமன் கை வசப்படாமல் உங்ஙுளை ரகசித்து, பரமபத வாழ்வில் ஏற்றுவிக்கும் கவலையே அது. னும் அடிடாவதானம் பழகியிருக்கிறோம். அதில் தூக்கமின்மையும் ஒன்று.

உலகத்தில் எல்லோரும் அழி மதிப்புத் தேடுவதிலேயே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் னுழும், எமக்கு முன்னர் வந்ந பாரவான்கள் எல்லோரும் தேடி அடைந்ந மதிப்பு எவ்வாரூனது என்று சொல்லுகிறோம் கேளுங்ஙுள் - அவர்களின் கால் பெருவிரல் முதல் சிரசின் உச்சி வரை ஒவ்வொரு ரோமக்காலிலும் கட்டுப் போட்டிருக்க, அவர்கள் கைகளில் ஒரு பாத்திரம் ஏந்தியிருந்நார்கள் - அப் பாத்திரம் சிறிது அசைந்நாலும் தனும்பிவழிந்நு சிந்திவிடும் அளவிற்கு அதில்

உருக்கின ஸெய் ஸிரப்பப் பெற்றிருக்கும். அவர்கள் கண்ணதிரிலோ கூத்தாட்டம், கேளிக்கை அதோடு சகல விதமான அரச போகம் முன்னும், இரு மருங்கிலும் மனதைக் கவர்ந்து இழுக்கும் வண்ணம் ஏராளமாக, கூட்டம் கூட்டமாக இருக்கின்றன. இவைகளன்றி அவர்களின் கழுத்தை லேசாக காயம் படாதபடி உரசித் தொட்டுக் கொண்டு இரண்டு கூரிய வாள் முனைகள் ஏந்திய வண்ணம் அவர்களின் இருபக்கத்திலும் இருவர் தொடர்கிறுர்கள். இந்ந ஸிலையில் அவர்கள் னடக்க வேண்டும். அப்படி னடக்கையில் அவர்களின் சிந்தை சிறிது மாறி ஸெய் ததும்பி கொஞ்ஞும் சிந்தினாலும், கூறிய வாள்களுக்கு அவர்கள் இரையாக வேண்டியது தான். இவ்வாறு ஸெருக்கத்தில் னடந்து போய் குறித்த தவ மேடாகிய எல்லையைச் சேருகிறுர்கள். அவர்களே மெய்ஞ்ஞானிகள். இதுவே மெய்ஞ்ஞானிகள் அடைகிற மதிப்பு. பார்க்கிறவர்களுக்கோ சுற்றிலும் னிறைந்துள்ள கேளிக்கைகளையும், அரச போகங்களையும் அவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டு போகிறது போல் தோன்றும். ஆனால் உண்மை அப்படியல்ல. வைராக்கிய மனிக்கம்பத்தில் அவர்கள் ஏறும் பாதை அத்தகைய கூரோங்கி ஸிற்கிறது.

ஞம் உன்னுடன் பேசும் போது ஒரு எல்லையில் னினைவை வைத்த வண்ணம், கட்டுப்பட்டே பேசுகிறோம். ஆனால் அவ்வாறுன சமயத்தில், உன்னைத் திருத்த வேணும் என்ற ஆத்திரத்தில் அந்ந எல்லையை விட்டு சுற்றுப் பிரண்டு னகர்ந்து இறங்க வேண்டி வரும் - ஏனெனில் உன் போல் ஞமும் தூலம் எடுத்திருக்கிறபடியினாலே தான். ஆனால் சில நெடியில் சட்டிடன்று உஜாராகி எம் சொந்ந எல்லைக்கே மறுபடியும் பாய்ந்து, திரும்பி ஏறிவிடுவோம்,

எஃ இப்போது ஞம் குறித்த எல்லையில் உன் னினைவை வைத்துக்கொள். அது னேரமே உன் சுவாசம் ஒடுவது கட்டுப்படும். அந்ந எல்லையை விட்டு உன் னினைவு சுற்று அசைந்நாலும் முச்சு அதிகமாய் ஓட ஆரம்பிக்கும். உன் முச்சை வீணில் அசைய விடாமல் வைக்க வேணுமானால் உன் முச்சை ஒரே எல்லையில் மாருது னிலைக்க வைக்க வேணும். இவ்வாறு குறித்த எல்லையிலிருந்து சிறிதும் பிரளாமல் தங்கள் னினைவை ஊன்றி உரத்து னின்று, காலமெல்லாம் னடக்கிறவர்களே மெய்ஞ்ஞானிகளாகிய ஞம். இதுவே, எங்கள் மெய்ஞ்ஞானப்

பரம்பரையினர் அடைகிற னித்திய மதிப்பு.

எத் தொழிலைச் செய்தாலும் ஏதவத்தைப் பட்டாலும்

முத்தர் மனமிருக்கும் மோனத்தே - வித்தகமாய்

காதி விளையாடி இருகை வீசி வந்நாலும்

தாதி மனம் ஸ்ரக்குட்டதே தான்.

இது தான் மெய்ஞ்ஞானப் பாரவான்கள் னடந்ந ஓர் முளைக் கூரேறிய பாதை

208

மனிதனின் அகமிய உலகத்தில், இருக்கும் ஒவ்வொன்றையும் பிரட்டிப் பார்த்து அறிவுடே தவம்.

சுய தேவராக கல்பத்தில் பிறக்கும் பிள்ளைகளே, அழியா மனுக்கள் - பழுதில்லாத முழுவேத மக்கள்.

தண்ட காரண்யம் என்பது - ஒரு தெய்வ சன்னிதியில் தண்டம் சமர்ப்பிக்கின்றவர்களைக் கார்க்கின்ற ஆரண்யம் - வனம் உத்திமலிந்நு ஒங்கும் ஒரு னற்றிரு மேனியர் முன் வனங்கம் செலுத்த அவர்களால் காக்கப் பெறுகின்ற உத்தியோ வனக் கானகம்.

மனிதனின் அற்பவாழ்வு உடலை வளர்ப்பதற்காக இவனுக்கு உண்ண வாயைக் கொடுத்தான். ஆனால் கற்பகோடி காலப் பேரின்ப னித்திய உடல் வளர்வாழ்வினுக்காக இவனுக்குச் செவியைக் கொடுத்துள்ளான் -

ஜீவ ஒட்டுதல் என்பது தாங்கிப் பிடிப்பது, தூக்கிப் பிடிப்பது அல்ல. ஜீவனிடத்தில் அந்ந ஒட்டு இல்லா விட்டால், வழுக்கி னழுவிக் கீழே னரகக் கிடங்கில் விழுந்நு விடனேரும். அந்ந இலக்கில் தேவையானது தான் ஜீவ ஒட்டுதல் என்பதாகும்.

209

விருத்தாசலம் அட்வகேட் - மெய்வழி னராயணசாமி அனந்நர் கொடுத்தனுப்பிய காணிக்கையை சன்னிதானத்தில் சமர்ப்பித்து “தெய்வமவர்களின் ஆசனத்திற்காக இதைச் சமர்ப்பிக்கச் சொன்னார்” என்று சன்னிதியில் தெரிவிக்கப் பெற்ற போது

ஆ - சனம் அதாவது ஆகும் சனம். இந்ந னித்திய மெய்யில் ஆகிக் கொள்கின்ற சனத்தை சேர்க்கின்ற காரியத்திற்கு இதை வைத்துக் கொள்கிறோம். (திரு முகத்தில் இளனகை பூக்க) எமக்கு அவன் சும்மா கொடுக்க வில்லையே, இன்னதைச்

செய்யுங்குள் என்று உத்திரவு போட்டல்லவா கொடுத்திருக்கிறுன் என்று அருள் பாலிக்க சபையில் மகிழ்ச்சி.

210

உலகத்தில் ஞானவேடம் பூண்டு திரியும் பாசாண்டியர்கள் சிலர், பேசாது வாய் முடிக் கொண்டிருப்பது தான் ‘மெளனம்’ என்று தங்ஙளின் வாய் திறந்து பேசாதிருந்து கொண்டு உலக மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். வேதத்தின் சட்டப்படி மெளனமாயிருந்தால் மோட்ச சாம்ராஜ்ய முத்தினிலை கிட்டு மென்பது உண்மையே. ஆனால் வாய் பேசாதிருப்பதே மெளன மென்று கொண்டால், படைத்த முதல் ஞானிலிருந்து இது வரை வாய் பேசாது வாழ்ந்து வருகின்ற ஆடு மாடுகள் முதலிய விலங்கங்கள் முதலில் முத்தி பெற்ற பின்னர் தானே இப்பத்தான் வாய் பேசாதிருக்க ஆரம்பித்துள்ள இவனுக்கு முத்தி கிடைக்கும். ஆகவே வாய் பேசாதிருப்பது மெளனம் என்பது மக்களை ஏமாற்றப் போடும் வேடம் என்று தெரிகிறதல்லவா? இவனது கருவி கரணதிகளைல்லாம் ஓடுங்கி, மனம் சலன மற்று, முத்தி விருட்சத்தடினிழலில் சுத்தம் வடித்துத் தெளித்த ஓர்மையுற்ற னிலையில் ஊன்றி னிற்கவும், முச்சானது ணாக்கு வெளியே ஓடாது எழில் பிறங்கு உள்ளுலாவும் தவனிலையே மெளனமாகும்.

‘கலைமலையரசன் மகள்மதி யரசி
கலைமறை மனித்தவிசில்
கண்டிடும் மெளன மென்று’ னம்

நம் ஆதிமெய் உதய பூரண வேதாந்த னாலில் உள்ள பிளைத் தமிழில் பக.(105) மெளன னிலையின் உன்னத்தைக் குறித்து னும் பேசி வைத்துள்ளோம்.

211

ஒரு மனிதன் இறுதித் தருவாயில் அவனது பேச்சு, பார்வை, அங்குலங்களின் அசைவுகள் முதலிய யாவும் அற்றுப் போகின்றன. அப்பவும் அவன் இறந்து போய் விட்டதாக யாரும் னினைப்பதில்லை. ஆனால் அவனுடைய கடைசி முச்ச னின்றதும், அவன் இறந்து போய் விட்டான் என்று எல்லோரும் அழுகிறார்கள். இதிலிருந்து ஒரு மனிதனது வயது வாழ்னான் அவனுடைய முதல் முச்சிலிருந்து சாவு தொடும் கடைசி முச்ச வரை கணக்கிடப் படுகிறது என்று

தெரிகிறதல்லவா? இச் செயலைச் சிந்தித்துப் பார்க்குங்வால், மனிதன் தனது ஓவ்வொரு முச்சிற்கும் மரணித்துக் கொண்டே வருகிறுன் என்றுகிறதல்லவா? இப்படி இவன் முச்சுக்கு முச்சு சாவதை னினைத்து அழாமல் இறுதியாக விடுகின்ற கடைசி முச்சிற்கு மாத்திரம் வருந்தி அழுவது விந்நையாக இருக்கிறதல்லவா? அப்ப முச்சு வெளியேறுமலேயே மனிதன் வாழ முடியுமா என்ற கேள்வி பிறக்கலாம் - வாழ முடியாது தான். அது எந்ந வாழ்க்கை? இந்நப் புற உலக வாழ்க்கையில் தான் அப்படி வாழ முடியாது. ஆனால் னித்திய முத்திப் பேரின்ப வாழ்க்கையை அடைய முச்சு வெளியே ஒடாது னிலைப்பில் னிற்க வைக்கப் பழக வேண்டியிருக்கிறது. அத்தகைய தவ வாழ்வு சித்தியாகி விட்டால், அழியாமதிப்பு வாய்ந்ந பெருஞ்சல செல்வ னிதியானது வேகமாகவும் அதிகமாகவும் வீணில் செலவழிக்கப்படாமல் அகமுக சிறந்ந பாதுகாப்புக்குள் வைக்கப்படுகிறது. அது னேரம் இவனது முச்சு னுசிக்கு வெளியே ஒடாமல் இயங்குகிறது.

மனிதன் சாதாரணமாக இருக்கும் போது 8 அங்குல முச்சை உள் வாங்கி 12 அங்குல முச்சை வெளி விடுகிறுன். இவ்வாறு 4 அங்குல முச்சு துண்டாடி னஷ்டமாகிறது. கடுமையாக வேலை செய்யும் போது 20 அங்குல முச்சு வெளியேறி 10 அங்குல முச்சுத்தான் மீணுகிறது. போக னேரத்தில் இவனது முழ வலிமையாகிய 64 அங்குல முச்சு வெளியேறி ஜீவ உஷ்ணம் மட்டும் தேகத்தில் ஓட்டி னிற்கிறது. இவ்வாறு இவன் வாழ்வு வயது தேய்ந்நு கொண்டே வருகிறது. ஆனால் தன் சிந்நையைத் தெய்வீக சம்பந்நத்தில் னிறுத்தி உரையாடினாலோ, பாடினாலோ முச்சு வேகமாக வெளியேறுது. குரு சன்னிதியில் இருக்கும் போது, அவர்களின் அருளமுத வாசகங்ஙளைக் கேட்கும் போதும், கேட்டு மறுமுறை சிந்திக்கும் போதும் சுவாசம் லாபத்தில் மாறி ஓடும் - அதாவது உள் வாங்குவது அதிகமாகவும் வெளியேறுவது குறைவாகவும் இருக்கும். இவ்வாறு சுவாசம் லாப முகத்தில் இயங்கும். இது தான் பிரானுயாமத்தின் ரகசீயம். இதை விட்டு அருமையான சொத்தாகிய தன் முச்சை வீண்பாட்டில் செலவு செய்து, அழிந்நு போகும் மனிதன், என்ன மதியற்றவன் என்று பார்.

துறவறம்

பரிசுத்தமான தெய்வீக பிரம்ம பத வாழ்க்கையை எடுத்த முதல் உற்பவ உதவியாக இருப்பது துறவு என்பதுவே வேத விதி. இதை அறிந்ந ஞான இச்சையுள்ள னாலறிவு ஆராய்ச்சியினர் சிலர், உலக முப்பொருள்களாகிய மண், பெண், பொன் இவைகளின் மீது பற்று வையாது அவற்றின் தொடர்பை விட்டு எடுத்து துறவறம் என்று கருதி, 'காம முதல் அறுசுவையும் மீனவி மக்களை கட்டறவே விடுத்துப்பின் காவி தாங்கித் திரிகிறார்கள். இவ்வாறு திரிவதால் துறவின் மெய்ப் பலளுகிய, இறை இன்ப எழில் பூக்கும் மாதவச்சந்திப்பு, அவன்களைத் தேடி வந்திடுமா? ஒருக்காலும் வரவே வராது. முதலில் இவனது அழி தூலத்தின் மேல் வைத்துள்ள பற்றுகிய, பசி தாகம், தூக்கம் முதலியனவற்றை இவன் எப்படி ஓழிப்பான்? இத்தாலந்நானே பற்றுக்கள் அனைத்திற்கும் ஆனிவேர் போன்றிருப்பது -

பிறந்து ஏற்பது ணளைக்குட்பட்ட வயதிலுள்ள குழந்நைகள் இமை கொட்டாமல் தன் மனேனிலையை அதாவது னினைவை எங்கேயோ ஒரிடத்தில் ஊனி ஒட்ட வைத்துக் கொண்டு, வெளிப் பார்வையின்றி இருப்பதை ஞம் பார்க்கலாம். ஆனால் அந்ந அகமிய னிலைப்பின் அனுபவ உணர்ச்சியை அறிகின்ற அறிவு அதற்கு இல்லை. அத்தகைய அனுபவ தவ னிலைப்பு தன் ஆசானுடைய திரு அடினிழலாகிய அருள் உற்பவ வினா விடையால் பெறுகின்ற அறிவின் வழி புலன்கள் ஒட்டிப் படிந்து னிலை பெற்று வெகு காலம் ஒடுவதால் கிட்டுகிறது.

தேவ சன்னத முத்திராலங்கிரதம் பெற்ற ஒரு இறை குரு சன்னிதியில் மறு பிறப்படைந்து மெய்ப் பொருளைப் பெற்று, இதயலோக முத்தி மூல விருட்சமாகிய கற்பகத்தடி னிழலில் ஒத்தை மனம் படைத்தூன்றி னவ வாசலையும் உட்த்தாளிட்டு, வெகுகாலம் னின்றால், மேல்மாடியாகிய மெய் உலகம் திறக்கும். அங்கே உள்ளுழைந்நதும் கோடி சூரியப் பிரகாசக் கதிர்களுக் கிடையில் இவன் சிக்கிக் கொள்வான். இவ்வாறு திறந்து உள்ளே செல்வதே மெய்த்துறவு. அன்னிலையில் இத்தால உணர்வு முழுதும் இறந்து பட்டுப் போகிறது. இது எமது கையேட்டு அனுபவம்.

சபையோர்:-

“நேரான துறவறத்தை விபரத்தோடு
நிகழ்த்துகிறேன் னீகேள் என் குலமானாக்கா
வீரான புலன்களைனத்தும் உட்தாளிட்டு
வெளிக்கதவு வெடிவாக மெதுவாய்ச் சாத்தி
பாராதி அண்டமெலாம் படைத்த வித்தில்
பகருகின்ற மூலவனால் பரிந்நங் வேற்றி
தேராத தூலவுனர் வளைத்தும் விட்டே
சீவான்மாவிற் கலக்கும் துறவு கேளே”

என்று ஆண்டவர்கள் அருளிச் செய்துள்ள அழுத கலைக் குான போதும் இரண்டாங் நாண்டத்தின் செய்யுள் ஓதப்பெற்றது - தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள் :- ஒருவன் ஒரு ஆட்டுக் குட்டிக்குப் பூல் கொடுத்துத் தின்னப் பழக்கி விட்டால் அது அவ்வாறு தன்னைப் பழக்கியவன் பின்னேயே தொடருகிறது. அதே போல அந்ந அருங்ஙாரணப் பரப்பாகிய மின்னால் கதிர்களுக்கிடையில் மாட்டிக் கொள்வதால் வரும் ஆனந்நப் பரவசத்தை அனுபவித்த ஜீவன் அந்ந இச்சையில் கால மெல்லாம் தொடருவதிலேயே னிலைத்து விடுகிறது.

213

ஸ்ரங்கம் பெரிய கோயிலில் உள்ள எழுந்நருளும் ஐம் பொன் சிலைக்குள், பசும் பொன் சுவர்ன விக்கிரகம் ஒன்றிருக்கிறதாம். வருடத்திற்கு ஒரு முறை அதை வெளியே எடுத்து அதற்கு அபிஷேக ஆராதனை செய்யப் பெறுகிறதாம் என்று சபையில் பேசப் பெற்ற போது. ஆண்டவர்கள்:- இப்புலால் உடம்பாகிய மனித தூலத்திற்குள் தங்ஙமயமாயிலங்கும் அதி சூக்கும் காரண உடல் இருந்து விளங்கிக் கொண்டிருப்பதை, மக்களுக்கறிவிக்கவே, வெளினடை முறையில் இப்படி எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அந்நப் பிரணவ தூலமாகிய சுவர்ன பூரண பேரின்பத்தூலமே - சீர் + அங்ஙம் = அதாவது சீர் னிலைவும் அழிவற்ற தேவ அங்ஙம் - அந்நத் தேவ அங்ஙத்தை கை போட்டு அதை என்னாலும் அழியாத, பல கற்ப கோடி கால ஏடிய வாழ்வுடையதாக, தங்ஙள் தவ வலுவால் ஆக்கிக் கொண்டவர்களே, மெய்ஞ்ஞான புருடோத்தமர்கள்.

அத்தகைய சீவ செம்மல்களாகிய குான மகத்துக்கள், கோடிக்கணக்கான பேர்கள், மனு மூளை துவங்கிய கால

வரம்பிலிருந்து இது காலம் வரைக்கும் இப் பூமிக்கு வந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள் அல்லவா? அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடிச் சேர்ந்து தங்கமயமாயிலங்கும் முத்தர் கோடிகளாக னித்திய வான் உலகில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அந்த வான் உலகிற்கும், மனிதனின் உணர்ச்சி உலகிற்கும் இடையில் ஒரு திரையானது இருக்கிறது. அத் திரையை ஓக்கும் வல்லபம் இது னள் இறைவன் எம்முடைய கையகத்தில் தந்துள்ளன! வஞ்சுமில் பரமார்த்த தவத்தால் அது எம்மால் பெறப் பெற்றது. வஞ்சும் னீங்கு எம் முன்னம் பழகில் அந்த வான் உலக வல்லபம் உனக்கும் சிட்டும்.

214

பொய் விளக்கப் புகுகின்றீர் போது கழிக்கின்றீர்
புலை கொலைகள் புரிகின்றீர் கலகல என்கின்றீர்
கை விளக்குப் பிடித்து ஒரு பாழ்கிணற்றில் விழுகின்ற
கடையரினும் கடையீர் - என்று

திருவருட்பா வள்ளல் கூறியிருக்கின்றார்கள். எனத்திருச் சபையில் பேசப்பெற்ற போது ஆண்டவர்கள்:-

“கை விளக்குப் பிடித்து” என்று அவர்கள் கூறியுள்ளதால் அது இரவு நேரம் என்கிறது. அவர்கள் காலத்தில், மக்கள் அப்படியிருந்திருக்கலாம். இரவில் கை விளக்கப் பிடித்து கொண்டு போய் பாழ்கிணற்றில் விழுந்திருக்கலாம். ஆனால் இக்கலியில் பட்டப் பகலில் னல்ல உச்சினேரத்தில், தங்களுக்கு முன்னே போகிறவர்கள் கண்களை னன்றுக விழித்துக் கொண்டபடியே போய் பாழ்கிணற்றில் விழுந்து சாகின்றதைப் பார்த்தும், அந்தப் பாதையை விட்டு விலகி ஒதுங்காமல் தாங்களும் போய் அதில் விழுந்து சாகின்றதையே மூம் பார்க்கிறோம்.

215

எம்மிடம் பிரம்மோபதேசம் பெற்றுல் உன் அறிவு இப்போ இருப்பதை விட புது வனப் பேறி பல மடங்கு அதிக மெய்ஞ்ஞான புஜ பலத்தோடு விளங்கும். மேலும் அது திட்டமான அறிவுத் தெளிவுடன், வேத விரத வீதி வழியில் ஒரு பாணம் மாதுரி கன கவன வேகங்களை பாய்ந்து செல்லுவதையும் உன் அனுபவத்தில் னீகாண்பாய்.

216

வேண்டுதலை என்று சொல்லித் திருப்பதிக்கு முடி விடுகிறேன், அது அந்த தெய்வத்திற்கு அவ்வளவு

தித்திப்பாக இருக்கும் என்பது இவனது எண்ணோ? பக்தி என்ற பெயரில் தெய்வத்தை அவமானப் படுத்துவிற் எந்ந மட்டரகமான மோடத்தளம் அதுபார்?

217

“என்னன்றி கொன்றுர்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்னன்றி கொன்ற மகற்கு”

என்ற திருவள்ளுவ யைர் தங்ஙள் திருக்கொரலில் கூறியுள்ளார்களே, மகற்கு என்று அந்நச் செய் னன்றி கொன்ற மனுச சதளங்ஙளைப் பார்த்துச் சொல்லலாமா? அவர்களைப் பன்றி, ஞய், பேய் என்றல்லவா சொல்ல வேண்டும் என்று அறிவுடையவர்களுக்கு னினைவு வரலாம். ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருந்நால் “அந்ந வாசகம் பன்றி, ஞய், பேயைக் குறிக்கிறது - னம்மை அல்ல” என்று னினைத்து விடுவார்களே என எண்ணியே ‘மகற்கு’ என்று குறித்திருக்கிறார்கள் என்பதாக ஞும் னினைக்க வேண்டி யிருக்கிறது.

218

அஸ்திவாரம், தூண், சுவர் என்பவை ஏதும் இல்லாமல் அந்நரத்தில் ஒரு கட்டிடம் இருக்குமா? இருக்காது (தங்ஙள் திரு மேனியைத் தொட்டுக் காட்டி) னங்ஙள் பார்க்க அப்படி தேவவல்லபம் பெற்ற ஒரு கட்டிடம் இதோ னிற்கிறதே - மனுத் தூலமானிய இந்நக் கட்டிடம் னிற்பதற்கு வேண்டிய முச்சு, ஊன உறக்கம் இல்லாமல் இதோ னங்ஙள் காண னிற்கிறதே இதை ஏன் னங்ஙள் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை.

ஒசிக்கு வெளியே எமது முச்சு ஓடாதபடி, முக்கின் ஒரக் கங்ஙு வரை வந்நு அது திரும்பி உள்ளே போகிறது என்பது எமக்கு இப்பத்திட்டமாகத் தெரிகிறது. னங்ஙள் ஒரு வேளைக்குச் சாப்பிடும் உணவு எமக்கு ஒரு வருஷத்துக்குப் போதுமாய் விட்டது. தூக்கம் எம்மை விட்டுப் போய் வெகுகாலமானி விட்டது. அப்படியிருந்நும் அயர்வோ களைப்போ சிறிது மில்லாமல் இந்ந உடல் எல்லா வேலைகளையும் செய்கிறதே - இது என்ன ஆச்சரியம்? என்று பிரம்மோதய மெய்வழிச்சாலை ஆண்டவர்கள் அருளிச் செய்தார்கள்.

219

13 - 12 - 1969-ல் வெளியான சுதேசமித்திரன் ஞாயிறு மலரில் “வினேதப் பரிசு” என்ற தலைப்பில் கடவுளைக் காட்டுகிறவர்களுக்கு பெரும் ரொக்கப் பரிசு தருவதாக ஒரு

தொழிலதிபர் பேப்பர்களில் சவால் விட்டிருந்நதற்கு - மெய்வழி சிவச்சுடர் அன்றார் எழுதியிருந்ந பதிலை திருச் சபையில் படிக்கப் பெற்ற போது ஆண்டவர்கள்:-

ஏம் சிவச்சுடரைத் தவிர வேறுயாருக்காவது அவர் விடுத்த சவால் சுருக்கென்று தைத்து இப்படி காரமான வார்த்தைகளால் டோஸ் கொடுக்க வருமா? சன்னதப்பார் வான்ஙளின் பாடுடைப் பார ரகசியக் கை முதலாகிய பிரமாதுக்கச் செயலை லேசாக எண்ணிச் சவால் விட்டுப் பேப்பரில் வெளியாக்கின்றும் அவனுக்கு அப்படி ஒரு பதில் எழுத வந்நுள்ளது. எம்மை வந்நு சிவ சுடர் சந்தித்து யோசனை கேட்டிருந்நானாலும் இன்னும் கொஞ்ஞும் அலங்காரமாக எழுதச் செய்திருப்போம்.' அந்த தனவாளின் கடவுள் (கடத்துக்குள்ளே இருப்பவர்) கடைசியில் கசப்பு தீட்டுப் பின் ஏற்றமாக வெளியாகி அண்டனிக்க முடியாமல் ஞறுவார். அதைப் பார்த்த பார்த்தவர்களெல்லாம் உடனே குளிக்கப் போவார்கள்' என்று எழுதியிருந்நால் எவ்வளவு நேரான, மெய்யான பதிலாக இருக்கும்.

நூறு முழுதும் இழந்நு கண் காதெல்லாம் கெட்டுப் போய், தானே எழுந்திருக்கக் கை கால்கள் வராமல் பிறர் கைலாகு கொடுத்துத் தூக்கி னிறுத்த வேண்டிய செதுயிலிருக்கிற ஒரு கிழவன், யெலவனமான ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து "எங்கே எம் மூலமாக ஸ் ஒரு பிள்ளை பெறு பார்க்கலாம்" என்று சவால் விடுவது போலிருக்கிறது அன்றைன் பேச்சு.

பிறர் செய்ததைப் பார்த்து கஷவரப் பிளேடு முதலியன் செய்கிற கெட்டிக்கார நூதன விவேகியாகிய அவனுடைய செயலுக்கு கடவுளைச் சந்திக்கும் செயல் மட்டமாகத்தானே இருக்கும் - சரி உருவில் உலாவும் அந்ந அலகையின் பேச்சை இதோடு விடுங்க.

220

ஒருவனைப் பார்த்து "ஸ் வடலூர் வள்ளலாரைப் போல ஆக முடியுமா?" என்று கேட்டால் "அவர்கள் தெய்வம், மகா புண்ணியாத்துமா - னன் பாவி - அவர்களைப் போல னன் எப்படி ஆக முடியும்" என்று பதில் சொல்வான். எல்லோருடைய னினைவும் அப்படித் தான் எண்ணும், கூறும். இந்ந னிலையில் இருக்கும் ஒரு பாவி இன்னொருவன் செத்தால் அவனைப் போய்ப் பார்த்ததற்காகக் குளிக்கிறுன் என்றால் செத்துப் போனவன்

என்ன அதோ கதிப் பாவியாக போய் விட்டான் என்று எண்ணிப் பாருங்ஙுள் - அதே சமயத்தில் ஞிளைக்கு இவனது கதி என்ன என்றும் னினைத்துப் பாருங்ஙுள்.

221

10 - 7 - 1970 முதல் 13 - 7 - 70 வரை சாலை ஆண்டவர்கள் ராய வெலுருக்கு எழுந்நருளிய போது ஆண்டவர்கள் :-

சாமியார் என்று பேப்பர்களில் வெளியாக்கினால்தான் இங்ஙுள்ள மக்களுக்கு “யாரோ பெரியோர்கள் வந்நிருக்கிறார்கள்” என்று தெரியும் - ஆண்டவர்கள் என்று எழுதினால் தெரியாது எனப் பத்திரிக்கை னிருபர்கள் கூற ஆண்டவர்கள் :- சாமி (சா + மீ) சாவாகிய எமனது கொடிய வாதனை அமலைத் தங்ஙுள் தவப்பாட்டால் தாங்ஙுள் மட்டும் மீறி ஜீவ சிம்மாசன வீரக்குன்றேறிக் கொண்டவர்களே சாமியார். ஆனால் தங்ஙுளின் எழுபது ஆண்டு ஒயாத, வாடாத தவ விளைவால் இக் கலிக் கடையிலுள்ள காமலி தேக மக்களே ஆண்டு, அவர்களுக்கு ஒரு பாடுமில்லாமல், அவர்களே எமனனுகா பரிசுத்தவான்களாக ஆக்குகின்ற வஸ்லபம் உடையவர்களே ஆண்டவர்கள். இந்ந செயல் விளக்கம் உங்ஙளுக்கு தெரியாது அல்லவா? ஆம் தெரியாது.

“சிவா, சிவா” “முருகா, முருகா” என்று கால மெல்லாம் கூவிக் கூவி மக்கள் அழைக்கிறார்களே-கடைசியில் எமனைத் தானே சந்தித்தார்கள்- அதற்கான அடையாளங்ஙளும் வந்நு விடுகின்றனவே. கசப்பு ஜலத் தீட்டாக அவன் ஜீவ விதது சிதுறி விடுகிறதே. அது ஏன் என்று சிந்தித்துப் பார்ப்பார் இல்லை. அவர்கள் சந்தியா வந்நனம் அதாவது சந்திக்காத வந்நனந் நான் காலமெல்லாம் செய்தார்கள். ஒரு னாவது சந்தித்து வந்நனம் செய்திருந்தால்லவா இது விளங்ஙும்.

222

மெய்வழி இளங் கலைக் கோட்டு அனந்நரின் தூலத் தந்தையினுடைய உடல், உயிரோடு இருக்கையில் வியாதியால் துர் னற்றம் அடித்துக் கொண்டிருந்தது - ஜீவப் பிரயாணம் ஆனதும் தேவ மனம் வீசியது என்று சபையில் அறிவிக்கப் பெற்ற போது ஆண்டவர்கள் :- ஒன்று, பத்து, ஆயிரம் பதினெட்டும், லக்ஷம், பத்து லக்ஷம், கோடி, பத்து கோடி இப்படியே பல கோடி தவ வரவுகள் னாக்கு னள் எம் கையில் ஏற்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்ந மெய் மாதவப் பெருக்கின் கிரண

வீச்சிற்குள் எப்படியோ அவன் தலை மாட்டிக் கொண்டது. அதனால் விளைந்ந விளைவே அந்ந தேவ மணம் வீசும் அடையாளம்.

223

1947 - ம் ஆண்டு 10 - னாள் ஆண்டவர்களைத் தரிசிக்க ஒரு புலவர் குழாம் வந்நிருந்நது. அதில் ஒருவர் "மணம் ஒரு குரங்கு, அது கிளைக்குக் கிளைதாவும்" என்று தனது புலமையைத் தெரிவிக்க - அதற்கு ஆண்டவர்கள் அருளிச் செய்த வாக்கின் சாரம்.

மணம்

மனம் என்பது ஒரு குரங்கு அல்ல - அது ஒரு குதிரை, ன் அடக்க அடக்க மீறிப் பாடும், முரண்டு பிடிக்கும் முரட்டுக் குதிரை. அது னித்திய எல்லையையே ஞேக்கி ஓடும் னல்ல ஜாதிக் குதிரைதான்.

இவனுக்கு னித்தியம் எது - அனித்தியம் எது என்று தெரியாது. அனித்தியத்தை னித்தியமென னினைக்கின்றான். அந்நக் குதிரையை அனித்திய பாதையில் திருப்புகின்றான்.

அறுபது வயதுக் கிழவன் ஏழுதலை முறைக்கு னிற்கும்படி வீடு கட்டுகிறான். ஆனால் அதில் பத்து வருடங்கள் கூட இருக்க மாட்டான். மன்னையைப் போட்டு விடுவான். இவனை அவ்வாறு செய்யத் தூண்டுவது இவனிடத்தில் பொதிந்நிருக்கும் னித்தியமே.

மனக் குதிரை னித்தியத்தையே ஞேக்கி ஓடுவதனால் வேறு எந்ந வகை அனித்தியப் பொருள் கொடுத்தும் அதனைச் சரிக் கட்ட முடியாது. னித்தியப் பொருளைக் கண்டால்தான் அதன் மனம் சாந்தி அடையும். அந்ந னித்தியப் பொருள் எமது கையில் இருக்கிறது. அந்ந னித்தியப் பொருளின் பிரகாசம் அந்ந குதிரையின்கண் நுழைந்நு ஒளி வீசியதும் அதன் கொட்டம் அடங்கி னடுங்கும்.

அது அப்போது சாதாரண குதிரையல்ல. பஞ்சவர்னாக் குதிரை - பஞ்சு கல்யாணிக் குதிரை. அது பிரம்ம சொருபியாளிய ஆசானையே வலம் வரும் குதிரை. ஆசானின் அருட் பிரகாச வீச்சின் வட்டத்திலேயே சுற்றி வரும் குதிரை. அது மன்குதிரையல்ல - ஆசானின் ஆக்ஞாயை அறிந்ந அறிவுக் குதிரை. ஆசானின் அருட் ஜோதி னடனத்தைக் கண்டு ஆனந்ந னடனமாடும் ஞட்டியக் குதிரை. அதற்கு னிகர் அதுவே.

மனத்தை அறிவாக மாற்றுவதே பிர்ம வித்தை. அந்ந பிர்மவித்தை ஒன்று தான் எமது கை அடக்கம். அதனைப் பெற்று அனுபவிக்கவே இங்கே எமது மக்கள் கூடி இருக்கின்றார்கள்.

224

அறு சுவையும் - மனிதனின் குணமும் மனிதன் தான் உண்ணும் ஒரு பொருளை வாங்கும் போது, அது அதிக ருசியடையதாக இருந்தால், அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறுன்.

வெள்ளரிப் பழத்தின் விலையை விட மாம்பழத்தின் விலை அதிகம். ஏன்? அதன் சுவை. அதிக சுவைக்காக அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறேனே, அந்ந ருசி என் விழுங்கிய உடன் எங்கேயோ சென்று மறைந்நு விடுகிறதே, அது என்னவாயிற்று என்று ஆராய்ந்து பார்த்தானு? இந்ந ஆராய்ச்சியில் இறங்கு இவனது குட்டை அறிவிற்கு எட்டவே எட்டாது.

என் அருந்நும் உணவு ஞவின் அடிப்பாகத்தில் சென்றதும் மறைந்நு விடுகிறது. என் விழுங்கும் போது, மேலேயிருக்கும் உள் ஞக்கு அச்சுவையை ஒற்றி உறுஞ்ஞிக் கொள்கிறது. அவ்வாறு உறுஞ்ஞுப் பெற்ற ருசி ஜீவனில் ஒன்றிக் கொள்கிறது. ஜீவனும் அருபம், சுவையும் அருபம். இவ்விரண்டும் எளிதில் கலந்து விடுகின்றன.

ஒரு பொருள் இனிப்பு அல்லது புளிப்பு என்று சொன்னால் அதில் இனிப்பு அல்லது புளிப்பு சற்று தூக்கலாக இருக்கும். மற்றைய சுவைகளும் சிறிதளவு கலந்தே இருக்கும். மாம்பழம் இனிப்பு ருசி என்றால் அதில் இனிப்பு அதிகம், மற்றைய ருசிகள் குறைந்நு மறைந்நு காணப்படும்.

இந்ந அறுசுவை ஜீவனில் கலப்பதால் ஜீவனின் அடையாளமாகிய மூச்சிலும் அந்ந அறுசுவை கலந்தே ஒடும். மூச்சில் அதிக அளவு இனிப்பு கலந்தோடும் போது, கருத்தரிக்கு மானால் அக்குழந்தைக்கு இனிமையான சாரிரம், னற்குணப் பண்புகள் இயற்கையாகவே அமையும். அவ்வாறே கசப்பு ஒங்கி இருக்கையில் கருத்தரித்தால் அக் குழந்தையின் குணம் அதற்கேற்ப மாறும்.

ஒரு மனிதன் பூருவும் நல்லவனுமல்ல, முழுமையாகக் கெட்டவனுமல்ல. எல்லதும். கெட்டதும் கலந்தே இருக்கும். எல்ல மனிதன் என்று என்னப்படுபவனிடத்தில் சில தீய குணங்கள் ஒளிந்து காணப்படும். தீயோன் என்று வெறுக்கப் படுபவனிடத்தில் சில னற்பண்புகள் ஒளிந்திருந்து தகுந்த

தருணத்தில் வெளிப்படும். இது ஏன்? அறுசுவையும் கலந்நோடும் மூச்சள்ள மனிதனிடத்திலிருந்து இவன் உருவானதினால், அந்ந அறுசுவையின் குணங்களும் இவனிடத்தில் கலந்து காணப்படுகின்றன.

225

சாலோகப் பதவி

மிகவும் பிரியமாக வளர்ந்து வந்த மயில் குஞ்சுகளில் ஒன்று இறந்து விட்டது. அதனை முகப்பில் முன்னே மண்ணடக்கம் செய்தபோது:-

இந்ந மயில் குஞ்சு சாலை எல்லைக்குள் எனது பிரியத்திற்கு ஆளாகி இருந்து இங்ஙேயே இறந்து மண் அடக்கம் செய்யய் பெற்றிருக்கிறது. ஆதலால் இதற்கு சாலோக பதவி சித்தியாகியிருக்கிறது. அதாவது இதற்கு அடுத்து வரும் ஜென்மத்தில் பூமியில் மனித பிறவி எடுக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. சாகின்ற தன்மையுடைய இந்ந மண் உலகத்தில் பிறப்பெடுப்பதுவே சாலோக பதவி அடைதல் என்பது.

மண்ணில் பிறந்ந மனிதன் தனது அதர்மச் செயலினால் னரகத்திற்கு வழி வகுத்துக் கொள்ளலாம், அல்லது ஆசானை அடைந்து தர்ம காரியங்கள் செய்து சுவர்ண பதியையும் அடையலாம். அது அவனவன் மெய்யில் ஒட்டுவதைப் பொருத்திருக்கிறது.

பின்டோற் பத்தி

இன்று மண்ணில் மறைவு செய்யப் பெற்ற இந்ந மயிலின் ஜீவன் தேகத்திலிருந்து பூருவும் விடுதலையடைய 40 மூட்களாகும். பின்னர் அதன் ஜீவன் மண்ணில் ஜக்கியமாகி இறைவனின் கட்டளைக்கு காத்து னிற்கும். அக்கட்டளை பிறந்நதும் ஒரு தாவரத்தின் வேரின் வழியாக இலையிலோ காயிலோ, கனியிலோ கலந்து மனிதனின் வாயின் வழியாக இரைப்பையை அடைகிறது. அங்கு உணவு ஜீரனிக்கப்பட்டதும் ஜீவன் தனித்து னின்று இரத்தத்தில் கலந்து பீஜத்தை அடைந்து ஆண் விந்துவாகி தாயின் கருவறையில் பாயத் தயாராக னிற்கின்றது. அதற்குரிய காலமும் னேரமும் னெருங்கி வந்த போது தாயின் யோனியில் பாய்ந்து அங்கு

பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண் விந்துக்கள் அன்மையிலிருந்தாலும், இது மட்டும் முந்திக் கொண்டு மிக னெருக்கமான குழாய் பாதையினுள் வெகு எளிதாக ண்ணிப் பெண் கருவறையினுள்ள முட்டைக் கருவின் அருகில் வரும். அருகில் வந்ததும் அதன் தோல் இளகி விந்து உள்ளே இழுத்துக் கொள்கிறது. உடனே ஆண் விந்துவும், பெண் முட்டைக் கருவும் ஒன்றாகக் கலந்து ஜூக்கியமாகி ஒரே ஒரு அனுவாகிறது. இந்ந னிலையில் அதில் ஆண், பெண் என்ற பாகுபாட்டினைப் பிரித்து அறிய முடியாத ஒரே அனுவாக - ஏகமாக அமையும்.

பத்து மாதங்கள் முடிவடைந்தநும் பிண்டத்தின் தலைவாசல் மூடப் பெற்று தாயின் யோனி வாசல் திறந்து அதன் வழியாகப் பிண்டம் வெளியேறுகிறது.

வெளிவரும் வரை அதற்கு மூச்சு கிடையாது மூச்சு இருந்திருந்தால் னுரையீரலில் னீர் னுழைந்து பிண்டம் சேதமடைந்திருக்கும். பிறந்ததும், “குவா” என்று ஒலி ஏழுப்பும் போது தான் அதன் னுரையீரல் வேலை செய்யத் துவங்ஙுகிறது.

இந்நச் செயல் ஏதோ தற்செயலாக னடப்பதல்ல - இறைவனின் கட்டளைப்படி - ராஜை பாட்டையில் தேவ ரதம் செல்வது போல் - அவ்வளவு இயல்பாக னடைபெறும். அனுவளவேணும் பிசகாது.

முதலில் உருவான ஆதி அசல் புள்ளி தான், னீ சீதனமாக வாங்கி வந்ந அமானிதப் பொருள். அது உனது தேகாலயத்தினுள் ஆத்ம மர்ம ஜூலக்கடலில் பிரகாச வடிவமாகப் பொதிந்துவிட்டது. ஆனால் அதன் பிரகாசம் உனது ஊனக்கணக்கு மறைக்கப் பெற்று ஒரு பளிங்கு மாளிகையினுள் குடியேறி இருக்கிறது. அப் பளிங்கு மாளிகையின் திறவு கோல் பிரம்சொருபியாக னிற்கும் ஆசான் கையிலிருக்கிறது. அத்திறவு கோல் கொண்டு உனது ஜீவ தேக மாளிகைக் கதவை ஆசான் திறந்தநாள் அம்மாளிகையில் பொதிந்து காணப் பெறும் கோடி பொக்கிழங்குங்கள் உனது தோற்றுத்திற்கு வரும்.

இது எளிதில் கிட்டுவதல்ல, இதற்கு னீ சாவாது சாக வேண்டும். செத்துச் செத்து னீதினமும் பிழைக்கும் உளவு தெரிய வேண்டும். உனக்கு உளவைப் போதிப்பதுவே பிரம் வித்தை இந்ந வித்தையைக் கற்க வேண்டும். அந்தப் பிரம் தேவனின் மானுக்கனே பிராமணன். அவனே மேல் ஜாதி. உன்னை இரட்டைப் பிறப்பானுக மாற்றுவதே எமது பிரதான வேலை.

ஆண் பெண் இன வேறுபாடு - ஆண் பெண் பாகுபாடு

ஜனித்தல் - கருத்தரித்தல்

மனிதனின் சுவாசம் ஞசியின் இரு துவாரங்வளிலும் சமமாக ஓடுவதில்லை. சூரிய கலையில் $2\frac{1}{2}$ நழிகையும், சந்திர கலையில் $2\frac{1}{2}$ நழிகையும் மாறி மாறி ஓடுகிறது. சூரிய கலையில் ஓடும் போது விந்து வெளியாகி கருத் தரித்தால் அது ஆனுகப்பிறக்கும். சந்திரகலையில் ஓடும் போது கருத்தரித்தால் அது பெண்ணுக இருக்கும்.

ஒரு கலையிலிருந்து மறு கலைக்கு மாறும் போது இருகலையிலும் சமமாக சில விழுடி னேரம் ஓடும். கலைமாறும் போது இருகலையிலும் சமமாக ஓடுகையில் கரு தரித்தால் அப் பின்டம் உயிரற்றுப் பிறக்கும். பிறக்கும் குழந்தை ஆனு அல்லது பெண்ணு என்று ஸிர்ஜனயிப்பது புருஷனின் மூச்ச எந்நக் கலையில் ஓடுகிறதோ அதனை அனுசரித்தே இருக்கும். இதில் மனைவிக்குப் பங்கு இல்லை.

மனித வயதின் இரகசியம்

பிறக்கும் குழந்தையின் வயது அது ஜனிக்கும் போதே ஸிர்ஜனயிக்கப்படுகிறது. அது தகப்பனின் மூச்ச கலை மாறிய னேரத்தை அனுசரித்தது.

ஒவ்வொரு கலையிலும் $2\frac{1}{2}$ நழிகை னேரம் மூச்ச ஓடும். பிறகு மறு கலைக்கு மாறும். கலைமாறினவுடன் விந்து வெளியாகிக் கருத்தரித்தால் அக்குழந்தையின் ஆயுள் நூறு (100) வயதாகும். ஒவ்வொரு $1\frac{1}{2}$ நழிகைக்கும் (20) இருபது ஆண்டுகள் என்ற கணக்கில் குறைந்து கொண்டேவரும்.

ஓராண்டு காலம் என்று சொன்னால் அந்ந ஆண்டு 365 நாட்கள் கொண்டதல்ல. ஓராண்டு காலத்திற்கு இத்தனை லட்ச மூச்ச ஸீளம் என்ற கணக்குண்டு. அந்நக் கணக்கிட்ட மூச்ச வெளியானால் ஓராண்டு காலம் முடிவடையும். இதே போல் இவன் எவ்வளவு அங்குலம் மூச்சை வெளியாக்கி ஞசமாக்குகிறுன் என்பதை அனுசரித்தே இவனது வயது அமையும்.

சாதாரணமாக ஒரு மனிதனுக்கு ஒவ்வொரு மூச்சிலும் 12 அங்குலம் சுவாசம் வெளியேறி 8 அங்குலம் உள்ளே வரும். ஆதலால் ஒவ்வொரு சுவாசத்திலும் இவனது வயதின்

எளத்தில் 4 அங்குலம் குறைகிறது. தூங்கும் போது 48 அங்குலம் வெளியேறி 24 அங்குலம் உள்ளே வரும். அதனால் 24 அங்குலம் வீணைகிறது அதிக மூச்சு வெளியாவதனால் ஆயுள் பாகம் குறையும். அதனால் தான் தூங்குமால் “துக்கிரித்தனம்” என்று சொல்லுவது வழக்கத்திலுள்ளது. தூக்கத்தைக் குறைத்தால் ஆயுள் விருத்தியடையும். அதனால் தூக்கத்தைக் குறைக்க பல வழிகளைக் கையாள வேண்டும்.

பாரா வணக்கம், பஞ்ஞனை எழுச்சி, பகலில் தூங்காதிருத்தல் இவைகள் தூக்கத்தைக் குறைக்கும் சில வழிகள்.

போகிக்கும் போது 64 அங்குல எளமூச்சு வெளியாகிறது. அதுவே இவன் மூச்சு வெளியாகும் எளத்தின் உச்சவரம்பு. ஆனால் இவன் சாவத்தில்லை ஒரு வில்லானது வளைந்து னிமிருவதைப் போல் இவனது ஜீவாக்கினி வெளி போன மூச்சைத் திரும்ப இழுத்துப் பிடித்துத் தன்பால் சேர்த்துக் கொள்கிறது.

சாகும் போது 64 அங்குலம் வெளியேறி திரும்பாது னின்று விடும்.

ஓவ்வொரு தடவையும் போகிக்கும் போது செத்துத்தான் பிழைக்கின்றார்கள். அதனால் தான் உடலில் அசதி, மனச்சோர்வு, ஒரு வெறுப்புத் தோன்றி பின்னால் மறைகிறது. ஆகையால் போகத்தைக் குறைத்து சுக்கில சக்தியை அதிகரித்து வயதையும் எடித்துக் கொள் என்கிறேன்.

போகிக்கும் போது மூச்சின் எளம் அதிக பக்ஷம் செலவாகிறது. ஆனால் யோகத்திலிருப்பவர்களுக்கு மூச்சு ஒடாது. ஆதலால் ஆயுள் குறைவதில்லை. மூச்சு ஒடாதென்றால் மூச்சு னின்றுவிடும் என்பதல்ல. மார்பறை விரிந்து சுருங்கும் ஆனால் மூச்சின் எளம் வீணைவதில்லை. வெளியேறிய மூச்சின் எளம் அவ்வளவும் சைத் துவாரத்தை விட்டு வெளியேறுமல் அப்படியே சுருட்டிக் கொண்டு உள்ளேயே சுருண்டு விடும். ஆகையால் மூச்சின் எளம் வீணைவதில்லை. ஆகையால் ஆயுளும் குறைவதில்லை. யோகிகள் மனம் வைத்தால் தனது ஆயுட்காலத்தை எவ்வளவு ஆண்டுகள் வேண்டு மென்றாலும் எடித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் தேகம் கூடினிப்பதைத் தடுக்க இயலாது. தேகம் வலுவிழுந்நு னைந்நு போகும். னைந்ந சட்டையைக் கழற்றி ஏறிந்நுவிட்டுப் புது சட்டையில் குடியேறவே அவர்கள் விரும்புவார்கள்.

முச்சின் எளத்தை மனிதன் சாவாசிக்கும் போது ஒரு மெல்லிய பட்டு னாலே அவனது ஞசியின் முன்பு தொங்ஙவிட்டு அது எந்ந இடம் வரை அசைந்தாகிறது என்று குறித்து ஞசிக்கும் அந்ந இடத்திற்குமுள்ள தூரத்தை அளந்து பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

228

சிவலோக பதவி அடைதல்

ஒரு சைவன் இறந்தும் இன்னூர் சிவலோக பதவி அடைந்நார் என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவிக்கிறேன் என்று கடிதம் எழுதுகிறேன். காலகாலமெல்லாம் சிவலோக பிராப்தி சித்திக்க வேண்டு மென்று தவமிருந்நவன் அந்நப் பதவி கிடைத்ததும் வருத்தம் ஏன் அடைதல் வேண்டும்? சந்தோஷமல்லவா படவேண்டும்.

பதவி அடைந்நது உண்மையா அல்லது வருந்நுவது உண்மையா என்று பார்த்தால் இவன் வருத்தப் படுவது தான் உண்மை என்று தோன்றும். மேலும் அவன் ஆன்மா சாந்தி அடைதல் வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றேன் என்கிறேன். அப்போ அன்றை ஆத்மா சாந்தியடையவில்லை, பேயாக அலைகிறது என்று இவனே ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

இவன் வேண்டினால் செத்தவனுக்கு சாந்தி கிட்டுமா? அதனை அவன் உயிருள்ள போதே தேடிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். உனக்குப் பசிக்கக் கூடாது என்று ஞன் வேண்டிக் கொண்டால் உனது பசியாறுமா? என் தின்றுல் தானே உனது பசியாறும். என் உயிருடன் இருக்கும் போதே சாந்தியை அடைந்திருந்நால் இறந்நதும் அது கைக் கொடுக்கும். என் சாந்தியடைவாய் -

229

இறைவனின் கட்டளை - சாவாவரம்

மனிதன் பிறக்கும் போதே இறப்பும் உண்டு. இவன் பிறக்கும் போதே எம் பயம் இவனது தலையில் ஏற்றப்படுகிறது. அந்ந எமபயத்தைப் போக்கி சாவாவரம் பெற்று வாழ வேண்டுமென்பதே இறைவனது கட்டளை. சாவு என்பதனை ஏறி மிதித்து சாகாக்கலை கற்கவே இறைவன் இவனைப் படைக்க, இவன் அதைப்பற்றி சிந்நனை ஏது மின்றி சாவு என்ற சொல்லைச் சொன்னதுமே னடுங்குகிறேன் கலியாணப் பேச்சு எடுக்கும் போது சாவு என்று யாராவது வாய் தவறி சொல்லி விட்டாலும்

அதனை அபசகுனம் என்று கருதி அக்கஸ்யானப் பேச்சே னின்று விடுகிறது.

பல மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்நாலும் சாவு என்ற செய்தி கிட்டியவுடன் அது தீட்டு - உடனே குளிக்க வேண்டுமென்ற னிபந்நனை இருக்கிறது. அப்போது எவ்வளவு அசுத்தம் பார்.

மனிதனை னன்றுகத்தானே இறைவன் படைத்தான். பிறக்கும் போது இவனது வாய் ஞாது; முத்திரம் ஞாது; வியர்வை ஞாது அவ்வளவு பரிசுத்தமாகப் பிறந்நவன் ஏன் இப்படி ஞாத்சாகின்றன?

இவனுக்கு முதற்கடமையாக விதிக்கப் பெற்றது தனது ஆதாரத்தலைவனை அறிந்து, தன்னைத்தானே அறிதல் வேண்டும் என்பது. தன்னைத் தானே அறியும் தேவ பாதையில் செல்லாமல் அவபாதையில் செல்லுவதனால் எமனின் கொடிய சவுக்கடி இவனது முதுகில் இறங்குகிறது.

மனிதன் தனது முதற்கடமையைச் செய்ய ஒரு னள், இரண்டு னளா கெடுவு தந்நான்? சாகும் கடைசி னிமிடம் வரை தன்னைப் பார்க்க மாட்டான என்று ஏங்காக் கிடக்கிறுன் இறைவன். பின்னரே தண்டனை வருகிறது. தண்டனையிலிருந்து தப்பிக்க ஒரே ஒரு உபாய முன்டு “சாகாமல் சாகும்” சாவாவரம் பெற்ற ஒரு தேவ ஆசானை னீ அனுகுதல் வேண்டும். அவரிடத்தில் அண்டிப் பழகுதல் வேண்டும். அப்போது உனது எமபயம் னீங்கா சாவாவரம் பெற்று அழியாப் பதியில் குடியேறுவாய். இது ஒரே னளில் வருவதல்ல. பழக்கத்தாலேயே வருதல் வேண்டும்.

பழஞ்ஞாலையில் வண்டி மாடு ஒன்று இருந்நது. அதனை வண்டியில் பூட்டும் போது னுகத்தடியில் தனது கழுத்தை னீட்டிக் கொண்டே “தொப்” என்று விழுந்து இறந்து போயிற்று. அதன் கழுத்தை னுகத்தடியில் விட்டுப்பழக்கியிருந்தால் சாகும் னேரத்திலும் தன்னையறியாமல் தனது கழுத்தை னுகத்தடியில் னுழைத்தது. அது போல் உனக்கும் பழக்கமவர வேண்டும்.

சாகும் போது உனது கை, கால் கண், காது ஓன்றும் வேலை செய்யாது. செயலற்றுப் போகும். அந்ந னேரத்திலும் னீ தேவபிரானை மறக்காமல் அவரது பொற்பாதகமலங்களைப் பற்றுதல் வேண்டும். அப்படிப் பற்றினால் அத்தேவனுட்டரசர் உன்னை சவர்ணபதியில் குடியேற்றுவார்.

அந்ந இக்கட்டான னிலையில் அவர்களைப் பற்றுவது அவ்வளவு எளிதல்லவே. ஆசானிடத்தில் அண்டி அடிக்கடி பழசியிருந்நால் தான் இது சாத்தியமாகும். இதனைச் சாதித்தவனே “சாவா வரம்” பெற்றவன்.

230

செத்தால் தெரியும் செட்டியார் வாழ்வு

எது தர்மம், எது அதர்மம் என்று எமன் ஒருவனுக்கே தெரியும். அவன் ஒருவனே னியாயம் தவறுமல் - னீதி தவறுமல் - பாரபகுமில்லாமல் - தருமத்தை னிலை ஞட்டும் தருமவான். அதனால் தான் அவனுக்கு “எம தரும ராஜா” என்று பெயர் வந்தது. அவன் ஒருவனே னீதி தவறுத னீதிமான். அவன் னெருப்பாறு மயிர்ப்பாலத்தில் அமர்ந்து தீர்ப்பளிப்பவன். அவனது தீர்ப்புத் தவறினால் மயிர்ப்பாலம் அறுந்து தீயில் விழுவான். அவன் னீதி என்றுமே தவறுது.

அவனது கையில் னீதித் தராக இருக்கின்றது. ஒரு தட்டில் இவன் செய்யும் தருமழும், மறுதட்டில் அதர்மழும் ஏற்றப்பட்டு முள் எந்நப் பக்கம் சாய்கிறதோ அதனை அனுசரித்தே எமதர்மன் தீர்ப்பளிப்பான். அதனால் இதனை அவ்வப் போது ரிக்கார்டு செய்யும் கணக்கப் பிள்ளைகளான சித்ரா புத்திரர்கள் இருவர் உன்னிடத்தில் இருக்கிறார்கள். உனது கண்பார்க்காமல் னீ ஒன்றும் செய்ய முடியாதல்லவா? உனது கண் பார்த்ததுமே அதனை அப்படியே ரிக்கார்டு செய்யப்படும். அந்ந ரிக்கார்டை திருப்பி வாசித்தால் உனது வண்ட வாளங்கள் அனைத்தும் அப்படியே வெட்ட வெளிச்சமாகி விடும்.

செட்டியார் பெரிய தனவந்நன். தானம், தருமம் ஒன்று விடாமல் செய்தார். கோயில் கட்டினார், குளம் வெட்டினார். தர்ம சாலை ஏற்படுத்தினார். ஆனால் அவர் செய்தது தர்மமா அல்லது அதர்மமா என்று எப்போது வெளிப்படும்? அவர் செத்த பிறகே தெரிய வரும். சாகும் போது முழுக்கு வெளியானால் அவன் அசுத்தன். அதர்மன், முழுக்கு வெளியாகாமல் பரிசுத்தப் பிரயாணம் செய்திருந்நால் அவன் சுத்தவான், தருமவான் - என்று தெரிய வரும்.

செட்டியார் பெரிய பணக்காரர் தருமம் பல செய்தார். ஆனால் அவர் கடன் வாங்கி தர்மம் னடத்தியிருக்கலாம். அவர் இறந்ந பின்னரே அவரது உண்மையான பொருளாதார னிலைமை தெரிய வருமென்று னினைப்பார்கள். உண்மை

அதுவல்ல. செட்டியார் இறந்நதும் அவரது னுதமெனும் சுக்கிலம் வெளியாகி இறந்நாரா அல்லது னுதம் உள் இழுக்கப் பெற்று மேலேறி பரிசுத்த ஜீவ பிரயாணம் செய்தாரா என்று அவர் செத்து பின்னரே பகிரங்குமாகத் தெரிய வரும்.

“னுதம் மேலேறினால் சூல்தான் - கீழே போனால் சைத்தான் என்பார்கள் - இது செத்தால்தான் தெரியும். இதனைத்தான் “செத்தால் தெரியும் செட்டியார் வாழ்வு” என்று எடுத்து வைத்தார்கள்.

231

ஜீவப்பிரயாணம் - மரணம்

சாவு வந்நவுடன் மனிதன் எப்படி யெல்லாம் மாறிவிடுகிறுன் பார். அவனது மைம் பறிபோய், “பினாம்” என்ற மைம் வருகிறது. அவனது பக்கத்தில் படுத்திருந்து இன்பம் தந்ந மனைவி அவனைக்கண்டு அஞ்ஞுகிறுள். துணைக்கு ஆள் சேர்த்துக் கொண்டு, விளக்கைக் கொடுத்து வீட்டை வெளிச்சமாக்குகின்றார்கள்.

செத்து இவனைக் கண்டு இப்படி னடுங்ஙுகிறார்களே, பிறந்நதிலிருந்து பசித்தால் சூடான இரத்தத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் குடித்தறியாத புலி செத்தால் இப்படி யாரும் பயப்படுவதில்லையே. அதன் தோலுக்கு அலைகிறார்கள்.

இவன் புதைக்கப்பட்ட இடமே அசுத்தப்பட்டு போகிறது. யாரும் அங்ஙு செல்ல அஞ்ஞுகிறார்கள். அங்ஙு போக மறுக்கின்றார்கள். ஆனால் பெரியோர்கள் அடக்கமான இடத்தில் பயமில்லாமல் அனுகி, “எனக்கு நல்ல மகனுகப் பிறக்க வேண்டும். நானும் எனது கணவனும் எல்ல படியாக வாழ வேண்டும்” என்று வேண்டிக் கொள்கிறார்களே ஏன்? அவர்கள் சாகவில்லை. தன்னுள் ஜீவனை அடக்கிக் கொண்டவர்கள். அவர்கள் அடக்கமானவர்கள். ஆனால் இவனே அதிமகோன்னது பரிசுத்த பரிமள சுகந்நம் வீசும் ஜீவ வித்தை கருக்கி ஞாசமாக்கி அசுத்தமாக வெளியிட்டவன்.

சாவதில் இரண்டு வகைகள் உண்டு. ஒன்று செத்துப்போவது. மற்றொன்று அடங்குதல் - இரண்டையும் “சாவு” என்று தான் சொல்லுகிறோம். அடங்குதல் பெரியோர்களுக்குரியது சாவது பாவிக்குரியது.

ஜெயில் சூப்பிரண்ட் ஜெயிலுக்குப் போகிறார். திருடனும் ஜெயிலுக்குப் போகிறுன் இரண்டும் ஒன்று? ஜெயில் என்ற

வார்த்தை பொதுவானதே. ஜெயிலில் அதிகாரம் செய்ய சூப்ரண்ட் போகின்றார். ஆனால் திருட்டேஞ் தண்டனை அனுபவிக்கச் செல்லுகிறான் எவ்வளவு வித்தியாசம் பாருங்ஙான்.

“சாவு” என்ற சொல் ஒன்றே. ஆனால் ஒருவன் சுவர்ணபதி குப் போகின்றான் இன்பம் அனுபவிக்க. மற்றெருருவன் மீளா னரகத்திற்குச் செல்கிறான் துன்பம் அனுபவிக்க. இரண்டும் ஒன்று? இதில் எது வேண்டும் சொல் மகனே. ஒருவன் தன் சொந்நப் பிரகாச மாளிகையில் குடியேறுகிறான். மற்றெருருவன் தனது பிரகாச பளிங்ஙு மாளிகையை இடித்து தூளாக்கி அதையே அழித்து விடுகிறான்.

பிரகாச மாளிகையில் குடியேறுகிறவனுக்கு ஜீவன் பிரிவது சிரமமில்லாமல் வெண்ணெயில் உரோயத்தைப் போட்டு இழுப்பது போல் சரளமாக வரும். இது அடங்குதல். ஆதியிலுண்டான வித்தினிடத்தில் ஜீவன் இழுக்கப் பெற்று அந்ந வித்தினுள் அடங்கி விடுகிறது. இதுவே முத்தர்கள் செல்லும் பாதை. இது ஜீவப்பிரயாணம்.

மற்றெருன்று மயிர்க்கால் தோறும் பியந்நு மூள்வேவியில் போடப்பட்டு இழுக்கப்படும் பட்டுச் சேலையைப் போல் சல்லி சல்லியாகக் கிழிக்கப்பட்டு ணெந்நு சாவது. அப்போது மரண அவஸ்த்தை ஏற்பட்டு புஜங்ஙான் தூக்கிப் போட்டு, முச்சுத்திணறி, முழுக்கு வெளியேறி ஞாசிக்கான். இது தூர் மரணம்.

மரணமடைந்நவர்களை எரித்தலே னியாயமாகும். எரிக்கப்பட்ட வித்து மறுபடியும் மூளைத்து எழாது. தீயந்நே போகும் ஆனால் அடங்கிய வித்து மறுபடியும் துளிர் விட்டுத் தழைக்கும். வாழை மூளைத்தால் அதன் அடியில் கன்று தோன்றுவது போல் வாழையடி வாழையாய் மெய்க்குலம் வந்நு கொண்டே இருக்கும்.

232

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்

ஓரு புள்ளியிலிருந்நே இத்தேகம் விரிந்நது. ஆதி-புள்ளியில் னின்று ஆடத்துவங்ஙிய ஜீவன், தேகாதியந்நமும் பரவி, இத்தேகமெனும் னடமாடும் தேவாலயத்தை னிர்மாணம் செய்தது. அதுபோது உனக்கு எந்நவித வலியும் தெரியவில்லை. அது போலவே தேகமெங்ஙும் வியாபித்து னின்றுடும் ஜீவனை வலி இல்லாமல் திரும்ப இழுத்து உனது சொந்ந மாளிகையான அந்ந ஆசிப்புள்ளியில் அடங்க வைப்பதுவே அடக்கம்.

இந்நச் செயலையே “அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்” என்றார்கள். இவ்வாறு அடங்கினவர்கள் அமரர் ஆகின்றார்கள். அவர்களின் சமாதி ஸ்தலம் கோயிலாக மாறுகிறது.

இவன் ‘அடக்கம்’ என்றால் பிறர் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டு அடங்கி இருக்க வேண்டும் என்பான். இதனால் அமரத்துவம் கிட்டவே கிட்டாது.

பாம்பு சீரி வந்நால் உனது அடக்கத்தை அதனிடத்தில் ஸ்ட்டினால் அது உன்னைத் தீண்டாமல் விடாது. பாம்பு சீரி வந்நால் அதற்குத் தடியடிப் பிரசாதம் கொடுத்தே ஆக வேண்டும். வேறு வழியில்லை. இங்ஙே அடக்கம் ஆபத்தை விளைவிக்கும்.

233

ரிஷி பிண்டம் ராத்தங்ஙவாது

ஒரு பெரியவர் மேடையில் னிற்க அவரைப் பார்த்து விட்டு வருவதுவே தரிசினை என்கிறார்கள். அது தரிசினை என்றால் உனக்கு சினை தரிக்க வேண்டும். அந்நச் சினை தூல சேர்க்கையால் ஏற்படும் சினையல்ல. அது தூய அருப சேர்க்கையால் ஏற்படும் தேவ சினை.

மாணவனின் ஆவிடையோனியில் ஆசானின் நூதருப லிங்கம் போகிக்க போகிக்க ரிஷி பிண்டம் உருவாகிறது. இப் பிண்டம் இரவு தங்ஙாது. உடனே பிறந்து விடும். இதைத் தான் ரிஷி பிண்டம் ராத்தங்ஙவாது என்பார்.

இப்பிண்டம் (குழந்நை) பிறந்தவுடனேயே பாடும், பேசும், புளவாங்கிதமடையும். புல்லரிக்கும் சுயம்பு லிங்கத்தை தெரிசித்து ஆனந்ந பாஷ்யத்தால் அதற்கு அபிஷேகம் செய்யும் புண்ணியக் குழந்நை அது. இது தேவ குழந்நை ‘சதா’ சிவத்தின் பிள்ளை. சதா - அதாவது “என்றும் பூராணமாயுள்ள” சிவத்தினுடைய பிள்ளை என்பார்.

குரு தேவரின் புனர்ச்சியினால் சமாதி னிலை எய்தினவனது முச்சு வெளியே ஓடாது.

ஆசானின் அருள் வாஸ் பாயப் பாய பாபங்கள் பலி வாங்குப் பட்டு பரிசுத்தனவாய்.

இறைவனின் பெருங்ஙருளை

மனிதன் இறைவனின் இரகசியப் பெட்டகம். அவனது னலனுக்காகவே சர்வத்தையும் படைத்தான். னுவிற்கு இன்ப மூட்ட ருசி மிக்க அறுசுவைக் களிகள், ஞேயினை ஈக்க பினிதீர்க்கும் மூலிகைகள். ஆரோக்கியமாக வாழ வகையான தானியப் பொருட்கள், காதுக்கு இன்ப மூட்டும் பறவைகளின் கீதங்ஙுள். இப்படி எத்தனையோ! சொல்லி முடியாது.

ஜந்நு னிமிஷ னேரம் காற்றில்லாமல் உன்னால் தாக்குப் பிடிக்க முடியுமா? முடியாது. அதனை உனது னுசித் துவாரத்தின் அருகிலேயே வைத்திருக்கிறோன். தண்ணீரில்லாமல் 48 மணி னேரம் உயிர் வாழலாம். அதனை வானத்திலிருந்நு அவ்வப் போது பருவம் தவறுமல் மழையாகப் பொழுகின்றன.

உணவில்லாமல் ஒரு மண்டல காலம் (40 னட்கள்) உயிர் வாழலாம். உயிர் வாழ்வதற்குத் தேவையான தானியங்களையும் அவனே படைத்தான்.

உனது விஞ்ஞான அறிவு கொண்டு ஒரு மணி னெல் படைக்க முடியுமா? முடியாதே. அப்படி இருக்க எத்தனை ரகமான தானியக் குவியல்கள்! இவைகளை இனுமாகப் படைத்தாலும் அவைகளை விளைவித்து சேகரம் செய்து அனுபவிக்க வேண்டு மென்ற சிறிய சிரமம் தான் உனது தலையில் ஏற்றப்பட்டது. அதுவே உனது ஆயுள் காலம் வரை சரியாக இருக்கிறது. எப்பப்பார் வவுத்துப்பாடு என்றே அலைகிறோன், என்றென்றும் உணவுப் பஞ்ஞும் என்ற பேச்சே அதிகமாகக் காதுவில் விழுகிறது.

இத்தனையும் வீணுக்கா படைத்தான்? இவைகளை உன்னை அனுபவிக்க விட்டு அதற்கு ஒரு னிபந்நனையை விதித்தான். உன்னை அறிந்நு, உனக்குள் ஜோலிக்கும் பிரணவ னுதனைக் காண வேண்டும் என்பதுவே அவன் விதித்த பிரதானக்கட்டளை. உனக்குள்ளிருக்கும் கடவுளைத் தெரிசிக்க வேண்டுமென்று அவன் னிபந்நனை விதிக்க, அதனைக் காற்றில் பறக்கவிட்டு, கல்லுக்குள் இருக்கும் தேவனைத் தேடி அலைகிறோன். அதனால் தான் இறைவனின் தண்டனை இறுதியில் இறங்குகிறது. வருகிறோன் எமன் இவெணுக்கு புத்தி புகட்டிட அந்ந எமனை விரட்டவே ஞும் முயற்சி செய்கிறோம். அதற்கு செவி சாய்த்தவர்களே மீட்புக்குரிய எமது வானஞ்செட்டு தேவ மக்கள்.

மனித வித்தின் தன்மை

மனிதனின் “மனம்” எவ்வளவு கொடுத்தாலும் திருப்தியடையாது. தன்னிடத்திலிருப்பது போதாது மேலும் வேண்டுமென்றே கேட்கும்.

நடந்து செல்லுவான் - சைக்கிள் இருந்நால் தேவலை என்று ஸினெப்பான் - சைக்கிற வாங்வினதும் மோட்டார் சைக்கிள் மேல் மனம் தாவும் - பிறகு கார் - ஏரோப்பிளேஸ் இப்படியே மனம் போகும்.

இவனது ஆசைக்கு எல்லையே இல்லை. எவ்வளவு கொடுத்தாலும் திருப்தி ஏற்படாது. அதற்கு இவனைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை. இவனைப் படைத்த வித்தின் தன்மை அது. ஸிரந்திர வித்து. என்றென்றும் ஸ்தாபிதமாக ஸிற்கும் சஞ்ஜீவி வித்து. அதனால் அல்பாயுச என்று தெரிந்தும் ஸிரந்நரமாக ஸிலைத்து ஸிற்கவீடுகட்டுருன். ஏன்?

இவன் தேகம் அழியும். வித்து அழியாது. ஸித்தியத்துவம் பெற்றது. ஆகவே ஸித்தியமாக உள்ளதையே ஞடும். உனது வித்து ஸிரந்திர சுவர்க்கம், அல்லது ஸிரந்திர னரகம் அனுபவிக்க வந்ந வித்து. அதனை ஸிரந்திர சுவர்க்கப்பாதையில் திருப்புவதுவே மனிதனின் கடமை. அதற்கு உதவிபுரியவே ஞம் இருக்கிறோம்.

உன்னிடத்திலுள்ள வித்து - முத்தான தேவ வித்து. அது பேரின்ப வித்து. பேரின்பத்தை கேக்கியே வளரும். எவ்வளவு சிற்றின்ப உணவு கொடுத்தாலும் இதற்கு ஸிறைவு ஏற்படாது. இன்னும் கொஞ்சும் வேண்டுமென்று தான் கேட்கும். அதனை எந்ந வகை சிற்றின்ப உணவினாலும் திருப்திபண்ண முடியாது. அருளாழுத பேரின்பச் செவி உணவு ஒன்றே அதனை திருப்தியடையச் செய்யும். அது வரை அதன்பசி தீராது.

அந்நப் பேரின்பச் செவியுனவு எம்மிடத்திலுள்ளது. அதுவே எமது “மை” அதுவே உண் “மை” ஜகத்தை மயக்கும் “மை” அதுவே ஆண் “மை”. உன்னிடத்தில் பெண் “மை” இருந்நால் எமது ஆண் “மை” யை அனுபவிக்கலாம்.

இந்ந ஆனுக்கு எத்தனை கோபியர்களிருந்நாலும் போதாது. அத்தனை பேரையும் ஒரே காலத்தில் போனிப்பார். இது தேக உறவு அல்ல. தேவ உறவு. தூலபோகமல்ல. கந்நர்வ போகம். அகக் கண் போகம். இதனையே ஸ்ரீ கண்ணபிரான் அன்று செய்து காட்டினார்கள்.

இந்நக் காக்ஷியினைக் கண்டுகளிக்க உனது ஊனக் கண்களுக்கு சக்தியில்லை. அதனை தேவகண்ணாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அப்போது தான் னிஜைக் கண்ணை தெரிசிப்பாய். அர்ஜானனுக்கு உபதேசத்தருளிய பார்த்திபனைப் பார்ப்பாய். அவனது விஜய காண்மைப்பு உனது தோற்றுத்திற்கு வரும். இதற்கு வடக்கே குருகேஷத்திரத்தைத் தேடிச் செல்ல வேண்டியதில்லை. சாலையே உனது குரு வசிக்கும் கேட்டதிரம்-குருகேஷத்திரம். அதுவே உனது முத்தித்தலமாகும்.

236

தில்லை னடராஜன்

னடராஜனின் தெரிசனம் பாபவிமோசனம். இது சரியே. னடராஜன் - னடனம் செய்யும் ராஜன் - இவனைத் தெரிசிக்க வேண்டும். தேகாதியந்நழும் குலுக்கி னடனம் செய்யும் அந்ந திவ்விய ராஜனை சந்நிக்க வேண்டும். அவன் னடனத்தின் அசைவுகளைக் கண்டு உனது கண்களில் ஆனந்ந பாஷ்யம் சொரிய வேண்டும். அந்நப் பாது சிலம்பொலி னதம் உனது காதில் இனிக்க வேண்டும். அப்படித் திருநடனம் செய்யும் தில்லை ஞயகளைச் சந்நிக்க உனது பாபங்ஙவள் சங்ஙவரிக்கப்பட்டு புண்ணியன் ஆவாய். அதனை விட்டு ஒரு காலைத் தூக்கி அசையாது னிற்கும் னடராஜன் சிலையைத் தெரிசினை செய்தால் பயன் இல்லை.

அசல் திரு னடனக்காக்ஷியைக் கண்டால் கண்களில் ளீர் சுரக்கும். இது ஆனந்நக் கண்ணீர். உப்புக் கரிக்காது. மயிர் கூச் செரியும். சுயம்பு லிங்கம் கங்ஙா ஸ்னூனம் செய்யும். அப்போது ளீசாந்நி அடைவாய்.

‘உன்னிலிருக்கும் மனிதனைச் சாகடித்துத் தேவனுக்கும் தீ தான் “சா - ந்தி” மனத்தினை சாகடித்து அருட்பெரும் ஜோதியாக மாற்றும் தீயே சா - ந்தி.

“ஓம் சாந்தி, ஓம் சாந்தி” என்று ஆயிரம் தடவை வாயிலை சொன்னாலும் அந்நப் பருப்பும் வேகாது. பருப்பு வேக வேண்டுமென்றால் நிஜமான தீ வேண்டும். அது தான் ஆசானிடத்திலுள்ள முத்தி “முத - தி” முப்பெரும்தீ.

237

கனவுலகம்

வேதத்திற்கு மறை என்ற மாற்றுப்பெயர் உண்டு. உனது கண்களுக்கு மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது மறை. வேதத்திலேயே

மறைக்கப்பட்டது உனது கனவில் தோன்றுமா?

கனவில் ஞன் மயில் வாகனனைக் கண்டேன் என்கிறுன். மயில் வாகனனை முன்னால் சந்தித்திருக்கிறுனு, அவனை அடையாளம் கண்டு கொள்ள? இது மனப்பிரமை, கனவு இதற்காக படைக்கப் படவில்லை.

மனிதப் பிறவியைத் தவிர வேறு எந்தப் பிறவிக்கும் கனவுலகம் இல்லை. இவன் ஒருவனுக்கே அது பிரத்தியேகமாகப் படைக்கப் பெற்றது.

இவன் இன்பக்கனவு காண்கின்றுன். அதற்கான அடையாளம் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இதில் இவனது தேகம் பங்கெடுத்துக் கொண்டதா? இல்லை - தேகத்தின் ஐய்புலன்களின் சம்பந்தமில்லாமலேயே மனம் மட்டும் தனித்து ஏன்று இன்பம் அனுபவித்திருக்கிறது. அதே போல் துன்பம் அனுபவித்து கனவில் அலறுபவர்களும் உண்டு.

தேகத்தின் உதவியின்றியே சுகம், துக்கம் இவ்விரண்டையும் அனுபவிக்கும் வல்லபம் இவனுக்குண்டு என்று காட்டவே கனவு படைக்கப் பெற்றது.

தேகம் நீங்களின பின் - இறந்ந பின் - சுவர்க்கம், னரகம் இதில் ஓன்றை அனுபவிக்கப் பிறந்நவன் என்று எச்சரிக்கவே மனிதனுக்காக உண்டான உன்னத படைப்பு இந்நக் கனவுலகம்.

238

உள்ளேக்குப் பார்வை

பிறந்ந குழந்நையை என் கூப்பிட்டுப்பார். அது உன்னை வெக்கியம் செய்யாது. திரும்பிப் பார்க்காது. ஏன்? அதன் உள்ளாம் வெளி னேக்கி இல்லை. உள் னேக்கியே - தன்னைத்தானே னேக்கி - இருக்கிறது. என் சந்தோஷ முடிப்பார் அது சிரிக்காது. ஆனால் தூக்கத்தில் சிலனேரம் தாஞ்கலே சிரிக்கும். சிலனேரம் அழும். இது எப்படி? அது இறை சொருபத்தை அகத்தில் தெரிசித்துக் கொண்டு உள்ளேக்குப் பார்வையில் இருக்கிறது. ஆனால் அதனை என், “இதோ பார் உனது அப்பா, இதோ பார் உனது அம்மா” என்று உன் பார்வையை வெளியே இழுத்து விடுகிறுய் ஆனால் அந்ந உன் பார்வையை உன்னால் திருப்பி உள்ளே கொடுக்க முடியாது. அப்படித்திருப்பிக் கொடுப்பது ஆசான் ஒருவரே.

வெளினோக்குப் பார்வையை உள்ளோக்குப் பார்வையாக்கி வைப்பதுவே உபதேசம் “இத்தேசத்திலிருக்கும்” பார்வையை “உன் தேகத்திற்கு” மாற்றுவதே உபதேசம். அப்போது மறு தேசத்தில் இருக்கும் இறைவனைக் காண்பாய் உனது அகக்கண் தேவகண்ணுக மாறுகிறது. மறு பிறப் பெடுத்து மறுபடியும் பிள்ளையாகின்றுய். ஆனால் தேகம் மட்டும் மாறுவதில்லை.

இது சிவகாமியின் பிள்ளை.

உண்ணாமலையில் பாலருந்தும் பிள்ளை.

ஞானப்பால் அதன் வாயிலிருந்து வடியக் காண்பாய். இது பிறந்ததும் பேசும். பாடும்.

இந்நச் செயலை உனக்கு அளிப்பதவே எது வேலை.

239

ஜாதிமத வேற்றுமைகளைக் களைதுல்

மனிதன் ஒரு தனி இனம். இந்ந இனத்தில் ஜாதி வேறுபாடில்லை. இறைவன் படைத்தது ஒரே சாதி தான். அதில் ஏழை பணக்காரன், மேல் ஜாதி கீழ் ஜாதி என்ற பாகுபாடில்லை. பணக்காரன் குழந்நையும், ஏழையின் குழந்நையும் பிறக்கும் போது ஆடையில்லாமல் அம்மனமாகவே பிறக்கிறது “குவா” என்ற ஒரே மொழியையே பேசுகிறது.

ஜாதிமத வேறுபாடுகளை ஈயே ஏற்படுத்திக் கொண்டது-தான். அது இந்நத் தூல அளவிலேயே ஸின்று விடும். தூலம் கடந்ந ஜீவதேச சுடருக்கு ஜாதி மத வேறு பாடு இல்லவே இல்லை. அந்ந ஜாதி மதமற்ற ஜீவச் சுடரைத் தேடி அடைய வேண்டியது தான் உனது தலையான வேலை. ஜலந்நனில் னடுவே அக்கினிச் சுடராக ஸின்று பிரகாசிக்கும் அந்நக் குளிர் தீபத்தைக் காணுவதற்கு உதவி புரியவே மூம் உன்னிடமிருக்கிறோம்.

ஒரு வேப்பங்குச்சி, ஒரு சந்நன குச்சி, ஒரு புளியன் குச்சி இவைகளை எடுத்துக்கொள். இவைகளின் குணம் வேறு மனம் வேறு. இவைகளை ஓன்றுக இனைக்க எந்நப் பாடு பட்டாலும் னடக்காது. ஆனால் மூன்று குச்சிகளையும் தீழுட்டி பற்ற வைத்து சுடர் விட்டெரியச் செய்து, அச்சுடர்களை ஓன்றுகச் சேர்த்தால், சிறிது கூட வேறுபாடில்லாமல் ஏகமாகக் கலந்நு ஓன்றி எரியும்.

இந்நு மதம், இஸ்லாமிய மதம், கிருஸ்துவ மதம் இவைகள் தான் தற்காலத்தில் பிரதான மதங்கள்.

இவைகளின் பண்பு கலாச்சாரம் அவ்வளவும் மாறுபட்டது. இந்ந மத்தவர்களை ஒன்றுக்கூட சேர வேண்டு மென்று என்ன பாடு பட்டாலும் அது னடை பெறுது. தனித்தனியாகவே ஸிற்பார்கள். இவர்களை ஒன்று சேர்க்க வேண்டு மென்றால் அவரவர் ஜீவனை அவரவர் அறிய வேண்டும். தனது ஜீவச்சுடரை உணர்ந்நால்; அந்தச் சுடர் வித்தியாசமில்லாமல் ஒன்றுக ஒன்றி கலக்கும். சாதி மத வித்தியாச மற்றுப் போகும். அது தான் இங்கு னடக்கும். வித்தை. அறுபத்தி னங்கு சாதிகள் பேதமில்லாமல் ஒன்றி; ஒருவனே தேவன் ஒன்றே குலம் என்று வாழ்வதின் இரகசியம்.

240

ஜம்பிபான்

ஒரு புத்த மத்தைச் சேர்ந்நவர் சாலைக்கு வந்ந போது இந்நியாவில் இந்நுக்கள், கிருஸ்தவர்கள், இஸ்லாமியர், பெளத்தர்கள், ஜெயினர்கள் என ஜந்நு மதங்களே மிகவும் பிரதானமானவைகள். இவர்களை ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டுமென்று எவ்வளவு போதித்தாலும் அவர்கள் ஒற்றுமையாக வாழ்வதைப் போல் காணப்படுவார்கள். ஆனால் ணெருக்கடியேற்படும் போது தனது சொந்ந சொருபத்தையே காட்டுவார்கள். இவர்களை ஒரே குலமாக்கப் பேசுவதனால் மட்டும் மாற்ற முடியாது. இவர்களை ஒன்றுக உருக்கி வார்ப்படம் செய்தல் வேண்டும்.

தங்கும், வெள்ளி, செம்பு, துத்தனுகம், வெள்ளீயம் இந்ந ஜவகை உலோகங்களை எடுத்துக் கொள். இவைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித் தனி னிறம், பண்பு உண்டு. இவைகள் ஒன்றுக்கூட சேர்க்க என்ன பாடு பட்டாலும் னடக்காது. ஒன்றுக்கத் தேய்த்தால், இடித்தால், மிகச்சிறிய துகளாக்கினால் அப்போதும் சேராது. ஒவ்வொறு துகளுக்கும் அதன் தன் தனித்தனி குணம், னிறம் இருக்கத்தான் செய்யும். அப்போ என்ன செய்தால் ஒன்றுக்கக் கலக்கும்? மன்குகையில் வைத்து சூடேற்றினால் சூடு ஏற ஏற இளகி, உருகி ஒன்று சேர்ந்ந ஜம் பொன் என்ற புதிய பொருள் தோன்றும். அதில் தங்கும், வெள்ளி, செம்பு என்ற பாதுபாடு இருக்காது. எல்லாமாய்க் கலந்து ஒரேபொருளாக இருக்கும்.

அதேபோல் 69 ஜாதிகள் கொண்ட இவர்களை எமது தேவகுரு வெனும் ஜீவ குகையில் வைத்து எமது அழுத ஞ

வெனும் வெப்பத்தினால் குடேற்றி இவர்களை உருக்கி இளக் கைத்துக் கலந்து ஒன்றுக்கி வைத்திருக்கிறோம். அதனால் தான் அனந்நர் குலம் என ஒன்றுக வாழ்கின்றார்கள்.

241

தாயுமானவர்

தந்நையாக ஸின்று ஞானவழி முற்கூட்டி ணடந்து வழிகாட்டி, தனது பிள்ளைகள் சோர்வுறும் போதெல்லாம் தாயாக மாறி தனது உண்ண முலையின்கண் சுரக்கும் ஞானப்பாலை பசியறிந்து தாயின் மிக்க கருணையுடன் ஞான பாலகனுக்கு ஊட்டி வளர்ப்பதனால் தகப்பன் மட்டுமல்ல தாயும் ஆன வரானார்-தாயுமானவர்.

242

திருமணம்

இவன் செய்து கொள்ளும் திருமணத்தில் “திரு” வழில்லை, ‘மணமும்’ இல்லை. அழல் னற்றமே னிறைந்துள்ளது. “திரு” என்று “அழியாதது” என்று பொருள் “மணம்” என்றுல் வாசனை இருத்தல் வேண்டும். இந்ந இரண்டுமே இவன் செய்து கொள்ளும் திருமணத்தில் இல்லை.

அப்படியிருக்க “திருமணம்” என்ற மூத்தை ஏன் அதற்கு சூட்டினார்கள்? திருவும், மணமும் கலந்த அழியாத சுகந்தம் வீசும் ஒரு பெரு வாழ்க்கை. அதுவே திருவாகிய அழகுடைய அழியாதது. அதுவே என்றென்றும் தேவமணம் வீசும் சுகந்தமுடையது. அத் தேவ மணம் வீசும் பேரின்ப பெரு வாழ்வை ஏ அனுபவிக்கப் பிறந்தங்கள் என்று உன்னை சிந்திக்க வைக்கவே இந்நச் சிற்றினப சேர்க்கைக்கு திருமணம் என்ற மூத்தை சூட்டியருளி ஞார்கள்.

அந்நப் பேரின்ப வாழ்வை அடைவதற்கு இந்நச் சிற்றினப வாழ்க்கையும் தேவையானது தான். இல்லையேல் உனது மனம் காமத்தில் அலைமோதி அந்ந சிவயோக காமத்தில் லயம் பெருது.

ஒரு மனிதன் கலியாணமாகாமல் பிரம்மசாரியகவே இருந்து விட்டால் மனிதப் பூண்டே அழிந்து போகும்.

மனித வர்க்கம் என்றென்றும் அழியாமல் வாழையடி வாழையாக வாழவே இந்ந அற்ப போகத்தில் அவ்வளவு இன்பத்தை வைத்துப் படைத்தான் இறைவன். ஆகவே பருவதைந்ந ஆனும், பெண்ணும் திருமண வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டோக வேண்டும்.

தான் ஒரு கட்டை பிரம்மச்சாரி என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டு ஊரை வேண்டுமென்றால் ஏமாற்றலாம். இவனால் பிரம்மச்சாரியாக இருக்க முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும். இவன் தூலத்தளவில் பிரம்மசாரியாக இருந்நாலும், மனத்தளவில் அசுத்தனகிவிடுவான். னினவில் இல்லா விட்டாலும் கனவில் ஏற்பட்டே தீரும். இது இயற்கையின் கூற்று. அவனைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை.

சுக்கிலம் ஒரு கழிவுப் பொருளே. அது வெளியாகத்தான் செய்யும். உணவு மலமாகக் கழிவதைப் போல், சுக்கிலமும் வெளியேறியே தீரவேண்டும்.

ஆனால் சுக்கிலம் விலை மதிக்க முடியாத ஒரு பொக்கிஷம். புதிய உருவம் ஒன்றினைப் படைக்கும் சுக்தி வாய்ந்த அது அற்புத ஆயுதம். ஒரு சொட்டு சுக்கிலம் உற்பத்தியாக (60) அறுபது சொட்டு இரத்தம் பலியாக வேண்டும். சுக்கிலம் சுரந்நதும் அது ஒரு சிறிய குடத்தில் சேமித்து வைக்கப்படுகிறது. அது ஒரளவே கொள்ளும். அது னிரம்பியவுடன் ஒது சரீர தீபத்திற்கு உணவாகி அதனை சுடர் விட்டெறியச் செய்யும். அப்போது தான் அக்குடம் னிரம்பி வழியாது. சுக்கிலத்தை னிலை னிறுத்தலாம்.

இதுவே சிவபோகம். என்றென்றும் மாருத பேரின்ப பேரானந்ந பெரு வாழ்வைத் தரும் போகம். இந்ந யோக னிலையை அளிப்பதுவே திருவும் மனமும் கலந்த மெய்யான “திரு - மனம்” ஆகும்.

ஆதலால் னமது பிரம்மகுல மக்கள் திருமனம் முடித்துக் கொண்டாலும் பிரம்மச்சாரி விரத்தைக் கூடுமான வரையில் கடைபிடித்தல் வேண்டும். அப்படி செய்தால் ஆரோக்கியமும், புத்தி கூர்மையும், னீண்ட ஆயுளையும் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்வார்கள்.

போகம் உனது சந்நதி விருத்தியடையப், சிவபோகம் னீ அழியாப் பதியில் குடியேற எனபதனை னினவில் வைத்து போகத்தைத் தவிர்த்து, சிவபோகத்தை கைப்பிடிப்பதுவே னமது பிரம்மகுல மக்களுக்குத் தலையான வேலை. இதுவே புதிதாகத் திருமனம் முடிக்க இருக்கும் தம்பதிகளுக்கு ஞம் சொல்லும் அறிவுரை.

போகமகரிஷி

ஞானிகளின் போகம் தேக போகம் அல்ல. யோகிகள் போகம் - ருபமற்ற அருப போகம்- எங்ஙவள் அழுதனுவெனும் விங்ஙும், மாணுக்களின் யோனியாகிய செவியில் அருபத்தில் போகிக்கும் வான் ஞட்டு போகம்- தேகாதியந்நழும் இனிக்கும் போகம்- மயிர்க்கால்தோறும் இன்ப முட்டும் பேரின்ப சிவ போகம்- மகா சுகபோகம் சுவர்க்கபதிக்கு ஏற்றுவிக்கும் போகம்- இந்த போகத்தையே அந்ந மகா போகர் அன்று சைனு ஞட்டில் செய்தார். காமி. மகாகரமி என்னும் மாருத போக இச்சையுடைய மகா மகா காமி. சாதாரண காமியல்ல சிவகாமி. அவரே மகா யோகி, போகமகா முனிவர், போகரிஷி என்றும் அழைக்கப்படுவார்.

போக மகரிஷி னம் ஞட்டை விட்டு புகைக் கூண்டில் சைனு ஞட்டிற்குச் சென்றுர்கள் என்று பழங்ஙால ஏட்டுச் சுவடியில் காணப்படுகின்றது.

இந்ந லீலையையே னமது ஞட்டில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா அன்று செய்தார். அவர் போகிக்காது கோபியர்களே கிடையாது என்கிறது மகா பாரதம் - கோபியர்கள் என்றால் ஞான சீடர்கள். கோபியர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது ஞானசீடர்களையே.

குண்டலினி

“குண்டலினி” தான் ஞானத்திற்கு ஆதாரம். அது தூங்ஙுகிறது. அதனைத் தட்டி எழுப்பி இயங்க வைக்க வேண்டும். அப்போது தான் ஞான தீபம் சுடர் விட்டிடரியும் என்பார்கள். இது உண்மையே. ஆனால் குண்டலினி எங்ஙே இருக்கிறது என்றால் முத்திர துவாரத்திற்குப் பின்னால், முதுகெலும்பின் அடிபாகத்திலிருக்கிறது என்பான். அதாவது மிக அசுசையான இடத்தில் இருப்பதைக் காட்டுவான்.

ஓரு வைரக்கல் உன்னிடத்திலிருந்தால் அதனை இரும்புப் பெட்டகத்தில் பத்திரமாக வைப்பாயா அல்லது குப்பைக் குழியில் தூக்கி ஏறிவாயா? அழியும் பொருளுக்கே இப்படி என்றால், அழியாத, விலைமதிக்க முடியாத தெய்வீக மாணிக்கக்கல் - குண்டலினியை - பரிசுத்த தேவலோகத்தில் வைப்பானு, அல்லது அசுசையான இடத்தில் வைத்துப்

படைப்பானு என்று சிந்தித்துப்பார். இதனைத் தட்டிக் கேட்க ஆள் இது வரையில் வரவில்லை.

உனது தேகத்தினுள் னரகலோகம், பூலோகம், சுவர்க்கலோகம் இம் மூன்றும் இருக்கின்றன. னீ குண்டலினியைக்க சுட்டிக்காட்டும். இடம் னரகக் குழியாகும், உன்னுள் தலையான சுவர்க்கபதி எங்கே இருக்கிறது என்று தேடிப்பார். அங்கு தான் குண்டலினி சுடர் விட்டு பிரகாச தீபமாக இருக்கக் காண்பாய். இதனைக் காட்ட உனக்கு உதவி செய்யவே ஞம் வந்து ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு காட்டியும் விட்டோம்.

245

மகிழ்ச்சி கரமான பிறந்ந ஞள்

ஓரு ஞள் மதியம் ஓரு அங்குத்தினருக்கு "Happy Birth Day to you" என்ற தந்தி வந்தது. அது என்ன தந்தி என்று ஆண்டவர்கள் விசாரிக்க அத்தந்தியின் வாசகத்தை தமிழில் மொழி பெயர்த்துச் சொன்னார்கள். அப்போது - சந்தோஷ-கரமாய் பிறந்ந ஞள் யாருக்குமே இருந்தது கிடையாது. பிறக்கும் போது தாய் பிரசவ அறையில் அலறுவாள். புருஷன் எது ஆகுமோ, என்னவாகுமோ என்று வாசற்படியில் அலைவான். மாமன் மாமியார் "தெய்வமே எல்லாம் னல்லபடியாக முடிய வேண்டும்" என்று கவலை னிறைந்ந மனத்தோடு இறைவனை பிரார்த்திப்பார்கள். இது தான் இவன் பிறந்ந சந்தோஷகரமான பிறந்ந ஞள்" ஒன்றினை அனுபவிக்கப் போகும் ஓரு சிறிய வித்து வெளியான னன்னான் என்று சொல்லலாம்.

சந்தோஷகரமான - மகிழ்ச்சி கரமான பிறந்ந ஞள் என்பது னீ மறுபிறப்பு பிறந்ந ஞள் தான். உன்னை பிராமணங்கு ஆக்கிய ஞள். உபதேசம் பெற்று மறு உலகத்தில் சஞ்சூரிக்கத் துவங்கிய ஞள். தூபதீப மங்கள ஆராதனையோடு இரட்டைப் பிறப்பான ஞள் - அந்தனங்குப் பிறந்ந ஞள் தான் மகிழ்ச்சிக்குரிய பிறந்ந ஞள் (The Happy Birth Day)

246

மனி விழா

ஞதம் = ஞத்தொளி; விந்து; சுக்கிலம்

ஞதன் = குரு; ஞத்திற்கு அதிபன்

ஆண்டவர்கள் :- ஞதம் உண்டான பிறகே மனிதப் பிறவியில் ஆண், பெண் என்ற வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது. அது வரையில்

ஓரே தன்மைதான். ஆன், பெண் என்ற வேற்றுமையில்லாமல் ஒன்றுக்கே விளையாடுவார்கள்.

பெண் பருமடைந்நதும் அவளது தேகத்தில் பல மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. குனத்திலும் அப்படியே.

ஆனாலுக்கு 16 வயது எட்டினதும் அவனது தேகத்தில் சுக்கிலம் உற்பத்தியாகி, பாலனின் தொனிமாறி, கம்பீரமான ஆண்மைக்குரல் எழும்புகிறது. ஆக ஞதம் தான் ஆன். இந்ந ஞதமில்லையேல் ஞானமில்லை. ஞதமே ஞானத்திற்கு மூலம்.

ஞதன் உன்னைத் தொட வேண்டு மென்றால் உன்னிடத்தில் ஞதம் இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் உனது ஞதத்தை எழுப்ப முடியும். ஆதலால் தான் இளமை ததும்பும் போதே ஞானத்தை அடைய வேண்டுமென்கின்றேன். இதைத்தான் “இளமையில் கல்” என்று எழுதிவைத்தார்கள். இளமையில் ஞதம் னிரம்பி வழியும். ஞானத்தை எளிதாகப் பற்றும். அதை விட்டு ஞானத்தை வயது முதிர்ந்நதும் அடையலாம் என்று சொல்வது கவைக்கு உதவாத பேச்சு. பதினாறு வயதுக்கு முன்பும் அறுபதிற்கு பின்பும் ஞானத்தை ஏற்ற முடியாது.

அறுபது வயது முடிந்நதும் மனி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறுன். இது சரியே. தனக்கு ஜீவ விந்நு அற்றுப் போய் விட்டது எனக்கும் ஜீவ மனிக்கும் தொடர்பு இல்லை என்று ஞானிகளுக்கு அறிவிக்கவே இவன் மனிவிழா கொண்டாடுகிறுன். இது மனிவிழாவல்ல, மனி அறு விழா.

அறுபது வயது எட்டியதும் ஞத ஊற்று வற்றிப் போவதனால், ஞானுக்கினியை அவன் மேல் ஏற்றினால், அதன் வெப்பத்திற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் தீயந்நு போவான். அதனால் தான் ஞானிகள் அறுபது வயது மேம்பட்டவர்களுக்கு உபதேசம் வைக்கக் கூடாது என்று சட்டம் வகுத்தார்கள்.

ஞானிகள் தப்பித் தவறி ஞான தீபத்தைத் தூண்டி விடாமல் எச்சரிக்கையாக இருக்கவே இந்த மனி விழா “எனக்கு இனி ஞானப் பிராப்தி இல்லை. தெரியாமல் யாராவது ஒரு ஞானி என் மேல் கருணை கூர்ந்நு ஞானத்தை ஏற்றி விடாதீர்கள்” என்று எச்சரிப்பு விடுவதே இவனது “அறு - பதாம்” கல்யாணம்.

ஞம் என்னுடைய அதிவல்லப தபோ பலத்தால் இந்த வயதை அறுபத்தி ஞன்வாகக் கூட்டியிருக்கிறோம். பதினெட்டிலிருந்நு அறுபத்தி ஞன்ஙு வரை ஞம் உபதேசம் வைப்போம்.

இறைவளைக் குறை கூருதே

மழை அதிகமாகப் பெய்கிறது. மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. வெய்யில் கடுமையாகக் கொழுத்துகிறது. பொறுக்க முடியவில்லை என்று அலுத்துக் கொள்ளாதே. எதெந்து எப்படி எடுத்த வேண்டும் என்பது இறைவனுக்கு என்றாகத் தெரியும். அவனுக்குப் புத்தி சொல்ல வேண்டாம்.

உப்பள் வியாபாரி தனது களத்திலுள்ள உப்பு கரையாமலிருக்க மழை வேண்டாம் வெய்யில் என்றாகக் காய்தல் வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பான். விவசாயி வயலில் வாடும் பயிர்களுக்கு மழை பெய்நால் தேங்காய் உடைக்கிறேன் என்று வேண்டிக் கொள்வான். இதில் இறைவன் எதைச் செய்வான்? எதையும் செய்யமாட்டான். ஊழி விதிப்படி எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதையே செய்வான். அவனுக்கு இப்படி செய்; அப்படி செய் என்று யாரும் புத்தி புகட்டத் தேவையில்லை. உனது தேங்காய் உடைப்பிற்கும் வடை மாலைக்கும் மசிகின்றவன் அவனால். தான் படைத்த மனித சமுதாயத்தை என்னு வாழுச் செய்ய வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டிய காலத்தில் செய்து கொண்டேயிருக்கும் மகாகாருண்யன்.

அழுது, தீர்த்த அபிஷேகம்

எடமாடும் தெய்வமாகிய குருபிரானுக்கு அன்னம் படைத்து, அவர்களருந்தினது போக மீதியிருக்கும் உச்சிஷ்டம் அழுதாகும். அதனைச் சீடர்கள் பகிர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

தேவ குருவிற்கு சமர்ப்பித்து அவர் பருகினது போக மீதமிருக்கும் னீர் தீர்த்தமாகும். அதுவே உனது ஜீவனை உய்விக்கும் ஜீவ மரபு னீர்.

இதை விட்டு தெய்வத்திரு படைக்கிறேன் என்று சொல்லி விக்ரகத்தின் தலையில் பாலைக் கொட்டி அபிஷேகம் செய்கிறேன். இது அபிஷேகமா அல்லது அவமானமா என்று என்னிப்பார்.

னீ விரும்பி அருந்தும் பாலை மனைவி கையில் கொடுக்காமல் அவள் தலையில் கொட்டினால் உனக்கு இளிக்குமா? கசக்கும். உனக்குக் கசப்பது தெய்வத்திற்கு

மட்டும் இளைக்குமா? உனக்கு ஒரு னியாயம். தெய்வத்திற்கு ஒரு னியாயமா? அதே தெய்வம் தூலத்தோடு னடமாடும் போது அப்படி செய்ய முடியுமா? என் உண்டாக்கின “கடவுளுக்கு” உனதிஷ்டம் போல் னெய் வேத்தியம் செய்கிறோம். பேசும் பெருமானாக இருந்நால் இப்படிச் செய்வாயா?

தலையில் கொட்டி அபிஷேகம் செய்வது தான் தெய்வ வழிபாடு இது னன்மை பயக்கும் என்று பழக்கி விட்டான்ஙள். எல்லோரும் அப்படியே செய்கிறார்கள். அது னன்மையா, தீமையா என்று எடுத்துச் சொல்வார் இல்லை - இதனை ஞம் சொல்கிறோம்.

249

ஆருயிர் ப்பிறவியர்

னம்பிய தன்னுயிரை அறிந்று அதனை வளர்ப்பதுவே ஜீவ காருண்யமாகும். மற்றையது எல்லாம் ஜீவஹிம்சையே. உன்னை வளர்ப்பது, இளமையாக்குவது எல்லாம் உன்னுடைய ஆசானின் திருவாக்கே. அவர்கள் வினியோகிக்கும் அருளமுத்ததை என் பருகப் பருக உனது ஜீவ தேகம் வனப்பு அடையும். சுவர்க்க பூமியை ஞேக்கி னடைபோடுவாய்.

உனக்கு உயிரான னண்பன் னண்பான் தன் உயிரே தனக்குத் தெரியாத னிலையில் உயிருக்கு னண்பன் எப்படி ஆக முடியும்?

ஆருயிர் உங்களுக்குத் தெரியும். ஆதலால் எங்குள் மெய்வழி சகோதரர்களுக்கு கடிதம் எழுதுகையில் “பிரம்மத்தை அறிந்ந ஆருயிர்ப் பிறவியர்” என்றும் “ஜீவப் பிறவியரே” என்றும் எழுத வேண்டும்.

250

உனக்கும் எனக்கும் இசைந்ந பொருத்தம்

உனக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்ட பொருத்தம் ஒரு தேவப் பொருத்தம். என் எங்கேயோ பிறந்நாய், வளர்ந்நாய். னன் எங்கேயோ பிறந்று வளர்ந்நேன். ஆனால் தற்போது உனது மனம் அறிவாக மாறி என்னேடு லயமாகி, னகமும் சதையும் போல் பிரிக்க முடியாத தொடர்போடு இருக்கிறோம். இது உலகத்தில் கிடைக்கக் கூடாத - காணக் கூடாத - ஒரு அதிசயம். இது எப்படி இருக்கிறதென்றால், ஆழ்கடலில் விளைந்ந உப்பும், உயர் மலையுச்சியில் பழுத்த எலுமிக்கையும் இணைந்நு ஊறுகாயானது போல் இருக்கிறது.

என்னிடம் ஊற்றுப் பெருக் கெடுக்கும் வற்றுத் ஜீவமரபு னீரில் ஸி “ஊறு” கிருய். உனது எமபய மென்ற குளிர் ‘காய்’ ந்து, தேய்ந்து இல்லாமல் போகிறது. இதுவே “ஊறுகாய்”

இந்நப் பொருத்தம் எளிதில் யாருக்கும் சிக்காது. கோடியில் ஒருவனுக்கே கிட்டும். இது பூர்வ ஜென்ம தொடர்பு. இது யுகங்காலந் தொட்டு வருவது.

இதுவே எனக்கும் உனக்கும் இசைந்ந பொருத்தம். இது தேவ பொருத்தம்.

251

கலைமகள்

பிரம்ம தேவனின் ஞவில் கலைமகள் - சரஸ்வதி - வாசம் செய்கிறுள் என்று சொல்லி வைத்திருக்கிறார்கள். அது எப்படி முடியும்? ஆனின் வாயில் பெண் வாசம் செய்து சமையல் செய்து சாப்பிட்டாளா? இது னடைழுறைக்கு ஒத்து வராத ஒரு செய்தி.

பிரம்மதேவன் சகலகலா வல்லவன். அவனது ஞவில் னன்பு வேதங்களும் னின்று விளையாடும். அவன் னவசைவதால் வேதங்கள் பிறக்கும். அவனது னவன்மையை வலியுறுத்திக் கொல்ல சர்வ கலைகளுக்கும் தெய்வமாக விளங்கும் சரஸ்வதியை - கலை மகளை - அவன் ஞவில் வாசம் செய்கிறுள் என்று சொல்லி வைத்தார்கள்.

வெண் தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பாள் வேதவல்லி என்று வேதம் சொல்ல, இவன் தாமரை மலரை வரைந்து, அதில் வெள்ளை புடவையுடுத்திய பெண் உட்கார்ந்திருப்பதாகப் படம் வரைந்து காட்டுகிறுன் - மெல்லிய பூவில் பெண் ஒருத்தி சவாரி செய்தால் அப்புவின் கதியென்ன வாகும்? னசங்கி ஞசமாகி விடும்.

என்றென்றும் தானுக ஊற்றெடுக்கும் புனல் னீரில் மிதக்கும் “வெண் தாமரை” மலரில் கலைமகள் வீற்றிருக்கிறுள் என்று சொன்னது உண்மையே. ஆனால் இவன் னினைப்பது போல் அல்ல.

252

தூங்காமல் தூங்குதல்

“தூங்காமல் தூங்கிச் சுகம் பெறுவது எக்காலம்”

என்றார்கள். இவன் னின்டையென்று சொல்லி கண் மூடி உட்காருகிறுன். கண் மூடி உட்கார்ந்தால் தூக்கம் தான் வரும். “தூங்காமல் தூங்கி” என்றால் விழித்துக் கொண்டு னடக்கும்

போதே - எத் தொழில் செய்யும் போதும் - னிஷ்டை கலையாது தியானத்தில் இருத்தல் வேண்டும்.

இன் னிலை எப்போது ஏற்படும்? ஆசானுள் தான் ஜக்கியமாகி, ஆசானை விழுங்கி, ஆசான் வேறு, தான் வேறில்லை என்று ஆனபோது இன்னிலை ஏற்படும். அப்போது னிரந்திர சமாதியிலிருப்பாய்.

அது தான் தூங்காமல் தூங்கி சுகம் பெறும் பொற்காலம்.

253

மனக் குரங்கை னிலைப்படுத்துதல்

மனம் ஒரு குரங்கு. அது ஒன்றை விட்டு மற்றொன்றுக்குத் தாவும் இயல்புடையது. அதனை னிலை னிறுத்த வென்றால் அதற்கு ஒரு பிடிகோல் வேண்டும். ஆசானின் பாதத்தை பற்றிட மனம் அசையாது கட்டுண்டு னிலைத்து னிற்கும்.

யானைப் பாகன் யானையின் துதிக்கையை அசையாமல் னிலைனிறுத்தத்தான் அங்ஙுசக் கோலை அதன் மேல் சாத்தி வைக்கிறுன். அங்ஙுசம் இருக்கும் வரையில் யானை துதிக்கையை அசைக்காது. அது போல் ஆசானின் மந்திரக் கோல் உன் மேல் சாத்தப் பெற்றிருக்கும் வரையில் உனது மனம் அசையாது னிலைத்து னின்று முச்சு ஒடாத சமாதி னிலையில் னிலைத்து னிற்கும்.

254

நடராஜன் - கோவில்

எஃ சிறு பிள்ளையாக இருந்ந போது மண்ணில் பொம்மை வீடு கட்டி விளையாடி மகிழ்ந்நாய். வளர்ந்து பருவ மடைந்தும் னகல் வீட்டைப் புறக்களித்து னிஜ வீடு கட்டிக் குடியேறினால்.

ஆனால் தெய்வ வழிபாட்டில் மட்டும் கோவிலிலிருக்கும் பொம்மையைக் கும்பிட்டு னிஜ தெய்வத்தை ஞடாமலே இன்னமும் சிறு குழந்நையாகவே இருந்து வருகின்றாய்.

எஃ கும்பிடும் கோயில் கல்லாலான கோயில். அங்ஙிருக்கும் கெர்பக் கிரஹம் இருள் குழந்து. வீற்றிருக்கும் னடராஜ தெய்வம் கல் தச்சனின் உளியினால் உருப்பெற்றது. அந்ந னடராஜன் னடனமாடுவதில்லை. சிலம்பொலி கேட்பதுமில்லை. அது வெறும் கற்னிலையே.

ஆனால் உனது தேகம் னடமாடும் தேவாலயம். உன்னுள்ளிருக்கும் கெர்பக் கிரஹம் மாசிலாமனி னவரத்தின மாளிகை. அம்மாளிகையினுள்ள ஜீவப் பிரகாஸ் னடராஜன்

னடனமாடிக் கொண்டே இருக்கின்றன. அந்ந அற்புத சிலம்பொலி எழும்பும். னடன காச்சியளிக்கும் னிஜ னடராஜனைத் தெரிசிக்கப்பிறந்ந ஏ னகல் னடராஜனே போது மென்றிருக்கின்றுய்.

உனது தேவாலய மாளிகையைத் திறக்கும் சாவியே மூல மந்திரமாகும். அந்நச் சாவி ஆசானின் கையிலிருக்கிறது. அச்சாவி கொண்டு உனது சுவர்க்கவாசல் திறக்க, மாசிலா தூயமணி மாளிகையினுள் பிரவேசித்து, சிற்பி உளி படாத தானுகத் தோன்றிய “சுயம்பு விங்ஙத்தைத் தெரிசிப்பாய்”.

அந்நச் சுயம்பு விங்ஙும் கல்லாலான விருஷ்டத்தின் கீழ் கோடி சூரிய பிரபையை வீசிக் கொண்டு ஜோதி ஜோதி மயமாய் வீற்றிருக்கின்றது. அந்ந ஜோதி தெரிசினை ஆசானின் அருளினுலேயே கிட்டும். ஆசானின் அருளே பெரும் ஜோதி. அதையே வடலூர் பிரான் அருட் பெரும் ஜோதி தனிப் பெரும் கருளை என வர்ணனை செய்தார்.

255

குலாயுதம்

அன்ன மயில் வாசி யென்ற குதிரையேறி அகில அண்டம் அரை ஞெடியில் வலம் வரவு மாகும்.

இந்ந மயில் வாகனத்தைக் கண்டாயா? அந்ந மயில் வாகனத்திலேறி சகல அண்டங்ஙளையும் அரை ஞெடியில் வலம் வந்நாயா? அந்ந மயில் வாகனம் உடையவரே சுப்பிரமணியர். இதுவே அவரது செயல் அடையாளமாகும்.

ஒரு வக்கில் என்பதற்கு அடையாளம். அவர் வைத்திருக்கும் பட்டயம் தானே. அதே போல் ஸ்ரீ சுப்ரமணிய தெய்வத்திற்கு அவர் கையேந்நி னிற்கும் குலாயுதமே பட்டய சன்னதமாகும். அந்நச் “குல்” ஆயுதம் உன்னைச் குலாக்கும் - (கருவறச் செய்யும்) ஆயுதம் கையேந்நியிருப்பவரே சுப்ரமணியர்.

அந்நத் தேவகுலுண்டாகும் கருவறை குகையே கெர்பக் கிரஹம். அக் கெர்பக் குகையினுள் வீற்றிருக்கும் சிவனைத் தெரிசித்துச் சுற்றி வந்நு னமஸ்காரித்தால் அகிலாண்டத்தையும் அரை ஞெடியில் வலம் வரும் சக்தி பெறுவாய்.

256

இருள் வித்தை - அருள் வித்தாக மாற்றல்

மனிதன் தவறு செய்கிறுன் என்றால் அது அவனது தவறல்ல. அது அவனது வித்தின் இயல்பாகும். மனிதன்

தவற்றில் ஜனித்தவன். குற்றம் - அவமானம் - எனக் கருதி கதவடைத்து இருட்டில் ஜனித்தவன் மனிதன். இருட்டில் விதைத்த வித்திலிருந்து பிரகாசக் கனி எப்படித் தோன்றும்?

இது ஏறவித்து. னரகத்திற்கே இழுத்துச் செல்லும். இருள் வித்துக்கு இருள் தான் தெரியும். இருள் வித்தைப் பிரகாச வித்தாக மாற்ற, தவற்றில் பிறந்நவளை தவத்தில் பிறப்பொடுக்க வைக்க வேண்டும். இது தான் ஆசான் எனும் ஈசன் செய்யும் வேலை.

அறிவும் மனமும் ஒன்றுக்கக் கலந்து பாகுபாடில்லாமல் கடல் னீரில் உப்பு ஒன்றியிருப்பது போல் இருக்கிறது. கடல் னீரிலிருக்கும் உப்பைப் பிரித்தெடுக்க அதனைக் காய்ச்சி, னைர ஆவியாக்கி, அதிலிருக்கும் உப்பு ஸ்படிகத்தை வெளியே கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. அதே போல் உனது மன மெனும் உப்பு னைர அழுதனை சூட்டினால் காய்ச்சி, ஆவியாக்கி, அதனுள் மறைந்நிருக்கும் பஞ்சு ரத்தின ஸ்படிக அறிவை வெளியெடுத்துக் காட்டுவதுவே ஆசானின் வேலை. இதுவே இருள் வித்தை, அருள் வித்தாக - பிரகாச வித்தாக - மாற்றும் அழுர்வ வித்தை "பிரம்ம வித்தை" இது தான்.

257

லாட பாசை

உனது மாய மனத்தை மாற்றி மாருத அறிவு ஜோதி மயமாக்கி வைகுந்நம், கைலாயம், மெஹராஜ முதலியதில்விய சுவர்ணபதி லோகங்ஙளில் குடியேற்றி அங்கு முன் சென்ற தீர்க்கத் தெரிசியர்களைத் தெரிசிக்க வைத்து அவர்கள் பேசும் பரிபாசையை உனக்குக் கற்பிப்பதுவே எமது தலையான முதல் வேலை.

அவர்கள் உரையாடும் பரி பாசை லாட பாகை, சைகை பாசை, கையகைவு பாசை, கலங் கொண்டு எழுதாத பாசை, எழுத்து வடிவம் பெறுவதற்கு முன்பே உருவெடுத்த ஆதி பாசை எந்ந மதத்தினரும் புரிந்து கொள்ளும் ஓரே பாசை. அது ஏகனின் பாசை என்னும் அழியாத சிரஞ்சீவி பாசை, அனுவுக்குள் அனுவாய் அடங்கும் பாசை, அண்டபிர மாண்டமாய் விரியும் பாசை, எட்டியெட்டிப் பார்த்தும் எட்ட முடியாத பாசை எண்ணில் கோடி வேதங்ஙவளையும் விளங்க வைக்கும் ஓரே பாசை. ஆசானின் முகத்தில் எழுதி சீடன் வாசிக்கும் பாசை, முக்கூர்க்குலத்தி ஞல் உனது னவில் தீட்டப்

பெற்ற பாகை, இவ்வாறு தீட்டப் பெற்ற இரவே உனது திருஞன். அதுவே உபதேச ஞன் அதுவே என் பிறந்ந ஞன் ஞன். அதுவே உனது னவராத்திரி. அதாவது புதிய ராத்திரி.

258

மனிதன் கையாளும் அவலச் சொற்கள்

வாழும் பிறந்ந மனிதன் சாகவே பாடுபடுகிறுன். இவனது பழக்கத்திலிருக்கும் சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் இவன் செய்யும் அவல செய்கையையே எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவன் படுகின்ற பாடு எல்லாம் சாவை ஞேக்கியே செல்லுகிறது என்று எடுத்துக்காட்டுகிறது.

சாப்பாடு : இவன் செய்வது அத்தனையும் சாவதற்கே

சோறு : சுறுசுறுப்பை ஊட்டாமல் சோர்வைக் கொடுப்பது.

சாதும் : தம்மைச்சாகமித்துக் கொள்ளுதல்

சாம்பார் : இவன் பார்க்கச் சாவுக்கு இழுத்துச் செல்வது

பொங்கல் : பொங்க வைக்கும் கல்வாழுவைப்பதல்ல

குழம்பு : குழப்புவது ; தெளிவற்றது

வருவல் : வருத்திக் கொண்டே-துன்புறுத்திக் கொண்டே இருப்பது.

அம்மாள் : மாள்வதற்கே - இறப்பதற்கே - பிறந்தவள் “அம்மா” என்று இருத்தல் வேண்டும்.

இது தொலையட்டும், விசேட காலங்களில் இவனை வாழ்த்த பாட்டுக் கச்சேரி வைத்தால் டாக்டர் மேடையேறி னன்றுகச் சப்பணமிட்டமர்ந்து ‘சா’ என்று துவங்கி, அது “சரி, சரி” என்று விரித்து உன் “பதசா” என்று அவலமாக வாழுத்தி “என் சா” என்று முத்தாய்ப்பு வைக்கின்றுன்.

இவனும் “பேஷ், பேஷ், பலே” என்று சந்தோஷித்து தலையையாட்டி ஆரவாரித்து பாடகருக்கு பரிசு கொடுத்து அனுப்புகிறுன்.

இதுவே இவனது னடை முறை. இவ்வளவு அவலமாகயிருக்கிறது என்றும் அறியாதவன்.

அறிந்ந மக்களாகிய னீங்கள் இன்றிலிருந்து சாதத்திற்கு “அன்னம்” என்றும் ஆலயத்தில் வழங்குப் பெறும் அன்னத்திற்கு “அழுது” என்றும் மாற்றுப் பெயரில் வழங்குங்கள்.

குழம்பிற்கு “ஆணம்” என்றும், மேல் கறிக்கு “வெஞ்ஞனம்” என்றும் புதுப் பெயரில் அழைக்க வேண்டும். இதுவே சாலை வாழ் மக்களுக்கு விதியாகும்.

கிரஹப்பிரவேசம் :- கிருஹம் என்றால் கஷ்டம். கஷ்டத்துற்குள் - துன்பத்திற்குள் பிரவேசம். இது னமக்கு வேண்டாம். இதனை மாற்றி “புது மனைக் குடியேற்றம்” என்று வழங்குவங்கள்.

சாப்பிடப்போகிறேன் என்று சொல்லாமல், பசியாறப் போகிறேன் என்று சொல்லிப்பழகிக் கொள்ளுவங்கள்.

259

ஞானக் குன்று

வான குட்டரசர் உனது பாட்டையர் தனிகை வள்ளல் பிரானவர்களுடன் அகிலவலம் வரும் போது ஞங்ஙள் ஞானக்குள்ளில் ஏற ஆரம்பித்தோம். அப்போது அக்குள்ளின் மேல் எங்ஙளுக்கு முன் சென்ற சித்தர் முத்தர்களின் கால் சுவடுகள் பல பதிந்திருந்தன சில ஆண்டுகள் னடந்ந பின்னர் எங்ஙளுக்கு முன் வெகு சொற்பச்சுவடுகளே காணப் பெற்றன. பத்தாண்டுகள் னடந்ந பின்னர் எங்கள் முன்னர் ஒரு கால் சுவடு கூட இல்லை. ஞங்ஙள் இருவரும் விட்டு சென்ற சுவடுகளே எஞ்ஞி னின்றன.

மற்றையவர்கள் யாரும் அந்ந ஞானக் குன்றின் மேல் அவ்வளவு உயரம் ஏறி வர வில்லை என அப்போது னன் அறியேன்.

260

மௌனம்

மௌனம் சாதித்தால் முத்தி சித்தியாகுமென்று னினைத்து பேசாமல் வாய் மூடி உட்கார்ந்திருந்தால் முத்தி கிட்டாது. அப்படி கிடைப்பதாகவிருந்தால் பிறந்தனால் முதற் கொண்டு மௌனமே சாதிக்கும் மிகுகஜாதிகளுக்கு உனக்கு முன்பே முத்தி கிட்டியிருக்க வேண்டும்.

ஞானிகள் அருள் மாரி பொழிந்து பேசிக் கொண்டிருக்கையில் மோன னிலையில் இருப்பர். இதுவே மௌன னிலை.

261

சப்த ஸ்தானம்

சப்த ஸ்தானத்தில் சேவித்தால் புண்ணிய முண்டு என்று

இந்து மதம் சொல்கிறது. “சப்த ஸ்தானத்தில்” சேவை செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் இவன் “சப்தத்தை” விட்டு ஏழு இடங்களைத் தேடி அலைகிறான். “சப்தம்” என்றால் “ஒசை ஓங்காரத் தொனியான ஒசை, உன்னுள் இயங்கும் எல்லையை அறிந்து, அதற்கு சேவை செய்தல் வேண்டும். “ஓம், ஓம்” என்று வாயால் உச்சரித்தால் ஒன்றும் னடவாது. உன்னுள் எழும் ஒலியற்ற ஒசையை உணர்ந்து ஆனந்ந மடைய வேண்டும். தன் ஞாதத்தை தான் கேட்டல் வேண்டும்.

தன்னுள் இயங்கும் ஞாதம் தெளிவாகவுள்ளதா என்று கண்டு அறிய வேண்டும் சல் அவர்கள் ஒலிமிகுந்ந சந்தைக்குச் சென்று அங்கு தன் சக்தியைச் சோதிப்பார்கள் என்று இஸ்லாமிய வேதம் சொல்கிறது.

262

சேலை கட்டிய மாந்நரை எம்பாதே

“சேலை கட்டிய மாந்நரை எம்பாதே” என்றால் அதில் உனது தாயும் சகோதரியும், மனைவியும், சேர்த்தே சொல்லப் படுகிறது. தாயை விட வேறு தெய்வமில்லை என்று சொல்லும் எம் ணட்டில் அவர்களை எம்பாதே என்று சொல்லுவார்களா? தெய்வமாகக் கொண்டாட வேண்டிய தாயினத்தை இப்படி அவமரியாதை செய்வார்களா?

சேலை கட்டிய மாந்தரல்ல. சேலை அகட்டிய மாந்தர் என்று கொள்ளுதல் வேண்டும். சேலையை அகட்டியவர் விலை மாதர்களாவார். அவர்களை எம்புவது ஆபத்து என்பது செயல் விளக்கம்.

263

சிக்கெனப் பிடித்தேன்

சிக்குப் பலகை என்பது முற்காலத்தில் வேத னால் வைத்துப் படிக்க யயன்பட்ட ஒரு சாதனம். அதனைச் செய்வதற்கு மிகவும் திறமை வேண்டும். இரண்டங்குல கனப் பலகையை ஒரு அங்குல கனமுள்ள பலகையாக இருபுறமும் வாளால் அறுத்து இரு பலகைகளாகப் பிளக்க வேண்டும். ஆலை இரண்டு பலகைகளும் பிரிந்து விடாமல் மையத்தில் கீல் வைத்தது போல் பினைத்துக் கொண்டிருக்கும். அதனை விரித்து V போன்ற பகுதியில் வேதனுலை வைத்துப் பிரித்து படிப்பார்கள். கீழ் ஞேக்கி V போன்ற பகுதி பாதமாக அமையும்.

இதுவே சிக்குப் பலகை. இது தற்போது அதிகம் உபயோகத்தில் இல்லை. அதன்படம் X.

“சிக்கெனப் பிடித்தேன்” என்றால் சிக்கிக் கொண்டேன் என்று பொருள் அல்ல, ஒனும் னீயும் பிரிக்க முடியாமல் ஒரு தெய்வீக பிணைப்பில் இருக்கிறோம். பிறர் பிரிப்பதற்கு எவ்வளவு முயன்றாலும் னடக்காதது னடக்காதது ஒரு காந்நப் பிணைப்பு இது. ஆசானுக்கும் சீடனுக்கு முள்ள ஒரு விணேதத் தொடர்பு.

மேலும் சிக்குப் பலகை விரிய விரிய வேதமும் விரியும். அதே போல் ஆசானின் வாய் விரிய விரிய சீடனுக்கு வேதம் விரியும். அந்ந விரி ஆலவாயினுள் அண்ட சரா சரங்களையும், ஈரேழ பதினுண்ணு உலகங்களையும் சீடன் சந்தேகமற கண்டு மகிழ்வான். இதுவே “சிக்கெனப் பிடித்தல்” என்பது.

264

அருணசலம்

துண்ணையிலிருந்நு ஒரு முதியவர் தியானம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

‘அம்பரம் பரம் பரம்
அம்பரம் பரம் பரம்’

என்று ஓயாமல் முனு முனுததுக் கொண்டிருந்தார். அது போது அவரது பேரன் தெருவில் பம்பரம் விட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். அப்போது அவனது பம்பரம் சாக்கடையில் விழுந்நு விடுகிறது. அவன் அதைப் பார்க்க வில்லை. தேடலானான். அது சாக்கடையில் விழுந்நு விட்டதைப் பார்த்த பெரியவர், பம்பரம் இருக்கும் இடத்தைப் பேரனுக்குக் காட்டிக் கொடுக்க எண்ணினார். அதே நேரத்தில் தான் செய்யும் ஜபத்தையும் விட்டுக் கொடுக்க மனமில்லை ஆதலால்

‘அம்பரம் பரம் பரம் பம்பரம் சாக்கடை
அம்பரம் பரம் பரம் பம்பரம் சாக்கடை’

என்று ஜபித்தார். இதுதான் னீ செய்யும் தியானத்தின் லெக்ஷனம். எவ்வளவு முயன்றாலும் உன்னால் மனதை ஒரு னிலையில் அசையாமல் னிலை னிறுத்த முடியாது. அது சலனமுற்றே இருக்கும். சலனமுள்ள மனதை னிச்சலன மனதாய் மாற்ற, னித்தியானந்நத்தில் னின்று திலைக்கும் னித்தியனை இறைசொருப குருபிரான் ஒருவர் வேண்டும். அவரது அருளாழுதம் உனது செவியில் ஏறவும் மனசலனம் னீங்கள் னிச்சலனம் குடியேறி பேரின்பப் பெரு வெள்ளம் பொங்வித்

~~~~~
ததும்பும்.

அருளினால் அச்சலத்தை உன்னுள் புகுத்தும் தெய்வமே அருணசலம். அத்தெய்வம் வாழும் பதியே திருவண்ணமலை. அதுவே சாலையம்பதி.

265

ஆண்டவர்களிடம் உபதேசத்திற்கு விண்ணப்பித்து நிற்கும் மெய்வழி அங்குத்தினர்களிடமும், புதியதாகத் தம்மை சந்நித்து துரிசிக்க வரும் இப்பூஷலக மக்களிடமும் ஆண்டவர்கள் கேட்கும் - ஞான எழில் சிந்நும் வினாக்களும். அதைத் தொடர்ந்து அவர்களே தந்நிடும் ஞான போதனை விடைகளும் மிக சுவையானது. அந்த ஜீவ ஏற்றச் செவ்விய தேவ ஞான திருவசனங்ஙளைத் தொகுத்துத் தரப்பெற்றுள்ளது:

1. கடவுள்என்றால் என்ன?

முதல் முதலாகக் கடவுள், ஜந்நு பூதங்ஙள், மின்பளி தாரகை முதலானவற்றை உண்டாக்கி (அதாவது தனக்கு வேண்டிய கை ஆயுதங்ஙளை உண்டாக்கி) பிறகு, தான் குடியேறவுள்ள மனித ரூபத்தை உண்டாக்க னினைத்தான். சிருஷ்டியில் முதலில் உண்டான உயிருடைய பொருள் புழு. அதில் தன் வல்லபமாகிய ஆறு அறிவையும் வைக்க முடியாது என்று கண்டு-புழுவிற்கு வேண்டிய உணவு முதலியவைகளை உண்டாக்கி விட்டு, எறும்பு கொசு இப்படியே யானை முதல் அண்டரண்ட பட்சி முதலியவைகளைப் படைத்தான். அவை எதிலும் தன்னுடைய வல்லப ஆறு அறிவை வைக்க முடியாமல் போகவே, என்ன கால கால முயற்சிக்குப் பின் ஒரு மனு உருவை உண்டாக்கினான். அப்போது இறைவனுக்கு என்ன சந்தோஷமாக இருக்கும்? ஆனால் அவன் செயல் அதோடு னிற்க வில்லை. மனிதனுடைய ஞவில் ருசியை வைத்துப் படைத்து விட்டோமே என்று வெளியே அண்டத்திலும் பல ருசிகளைப் படைத்தான். இவ்வாறே

மனுவின் மூக்கிற்காக பல வாசனைளையும் - கண்ணுக்காக பல அழகுகளையும் பல வர்ணங்களையும் படைத்தான். மேலும் மனித தூலத்திற்கு வரும் வியாதிகளைக் கண்டிக்க பலவித மூலிகைகளையும் உண்டாக்கினான். அதோடு னில்லாயல், தன்னை மனிதனுக்கு வெளியாக்க வேண்டி, தானும் ஒரு மானிட ரூபத் திருமேனி ஏற்று வந்நான். இவ்வளவு னீண்ட பாடும் வல்லபழும், கருணைப் பெருக்கும் உடைய வஸ்து வித்தே கடவுள்.

மேலும் தன்னை அறியாது தவறுகிறவர்களுக்கு னரகத்தையும் படைத்து வைத்தவனும் அவனே.

2. உபதேசம் என்பது என்ன சொல்ல?

மனுவை இக்கடத்தை விட்டு னீக்கி அக்கடத்துள் ஆக்குவது முதல் - அதாவது இம்மனித தூலமாகிய பீத்து உடலை விட்டு னீக்கி, அந்தப் பரிசுத்த தேவ தூலத்தில் புகுத்தாட்டப் பெறுவது முதல் இவனை அந்தப் பரமபத னித்திய தூலத்துக்குள்ளே னிலைப்பிக்கச் செய்கிறவரை - அதாவது காரிடி எமன் கையிலிருந்து பிடுங்குப்பட்டு ஒளி பரவும் மிகு மவுன பரமானந்ந னிலையில், னீங்காது னிலைத்தாட்டி வைக்கிறவரை - உபதேசத் திருச் சொல்ல, அருட்பெருஞ்சோதித் திருமேனியராகிய தெய்வீக குருபிரானவர்களின் தனிப்பெருங்குருணையால் னீகழ்த்தப் பெறுவது.

3. உலகம் எத்தனை? என்ன என்ன? அண்டத்திலா பிண்டத்திலா?

உலகம் மூன்று. பாதாள லோகம் அல்லது னரக்லோகம், பூலோகம், வான்லோகமாகிய ஆகாயலோகம் ஆக மூன்று - அண்டத்திலும் பிண்டத்திலும்.

4. பூதங்கள் எத்தனை?

னிலம், னீர், னெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆக பூதங்கள் ஐந்நு.

5. பூதியங்கள் எத்தனை? என்னென்ன? பூதியம் மேலே சொன்ன பூதந்நானு வேரூ?

பூதியம் ஜந்நு - மாமிசம், இரத்தம், உஷ்ணம், சுவாசம், மனம் இவ்வாறு பின்டத்தில் எஸ்ஸன்ஸாக பூதங்கள் உள்ளன.

6. பொறிகள் எத்தனை? என்னென்ன?

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆக பொறிகள் ஜந்நு

“நூல்பார்த்தாற் கருவிடயம் னிறுத்திப் பாருன்
னினைவுக்கே தோணும் மெய்ப் பொருள்தானப்பா
கால்மேலும் தலைக்கூடிய னிலைக்கும் பாரு
கண்டு பார் மெய்ப் பொறியென்றதற்குப் பேரு
பால்போன்ற மெய்வழிநூலுனக்காய்ச் சொன்னேன்
பகர்ந்தேனேன் ஆனந்நக் களிப்பும் பாரு
வால்காட்டிப் பயல்களுடல் மெய்யென் பார்கள்
வண்டரெதும் கண்டதுண்டோ வாய்ப்பேச்சாலே”
(மெய்வழி நூல் பாடல் 30)

“ஜம்பொறி யெனச் சொல்வார் வாயில் - அத்தை
யறியார்கள் மெய்ப்பொறி யானசஞ்ஞீவி
பொய்யான வுடலைமெய் யென்னும் - வேஷப்
புலையர்களறியாத பூதச்சஞ்ஞீவி ”

(ஆனந்ந களிப்பு பாடல் 15)

7. புலன்கள் எத்தனை? என்னென்ன?
8. புலன்கள் ஜந்நு - சுவை, ஓளி, ஊறு, ஓசை, னுற்றம்.
9. மனிதனுக்கு அறிவு எத்தனை? என்னென்ன அறிவுகள்?
ருசி அறிவு, கேள்வி அறிவு, னுகர் அறிவு, கண் அறிவு,
உணர்வு அறிவு, தன்னை அறிகின்ற ஆளுவது அறிவு
ஆக அறிவு ஆறு.
10. மிருகங்களுக்கு அறிவு எத்தனை?
11. ஜந்நு அறிவு
12. உயிர்களின் பிறப்பிடமானிய யோனிகள் எத்தனை?
13. புழுக்கம், வித்து, அண்டபம், சினை என்னப்பெற்ற மூல
வகை யோனிகள்.
14. இறைவன் படைத்த தோற்றம் எத்தனை? அது
என்னென்ன?
15. அமரர், மனு, விலங்கு, புள், (பறவை) ஊர்வன, ஜலம்

- வாழ் ஜந்து, தருக்கினம் ஆக தோற்றங்ஙவள் ஏழு.
12. தோற்றம் எந்ந அறிவுப்புக்காக உள்ளது?
- கொசுவும் அண்டரண்டப் பட்சியும் புன் என்ற ஒரே தோற்றத்திற்குள் வருவதாயினும் ஒன்றை ஒன்று உக்காது. சின்னாங்களியும் திமிங்கிலமும் ஒரே இனமாகிய ஜலம் வாழ் ஜந்து என்ற தோற்ற வகையில் பிரிக்கப்பட்டாலும் ஒன்றை ஒன்று பிரியப்படுவதில்லை. அப்படியிருக்க மனு, தேவன் என்ற வெவ்வேறுன பிரிவாக ஆன பின்னும் - தேவனான இவன் தனது பரிசுத்த வித்தை - பழைய மாமன் கழுதை அக்கா கழுதை - என்ற உறவு கொண்டாடிக் கலக்கிறுனே அந்நப் பாவத்தை எடுத்துக்காட்டி எச்சரிப்பிக்கவே.
13. கடவுள் அண்டத்திலா? பிண்டத்திலா?
- அண்டத்திலும் பிண்டத்திலுமாகிய அனைத்திலும்.
14. உபதேசம் எதற்காக வாங்ஙுகிறது?
- தெய்வ ஆசானிடத்தில் அன்பு பெருக-உபதேசம் எவ்வளவு னெடிய செயலோ அப்படியேதான் னிஜை அன்பு பிறங்ஙுச் செய்யும் திருச்செயலும் னெடியதாய் உள்ளது. என்னம் வாக்கு செயல் தெய்வ ஆசானிடத்தில் ஒட்ட வைத்து, பிரளாமல் பழகுவதால்தான் னிஜை அன்பு பிறங்ஙும். அந்ந அன்பே மனுவை சிவமாக்கும் விசுவாசம் ஏற்படும்
(வி=உசும்-புதல் - விசும்-புதல் - அழுகு செய்தல்)
15. குரு என்றால் என்ன?
- விதி கடந்நோர் - மனுவுக்கு உள்ள விதி அவர்களுக்கு இல்லை.
16. என்ன செயலுடையவர் குரு ஆவார்?
- அந்நகாரமென்னும் இருளிருப்பாகிய இதய லோகத்தைத் திறப்பித்து அவ்விருளைக் கிழித்து னெறித்து ஒட்டி வைக்கும் அருங்ஙாரணச் செயல் அவ்வளவும் உடையவர் குரு.
17. மனிதனின் முதல் கடமையாவது யாது?
- தன்னைப்போல் மனித தூலத்தில் வந்துள்ள தேவகுரு பிரானத் தேடிச் சந்நிப்பதே மனிதனின் முதல் கடமையாகும்.

18. னரன் என்பது யார்?
பொய்ப் பொருளின் தேட்டாகிய அழி செயலையே ஒடி அவாவித் தீரிபவன்.
19. மனிதன் என்பது யார்?
மெய்ப்பொருளை அடையும் ஞேக்குடன் ஒரு சற்குரு பிரானைத் தேடுகின்ற நூட்டமுடையவன்.
20. தேவர்கள் என்பவர் யார்?
அந்ந சற்குருபிரானின் தனி அன்பினால் தேவ ரகசியங்கள் எல்லாவற்றையும் தெரிந்நவன்.
21. மதத்தை சார்ந்திருப்பது எதற்கு?
தெய்வ ஆசானுகிய தேவ குருராஜர் உள்ளை னம்பி தன் சீடஞக ஏற்றுக் கொள்வதற்காகத்தான்.
22. பிறப்பிலேயே ஓர் மதத்தில் உள்ளவனு? பிறந்து அறிவு வந்நபின் ஓர் மதத்தில் பிறப்பதா?
இத்துலப் பிறப்பிலேயே யாரும், எந்ந மதத்திலும் இல்லை. எல்லோரும் னரனே. தெய்வச் சூலில் பிறந்து மெய்யறிவு-தன்னை அறியும் அறிவு-வந்து ஓர் மெய்க்குருவால் ஒரு மதத்தில் பிறப்பிக்கப் பெற வேண்டும்.
23. சரிகை எது துவங்கி எது வரை?
அங்க சுத்தி ஆலய வழிபாட்டில் ஆரம்பம். அங்குசுத்தி என்பது பிறர் மனை ஞேக்கா சுத்தம். தேவ ஆசிரியரின் எண்ணத்தில் இவனது வழிபாடு சரி என்று தோன்ற வேண்டும். அவ்வாறு அவர்களுக்குத் தெரிந்நபின் அவனை அவர்கள் தன் சீடஞக ஏற்றுக் கொள்ளும் போது சரிகை முடிகிறது.
24. கிரியை எது துவங்கி எது வரை?
தெய்வ ஆச்சாரியரால் சீடஞக ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதிலிருந்து, அவனை பையப்பைய மெய்வழியில் ஆக அவனைப் பண்படுத்தி பிரம்மோபதேச மறுபிறப்பு இலக்குவரைக் கொண்டு வரும்போது கிரியை முடிகிறது.
25. யோகம் ஆரம்பம் எது? முடிவு எது வரை?
பிரம்மோபதேசம் பெற்றதும், இவனது முக்கு தேவ ஆசான் அவர்களது சொற்படி கேட்க ஆரம்பிக்கிறது. முடிவு வின்னாடு விடியும் வரை

26. படிப்படியாய் ஞானத்துக்குப் போவதோ?
ஞானத்துக்குப் படிப்படியாகத்தான் போகமுடியும்.
27. ஞானம் என்பது இவன் செயலில் என்ன-வாயிருக்கிறது?
தேவ ஆசானிடத்தில் னீ வைக்கும் னீங்ஙாத அன்பாயிருக்கிறது.
28. அறுசுவை ஒளிக்குமிடம் மும்மூர்த்திகளில் யார்கையில் இருக்கிறது?
மும்மூர்த்திகளில் எவர் கையிலும் இல்லை. மும்மூர்த்திகரமும் ஒரு முகமாய்ச் சேர்க்கை பெற்று மனித தூலம் தாங்ஙி வந்நுள்ள ஒரு தேவகுரு கொண்டல் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது.
29. ஞானேந்திரியங்ஙள் எத்தனை? அவை என்னென்ன?
மூன்று - அவை கண், செவி, வாய்.
30. ஆதாரங்ஙள் எத்தனை? அவை என்னென்ன?
ஆறு - அவை மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம் மனிபூரகம், அனுகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞா.
31. தர்மம் என்றால் என்னவானது?
மெய்ஞானியிடத்தில் பிரதிபலன் ஒன்றும் எதிர்பாராமல் செய்யும் ஈகையே தர்மம்.
32. வீடு அடைவதற்கு னம்பிக்கை (ஸமான்கள்) எத்தனை?
அவை என்னென்ன?
ஆறு - அவை:
1. கடவுள் ஒருவர் உண்டென்பதும்
  2. அவனுடைய சிபார்சுக்குரிய தீர்க்கத்தரிசியர்கள் உண்டென்பதும்.
  3. அடியார்களாகிய தேவர்கள் உண்டென்பதும்
  4. வேதம் உண்டென்பதும்
  5. மரணம் உண்டென்பதும்
  6. அவரவர்கள் செய்த னன்மை, தீமைகளுக்குத் தக்கபடி தீர்ப்பளிக்கப் பெறுகின்ற தீர்ப்புனை உண்டென்பதும் ஆகிய னம்பிக்கைகள் ஆறு.
33. மரணம் எத்தனை? என்னென்ன மரணம்?
மரணம் இரண்டு வகை - னியாயமரணம், அனியாய மரணம்.

34. மனிதன் இறந்நதும் அவனது மனைவி முதல் எல்லாரும் பழக்கத் தகுந்ந பிசாசாகப் போவது எதனாலே? இதை அறிந்நவர்களுக்குத்தான் முத்திகிட்டும் எப்படி?
- ஒரு மெய்க் குருவைப் பெறுவிட்டால், இறுதி னேரத்தில் கசப்பாகிய தீட்டு வெளிப்பட்டு, மரணத்திற்கு ஆளாகி என்றென்றைக்கும் னீங்கு அவஸ்தையாகிய அலகைத் தேகம் வந்நுவிடுமே என்ற அச்சம் இல்லாததாலே பிசாசாகப் போகிறார்கள். இதை அறிந்று அச்சம் ஏற்பட்டு ஒரு மெய்க் குருவைச் சார்ந்நவர்களுக்கே முத்திகிட்டும்.
35. னித்தியம் பெறுவது எதைத் தாரை வார்த்து? உடல், பொருள் ஆவி மூன்றையும் ஆண்ட குருவிற்குத் தாரை வார்த்துக் கொடுத்துப் பெறுவது னித்தியம்.
36. மனம் என்பது தோற்றமற்றதா? தோற்றமற்றதா? மறுபிறப்புப் பெற்ற தேவர்களுக்கு மனம் தோற்ற முற்றது.
37. அறிவு தோற்றமுடையதா? அல்லது இல்லையா? அதே போல் மறுபிறப்புப் பெற்ற தேவர்களுக்கு அறிவு தோற்றமுடையது.
38. உன் ஜீவன் தோற்றமற்றதா? இல்லாததா? தோற்றமுள்ளது.
39. ஆத்மா எத்தனை? எது எது? தோற்றமுடையதா? தோற்றமற்றதா?
- இரண்டு - ஜீவாத்மா பரமாத்மா. இரண்டும் தோற்றமுடையது. ஜீவாத்மா னீ - பரமாத்மா உன்னை ஆண்டுகொண்ட தேவபிரான்
40. பொய் என்றால் என்ன செயலுடையது?
- அழியும் தன்மையுடையது - னன்மை தராதது.
41. மெய் என்னப் பெற்றது என்ன செயலுடையது?
- னித்தியமானது, னன்மை பயப்பது.

42. மனிதனுக்குள் எத்தனை தூலங்கள் உள்ளன? அத்தூங்களின் பெயர்கள் என்னென்ன?

சூக்குமம், காரணம், மகா காரணம் என மூன்று தூலங்கள் உள்ளன. தீட்சை ரூபமாக அவை வெளியாவன.

43. மௌனியர் என்பது யாரை?

பழுத்தவர், தேர்ந்நவர் என்று வந்ந எவ்வரையும் தன் மூன்னர் வந்நதும் னைவைழ ஒட்டாமல் செய்கின்ற எல்லபம் பெற்றவரே மௌனியர்.

44. தாய், தந்தை, மனை, மனைவி, ஊன், உறக்கம், அறுசுவை, மக்கள், சுற்றும் மாடு, ஆடு, திரவியம், அரசாட்சி, தேசாதிபத்தியம், புகழ்ச்சி இவைகளில் எதன் மீது வைப்பது அன்பின் பலனுடையது?

இவற்றில் எவற்றின் மீது வைத்தாலும் அன்பின் பலன் இல்லை. தேவ குருபிராணிடத்தில் னை வைக்கும் னிஜு ஒட்டுதலே தேவ அன்பு

45. ஞான குரு, தேவ குரு என்பது யாரை?

நரரை மக்களாக்கி, மக்களைத் தேவர்களாக ஆக்க வல்லபமுடையவர்களே தேவ குரு, அவர்களே ஞான குருவும் ஆவார்.

46. மெய்ஞ்ஞானச்சீடர் என்பது யாரை?

தன் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் தன்னை ஆண்டுகொண்ட தேவகுரு பிரானுக்குத் தாரை வார்த்தவர். உடல், பொருள் ஆவியாகிய மூன்றும் தன் ஆட்சியிலிருந்நால் கெட்டுப் பாழாகி னன்மை தராமல் போய் விடுமே என்று அறிந்நு, அவற்றை னன்மை தரக்கூடிய மெய்ஞ்ஞான ஆசான் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தவர்கள்.

47. ஞானம் என்றால் என்ன? அண்டத்திலா? பிண்டத்திலா?

அண்டத்திலும், பிண்டத்திலும் - ஞானம் சர்வமும் தன்னதாக ஆக்கிக் கொண்ட செயல்கடவுள், வேதம்,

சுவர்க்கம், உலகம், எல்லாம் தன்னதாக ஆக்கிக் கொண்டதிருச்செயல்

48. வேதம் எதனால் விளங்கும்?
பாதம் விளங்க வேதம் விளங்கும். பாதம் தான் திருமறை.
49. னற்றுள் என்றால் என்ன? அண்டத்திலா பிண்டத்திலா?
வேதத்தை விளங்க வைப்பது னற்றுள். அது பிண்டத்தில் உள்ளது.
50. மலர்மிசை எப்படி ஏகுவது? அண்டத்திலா?
பிண்டத்திலா.
மலர்மிசை ஏகுவது என்பது பிண்டத்தில் னடக்கும் திருச்செயல். தேவ குருவின் திருவருள் வல்லபத்தால் ஆகுவது.
51. அகரம், அவ்வு, அரி எழுத்துக்கு முன்னையா, பின்னையா? அண்டத்திலா? பிண்டத்திலா?
அரி எழுத்துக்கு முந்நியது அவ்வு - அதற்கும் அப்பால் உள்ளது அகரம் - முன்றும் பிண்டத்திலுள்ளவை.
52. சாவு என்றால் என்ன?
முடிவுருளை னெடுந்நுயரே சாவு. உன்னைப் படைத்ததும், உன்னைப் போலவே பலரை னீப்படக்கக் காரணமாயிருந்நதும் ஆசிய ஞதம் என்ற ஜீவ வித்து, அது கசப்புதீட்டு ஜூலமாக மாறி வெளியே சிதறி விடுவதே சாவு - இந்ந அடையாளம் இல்லாமல் மரணிப்பதே சாவாவரம்.
53. தேவர்கள் என்றால் யார்?
தேவ ரகசியம் தெரிந்ந னன்னெறியோர்களே தேவர்கள் என்பது திருமறைத் தீர்ப்பு.

54. மூலமந்திரம் பார்ப்பதா? படித்து உருப்போடுவதா?
மூல மந்திரம் னேருக்கு னேர் தரிசிக்கப் பெறுவது -
உருப்போடுவது அல்ல.

55. னிட்டை என்றால் என்ன?

சுவாசம் முதலிய உணர்ச்சிகள் இல்லாமல்போய்
பரத்தோடு ஒன்றி னிற்பது - பகிரங்ஙுத்தில்
சிட்டவாசிரியர் னிழல் போலே னின்று அவர்
செயலினுக்கெல்லாம் ஒத்துப் பழக்கமானி, வட்டமிட்ட
மாய்கை என்னும் முள்ளுக்காட்டை வைராக்யச்
செருப்பிட்டு மிதித்து ஏறி சட்டமதே இரண்டறவுங்
கலந்நங்ஙோடி னிலைத்த அகமிய விளைவினால்
கிட்டுவது. தூல ஞான னிட்டை குருவுக்கு ஒத்துச்
செயல் பழகி வருவது - சூக்கும் ஞான னிட்டை
என்பது சகசனிட்டை.

56. கிரகஸ்தன் என்றால் யாரை?

தேவ குடும்பம் உண்டாக்கி அதில் வாழ்பவன் -
கிரகங்ஙனின் செயல் அஸ்தமானவன். இல்லறத்தின்
அகண்ட முடிச் சூடர் தேகத்தில் இருப்பவர்க்கு,
வைக்கிரக அதிகாரங்ஙன் செல்லாது. செல்லுதர்க்கே
இடமங்ஙில்லா தேகியவன் ஒளி பாய்ந்று குணம்
வேறுகிச் சொல்லுமிவன் சொற்படிக்கே கிரகம்
கேட்க்கும். சுருதி விதி கடந்ந கிரகஸ்தன் பேரே.

57. கல்வி என்பது படிக்கிறதா? அல்லது அறிகிறதா?

அறிகிறது.

“அதியா மில்லை அறிவதற்கே யன்றி

இஃது ஒது மறைப் பய ணேன்றில்” (ஞானக்குறள்)

“அல்புலாம் மீமாகவும் அடிமுடி னடுவாகவும் அகர
வுகர சிகரமாகவும் அகது உகது வாகிதுவாகவும்
ஆலம் ரூகு ரூகானியாகவும் உடல் உயிர் ஆத்மா உயிர்
ஊமை எழுத்தாகிய முப்பொருட்கோலமாக னிற்கும்
இவ்வுள்ளமை உஜாதினை எதார்த்த னன்னம்பிக்கை

னலவிளைவு மனமனிதனில்ப் புகட்டுவதற்கு ஜனுல் எக்கின் ஆலம் ருகானியா என்னும் ஜீவகாயத்திரி விடிவு ஸிலத்து ஸிலைக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் ஸிறுத்திச் சுட்டித் தொட்டுக்காட்டிய அதன்பின் மாருத பவுச பலன் விளைகுவதற்காக அந்ந வடிவுகுறி அடையாள கிரந்நத்தை வாக்கு ருபத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டு வந்நு வெளியாக்கும் ஒலிவடிவு விரிப்பின் பிரவாகத்திற்கேதான் இல்மு என்றும் கல்வி என்றும் பெயர் படைத்துக்கொண்டிருக்கிறது”

(ஆண்டவர்கள் மாண்மியம் - பக் 126)

“என்றும் பொய்யகத்து உறைந்நுள்ள மனத்தை மெள்ள மெள்ள மெய்யறிவு உதயம் காட்டிக்காட்டி, அகவிளைவு குடியேற்றி, உள்ளும் புறம்பும் சிறக்க, செவ்வீடு அடையவைப்பனவாகிய னரரை மக்களாக்கி மக்களை தேவர்களாக ஆக்கும் தடையற்ற முழுத்ததை உடையதே மெய்க்கல்வி”

(எம்படரடிபடு கோடாயிதக்கார்)

58. பாகை படிப்பது எதற்கு?

வேதசிரேஷ்டர் உன்னை னம்புவதற்கு - ஞானம் உன்னை மதிக்க. பாகை தெரியாதவர்களுக்கு உபதேசம் செய்யாதே என்பது ஸ்திக் கட்டளை. வேத கிரேஷ்டா எந்நப் பாகையில் அவதரித்தார்களோ அந்ந பாகையே தேவபாகை. அதைத்தான் படிக்கவேண்டும். அதுதான் முத்தி னல்கும்.

59. னால்கள் படிப்பதின் பயன் என்ன?

வீட்டைத்தலே னால்கள் படிப்பதின் பயன்.

60. மனு எதற்காக ஆகிறுன்?

ஸித்திய தேவஞை ஆகுவதற்கு.

61. னரஞகப் பிறந்நது எதற்கு?

மனுவாகிப், பிறகு தேவஞைகுவதற்கு.

62. உன் ஜீவன் ஆனு பெண்ணை?   }
 63. ஆண் தூலம் வருகிறது எப்படி?   }
 64. பெண் தூலம் வருகிறது எப்படி?   }
 தெய்வ ஆசிரியரிடத்தில் தெரிய வேண்டிய முறையில்
 மேற்கூறிய முன்று கேள்விகளுக்கும் பதில் அறிந்து
 கொள்ள வேண்டும்.
 65. பொருள் என்றால் உனக்கு என்ன அது?
 னித்தியத்தைத் தருகின்ற மெய்ப்பொருள்
 66. பொருள் அழியப்படுவதும் குறைந்து போவதுமா?
 அல்லது அழியாததா?
 பொருள் அழியப்படுவதும் குறைந்து போவதுமல்ல.
 என்றென்றைக்கும் அழியாதது.
 67. பொருளைப் பெறுகிறவர்கள் னரரா? மனுவா?
 அமரரா?
 மெய்ப்பொருளைப் பெறுகிறவர்கள் மனுவே.
 68. னரகர் பொருள் எது?
 அழிகின்ற பொய்ப் பொருள்
 69. மனுவினுடைய பொருள் எது?
 அறிவுடைய பெரியோர்களின் திருவாக்கு
 70. அமர்கள் பொருள் எது?
 னித்தியத்தைத் தருகின்ற மெய்ப்பொருள்.
 71. பொய்ப்பொருள் காணப்படுவது போல் மெய்ப்-
 பொருள் தோற்றமுடையதா? இல்லையா?
 மறுபிறப்புப் பெற்ற தேவர்களுக்கு மெய்ப்பொருள்
 தோற்றமுடையது. மற்றையோருக்குக் காணப்படாதது.
 72. மலம் எத்தனை? அவை என்னென்ன?
 ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலங்கள்.

73. மலத்தைப் போக்குவது யார் உதவியாலே?

ஓரு மெய்ஞ்ஞான ஆசிரியர் உதவியாலே போக்கப்-பெறுவது, தனக்கு ஒன்றில்லை என்று அவரை அர்ச்சித்து வாங்ஙும் பூர்ண சரணைகதியாலே அந்ந வல்லபம் கைகூடும்.

74. அச்சம், மடம், னனம், பயிர்ப்பு இன்னொன்ஙும் பெண்களுக்கு ஆபரணங்களாகத் தரப்பெற்றது எதற்கு?

ஞானம் பெற்றவர்களில் பெண்கள் சிலரே. ஏனெனில் அவர்கள் ஓரு மெய்ஞ்ஞான ஆசிரியரைத் தெய்வ இச்சையோடு அணுகியதும், ஊரே படர்விரிக்கும். அதை மிதித்து ஏறவே இந்ந னன்கு ஆபரணங்ஙும் தரப்பெற்றன.

இல்லா விட்டால் அவர்களில் ஞானமடைந்நவர்கள் ஓரு குஞ்ஞு கூட இருக்க முடியாது. மனித ரூபத்தில் வந்நவர்கள் எல்லோரும் கட்டாயம் பரமபதும் அடைய வேண்டும் என்ற கடமையை ஏற்றி வைத்துள்ள இறைவன் பெண்களுக்கு வரும் தூற்றுதலாகிய படரை மிதித்து ஏறி வரச் செய்யவே இந்ந னலு ஆபரணங்களையும் அவர்கள் பால் வைத்துப் படைத்தான்.

இதை கவனிக்கும்போது ஓவ்வொரு மனுவும் இப் பரமபதத்தை அடைய வேண்டியது எவ்வளவு கட்டாயம் என்பது தெரிகிறதல்லவா.

(மடமை - கணவன் பொய்யே சொன்னாலும் அதை மெய்யென்று முழுக்க னம்பும் குணம். பயிர்ப்பு - அவனுக்கு பணிவிடை கணவனைத் தவிர பிறரிடம் புழங்ங அருவெறுப்பு).

75. இறைவனிடத்தில் சீதனமாக அமானிதுப் பொருளாக வாங்ஙி வந்ந வித்தியாதத்துவம் என்னின்ன?

1. காலம் 2. னியதி 3.கலை 4.வித்தை 5. அராகம் 6.புருஷன் 7. சுத்த மாயை.

76. மேற்சொன்ன அமானிதமாகிய சீதனம் பொருள் இறைவனிடம் கடனாக வாங்கி வந்நது இன்னும் கொடுக்கப்படாதிருந்நால் னீகடன்காரனு? இல்லையா? கடன்காரன்தான்.
77. முத்தி கிட்டுவது எதனால்?
- தெய்வ ஆசானின் கிருபையால்.
78. முத்திக்கு மூலம் எது?
- ஒரு மெய்ஞ்ஞான ஆசிரியரிடத்தில் னீணங்ஙாத அன்பு வைப்பதே.
79. யோகம் செய்கிறார் என்றால் அதற்கு அடையாளம் என்ன?
- ஞனஙு அங்குலத்திற்கு மேல் ஞாகிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாதிருத்தல்.
80. அனுக்கிரகம் என்றால் என்ன?
- உன்னைப் பிடித்துள்ள கிரகத்தை அனு அனுவாகப் பியத்தெறிந்துவிட்டு கோடி சூர்யப் பிரகாசப் பூனூலை பிரம்ம முடியுடனே உன்னெஞ்ஞகத்தில் தரிப்பிப்பது. கிரகத்தின் வலிமை அனுக்கூட அனுகாமல் சங்ஙரிப்பவர்களின் அந்த பிரம்மாதிக்கச் செயலே அனுக்கிரகம்.

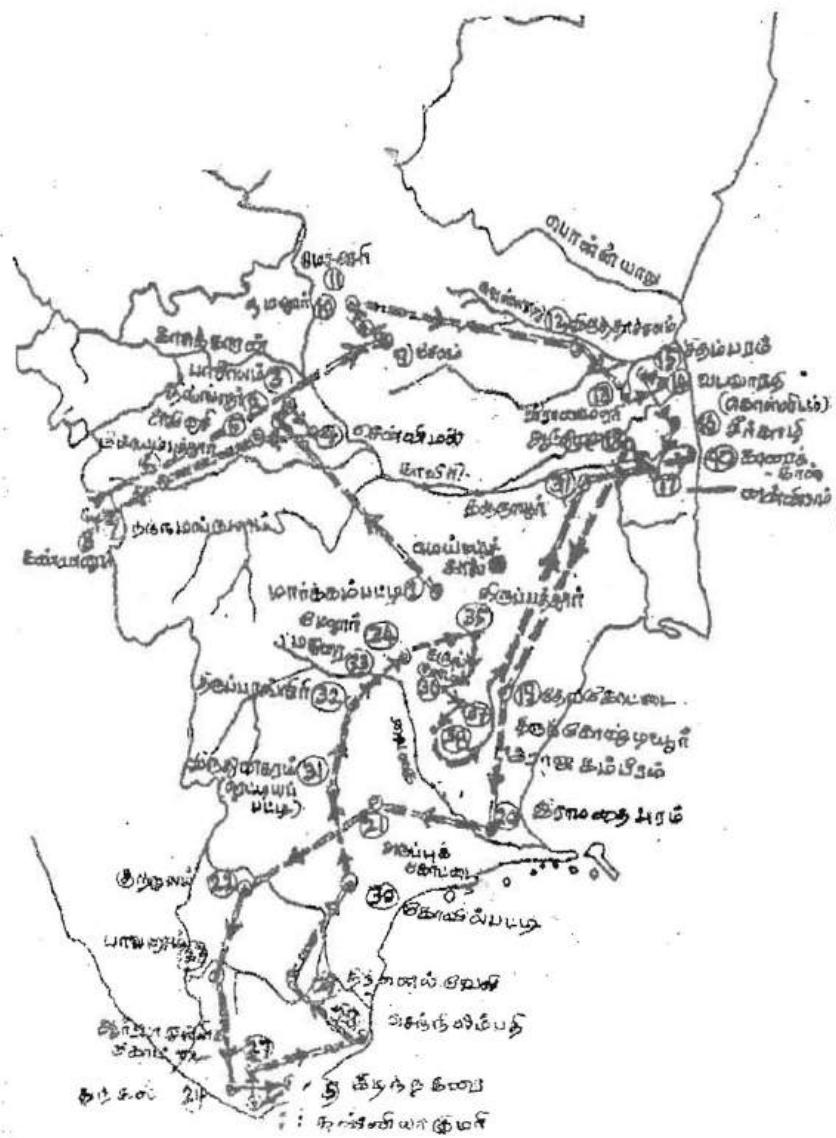
மானிட தேக அடிமுடி - தேகம் விதேகம் வரை

1. அங்குதேகம்
2. ஈனமற்ற தேகம் ஆகுவீதற்கு - ஈனதேகம்
3. ஆங்ஙல்வி தேகம்
4. கல்வியற்ற தேகம்
5. கல்வியிலா பக்துதேகம்
6. ஆங்ஙல்வி ஆராய்ச்சி தேகம்
7. ஆராய்ச்சி அலகைத் தேகம்
8. ஆராய்ச்சி - தான்தோன்றித் தேகம்
9. ஆராய்ச்சி - தான்தோன்றி அலகைத் தேகம்
10. ஆராய்ச்சி - நூதன விவேக தேகம்
11. ஆராய்ச்சி - நூதன விவேக அலகைத் தேகம்
12. ஆராய்ச்சி - கிரிகைத் தேகம்
13. கிளிகை முறைத் தேகம்
14. கிரிகை முறை ஒழுக்க பக்தி தேகம்
15. கிரிகை கர்வதேகம்
16. கிரிகை தீனித் தேகம்
17. கிரிகை தீனி அலகைத் தேகம்
18. காமத்தேகம்
19. லோபத் தேகம்
20. காம அலகீய தேகம்
21. பரளைத் தேடு தேகம்
22. குருபரன் ஆட்கொளு தேகம்
23. மறுபிறப்புப் பெற்ற தேகம்
24. மறுபிறப்பில் கோழைத் தேகம்
25. மறுபிறப்பில் தான்தோன்றித் தேகம்
26. மறுபிறப்பில் மமதைக் கர்வத் தேகம்

27. மறுபிறப்பில் முழு மாங்கைத் தேகம்
28. மறுபிறப்பில் மாயா அலகைத் தேகம்
29. மறுபிறப்பில் குருபரளெனக் கண்ட தேகம்
30. பரளெனத் தொடரும் எழில் தேகம்
31. ஞான வைராக்கிய தேகம்
32. வைராக்கிய சாந்தி தேகம்
33. குருபரனுக்கு இருப்பிடந் நரும் தேகம்
34. குருபரன் கூடடை தேகம்
35. சூக்கும வசத் தேகம்
36. வாசிவசத் தேகம்
37. வாசிவச சாந்தி தேகம்
38. வாசி ஆனந்த தேகம்
39. ஆனந்ந சாந்தி தேகம்
40. சுத்தத் தேகம்
41. னறுமணத் தேகம்
42. முழுவலி சுத்த சாந்தித் தேகம்
43. சிவவாச தேகம்
44. சிவவாச சாந்தி தேகம்
45. சிவராஜ தேகம்
46. னத தேகம்
47. ஞான தேகம்
48. சாயுச்ய தேகம்
49. ஞானரேகை தேகம்
50. சக்தி தேகம்
51. பிராஸ்தகூட தேகம் - பிரம்ம

பிரம்மப்பிரகாச மெய்வழிசாலை ஆண்டவர்கள் இறக்கியருளியது (காரியதுரிசி மெய்வழி னச்சேந்திர அனந்தர் னட்குறிப்பிலிருந்து).

பாட்டையர் தனிகை மணிப்பிரானுடன்
னிகழ்ந்ந ஆண்டவர்கள் அகில வலம்

* * *

னமது பாட்டையர் தனிகை மணிப்பிரான் அவர்களுடன்
ஸ்ரீமஹ்நி சாலை ஆண்டவர்கள் அகிலவலம்

“அனிகொள்ளிதி அமரதி
பதிவதன மேரு
தனிகையரி னுடனெழுமி
தகிலவலம் வருவார்” (மான்மியம்)

1. மார்க்கம்பட்டி	22. குற்றஞம்
2. திங்ஙனூர்	23. பாவனுசம்
3. காசுக்காரம் பாளையம்	24. தற்கரை
4. சென்னிமலை	25. இடிந்நகரை
5. அவினாசி	26. கன்னியாகுமரி
6. கோயம்புத்தூர்	27. ஆர்வாழுள்ளிகோட்டை
7. தத்த மங்ஙலம்	28. செந்நிலம்பதி
8. கண்ணனூர்	29. திருப்பெண்வேலி
9. சேலம்	30. கோவில்பட்டி
10. ஓமலூரு	31. விருதுனகரம் (ரெட்டியப்பட்டி)
11. மேச்சேரி	32. திருப்பரங்கிரி
12. விருத்தாச்சலம்	33. மதுரை
13. வீராணத்தேரி	34. மேலூர்
14. வடவானதி (கொள்ளிடம்)	35. திருப்புத்தூர்
15. சிதம்பரம்	36. கருங்குளம்
16. சீர்காழி	37. திருக்கோஷ்டியூர்
17. னன்னிலம்	38. ராஜகெம்பீரம்
18. ஆடுதுறை	39. தஞ்சாவூர்
19. தேவக்கோட்டை	40. காரைக்கால்
20. இராமஞதபுரம்	41. மெய்வழிச்சாலை
21. அருப்புக்கோட்டை	

முன்னே நுவர்க்கும் பின்னே இனிக்கும் பாலை
அட்சர அமைப்பு

“கோடாக எழுதும் பிரான்திருப் பாடமது
கொண்டைனு லான பாடம்
கூடான கவைசதுர்ப் பாடமது ஆகியே
கொக்கியது ஞன்னு பாடம்
தேடான தேடுடைய தானகலப் பையது
தெளிவான இரண்டு பாடம்
மேடான காண்டை வில்லதொரு பாடழும்
வெற்றியோர் கிள்ளை மமே”

(ஆதி மெய் உதய பூர்ண வேதாந்நம்)

அழகன் அச்சகம், ஆற்காடு,

